

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

556 *up (1776)*
HISTORIAE
POETICAE

SCRIPTORES ANTIQUI.

APOLLODORUS *Atheniensis.* PTOLEMÆUS *Hephæst. F.*
CONON *Grammaticus.* PARTHENIUS *Nicaensis,*
ANTONINUS LIBERALIS.

Gracè & Latiné.

Accessère breves Notæ & Indices necessarij.

PARISIIS.

Typis F. MUGUET. Prostant apud R. SCOTT,
Bibliopolam Londinensem.

MDCLXXV

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

1111 LOVELL

CHICAGO, ILL.

1911

1111

1111

592

1111

1111

SERENISSIMO CAROLO II.
MAG. BRIT. FRANC. ET HIB. REGI
A CONSILIIS INTERIORIBUS,
ET A SECRETIS STATUS.

Epistola Dedicatoria.

hujus & aliarum literatos homines complecteris. Nec spem, nec cogitationem quidem fovi, dignum aliquid tantis beneficiis unquam reponendi; neque enim patiebatur id aut fortunæ TUÆ magnitudo, aut meæ angustia. Non cesso interim justâ debitâq; prædicatione ubiq; testari tantum Tibi debere me, quantum fermè homo homini potest. fugi hæc (nullâ aliâ de causâ) gratitudinis meæ significandæ curâ adductus, Nomini Tuo hos libellos inscripsi. Malui parum modestus haberi, quàm minùs gratus. Quanquam consilio huic meo illud etiam patrocinari possit, quòd non ita pridem (quæ tua est humanitas) studiorum meorum rationem Te expectare

Epistola Dedicatoria.

pectare dices. Obtempero jussis
tuis ; etiam ad existimationis
meæ periculum. Hæc tamen qua-
liacunque sunt, non prorsus , uti
spero, apud TE evilescent. Vo-
torum religioni nihil addit marmor
quantumvis pretiosum, nec detrahit
vile saxum, sed nuncupantis ani-
mus. Hunc ut velis intueri, non
quæ offeruntur, obnixè rogat,

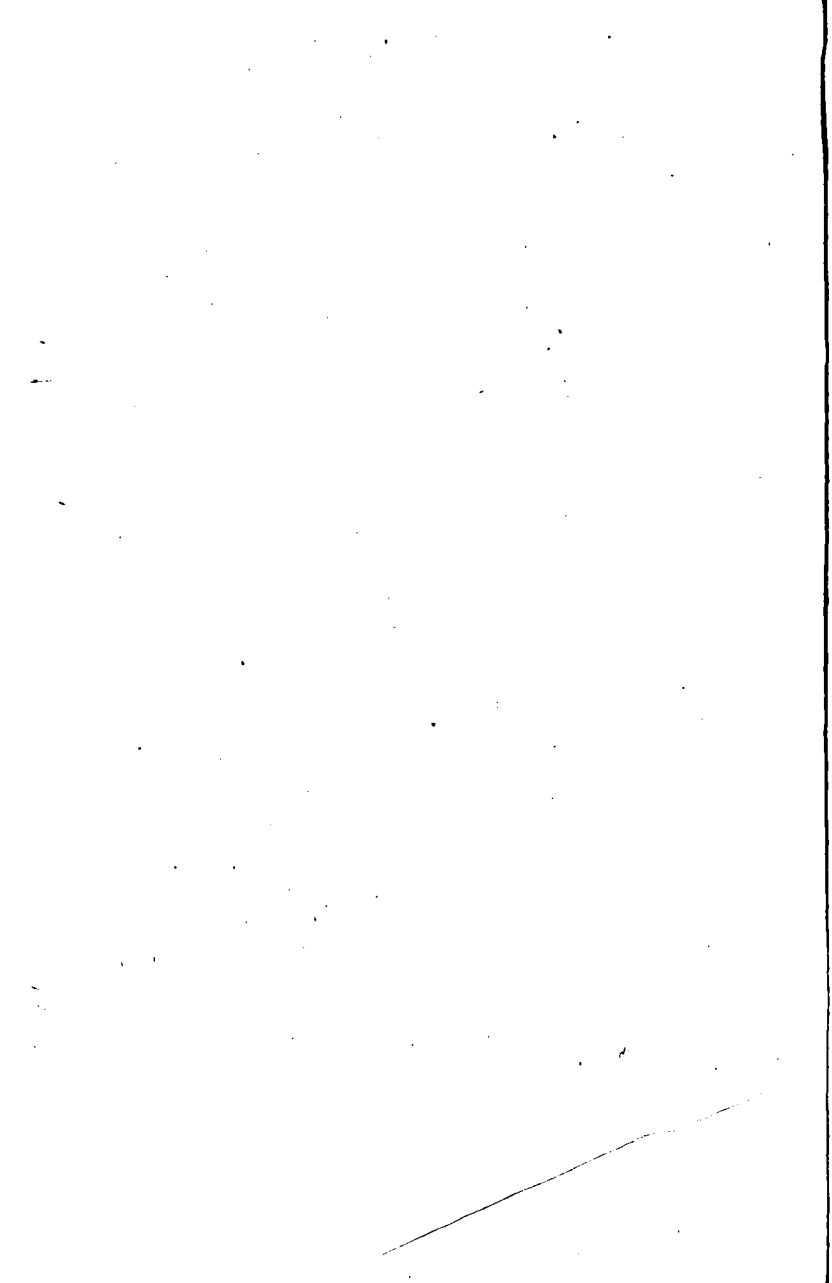
SUMME VIR,

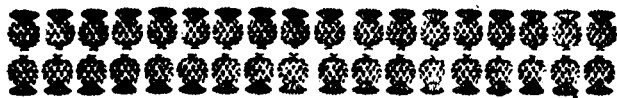
Amplitudini Tuæ

Devotissimus

Londini,
Decemb. Idib. Anno
MDCCLXXV.

THO. GALE.

DISSERTATIO

D E

SCRIPTORIBUS MYTHOLOGICIS.

C A P. I.

*De Mythologiâ. Quæ sint ejus species; contra
Asclepiadem Myrleanum.*

OMne genus scriptionis ad certam aliquam *discipline* partem & sedem revocare oportet. Ταξιν vocant Græci, & post quatuor illa *περιχρολογύμενα*, sc. *ἑπηγεσθῆναι, συγγραφεῖα, σκοπεῖν, πέλῃ* & *χρήσιμον*, quæ in quôque libro consideranda veniunt, agunt loco ultimo de Ordine, quem in orbe disciplinarum sibi postulare debeat id, de quo instituitur sermo. Atque hæc, quanquam vulgaria sint, non omisit Ammonius in Porphyrii *Isagogen*, nec Theodosius ad Dionysium Thracem.

Jam qui de Grammaticæ partibus accuratissimè disputasse videntur, Historiarum cognitionem & explanationem ad Grammatici officium pertinere unanimiter decreverunt. Dionysius Thrax & Asclepiades apud Sextum Empiricum *adversus Mathematicos* c. XII, hanc ejus partem *ιστορικὴν* vocant.

Historia porro omnis aut vera est, aut quasi vera, aut planè falsa. Veram intelligo, quæ de iis agit, quæ aliquando in rerum naturâ extitère; Verilimilis illa erit, in quâ versantur Dramatici & Mimi: ut falsa sit ea, quæ continet μύθος; ea volo, quæ nec fuerunt unquam, neq; post aliis erunt in annis. Suetonius in Tiberio *Mythistoriam* appellavit.

Mythistoriæ speciem unam tantùm constituit Asclepiades, ἡ μυθικὴ ἐν ἡδὺ μόνον γυναιολογίαν. Angusta autem & iniqua mihi videtur hæc Asclepiadæ ratiocinatio; imò tota Peripateticorum Schola litem ei intendet, qui genus in unâ specie consistere posse affirmabit.

Sit igitur & alia species τὸ πλάσμα, sive Plasma. Sanè cùm scriberent Theogonias Heliodus aut Orpheus, & cùm Apollinem Ἀπόλλωνος ἢ Διὸς, ἣν diceret alius è Poetis; in Genealogico charactere versati sunt. Cùm autem Simonides Ἄνελον fecit Δαίμονα; Homerus Δαίμων & Φόβον deos; cum alius Ζηλοτυπίαν deam finxit, cui invidiam pro vittis, pro zonâ contentionem apposuit; omnes quidem μυθικῶς scribebant, non tamen γυναιολογικῶς. Restat igitur aliud adhuc membrum assignandum.

Porro si hoc aliud adjiciamus membrum; erit, quò commodè referamus *Allegorias*; nam & hæ sunt inter μυθικῶς: Tale est; Apollo Admeto servitium exhibuit. Laomedonti murum edificavit. Plura hujusmodi Sallustius de Diis, & Julianus παραβάτης exhibent. Erit quoque ubi collocemus διωγμάτα μυθικῶς, cujusmodi scripsere Libanius & Severus Sophista. Denique habebimus caput ad quod *Metamorphôseis*, & istiusmodi scriptiones, tanquam ad fontem suum, revocemus.

Genus hoc cum suis speciebus isthoc pacto subdu-
ctis, illustrare videtur voluisse divinus Plato in *Sym-
posio*. Certè quæ ibi Aristophani & Agathonì attribuun-
tur, sunt planè τῷ μυστῶ πύρρ; quæ porrò Phædrus
de Amore disputat, sunt μυελλογινῆ; Socrates au-
tem apertè finxit, quæ de Poro & Peniâ, ad imaginem
veri, differit.

Quaquam autem parum dignitatis habere potuit
tota hæc scribendi ratio, ut quæ omnia ferè de le-
nocinio, parum de veritate traheret; quæq; nullâ arte,
scientiâ aut fine comprehendi possit, cùm error om-
nis infinitum quid & incertum sit, & pro scriptorum
ingenio varium, & mutationi semper obnoxium;
habuit tamen cultores suos, benè multos, nec eru-
ditionis famâ incelebres. Quorum institutum si
aliud nihil, saltem numerus defendere posse videatur.

Acestorides libros quatuor edidit ἅπ' αὐτῷ πάλιν μυ-
στικῶν *De civitatum fabulis*. In his, veris multis non
pauciora falsa admiscuit; ut tamen simul calumniam
effugeret, & operis jucunditatem palam faceret, μυ-
στικῶν nominavit.

Sed ad alia festinanti satis erit nuda nomina hujus-
modi aliquot Scriptorum in medium conjecisse.

Fabularem igitur historiam pro suo quisque confi-
lio pertractarunt apud Græcos præcipuè Agatharci-
des, Antiochus cognomento *Mythicus*, Apollonius
Alexandrinus, Alexon Myndius, Aristodemus, Cha-
mælion, Herodoti duo, & Herodorus, Diodotus,
Euanthes, Silenus Chius, Didymus: præter poetas Eu-
phorionem, Rhianum, Leschem, Onomacritum, Arcti-
num, Parthenium aliosque, quos index Apollodo-
ri complectitur.

Portentosa Græcorum mendacia minus placuere
Latinis ingeniis. Hyginus tamen, & Marfus hanc vi-

am ingressi sunt; Cornelius quoq; Nepos paulò minus monstifica quàm Græci tradidit, & si Plinio fides, avidissimè credidit.

Sed his, ut jam dixi, prætermisiss, ad Apollodorum Atheniensem (qui Græcorum hodie extantium in hoc genere scribendi aut antiquissimus aut præcipuus est) sermonem converto.

C A P. II.

Apollodorus Atheniensis. Antiquorum aliquot de eo judicia. Recentiorum de eo scripta. Scipio Tettius. Ger. Vossius. Joannes Jonstius.

NEminem latet, qui in Græcis literis planè hospes non sit, quàm in omni Philologiæ parte Apollodorus Athenientis Grammaticus diligenter, & cum laude se exercuit. Atque hoc abundè constare possit, cum ex aliis argumentis, tum ex eo, quòd ut frequens occurrat Apollodori apud Veteres commemoratio; ita nulla ferè extet, quæ non ad ejus honorem pertineat. Plinius scribit lib. 2. Naturalis Hist. *Amphictyonis Apollodoro honorem habuisse.* Quintetiam *περί πόντων* Stephanus *Θυσιαστικός*; & Marci-
 anus in *μεταγνήσει γνήσιον φιλολογον* vocat. Quare quanquam interierunt omnia pænè Viri doctissimi scripta, ex quibus justam, & solidam diffusissimæ eruditionis gloriam, & famam sponte suâ esset consecuturus; qualis tamen quantûsq; fuerit Apollodorus non malè possumus conjectare, ex fragmentis, & ut sic dicam, stricturis de ejus lumine haultis, quas adhuc retinent alii Scriptores; quemadmodum & Solem no-
 bis,

bis, etiam post occasum, radii fracti, & vibrantes in aere inferiori representant.

Tantis celeberrimi viri meritis permotus Johannes Jonsius accuratè quidem multa attulit ad illustrandum Apollodori nomen in elaborato opere de *Scriptoribus Historiæ Philosophicæ*. Ante Jonsium hoc argumentum tractavit J. Gerhardus Vossius (& fortè J. Meursius in *Athenis Atticis*) ita tamen, ut Jonσιο non satisfecerit, & ulteriori diligentiae aditum potiùs aperuisse, quàm spem, aut fructum ademisse visus sit.

Utrisque his in hoc curriculo lampadem tradidit Scipio Tettius Neapolitanus. Is enim Commentarium edidit, in quo recepit se acturum de *Vitâ, & Scriptis Atheniensis Apollodori*, & illorum omnium pariter, quos cognomines huic nostro, de quo nunc agitur, in veterum Scriptis reperisset.

. Dices igitur, quid est, quod tua diligentia amplius efficere possit in hac re post istos Triumviros? *invento scalam* fortè *navem edificas*; Nolo de aliis quicquam humiliùs, nec de meipso ambitiosius dicere. Licuit Vossio Tettii vestigiis insistere; nec Jonsium à scribendo deterruit Vossius. Liceat & mihi in eodem campo me exercere. Procul enim habeo & omnem invidiam, & contumeliam; nec aliena pro meis, nec mea præ alienis venditabo.

C A P. III.

Apollodori, multi, Scriptores ὁμωνυμοί. Laertius tentatus. Casauboni lectio resutata. Cl. Alexandrinus illustratus.

V Erissimè, ut alia, illud Aristoteles protulit, τῶν ὁμωνύμων. Nihilq; adeo historiæ, & veritatis

tatis faciem ignorabilem reddidit, ac nimia nominum Similitudo, hominûmque longè inter se dissimilium homonymiæ. Vitio huic diligenter cavit *Magnus Magister* Topicorum libro 6, ne Philosophiæ disputationibus officeret; eidemque malo in alio cognitionis genere occurrere voluit Agresphon, & Demetrius Magnes, qui *ἐν τῷ ἑκτονῷ βιβλίῳ, ἐν Κυρραίων De Scriptori- bus, & Poetis homonymis* egregium opus edidisse cognoscitur.

Ego autem in recensendis Apollodoris variis id temperamentum servabo, ut eos omnes, qui ab hoc nostro planè diversi sint, strictim, & quasi *κατὰ ἑκάστην* nominâsse satis sim habiturus; de iis autem explicatius agam, quos pro Atheniensi Apollodoro lectoribus incautis aliquando imposuisseprehenderim.

Primò igitur Apollodorus Adramytenus; item Arithmeticus qui sæpè & Logisticus appellatur; Artemites; Carystius (cujus fabulæ nonnullæ Apollodoro Gelôo attribuantur;) Cittienis; Corcyraeus; Cyzicenus; Dorieus; Erythraeus; Gelôus; Lemnius; Megarensis; Nicænus; Pergamenus rhetor; Pythagoreus; Socraticus; Tarentinus medicus; Apollodorus sculptor, Tarsensis (sive Cilix) tragicus; Telmefensis onirocrites, ab Atheniensi alius omnino est, quod nemini, puto, dubium esse possit. De his ferè omnibus agit in Bibliothecâ Gesnerus, ubi etiam quis à quoquam citetur, & quæ scripserit, distinctè docet.

Accedo ad alios, inter quos & Atheniensem nostrum non ita in promptu sit discrimen ponere.

Primus sit Apollodorus quidam Atheniensis. Scripsit is, teste Laertio, supra quadragintos libros; vide-

videtur operi suo titulum fecisse *Συναγωγὴν δόγματων*; è quibus libri de vitâ Epicuri adducuntur ab eodem Diogene Laertio. Idem opus videtur mihi intelligi, cùm Apollodorum idem citet in *τῆς αἰς τὰ δόγματα συναγωγῆς*. Quanquam enim *Ἐφίλλω* à Laertio, libro 7, cognominetur; eundem tamen esse post Jonsum, putat Menagius cum eo Apollodoro, de quo jam sumus locuti. Huic porro tribuitur *συναγωγὴ ἡθικὴ & φυσικὴ*. Nequeo autem Gesnero assentiri, qui existimat has *Synagogas* ad Apollodorum Atheniensem Grammaticum pertinere; Quoniam ad distinctionem innuendam Laertius perpetuò Apollodorum istum aut Epicuræum vocat, aut *Κηποτύραννον*, aut denique Ephillum, vel ut alii legunt, Syllum. Fateor interim ætatem utriusque ita coincidere, ut nihil ausim in hac re definire. Quinimo *nostrum* inter Philosophos numerari infra observabimus.

Laertius Apollodorum adfert *ἐν τῇ περὶ τῆς φιλοσοφίας αἰρίσεως*; ea autem quæ laudantur, omninò sunt *τῆς ἡθικῆς γένους*; ut meritò suspicetur aliquis idem adhuc opus innui cum *Συναγωγῇ ἡθικῇ*. Porro idem Laertius *Ἀντοδωρον ἑπικέρειον* citat, aitque Heraclidæ Ethicis contradixisse. Jam vero cùm Antodorus ille (Neque enim intelligendus videtur Antodorus Cumæus Grammaticus, cujus meminit Theodosius ad Dionysium Thracem, & fortè Cl. Alexandrinus) nullibi inveniatur, non est alienum à probabilitate Apollodorum in corrupto vocabulo latere.

Secundus Apollodorus sit Atheniensis, sed poeta Comicus; ejus fabulæ fuere XLVI vel XLVII. Diversus hic esse creditur ab Apollodoro Gelôq qui Menandro Synchronus fuit, & à quo Terentius duas fabulas transtulit. De his Apollodoris Ric. Montacutius ad Photii Epistolam 156, sic scripsit, *Scipio Tettius*
in

4. Alius in hoc censu erit Apollodorus ille, cujus *ἄλλος* Ἀπολλοδότης ὁ ἑρμηνεύων ἀντίλεγεσθαι commemorat Athenæus lib. 14. c. 9. Scripserat Aristocles *πρὸ Μουσικῆς & πρὸ χορῶν*; in his disputabat de nominibus mulicorum instrumentorum, uti colligere licet ex variis Athenæi locis; conjicit Jonsius Aristoclem hunc vixisse circa eadem tempora, in quibus Apollodorus Grammaticus; & proinde qui ad Epistolam hanc Aristoclis respondit, videtur ei esse idem Apollodorus.

5. Distingui debet Apollodorus Cyrenæus Grammaticus ab Atheniensi nostro; scripsit sanè uterque *de poculis*, ut non obscurè innuit Athenæus libro XI, C. 12, ubi de Cyrenæo verba facit, & libro eodem, c. 13. & 14, ubi Atheniensem citat de poculis *ἱστορεῖται*. Illud autem scriptores hos ab invicem distinguere possit, quòd Cyrenæus de poculis egit tanquam glossographus, & proinde cum Pamphilo eum conjungit Athenæus, Suidas cum aliis *γλωσσογράφους* in voce Ἀσκληπιοῦς & βδελύσσει, ut & Etymologus magnus; Apollodorus autem noster poculorum *historias* collegisse videri meritò potest.

Idem Apollodori non sunt confundendi, licet *πρὸ Διῶν* scripserit uterque fortè reperiatur. Sanè Natalis de Comitibus libro 3. c. XVI. sic scribit, *Theagenes & Apollodorus Cyreniacus in libro de Diis scriptum reliquit, Jovem ad placandam Proserpinam, Ipsi Siciliam donasse.* Idem c. 17, *Ære veteres utebantur in omnibus expiationibus, quod scriptum fuit ab Apollodoro Cyreniaco in libro de Diis.* Alia producit de Britomarti, c. 18. de Rheæ quercu l. 9. c. 5. Equidem fateor ignotum esse mihi hunc Apollodorum Cyrenæum, credo & aliis. J. Ger. Vossius libro 5 de Idol. citat Apollodori Bibliotheces lib.

lib.3. de quercu Rheæ sacrâ; quæ autem adducit, eadem sunt cum iis quæ Natalis l.9. c.5. Adhuc, locus ille de ære quem laudat Natalis lib.3. c. 17, ad verbum occurrit in Scholiis græcis ad Theocriti *ιδ. β.* ibi tamen Apollodorus *πρὸς Διόν,* sine adjecto Cyreniaci habetur. Quod autem ibidem statim sequitur, *Θηርτὴ Ἀπολλόδωρος Ἀθήνησι δ' ἐισφάντην δ' κόρυς, &c.* Apollodorum Atheniensem tantum non sonat. Ut igitur rem in pauca mittam, Apollodorum Natalis & Scholiastæ alium non esse pronuncio, quàm Apollodorum Atheniensem; Hunc autem à Natali visum fuisse nequeo à me impetrare ut credam.

6. Apollas de civitatibus Peloponnesi commemoratur Athenæo, lib. IX. Hunc cum Apollodoro eundem judicet quis, factâ diminutione, quæ frequens est in hujusmodi vocabulis, ut in *Ζῳᾶς, Ἀρπυιάς*: Quin imo & Cyrenæum, hunc quoque dictum existimat D. Ger. Vossius, ex epitome Artemidori Ephesii. Quare idem quoque non nemini videbitur cum Apollodoro Cyrenæo. Hunc igitur pro nostro minimè admittendum censeo.

7. Apollodorus δ' *γυμνάσιον* πρὸς ὕμνον profertur Erotiano in explicatione vocis *πυθιον*. Idem ne sit cum Apollodoro Logistico (nam & is versus fecit, ut ex Laertio & Plutarcho, p. 1094. discimus) videntum; certè cum Atheniensi, nulla hæcenus oboritur suspicio, cur eundem existimemus.

8. Addo his Apollodorum Mechanicum. Floruit sub Hadriano; cujus fuerit nondum mihi constat; Pollux eum appellat l. X. c. li. ejus extare Mechanica & Poliorcetica Romæ, affirmat Gesnerus; in Galliis Labbæus: cum aliis Strategie-

tegeticis Salmasius se editurum receperat ; quod, puto, non præstitit. Hoc in scriptiōnis genere quoniam nusquam laudatur Atheniensis Apollodorus minimè dubito, quin hi pro diversis sumi debeant.

Sunt & alii Apollodori, quos facilius est distinguere à nostro, quàm qui sint, determinare.

1. Horum primus sit Apollodorus Cumæus. De eo prodidit Cl. Alex. Strom. I. quòd *πρῶτος τῶ κελεῖν ἐκόν-
σῃσι τὸ γένος*. Hujus Scripta *nisquam* commemorantur, adeoque nihil habet cum nostro commune, excepto quod uterque *ἑρμηνεύς* Grammaticus fuit cognominatus.

2. Sit secundus Apollodorus ille, ad quem Lyncei Samii Epistola data fuit, cujus meminit Athenæus. Fuit Lynceus Theophrasti discipulus ; longo intervallo ab Apollodoro nostro disjunctus.

3. Eodem discrimine sejungimus Apollodorum, ut credibile est, Atheniensem, Archilai patrem à Grammatico Apollodoro. Fuit enim Archilaus Socratis magister, atque ita Apollodorus Socrate est prior. Horum igitur tempora non conveniunt. De hoc Apollodoro legere est apud Diogenem Laertium & Justinum Martyrem.

4. Apollodorum *πρὸς Θηέων* laudat Athenæus XV. c. 8. Causabonus dubitat an rectè legatur *πρὸς Θηέων*, mallétque, *πρὸς δεικῶν* ; alius potius, *μύτων* substitueret ; loquitur enim Apollodorus non de animalibus, sed de plantis, apud Deipnosophistam. Sed nihil mutandum censeo, quoniam Plinius l. XI. Nat. Hist. quædam se desumpsisse agnoscit ex *Apollodoro de bestiis venenatis* ; meminit hujus Apollodori Scholiastes Nicandri semel atque iterum.

5. Apol-

5. Apollodorus quintus est ille qui Athenæo l. XV. c.8, producitur *περὶ μύθων καὶ τεράτων*. Quin hic idem fit cum eo,quem Plinius ait scripsisse de Odoribus, vix dubito.

6. Apollodorus Corcyraeus memoratur Cl. Alexandrino Strom. 5. ubi narrat quid de Branchi vatis Iustrali *carmine* (non autem Empedoclis, ut scripsit Jonsius) Apollodorus ille prodidit. De hoc alibi me legere non memini; cur autem cum Atheniensi aliquis hunc eundem esse velit, nihil est, opinor, quod vereamur.

Quoniam autem incidit mentio *carminis* istius apud Cl.Alexandrinum valdè ænigmatici, in quo explicando multi olim sudarunt viri docti, proferam hîc in medium,quæ Porphyrius ad id commentatus est, nondum, quod sciam, à quoquam producta.

Περὶ τοῦ φιλοσόφου περὶ τοῦ Κραῖξ. ζβλ. χθὺ πηλεῖ φλέγμα.
δράκ. ὁρμηγία —————

Hæc est libri veteris & amicissimi E. Bernardi Oxoniensis scriptura. Apud Clementem Alex. paulò aliter; Κραξζβλ, χθὺ πηλεῖ, φλεγμαδε, Δράκ; & quidem rectiùs; nam voces istæ sunt *τεχνικαὶ*, & continere debent elementa linguæ Græcæ omnia, prout Clementis locus ea exhibet. Sed Porphyrium audiamus. Ἐν Δέλφοις, εἰς τὸν ναὸν ἐπηγέγραπται. Τεράγος ἰχθύος ἐπὶ δελφῖνος ἐπηκείμενος. Κραῖξ μὲν γάρ ἐστιν ὁ τεράγος κατ' ἀποκοπὴν τῶν σοιχείων τῷ Κῶς· ἢ καὶ πάλιν ἀφαίρεσις τῷ ξ. Κρανδὺν γὰρ καλεῖται· ὡς καὶ Θιόκρετος ἐν Βυκόλοις λέγει, ὅτιον τεράγος καὶ ἰχθύος, ὁ μὲν φλεγόμενος· ὁ δὲ δρὸν ὀφόν· λέγεται δὲ ὅτι ὁ τεράγος φλεγομένης ἔστιν

ἐστὶν πάντοτε ὑπὸ λαγνείᾳ, ὅπ' εἰς πρὸς τὰς ῥίνας ἀπὸ ἀπασ-
φαλίζει, διὰ τῶν καράτων ἀναπνῆ. Multa in his sunt, sive
Scribæ antiqui incuriâ, sive rei ipsius obscuritate, συγ-
ντα. Imo ipse Philosophus, quasi nec sibi nec aliis satis-
fecisse se crederet, aliam statim subnectit interpretatio-
nem, & ipsam quoque mancā. Τὸ Κναξ ζβι,
γάλα ἐστὶ. τὸ δ' χθὺ πῆς, πυρὸς. δρδφ ὁ ἀνδραπος δρῶπες
γδ ἀνδραποὶ λέγον. Hæc eadem ferè apud Hesychium
habes in ζαβιχ, δρδφ δὲ Κνακόνιubi πυρρδς pro πυρδς
non esse substituendum constat ex eodem Hesychio in
Κνηκδν & Κνακός.

Apud Clementem Alex. aliud eodem loco adduci-
tur carmen, huic planè simile. Βεδὺ, Ζὰφ, Χθὺν,
Πῆκλεον, Σφῆγξ: in quo etiam Alphabetum Græcum
comprehenditur. Nec multum discrepat Porphyriana
hujus carminis explicatio à Clementinâ. Sic enim per-
git Porphyrius; καὶ ἔπειτα δ' πᾶσι τοιαῦτα διὰ τῶν Κδ σοι-
χρίων ἀπαρτίζονται ἴδιον σκοπὸν ἑνεμερῶ, οἷον, βέδω [βέδω]
ζὰφ, χθὺ [χθὺν]. πῆκλεον, Σφῆγξ [Σφῆγξ] ἃ ἐστὶν
ἔπος. βέδω ἐστὶν ἡ ὕψος ὑψία. ζὰφ ἡ πυρώδης ὑψία. χθὺν
ἡ γῆ. Πῆκλεον ὁ ἀήρ. σφῆγξ ἡ τέτων φιλία, διὰ τὸ
συμπερίχθαι. Κλόδος δ' ὁ Νεαπολίτης ἔπος ἡρμάνδων τὸ
συνκείμενον. ἀήρ, δάλασσα, γῆ, ἥλιος. καὶ ἔπερὶ πνεῖς φε-
λόσσοι καὶ ποιηταὶ τῆτον τὸν σκοπὸν [τέττων] ἡρμάνδων.

Quaquam autem ex his dictionibus pleræque ali-
quam significationem in Græcâ linguâ obtinuerint;
inventas tamen existimo à Grammaticis ad puerorum
memoriam & pronunciationem confirmandam; quod
ipsum Cl. Alexandrinus innuit, ubi vocat σοιχαρῆικὴν
τῶν παιδῶν διδασκαλίαν. Monet quoque Quintilianus
alicubi de hujusmodi auxiliis.

Sed ad obscuritatem de Apollodoris ulterius tollen-
dam, illud ampliùs monendum censeo, non tantum ali-
os Apollodoros pro hoc Nostro venire, sed etiam pro

Apollodoro Apollonium, & vicissim, frequenti errore permutari. Stephanus adducit Apollodorum *ἀπὸ Ἀλεξανδρείας, ἀπὸ γῆς, & ἐν Κεεικοῖς*. Quibus in locis Apollonium Aphrodisiensem substituo. Idem in *Χαλκηδόνιον* ex Apollodoro fecit Apollonium: Quo pacto Erotianus Apollonium Cittiensem pro Apollodoro laudat. Porro apud Scholiastem Apollonii Rhodii legitur Apollodorus in Ponticis: Sed & hæc quoque Apollonio attribuerim. D. Vossius Lib. I. de Historicis Græcis Apollonium Logisticum commemorat: Is tamen Lactio Apollodorus dicitur. Nolo tamen his annumerari Apollonium, quem Scholiastes Homeri ad Iliad. θ, producit in *καταλόγῳ νεῶν*. Nam certum est designari Apollonium Rhodium in catalogo Heroum; quemadmodum patebit insipienti Pindari Interpretem ad Nemeorum Oden quintam, ubi Apollonii versus ex libro primo eadem de re proferuntur, de quâ loquitur Homericus Scholiastes.

His ita utcunque absolutis, rectâ deveniamus ad eum Apollodorum, quem jamdudum mente agitamus, cujus opusculum nunc edimus, & cujus gratiâ hoc, quicquid est subitaneæ scriptionis, aggregelli sumus.

Pauca sunt & obscura, quæ de eo Suidas in suis collectaneis; *Ἀπολλόδωρος Ἀσκληπιάδης γραμματικός. εἰς τὸν Παναίτιον τὸν Ῥοδίον φιλοσόφον, καὶ Ἀριστάρχην τὸν γραμματικὸν μαθητὴν Ἀθηνῶν. τὸ γένος. ἦρξεν ὁ παῖς τῶν καλεσμένων τραγιάμβων.. Apollodorus Asclepiade F. Grammaticus; unus discipulorum Panetii Rhodii Philosophi, & Aristarchi Grammatici. Genere Atheniensis. Primus Tragiamborum inventor extitit.*

Quin fuit domo Atheniensis Apollodorus hic, dubitavit nemo; præter unanimem omnium Scriptorum consensum (qui quoties illum ad partes vocant, Ἀπολλωνῶν appellant) eum omnino gentis istius fuisse illud argumento esse possit, quod in dubiis Chronologiæ rationibus, & speciatim in controversis Antiquitatum Atticarum locis, Scriptorum Atticorum sectam perpetuo sequatur.

Primum Atticæ Regem Chronologi aliarum gentium affirmant fuisse Ogygem; Hoc Philochorus in *Attide* pro figmento habuit, ut ex Eusebio colligimus: Philochorum Apollodorus sequitur libro 3 Biblioth. c. 13. Argivi Historici de Cereris adventu ad se quid senserint, docet Pausanias libro 1; docet idem quod de ea re diversa ab aliis scripserint οἱ Ἀθῶναιον ἔσαν περὶ τούτοις: cum his eadem prorsus tradidit Apollodorus Biblioth. libro 1. cap. 5. Inter scriptores rerum Atticarum non ultimæ notæ fuit Pherecydes Lærius, (qui & Atheniensis dictus fuit, quia apud eos viveret;) Hujus Pherecydæ sententiam ubique ferè amplectitur Apollodorus. Plures hujusmodi Συμπεπληρωμένοι possint addi, sed rem manifestam nimia sollicitudine in dubium non vocabo.

Illud potiùs videtur ventilandum, utrum Ἀσκληπιάδης apud Suidam, vertendum sit, *Asclepiade filius*, quemadmodum vertit Portus, D. Vossius in *Histor. Græcis*, & Gesnerus, an rectiùs, *Asclepiade discipulus*? Frequens est ellipsis nominativi, ita ut subintelligatur aliquando *pater*, *mater*, *uxor*, *amicus*, aliquando *discipulus*. Sic Παρθένιος ὁ τοῦ Διονυσίου apud Athenæum, est Dionysii *discipulus*, non *filius*: constat utique ex Suidâ aliisque, Dionysium Alexandrinum fuisse Parthenii præceptorem. Quid multis? Stephano περὶ πόλεων dicitur Ἀλέξανδρος ὁ Ἀσκληπιάδης Alexan-

der (*Cornelius Polybistor*) *Asclepiadæ discipulus* in v. *Κοῦάδων* ; sin minus, Apollodorus noster erit Alexandri frater, quod, si verum fuisset, non tacuissent, opinor, qui de utroque scripserunt ; imò *Ἀριστέλης ὁ Πλάτωνος*, duos patres habiturus est. Hac ratione tot fuerint *Asclepiadæ filii*, quot erant discipuli. Denique, Polyhistor fuit Milesius, Apollodorus verò Atheniensis, Asclepiades autem Myrleanus ; quis credat filios gente tam diversos unius fuisse patris, qui & ipse aliunde esset ?

Asclepiades interim ille *Myrleanus* sit, oportet, *Diotimi* filius, qui floruit sub regibus Pergamenis *Attalo I*, & *Eumene* ; Circa hæc tempora floruit *Panætius* ; clarus fuit & *Aristarchus*, quos auditos ab Apollodoro testes sunt *Suidas* & *Marcianus Heracliota*. Quare cùm nullus *Asclepiades*, præter *Myrleanum* illum, his temporibus vixerit (fuit quidem alius, sed junior, Romæ non ignotus *Pompeio*,) sit is, necesse est, quem Apollodorus præceptorem habuit, quémque ipse apud *Etymologum* in *Ἀσκληπιδῶν* laudare videtur.

Aristarcho & *Asclepiadæ* debuit Apollodorus quicquid in Grammaticâ potuit. Non inferiores secutus est in Philosophiâ magistros, *Panætium* & *Diogenem* sectæ *Stoicæ* principes. De *Panætio* audivimus *Suidam*. *Diogenem* ei præficit *Marcianus* in *Periegesi*,

Τῶν Ἀθηκῶν πρὸς γνωσίωσιν φιλολόγων,

Γεωγνῶς ἀκρυβὴς Διογένης τῷ Στωικῷ.

Ex Atticis quoque inclutis scriptoribus,

Diogeni auditor docentis in Stoâ, &c.

Auditorem hunc fuisse Apollodorum volo mihi tantisper credi, donec ad eum locum venero, ubi de *Opere Chronica* Apollodori disputabo ; ibi huic rei probandæ locus

locus erit opportunior. Diogenem autem hunc Babylonium vulgò cognominant; is est qui pro populo Atheniensi nobilem Romæ legationem obibat cum Carneade & Critolao, Olymp. CLVI, 2. P. Scipione & M. Marcello Coss. Anno V.C. DXCVIII.

Credi possit Apollodorus sectam Stoicorum fuisse amplexus. Sanè Jonsius libro II, c. XV. de script. Hist. Philos. de eo hæc reliquit, *Apollodorus Panætii Rhodii Stoici discipulus; Stoicus fortassis & ipse, sed hæc sententia dubio non caret.* Idem tamen cap. XVIII, inter Stoicos recenset. Vereor ut hæc idoneis auctoribus probari queant. Enimverò Apollodorus cognomine Ephillus patria fuit Atheniensis, fuit quoque sectâ Stoicus; quod colligi videtur ex Suidâ in *Θίωρ*. Considerandum igitur, uter ex his meliori jure Stoicus dici debeat.

Felix erat, & magnorum virorum, si quod aliud, fecundissimum illud seculum, in quo vixit Apollodorus. Habuit enim Apollodorus æquales & *αυγέστους*, florentissimos in omni eruditionis genere homines, Posidonium & Mnesarchum *Stoicos*, Polemonem, & Lælium *Sapientissimum*, condiscipulos sub Panætio. Cognovisse potuit Mnasæam *Patarensem*, Demetrium *Scepsium*, Aristodemum *seniorem*, Menecratem, & Apollonium, omnes *Nysæos*; iisdem temporibus celebres erant Herodicus *Cratetis discipulus*, Clitomachus *Carneadis*, Aristocles *Musicus*, Dionysius *Thrax* (cujus Grammatica non edita in Bibliothecâ Regis nostri Clementissimi, & Oxoniensi-Bodleianâ servatur) Alexander *Polyistor*, Artemidorus *Epheusius*, Apollonius *Tyrius*, Castor *Chronographus*, Didymus *Chalcenterus*, Lyfimachus *Attali præceptor*, Lycon *Troadensis*, Attalo in primis amicorum, & præter innumerabiles alios, potuit vidisse Nicandrum *Colophonium*, Ctesibium *Mechanicum*, Apellicontem *Tei-*
b 3
um,

um, Æschinem *Neapolitanum*, Melanthium *Rhodium* Philonem & Charmidem *Academicos*; quos omnes secunda apud veteres fama prosequitur.

Ex his igitur possit colligi ætas Apollodori. Nam si Aristarchum & Panætium vidit, sequitur eum floruisse. quo tempore Ægypti regnum obtinebat Ptolemæus cognomine Physco sive Euergetes secundus; in cuius tempora incidit Attalus Philadelphus Pergami Rex. Fuit igitur Olympiade CLX, & deinceps, nam sub Lathuro quoque eum collocant Vossius & Jonsius. Atque ista firmiter sunt quæ de patriâ & ætate Apollodori impresentiarum exploratè & liquidè affirmare possum. Pauca in hanc partem alia subijciam, quo loco de Chronicis Apollodori sermo instituetur. Venio ad scripta.

CAP.

CAP. IV.

*Apollodori scripta historica. De iis Heraclidæ
judicium. Temporis triplex discrimen, se-
cundum Varronem, ἄδελον, μυθικόν, ἱστορικόν.
Tria hæc, suis quodque scriptis, illustravit
Apollodorus. Ejusdem XXIV libri περί διῶν,
quale habuerint argumentum. Sopatri Eclogæ
ex iisdem. Fragmenta. Vera Inscriptio.
Male cum Bibliothecâ confundi. De diis
quinam scripsere.*

Video Apollodorum in scribendo varium fuisse, &
valdè diffusum; nullam non, pænè, partem hu-
maniorum literarum illustrasse comperio. Cum autem
nullis indiciis constet, quo primùm in campo eruditio-
nis se ostenderit; de ejus scriptis agam ita, ut quodque
se obtulerit.

Heraclides Ponticus (modo is auctor sit Allegori-
arum Homericarum) Apollodorum περί πάσων ἱστορίων
ἱστορίων vocat. Est autem Historia testis temporum.
Tempus porrò aliud ἄδελον, aliud μυθικόν, aliud deniq;
ἱστορικόν dici possit; tria hæc temporum discrimina suis
lucubrationibus complecti voluisse videtur Apollodo-
rus. De iis igitur non abs re fuerit Varronem audire
differentem.

Censorinus libro de die natali, cap. 21, ex eo sic scribit. *Hic, inquit, tria discrimina temporum esse tradit: primum, ab hominum principio ad cataclysmum priorem; quod propter ignorantiam vocatur ἀσχυον. Secundum, à cataclysmo priore ad Olympiadem primam; quod, quia in eo multa fabulosa referuntur, μυθικὸν nominatur: tertium, à primâ Olympiade ad nos; quod dicitur ἱστορικόν, quia res in eo gesta veris historiis continentur. Primum tempus, siue habuit initium, siue semper fuit, certè quot annorum sit, non potest comprehendere. Secundum non planè quidem scitur, sed tamen ad mille circiter & sexcentos annos esse creditur. De tertio autem tempore fuit quidem aliqua inter auctores dissensio, in sex septemve tantummodo annis versata.*

Primo illi intervallo illustrando Apollodorus attribuebat libros πρὸς Διὶ; opus, haud dubiè, multiplici antiquitatis & historiarum varietate plenissimum. De Diis apud veteres duplex erat sermo & sententia, Philosophorum unus, vulgi alius. Quòd Deus naturâ esset ingenuus & incorruptibilis, illi ferè existimabant. (Nisi quod Plato videatur, ad aliam sententiam descivisse, ubi scribit, ἡ γὰρ θεὸς οὐδὲν ἐκ τῶν αἰσθητῶν ἐστίν.) Vulgus omnes Deos γυναικῶν, nec ullos Jove aut, fortè, Saturno priores credebatur; unumque hoc in Sallustio desiderabat, quòd non sentiret πρὸς Διὶ τὰ ἀνὰ τοῖς πολλοῖς.

Cæterum quousque priorem sermonem de Diis in hoc opere suo excoluerit, quàmque altè penetrârît in scrutandâ & peruestigandâ primâ causâ Apollodorus, tam est mihi incertum, quàm certissimum habeo, in posteriori sermone longè latèque eum fuisse spatiatum. Certè ex reliquiis librorum de Diis facile est observatu, quòd ejus disputatio complexa sit Deorum γένεσις, & quid de eis tradiderint tum Græci, tum Barbari; Atque hîc differebat de ætatibus deorum; quis seni-

senior, quis recentior. Item quis pro Deo sine controversia admittebatur, & de quo non conveniret, putà de Hercule & Baccho. Porro hujus loci erat dicere de potestatibus deorum; etiam quot quisque in se contineret; aiebant enim ut Solem & Apollinem eundem esse; sic Lunam, Dianam, Hecaten. Nec omisit Apollodorus imperia exponere, sive in Coelis, in terris, in aquis versarentur; nec tacuit opera, inventa, beneficia erga humanum genus, *ἑποδολογίας* (nam Apollo Delios & Milesios, Diana Argivos invisere credebatur,) Festa, & cognomina, Tempia, Sacra, Loca, Animalia, Arbores, Plantas, Herbas, Fontes, Fluvios, Hymnos, Sacerdotes, Oracula, Dies, & quicquid erat hujus *ἑποδολογίας* explicuisse debuit. Fuit autem genus hoc commentandi historicum, quatenus Grammatici historiam attingunt; Quamquam ad Theologiam referri quoque possit, quatenus de Diis agebat; licet id ipsum fecit aliter, ac Philosophi, qui scripsere *περὶ θεῶν*.

Hos libros perdidit aut sua moles, aut Sopatri Epitome; Eclogas ex his fecerat Sopater, libris duodecim, inquit Photius Cod. CLXI. Horum primus *περὶ τῶν περὶ Ἑλληνικῆς μυθολογικῶν θεῶν διαλαμβανόντων*: ὁ συνειληφέν ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου περὶ θεῶν γ' λόγων. Ἀθηνᾶς δ' Ἀπολλοδώρου, καὶ γεωγραφικῆς τῆς τέχνης ἐκ ἐκ τῆς βίβλου τῆς μόνον ἢ διαλογῆς αὐτῶν πεποίητο, ἀλλὰ διὰ καὶ ἐκ Δ' καὶ Ε', καὶ Δ', τῆς τε Α' πάλιν, καὶ Ιβ', καὶ Ιε' τε καὶ Ις', μέχρι τῆς Κδ'. ἐν ἡ συλλογῇ τὰ τε μυθικῶς περὶ θεῶν διαπεπλεγμένα, καὶ ἐκ τῆς Κδ' ἰσορροπικῶς περιέχονται· περὶ τε τῶν περὶ αὐτοῖς ἡρώων καὶ διοσκύρων· καὶ περὶ τῶν ἐν ἑσέδε καὶ οὐρανῷ.

Horum I de Græcorum Diis fabulosis tractat. Eleſta hæc ex Apollodori libro tertio de Diis, qui patria Athenienſis Grammaticam docuit. Nec verò è tertio duntaxat libro hæc ſelegit. Sed & è quarto, quinto, ac nono; Item è primo, duodecimo, decimo quinto, & decimo ſexto, uſque ad quartum & viceſimum. Quibus collectaneis, quæ de diis fabuloſè ficta ſunt, quæque hiſtoricè narrantur, complectitur univerſa, ut & de Heroibus ac Dioſcuris; de iis item quæ apud inferos ſunt, aliaque id genus plurima.

Præter Photium alii quoque ſcriptores paſſim utuntur testimoniis ex hoc Apollodori opere petitis. Stephani Fragmentum librum I. adducit in Δωδώνη.

Ἀπολλόδορος ἐν ἀ περὶ θεῶν τὸν Δωδωναῖον ἔπος ἐτυμολογῇ. Ἐκτάσις δὲ τῆς Δία Δωδωναῖον μὲν καλῶντες, ὅπ δίδωσιν ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ. Πελασγικὸν δὲ, ὅπ γῆς πέλας ἐστὶ. Apollodorus l. i. de Diis, vocis Δωδωναῖον βανκῶ Etymologiam ponit. Jovem aliqui Dodonæum vocant, quoniam bona nobis donat; Pelasgicum verò quoniam terre vicinus est.

Ex II libro de Diis Stobæus libro i. Eclogæ Phylicæ hæc habet, Ἀπολλόδορος ἐν δατρίῳ περὶ θεῶν, Πεδάγορείαν ἢ περὶ τύπων αὐτῶν ἢ περὶ φύσιν τοῦ ἔσπερον δόξαν. Apollodorus altero de Diis libro Pythagoræ ait primum opinatum esse, eundem esse Luciferum, & Hesperum. Erotianus in v. χάρις, ejusdem II libri adhibet hunc locum, Ἀπολλόδορος ἐν β' περὶ θεῶν, ὅπσιν αὐτὰς καλεῖσθαι ἀπὸ μὲν τῆς χάριτος, χάρις· καὶ γὰρ ποικίλεις εἰ ποικίλαι τῆς χάριτος χάρις καλεῖται. Apollodorus in 2 de Diis dicit charitis à χαρὰ derivari, & Poetas sæpe χαρὶν ponere pro χάριν.

Librum

Librum VI citat Harpocraton in ἀπομομῆς. Ἀπομομῆται πνὲς θαλαῦντο θεοί, περὶ ὧν Ἀπολλόδορος ἐν ἑκτῷ περὶ θεῶν δεικνύει. *Dii quidam appellantur ἀπομομῆται, de quibus Apollodorus agit in VI libro περὶ θεῶν.* Stephanus Ethnographus in Ἀρεῖ παγῷ IX advocat, Ἀρεῖ παγῷ, ἀκρωτήριον Ἀθήνησιν, ὡς Ἀπολλόδορος ἐν ἐννάτῳ περὶ θεῶν. *Arens Pagus est locus editus Athenis, quemadmodum docet Apollodorus libro IX de Diis.*

Macrobius XIV appellat, Saturn. l. i. c. 17. ubi ait Apollodorum affirmare Ἰήιον Solem dici ἀπὸ τοῦ κῆτος κόσμον ἱεῶς, καὶ ἰέναι. *Quod Sol per orbem impetu fertur.*

Laudatur Stephano liber XVI in v. Ἀρεῖ. Inde quædam de Cérere nobis narravit. Sed locus corruptus est.

Profertur XVII Sophoclis Scholiastæ ad Oedip. Colon. οἱ τοῦ τοῦ Ἡρακλῆος γένους καὶ ἱεῶς. *De familiâ Hefychidarum, & Sacerdote.*

Stobæus denique in Ecl. Physicis, libro I, p. 129, locum benè longum ex XX οἱ θεῶν Apollodori conservavit. Cæterùm cùm in eo libro egerat Apollodorus οἱ τοῦ ἐν ἑκτῷ, ut quidem Stobæus inquit, ut autem Photius, de istis tractârat in libro XXIV; suspicor peccatum esse in numero, aut apud hunc aut apud illum.

Jam ut de filo & ratione totius operis περὶ θεῶν plenius constare possit, libet eundem Apollodori locum (quem nec Porphyrium, nec Stobæum exscribere piguit) hîc ob oculos ponere.

Τὸ δὲ Ἀπολλοδώρου ἐν τῇ εἰκασίῃ περὶ τῶν διῶν συγ-
γραμμάτων, ὅ ἐστι περὶ τῆς ᾄδης, τὰδε περὶ τῆς συγῆς λεγό-
μεθα ἑρμηνεύμεθα. Ἀρχαῖον γὰρ ἀπὸ τούτων, τὸ ἴδιον ἢ ὁνομά-
των παρεκτάσεις ἢ μεταφορησίαν. ἐκ γὰρ τούτων ὁ μῦθος
πιδανῶν, καὶ τῆς ἐν ᾄδῃ νομιζομένης ποιήσεως ἐξηνομασία-
σι. Ἀχέρουσα μὲν διὰ τὴν ἄλην, ὡς καὶ Μελαεσιπίδης
ἐν Περσέοντι. Καλεῖται δὲ ἐν κόλποις γαίης ἀχέουσι
περὶ τῶν Ἀχέων.

——— Ἐπὶ καὶ Λιπυμῖος φησὶ,

Μυρίασι παγαῖς δακρυῶν ἀχέων τε βρύει καὶ πάλιν,
Ἀχέων ἄλεια περὶ μὲν βροτοῖσι.

Ἀχέων δὲ καὶ Ἀχρεσίη λίμνη ταυτὴν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν
Πολυξίνῃ τῇ Ἀχιλλείῳ ψυχῇ ἐνιστάται λέγουσα.

ὦ τὰς Αἰῶνας τε καὶ μελαμβροῖς,
Λιπῶσα λίμνης Ἀχέρουσι ὀδυνηῖται,
Ἦχουσα γόνυ ἥλδον ἄρσιναι χροῖς.

Τὰς τῶν νεκρῶν λέγων, παιῶνας καὶ ἐχέουσι ἄρσιναι δὲ, τὰς
ἑδὴν ἐκπερέουσι, θάλασσα μὲν γὰρ τὰ κερπύβρα ἄρσιναι, τὰ
ἄρσιναι λέγουσι, τὸ μὲν, τὸ σπέρμα παρέχον μόνον. Τὴν δὲ, καὶ
ἐκπερέουσι ὅθεν καὶ θῆλυς ἔστι, ἢ πολέουσι, καὶ ἑρμηνείᾳ
διαπραγματεύεται ὅτι ὑπὸ τῇ ὑπονομῶν τῇ Ἀχέρουσι φαίνεται
εἰκότως ὅτι γὰρ μετὰ τῶν πάντα τὰ τῇ ζῆν ἄλῃ ἡδὴ
ὑπερῆναι, καὶ ἔστιν ἐν ὑπὸ καὶ ἀλυσίᾳ πάσῃ. Τορμῶν δὲ
τῇ Ἀχέρουσι γυναικὶ περὶ τῆς ἀλῆς, ἀπὸ τῆς γυναικὸς
φαίνεται πῶς πολλοὺς τὰ ἐν ᾄδῃ. καὶ δὲ καὶ αὐτὴ τέτα-
την καὶ ὁ Σώζων Μορμολύκειον ὀνόμασιν. Εἰπὼν περὶ τῆς Ἀχέ-
ρουσι Ἀπολλοδώρου ἐπὶ περὶ τῆς συγῆς αὐτῇ λέγει
τὰδε. Σπύρα δὲ δεινὴ πῖνα, καὶ φοβεράν ὑπερῆναι δαί-
μονα, διῶν ὄρκον, ἐν ᾄδῃ τε ταύτῃ καὶ ἄλλῃ καὶ τῇ περὶ
τοῦ

μοῖαι ταύτης ἡξίωσαν, ἀπὸ τοῦ συναρξάν πῖς πίνουσι,
 καὶ εὐχόμενοι τὰ ἐν αὐτῇ· ἔρπον καὶ τ' αἰῶν, δι' ἐπιβίωσιν· ἢ
 μὲν γὰρ τ' ὄντων τὴν ζώντων φθαρτικὴν ἔχει δυνάμιν, ὅσον
 ἐφ' ἑαυτῇ, οἱ δ' τῇτι σφαλαρίσιν καὶ τῇ τρέφῃ διεκίχθη·
 τοσαῦτα περὶ τ' εὐχόμενοι, ἐπὶ γὰρ, Κωκυλὸν δ' ἢ ποτα-
 μὸν ἀνέπλασαν ἀπὸ τοῦ κακύνειν, ὅς ἐστι εὐχόμενοι καὶ εὐχόμε-
 νους ἀπορροῇ. Τοῖσι δ' ἐστὶ γένος καὶ ὁ Πνευματογόνων·
 ἔστιν δ' ἀπὸ τοῦ περὶ φλέγας τῶν πλάτωνος· ὡς
 Ὁμηροῦ φησὶ,

Ὅου γὰρ ἐπὶ σάρκασι τὴν καὶ ὁσία ἴσας ἔχουσιν,
 Ἀλλὰ τὰ μὲν τε περὶ κακίαν μὲν αἰδομένοισι
 Δαμνα, ἐπὶ κακίᾳ λίαν λεῦκ' ὁσία θυμῷ,
 Ψυχὴ δ' ἡνὶ τ' ὄντι ἀποπλάμνη πτόση.

ἡσυχία δ' καὶ τὰς ψυχὰς τοῖς εἰδώλοις τοῖς ἐν τοῖς κακίαις
 φαινομένοις ὁμοίαι, καὶ τοῖς διὰ τ' ὑδάτων ζωοποινοῖς· ἃ
 καλεῖται ἡμῖν ἔξινκται, καὶ τὰς κακίαις μὲν, στερεώσαν
 δ' ὑπόστασιν ὑδατῶν ἔχουσιν ὡς ἀνίστασθαι, καὶ ἀφ' ὧν αὐ-
 τὰς ἐρεῖων εἰδωλα καμύσθων λέγει.

*In vicessimo Apollodori de diis volumine, quod de
 Inferis inscribitur, hac de Styge reperi: Ab his enim
 incipiendum est, nec Nominum contemnenda Notio.
 Siquidem hanc notione fluvios quoque inferorum nuncu-
 pârunt, Acherontem quidem à doloribus, quemadmo-
 dum ait in Proserpina Menalippides: vocatur autem in
 terre visceribus fluens doloribus Acheron. Ac simili-
 ter ait Licymnius, Infinitis lachrymarum, ac dolo-
 rum fluit fontibus: ac rursus, Acheron dolores homi-
 nibus parit. Acheron porro, & Acherusia palus idem
 valet, quemadmodum Sophocles in Polyxena Achillis
 animam introducit loquentem, Ad Pæonis expertia, &
 nigricantia, relinquens paludis Acherontis planctus,*
mas-

mascula veni libamina: in quibus quidem mortuorum dicit libamina, quæ medico carerent: mascula verò, quæ nihil producerent. Siquidem frugifera quidem feminea, sterilia verò mascula dicuntur, quod ille semen duntaxat suppeditet, hæc etiam nutriat: unde etiam ros femineus à fecunditate dicitur. Nec immeritò dicunt à mortuis Acherontem trajici, quoniam tales omnes vitæ dolores excefferunt, omnique labore, ac mærore carent. Gorgyram deinde Acherontis uxorem finxerunt, quod horrendi quibusdam inferi videantur: ut & ejus Nutricem Sophron Mormolycem vocavit. Atque hæc de Acheronte locutus Apollodorus, ista de Styge subjungit: Stygem verò horrendam quandam fingentes deam, ac deorum jusjurandum, tum apud inferos eam collocârunt, tum quod præ lucû inuisi sint inferi, hoc eam nomine donârunt: ut jurisjurandi per contrarium, quandoquidem ut hæc vitæ tollende vim in se habet, ita illi voluntate, ac moribus ab eâ distant. Quibus de Styge positis, hæc subjicit: Cocytum porrò fluvium à ploratu finxerunt, qui Stygis est rivus. Neque alterius generis est Pyriphlegethon, ab urendis mortuis dictus, quemadmodum Homerus ait.

Nam nec adhuc carnem, nec habent ossa arida nervi.
 Illa sed ardentis Victrix violentia flammæ
 Edomat, ut primùm spirantem vitæ relinquit.
 Ast anima ut fumus supera in convexa volavit.

Ponit enim animas imaginibus speculorum, vel aquarum similes, quæ ut planè nos exprimunt, ac motus imitantur, ita solidam Naturam ad contactum non habent: qua de causa illas vitæ simulacra carentum nominat.

Quinimò sine ullo librorum discrimine sæpè occurrit Apollodorus *πρὶ θεῶν* ; sæpè simpliciter, nec posito *πρὶ θεῶν* indice ; si quis tamen ad ea de quibus fit sermo, diligentius attenderit, faciliè perspiciet quæ loca ad hoc opus pertineant. Clemens Alexandrinus, Athenagoras, Theodoretus, Arnobius, Suidas in *ἀμφιρῶντες, μεταγωγία. Ταυροπόλον, & χόες*. Hesychius in *Ἀγρῆς*, Stephanus in *Ἰλιω* ☉, Scholiastes Odyss. ↓. Apollonii Rhodii & Aristophanis, Sophoclis ad Oedip. Colon. Porphyrius *πρὶ ἀποχῆς* L. II. aliiq; (ne infinitus sim in re non necessariâ) ex his Apollodori rivis largiter hauserunt.

Illud non prætermittam, posse alicui videri hos libros fuisse inscriptos *πρὶ θεῶν καὶ ἡρώων*. Nam & Photius hoc aliquatenus innuit, & Scipio Tettius verbis conceptis affirmat.

Equidem existimo Apollodorum scriptis his suis titulum fecisse *πρὶ θεῶν* : descendisse tamen eo usque, ut etiam Heroas (intervalli Mythici partem) complecteretur. Constat hoc ex Photii verbis jam allatis; Multum quoq; sententiæ huic favet locus Zenobii in *Μῆλον Ἡερκλῆς*, ubi ait *ὅτι δὲ Ἡ Ἀθήνησιν Ἡερκλῆ ἀλεξιγάμφρῳ ἰδιόζυγῶς πρὶ θεῶν*, & quæ sequuntur ; sunt autem ex libris *πρὶ θεῶν*.

Favet & ille locus apud Demetrium Triclinium in Sophoclis Oedip. Colon. ubi Apollodorus de Promethei cultu & statuâ allegatur. Sed, ut hæc ita sint, certum est Tettium errare; & obtorto collo (quod aiunt) ad testimonium traxisse Macrobius. Imò testis est locupletissimus Macrobius (ut qui legerit Apollodorum) nos verum titulum indicasse, nam libro I. Stat. C. XX apertè ita scribit, *Apollodorus in libris quibus titulus est πρὶ θεῶν*.

Atque

Atque ita quidem apud omnes sine ullâ discrepantiâ isti libri indigitantur, ut mirum sit repertos fuisse, qui hoc opus cum Bibliothecâ idem esse crediderunt.

De diis, ut jam diximus, multi scripsere; Mauffacus ad Harpocratonem, & nos alibi complures delignavimus. Pauci tamen eo instituto, quo noster Apollodorus; nili forte Cleanthes, & ex parte Cornutus, & Nicolaus Damascenus, (quem Simplicius in Phylicis adducit) nam & is libenter usus est Apollodori collectionibus, ut ex Photio discas, & ex Notis nostris ad Apollodori Bibliothecam; De quâ jam sermonem instituemus.

C A P.

CAP. V.

Secundum temporis intervallum. Huic Bibliothecam applicuit Apollodorus. Photii de eâ judicium. Errare qui idem opus cum libris nri δὴν faciunt. Erroris origo. Agii Spoletini, contra veteres, tum codices, tum scriptores inceptum. Error eorum qui epitomen esse contendunt. Erroris dua causa. Quid sit synopsis hac Bibliotheca, sed ab ipso Apollodoro facta. Testimonia ex epigrammatibus & Jos. Scaligero. Argumenta contra opinionem eorum qui epitomen putant. Refellitur F.T. qui Castorem ante Apollodorum vixisse statuit. Bibliothecæ titulus huic libello quare inscriptus. Diodori Bibliotheca. Veterum de eâ judicia huic Apollodori conveniunt. Apollodorus Anaximenem Lampsacenum, Diodorus & Hyginus hunc & Apollodorum imitati sunt. An librorum divisio in hoc opusculo antiqua sit? Editiones varia.

Secundo temporis intervallo, quod μὲν Varro dixit, Bibliothecam accommodavit Apollodorus. Quale fuerat id opus, docet Photius Cod. CLXXXVI. Ἐν τῇ αὐτῇ δὲ τῷ ἑλ. ὁ Ἀπολλοδωρὺς γεγραμμένην

μαθηκῆ βιβλιοθήκην ἀνεγνώδου μοι, βιβλιοθήκη αὐτῇ ἡ δὲ
 γεγραφή. φεικῆ τὰ παλαιότατα τῶν Ἑλλήνων, ὅσα τε ποί-
 διων καὶ ἡρώων ἡ χρόνῳ αὐτοῖς δεξιζέτω ἔδωκεν, ὀνομαστικῶς
 πηλῶν, καὶ χωρῶν, καὶ ἔθνων, καὶ πόλεων· ὅθεν καὶ τὰ
 πολλὰ ὅσα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρέχει, καὶ πρὸς μίχην τῶν
 Τρωϊκῶν· καὶ ἀνδρῶν τινῶν ποδὶ ἀλλήλων μάχης καὶ ἔργα
 ἐπιτρέχων. καὶ τῶν ἀπὸ Τρώας πλεονεκτημάτων, μάλιστα δ'
 Ὀδυσσεύς, οἱ δὲ αὐτῇ καὶ ἡ ἀρχαιολογία καταλήγει. Ἐπι-
 οφείκει δ' ἐπὶ τὰ πολλὰ τῶν βιβλίων, καὶ ἐκ ἀχρηστῶν τῶν
 παλαιῶν ἐπὶ μνήμης ἔχει λόγων μετὰ πτωχικοῖς.

In eodem item volumine legi Apollodori Grammati-
 ci libellum, cui Bibliotheca titulus erat. Continebat
 antiquissimas quasque Græcorum historias, & quæ sive
 de Diis sive de Heroibus temporis ratio dedit opinanda,
 cum appellationibus, fluminum, regionum, gentium, &
 urbium. Hinc & pleraque antiqua, ad ipsa usque
 Trojana tempora descendens, refert. Virorum quoque
 nonnullorum inter se pugnas, resque gestas commemorat,
 & capta jam Troia, errores quorundam, præcipuè
 Ulyssis, in quem ejus præscarum rerum narratio termi-
 natur. Compendiosa quedam narratio est maxima
 hujus libelli pars, his non inutilis, qui vetera complecti
 memoriâ volunt.

Meminit idem Photius cod. CLXXXIX, ubi docet
 easdem magnâ ex parte historias à Conone & Apol-
 lodoro fuisse congestas.

Quamquam autem verbis disertis de Bibliothecâ
 Apollodori loquatur Photius his in locis, alibi autem
 Librorum ποί· διῶν non minus distinctè; video tamen
 viros doctissimos complures, (quorum nominibus par-
 co, quoniam laudare nequeo,) utrumque opus mirâ
 quâdam ἀβελήῃ ita confundere, ut libri περὶ διῶν
 nunc pro Bibliothecâ ponantur, nunc hæc, vice versâ,
 pro illis sumatur. Vide, inquit F. T. librum XVI

Bibli-

Bibliotheca ab Hermolao citari in voce 'Agnos. Atenim nulla ibi βιβλιοθήκη mentio.

Huic errori tam latè diffuso occasionem dedit Benedictus Ægius Spoletinus, qui Romæ anno MDLV primus edidit Græcè, cum versione & notis, Apollodori Bibliothecam.

Ægius enim in epistola ad Fulvium Ursinum, postquam de operis hujus titulo vero, BIBLIOTHECA, (quémque adeo apud veteres solum repererat) verba fecerat, sic scribit, *Quid autem, sive DE DEORUM ORIGINE LIBRI TRES adjecerimus; Hic, qui hujusce auctoris primi certè libri unam aut alteram pagellam vel lippientibus oculis legerit: in sententiam nostram, & manibus & pedibus, eum iturum certò scio.*

Ausu temerario (ne quid gravius dicam) indicem operis obscuravit Ægius, dum adjicit de suo cerebro, quod nullius è veteribus libri auctoritate comprobare poterat. Nam ut de Photii accuratâ & planè criticâ in titulis librorum distinguendis diligentiam nihil dicam, affirmo

1. Nullos codices manu exaratos, quos Ægius Romæ vidit, aut quos servant Bibliothecæ Venetæ, Florentina, Palatina, Altempsiana, Montchaliana, Gallicana Regia, aut Oxoniensis, alium dare huic libello titulum, quàm hunc

'Απολλοδώρου Ἀθηναίου γεγραμμένη Βιβλιοθήκη.

2. Affero neminem ex antiquis Poëtarum Scholiastis (qui frequenter tamen depromptis ex hoc opusculo testimoniis utantur) alio nomine, quàm Bibliothecæ, hunc librum appellare.

Sed nec hic solus error de libello isto doctorum hominum animis infedit. Prodierunt in lucem quoque, qui epitomen esse contendunt, & diffusioris operis auctorem

Σιῶν compendium. Duo sunt quæ mihi videntur impulisse eos, qui sic sentiunt, in istam fraudem.

Primò Apollodori libros *περὶ Σιῶν* passim laudari observabant; deinde istud opus constare libris non minus viginti quatuor; exiguum porrò librum qui circumferebatur, *περὶ Σιῶν* inscribi: esse ergo epitomen, quòd tantùm nomine, non mole operi illi *Σιῶν* responderet.

Secundò Photii verba malè intellecta errorem aut peperere aut auxere. De hâc Bibliothecâ sic Photius prodidit, *Περί τῆς παλαιᾶς τῆς Ἑλλάδος βιβλιοθήκης, ὅσα τε Σιῶν καὶ ἡρώων ὁ χρόνος ἀνέστη δόξα ἔχειν ἴδουσαν.*

De diis egisse in hoc opusculo Apollodorum quis potest inficias ire? Enimverò (ut notarum p. 1. ostendi) hîc tantùm Græcorum de Diis traditiones & historias persecutus est; in illo autem altero opere aliarum quoque gentium Theologiam, & ritus sacros enarraverat, saltem attigerat. Quæ dixi partim ex Photii verbis pressius observatis patent, partim ex Cl. Alexandrino; (is enim Apollodorum de Scytharum, & Carum sacris egisse ostendit in Protreptico ad Gentes,) & ex eo Arnobius lib. IV. Idem colligi potest ex iis, quæ de *Ταυτοπλόῳ* Suidas ab Apollodoro, alii que ante Suidam mutuati sunt. Nec est nunc primùm à me excogitata ista Græcarum & Barbaricarum traditionum distinctio; Docuit me Diodorus Sic. qui sex primis libris complexus est *βαρβαρικῆς* simul & *Ἑλλήνων ἀρχαιολογίας*. Apollodorus hîc tantùm Græcicas perstringit.

Alius Photii locus, qui à vero nonnullos abduxit, paulò infra sequitur ea quæ jam posui; *ὧν τῶν πολλὰ τῶν βιβλίων.* Quæ non ita accipienda sunt, ac si hic libellus esset epitome alterius alicujus ab Apollodoro scripti, sed ita dicta sunt, ut intelligamus ea quæ

quæ fufius apud varios fcriptores de re Mythologicâ pertractata fuêre, quæque apud Poetas fparfim & variè occurrunt, hîc uno quali intuitu confpicienda proponi. Confirmatur hæc mea fententia difticho ultimo elegantiffimi Hexaftichi, quod de Apollodori hæc Bibliothecâ apud Photium & alibi extat.

Ἀίων⊕ ἀπὸ κτήματος ἀφυσσάμενος⊕ ἀπ' ἐμείῳ
 Παιδείης, μύθος γινώσκει παλαιγενέας.
 Μῦθ' ἐς Ὀμηροῖω σιλήδ' ἔμβλεπε, μῦθ' ἐλεγεῖω,
 Μὴ τραγικὸν μῦθον, μὴδ' ἐμολογεσθῆναι.
 Μὴ κυκλίων ζήτη πολύθεν σίχον· ἔς με γὰρ ἀδρῶν
 Ἐυρύχιδος ἐν ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος⊕ ἔχει.

*Sacrorum feriem noſtrâ ſi legeris arte,
 Antiqua binc fiet fabula nota tibi.
 Maonida ne volue volumina, neve Elegian,
 Ne Tragicam Muſam, ne melicos numeros.
 Multiſonos Cyclicum verſus ne quære : quòd in me
 Invenias, quicquid maximus orbis habet.*

Quoniam autem in hoc teſtimoniorum quali loco verſamur, addam de Bibliothecâ hac quod magnus Scaliger ex vero ſcripſit in Elencho Orationis Chro- nologicæ. *Apollodori Bibliotheca, opus ſanè ingenio- ſiſſimum, & elegantiffimum, fabula eſt : Non ſi homi- nes, ſed ſi hominibus attributa conſiderantur. Eam totam ſi velimus, poſſumus xῑ γυναικς in certum Cbro- nicum conſpicere.*

Enimverò ne eminèd diutius veliter; Quæro quid ſit epitome? Strabo, Stephanus, Artemidorus Ephe- ſius, Athenæus, Dionyſ. Halicarnaffenſis (ne plures addam,) epitomatores, iratis diis ſuis, experti ſunt; ii tamen ità ſe geſſerunt, ut multa immutata &

intacta reliquerunt, nec commiserunt, ut prorsus Stephanum in Stephano desideraremus; alii medullam, alii saltem ossa & cutim, (ut olim Jovi Prometheus) nobis afferunt. At qualis est hæc Apollodori *πρὶ θεῶν* epitome, in quâ nec vola nec vestigium majoris operis apparet, imò meliora & *γλαφυρώπερα* omittuntur, minus utilia comparent?

1. Mecum sentiet qui loca ea, quæ jam supersunt apud antiquos scriptores, ex libris *πρὶ θεῶν* contulerit cum hac Bibliothecâ.

2. Qui varias & benè longas, quæ subinde in hac Bibliothecâ occurrunt, repetitiones, & transitiones, qui dicendorum *οὐρανίου*, & *καταδύτης* animadvertet, non poterit pro epitome habere.

3. Qui consideret multis in locis *ἀντιστοιχίως* loqui Apollodorum, aliter statuet. Perpendat enim prudens lector hæc & hujusmodi plura loca, p. 9. *πρὶ δὲ ἐν τοῖς πρὶ Ὀδυσσεὺς ἐρῶμεν.* p. 21. *ἀλλὰ πρὶ μὲν τέτων μέλει τῷ Διῶν, ἡμῖν λελέχθω.* v. & p. 152. Addantur his primæ linæ libri secundi, & varii loci, quos in notis adduxi; Quis epitomatorum sic solet loqui? quis tam religiosus est in indicandâ historiæ serie & methodo? quis tam verborum prodigus, ut puras putas repetitiones nobis representare, & ingerere locis quamplurimis non parcat?

4. Qui attenderit hæc duo opera Apollodori ab antiquis, (qui utrumq; viderunt,) ita distinctè citari, ut libri *πρὶ θεῶν* nunquam ab iis Bibliotheca appellentur, nec hæc illorum titulo proferatur.

5. Libri de Diis XXIV non poterant non conficere justum volumen; erat quippe argumentum latum, varium & spissum: Photius autem ubi Bibliothecam describit, *βιβλιοθήκην* vocat. Sed Photius non vidit Epitomen esse? Vellem autem qui Photio tantum tribuit, ubi de loco Josephi contenditur, etiam in hac re non minus eidem daret.

Nec momenti quicquam habet, quod scripsit V. D. *Castor post Apollodorum vixit, itaque ab Epitomiste additum id fuerit.* Castor certè vixit eodem tempore, quo Apollodorus, sed paulò senioreni fuisse ostendunt Jonsius & Rheinesius; quorum sententiæ & illud favet, quòd Josephus II contra Apionem, post Castorem collocet Apollodorum: Quòd autem Bibliothecæ titulum tantillo libellulo parùm convenire nonnulli existiment, id me parùm movet. Est enim hic libellus, quasi Bibliotheca eorum tantum scriptorum qui Antiquitates Græcicas intervalli Mythici conscripserunt; est *ἱστορίων βιβλιοθήκη*, ut enarrator Aristophanis de Diodori Bibliothecâ loquitur. Et Diodorus ipse videri potest, ut in argumento aliquatenus, ita & in titulo nostrum secutus; adeoque quæ ab H. Stephano de inscriptione Diodorèi operis disputantur, omnia ferè pro nobis faciunt. De Diodoro ait Eusebius, *ὁ ἐκ παλίων τὰς ἱστορίας ἀναλεξάμενος*, & alibi, *ὁ τὰς βιβλιοθήκας ἐπὶ ταύτῃ ἐμὲ συναναγαγών.* De eodem Justinus Martyr sic scripsit, *ὁ τὰς βιβλιοθήκας ἐκλεγεμένος.* Atqui nihil aliud de Diodoro dicunt, quàm Photius de Apollodori Bibliothecâ, cùm, ut jam innuimus, scriberet, *καὶ ψῆς ἐστὶ τὰ πολλὰ τῶν βιβλίων.* Opus utriusq; variorum historicorum monumenta ita complectitur, ut, tanquam instructissima & commodè disposita Bibliotheca, omnes exhibeat auctores, qui in isto commentandi genere à quoquam expeti possent. Quare non malè

Barthius ad Statium alicubi vocat libellum hunc *medullam omnium Mythologiarum*.

Ut autem Apollodorus Anaximenem Lampſacenum habuit quem sequeretur, ita Diodorus & Hyginus (cujus Genealogiæ epitomen tantum habemus, quam Grammaticus quidam penes V. D. H. Vossium, ait se fecisse, Maximo & Apro Coss.) utrumque videntur expressisse: De Anaximene Diodorus; ἡ πρώτη τῶν Ἑλλήνων ἀνέγε-
ται, ἀρχαῖα ἀπὸ θεογονίας καὶ ἀπὸ τῶν πρώτων γένεσις τῶν ἀνθρώπων. *Anaximenes Lampſacenus primam rerum Græcarum historiam descripsit; eamque à deorum ortu & generis humani primordiis exorsus est.* Quæ planè gemina sunt iis, quæ paulò suprâ ex Photio audimus de Apollodori Bibliothecâ.

Quæri potest, ad quam classem & ordinem scriptorum Apollodori hoc opusculum referri mereatur. Sanè cum partim ex Genealogiis, partim ex Mythologiis (sunt enim hæc inter se diversa) consurgat, ita tamen utrumque perpetuò inter se connectat, & quali misceat, unius non erit nec simplicis naturæ scriptum hoc, sed ex mixtorum genere. Grammaticos tamen de his agere non negabit Sextus Empiricus, alioqui his hominibus parum æquus; καὶ διὰ τὴν καὶ ἀνθρώπων ἀρχήν, καὶ παλαιῶν καὶ νέων eorum provinciam peculiarem esse concedit. Hæc igitur cum scriberet Apollodorus non recessit ab arte suâ.

Porro illud non injuriâ quæri possit, an in libros I, II & III, hos suos labores dispescuerit Apollodorus an continenti & perpetuâ scripturâ à capite ad calcem deduxerit. Illud certè constat, nullum ex scriptis codicibus librorum istos numeros ponere. Scholiastes tamen Homeri adducit primum, & secundum; tertium, quod sciam, nemo. Non est diffitendum interim huic di-

distinctioni ansam dedisse ipsum *βιβλίον πρῶτον* nam
apertis & manifestis exordiis utitur iis in locis, unde
I, II, & III liber jam initium capit. Et Lectoris fasti-
dio mederi fortè voluere qui tot, quasi interstitia,
constituerunt. Nec hoc improbandum, nec recens incoe-
ptum est. Nam Ennii Annales Vargunteius divisit libros;
& Nævium Octavius, & Lampadio. Nos quoq; ut lon-
gius iter falleremus, plures adhuc quasi *παρὰ μὲν* sumus
dimensi. Nam singulos libros in capita; hæc iterum in
πρῶτον; divisimus; quarum tamen unam & alteram à
Typothesis contrà atque oportet, positam seriùs de-
prehendi.

Editiones hujus libelli tres vidi, Romanam, Com-
melinianam, & Salmuriensem; Antwerpianæ non-
dum incidi; nec versioni Gallicæ. Quid post has in no-
strâ præstitum sit quæris? Interpretationem multis in
locis ad Græca exegimus; ipsa Græca emendavimus;
aliorum tamen culpâ, *πρῶτον* iterum *ἐν τῇ αὐτῇ* & *ἐν τῇ αὐτῇ*.
Notæ brevitæ suâ (quanquam etiamnum longiores,
quàm speraram, evasisse video) placere voluerunt.

CAP.

C A P. VI

*Tertium temporis intervallum. Ejus initium
varium. Diodorus & Porphyrius Apollodo-
rum secuti. Marciani locus expensus.
ἡγεμένη συντάξις verus titulus operis Apollodorēi
de tertio intervallo. Ejus argumentum ex
reliquis. Attalo II dicabatur. De At-
talo. Chronicum Apollodori an epitomen-
sensit? metro conscriptum. Quale illud.
Tragiambi, Heroiambi, Meliambi.*

TERTIUM temporis intervallum *ισευδὲς* Varroni
dicebatur, quia res in eo gestæ veris historiis con-
tinentur.

De initio hujus intervalli nonnulla videtur fuisse
inter auctores dissensio. Varro id exorsus est à primâ
Olympiade; & Julius Africanus pronunciavit *μέχρι τῆς
ὀλυμπιάδων ἡδὲν ἀκείρης ἰσθμίων τοῖς Ἑλλησι*. Idem sen-
sit Eusebius Chronicorum p. 28. Nihilominus
Apollodorus ab ipsis temporibus Trojanis exordium
hujus intervalli arcessivit, & ad ejusdem notitiam
nobile & fidei plenum opus Chronologicum elabo-
ravit.

De eo opere loquitur Diodorus Siculus in pro-
oemio, Ἀπὸ τῆς Τρωικῆς ἀκολουθεῖ Ἀπολλοδώρου πρὸς Ἀ-
θηναίων, τίθειμεν ὁ γυνήκοισι ἔτι πρὸς τὴν ἡγεμένην
καὶ τῶν ἡγεμένων. Eadem ex Apollodoro adfert Porphyrius
apud

apud Eusebium, loco quem jam attuli. Atque hæc ut mihi quidem videtur, satis clarè ostendunt, illa Marciani Heracleotæ verba omninò de Apollodoro Chronographo esse accipienda. Dicit enim Marcianus Atticum quendam Philologum, Aristarchi discipulum, composuisse Chronographiam à captivitate Trojæ usque ad sua tempora. Subnectam ipsa Marciani carmina, quoniam istius scriptoris non nimis frequentia sunt exemplaria; simul quòd eam rem quam agimus, mirificè illustrent.

Τῶν Ἀπικῶν πῆς γνησίῳν τῆ φιολόγων,
 Γερνῶς ἀκυσῆς Διογένης τῷ σοϊκῷ,
 Σωμεχολαπῶς ἡ πολὺ Ἀειδάσχω χερδον,
 Σωίταξε καὶ ἀπὸ τῆ Τρωϊκῆς ἀλώπας,
 Χρονογραφίας σοιχῶσαν ἄχει τῷ νῦν βίῳ.
 Ἔτη ἡ τεπάρωντα φῶς πῆς χιλτοῖς
 Ὀεισμένῳς ἐξέδισο, καλαειδμέμφο
 Πόλειον ἀλώζεις, ἐκτοπομῶς σεραπιδῶν,
 Μετανασάζεις ἔδων, σεαλείας βαρβάρων,
 Ἐφάδες, περσάζεις τε ναυλικῶν εἰδων,
 Θέζεις ἀγώνων συμμαχίας σπονδῶς, μάχας,
 Πράξις Σεκιλίων, ἐπιδρωῶν ἀνδρῶν βίης.
 Φυγῆς, σεαλείας, καλαλύζεις περσινίδων.
 Πάντων ἐπιδρωῶν τῷ χύδῳ εἰρημῶν,
 Μίτρεφ ἡ ταῦτῳ ἐκιδῶναι σεραπιδῶν,
 Τῷ κομικῷ ἡ, τῷ Σεραπιδῶν χῶν,
 Ἐμμημῶνδον ἐσομίνῳ ἔπος ὁρῶν.

*Ex Atticis quoque inclitis scriptoribus,
 Diogenis auditor docentis in Stoa.
 Qui nunc cum Aristarcho din versatus est,
 Conscripsit à Troje ruinis inclita*

Chronographiam

*Chronographiam pergentem usque ad hoc seculum,
 Annos quaterdenos super mille integros
 Comprendit omnino, oppidorumque explicat
 Excidia, castra quoque metata, indeque
 Migrationes gentium, atque barbaros
 Exercitus, trajectiones classium,
 Certamina, Arma socias, fœdera, prœlia,
 Regum aetia, vitas, & virorum illustrium :
 Exilia, labes imperij tyrannici.
 Summam omnium, quæ dicta sunt fusè supra,
 Versu explicare voluit, atque comico
 Potissimum, dilucidi causâ ordinis,
 Duntaxat id juvare memoriam videns.*

Credo genuinum titulum operis fuisse *Χρόνων χρονικήν*, cum ob Marciani verba, tum etiam quoniam Diodorus libro XIII sic scribat. *Ἀπολλόδωρος ὁ ἑρμηνεύς χρονικήν περὶ τῶν παλαιῶν ἱστορίων ἐπιτομήν.* Alias, passim Apollodori *χρονικὴ* dicuntur.

Ex iis est, quod Cicero, libro XII petit ab Attico doceri, cum alia, tum *qui etiam Athenis πολιτείας fuerint illustres, quæ, inquit, ex Apollodori, puto posse inveniri.* Hinc est quod Diodorus libro XIII quo tempore Euripides mortuus sit, nos docet. Nam Eusebius quot & quanta ex Apollodoro desumplit, nemini ignotum esse possit. Idem dixerim de Diogene Laertio, & Stephano. Hujus operis fidem advocant etiam Gellius, Cl. Alexandrinus, Phlegon, Eustathius, Tzetzes, Plutarchus, Strabo, Scholiastes Nicandri, alique, quibus enumerandis abstineo. Illud tantum adjicio Chronographiam hanc diversis libris constitisse, nam III Laertius, I. III & IV. Stephanus, & VIII forte Syncellus laudat.

Inscripsit Chronica hæc Attalo. Marcianus.

*Ἐἰς βασιλέως ἀπέδειξε Φιλadelphου χάριν,
 Ἀδάμαντον ἀπογέμωντα δόξαν Ἀθήλων.*

*In principis Philadelphi honorem condidit,
Et gloriam aeternam dederunt Attalo.*

Attali tempora plenè cognita, Apollodori quoque illustrabunt. De Attalo igitur pauca adjiciam.

Fuit hic Attalus ob fraternam benevolentiam, & amorem erga Eumenem cognominatus *Φιλάδελ-
φος*. Livius ejus industriam & fortitudinem cum singulari modestiâ conjunctam prædicat. Hic est, cujus egregiam operam in Romanis bellis navatam legimus. Ad Magnesium strenuè pro iis depugnavit. Manlio Volsone contra Galatas auxiliariis copiis adfuit. Regnum à fratre morituro (nam & priùs, falso nuncio de Eumenis morte inductus, occupaverat) per manus traditum accepit. Is est Attalus, qui Antiochum Magnum obsessus Pergami rejecit; qui Nicomedi Epiphani auxilia subministravit. Nicomedes idem est, ad quem scripsit Periegeseos metricæ auctor qui Marcianus Heracleota appellatur, scripsit. Ostendit autem idem Periegetes Attalum hunc II, Nicomedem, Apollodorum, & seipsum fuisse *συγχρόνους*; nam ad ea tempora descendisse tradit Apollodori Chronicon.

Attalo quoque labores suos obtulit Biton Mechanicus. G. Vossius in Mathematicis de Bitone hæc habet; *Opusculum suum Bito inscripsit τῷ Πύλαι βασιλεῖ*. Nesciit, quem intelligere oporteat *πυλαῖν βασιλέα*; tandem Dionysium Corinthi agentem esse suspicatur. Codex meus calamo exaratus, (in quo cum aliis nonnullis Bito ille comprehenditur,) apertissimè hunc titulum præ se fert. *Βίτωνος καὶ Πύλαι πολέμου ὁράγων καὶ κατὰ Πύλαιον, ὅπως Ἀπάλων.*

Nicandri Biographus & Suidas notant Poetam sua quædam Attali nomini dicasse. Atqui hic Attalus junior, & Γαλασίανης cognominatus fuit; alius ingenio moribusque à secundo, & secundi interfector. Hunc igitur, an potius secundum Attalum Bitonis libellus sibi præscripserit, nequeo affirmare.

Epitomen sensit hoc Apollodori *πέντα*; incertum cujus manu. Stephani Fragmentum in v. Δύμη sic loquitur, Ἀπολλόδωρος ὁ ἐν τῷ πέντε ἐπιτηδεύων, *Apollodorus, vel qui cum in epitomen redegit.* Hæc autem ex Chronicis desumpta fuisse ex iis patet, quæ mox subnectit ibidem Stephanus. Idem sentire videatur & Marcianus his verbis

Πάντων ἐπιτομὴν τῶ χύδον οἰκιστῶν.
Summam omnium quæ dicta sunt fuit.

Equidem fui aliquando in hâc sententiâ, ut existimarem Apollodorum in compendium metricum contraxisse, quæ fusiùs scripserat de rebus Chronologicis, solutâ oratione. Sanè Philochorus Atthidem suam in epitomen constrinxit. Hunc imitari in hâc re, quod fecit in aliis, potuit Apollodorus. Enimverò ut, quid statuendum sit, nesciam, facit Marcianus ;

Ἐπεὶνα μὲν ἐν κεφάλαια συνάδεισιν χρόνων.
Apollodorus, inquit, summa temporum capita & res maxime insignes complexus est. Quod profectò aliud non erit, ac Apollodorum ipsum de multis rebus breviter & concisè in opere isto egisse, quemadmodum se quoque scripturum profitetur verbis his ipse Marcianus ;

Ἐκ τῶ παραδόντος τοῦ ἱστορημάτων

Ἐν ἐπιτομῇ σὺ γίγεται —

*Nam sparsa varie olim à quibusdam literis
 Compendiariâ viâ scripsi —*

Facilius in hac re decipi potuit Stephanus, qui longius ab Apollodori ætate disjunctus erat, quàm Marcius, qui eodem tempore cum eo vixit. Et rectius judicare videatur is, qui opus hoc in materiâ Chronologicâ talem fuisse ~~Criticis~~ credat, qualis fuit in re Mythicâ ejusdem Apollodori Bibliotheca.

Ostendit porro idem Periegetes Chronicon istud ab Apollodoro carmine fuisse consignatum. Hoc ut tacuisset ille, ostendisset tamen Stephanus ~~μετὰ τῶν~~, cujus *Fragmentum* locis aliquot Apollodori carmina nonnulla reliqua nobis fecit. Etiam in v. ~~χαλκῶν~~ versus comparet, non certè ex Apollonii (ut ibi habetur) sed Apollodori Chronicis. Nec cuiquam insolens in hoc argumento existimari debet metrum : fecere hoc alii, item boni; Helladius apud Photium, Manasses, Tzetzes ~~χρονολογικῶν~~ *ἱαμβοῖς*, ut ipse de se testatur; quinimò ante hos omnes, Nævius Saturnino metro, Ennius Heroico historias & res gestas luculentè concepere.

Restat dubium quoddam de Apollodori metro, cui tollendo, ut par sim, vereor. Suidas igitur in v. ~~τετραγύμνα~~ *τα*, dicit Apollodorum invenisse *Τετραγύμνα*. Ex Suidâ Gyraldus & G. Vossius idem docent, nec tamen docent, quid metri fuerit Tragiambus. Augetur dubium ex eo; quòd Marcius, uti jam vidimus, apertè dicat Apollodori carmen fuisse *καμικόν*. Ego sic censeo; dicuntur Heroiambi, quando Heroicis miscentur Jambi; *Ἰαμβοειροί*, cùm in Elegiaco veniant; *μεισμβοί* si *ὅν τῷ μέλῳ* adhibeantur. Primum genus Homerus in Margite attulit, secundi meminit Hephæstion, tertio usus est Cercidas. Pari ratione Tragiambi dici videntur, ubi in carmine Jambico (Comicis

micis & Tragicis usitatissimo) plures Tragici Jambi interponerentur. Qualis autem fuerit Jambus Tragicorum, docent Hephæstion, Tzetzes, & post Latinos Grammaticos Delrius ad Senecam.

Res huc redit. Quod Marcianus laxè loquendo καμνδν vocabat, id Suidas pressius, τραγυλαμβοι; quemadmodum Cercidæ versùs Athenæo simpliciter ιαμβοι audiunt, quos Laertius appellavit μιλάμβους. Aliis quoque versibus scripsit bellum Punicum Nævius, quàm Saturninis; quoniam tamen aliis crebrior is erat, dicitur Nævius eo ἀπὸς fuisse usus. Potuit igitur Apollodorus auctor istius Tragiambi à Suidâ dici, non quidem absolutè, sed quia in Chronicis primus Græcorum cum frequentissimè adhiberet.

CAP. VII.

Alia Apollodori scripta. In Catalogum navium apud Homerum. De Poculis. De Sophrone & Epicharmo. An de legum latoribus? De Etymologiis, & fortè de Proverbiis. De Meretriculis Atheniensibus. Non scripsisse de Heraclidarum redivit; nec de rebus Geographicis quæ aliquod distinctum.

FESTINO ad reliqua Apollodori scripta, in quibus primum locum do libris *περὶ τῶν ναυτικῶν*. Libros XII impendit explicandæ Homericæ Bœotix. Horum meminere Eustathius, Tzetzes Chil. VII, Hist. 144. Etymol. M. Scholiastes Apollonii, & Homeri, Athenæus, & imprimis Strabo, qui vehementius subinde contra Apollodorum, præcipuè LXIV insurgit. Meminit & Enarrator Nicandri; quamquam in totum Homerum scripsisse Apollodorum nonnulli ex eo loco fortè conjiciant; nam *Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς εἰς Ὅμηρον*, nihil certi ponit. Scripsere in eundem Homeri catalogum Polus, ut testis est Suidas, & Menogenes, quemadmodum ex Porphyrio ostendit Eustathius.

Apollodorum scripsisse *περὶ κυλικῶν & περὶ κρητῶν* docet nos Athenæus libro XI c. 12. dubito, utrùm opere separato, & his proprio.

Egit quoque de Sophrone mimographo Siculo, uti manifestum est ex Etymologi variis locis p. 72, 51, 151. item Schol. Aristophanis; ex Athenæi l. 3. ut & l. 7, in quo loco *extendo* pessimè lapsus est latinus interpres,

terpres. Ex quibus locis inter se collatis liquet ab Apollodoro Sophronem (sermonis peregrinitate obfcurum & pænè obsoletum minimâ vetustate,) sive glossis, sive commentariis fuisse illustratum. De Sophrone egi aliàs, & plenâ manu ad Aristotelis Poeticen.

In Epicharmo recensendo similem operam collocavit Apollodorus. Testis est Porphyrius in vitâ Plotini, ubi se Apollodori exemplo disposuisse Plotini scripta fatetur. Testatur & Lexicon vetus in v. *Κασιόπην*.

Afclepiades Apollodori præceptor ἐν τοῖς περὶ Κρατίνου videtur explicuisse voces apud eum difficiliiores, ut docet Athenæus lib. XI. ubi sermo est περὶ βαλαντιομάλων. Alexander Polyhistor laudatur ἐν τῷ περὶ τῆς παρ' Ἀλκμᾶνι τοπικῶς εἰρημύγων. Alcman enim in suis Hymnis Dianam ἐκ μυρίων ὀρέων, πόλεων, ποταμῶν ἀπακαλεῖ, inquit Menander; in his tenebras depellere voluit Alexander. Hos igitur quos imitaretur in isto scribendi genere habuit Apollodorus.

Vix persuaderi mihi potest, quin περὶ Νομοθεσιῶν scripsit Apollodorus. Istius operis II expressè citat Laertius in *Solone*; nisi malis secundum librum Chronicorum intelligere; certè ex Chronicis Apollodori multa hausit Eusebius de Legum Latoribus; τὰ Λυκέργε νόμια, ὥς Ἀπολλόδωρος. *Lycurgi leges à Lacedæmone juxta sententiam Apollodori, hæc ætate susceptæ*, inquit Hironymus. Nec est alius quisquam præter Laertium, qui meminerit librorum Apollodori περὶ Νομοθεσιῶν.

Citantur Apollodori libri ἐτυμολογιῶν; ex iis enim profecisse se testatur Varro l. 4. & 5. de L.L. Etymologus multis locis; Schol. Apollonii, & Harpocration. Ad hunc librum pertinere puto duos Athenæi locos de *Paphiis*, & de *Deliis*, quos describere

bere longum esset. Nescio autem an & *περὶ παραμυθίων* commentatus sit; nam quæ ex eo Hesychius & Paræmiographi in *γενεὶ Σέλιου* adducunt, non satis evidenter hoc probant.

Adhuc; sunt inter veteres auctores, qui Apollodori libros in testimonium vocant, qui inscribebantur *περὶ τῆς Ἀθηνῶν ἐπιστάτης*, de *mœtetriculis Atheniensibus*. Scriptum hoc legere Harpocration, Etymologus, aliique ex quibus Suidas sua compilavit. Quale fuit istud opus, possit sciri ex jam prolatis scriptoribus; & plenius ex Athenæo. In hoc argumento (quod mireris meritò) tempus posuere Antiphanes, Ammonius, Aristophanes, Gorgias Atheniensis, & Callistratus; quos omnes cum Apollodoro non leviter perstringit Athenæus libro XIV; ac si in re parum honestâ malè abusi essent otio suo.

Hactenus videor certos & indubitatos Apollodori factus suo parenti restituisse. Plures si quis ei attribuet, non invitus pro suis admittet, modò iusta monumenta & necessaria agnitionis indicia proferantur; spurios interim non adoptavit.

Hujus notæ erit *Historia Atheniensium*. Scripsit (inquit vir quidam doctus) *Historiam Atheniensium usque ad reditum Heraclidarum*. Atqui nemo antiquorum opus hoc aut vidit, aut laudat. Dum hujus erroris fontem quæro, puto me in Diodoro Siculo malè intellectoprehendisse. Ait Diodorus se collocare *Ἡρακλῆδων καὶ Δωδών* in anno à Trojâ captâ octuagésimo *ἀπολυθῆναι Ἀπολλοδώρου*. Hæc quidem habes in fine præemii ad librum primum, nec ultrà quicquam.

Hujus quoque notæ erit *Apollodori Geographia*. Vir magnus & nunquam satis laudandus J. Ger. Vossius libro III de Hist. Græcis, existimabat se invenisse Apol-

Iodorum Geographum, apud Tzetzem chil. 3.H. 100. Perpendenti Tzetzæ verba aliud mihi videtur. Nam hæc, ἐν τῇ πρὸς πόλει, καὶ νήσῳ, καὶ δῶμον, non sunt ad Apollodorum (qui præcedit) referenda, sed ad Stephanum qui proximâ lincâ subsequitur. Deinde, quæ ibi Tzetzes scribit, ex Bibliothecâ Apollodori hausit, non aliunde. Sed hunc, & li qui alii sunt, errorem tollet secunda editio istius operis, quod quidem optimus Voßius ante mortem auxerat plurimum, & emendaverat. Atque de Apollodoro nihil addam ampliùs, ut qui jamdudum longiùs provectus sim, quàm decreveram.

C A P. VIII.

Conon. Ejus tempus, scripta, stylus, homonymi. Ptolemai, vulgò Hephæstionis, ætas. Tzetzes de eo; integrum vidit. Tertulla. Parthenius; de ejus ætate. Dubitatur an ad Tiberium pervixerit. Suida locus controversus. Parthenii scripta; & versio Gallica. Plures Ἐσώλων Scriptores. Antoninus, vel Antoninus Liberalis; doctorum de eo dissidia. Metamorphoseon Græci aliquot scriptores.

S Equuntur Conon, Ptolemæus Hephæstionis, Parthenius, & Antoninus Liberalis. In his, L. C. tædium tuum brevitatis solabitur.

Apollodorum excipit Conon. Floruit is Julii Cæsaris tempore & sub Augusto. Photius benè animadvertat

vertebat opus suum Cononem Archelao dicasse. Archelaus porro dictus Philopator is erat, qui M. Antonium in Asiâ secutus est, eique favit contra Augustum.

Idem Photius ait se ἐν τῷ αὐτῷ τόλῃ reperisse has Cononis Narrationes & Apollodori Bibliothecam. Ea ratio me permovit, ut hîc quoque conjungerem. Præcessit in eo codice, quo utebatur Photius, Apollodorum Conon. Sed ab illo cùm viderem pleraque hunc fuisse mutuatum, volui ut hîc etiam Apollodorum sequeretur. Quicquid de Conone reliquum est, acceptum referimus Photio; qui de stylo operis quid senserit, sic nos docet. Ἀπὸ τοῦ ῥήγου ἐστὶν Κόνων· τοῖς περὶ Σωδῆας καὶ Λέβου καὶ Χαρίης περὶ ἐπαφροδίτου. Attico sermone utitur Conon; compositione ac dictione elegans est & venustus.

Conones plures memini me legere. Erat Atheniensium Prætor nemini ignotus Conon; erat Zenonis imperatoris frater hoc nomine, eûmque forrè intelligit Stephanus in Ῥημάδα. Conon Mathematicus fuit Archimedis amicus. Fuit denique qui περὶ Ἡρακλείας, περὶ Νηλεΐδου, περὶ Ἰταλίας citatur. Jam, an unus, an plures fuere qui de his scripsere; & si unus, utrûm is noster fuerit Conon, incertum habeo.

Ptolemæum subjunxi Cononi; habui rationem argumenti, (quod utrique simile est) non temporum, Suidæ testimonio Alexandrinus fuit Ptolemæus, cognomento Chennus. Quod autem Hephæstionis filium vulgò faciant viri eruditi, dubio non caret. Vixit enim Ptolemæus sub Trajano; Hephæstion autem sub Antonino Pio; alius certè non occurrit apud veteres, excepto illo Hephæstione, qui Enchiridii auctor existimatur, & cujus meminit Capitolinus inter Veri præceptores. Hephæstion apud Apfyrum inferioris seculi omnino fuit. Tzetæ interim Ptolemæum Hephæstiona,

stiona, non Hephæstionis, dici video, Chil. VIII. Hist. CXCV, (ubi etiam quædam refert quæ in excerptis non habentur) quod quanti sit, doctis æstimandum relinquo. Emisit Ptolemæus VII libros *κεινής* ut Photius, *παραδόξων ιστορίαι* ut Suidas indicat. Dedicavit labores lectionissimæ feminæ Tertullæ, cujus τὸ φιλολόγον & πολυμαθὲς vehementer suspiciebat. Photius minimè malus iudex credidit hoc scriptum utile fore *ὅτις πολυμάθων ιστορικὴν*, ideòque excerpta fecit, nec jucunditatis nec fructûs expertia. Plura de eo commemorat Suidas.

Parthenius merito suo & exemplarium paucitate jamdudum carus factus est. Ideo locum in hoc corpore Mythologico invenit. Ejus tempora notiora sunt, quàm ut in iis colligendis moram faciamus. Vixit cum Cornelio Gallo familiarissimè, habuitque in Græcis auditorem Virgilium, (qui ex eo nonnulla transtulit, inter alia, Moretum; quod D. V. Isaaci Vossii observatione didicimus.) Bello Mithridatico captus à Cinnâ Romam venit. Atque hæc certa sunt. Suidas autem mox magnas turbas creat, ubi scribit eum ad Tiberium in vivis perdurasse; ita enim anni, inquit Gyraldus, CXX plus minus ei attribuendi sunt. Huic incommodo J.G. Vossius sic mederi conatur, ut *Tiberii tempus intelligi velit, non quo imperare, sed quo florere cepit*. Solenne est Suidæ homonymos commiscere. Sanè Parthenii plures fuere. Fuit quidam Grammaticus Dionysii Alexandrini discipulus. Hunc in testimonium advocat Athenæus, & ejus compiler Eustathius p. 1412 Il. item p. 567. Odyss. Editionis Frobenianæ. Cùm autem Dionysius ille sub Nerone vixerit; nullo pacto ad Tiberium revocari potest ejus auditor Parthenius. Fuit quoque alius, patriâ Phocensis; Is cùm in scriptis suis Magnentij memi-

meminerit, ut ex Stephano in *Δαίησι* clarè constat, longè abest ab iis temporibus, in quibus scimus Nicænum nostrum innotuisse. Tertius adhuc Parthenius fuerit, Chius gente, poeta ex Homeri familiâ oriundus. Scripsit hic inter alia *ἐλεγία εἰς Ἀρσένειον*; colligo hoc ex Scholiis in Epigrammatum Græcorum librum 3.c.40. Suidas tamen hæc ipsa attribuit Parthenio Nicaensi. Qui, si Scholiastæ fides sit, duos diversos Parthenios confudit, & poterit Chius ille sub Tiberio floruisse. Sed redeo ad nostrum. Præter ea ejusdem scripta quæ alii ex Suidâ congeffere, reperio citari in Crinagorâ, apud Etymologum; in Leucadiis, apud Stephanum. Quod autem *Ἐρσίνει* hæc ejus sint, licet solutâ oratione concepta, ambigere nos non sinunt Plutarchi Parallela Minora. Si cui argumentum operis minùs placeat; poetam fuisse Parthenium cogitet. Quinimò *Ἐρσίνει* scripsit Aristoteles, Aristo Chius, Cadmus, Capito, Clearchus, Heraclides Ponticus, Phanocles, Plutarchus junior, Philippus Amphipolites, Achilles Tatiûs, Heliodorus, Antonius Diogenes, Aristænetus, Longus, Alciphron, Ælianus, Jamblichus *Babylonicorum* auctor, Lucianus, Lucius Patrensis, Xenophontes tres, Babylonius, Ephesius, Cyprius; Zeno Cittieus; Lysias Rhetor, Zonæus, Eustathius, Cyrus Prodromus. His Herodianum adderem, ex Rheinesii Var. Lect. si quis esset, affirmare possem. Secutus sum in Parthenio Cornarii Editionem, ducem non satis fidam. Exemplar Ms. nullum invenire potui, sed nec versionem Gallicam, quam J. Fournier adornavit.

Antonini Liberalis incertum an apud veteres fiat mentio. Existimabat Is. Caufabonus in notis ad Suetonii Rhetoras, hunc esse Antonium Liberalem illum, quem Hieronymus ex Suetonio. ponit ad annum Euseb. Chronici CIO CIO LXIV; hujus opinioni refragantur

gantur Scaliger, Mauffacus, & G. Voffius; accedit ei Abr. Berkelius V. D. qui Liberalem nuper in lucem emisit. Ego in re dubiâ *ἐπιχρ.* Narrationes complectitur Antoninus ex scriptoribus ævi melioris, qui interci- derunt; quo nomine commendatior esse debet Philo- logis. Metamorphoseis apud veteres scripsisse repe- rio (præter eos quos laudat Liberalis) Callisthenem, Dorotheum, Theodorum, Parthenium, & Adrianum Sophistam. Sed de his hætenus. Ne fortè, ut citra laudem (quod faciliè credo,) scripsi, ita ultra veniam quoque molestus esse pergam.

E R R A T A.

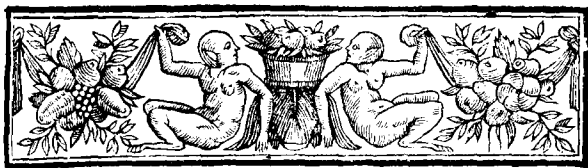
In Dissert. p 41, lege in lib. 45, dele scripsit. In Notis, p. 85, l. col. 90, additus 98, ad Molossos, & d. decessit. 147, Ulyssis. 148, Pausania, cætera L. C. condonabit.

A P O L -

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΑΡΟΛΛΟΔΟΡΙ ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS
BIBLIOTHECES

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber primus.

βιβλίον α΄.

CAPUT I.

ΚΕΦΑΛ. Α.

COELUS omnium primus mundi universi imperio præfuit: ductaque uxore Tellure, priores ex ea filios sustulit, quos Centimanos cognominarunt, Briareum, Gyen, ac Cœum. Qui, quod singuli centum manus & capita quinquaginta haberent, corporis cum magnitudine, tum robore cæteris mortalibus antecelluerunt.

§. 2. Post hosce autem è Cælo Tellus Cyclopas, Harpen, Steropen, & Bronten, quorum singuli unum oculum in media fronte habent.

OΥΡΑΝΟΣ ὁ πρῶτος τῶν πάντων ἐδωκάσθη κόσμῳ γῆμας δὲ Γῆν ἐτεκίωσε πρῶτος τὴν ἑκατόγχινας πεσάρχιδέντας, Βριάρεον, Γύην, Κοῖον. οἱ μέγδαι τε ἀντιβέλῃτοι καὶ δυνάμει κατὰ δεινύκισαν· χεῖρας μὲν ἑκάτον, κεφαλὰς δὲ, ἀνὰ πντῆκοντα ἔχοντες.

§ β. Μετὰ τούτους δὲ, αὐτῶν τεκνοῖ Γῆ Κύκλωπας, Ἀῤῥῆλιν, Σπείρην, Βρόντην, ὧν ἕκαστος εἶχε ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τῷ μέ-

πάντων. ὃν δὲ τέποις μὲν οὐρανὸς δῖστας, εἰς Τάρταρον ἔρριψεν· πόποις δ' οὐτὸς ἐρεβώδης ὄντων ἐν ἁδου, ποσὺτον ἀπὸ γῆς ἔχον διέστημα, ὅσον ἀπ' ἐρεβόδου γῆς.

§. γ. Τεκνοῖ δ' αὖθις ἐκ τῆς παίδας μὲν τὴν Τιτανίαν προσπαρθέντων, Ωκεανὸν, Κοῖον, Ὑπερίωνα, Κεῖον, Ἰαπετὸν, καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον. θυγατέρας τε ταῖς κληθεῖσας Τιτανίδας, Τιθύω, Ρέα, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοίβην, Διώνην, Θέαν. ἀναγκάσει δὲ τῇ ὅτι τῇ ἀπωλείᾳ τῇ εἰς Τάρταρον ριζέντων παίδων, κείνη τὴν Τιτανίαν ἐπιδέσσει πατρί· (καὶ διδόνειν ἀδαμαντίνην ἀσπίδα Κρόνῳ, οἱ δὲ, Ωκεανὸς υἱοὶ, ἐπιπδύνται· καὶ Κρόνον ἀποτιμῶν τὰ αἰδοῖα τῆ πατρὸς εἰς τὴν θάλασσαν ἀφίησιν· ἐν δὲ τῇ σαλαγμῶν τῇ ρέοντος αἵματος Εἰρινύες ἐχθρόνουν, Ἀλκήτω, Τιτοφόνη, Μεγάρῃ τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκβαλόντες τὴν κατὰ Τάρταρον δύναν ἀνή-

bant, peperit. Sed hos Cælus victos dejecit in Tartarum. Is locus est apud Inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à cælo terram abesse ferunt.

§. 3. Cælus item ex eadem conjuge procreavit Oceanum, Cœum, Hyperionem, Crium, Iapetumque, cognomento Titanas, & novissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias, Tethyn, Rheam, Themim, Mnemosynen, Phæbénque & Dionen, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox verò Terra, indignissimè ferens filiorum in Tartarum dejectorum internecionem, Titanas, ut patrem aggredierentur, inducit. Saturnoque adamantinam falcem suggerit. Tum ij omnes, præter unum Oceanum, in patrem imperum faciunt. & Saturnus præfecta Cæli genitalia dejecit in pelagus, deque virilium sanguinis profluentibus guttis Erinnyes, Alecto, Tisiphone, ac Megæra, enatæ sunt. Cælo demum à regno expulso, & revocatis ab ima Tartari profunditate

germanis fratribus, Saturnum imperio suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compeditos demisit in Tartarum. Rheam inde sororem sibi in matrimonium copulavit. Postea cum Cœlus ac Terra illum filij sui viribus imperio deturbatum iri prædicerent, singulos, ut quisque in lucem prodibat atque nascebatur, ita devorabat: & Vestam prius, Cererem deinde, & Junonem; post has Plutonium & Neptunum deglutivit. Quamobrem irata conjux Rhea in Cretam, quo tempore Jovem in utero ferebat, proficiscitur (ubi in antro Dictæo illum parit), & Curetibus, Adrastæque ac Idæ Nymphis Melissarum filiabus alendum dedit. Hæ verò Amalthææ lacte puerum educant. At Curetes, in antro armati infantem aservantes, hastilibus scuta; ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret, quatiabant. Rhea verò involutum fasciis lapidem pro nato patri filio devorandum dedit.

ζαρον ἀδελφούς. καὶ πῶς ἀρχὴν Κρόνον παρέδωκεν. Ὁ δὲ τέ-
τοις μὲν τῷ Ταρταρῷ, πάλιν
θήσας, κατέρξε. ἥ δὲ ἀδελ-
φῶν Ρέα γήμας· ἐπειδὴ Γῆ
τε, καὶ Οὐρανὸς ἐδωσιώδωκεν
αὐτῷ, λέγοντες ὑπὸ παιδὸς
ιδεῖν ἥ ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεας,
κατίπινε τὰ θυνώματα, καὶ
περότῳ μὲν θυνηδεῖσαν Ἐρίαν
κατίπινε· εἴτα Δήμητραν, καὶ
Ἡραν· μεθ' αἷς Πλέτονα καὶ
Προσηδῶνα· ὀργισθεῖσα δὲ
ὅτι τέτοις Ρέα, παρεγένε-
ται μὲν εἰς Κρήτην, ὅπνίκα
ἥ Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύλ-
χανε. Ἡ γὰρ δὲ ἐν αὐτῷ ἥ
Δίκησι Δία. καὶ τῶτον μὲν
δίδωσι τέκεας Κούρησι τε,
ταῖς Μελισσῶν παισὶ νόμν-
ται, Ἀδραστία ἥ καὶ Ἰδῆ.
αὐταὶ μὲν οὖν ἥ παῖδα ἐξε-
ρον τῷ ἥ Ἀμάλθειας γάλακτι.
π. οἱ δὲ Κούρησι, ἑσπλοῖ
ἐν αὐτῷ τὸ βρέφος φυ-
σσοντες, τοῖς δόρασι ταῖς
ἀσπίδας σωέκρουσαν, ἵνα μὴ ἥ
ἥ παῖδες φωνῇς ὁ Κρόνος
ἀκούσῃ. Ρέα δὲ λίθον παρ-
γανώσασα, δίδωκε Κρόνον
καταπιεῖν, ὡς ἥ γηθημένον
παῖδα.

Επειδὴ δὲ Ζεὺς ἐγβλήθη
 τέλειος, λαμβάνει Μή-
 πην τὸν Ὠκεανὸς σούερον· ἢ
 δίδωπ Κρόνον καταπιεῖν φάρ-
 μακον· ἐφ' οὗ ἐκείνος ἀναγ-
 καδείς, πρὸ τὸν μὲν ἔξευθε
 τὸν λίθον, ἐπιτα τοὺς παῖ-
 δας, οὓς κατίπει. μὲν ὅν
 Ζεὺς τὸ πρὸς Κρόνον, καὶ
 Τιταῖας ἐσθνευχε πλεμον.
 μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐνιαυ-
 τοῦς δέκα, ἢ τῇ τῷ Διὶ
 ἔχρησε τὸν νίκην, τοὺς κα-
 τὰ ἀρταροδέντας αὐτῶν ἐχρησι-
 μάχους, ὃ δὲ τῷ φεβ-
 ερῶσαν αὐτῶν τὰ δισμα
 Κάμπῳ ἀποκλείνας, ἔλα-
 σεν καὶ Κύκλωπας τότε
 Διὶ μὲν διδάσκει βροτῶν, καὶ
 κεχυνόν. Πλούτωνι δὲ κυ-
 νελῶ, Ποσειδῶνι δὲ πρία-
 ναν. Οἱ δὲ, τούτοις ὅπλι-
 δέντες κρατῶσι Τιταίων. καὶ
 καθεύδοντες αὐτοὺς ἐκ τῶν
 ἑρτάων, τοὺς ἐκατόγ-
 χιρας κατήστησαν φύλακας.
 αὐτοὶ δὲ διακλυεῖνται
 πρὸς τῆς αἰχῆς. καὶ λαγ-
 χάνει Ζεὺς μὲν, τῶν ἐν
 οὐρανῷ δωατῶν Ποσει-
 δῶν δὲ, τῶν ἐν θαλάσσῃ.

MOx ubi Jupiter justæ
 atque integræ fuit æ-
 tatis, Metin Oceani filiam
 sociam capit : quæ Saturno
 pharmacum bibendum pro-
 pinat : cujus ille vi coactus,
 lapidem prius, deinde, quos
 antea filios devorarat, evo-
 mit : quorum adjumento Ju-
 piter adversus patrem Sa-
 turnum ac Titanas bellum
 gessit. Verùm decimo post
 hujusce inter eos belli anno,
 Tellus victoriam Jovi, si in
 Tartarum dejectos sibi in
 societatem adisceret, vari-
 cinata est. Tum is Campe
 custode interfecta, eos ἐν vin-
 culis liberavit. (Tum etiam
 Cyclopes Jovem tonitru,
 fulgetraque & fulmine: Plu-
 tonem autem galea, & Ne-
 ptunum tridente condona-
 runt. His illi telis armati Ti-
 tanas subigunt, & coniectos
 in vincula, atque in Tarta-
 rum detrufos, Centimanis
 custodiendos dederunt. Quo
 facto, iidem rerum impe-
 rium sorte inter se partiun-
 tur : ac Jovi quidem cæli
 regnum, Neptuno maris,

Plutoni autem Inferorum loca obtigerunt.

Πλούτων δὲ, πῶς ἐν αἰδῷ.

§. 2. Cæterum Titanibus procreantur Oceano quidem & Tethye Oceanidum tria millia, Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, Amphitrite, Metis. Cæo autem ex Phœbe, Asteria, & Latona; ex Hyperione ac Thia, Aurora, Sol, Luna. Crius ad hæc & Eurybœa Ponti filia genuerunt Astræum, Pallantem; Persen.

§. β. Εἰκόνοτο δὲ Τιτάνων ἑκτρονοὶ. Ωκεανοῦ μὲν καὶ Τηθύος, Περικλίου Ωκεανίδες, Ἀσία, Στύξ, Ηλέκτρα, Δωρίς, Εὐρύνομη, Ἀμφιτρίτη, Μήτις. Κοῖς δὲ καὶ Φοίβης, Ἀσπείας, καὶ Ἀητώ. Ὑπερίωνος δὲ καὶ Θείας, Ἡώς, Ἥλιος, Σελήνη. Κεῖς δὲ καὶ Εὐρυβοίας τῆς Πόντος, Ἀστᾶς, Πάλλας, Πέρσης.

§. 3. Iapeto autem ex Asia Oceani filia nascitur Atlas, qui suis humeris cælum sustinet; Prometheus item, & Epimetheus, ac Menœcius, quem in Tiranico bello fulminatum Jupiter in Tartarum detrussit.

§ γ. Ἰαπετὸς δὲ καὶ Ἀσίας ὁ Ωκεανοῦ, Ἀτλαντὶς ἔχει τοὺς ὅμους τῆς οὐρανόν· καὶ Περμηνίδης, καὶ Ἐπιμηνίδης, καὶ Μενόϊπτος, ὃν χειρωνακὸς ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ Ζεὺς, κατεστάρτευσεν.

§. 4. Sed è Saturno ac Philyra natus est Chiron geminus Centaurus: ex Aurora verò & Astræo nati sunt Ventī & Astra; Perses ex Asterio Hecaten genuit. Pallanti & Stygi Oceani filij procreati sunt Nice, Cratos, Zelus, Bia.

§. δ. Εἰσέβη δὲ ὁ Κρόνος καὶ Φιλύρας, Χείρων διφύης Κένταυρος. Ἡώς δὲ καὶ Ἀστᾶς, αἰετοὶ καὶ αἶτρα. Πέρσου δὲ καὶ Ἀσπείας, Ἑκάτη. Πάλλας δὲ καὶ Στύγος τῆς Ωκεανοῦ, Νίκη, Κράτος, Ζήλος, Βία.

§. 5. Jupiter Stygis aquam de scopulo per Inferorum loca fluentem, jurisjurandi

§. ε. Τὸ δὲ τῆς Στύγος ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐν αἰδῷ ῥέον, Ζεὺς ἐποίησεν δεχθόν, ταύτῃ αὐτῇ

πρὸ δίδυς, αἰδ' ὧν αὐτῶ
 χ' Ἱτιάνων μὲν τῆς παίδων
 σωμαμάχου.

§. 5. Πόντῳ δὲ καὶ Γῆς,
 Φόρκῳ, Θαύμῳ, Νηρεὺς,
 Εὐρύβοια, Κητώ. Θαύμαν-
 τῳ μὲν οὐδ' καὶ Ηλέκτρῳ
 τῆς Ωκεανοῦ, Γῆς, καὶ
 Ἀρπυιῶν, Αἰλλῶν, Ωκυπέ-
 τῳ. Φόρκῳ δὲ καὶ Κητῷ Φορ-
 κυάδες Γοργόνες. αὗται ὧν
 ἐρμύνηται τὰ κατὰ Περ-
 σία λέξεσθαι.

§. 6. Νηρείῳ δὲ, καὶ Δω-
 είδῳ τῆς Ωκεανοῦ, Νη-
 ρεΐδῳ ὧν τὰ ὀνόματα,
 Κυμοδόη, Σπειώ, Γλαυ-
 κοδόη, Ναυσιόη, Ἀλίνη,
 Ερατώ, Σαώ, Ἀμφιτείη,
 Εὐνίκη, Θέτις, Εὐλιμένη,
 Ἀγαυή, Εὐδότης, Δότω,
 Φέβρυσσα, Γαλαΐα, Ἀκταίη,
 Προτομέδουσα, Ἱπποδόη,
 Λυσιστάνα, Κυμώ, Πίονη,
 Ἀλιμίδα, Πλησαύρη, Εὐ-
 κράτη, Πεφτώ, Καλυψώ,
 Πανόπη, Κραντώ, Νειόμνεις,
 Ἱππονόη, Δηϊάνηρα, Πο-
 λιωνή, Αὐτονόη, Μελίη,
 Διώνη, Ἰσμή, Διηφώ, Εὐα-
 γόρη, Ψαμάδη, Εὐμόλπη,
 Ἰόνη, Δυναμένη, Κητώ,
 Λιμνώρεα.

religione decoravit : quòd
 ipsi contra Titanas unà cum
 filiis opem tulisset.

§. 6. Ponti verò & Terræ
 hi sunt filij, Phorcus, Thau-
 mas, Nereus, Euryboæa,
 Ceto. Ex Thaumante autem
 & Electra Oceani filiis, natæ
 sunt Iris, Harpyiæ, Aëlle &
 Ocypete. Phorco ex Cetone
 gignuntur Phorcyades Gor-
 gones : de quibus dicendum
 erit, ubi de Perfei rebus age-
 mus.

§. 7. Nerei & Doridis,
 quos Oceanus genuit, Ne-
 reides filia fuerunt, quæ his-
 ce nominibus appellantur,
 Cymothoë, Speio, Glauco-
 thoë, Nausithoë, Halia,
 Erato, Sao, Amphitrite,
 Eunice, Thetis, Eulimene,
 Agave, Eudora, Doto, Phe-
 rusa, Galatea, Actæa, Pro-
 tomedusa, Hippothoë, Ly-
 sianassa, Cymo, Pione, Ha-
 limede, Pleasure, Eucrate,
 Proto, Calypso, Panope,
 Cranto, Neomeris, Hippo-
 noë, Dejanira, Polynoë, Au-
 tonoë, Melie, Dione, Isea,
 Dero, Evagore, Psamathe,
 Eumolpe, Ione, Dynamene,
 Ceto, Limnorea.

CAP. III.

ΚΕΦ. Γ.

Jupiter autem Junonem sibi connubio junxit, ex eaque Heben, Ilithyan, & Argen procreavit : (Ad hæc multis cum mortalibus tum immortalibus feminis rem habuit.) Ex Themide igitur Cæli filia, Horas procreavit, Irenen, Eunomiam, Dicen : Parcas, Clotho, Lachésin, Atropôn. Ex Dione Venerem : ex Eurynome Oceani filia Gratiâs, Aglaïam, Euphrosynen, & Thaliâ : (de Stygè Proserpinam ; è Mnemosynè, Musas, quarum prima fuit Calliope, deinde Clio, Melpomene, Euterpe, Erato, Terpsichorè, Urania, Thalia, & Polymnia.

§. 2. Atque Calliopes & Oeagri, Eînos, qui & patrem habuisse Apollinem dicitur, (filius fuit, quem Hercules interemit) & Orpheus, qui citharædicam exercuit : qui & canens lapides arboresq; movebat. Hic post Eurydicen conjugem serpentis morsu è medio sublatam, ad Inferos, revocaturus ipsam

Zεὺς δὲ γαμέει μὲν Ἥραν, καὶ πεκνοῖ Ἡΐδην, Εἰλειθυῖαν, Ἀργύην (μύγνυται δὲ πλλαῖς, θνητοῖς τε καὶ ἀθανάτοις γυναιξίν.) ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τὴν Οὐρανὸν, Ἥονα, Δυσπητέας ὤρας, Εἰρήνην, Εὐνομίαν, Δίκην. Μοίρας, Κλωθὴν, Λάχαιαν, Ἀτροπον. ἐκ Διώνης γὰρ, Ἀφροδίτην. ἐξ Εὐρυνόμης δὲ τὴν Ωκεανοῦ Χάριτας, Ἀγλαίην, Εὐφροσύνην, Θάλειαν. ἐκ δὲ Στυγὸς, Περσεφόνην. ἐκ δὲ Μνημοσύνης, Μούσας ; πρῶτην μὲν Καλλιόπην, εἰτα Κλειώ, Μελπομένην, Εὐτέρπην, Εὐρατόν, Τερψιχόρην, Οὐρανίαν, Θάλειαν, Πολυμνίαν.

§. β. Καλλιόπης ~~καὶ~~ καὶ Οἰάχην, κατ' ἐπικλήσιν δὲ Ἀπόλλωνος. Ἄλκυον, δὲ Ἡρακλῆα ἀπέκλειψε· καὶ Ὀρφέα, ὁ ἀσκήσας κινδύροισιν, ὃς ἀΐδων ἐκίνει λίθοις τε καὶ δένδρεσιν ποταμὸν δὲ Εὐρυδίκης τὴν γυναικὸς αὐτῆς ἀνελθόντος ἰσθμοῦ, καὶ ἠλάσεν εἰς ἄδου.

δίλων ἀγαγεῖν αὐτῶν· καὶ
Πλάτωνα ἐπεισὺν ἀπαμύ-
ψαι· ὃ δὲ ὑπέρχετο σὺν το
ποιήσῃν, αὐτὸν μὲν περὶ ὁ-
μοῦ Θ· Ορφέος ὁπταφῶν
περὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῶν
περὶσφύδα· ὃ δὲ, ἀπ-
σῶν, ὁπταφῶν εἰς δαίσατο
τὴν γυναικα· ὃ δὲ, πάλιν
ἐπὶσφύδα· οὗτοι δὲ Ορφέος
καὶ τὰ Διοτύου μυθήσια, καὶ
τίταται περὶ τὴν Πιερίαν,
διασπαδῆς ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

Μαινάδibus, ad Pieriam sepultus fuisse proditur.

§. γ· Κλειὼ δὲ Πιέρῃ τῇ
Μάγνητι ἡρώδι κατὰ μῦ-
θον Ἀφροδίτης· ὠνείδιση γὰρ
αὐτῇ τὸν Ἰ· Ἀδωνίδος ἔρωτα.
σωθείσῃ δὲ ἐξήνησεν ἐξ
αὐτῆς παῖδα Ἰ· Ἀκινθον. οὗ Θά-
μυρις, ὁ Φιλαμμωνος καὶ Ἀρ-
χιόπης νύμφης, ἔχον ἔρωτα,
σπερὶ τοῦ ἀρξάμενου ἔρῃν ἀρ-
ρέων. ἀλλ' Ἰ· Ἀκινθον μὲν ὕ-
περθε Ἀ· πολλῶν ἐρῶμενον ὄν-
τα, δίσκῳ βαλὼν, ἄκων ἀπέκ-
τεινε. Θάμυρις δὲ, κάλλιπεν δι-
νεγκῶν καὶ κιθαρίζων, περὶ μου-
σικῆς ἡείσῃ Μούσαις, σωθεῖ-
μενος, αὐτὸν μὲν κρείων ἑὸν ἔρῃν,
πονησάσῃν πάσαις· ἐὰν δὲ ἡγήσῃ
σερῇ δὲ οὗ αὐτὸν ἐκείναι δέλωσι.

descendit : ab eoq; persuasus
Pluto ei reducendæ uxoris
potestatem facit, ea lege, ut
inter redeundum Orpheus
conjugis conspiciendæ gratiâ
antea nunquam respiceret,
quàm cùm jam domum per-
venisset suam. Ille autem
haudquaquam fidens, con-
versus Eurydicen uxorem in-
sequentem spectavit : quæ
tum ad Inferos remeavit. Post
hæc Orpheus Dionysij my-
steriis inventis, discerptus à

§ 3. Clio Pierum Magnē-
tis filium, Veneris ira, quod
ei Adonidis amorem expro-
braisset, deperivit, cujus com-
pressu Hyacinthum filium
concepit. Hujus amore Tha-
myris, Philammonis & Ar-
giopes Nymphæ filius, in-
flammatu fuit; ac masculâ
Venere primus usus dicitur.
Sed Hyacinthum amasium
disco percussu Apollo in-
vitus occidit. Thamyris cùm
forma corporis præstans,
tum fidibus clarus, de cantu
Musas provocavit, omnium-
que concubitu victor, vi-
ctus autem, illarum arbitratu
se multatum iri pacifcitur.

Musæ

Musæ itaque superatum
Thamyrin, oculorum luce
& citharædica privant.

§. 4. Cæterum Rhesus fuit
Euterpes ac Strymonis am-
nis filius, quem in bello Tro-
jano Diomedes obtruncavit.
Nec desunt, qui hunc Callio-
pe natum scribant. Cory-
bantes ex Apolline, & Tha-
lia geniti sunt. At Melpome-
ne & Acheloo, Sirenes; de
quibus, ubi de Ulyssæ agetur,
dicemus.

§. 5. Juno citrà cujusquam
concubitus peperit Volca-
num. Sed Homeri testimo-
nio, & hunc Jove natum esse
confirmatur: Quem Jupiter
matri in vincula conjecitæ
opem ferentem de cælo præ-
cipitem dedit. Nam conju-
gem, quod Herculi ad Ilium
devastandum naviganti tem-
pestatem intulisset, ex Olym-
po suspenderat. Vulcanum
verò in Lemno insula deje-
ctum, & eo casu claudum
factum, Thetis servavit in-
columem.

§ 6. Jupiter ad hæc The-
tidi, varias alternanti formas
quo illius vitaret amplexus,
immiscetur. Quam, cum

καθυπέρπεσαι ἢ αἱ Μῆσαι γι-
νόμεναι, καὶ τῶν ὁρμμάτων αὐτὸν
καὶ τὴν κισσὸν ἐσέρησαν.

§. 4. Εὐτέρπης ἢ καὶ πο-
ταμοῦ Στρυμόντος Πῆστος.
ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀ-
πὸ κτείνειν. ὡς ἢ ἔτιοι λέ-
γουσιν, ὅτι Καλλιόπης ὑπῆρ-
χεν. Θαλείας ἢ καὶ Ἀπόλ-
λωνος ἐγένοντο Κορύβαν-
τες· Μελπομένης ἢ καὶ Ἀχέ-
λῳος, Σειρῶνες· περὶ αὐτὴν ἐν
τοῖς περὶ Ὀδυσσεύος ἐργῶ-
ν.

§. 5. Ἡστία ἢ, ἡγεῖς ἐν-
νῆς ἐγένοντο Ἡφαιστον· ὡς
ἢ Ὀμηρος λέγει, καὶ τῶτον
ἐκ Διὸς ἐγέννησε. ῥίπτη ἢ
αὐτὴν ἐξ οὐρανόθεν Ζῆς,
Ἡστία δὲ θείῃ βοηθοῦσα.
ταύτην γὰρ ἐξεκρέμασε Ζῆς
ἐξ Ὀλύμπου, χειμῶνα ἐπι-
πέμψασαν Ἡρακλεῖ, ὅτε
Τροίαν ἐλὼν ἔπει. πόνον-
τα δ' Ἡφαιστον ἐν Δήμῳ,
καὶ πηροδέντα τοῖς βάσις,
διέσωσε Θέτις.

§. 6. Μίγνυται δὲ Ζεὺς
Θέτιδι, μεταβαλλοῦσθαι εἰς
πολλὰς ἰδέας, ὥστε τῇ μὴ
συνελθεῖν. καὶ αὐτὴν ἡμο-

μολὴν ἔγκυον , καταπίνει
φθάσας ἐπίπρ ἔλγχε θυγά-
σιν παῖδα , μετὰ τ' ἄλλους
ἐξ αὐτῆς θυγάτα κέρην , ὅς
ἔρανευ διώσας θυήσται
πῦτο φοβηθεὶς , κατίπειν αὐ-
τῷ . ὡς δ' ὅτ' ἡμῶς ἐοίση
χρύνθ , ἀνέξωτ' αὐτῷ τ'
κεφαλῇ πλέκει Περμη-
δίως , ἢ , καὶ ἄλλοι λέ-
γουσι , καὶ Ἡφαίστου , καὶ κορυφῆς
ὅτι ποταμῷ Τείπονθ , Ἀθη-
νᾶ σὺν ὅποισι ἀνέδρα.

Κ Ε Θ . Δ .

Τὼν δὲ κοῖν θυγατέ-
ρων Ἀστερία μ' , ὁμοιω-
θεῖσα ὄρνυμ , ἐαυτῷ εἰς θά-
λασσαν ἔριψε , φεύγουσα
τῷ πρὸς Δία σωουσίαν ,
καὶ πόλιν ἀπ' ἐκείνης Ἀσ-
ερία πρῶτον κληθεῖσα , ὅτε-
ρην δὲ Δῆλον . Λίσσῃ δὲ ,
σωελθεῖσα Διὶ) καὶ τῷ γυναι-
κῶν ἅπασαν ὑφ' Ἡρας ἡλάνε-
το . μέγας εἰς Δῆλον ἐλ-
θεῖσα , θυγάτην πρῶτον Ἀρτε-
μιν ἐκείνην καλεῖσθαι ὅτε-
ρην Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν . Ἀρ-
τεμιν μ' οὐκ . τὰ πρὸ θῆραν
ἀσκήσασα , παρθένος ἔμει-
νεν Ἀπόλλων δὲ , τῷ μαν-
τικῷ μαδῶν πρὸς τὸ Πανός

gravidam esse persensisset ,
absorbere occupat , quoniam
post natam ex ea puellam ,
filium se parituram dicebat ,
qui cœli dominatione potitu-
rus esset . Id futurum veritus
eam absorbuit . Ubi verò pa-
riendi tempus advenit , Pro-
metheus , sive , ut alij tra-
dunt , Vulcanus , ejus caput
securi percussit , deque illius
vertice secus Tritonem am-
nem armata Pallas exilivit .

CAP. IV.

CÆterum de Cœi filia-
bus Asteria fugiens Jo-
vis complexum in coturni-
cem mutata seipsam demisit
in mare , quæ ab ea urbs
Asteria appellata fuit , quæ
postea Delos nomen acce-
pit . Stupidam etiam (ab
Jove compressam) per uni-
versum terrarum orbem Ju-
no infectata est , donec De-
lum pervenit , atque ibi Dia-
nam prius peperit (qua ob-
stetrice adjuta mater) Apo-
linem deinceps edidit . Enim-
vero Diana venationis studio
delectata , virgo permanfit :
Apollo autem divinandi fa-
cultatem edoctus à Pane

Iovis & Contumeliæ filio, Delphos, quo tempore Themis illic oracula dabat, se contulit. At cùm templi custos Pytho serpens ab hiatus aditu prohiberet Apollinem, hoc perempto Deus oraculi locum occupavit, neque longo post tempore Tityum quoque Jovis ex Elara Orchomeni filia natum interemit: quam Jupiter ubi compressit, Junonis metu sub terram occuluit, conceptumque filium Tityum inusitata magnitudinis in lucem edidit. Hicigitur in Pythonem contendens, Latonam conspiciatus, ejusque desiderio detentus, abripit. Hæc filiorum opem implorat, ij Tityum sagitis conficiunt: qui & mortuus cruciatur. Vultures enim apud Inferos ejus cor depascere nunquam desistunt.

§. 7. Apollo etiam Marsyan Olympi filium occidit. Hic enim, cùm tibias invenisset, quas Minerva, quod informem vultum efficerent, abjecerat, Apollinem de Musica provocare non dubitavit. Hoc de compacto in

τῷ Διὶ καὶ Τυφίῳ, ἦν κεν
οἷς Δέλφοις, χρησμοφδοῦ-
σις τότε Θέμις. ὥς δ' ὁ
φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πύ-
δων ὄρις, ἐκάλυεν αὐτὸν
περὶ δεινὸν τὸ χάσμα,
αὐτὸν ἀεὶ ἀνὰ τὸ μαντεῖον
ἰσχυρομένους. καὶ τὸν
μετ' οὐ πολὺ καὶ Τιτυόν·
ὃς ὡς Διὶς υἱὸς, καὶ τῆς
Ορχομενίδος θυγατρὸς Ἐλά-
ρης, ὡς Ζεὺς, ἐπειδὴ συ-
νήλθε, δεισὺς Ἡραν, ὑπὸ
γῆν ἐκρύψε· καὶ τὸν κυο-
φορηδέντα παῖδα Τιτυὸν
ὑπερμεγέθη, εἰς αἶψα ἀνήγα-
γν. ἔτ' ὁ ἐρχόμενος εἰς Πύ-
δωνα, Λιπὸ δεισιφροσύνης,
πύ-
δω καταχευεῖς ἐπαυᾶται ἢ
δ', τὸς παῖδας ἐπιχειρεῖται,
καὶ περὶ τὸν αὐτὸν κο-
λάζεται δὲ καὶ μετὰ δά-
ναον· γῆρας γὰρ αὐτῷ πῦρ
καρδίας ἐν ἁδὺ ἐδίου-
σιν.

§. 8. Αἰχμητὴς δὲ Ἀπόλ-
λων καὶ τὸν Μαρσύαν παῖδα
Μαρσύαν. ἔτ' ὁ γὰρ, εὐρὺν
αὐλὴν, ὅς ἐστιν Ἀθήνη,
διὰ τὸ πῦρ ὅτι αὐτῆς ποιεῖν
ἄμωρον, ἡλθὼν εἰς εἶν
πρὸς μουσικῇ· Ἀπόλλωνι
συνδεμένον δ' αὐτῷ, ἵνα

ὁ νικήσας, ὃ βέλεται διαδῆ-
 τὸν ἡττημένον, ἃ κείσας
 ἡγομένης. τὴν κιδάρεν ὑπέ-
 φας, ἡγωνίζετο ὁ Απόλλων,
 καὶ ποιεῖν ἐκέλευσεν ἃ Μαρ-
 σίαν. οὗ δὲ ἀδυνατουῦτος,
 οὐρεδὺς κρείστων ὁ Απόλλων,
 κρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἐκ π-
 νθ' ὑπερτινοῦς πίτυθ', ἐκ-
 τιμὼν τὸ δέρμα, ἐπὶ τοῖς δίδρ-
 οισιν.

§. γ. Πείωνα δὲ Ἀρτε-
 μιν ἀπέκτεινεν ἐν Δήλῳ.
 οὗτον γηγῆν λέγουσιν ὑπερ-
 μαγίῃ τὸ σῶμα. Φερεκύδης
 δὲ αὐτὸν Ποσειδῶνθ' καὶ
 Εὐρυάλης λέγει. ἐδωρήσα-
 το δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν δια-
 βάλειν τὴν θάλασσαν. ἔπος
 μὲν ἔγρημε Σίδων· ὡς ἔρ-
 ριψεν εἰς αἴθουσιν ἑρ-
 φῆς ἐείσας Ἡρα. αὐτὸς
 δὲ ἐλθὼν εἰς Χίον, Με-
 ρόπην τὴν Οἰνοπίωνθ' ἐμ-
 νησεύσατο. μεθύσας δὲ Οἰ-
 νοπίων αὐτὸν, κοιμώμενον
 ἐπύφλωσε, καὶ οὗτος
 αἰχμητοῖς ἐρρίψεν. ὁ δὲ,
 ὅτι τὸ χαλκίον ἐλθὼν,
 καὶ ἀπ᾽ αὐτῆς παῖδα ἔνα,
 ἐπὶ τῇ ὥμῳ ἐπιδέμα-
 νθ', ἐκέλευσεν ποδηγεῖν
 πρὸς τὴν ἀνατολήν. ἐκτὶ δὲ

certamen descendunt, ut vi-
 ctor arbitrato suo devictum
 afficiat. Inito igitur certami-
 ne, conversa cithara certabat
 Apollo, idemque ut Marsyas
 faceret, imperavit: quod
 cum ille nequiret, Apollo
 præstantior est inventus.
 Quare suspensum Marsyan ἐ
 proximę ac patulę pini ramo
 detracta pelle ita confecit.

§. 3. Sed & Diana Orionem
 in Delo necavit. Hunc terra-
 natū vastissima corporis ma-
 gnitudine fuisse memorant:
 eum Neptuni ex Euryale fi-
 lium Pherecydes esse refert.
 Huic à Neptuno patre in
 summo mari pedibus ince-
 dendi facultas data fuit. Hic
 Siden uxorem habuit, quem
 Juno secum de forma certare
 ausam ad Inferos detruxit;
 Quique cum remeasset in
 Chium, Meropen Oenopio-
 nis filiam in connubium po-
 stulavit. Hunc Oenopion per
 ebrietatem somno gravatum
 excecavit, & secus littora eje-
 cit. Hic officinam ærariam
 ingressus puerum abripuit, ac
 suis humeris imposuit, seque
 versùs orientem solem ut du-
 ctaret, imperavit: quò cum

venisset, solis radiis ex-
calsatus, pristinam oculorum lu-
cem recuperavit, inde con-
festim adversus Oenopionem
contendit. Sed & Neptuno
quidem Volcani artificio sub-
terraneum domicilium fecit.

§.4. Ad hæc Aurora Orionis
amore capta ipsum rapuit,
ac secum in Delum transtulit:
Nam Venus, quod cum Mar-
te concubuerat, perpetuo il-
lam ardore cruciabat. Nec
desunt qui scribant, Orio-
nem, quod Dianam, ut se-
cum discoluderet, invitasset,
occisum fuisse. Sed alijs pro-
ditur inferentem vim Opi
uni è virginibus, quæ ab Hy-
perboreis venerant, à Diana
sagittis confixum fuisse.

§.5. Neptunus autem Am-
phitriten Oceani filiam sibi
conjugio copulavit: ex qua
Triton ac Rhode, quæ Soli
nupsit, orti sunt.

CAP. V.

Pluto Proserpinæ amo-
re succensus incredibili,
eam Jovis adjumento furtim
rapuit. At Ceres, accensis fa-
cibus, noctes, atque dies
universum terrarum orbem

ἠεὶ ἀφ' ὅθεν ἦεν
ἐκχευεῖς ὑπὸ τῇ ἡλιακῇ ἀκ-
τῇ, καὶ διὰ τὰ χεῖρα δὴ
τὸ Οἰνοπίωνα ἔσπευδεν. ἀλ-
λὰ πρὶν μὲν Ποσειδῶνι, Ἡφαι-
στότευκτον ὑπὸ γλῶσσοις κατέ-
υασεν οἶκον.

§. δ. Ωρίωνος δ' Ἡὸς
ἐραδιῖσα ἤρπασεν, καὶ ἐκ-
μυσεν εἰς Δῆλον. ἐποίησεν γὰρ
αὐτῷ Ἀφροδίτη σωμαχῶς ἐ-
ρεῖν, ὅππῃ Ἀρεΐ σωμαδνάσθη.
ὁ δὲ Ωρίων, ὡς μὲν ἔντοσε
λέγουσιν, ἀνῆρέν, δισκόειν
Ἀρτεμὶν περὶ καλὸν ἄνθρωπον· ὅς
δὲ πνεύσας, βία ζώμενος ὤππῃ,
μίαν ἤνθρωπον ἐξ ὑπερβορέων
παρθενῶν παρδάνων,
ὑπὸ Ἀρτέμιδι ἐτόξεύ-
σθη.

§. ε. Ποσειδῶν δὲ, Ἀμ-
φιτρίτῃ τῇ Ωκεανοῦ γα-
μῇ· καὶ αὐτῇ γένεται Τρί-
των καὶ Ρόδη, ὧν Ἡλίου
ἔγνημι.

Κ Ε Φ. Ε.

Πλάτωνος, Περσεφόνης
ἐραδιῖς, Διὸς σωμα-
χῶς, ἤρπασεν αὐτῷ κρύ-
φα. Δήμητρα δὲ, μὲν λαμ-
πάδων νυκτός τε καὶ ἡμέ-
ρας, καὶ πᾶσαν τὴν γλῶσσαν

ζητῶσα φρίκη· μαθῶσα δὲ παρ' ἑρμῶϊων, ὅπ' Πλούτων αὐτῷ ἤρπασεν, ὀργισομένη θεοῖς, ἀπίστιον ἐρεχόν· ἐιχευθεῖσα δὲ γυναικί, ἦκεν εἰς Ἐλευσῖνα· καὶ πρῶτον μὲν ὅπ' αὐτῇ ἀνέστη κληθεῖσαν Ἀγέλαον ἐκάλεσε· πύθων παρὰ τὸ Καλλίχρον φρίκα καλέμενον· ἔπειτα πρὸς Κελεὺν ἔλθῃσα τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλευσινίαν, ἔνδον ἐσὼν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τέτων, παρ' αὐταῖς καθίζεσθαι, χαίει πρὸς ἰάμβην, σκώψασα τῷ θεῷ, ἐποίησε μισδιάσαι· διὰ τοῦτο ἐκ ποῖς Θεσμοφορίοις παρὰ γυναῖκας σκώπειν λέγουσιν. ὄντων δὲ τῇ Κελεῦ γυναικὶ Μετανείρᾳ παιδίον, τῷτο ἔδρεψεν ἡ Δημήτηρ παρελαβῶσα· βυλομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι, καὶ νύκτας εἰς πῦρ κατέδει το βρέφους, καὶ πειρήροι καὶ δητὰς σάρκας αὐτῷ.

§. β. Καθ' ἡμέραν δὲ, παραδόξως αὐξανόμενον τῷ Δηϊφῶντι, τῷτο γὰρ ἡ ὄνομα τῷ παιδί, ἐπείφησεν

vestigando lustravit: quæ, ubi renunciatur, à Plutone filiam fuisse abreptam, Diis irata cælum reliquit, mortalique assimilata mulieri, Eleusinem contendit, ac primo quidem lapidem Ἀγέλαον de suo mœrore appellatum, non procul à Callichoro puteo, infedit; Inde ad Celeum jam tum Eleusiniorum Regem profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cum, ut assideret, rogaretur, Anus quædam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatibus laceffivit: eaq; ratione risum illi excussit: qua de re in Thesmophoriis, mulieribus scommatum licentiam enatam fuisse memorant. Celeo tum ex Metanira conjugis filius erat: hunc in sinu suo assumptum Ceres alebat, quem, cum immortalem facere veller, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quidquid in illo mortalitatis inerat, adimebat.

§. 2. Puer autem, cui Dei-phonti nomen erat, in dies supra quàm credi posset, adolefcebat: mater quidnam

Dea faceret, observat, cū-
que igne coopertum depre-
hendisset filiolum, exclama-
vit; Quocirca puer ab igne
fuit absumptus, seque ipsam
Dea agnoscendam dedit; ac
Triptolemo Metaniræ nato-
rum maximo currum ab ala-
tis trahendum draconibus
comparat, triticūque con-
cessit, quod per aërem vectus
universo terrarum orbi se-
rendum condonaret. Atqui
Panyasis Triptoleum Eleu-
sinis filium facit: ad eum enim
Cererem pervenisse refert;
Pherecydes autem ipsum O-
ceano & terram natum esse ait.

§. 3. Inter hæc Jupiter Plu-
toni, ut Proserpinam remit-
teret, imperavit. Quare Plu-
to, ne penes matrem ea diu
remaneret, Punici mali gra-
num dedit illi comedendum.
Hæc autem, cūm quid man-
daret, minimè prævideret,
id ipsum confecit. Ceres Af-
calapho, Acherontis & Gor-
gyræ filio, quod falsum in
eam testimonium dixisset,
grave superimposuit saxum
apud Inferos. Sic demum
Proserpina tertiam singulo-
rum annorum partem cum

Μετασίτεια· ἡ ἀράξει δια-
κὺ καταλαβῶσα εἰς πῦρ ἐγκα-
χυρμένον ἀνέβησεν. διότι
τὸ μὲν βρέφους ὑπὸ τοῦ πυρὸς
ἀνελώθη, ἡ δὲ δὲ αὐτὴν
ἐξέφηνε· Τειπτολέμῳ δὲ τῷ
προσβυτέρῳ τῷ Μετασίτεια
παίδων, δίφρου κατακιδά-
ζουσι πλωτῶν δρακόντων, κὺ
πυρὸν ἔδωκεν, ὃ πῶς ὅλως
εἰκαμένῳ δὲ ἔχουσι αἰε-
τῶν κατίσπειρε. Πανύασει
δὲ, Τειπτολέμον Ελευσινίαν
λέγει. φησὶ γὰρ Δῆμουςαν πρὸς
αὐτὸν ἐλθεῖν· Φερεκύδης δὲ
φησὶν αὐτὸν ὑπὸν Ωκεανὸς κὺ
τῆς.

§. γ. Διὸς δὲ Πλείτωνε
πῶς Κόρινθον ἀναπέμψαι κα-
τέλυσαντο, ὁ Πλείτων, ἵνα
μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῆς
μητρὸς καταμείνη, ῥοιὰς ἔδω-
κεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. ὃ
δὲ, ὡς περιειρημένη τὸ συμ-
μαστόμῳ, κατὰ δόξαν
αὐτὸν. καταμαρτυρήσαντο
δὲ αὐτῆς Ασκαλάφου τῷ
Αἰετῶντι, καὶ Γοργύ-
ρας, τούτῳ μὲν Διμή-
τρει ἐν ἑσθῇ βαρεῖαν ἐπι-
θήκε πύσαν. Περσεφόνη
δὲ, καθ' ἑκαστὸν ἐνιαυ-
τὸν, τὸ μὲν τρίτην, μὲν

Πλάτων Θ' ὠναγκάσθη μί-
ναι· τὸ δὲ λοιπὸν, παρὰ
τοῖς Διοῖς. καὶ μὲν οὐδὲ Διὶ
μητρὸς ταῦτα λέγεται.

Plutone manere compelli-
tur. Quod superest illi cum
superis degendum fuit. Hæc
itaque sunt quæ de Cerere
traduntur.

Κ Ε Φ. ς.

C A P. V I.

Γῆ δὲ, καὶ Τिताίων
ἀγανακτοῦσα, γυνᾶς
Γίγαντας ἐξ οὐρανοῦ, μα-
γίστη μὲν σωματίων αὐτοῦ
ἐλήτους, δυνάμει δὲ ἀκα-
ταγνώστους· οἱ φοβεροὶ μὲν
ταῖς ὄψεσι κατεπαίνοντο,
καθιμένοι βαδίζαν κόμην
ἐκ κεφαλῆς καὶ γυναιῶν·
εἶχον δὲ τὰς βάσεις φολί-
δας δρακόντων· ἐχέοντο δὲ,
ὡς μὲν πρὸς λείριον, ἐν
φλέγας· ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν
Πελλῶνῃ. ἠκόντιζον δὲ εἰς
οὐρανὸς πύλας, καὶ δρῦς
ἡμμένας· διέφερε δὲ πάν-
των Πορφυρίων τε καὶ Αλ-
κωνίδος, ὅς δὴ καὶ ἀθά-
νατος ὤν, ἐν ᾗ καὶ ἐχου-
νήθη γῆ μαχόμενος· οὗτος
δὲ καὶ τὰς Ἡλίου βόας ἐξ
Ερυθρίας ἤλασεν τοῖς δὲ Διοῖς
λόγον ὤν, ὑπὸ θεῶν μὲν μη-
δέν· ἡ γὰρ μάχην ἀπολέ-
σαι δυνάσκει· συμμαχοῦν-
τος δὲ Διὸς πινυτο, πλεον-

O Ps ad hæc Titanibus
irata, Gigantes è Cælo
non modo corporis magni-
tudine præcellentes, sed viri-
bus etiam invictissimos pro-
creavit : qui terribili planè
vultu, ac promisso è ca-
pite, & proluxa è mento
barba, præditi esse videban-
tur, & anguineos pedes
habuisse produntur. Sunt
qui in Phlegreæis campis, alij
verò ad Pellenen eos habi-
tasse ferunt. In cælum saxa
atque accensas arbores jacu-
labantur : in quibus Porphy-
rionem & Halcyoneum om-
nium faciliè principes fuisse
legimus. Qui ea, in qua na-
tus esset, terra, dimicans, erat
immortalis. Hic etiam Solis
boves ex Erythia abegisse
dicitur. Cæterum inter Deos
rumor erat, Gigantum posse
occidi neminem : verum si
mortalium quisquam in so-
cietatem arcessatur, eos inte-
rituros

rituros esse. Quod cum Terra præsensisset, ne mortalis cujuscumque viribus Gigantes occiderent, remedium quaeritabat. Tum Jupiter Auroræ, Lunæ, ac Soli ne proderent, imperavit. Ipse itaque medicamentum ne Terra comperiret, antevertens præcidit. Siquidem ad se consilio Palladis Herculem socium arcessivit. Qui primus omnium Halcyoneum sagitta confossum interemit: hic autem longè plus quàm antea virium resumebat à Terra, donec Minerva submonente, ipsum extra Pellenem urbem abstraxit: atque ita mortuus est.

§. 2. Porphyryion autem in Herculem & Junonem pugnans impetum facit. Cui tum Jupiter Junonis desiderium injecit: quæ, cum sibi peplum descindi, ac vim parari videret, opem advocat. Tum Gigas ab Jove fulminatus, & ab Hercule sagittis transfixus occubuit. Inter cæteros Apollo lævum Ephialtæ oculum, dexterum Hercules, sagittarum ictu effoderunt; Eurytum verò querno

τήσιν. αἰσδομένη δὲ γῆ τοῦτο, ἐξύτει φάρμακον, ἵνα μὴδ' ὑπὸ θνητῶν δουρηθῶσι ἀπολέσθαι. Ζεὺς δ' ἀπειπὼν φαίνειν Ἡοῖ τε καὶ Σελλῶν, καὶ Ἡλίῳ· τὸ μὴ φάρμακον αὐτὸς ἔταμε φάσας· Ἡρακλῆα δ' ἐμμάχον δὲ Ἀθηνᾶς ἐπικλέσαστο, κακὴν ὁρῶν μὴ ἐτόξευσεν Ἀλκυονέα· αὐτὸς δὲ ὅπῃ τῆς γῆς μάστιγ' ἀνεδάλπτ' Ἀθηνᾶς δὲ ὑποδείκνυς, ἔξω τῆς Πελλῶνς εἰλκυσεν αὐτόν. κακὴν ὁρῶν ἔγωγε τελέεμαι.

§. β. Πορφυρίων δὲ Ἡρακλεῖ καὶ μάχῃ ἐφώρμησε, καὶ Ἡρᾶ. Ζεὺς δ' αὐτῷ πῖδον Ἡρᾶς ἐνέβαλεν, ἥ τις καὶ καταρρήγνυστο αὐτῷ τοὺς πτελῆς, καὶ αἰσάμενος διελοντο, βοηθὸς ἐπικαλεῖτο. καὶ Διὸς κεραυνώσαντο αὐτόν, Ἡρακλῆς τοξέυσας ἀπέκτεινε. ἧ δὲ λοιπῶν, Ἀπόλλων μὴ Εφιάλτου τὸν ἀριστερὸν ἐτόξευσεν ὀφθαλμόν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δεξιόν. Εὐρυτὸν δὲ θυρεῶν

δρυὸς ἔκτεινε· Κλύπην δὲ
φασὶν ἔχετ'· μᾶλλον δὲ
Ἡφαιστος, βαλὼν μυδροῖς.
Ἀθλῶα δὲ Εὐκελάδῳ φεύ-
γοντι, Σικελίαν ἐπύρριψε δὲ
νῆσόν. Πάλλαντα δὲ δ-
ρὰν ἐκτιμῶσα, ταύτῃ κτι-
τὼ μάχῳ τὸ ἴδιον ἐπίσκιπτε
σῶμα. Πολυβῶτης δὲ διὰ δὲ
θαλάσσης διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ
Ποσειδῶνος, ἦκεν εἰς Κῶ.
Ποσειδῶν δὲ τῆς νῆσος μέρ-
[διαρρήξας] ἐπύρριπεν αὐ-
τῷ, τὸ λεγόμενον Νίσυρον.
Ερμῆς δὲ, δὲ Αἰδῶ κωτίῳ
ἔχων κτιτὼ μάχῳ, Ἰππό-
λυτον ἀπέτεινε· Ἀρτεμις δὲ
* Γραπῶνα· Μοῖραι δὲ Θόα-
να χαλκίῃσι ῥοπαλοῖς μαχ-
όμενοι· τὸς δὲ ἄλλοις κεραυ-
νοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθειρε.
πάντας δὲ Ἡρακλῆς ἀπολλυ-
μένους ἐτόξασεν.

§ γ. Ὡς δὲ ἐκράτισαν
οἱ θεοὶ τῶν Γιγάντων, Γῆ
μᾶλλον χαλῶσθαι, μύγου-
ται Ταρτάρῳ, καὶ θῆναι Τυ-
φῶνα ἐν Σικελίᾳ, μεμυγμέ-
νῳ ἔχοντα φύσιν, ἀνδρὸς καὶ
θεοῦ. Ὡς μὲν καὶ μεγέθει
καὶ δυνάμει πάντων διη-
νέγκειν, ὅσους ἐγέννησε Γῆ·
ὧς δὲ αὐτῇ τὰ μὲν ἄλλα

telo peremit. Clytium ab
Hecate, seu potius à Vol-
cano candenti ferro occisum
fuisse scribunt. Minerva En-
celado fugienti Siciliam insu-
lam injecit. Pallanti autem
pelle detracta in pugna, suum
sibi corpus contexit. Poly-
botes item per maris fluctus
Neptuno infectante, in Cō-
tandem pervenit. In hunc
Deus insulæ partem revul-
sam pro telo conjecit: quæ
Nisyron dicitur. Mercurius
Orci galea tectus pugna con-
fecit Hippolytum, * Gratio-
nem Diana, Agrium deinde
Parcæ & Thoonem, ænea
clava pugnantes contude-
runt. Reliquos autem fulmi-
ne ictos Jupiter interfecit;
sed & Hercules ita pereuntes
sagittis confodit.

§. 3. Post igitur debellatos
à Superis Gigantas Terra
longè atrocius indignata
Tartaro immiscetur, ac Ty-
phonem duplici natura, hu-
mana simul atque ferina con-
stantem in Sicilia parit. Hic
& corporis vastitate & ro-
bore cæteris omnibus quos
Terra genuerat, antecelle-
bat. Huic etiam crurum te-

nus immensa humanæ formæ magnitudo erat, ut omnium montium cacuminibus altior esse videretur : cujus etiam caput sæpenumero astra pertingebat. Sed & ejusdem manuum altera ad occidentem usque, altera ad orientem pertinebant : ex his centum draconum capita eminebant. In cruribus maximas viperarum spiras ille continebat : quarum volumina ad verticem ipsum usque protendebantur ; exque viperæ ingentem sibilum excitabant. Typhonis corpus erat totum pennis circumdatum : Squalentes autem è capite crines, & mento barba impexa proluxaque, ventilabant. Ignis oculis emicabat. Talis itaque tantusque Typhon candentes in cælum lapides jaculatus, cum sibilo simul atque boatu ferebatur ; magna etiam ex ipsius ore ignis procella defervebat. Hunc ubi Dij in cælum prospiciunt irrupentem, acti in fugam properare in Ægyptum cœperunt, & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese

μετὼν ἄπλετον μέγιστον
ἀνδρόμορφον, ὥς τε ὑπερ-
ἔχιν μὲν πάντων τῶν ὀ-
φθῶν ἢ δὲ κεφαλῇ, πολ-
λάκις τῶν ἄστρον ἑλάνει·
χεῖρας δὲ εἶχε, πῶς μὲν,
ὅτι πῶς ἐπέβαν ἐκτενι-
μένῳ. πῶς δὲ, ὅτι πῶς
ἀνατολάς. ἐν τούτων δὲ
ἐξείχον ἑκατὸν κεφαλὰς
δρακόντων· τὰ δὲ ἀπὸ μη-
ρῶν, σπείρας εἶχον ὑπερ-
μαγίστης ἐχιδνῶν. ὧν ὅλ-
κοι πρὸς αὐτῶν ἐκτενιό-
μμοι κορυφῶν, σπειγ-
μὸν πολὺ ἐξείεσαν· πᾶν δὲ
αὐτῷ τὸ σῶμα κατεπλήρω-
το, αὐχμηραὶ δὲ ἐν κε-
φαλῇς καὶ χυδαῖς τρεῖς
ἐξηνεμοῦτο· πῦρ δὲ ἐ-
δύκετο τοῖς ὀμμασι. τοιού-
τος ὧν ὁ Τυφὼν καὶ πη-
λικούτος, ἡμμέναι βάλ-
λων πύρας ἐπ' αὐτὸν οὐ-
ρανὸν, μετὰ σπειγμῶν
ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο·
πολλὴ δὲ ἐν τῷ σώμα-
τι πυρὸς ἐξέβρασι ζά-
λη. οἱ δ' ὡς εἶδον αὐ-
τὸν ἐπ' οὐρανὸν ὁρμώμα-
τον, εἰς Αἴγυπτον φυγά-
δες ἐφύγοντο, καὶ διακόμι-
νοι, πῶς ἰδίαις μετέβαλον

εἰς ζῆα. Ζεὺς δὲ πῆρ' ἄ-
 ρ' ὄντα πυφῶνα ἔβαλε
 παρανοῖς· πησίον δὲ ἡρό-
 μ'ον, ἀδαμαντίνης καπ-
 ῖησον, ἡρώοντα ἄχρει τῷ
 Κασίῳ ὄρει, σωθεῖσθε·
 τῷτο δ' ὑπερκοίτω Συείας.
 καὶ δὲ αὐτὸν καταπύρ-
 μ'ον ἰδὼν, εἰς χεῖρας σω-
 βάλε. Τυφῶν δὲ, ταῖς σπεί-
 ραις περικεχθὲς, κατ' ἄν-
 ὁρ' ἔειπεν· καὶ τί μ' ἀπ' αὐτοῦ
 λόμ'ον, τὰ τε ἔφ' ἡρώον,
 καὶ ἔφ' ἡρώον διέπυρ' ἔειπεν,
 ἡρώον δὲ δὴ ἔφ' ἡρώον,
 διακίμωσεν αὐτὸν διὰ τῆς θα-
 λάσσης, εἰς Κιλικίαν ἢ πε-
 ρελθὼν, εἰς τὸ Κερύκειον
 ἄντρον κατέβητο· ὁμοίως δὲ
 καὶ τὰ νεῦρα κρύψας ἀκ-
 τε δρᾷ, καὶ δὲ ἀπ' αὐτοῦ,
 καὶ κατέστη Δελφικῶν δρᾷ-
 κεινῶν (ἡμίτης δὲ ἡ αὐ-
 τῇ ἡ κόρη) Ἐρμῆς δὲ καὶ
 Αἰγίπ'ον ἐκκλέψαντες τὰ
 νεῦρα, ἤρμισαν πρὸς Διὶ
 λαδόντες. Ζεὺς δὲ, τῷ
 ἰδίῳ ἀνακοιμώμενος ἰσ-
 χυῶ, ἐξείσθης ἐξ οὐρανοῦ
 δὴ πλεῶν ὀχρύμ'ον ἱπ-
 πων ἄματι, βάλλον κα-
 ραυνοῖς, ἐπ' ὅρ' ἰδὼς
 Τυφῶνα, τὸ λεγόμενον Νύ-

quisque transmutabant. Ju-
 piter autem procul à se Ty-
 phonem conspiciatus, fulmi-
 ne percussit : ubi verò comi-
 nūs fuit, adamantina illum
 falco deterruit: ac fugientem
 ad Casium usque extremæ
 Syriæ montem persecutus
 est: ibique cū saucium esse
 cognovisset, manus conse-
 ruit. Typho autem spirarum
 volumine circumplexum Jo-
 vem detinuit, eique harpe
 adempta, pedum manuumq;
 nervos dissecuit, impositum-
 que humeris in Ciliciam us-
 que transvexit: quocūm per-
 venisset, intra Corycium an-
 trum deposuit, similemque
 ad modum nervos præcisos
 in urfi pelle occultatos ibi-
 dem collocavit, ac Delphy-
 nem serpentem, (semifera
 hæc erat puella) velut custo-
 dem apposuit. Interim verò
 Mercurius & Egipan nervos
 suffurati, clandestinū Jovi
 rursus compescerunt. Mox
 Jupiter receptis pæstantis viri-
 bus, alatos equos currui re-
 pente jungit, eumq; actutūm
 conscendit, ac Typhonem ad
 Nysam usque montem ful-
 minibus impetendo, est per-

fecutus, quò à Jove actum
 Parca deceperunt. Nam,
 eum ipsi in animum induxif-
 sent, se valentiorē fore;
 matura ac mitia poma gusta-
 vit. Pròinde cùm Jovem rur-
 sus insequentem videret,
 contendit in Thraciam, pu-
 gnàq; ad Hæmum comimis-
 sa, solidos montes jaculatus
 est. Hi verò contra nova ful-
 minum vi deturbantur, mul-
 tùmque in ipso monte san-
 guinis exundavit: à quo Hæ-
 mi nomen factum fuisse fe-
 runt; Cuique cùm per Sicu-
 lum mare fugere incœpisset,
 Jupiter Ætnam Sicilia mon-
 tem superinjecit: Hic miræ
 vastitatis est, à quo in hanc
 usque tempestatem ob fre-
 quentem fulminum jactum,
 ignium in eo fieri spiramenta
 ferunt. De his autem hæc ha-
 ctenus à nobis dicta sunt.

CAP. VII.

INterea verò Prometheus
 formatis ex aqua & terra
 hominibus, clam Jove
 nem in ferula furatus dedit.
 Quod ubi sensit Jupiter, Vol-
 cano ad montem Caucasum
 religandum affigendùmque

σαν ὅπνι Μοῖραι αὐτὸν διω-
 χθέντα ἐπάτησαν. πρῶτος γὰρ
 ὅτι βρωθήσεται μᾶλλον, ἐγλύ-
 σατο ὅψι ἐφημέριον καρτῶν.
 διότῃ ἐπιδιωκόμηντο αὐτῆς,
 ἦσαν εἰς Θράκην, καὶ μα-
 χόμενοι περὶ τὸν Αἷμον,
 ὅλα ἔβαλεν ὄρη. τέτων δὲ
 ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ
 πάλιν ὠδεμένων, πολὺ ὅπνι
 τῷ ὄρει ἐξέκλυσεν αἷμα· καί
 φασιν ἐν πύτῃ τὸ ὄρη
 κληθῆναι Αἷμον. φάσιν δὲ
 ὀρεμνθέντων αὐτῇ διὰ τῆς
 Σιελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς
 ἐπὶ ῥήϊν Αἰτνῶν ὄρη ὅτι
 Σικυλία· τῷτο δὲ ὑπερμέ-
 γδός ὄρεν· ἐξ οὗ μέγας
 Δεῦρος φασὶ ἀπὸ ὅψι βλη-
 θέντων κεραυνῶν γίνεσθαι
 πυρὸς ἀναφυσήματα. ἀλ-
 λά περὶ μὲν τούτων μέ-
 γας τὸ Δεῦρος, ἡμῶν λε-
 λέχθω.

ΚΕΦ. Ζ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕ, ΕΞ ὕδα-
 τος καὶ γῆς ἀνδράποισ
 πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πύρ
 λάθρα Διὸς, ἐν ταῖς χει-
 ρύχας. ὡς δὲ ἤδρευτο Ζεὺς,
 ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ τῷ Καν-
 κῆσθαι ὄρεν τὸ σῶμα αὐτοῦ

προσηλῶσαι· τῷτο δὲ Σκυ-
δικὸν ὄρεθ' ὄζειν. ἐν δὲ τῇ
προσηλῶδῃς Πεσμηδύς,
πολλῶν ἐπ' αἰθρῶν ἐδέδε-
το· καὶ ἐκείνῳ δὲ ἡμέραν
αἶστος ἐφιηάμενθ', αὐτῷ
λοβοῖς ἐνέματο πρὶ ἡπείων
αὐξανομένων διὰ νυκτός. καὶ
Πεσμηδύς μὲν πρὸς κλα-
πίντθ' δίκλῳ ἐκπνε πύ-
τῳ, μέχρῃς Ἡ' Ἑρακλῆς αὐ-
τὸν ὕστερον ἔλυσεν, ὥς ἐν
τοῖς κατ' Ἡ' Ἑρακλῆα δηλώ-
σιν.

§. β. Πεσμηδύς δὲ παῖς
Δευκαλίων ἐγένετο. οὐτὸς
Βασιλείων πρὶ πύ-
φθιαν τόπων, γαμψὴ Πύρ-
ραν πύθῳ Επμηδύς καὶ
Πανδύρας, καὶ ἔπλασαν
δισὶ περὶ τῷ γυναικί. ἐπὶ
δὲ ἀφαιρίσει Ζεὺς τὸ χαλ-
κὸν γένος ἡδέλησεν, ὑπο-
δουμένου Πεσμηδύς, Δευ-
καλίων τεκτονάμενθ' λαφύ-
ρα, καὶ τὰ ὀπιθήσεια
ἐνδέμενθ', εἰς πύθῳ με-
τὰ Πύρραν αἰέειν. Ζεὺς
δὲ, πλὴν ὕστερον ἀπ' Ἑρα-
κλῆος, τὰ πλεῖστα μέ-
ρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυ-
σεν· ὥς διατρεφῆναι πᾶ-
τας ἀνθρώπους, ὁλίγων χω-

dedit. Scythiae mons est Cau-
casus, ubi Prometheus clavis
confixus multorum anno-
rum curriculo religatus per-
manfit; ad quem Aquila quo-
tidie devolans hujus hepatis
fibras per noctem succres-
centes depascebatur. Igitur
ob ignis furtum hanc poenam
Prometheum dedisse memo-
rant, donec Hercules eum
vinculis liberavit. Quomodo-
modum in rebus ab Hercule
gestis demonstrabimus.

§. 2. Ceterum Deucalion
Promethei filius fuit. Hic
imperio tenens ea loca quae
ad Phthiam sunt, Pyrrham
filiam Epimethei & Pandorae,
quam mulierem omnium
primam Dij finxerunt, uxorem
duxit. Post, ubi prolem
aeneam tollendam Jupiter
censuit, Deucalion Promethei
consilio fabrefacta est lignis
arca, in eamque ad vitam
transigendam rebus necessariis
impositis, cum Pyrrha ingressus
est. Mox Jupiter largè effusis de
cælo imbribus, maximam Graeciae
partem cooperuit: ut, quid
quid in ea mortalium foret,
interierit, præter admodum

paucos, qui in altissimos circa montes confugerant (Tum verò, Theffalicos montes aquarum diluvij immunes fuisse ferunt, necnon, quæ sunt Isthmum extra & Peloponnesum loca, undarum vi omnia contecta fuerunt; quo tempore) Deucalion novem dies, totidemque noctes pelago circumdatus, Parnassum demum appellit, ibique cùm imbres defuissent, egressus, Jovi *Ρηχχιό*, [qui ad eum confugientibus opem ferre consuevit.] sacris operatur. Jupiter interea demissos ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo vellet, injunxit. Quo facto Deucalion humani generis reparationem deposcit: inde Jovis monitu sumptos de terra lapides trans caput jactavit: tum quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt: qui verò *Pyrrhæ* jactu transmissi sunt, in feminas abierunt. Hinc itaque *ἄνθρωποι*, quod est populi, translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei. *ἄλλας* enim lapidem significat. Porro ex Deucalione ac *Pyrrhæ* alios, quem ab Jove ortum

εἰς, οἱ σωζόμενοι εἰς τὰ πηλοῖον ὑψηλὰ ὄρη. (τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέστη, καὶ τὰ ὅλητος Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου σωμαχέθῃ πάντα.) Δευκαλίων δὲ ἐκ τῆς λαφύρακι, διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος, ἐφ' ἡμέρας ἐννέα, καὶ νύκτας ἴσας, πρὸς Παρνασσὸν προσίχει, καὶ αὐτῇ τῇ ὁμβρῶν παύλῃ λαβόντων, ἐμβαλὲν εἰς οὐρανὸν Διὶ φερέμενος. Ζεὺς δὲ, πῦμας ἐρμῶν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτελλεν αὐτῇ-δα δὲ, π βούλεται. ὁ δὲ, αὐτῇται αὐτῶν ἄνθρωποις αὐτῶν γινέσθαι καὶ Διὸς εἰπόν-τῃ, ὑπὲρ κεφαλῶν αὐ-ρων ἔβαλλε τοὺς λίθους καὶ οὐς μὲν ἔβαλλεν ὁ Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο· οὓς δὲ Πύρρα, γυναῖκες· ὅθεν καὶ ἅσθι μι-ταφορικῶς ὠνομάσθησαν ὑπὸ τῆς ἁλῆς λίθοι. γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας Δευκαλίωνι παῖ-δες, ἑτέρων μὲν πρῶτον. ὅν ἐκ Διὸς [εἰς τοὺς] γ-γινέσθαι λέγουσι. [Δευπτερος] nati sunt, Hellen, ante esse nonnulli tradunt: inde

Δ'] Ἀμφικτύον ὁ μὲν
Κραναῖ βασιλεύσας τ' Ἀτ-
τικῆς· θυγάτηρ δὲ Προπ-
γίνηα· ἐξ ἧς καὶ Διὸς,
Ἀΐδαλιθ'. Ἐλλῶθ' ὃς ἐν
νύμφῃς Ὀρσείδος, Δῶρος,
Ξῦδος, Αἶολθ'.

§. β. Αὐτὸς μὲν ἔν αὖ
αὐτῷ, τὸς πελυμένοις Γραι-
κῆς, προσηγόρῃσιν Ἑλλήνας·
τοῖς δ' πασιὴν ἐμίεισι τ' ἁ-
ραν. καὶ Ξῦδος μὲν λαβὼν πῶ
Πελοπόννησον, ὃν Κρέους
τ' Ερεχθίδος Ἀχαιὸν ἐγέννησε,
καὶ Γῶνα, αὖ ὧν Ἀχαιοὶ καὶ
Γῶνες καλεῖνται· Δῶρος δὲ,
τ' ἴσαν χώραν Πελοποννήσου
λαβὼν, τὸς κατοικοῖς αὖ
ἑαυτῷ, Δωριεῖς ἐκάλεσεν·
Αἰῶλθ' δὲ, φαειλῶν ὅσθ'
ἔφ' ἢ Θισσαλίαν τόπων, τὸς
ἐνοικοῦσιν Αἰολεῖς προση-
γόρῃσιν· καὶ γῆμας Ἐναρέτιω
τ' Δηϊμάχῃ, παῖδας μὲν ἐγ-
νησεν ἑπτα, Κειδίαν, Σίσυφον,
Ἀδάμαντα, Σαλμωνίδα, Δηϊό-
να, Μάγνητα, Πειρήνω·
θυγατέρας δὲ πέντε, Κανά-
χην, Ἀλκυονίην, Πησιδί-
κην, Καλὸκην, Πειριμή-
δην. Πειριμήδης μὲν οὐδ' αὖ καὶ
Ἀχελῷος, Ἱπποδάμου καὶ
Ὀρέστῃς· Πησιδίκης δὲ καὶ

Amphictyon, qui cum Cra-
nao Atticæ imperavit. Huic
insuper Protogenea filia fuit:
ex qua & Jove Aëthlius pro-
creatur. Ex Hellene verò &
Orseide Nympha, Dorus,
Xuthus & Æolus.

§. 2. Is quidem de se Hel-
lenas, qui postea Græci vo-
cati sunt, nominavit: filiis &
hic loca partitus est. Xuthus
adeptus Peloponnesum, ex
Creusa Erechthei filia, A-
chæum genuit & Ionem, à
quibus Achivi & Iones nun-
cupantur. Dorus autem, quæ
trans Peloponnesum est, ter-
ram nactus, incolas suo de
nòmine Dorienfes appella-
vit. Æolus verò locis quæ cir-
ca Thessaliàm sunt imperans,
populis Æolensibus nomen
imposuit. Qui ducta Enare-
te Deimachi, filia, septem
ex ea filios procreavit, Cri-
theum, Sisyphum, Atha-
mantem, Salmoneum, Deio-
nem, Magnetem, & Perie-
ren. Sed & filias quinque,
Canachen, Halcyonen, Pi-
fidicen, Calycen, ac Peri-
meden. Ex Acheloo verò
& Perimede, Hippodamas
& Orestes. Ex Pisidice &
Myrmidone

Myrmidone Antiphus & Ἀκτῶν , Ἀπφῶ καὶ Ἀκτῶν .

§. 3. Cæterum Halcyonen Ceyx Luciferi filius sibi in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti fuerunt. Ille enim conjugem suam Junonem : hæc verò virum suum Jovem esse dicebat. Utrumque Jupiter inaves , illam in Halcyonem , hunc in mergum mutavit.

§. 4. Atqui Canache & Neptunus Opleum , Neptunus Epopeum , Aloeúm-que & Triopem genuerunt. Sed Aloeus Iphimediæ Triopis filiam , quæ Neptunum exarsit , uxorem habuit : ea continenter ad mare se conferens , & haustos manibus fluctus intra sinum ferebat ; quæque à Neptuno compressa geminos peperit , Otum & Ephiantem , quos Aloidas appellarunt. Hi quotquot annis , latitudine cubitum , longitudine verò ulnam increſcebant : qui ubi nonum explevere annum , latitudine in cubitum novem , & ulnarum totidem magnitudinem adepti , Jovi bellum inferre non erubere.

§. 3. Ἀλκυόνῳ δὲ , Κῆϋξ ἔγνημεν Εὐσφόρε παῖς . οὗτοι δὲ δι' ὑπερηφάνειαν ἀπώλοντο . ὁ μὲν γὰρ , τὴν γυναικα ἔλεγε Ἥραν ἢ δὲ , τὴν ἄνδρα Δία . Ζεὺς δὲ αὐτοὺς ἀπωρνήωσε . καὶ τῷ μὲν , Ἀλκυόνῳ ἐποίησε , τὸ γὰρ , κήρυξ .

§. 4. Κανάχη δὲ ἐποίησεν ἐκ Ποσειδῶντος Ὀπλέα καὶ Νηρέα , καὶ Εποπία , καὶ Αλοέα , καὶ Τείωπα . Αλοεὺς μὲν ἔγνημεν Ἰφί- μίδειαν τὴν Τείωπος ἥτις Ποσειδῶντος ἠγάθη , καὶ συνεχῶς φοιτῶσα ὑπὲρ τὴν θάλασσαν , χερσὶν ἀρυεμένη τὰ κύματα τοῖς κόλποις ἐνεφόρει . σπυλιδῶν δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν , δύο ἐγέννησε παῖδας , ὧν πρὶν καὶ Εφιάλτην , περὶ Αλοείδας λεγόμενους ἔπειτα κατ' ἐνιαυτὸν ἡϋξάνον πλάτῳ μὲν πηχυαῖον , μῆκος δὲ ὀργυμῶν ἐννέα δὲ ἐπὶ τῶν γυμῶν μῆκοι , καὶ τὸ μὲν πλάτῳ πηχῶν ἔχοντες ἐννέα , τὸ δὲ μέγεθος ὀργυμῶν ἐννέα , ὥστε ἐὶδὼν μάχεσθαι διανοῦντο .

καὶ τὴν μὲν Ὀσσαν ὅτι ἔ-
 Ολυμπον ἔειπεν· ὅτι δὲ
 τὴν Ὀσσαν δύντις τὸ Πή-
 λιον, διὰ τοῦ ὁρῶν του-
 τῇ ἠπειλοῦσι εἰς οὐρανὸν
 ἀνὰ ἡσυχίαν· καὶ τὴν μὲν δα-
 λασαν χύσαντες τοῖς ὄρεσι,
 πειθήσιν· ἄλλοι ἠπείρου· ἔ-
 ἢ γὰρ, δάλασσαν· ἐμνῶντο
 δὲ, Εἰφιάλτης μὲν Ἥραν·
 ὦτ' ἔδ' Ἀρτεμιν· ἔδισαν
 δὲ καὶ Ἀγρίω· τῶν μὲν οὖν
 Ἑρμῆς ἐξέχευεν· ἀνῆλε ἢ
 τὲς Ἀλωείδας ἐν ἀμάξει·
 Ἀρτεμὶς δὲ ἀπάτης· ἀλλάξασα
 γὰρ ἔδ' ἰδὲν εἰς ἔλαφον,
 διὰ μίσου αὐτῶν ἐπέδησεν.
 οἱ δὲ, βουλόμενοι ἀποχῆσαι
 τὸ θηρίον, ἐφ' ἑαυτοῖς ἠ-
 κόντισαν.

§. ζ. Καλύκης δὲ καὶ
 Αἰθλίου παῖς, Ενδυμίων
 γίγεται· ὅστις ἐν Θεσσαλίᾳ
 Αἰολέας ἀγαθὸν, ἦλιν
 φῆκεσι. λέγουσι δὲ αὐτὸν
 πνῆς ἐν Διὸς γυνέτῃ. τύ-
 του χάλλει διενεγκόντ' ἠ-
 εῖσθη Σελῳή· Ζεὺς δὲ αὐ-
 τῷ δίδωπεν ὃ βέλεται ἐλέ-
 γει· ὃ δὲ, αἰρεῖται κοι-
 μᾶσθαι διὰ παντὸς ἀθά-
 νατ' καὶ ἀγήραος μέ-
 νων.

Proinde Olympo Ossam im-
 posuerunt, Pelioque super
 Ossam imposito, cum in mo-
 dum cœlum conscensuros se
 minitabantur. Ingestis ad
 hæc montibus, de mari con-
 tinentem, deque terra rursus
 maria se reddituros dictita-
 bant. Quinetiam Ephialtes
 Junonem, Otus autem Dia-
 nam sibi conjugem deposce-
 bant. Martem insuper in vin-
 cula conjecere: quem de-
 mum Mercurius furto eri-
 puit. Diana interim Aloidas
 per dolum de curru peremit;
 nam in cervam mutata per
 eorum medium exilivit. Tum
 hi velut in feram collimaturi,
 alter alterum telis conjectis
 occiderunt.

§. ζ. Ad hæc Endymion ex
 Calyce & Aëthlio nascitur:
 qui educis Æolensibus è
 Thessalia Eliden transmigra-
 vit. Nec desunt qui eum Jove
 natum esse memorent. Hunc
 ob eximiam corporis pulchri-
 tudinem Luna flagrantissimè
 deperivit. Qui data ab Jove
 quæcunque vellet, deligendi
 potestate, cum somno perpe-
 tuo immortalem sibi juven-
 tutem concedi postulavit.

§. 6. Cæterùm Ætolus Eudymionis & Seidis Nymphæ, aut Naidis, sive, ut quidam aiunt, Iphianassæ filius fuit. Qui cùm peremisset Apin Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis hospitibus, Phthiæ & Apollinis filiis, Doro & Laodoco, ac Polypæte, suo de nomine terram Ætoliam appellari voluit. Sed ex Ætolo & Pronoe Phorbi filia Pleuron & Calydon nati sunt: à quibus, quæ sunt illis cognomines in Ætolia urbes, nomen acceperunt.

§. 7. Pleuro ducta uxore Xanthippe, Dori filia, Agenorem procreat, & filias Steropen, Stratonicénque & filium Leophontem. Calydon autem ex Æolia Amythaonis filia, Epicasten & Protogeneam suscepit, ex qua & Marte nascitur Oxilus. Agenor Pleuronis filius, Epicasten Calydone natam conjugem duxit, de qua Parthaonem & Demonicen genuit: quæ ex Marte, Evenum, Molum, Pylum, Thestiúmque conceptos peperit.

§. 5. Ενδυμίῳ ὁ δὲ καὶ Σηΐδος νύμφης, ἡ Νηΐδος, ἡ, ὥς πινες, Ἰφιανάσσης, Αἰ' πολέ. ὅς ἀποκτείνας Ἀπιν τὸν Φορωνέως, καὶ φυγὼν εἰς τὴν Κουρήπιδαν χώραν, κτείνας τοὺς ὑποδιδραμένους, Φιδίας καὶ Ἀπόλλωνος υἱοὺς, Δῶρον καὶ Λαοδόκον, καὶ Πολυποίτην, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν Αἰ' τολίαν ἐκάλεσε. Αἰτωλοὺ δὲ καὶ Περγόνης τὴν Φόρβου, Πλευρόν καὶ Καλυδῶν ἐγένετο· ἀφ' ὧν αἱ ἐν Αἰ' τωλία πόλεις ὠνομαζομένησαν.

§. 7. Πλευρόν μὲν οὖν γήμας Ξανθίππῳ τῇ Δωρίῳ, παῖδα ἐγέννησεν Ἀγήνορα· θυγατέρας δὲ, Στεροπὴν καὶ Στρατονίκην καὶ Λεοφόντην. Καλυδῶν δὲ καὶ Αἰ'ολίας τῆς Ἀμυθαόνῃ, Ἐπικάστη [καὶ] Πρωτογένειαν· ἐξ ἧς καὶ Ἀγρήνωρ δὲ ὁ Πλευρόν, γήμας Ἐπικάστην τῇ Καλυδῶν, ἐγέννησεν Παρθάονα καὶ Δημονίκην· ἧς καὶ Ἄρεθ, Εὐνήν, Μῶλον, Πύλον, Θέστιον.

§. η. Εὐνήθ μὲν οὖν ἐγέννησε Μάρπησαν. ἣν Ἀπόλλωνος μετὰδομένου, Ἰδας ὁ Ἀφαρείας ἥρπασε, λαβὼν δὲ Πισιδῶν ἄρμα, ὑπέπεσεν· δῶκον δὲ Εὐνήθ ἐφ' ἄματ', ὅπῃ τὸν Λυκέρμαν ἦλθε ποταμὸν καταλαβεῖν· ὃ δὲ δυνάμει, τὺς ἵππους ἀπίσφαξεν· ἑαυτὸν δ' εἰς τὸν ποταμὸν ἔβαλε· καὶ καλεῖται Εὐνήθ ὁ ποταμὸς παρ' ἐκείνου.

§. θ. Ἰδας δὲ εἰς Μεσσηνίῳ φθάζνεται, καὶ αὐτῷ ὁ Ἀπέλλων ἐρίτυχον, ἀραιρεῖται τὴν κόρην. μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῇ τῆς παιδὸς γάμῳ, Ζεὺς διαλύσας, ἐπέτελεν αὐτῇ τῇ παρδένῳ εἰλίδαι ὁποτέρῳ βούλεται σιωοικεῖν. ἡ δὲ δίδισαζα ὥς αὐτὴν γηρῶσαν αὐτῇ Ἀπέλλων καταλίπη, καὶ Ἰδαν εἶλετο ἄνδρα.

§. ι. Θεσίφει ἐξ Εὐρυδίδιδος καὶ Κλεοβοίας, ἐγένοντο θυγατέρες μὲν Ἀλκυία, Τηρμένησρα· ἄρρενες δὲ, Ἰφικλός, Εὐῖππος, Πλήξιππος, Εὐρύπυλος.

§. κ. Παρθάωνος καὶ Εὐρύπυτος Ἰπποδάμαντος, ἐγένοντο

§. 8. Evenus genuit Marpellam, quam cum Apollo sibi collocari in matrimonium quæriraret, Idas Apharei filius, accepto à Neptuneo curru pennato, rapuit: illum inde è curru insequens Evenus, ad amnem Lycormam venit, neque assequendi voti compos factus equos jugulavit, seque ipsum deinceps in fluvium præcipientem dedit: eique Eveno nomen inditum fuit.

§. 9. At Idæ Messenen proficiscenti obviam factus Apollo virginem aufert. qui cum inter se de puellæ matrimonio concertarent, Jupiter eorum lite diremptâ, virgini, utri collocari veller, optionem dedit. Hæc veritate se animum factam Apollo defereret, Idam sibi virum esse maluit.

§. 10. Thestius verò ex Eurythemide Cleobææ filia, fœminei sexus quidem, Althæam & Hypermnestram sustulit: mares autem, Iphiclum, Evippum, Plexippum Eurypylumque creavit.

§. 11. Parthaonis verò & Eurytes Hippodamantis filij

fuerunt OEneus, Agrius, Al-
cathous, Melas, & Leuco-
peus: filia Sterope, de qua
& Acheloo Sirenas ortas esse
dicunt.

παῖδες, Οἰνεύς, Ἀχιϑ,
Ἀλκάθοϑ, Μέλας, Λευκο-
πύς· θυγάτηρ δὲ, Στεροπί.
ἐξ ἧς καὶ Ἀχελώϊ, Σειριῶας
ἡμεῖς ἀγορεύον.

CAP. VIII.

Κ Ε Φ. η.

Sed OEneus Calydone
imperans vitis plantam à
Dionysio primus accepit, ac
ducta uxore Althæa Thestij
filia, Toxeum gignit, quem
ipse, quod fossam transfilie-
rit, interfecit: & post hunc,
Thyreum & Clymenum, fi-
liam quoque Georgen, quæ
nupsit Andræmoni: ac Deia-
niram, quam nonnulli Al-
thæam ipsam ex Dionysio
genuisse ferunt. Hæc autem
aurigandi perita rem belli-
cam exercebat: de cujus ma-
trimonio Hercules cum A-
cheloo dimicavit.

§. 2. Sed Althæa ex OEneo
Meleagrū conceptum pe-
perit: quem Marte satum
quidam fuisse tradunt: ad
quem jam septem dies na-
tum ipsas advenisse Parcas,
ac dixisse aiunt: Tum Melea-
ger extinguetur, cūm stipes
in foco accensus perustus
fuerit; Quod ubi mater audi-

Οἶνεύς δ', βασιλεύων
Καλυδῶνϑ, παρὰ
Διονύσου· φυτόν ἀμπέλου
παρ' αὐτοῦ ἔλαβε. γῆμας δὲ
Ἀλθαίαν τῷ Θεσίῳ, ἡ-
μεῖς Τοξέα· ὃν αὐτὸς ἐκτε-
νεν ὑπερπηδῆσαντα τὸν τά-
φρον καὶ παρὰ τῆτον, θυ-
ρίαν καὶ Κλύμενον, καὶ θυγα-
τέρα Γόργην, ἣν Ἀνδρά-
μων ἐγημερ· καὶ Διηϊάνειραν.
ἣν Ἀλθαίαν λέγουσιν ἐκ Διο-
νύσου γεννησά· αὐτὴ δ' ἐνιό-
χε [καὶ τὰ] καὶ πόλεμον ἥσχε·
καὶ παρὰ τῆς γάμων αὐτῆς Ηρα-
κλῆς παρὲς Ἀχελῶον ἐπάλα-
σεν.

§. β. Εἰρήνησι δ' Ἀλθαία παῖ-
δας ἐξ Οἰνέως Μελέαγρον·
ὃν ἐξ Ἀρεῶ γεγενῆσθαι φασί.
τίττε δ' ὄντο· ἡμετέων ἐπὶ αἰ-
σθησόμενας τὰς Μοῖρας,
φασὶ δὲ εἶπεῖν· Τότε τελευ-
τήσῃ Μελέαγρϑ, ὅταν ὁ καὶό-
μενϑ· ὅτι τῆς ἐσχάτης δε-
λός κατακαῖ· τὸτο ἀκείνα·

σι, τὸν δαλὸν ἀνέλετο Ἀλ-
 δαία, καὶ κατέβητο εἰς λή-
 ναια. Μελέαχθ' δὲ, ἀνὴρ
 αἵρωτος καὶ ἡμιᾷθ' ἡμι-
 ομῷθ', τίνδ' τὸν πρόπον
 ἐπλεύπησεν. Επησίων καρ-
 πῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἡμιμίνων
 καὶ ἀπαρχᾷ Οἶνους Διοῖς
 πᾶσι δύναν, μόνης Ἀρτίμι-
 δος ἐξελάδιστο. μὲνίϋσσιν
 δὲ ἡ Διὸς, χέσεν ἐφῆκεν
 ἕξοχον μεγέθει τε καὶ βῶμῃ,
 ὅς τιν' ἐπὶ γλῶσσοισιν ἐπὶ-
 δει, καὶ τὰ βοσκήματα ἡ
 ποιεῖ ἐντυλχάοντα διέρδει-
 ρεν. ἐπὶ τοῦτον τὸν χέ-
 σεν, ποιεῖ αἰετοῖς ἐν τῇς
 Ἑλλάδος πάντα ἀνάλασσι,
 καὶ τῷ κτήνασι τὸν θῆ-
 ρα, τιν' δὲ δὲ δώσεν ἀνι-
 στίον ἐπηγνήλατο. οἱ δὲ
 συνελθόντες ὅτι τιν' τῶ χέ-
 σεν θῆραν, ὅσαν οἶδ'·
 Μελέαχθ' Οἶνους· Δρύας
 Ἀρεθ' ἐκ Καλυδῶνος ἔτοιο.
 Ἰδας καὶ Λυγκεύς Ἀφαιεύς,
 ἐκ Μεσσηνίας· Κάστωρ καὶ
 Πολυδεύκης, Δίδος καὶ Λή-
 δας, ἐκ Λακεδαιμόνος·
 Θησεύς Αἰγέως, ἐξ Ἀθη-
 νῶν· Ἀδμητ' Φέρετ'·
 ἐκ Φερῶν· Ἀγκάιος καὶ
 Κηφεύς, Λυκούργου, ἐξ

vit, stipitem, ex igne subla-
 tum, intra arcam asservandī
 causā condidit. Porro Me-
 leager cū naturā esset in-
 vulnerabilis ac fortis, hunc
 in modum occubuisse dici-
 tur. Cū anpuæ in agro fru-
 ges rediissent, earum primiti-
 tias OEnus Diis omnibus,
 unā tantūm Dianā per obli-
 vionem prætermisā, conse-
 cravit. Quocircā irata Dea
 aprum iminisit, & magnitu-
 dine & robore insignem, qui
 terram coli, ac in ea fata fieri
 minimē sinebat, pecorāque
 omnia, & obvium quemque
 tollebat è medio. In hunc ita-
 que aprum valentissimum
 quemque convocavit, eique
 qui feram tam immanem oc-
 cidisset, pellem pulcherrimi
 facinoris præmium se daturū
 pollicetur. Qui autem ad apri
 venationem convenerunt, hi
 fuere; Meleager OEni,
 Dryas Martis, hi Calydonij
 sunt. Idas & Lynceus Apha-
 rei, Messenij: Castor ac Pol-
 lux fratres, Jovis & Leda
 filij, Lacedæmonij: Theseus
 Ægei Atheniensis: Admetus
 Pheretis, domo Pheris: An-
 cæus Cepheúsque, Lycurgi, ex

Arcadia : Jason Æsonis ab Iolco : Iphicles Amphitryonis , Thebanus : Pirithous Ixionis , Larissæus ; Peleus Æaci , à Phthia : Telamon Æaci , Salaminus : Euryton Actoris , Phthius : Atalanta Schœnei , ab Arcadia : Amphiarus Oiclis , Argivus : Quibus cum & Thestij filij fuerunt. Hos OËneus novem dies , ubi convenerunt , hospitio excepit : decimo autem post diē Cepheum Anczúm̃q; ac nonnullos alios venatum ire cum fœmina indignum facinus esse reputantes , Meleager Cleopatrx , quæ Idæ & Marpeffæ filia erat , maritus , quod ex Atalanta quoque liberos procreare desiderabat , illos cum ipsa simul in venationē exire compulit. Deinde verò cū clarissimi illi venatores aprū ipsum circumstitissent , Hyleus atque Anceus à bellua crudeliter vulnerati interierunt. Sed Peleus Euritionem nolens jaculo confodiri ; & Atalanta omnium prima feram in tergo sagitta percussit : post illam verò Amphiarus aprum in oculo vul-

Αρχαδίας. Ἰάσων Αἰώνος, ἐξ Ἰωλκοῦ. Ἰφικλῆς Ἀμφι-
τρύωνος, ἐκ Θηβῶν. Πει-
ρίδου Ἰξίωνος, ἐκ Λα-
ρίσσης. Πηλεὺς Αἰάκοιο, ἐκ
Φθίας. Τελαμῶν Αἰάκοιο,
ἐκ Σαλαμῖνος. Εὐρύτοιο
Ἀκτορος, ἐκ Φθίας. Ἀτα-
λάντη Σχοινέως, ἐξ Ἀρχα-
δίας. Ἀμφιάρεος Οἰκλέους,
ἐξ Ἀργείας. μετὰ τέτων καὶ
οἱ Θέστις παῖδες. σιωπῶ-
ντας δὲ αὐτοὺς, Οἶνεὺς
ὅτι ἐνεία ἡμέρας ἐξένισι.
τῇ δὲ κατὰ δέ, Κηφέως καὶ
Ἀγκάϊου καὶ πνῶν δῆλον
ἀπαξέντων μετὰ γυναικὸς
ὅτι πῶς θύραν ἐξένει, Με-
λέαγρος, ἔχων γυναικὸς
Κλεοπάτραν, πῶς Ἰδοῦ καὶ
Μαρπησσης θυγατέρας, βου-
λόμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάν-
της τέκνον ποιήσασθαι, σιωπῶ-
ντάς τινες αὐτοὺς ὅτι πῶς θύ-
ραν μετὰ ταύτης ἐξένει. πε-
ρισσόντων δὲ αὐτῶν τὸν κέ-
προν, Ἰλεις ἤ καὶ Ἀγκάϊος
ὑπὸ τῷ θύρῳ διεφθάρησαν.
Εὐρύπωνα δὲ Πηλεὺς ἄ-
κων κατηκόντισε. τὸν δὲ κέ-
προν παρῆκε ἢ Ἀταλάντη εἰς
τὰ νῶτα ἐτόξευσεν. διὰ τι-
τος δὲ Ἀμφιάρεος εἰς τὸ ὄφ-

θαλαμῶν. Μελιάγχος δὲ αὐ-
τὸν εἰς τὸν κενεῶνα πη-
ξας, ἀπὶ κτείνει· καὶ λαβὰν
τὸ δῖραι, ἔδωκεν Ἀταλάν-
τῃ. οἱ δὲ Θεσίου παῖδες
ἀδοξοῦντες, εἰ παρόντων
ἄνδρων, γυνὴ τὰ ἀρετὰ ἀνεί-
ψεται, τὸ δέρος αὐτῇ ἀφεί-
λοντο· καὶ ἦρος αὐτοῖς προσ-
ήκειν λέγοντες, εἰ Μελέα-
χος λαμβάνειν μὴ σφαιρεῖ-
το. ὁρμηθεὶς δὲ Μελιάγχος,
τὲς γὰρ Θεσίου παῖδας ἀπὶ κ-
τείνει, τὸ δὲ δέρος ἔδωκε τῇ
Ἀταλάντῃ.

§. 3. Ἀλθαΐα δὲ, λυ-
πιδεῖσα ὅτι τῇ ἡμῶν ἀδελ-
φῶν ἀπωλεία, τὸν δαυδὸν
ἦψε· καὶ ὁ Μελιάγχος ἐξαί-
φνης ἀπέθανεν. οἱ δὲ φα-
σὶν ἔχ' ἔτι Μελέαχον πε-
λευτῆσαι. ἀμφισβητοῦσιν
δὲ τῆς θύρας [φασὶ] ἡμῶν
Θεσίου παίδων, ὡς Ἰφί-
κλου πρῶτου βαλόντος,
Κύρησι καὶ Καλυδωνίοις πε-
λεμον ἐνέλωσι. ἐξελθόν-
τος δὲ Μελέαχου, καὶ π-
τας ἡμῶν Θεσίου παίδων φο-
νέσαντος, Ἀλθαΐαν ἀρά-
σασθαι κατ' αὐτοῦ. τὸν δὲ ὁρ-
μίζοντες ὅλοι μένην. ἦδη
δὲ ἡμῶν πολέμων τοῖς παί-

neravit: inde Meleager trans-
fosso latere, belluam interfe-
fecit: mox detractam pellem
Atalantæ muneri dedit. Tum
Thestij filij, quod viris præ-
sentibus, fœminæ præmia
concedantur, indignum pu-
tantes, pellem Atalantæ do-
natam abripiunt: quam sibi
jure sanguinis obvenire, si
Meleager eam capere nolit,
affirmabant. Quamobrem
irarum plenus Meleager The-
stij filios obtruncavit, ac pel-
lem Atalantæ restituit.

§. 3. Interea verò Althæa
mœrore confecta de fratrum
cæde, stipitem rursus accen-
dit, quo facto, Meleager ex-
templò contabuit. Sunt au-
tem, qui Meleagrum non ita
extinctum fuisse dicant: Sed
cùm Thestij filij de fera ira
contenderent, quod primus
omnium Iphicles aprum sau-
ciaffer, Curetibus & Calydo-
niis bellum conflatum esse.
Inde in medium progressus
Meleager, nonnullos etiam è
Thestij filiis occidit. Tum
Althæam filium execratam
fuisse aiunt, eum verò ob
conceptam iram domi man-
sisse. Dehinc hostibus ad
mœnia

mœnia proximè accedentibus, & civibus ipsum suppliciter, ut patriæ laborâti opem ferret orantibus, ægrè ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorant: atque ubi reliquos Thestij filios occidit, pugnando, in humanis esse defuisse. Post autem Meleagri interitum, Althæa & Cleopatra sese suspenderunt. Et, quæ mortuum deploravere mulieres, in aves sunt commutata.

§. 4. OENEUS, Althæa ubi è vita discessit, Peribœam Hipponi filiam duxit uxorem. Is autem, qui Thebaidem conscripsit, expugnata Olono, accepisse hanc in præmium ait, OENEAS. Sed Hesiodus, ex Olono Achaïæ oppido, deploratam ab Hippostrato Amaryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad OENEUM, qui tum procul à Græcia agebat, ut ipsam longè aliquò amandaret, præcepisse.

§. 5. Sunt quoque qui referant, Hipponoum, cùm filiam suam ab OENEO vitiatam fuisse cognovisset, gravidam ipsam ad hunc ablegasse, quæ demùm OENEO

χρησπεπλάζοντων, καὶ ὅτ' πολλῶν ἀξιωματῶν μεθ' ἱκατηίας βοηθεῖν, μάλιστα ἐξελθεῖν, καὶ τὸς λοιπὺς κτείναντα ὅτ' Θεσίου παίδων, ἀποδακτεῖν μαχόμενον· ματὲρ δὲ τὸν Μελεάχου θάνατον, Ἀλθαῖα καὶ Κλεοπάτρα ἑαυταὶ ἀήρτησαν. αἱ δὲ θρηνώσασαι τὸν νεκρὸν γυναικες, ἀπὸ γενεῶν θύσαν.

§. 4. Α'λθαῖας δὲ ἀποθανούσης, ἔγχετο Οἰνέως Περειβοίαν πῶς ἰππονόου. ταύτῃ δὲ, ἡ μὲν χάρις πῶς Θεβαΐδα, πολυμηθείσης Ὠλένου, λέγει λαβεῖν Οἰνέα χάρις. Ἡσίοδος δὲ, ἐξ Ὠλένου τῆς Α'χαΐας ἐφ' ἀμερμένῳ ὑπὸ Ἰπποστράτου τῷ Α'μαρυγκίῳ, Ἰππίνου τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ὅπως λάμβανον ἀποπτεῖλαι.

§. 5. Εἰς δὲ πρὸς οἱ λέγοντες Ἰππόνου ὀπρηνόντα πῶς ἰδίαν θυγάτηρα ἐφ' ἀμερμένῳ ὑπὸ Οἰνέως, ἔγκυσαι αὐτῇ πρὸς τὸν ἀποπτεῖλαι, ἐλθνήθη ὃ ἐκ ταύτης

Οἱ γὰρ Τυδεὺς. Πίσσανδρῳ
 δὲ αὐτὸς ἐκ Γόργης γί-
 νηται λέγει. τῆς γὰρ θυγα-
 τρός Οἱ γένεα κατὰ τὸν βύ-
 λησιν Διὸς ἐρευνῶσι. Τυ-
 δεὺς δὲ, αὐτὸν ἡρόδοτος
 ἡμῶν, ἐρυγιδεύει, κτή-
 νας, ὡς μὲν πνεύς λέγουσιν,
 ἀδελφὸν Οἱ γένεας Αλκα-
 θοον· ὡς δὲ ὁ τὸν Αλκα-
 μαονίδα γοχαφῶς, τοὺς
 μέλανθ παῖδας ὀπρου-
 λεύοντας Οἱ γὰρ, Φλωέα,
 Εὐρύαλον, Τύρλαον, Αν-
 τίοχον, Εὐμῆδην, Στίρρο-
 να, Ξανθίππον, Σθένε-
 λον· ὡς δὲ Φερεκύδης ρη-
 σιν, Ωλένιον ἀδελφὸν ἴδιον.
 Ἀχίου δὲ δίκας ἐπέμνυνθ
 αὐτῷ, φυχὸν εἰς Ἀργῷ,
 ἥκα ὥστε Ἀδράστον· ἣ τὴν
 τέκνου γῆμας θυγατρίσιν. Διὶ-
 πῶλον, ἐχλόνησι Διομῆδην.
 Τυδεὺς μὲν οὖν, ὅτι Θίβας
 μετὰ Ἀδράστου στρατοδυσίμα-
 νθ, ὑπὸ Μελανίππου τρα-
 πῆς ἀπὸδραν.

§. 5. Οἱ δὲ Ἀχίου παῖδες
 Θέρσιππος, Ὀσχῶς, Πέρ-
 στος, Κελεύτωρ, Λυκαπνὺς.
 Μελανίππος, ἀφελόμενοι δὲ
 Οἱ γένεας βασιλείαν τῷ πατρὶ
 ἔδωκαν· καὶ περὶ τὴν ζῶντα

Tydeum peperit. Pisander
 autem ipsam ex Gorge or-
 tam esse ait, OEneúmque, ita
 volente Jove, filiam arden-
 tissimè deperisse. Tydeus ve-
 rò, cùm jam vir fortissimus
 evasisset, interfecto, ut qui-
 dam docent, OEnei fra-
 tre Alcathoo, in exilium
 fuit ejectus. Sed is, qui Alc-
 mænidem tragœdiam scri-
 psit, testatur, Melanis filios
 OEneo insidiantes, nempe
 Phineum, Eurialum, Hyper-
 laum, Antiochen, Eumedem,
 Sternopem, Xanthippum, ac
 Sthenelum: ut verò Phere-
 cydes ait, Olenium fratrem
 ipsum suum: Agrio autem ipsi
 dicam impingente, confugis-
 se ad Argivos, Adrastúmque
 adisse; ductáque ejus filia
 Deiphyle in matrimonium,
 Diomedem procreasse. Ty-
 deus itaque adversùs Thebas
 cum Adrasto in bellum pro-
 fectus, à Menalippo vulne-
 ratus occubuit.

§. 6. Sed Agrij filij, Ther-
 sippus, Onchestus, Prothous,
 Celeutor, Lycopeus, Mela-
 nippus, occupatum OEnei
 regnum patri attribuerunt:
 quinetiam viventem adhuc

Oeneum in vincula conjunctum flagris cadebant. Deinde vero Diomedes ab Argis regressus cum altero clanculum, Agrij quidem filios preter Onchestum, Therisipumque omnes e medio sustulit, quoniam illi in Peloponnesum ex fuga sese antea recepissent. Atqui regnum, cum jam senio confectus Oneus esset, Andraemoni, OEnei filio marito concessit habendum, OEneumque in Peloponnesum abduxit. Sed qui periculum evaserant, Agrij filij in insidiis latitantes, circa Telephi Vestam in Arcadia senem occiderunt. Verum vitâ functum Diomedes Argos translatus, hîc, ubi nunc ab eo urbi nomen est inditum Oenoë, sepelivit: & ducta uxore Ægialeâ Andraisti filia, sive, ut aliis placet, Ægialei, contra Thebas Trojamque militasse perhibent.

τὸν Οἶνεα καὶ δέροντες ἤκίζοντο. ὕστερον δὲ Διομήδης ἐξ Ἀργεὺς ἄνδραμόνθου μετ' ἀλλοῦ κρύφα, τὸς μὲν Ἀχίλου παῖδας, χεῖρας Ὀφρυάδου καὶ Θερσίππου, πάντας ἀπὸ κτείναν. ἔπειτα γὰρ, φθασάντες εἰς Πελοπόννησον ἔφυγον. τῶν δὲ Κασσέϊαν, ἐπειδὴ γηγεῖος ἦν ὁ Οἶνεος, Ἀνδράμονι τῷ τῶν Δουατίων τῷ Οἶνεος γήματι δίδωκε. τὸν δὲ Οἶνεα εἰς Πελοπόννησον ἤλυοι δὲ διαφυγόντες Ἀχίλου παῖδες, ἐνεδρεύσαντες περὶ τῶν Τηλέφου ἑσθῆν τῆς Ἀργείας, τὸν πρεσβύτην ἀπὸ κτείναν. Διομήδης δὲ, τὸν νεκρὸν εἰς Ἀργεὺς κομίσας, ἔθαψεν, ἔνθα νῦν πόλις ἀπ' οὗ κέινε Οἶνή καλεῖται, καὶ γήμας Αἰγιάλειαν τῶν Ἀδράστου, ὥς ἐνιοῖσθαί, τῶν Αἰγαλέως, δὴ τὴν Θήβας καὶ Τροίαν ἐσπείπυσσι.

CAP. IX.

9. ΚΕΦ. 9.

CÆterum ex Æoli filiis Athamas Boeotiae Regulus, ex Nephele marem genuit Phrixum, filiam vero

Τὸν δὲ Αἰόλου παῖδων, Ἀθάμας Βοιωτίας βασιλεύων Νεφέλης πενθοῦ μὲν παῖδα Φρίξον, Δουατίαν δὲ

Ἑλλῶν αὐτῆς δὲ Ἰνώ γα-
μῆ· ἐξ ἧς αὐτῇ Λέαρχος καὶ
Μελικέρτης ἐγένοντο. ὅτε γε-
λεύσας δὲ Ἰνώ τοῖς Νεφε-
λης τέκνοις, ἔπεισε τοὺς γυ-
ναῖκας τὸν πυρὸν φεγγαῖον
λαμβάνουσι δὲ κρύφα ἦν
αἰδρῶν, οὗτο ἔπαυσαν. ἣν
δὲ, πορφυμένους πυρὸς
διχομήνη, καρπὸς ἐπὶ τοῖς
ἐκ ἀδελφῶν. διὸ πῆμψιν ὁ
Ἀδάμας εἰς Δελφούς, ἀπαλ-
λαγμὸς ἐπυνδάνετο τῆς ἀφο-
ρίας. Ἰνώ δὲ τὰς πικρῶν
ταῖς ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἴη
καχνησμένοι· πῶσι δὲ τὴν
ἀκαρπείαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ
ὁ Φείξ. οὗτο ἀκύνους Ἀ-
δάμας, στυγερὰ καὶ ὄλεθρον
ἔσθ' ἢ τὴν γλῶσσαν τοῦ
πῦρος, τὴν βυμῶν παρέστη
Φείξον. Νεφέλη δὲ μὲν τῆς
δυγατρὸς αὐτὸν ἀνέρωσε.
καὶ παρὰ Ἑρμοῦ λαβῶσα χρυ-
σόμελλον κρινὸν ἔδωκεν. ἐφ'
οὗ φερόμενοι δι' ἕρματος, ἥ
μεταξὺ γλῶσσαν ὑπέβησαν, καὶ
θάλασσαν. ὡς δὲ ἐγένοντο
κατὰ τὴν μεταξὺ κειμένην
θάλασσαν Σιγίον καὶ Κερ-
ρόνησον, ὅλιδον εἰς τὸν
βυθὸν ἡ Ἑλλη· καὶ καὶ θα-
νύσας αὐτῆς, ἀπ' αἰνῆς

Hellen. & is uxore Nephelē
mortuā, Inonem sibi connu-
bio jungit: de qua Learchum
& Melicerten filios habuit.
Sed insidias nectens à Ne-
phele natis Ino, triticum ut
torrerent mulieres, persuasit,
quo sumpto clam viris, im-
perata faciunt Terra, quod
fruges tostas excepisset, an-
nonam minimè tribuebat.
Quocirca Delphos Athamas
de caritate ac penuria rerum
vitanda misit, qui scitaren-
tur oraculum. Ino verò, mis-
sos ad id respondendum in-
duxit, ut, si sterilitate liberari
velint, Apollinem præcepisse
referant, Jovi Phrixum esse
jugulandum. Quod ubi ac-
cepit Athamas, cum ab agro-
rum colonis impelleretur,
Phrixum ad aram constituit,
Nephelē interim ipsum cum
filia eripuit, & à Mercurio
aurei velleris arietem acce-
ptum dedit: quò cum per æ-
rem veherentur, -quidquid
terræ ac maris interjacebat,
superarunt. Post cum ad id
freti, quod Sigeum inter &
Chersonesum existit, venis-
sent, Helle in profundum
decidit, ibique extincta, ab ea

hellespōtus appellatur. Phrixus autem in Colchos usque penetravit, huc scilicet, ubi Æetes, Solis ac Perseidis filius imperabat. Hanc Circes & Pasiphaes, quam Minos conjugem habuit, sororem fuisse perhibent. Æetes itaque Phrixum hospitio suscepit, eique Chalciopen unam ex filiabus nuptui dedit. Hic autem Jovi Phyxio velleris aurei arietem sacrificavit: & ejus pellem Æetæ focero dono dedit. Is autem ad quercum in Martis luco eam clavis affixit. Phrixus verò ex Chalciope Æetæ filios quatuor extulit, Argū Melanem, Phrontidem, & Cytorum.

§. 2. Athamas deinde ob Junonis iram, & filiis etiam, quos ex Ino se sustulerat, orbatus fuit. Ipse enim furore percitus Learethum sagittâ interemit. Ino autem Melicertam secum ipsa in mare dejecit. Is è Boeotia pulsus Deum rogavit, ubinam gentium esset habitaturus; oraculo verò monitus est, eo in loco, ubi ab agrestibus animantibus hospitio exceptus fuerit, sedem poneret. Qui, cum

Εἰλησπόντου ἐκλήθη τὸ πῖλαρος· Φείξε δὲ ἡλθεν εἰς Κόλχους, ὃν Αἰήτης βασιλεύει παῖς Ἡλίου καὶ Περσείδος· ἀδελφεὸς δὲ Κίρκης, καὶ Πασίφαις, ἡ δὲ Μίνως ἐγνημύνηται· αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ ἰῶσαν οὖν θυγατέρα Χαλκιδόπην δίδωσιν. ὃ δὲ, τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θυῖα θυξίῳ· τὸ δὲ τέτυτον δίδας Αἰήτη δίδωσιν· ἀνέσθαι δὲ αὐτὸ πρὶ δρυὶ ἐν Ἀρεῖ ἄλλοι καθύλωνται· μένοντο δὲ ἐν Χαλκιδότης τῆς Αἰήτης Πάσαρος Φείξω παῖδες, Ἀργεὺς, Μέλας, Φρόντης, Κύτωρ.)

§. 3. (Ἀθάμας δὲ ὕσπεν διὰ μύθῳ Ἡρᾶς, καὶ οὖν ἐξ Ἰνὸς ἐστέρηθη παίδων· αὐτὸς μὲν γὰρ μανεῖς, ἐτόξασεν Λεαρχόν· Ἰνὴ δὲ Μελικέρτῳ μεθ' ἐαυτῆς εἰς πῖλαρος ἔρριπεν· καταπῶν δὲ τῆς Βοιωτίας, ἐπωδάνετο τῇ θεῷ πρὸς καπιηκῆσιν· χεριδόντης δὲ αὐτῇ καποικεῖν ἐν οὗτῳ αὐτοπῶ ὑπὸ ζώον ἀγρίων ἐτιθεῖ· πολλὰ ἔχουσιν δειλὰ.)

δὴν, ἐέπυχε λύκαις τε
 βάτων μερὶς ἑταμομένοις·
 οἱ δὲ θεωρήσαντες αὐτὸν,
 ἃ διηρωῶτο ἀπολαύοντες
 ἔφουρον. Ἀθάμας δὲ κτίσας
 τὴν χώραν, Ἀθαματίαν ἀφ'
 ἑαυτοῦ προσήρξατο. καὶ γή-
 μας Θμισσὴ τὴν Τφίαν,
 ἑλθόντες Λεύκωνα, Ερυ-
 θρόλῳ, Σχοινίᾳ, Πτόον.

§ γ. Σίσυφος δὲ Αἰό-
 λυ κτίσας Εφύραν τὴν τοῦ
 λογομένου Κόρινθον, γα-
 μιῇ Μερόπῳ τὴν Ἀτλαν-
 τος. ἐξ αὐτῆς παῖς γίγεται
 Γλαῦκος, ὃς παῖς Βελλερο-
 φόντης ἐξ Εὐρυμέδης ἐγχο-
 ρήθη· ὃς ἐκτείνει τὴν περὶ-
 πλου Χίμαιραν. / κολλάζε-
 ται δὲ Σίσυφος ἐν αἴθρῳ,
 πίπτον τῆς χειρὸς καὶ τῇ κα-
 φαλῇ κυλίῳν, καὶ τῆτον
 ὑπεβάλλειν δίσκον, οὐτὸς δ'
 ὠδόμενος ὑπὸ αὐτῇ, ὠδμή-
 ται πάλιν εἰς τὸ πῶς. ἦνες
 δὲ πάντῳ τὴν δίκην, διὰ
 τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα Αἴ-
 γιναν. ἀρπάσαντα γὰρ αὐτὴν
 κρύφα Δία, Ἀσωπῷ μὴνύσαι
 ζητοῦντι λέγεται.

§ δ. Δηϊὼν δὲ βασιλεύων
 τῶν Φωκίδος, Διομήδῳ δ'

multum terrarū peragraisset,
 lupis qui ovium femoribus
 pascebātur, sit obviu: quem
 cū illi vidissent, quæ dila-
 niabant, relictis, in fugam se
 se dederunt. Post Athamas,
 regioni à se conditæ nomen
 Athamatiæ imposuit. Dein-
 de Themistonem Hypsei fi-
 liam cepit uxorem, ex eaque
 Leuconē, Erythroen, Schœ-
 neum, & Ptoum genuit.

§ 3. Sisyphus autem Æoli
 filius conditâ Ephyrâ, cui
 nunc Corintho est nomen,
 Meropen Atlantis filiam sibi
 uxorem conjungit: ex iis
 Glaucus oritur, qui Bellerophontem ex Eurymede suscepit. Hic ignivomam Chimeram occidit. Ad hæc Sisyphus apud inferos saxo manibus & capite subvolvendo cruciatur, idque, ubi in summa subvolvit, de integro mox ad ima devolvitur. Sunt, qui hanc pœnam ob Æginam Asopi filiam illatam ei fuisse dicant, quod occultum illius raptorem Jovem Asopo filiam vestiganti detexisse ferunt.

§ 4. Deion autem Phocidis
 Rex Diomedem Xuthi filiam

duxit uxorem: quæ illi filiam Asteropeam parit, & mares Ænerum, Æctorem, Phylacum, & Cephalum, qui Procrin Erechthei filiam sibi conjugavit. Hunc autem contra Aurora impatienter amans, rapuit.

§. 5. At Perieres Messenapotitus, Gorgophonem Persei filiam in matrimonium accepit: de qua Aphareus, Leucippus, Tyndareus & Icarius filij orti sunt. Plerique verò Perieren asserunt non ex Æolo, sed Cynorta, qui Anyclæ filius fuit, natum. Proinde quæ de Perieris nepotibus traduntur, ubi de Atlantis genere agetur, dicemus.

§. 6. Magnes autem Æoli filius, Naidem Nympham duxit uxorem, ex qua filios gignit Polydectem ac Diictyn. Hi Seriphum incoluere.

§. 7. Salmoneus autem prius quidem circa Thessaliam habitavit; at reversus ipse in Elidem, urbem ibi condidit. Qui cum contumeliosus foret, seque Jovi adæquaret, suæ ipsius impietatis pœnas luit. Nam se Jo-

ΰδου γαμεῖ. καὶ αὐτὴ γί-
νεται θνητῆς μὲν Ἀστρο-
πίαι· παῖδες δὲ Αἰνιτὸς,
Ἀκτῶρ, Φύλακος, Κίφα-
λῶ, ὃς γαμῶι Πρώκριν
τῷ Εἰρεχθεύς. αὐτὸς δὲ ἢ
Ἡὼς αὐτὸν ἀπάξει ἐξα-
δύτισα.

§. 5. Πειρήρης δὲ Μεσση-
νίῳ Γοργωνίῳ, Γοργόφονίῳ
τῷ Περσείῳ ἐγγημῶν ἐξ ἧς
Ἀφάρους αὐτῷ καὶ Λεύ-
κιππος, καὶ Τυνδαρεως, ἔπ-
τε Ἰκάριος, παῖδες ἐχρόν-
το. πολλοὶ δὲ τὴν Πειρήριον
λέγουσιν, ὅτι Αἰόλου παῖδα,
ὅττι Κυνόρτα τῷ Ἀνύκλῳ.
διότι τὰ περὶ τῆς Πειρήρης
ἐκρήνων, ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ
γίνεαι δηλώσονται.

§. 6. Μάγνης δὲ Αἰόλου
γαμῶι Νυμφίῳ Ναϊάδῃ. καὶ
γίνονται αὐτῷ παῖδες, Πο-
λυδέκτης, καὶ Δίκτης. ἔτοι
Σείριφον ὥκησαν.

§. 7. Σαλμωνεύς δὲ, τὸ
μὲν πρῶτον περὶ Θεσσα-
λίαν κατοίκοι. παρὰ γὰρ ἡμῶν
τῶν δὲ αὐτὸς εἰς Ἡλίδαν,
ὅπου πόλιν ἔκτισεν. ὅτι εἰς
τὴν καὶ τῷ Διὶ ἐξισοῦσθαι θέ-
λων, διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐπο-
λάσθη. ἔλαβεν γὰρ αὐτὸν ἡ

Δία, καὶ τὰς ἐκείνῃ ἀφελόμενους θυσίας ἑαυτῇ προσέτασε θύειν. καὶ βурсας ῥῶν ἐξηρημίνας ἐξ ἄματῶ μετὰ λεβήτων χαλκῶν σύρων, ἔλεγε βροντῶν. βάλλων δὲ εἰς ὑψὺν αἰδομίνας λαμπάδας, ἔλεγε ἀσπᾶσθαι. Ζεὺς δὲ αὐτὸν παρανοήσας, τὴν κηδυσσάν ὑπ' αὐτῇ πόλιν καὶ τὸς οἰκήτορας ἠφάνισεν πάντας.

§ η. Τυχὸν δὲ ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδίχης, παρὰ Κρηδεῖ τῇ Σαλμωνέως ἀδελφῇ σφρομίνῃ, ἔρωτα ἔχει Ἐνιπέως ὅς ποταμὸς καὶ σωαχῶς ὅτῃ τὰ τούτου ῥεῖδρα ποιεῖται, τούτοις ἀποδύμετο. Ποσειδῶν δὲ εἰσελθὼς Ἐνιπεί, συγκατελίθη αὐτῇ. ἡ δὲ, γυνή(ασα) χρύφα διδύμοις, παῖδας ὀκνήσασιν. ὁ γνησίων δὲ ὅν βρεφῶν, παιδύωντων ἱπποφορῶν, ἱππος μία προσεφάμενη τῇ χηλὶ δαπύρου ὅν βρεφῶν, πάλιον π ὅς προσώπου μέλει ἐποίησεν. ὁ δὲ ἱπποφορῶς ἀμφοτέρους τὸς παῖδας ἀνελόμενους ἔδρεχε. καὶ τ. μ.

vem esse prædicabat, & quæ illi dedicari solebant, ea sibi immolari jubebat. Necnon pelles detractas in quadriga cum lebetibus æneis agitando tonitrua se concitare dictitabat; necnon jaculans in cœlum ardentes faces, fulgura se imitari jactitabat; Hinc ipsum Jupiter fulminat, urbemque ab eo conditam, extinctis civibus omnibus, solo æquavit.

§.8. Cæterum Tyro Salmoinei filia ex Alcidice gnata, cum apud Cretheum Salmoinei fratrem aleretur, Enipei fluvij amore flagravit, atque ad illius fluentia continenter accedens, propter amnem conqueri minimè desinebat. Neptunus interim sumptâ Enipei formâ, cum ipsa concubuit. Hæc autem, cum geminos clanculum peperisset, infantes exponit. Expositis autem pueris, & equariis pastoribus prætereuntibus, equarum una, cum infantium alterum ungulâ tetigisset, faciei partem lividulam reddidit. Tum equarius infantes ambos suscepit alendos, & cui lividula reddita est faciei pars,

pars, Peliam jugulavit, quasi Livium dixeris: alterum verò Neleum vocat. Qui cùm ad justam integràmque ætatem pervenissent, agnitâ matre, novercam, quòd ejus operâ parentem malè affectam percipissent, facto in eam impetu, occiderunt: quæ, tametsi intra Junonis templum confugere antevertisset, eam tamen Pelias super aram ipsam jugulavit: & in omnibus rebus Junonem negligebat.

§. 9. Atqui postea inter se discordiam exercere non desierunt. Neleus demùm regno pulsus Messenam commigravit, & Pylo urbe conditâ, Chloridem, Amphionis filiam sibi copulavit: de qua Peronem puellam genuit: sed mares, hosce, Taurum, Asterium, Pylaonem, Deimachum, Eurybium, Epidaum, Rhadium, Eurymenem, Evagoram, Alastorem, Nestorem, & Periclymenum: cui etiam Neptunus in varias se se formas transmutandi potestatem fecit: hinc pugnans, quo tempore Pylum urbem Hercules vi cepit, modò in leonem, modò in serpentem,

πρωτόντα, Περίαν ἐκα-
λεσιν· τὸν δὲ ἔπειρον, Νη-
λέα. πρωτόντες δὲ, ἀν-
γωνισαν τὴν μητέρα, καὶ
τὴν μητέρα ἀπέκτειναν σι-
δήρῳ. κακουμένῳ γὰρ γόντες
ὑπὸ αὐτῆς τὴν μητέρα, ὤρ-
μησαν ἐπ' αὐτήν. ἡ δὲ φθά-
σασα, εἰς τὸ τῆς Ἥρας τί-
μῳ κατέφυγον. Περίας
δὲ ἐπ' αὐτῇ τῇ βωμῇ
αὐτὴν κατίσφαξε· καὶ κατό-
λου διέτιλιν τὴν Ἥραν ἀπ-
μάζων.

§. 9. Επαύριον δὲ ἔσ-
θεν πρὸς ἀλλήλους. καὶ Νη-
λέος μὲν ἐκποδὸν, ἦσαν
εἰς Μεσσηνίαν, καὶ Πύλον
κτίζει· καὶ γαμῇ Χλωρίδα
τὴν Ἀμφίωνος, ἐξ ἧς αὐ-
τῷ γίγεται θυγάτηρ μὲν Πη-
ρῶ. ἄρρενες δὲ, Ταῦρος,
καὶ Ἀστειός, Πυλάων,
Δημάχος, Εὐρύβιος, Επ-
ιδάος, Ράδιος, Εὐρυμέ-
νης, Εὐαγόρας, Ἀλάστωρ,
Νέστωρ, Περικλύμενος. ὃν
Ποσειδῶν διδοῖ μετα-
βάλλειν τὰς μορφάς· καὶ μα-
χόμενος, ὅτε Ἡρακλῆς ἐξε-
πόρθη Πύλον, γινόμενος ὅτι
μὲν λέων· ὅτι δὲ ὄφεις,

ὅτι δὲ μέλισσα, ὅφ' Ἡ' ἔ-
 κλες μὲν τῶν ἀγῶν Νηλεὺς
 παῖδων ἀπιδανεν. ἐσάδῃ δὲ
 Νέστωρ μόνῳ· ἐπειδὴ παρὰ
 Γερηῖοις ἐτρέφετο. ὃς γῆ-
 μας Ἀ'ναξιβίαν ἔκρεπείως,
 θυγατέρας μὲν, Πεισιδίκην καὶ
 Πολυκάστῳ ἐβρόνησι· παῖ-
 δας δὲ, Περσία, Στρατί-
 χον, Ἀ'ρῆτον, Ε'χέφρωνα,
 Πησίφρατον, Ἀντίλοχον,
 Θεραυμάδην·

§. 1. Πελίας ὃ φησὶ Θεσ-
 σαλίαν κατ' ἔχει καὶ γῆμας
 Ἀ'ναξιβίαν τὴν Βίαντος, αἷς
 δὲ ἔνιοι λέγουσι, Φιλομά-
 χῳ ἔκρεπείῳ, ἐβρόνησι
 παῖδα μὲν Ἀ'κασον· θυγατέρας
 δὲ, Πεισιδίκην, Πελοπίαν,
 Ἰπποδόκῳ, Ἀλκην.

§. 1α. Κρηθεύς ὃ κήσας
 Ἰωλκὸν, γαμεῖ Τυρὸν ἔκρεπείῳ
 [ἔκρεπείῳ ἀδελφιδῶν]
 ἐξ ἧς αὐτῷ γίνονται παῖδες,
 Αἴσων, Ἀμυδάων, Φέρης.
 Ἀμυδάων μὲν ἐν οἰκῶν Πύ-
 λον, Εἰδομένῳ γαμεῖ τὴν
 Φέρητος καὶ γίνονται παῖδες
 αὐτῷ Βίας καὶ Μελάμπος. ὃς
 ὅτι τῶν χωρίων διατελῶν, ἔσθι
 πρὸς τὴν οἰκίαν αὐτῶν δρυὸς, ἐν
 ᾗ φωλεὸς ὄρεων ὑπῆρχεν,
 ἀποκλινάμενος τῶν θυγατέρων

nunc in apem facie conversâ,
 ab Hercule tamen cum cæte-
 ris Nelei filiis occisus est. So-
 lus autem Nestor servatus est
 incolumis, quippe qui apud
 Gerenios educabatur: & du-
 ctâ uxore Anaxibiâ, Cratiei
 filiâ, fœminas Pisidicen &
 Polycasten: mares autem
 Perseum, Straticum, Are-
 tum, Echephronem, Pisi-
 stratum, Antiochum & Tra-
 symedem suscepit.

§. 10. Pelias verò Thessa-
 liam incolebat: ductâ Biantis
 filiâ Anaxibiâ, sive, ut qui-
 dam volunt, Philomache ex
 Amphione orta, filium Aca-
 stum genuit, & fœminei se-
 xus Pisidicen, Pelopean,
 Hippothoen & Alcestin.

§. 11. At Cretheus conditâ
 Iolco, Tyronem Salmonei
 filiam cepit uxorem: ex qua
 ipsi filij nascuntur Æson, A-
 mythaon & Pheres. Amy-
 thaon igitur Pylum habitans,
 Idomenen Pheretis filiam si-
 bi conjugio sociavit, cui ex ea
 liberi oriuntur Bias & Me-
 lampus; qui, cum ruri ageret,
 ac pro ipsius ædibus quercus
 esset, in eâq; serpentum late-
 bra esset, occisis à ministris

serpētibus, cetera quidem reptilia congestis lignis concremavit; at serpentium pullos educavit: qui cūm ad justum corporis modum succrevissent, ipsum jam dormientem circumfistunt, & ex utroque humero illius aures linguis extergebant. Tandem expurgatus, excitatusque, ac perterrefactus, supervolantium avium voces intelligebat, & quæ ab iis futura edocebatur, mortalibus prædicebat. per haruspicinam præterea vaticinari ab iis didicit. Ad hæc Apollini prope Alphæum obviam factus, circa cætera vaticinandi peritissimus evasit.

§. 12. Bias verò Amythæonis filius, Peronem Nelei filiam uxorem deposcit. Hic, permultis filiam suam expectantibus, eam nulli, nisi qui Phylaci ad se boves abegisset, se traditurum, dictitabat. Eæ verò ad Phylacam urbem custodiâ canis servabantur: ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla proximè accedere audebat. Quare cūm nullâ vi boves abigi possent, Melam-

πιδ' ὄφεις, τὰ μὲν ἔρπιδ' αὖ, ξύλα συμφορήσας, ἔκαστος τις διέ τῆς ὄφειων νεοσσὺς ἔδραψεν. οἱ δὲ, γυρόμενοι τέλειοι. πεισαντες αὐτῷ κοιμωμένῳ τῆς φῶμων ἐξ ἑκατέρου, τὰς ἀκοὰς ταῖς γλώσσαις ἐξετάσαιον· ὁ δὲ, ἀναστὰς, καὶ γυρόμενος περικύβητος, τῆς ὑπὸ πτομένων ὀρνέων τὰς φωνὰς σωίει· καὶ παρ' ἐκείνων μαρδάνων, περιύλασε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. προσέλαβε δὲ καὶ τῷ δῶτ' τῆς ἱερείων μαρπηκίῳ. περὶ δὲ τὸν Αἰθραίων σωτηρῶν Ἀπόλλωνι, τὸ λοιπὸν ἀνίστατο ὡς μάστις.

§. 13. Βίας δὲ ὁ Ἀμυθῶντος ἐμνησεύετο Πηλεὶ πῖν Νηλέως. ὁ δὲ πολλῶν αὐτῷ μνησδόμενων τὴν θυγατέρα, δώσειν ἔφη τῷ τὰς φυλάκου βόας κομάσαντι αὐτῷ. αὐτὸν δὲ ἦσαν ἐν φυλάκῃ. καὶ κύνων ἐφύλασσον αὐτὰς· ὃν οὔτε ἄνθρωπος, οὔτε θηρίον πύλας ἐλθεῖν ἐδιώκατο. πάντας ἀνυπατῶν Βίας τὰς βόας κλέψαι, παρεκάλεσεν τὸν ἀδελφὸν συλλαβεῖσθαι. Μελάμ-

ποις δὲ ὑπάρχει· καὶ περ εἰ-
 περ ὅπῃ φεραδόντων κλέψων·
 καὶ διδούς ἐν αὐτῶν, ὅτε
 ταῖς βόας λήψεται. μὲν δὲ
 τὴν ὑπόθεσιν, εἰς φυλά-
 κην ἀπῆν· καὶ περ εἰπερ
 περ εἰπερ, φεραδούς ὅτι τῇ
 κλοπῇ, δισημοῖς ἐν οἰκῇ μακρῇ
 ἐφυλάσσεται. ληητομένους δὲ
 τῷ ἐν αὐτῷ βραχέως χρόνῳ,
 ὅτι καὶ τὸ κορυφαῖον τῆς
 εἰρηνης σφαλήκων ἀκούει. τῷ
 δὲ ἐρετῶντος πόσον μέρος
 ἦδη τῷ δοκοῦ διαβέβηται·
 ὅτι δὲ, ἀποκριναμένων λοι-
 πὸν ἐλάχιστον τῷ, καὶ ταχέως
 ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἔτερον
 οἶκημα μεταβαλεῖν. γηρομέ-
 νου δὲ τότε, μετ' ἑὸν πολὺ
 σωέπεισι τὸ οἶκημα· θαν-
 μάσας δὲ φύλακος, καὶ μαδῶν
 ὅπῃ δὲ μάστιγι, λύσας παρ-
 κάλεσεν εἰπεῖν, ὅπως αὐτῷ
 τῷ παιδὶ Ιφίκλῳ παῖδες
 γίνωνται. ὁ δὲ, ὑπάρχε-
 το, ἐφ' ᾧ ταῖς βόας λή-
 ψεται, καὶ καταδύσας ταύ-
 ρας δύο, καὶ μιλεῖσας,
 τῷ οἶκῳ πρὸς ἐκκαλέσαστο·
 ὅτι γηρομένους δὲ αἰγυπῶν,
 se vaticinaturum pollicetur. Inde mat-
 tatis duobus tau-
 ris, eorūque visceribus particulatim concisis, ad inau-
 gurandum aves evocavit, ad quem cum vultur advola-

podis fratris opem sibi con-
 stituit implorandam. Id illi
 germanus se præstiturum
 pollicetur, eiq; abigeum de-
 prehensum iri prædixit: qui,
 si jam annum plañe exactum
 in vinculis jacuerit, ita de-
 mum boves habiturum se ce-
 cinnit. post ejusmodi pollici-
 tationem Phylacen versùs
 contendit, atque, ut prædixe-
 rat, deprehensus in furto,
 conjectus in vincula domi
 custodiebatur. Deinde verò
 toto propè anni circuitu re-
 voluto, teredinum in summo
 recti culmiue trabem corro-
 dentium sonum audit: &
 quantum è trabe derosum
 esset, percontante, teredini-
 bus tum minimum superesse
 respondentibus, aliò se sta-
 tim traduci jubet, quò vix-
 dum facto, domicilium illud
 corruit. Id admiratus Phyla-
 cus, ubi vatem illum opti-
 mum esse animadvertit, solu-
 tum vinculis, quí posset Iphi-
 clus filius prolem habere, ut
 vaticinetur, efflagitat. Tum
 ille, quatenus boves recipiat,

set, ab eo jam cognoscit, quod olim Phylacus arietes in agro castrans non procul ab Iphiclo sanguine adhuc madentem cultrum locavit. Quare puer metu perculsus cum se in fugam coniecisset, in sacra quercu gladium defixit, eumq; obductus cortex operuit. Invento itaque cultro, si abrasam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphiclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Hæc à vulture prædoctus Melampus, cultrum reperit, & Iphiclo abrasam ex illo rubiginem denos per dies bibendam propinavit; & is Podarcen filium procreavit. At Melampus boves Pylum perduxit, fratriq; Peronem Nelei filiam cōsecutus in conjugium collocavit, & Messenæ aliquandiu manfit. Postea verò quàm Bacchus Atgivis mulieribus furorem injecit, pactus regni partem, eas vesania liberavit, quò etiam cum Biante fratre commigravit.

§. 13. Porro Biantis & Peronis filius Talaus fuit, de quo & Lysimache Abantis

ὅθεν τὸν μαρδάνη δὴ, ὅπῃ φύλακος ποτὲ κριοῖς τέμνων ὅπῃ ἤβ' ἀρχῶν, παρὰ τοῦ Ἰφί- κλω τὴν μάχαιραν ἡ μαρμάρην ἐπὶ κατέδειτο· δέισα δὲ τῷ παιδὶ, καὶ φονήσασα αὐτὴν, καὶ τῆς ἱερᾶς δρυὸς αὐτῷ ἐπέχε, καὶ ταύτης ἀμοιβητοῦσας ἐκάλυψεν ὁ φλοιός. ἔλαβον οὖν εὐρεθεί- σης τῆς μαχαίρας, οἱ ξύ- σων τὸν ἰδὸν ὅπῃ ἡμέρας δέκα Ἰφίκλω δῶ πειν, παῖδα γυνήσῃ. ταῦτα μαδὼν παρ' αἰγυποῦ Μελάμποι, τὴν μὲν μάχαιραν εὗρε, τὴν δὲ Ἰφίκλω τὸν ἰδὸν ξύσας, ὅπῃ ἡμέρας δέκα δέδωκε πειν, καὶ παῖς αὐτῷ Ποδάρκης ἐγένετο. ταῖς δὲ βόας εἰς Πύλον ἤλασε, καὶ τὸν ἀ- δελφῷ τὴν Μηλέως θυγα- τέρα λαβὼν ἔδωκε, καὶ μέχρι μὲν πνῶ ἐν Μεσ- σήνῃ κατῴκει. ὥς δὲ τὰς ἐν Ἀργεὶ γυνᾶκας ἐξέμηνε Διόνυσος, ὑπὸ μέρει τῆς βασιλείας ἰασάμενος αὐτὰς, ὅκει μετὰ Βίαντῳ κατῴ- κησε.

§. 17. Βίαντος δὲ καὶ Πηλεὺς Τάλαιος, οὗ καὶ Λυσιμάχης τῆς Ἀβαντῆς

τῷ Μελάμποδες, Ἀδρασὺς, Παρθινοπαῖϑ, Περῶναξ, Μηκιστὺς, Λεισέμαχος, Εὐρύλη, τῷ Ἀμφιάρεϑ γαμῶν. Παρθινοπαίου δὲ Περῶμαχος ἐγένετο, ὃς μετὰ τοῦ Ἐπιγόνου ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύθη. Μηκιστὺς δὲ Εὐρύαλϑ, ὃς ἦκ' εἰς Τροίαν. Περῶνακτ' δὲ ἐγένετο Λυκούργος, Ἀδράσου δὲ καὶ Ἀμφιδίας τῆς Περῶνακτος, θυγατέρις μὲν Ἀργία, Δηϊπύλη, Αἰμάλεια. παῖδες δὲ Αἰμαλεὺς, Κυάριππος.

§. 13. Φέρης δὲ ὁ Κρηδεύς, Φέραι ἐν Θεσσαλίᾳ κτίσας, ἐξήνησεν Ἀδμητον καὶ Λυκούργον. Λυκούργος μὲν οὐδ' ἐπὶ Νεμέαν κατέφυκε· γήμας δὲ Εὐρυδίκη, ὥς δὲ ἐνιοί φασιν, Ἀμφιδίαν, ἐξήνησεν Οφελτίῳ κληδόντι Ἀρχέμορον.

II §. 14. Ἀδμήτου δὲ βασιλεύοντ' ἐπὶ Φερῶν, ἐδήτουν Ἀπόλλων αὐτῷ μνηστευομένῳ τῷ Περίῳ θυγατέρει Ἀλκην. ἐκείνῳ δὲ δώσειν ἐπαγγελαμένου Περίῳ τῷ θυγατέρει, τῷ κατὰ ζῆξαντι ἄμμα λεόντων καὶ

Malampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quæ nupsit Amphiarao. Parthenopeus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militavit. Mecisteus Euryalum genuit, qui adversus Trojam navigavit. Ex Pronacte natus est Lycurgus. Sed Adrastus ex Amphithea Pronactis filia, fœminei quidem sexus Argiam, Deipylen, Ægialeam sustulit: mares autem Ægialeum Cyanippumq; habuit.

§. 14. Pheres Crethei filius, qui Pheras urbem Thessaliæ condidit, Admetum ac Lycurgum procreavit; Lycurgus circa Nemeam habitavit. Qui ductâ Eurydice, vel, ut alij narrant, Amphithea uxore, Ophelten cognomento Archemorum genuit.

§. 15. ~~Ἐπειδὴ~~ Admeto Pheris regnanti (Apollo mercede conductus servivit,) quo tempore Peliaë filiam uxorem deposcebat. Pelias ab eo currum à leone & apro trahendum postulat: Admetus Apollinis ope leonem &

aptum junctos ad Regem perduxit, & Alcestin capit, qui, cum in nuptiis de more sacra faceret, Dianæ immolare oblitus, aperto thalamo, magnum draconum globum invenit. Cui tum Apollo numinis iram placandam esse monuit, & a Parcis deinde depoposcit, ut cum Admetus in humanis esse desiturus esset, tum mortis periculum evaderet, si quis pro eo sive pater, sive mater, aut uxor mortem ultrò subierint. Post, ubi illi moriendi dies advenit, parentes pro filio è vita migrare noluerunt, Alcestis autem pro marito suo mori non dubitavit, & eam Proserpina rursus in vitam remisit; sed, ut quibusdam placet, Hercules commissâ cum Plutone pugna, ad superas auras reduxit.)

§. 16. Jason autem Aëtois, Crethei filio, & Polyneide Autolyçi filia natus (Iolcum urbem habebat. De hac Iolci (post Cretheum) regnavit: cui de regni successore sciscitanti respondit Apollo, qui alterum pedem duntaxat calceatum haberet, cavendum esse. Primò cum id genus oraculi mi-

κάθεον Απείλων ζεύξας ἔδωκαν ὁ δὲ κομίσας πρὸς Περίαν, Ἀλκυσιν λαμβάνει. Δύων δὲ ἐν τοῖς γάμοις, ἐξελάσθη Ἀρτέμιδι θυοῦ. διὰ τὸτο δὲ δάλαμον ἀδοίξας, εὖρε δρακόντων σπείραμα πληρωμένον. Απείλων δὲ εἰπὼν ἐξελάσκειται τὴν θύον, ἥ τ' ὅσοντο πρὸς Μοῖραν, ἵνα ὅταν Ἀδμητὸς μέλλει πλάττειν, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, ἀνεκσίως τῆς ὑπὲρ αὐτῆς θήσκειν ἔληται, πατρὸς, ἢ μητρός, ἢ γυναικός. ὡς δὲ ἔλθον ὁ τῷ θήσκειν ἡμέρα, μήτε τῷ πατρὸς, μήτε τῷ μητρὸς ὑπὲρ αὐτῆς θήσκειν θελόντων Ἀλκυσίς ὑπὲρ αὐτῆς ἀπέδανε. ὅτε αὐτὴν πάλιν ἀνέπριμψεν ἡ Κόρη. ὡς δὲ ἐνίοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχόμενος Ἀδῆν.

§. 15. Αἰσωνος δὲ τῷ Κρητίως καὶ Πολυμήδης τῆς Αὐτολύκκου γένεσιν. οὗτος ὅς φησι ἐν Ἰωλλῷ. δὲ Ἰωλλοῦ Περίας ἐκασίχθισι (μετὰ Κρητίαν), ὅς γεωμένῳ πρὸς τῆς βασιλείας ἐδέσπισεν ὁ θεός, δὲ μονοσάκελλον φυλάττειν. τὸ μὲν οὖν πρῶτον, ἡγεῖται

ἡ χησιμὸν, αὐτὸς δ' ὕστερον
 αὐτὸν ἔγνω. πλὼν γὰρ ὅτι
 τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυ-
 σίας, εἰς αἷς τὲ πολλὰς ὅτι
 παῦται, καὶ ἡ ἰάσωνά με-
 τεπέμψατο. ὃ δ' ἰσχυρὸν γε-
 νίας ἐν τοῖς χερσὶν διαπ-
 λῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τῷ θυ-
 σίαν. διαβαίνων δὲ πετα-
 μων Ἀνακτον, ἐξῆλθε μο-
 νοσώδης, τὸ ἔτερον
 ἀπολέσας ἐν τῷ ρείθρῳ πέ-
 διλον. διασάμεν δ' ἡ Πε-
 λίας αὐτὸν, καὶ ἡ χησιμὸν
 συμβαλὼν, ἔρωτα προσελ-
 θὼν, πᾶν ἔποίησεν ἐξουσίαν
 ἔχων, εἰ λόγον ἦν αὐτῷ,
 πρὸς πᾶν φονεὺς εἶσεσθαι τῷ
 πολιτῶν / ὃ δὲ φέρων ἑαυ-
 τὸν ἀνάγκη, εἰσεσθαι μάλιστα
 ἡμεῖς ἰσχυρὸν καὶ καλὸν Μή-
 δειαν Περίαν. ἡ γὰρ Ἥρα δὲ
 ἐπὶ μὲν τὸ χρυσόμαλλον δέ-
 ρας, ἔφη, προσέταπτον αὐ-
 φέρειν αὐτῷ. τὸτο Πελίας
 ἀκούσας, ἐνδὺς ὅτι τὸ δέρας
 ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτὸν, τῷ-
 το δ' ἐν Κόλχοις λῶν Ἀρε-
 ῶν κρεμάμενον ἐν δρυὸς.
 ἐφρεσθῆναι δ' ὑπὸ δράκοντι
 αὐτῷ. ὅτι τὸ πεμπόμενον
 ἰάσων, Ἀργον. παρεκάλεισε ἡ
 Φειξία. καὶ κείνῃ Ἀδμήτῃ

nunc intellexisset, paulò post
 se ipsâ percepit. Nam cum in
 litore Neptuno immolaret,
 cum permultos, tum etiam
 Jasonem eò accersivit. Is ve-
 rò, quòd rei rusticæ desiderio
 teneretur, ruri agens ad ea-
 dem factâ properavit: & A-
 naurum annem trajiciens, al-
 terum in amnis alveo amisit
 calceum. Id ubi Pelias vidit,
 oraculum animo reputans,
 propius eum accedit, rogatq;
 Quidnam habens potestatem,
 facturû esset, quando sibi ex
 oraculo prædictum fuerit, à
 civium aliquo mortem sibi il-
 latum iri. Hic autem sive forte
 quadam supervenit, sive Ju-
 nonis ira, ut Medea malum
 veniret Pelia, quippe qui Ju-
 nonem nullo dignabatur ho-
 nore, pellem velleris aurei, ut
 ille afferret, imperarem, res-
 pōdet Jason: quòd ubi Pe-
 lias audivit, Jasonem ad pel-
 lem ejusmodi ire statim præ-
 cepit. Hæc autem Colchis
 suspensa è quercu in Martis
 luco visebatur: ac sub in-
 somnis draconis custodia as-
 servabatur. Ad hanc igitur
 missus Jason Argum Phrixii
 invitavit. At is, Minervæ
 consilio

consilio navim remorum
 quinquaginta construit, eam-
 que à fabri nomine Argo ap-
 pellavit. Ad cuius proram ta-
 bulam vocalem è fago Dodo-
 nidis sylvæ Minerva accom-
 modavit. Navi itaque confe-
 ctâ, Jaso piscicanti oraculû,
 Deus vela facere permisit,
 cùm totius Græciæ optimum
 quemque in unum congre-
 gasset. Quorum nomina hæc
 sunt: Tiphys Hagniaë filius,
 cui navis gubernaculum dele-
 gatum fuit. Orpheus OEagri,
 Zetes, & Calais Boreæ filij,
 Castor & Pollux Jovis, Tela-
 mon ac Peleus Æaci, Hercu-
 les Jovis, Ægei Thefeus, Odys-
 & Lyncens Apharei, An-
 phiaraus Oiclis, Cænei Coro-
 nus, Palæmon Volcani vel
 Ætoli, Cephæus Aleæ, Laer-
 tius Arcefij, Autolicus Mer-
 curij, Atalanta Schœnei,
 Menæus Actoris, Actor
 Hippasij, Admetus Pherte-
 tis, Acæstus Peliaë, Eurytus
 Mercurij, Meleager Oenei,
 Ancæus Lycurgi, Erginus
 Neptuni, Pæon Thaumaci,
 Butes Teleontis, Pha-
 nus, & Staphylus Diony-
 si, Erginus Neptuni, Peri-

Ἰπποδαιμένης πεντήκοντορον
 ναὺν κατασκευάσει τὴν πρὸς
 ὀρθοδείσαν ἀπὸ τῆς κατα-
 σκευάσαντος, Ἀργὸν ἔτι τῇ
 τῶν πατρῶν ἐνέριμον Ἀθη-
 νᾶ φωνὴν φησὶ τὸν Δωδω-
 νίδος ξύλον. (ὥς δὲ ἡ ναὺς
 κατασκευάσθην, καὶ χρωμένῳ,
 ὃ θεὸς πλεῖν ἐπέτρεψε συν-
 αθροίσαντι τὰς αἰετὺς τὴν
 ἑλλάδος τοὶ δὲ σὺν αὐτοῖς ὄν-
 τες εἰσὶν οἱδε: Τίφης Ἀγνίης,
 ὃς ἐκυβέρνα τὴν ναυῶν. Ὀρφέης
 Οἰάγρου, Ζήτης καὶ Κалаῖς
 Βορέου. Κάστωρ καὶ Πολυδεύ-
 κης Διός. Τελαμών, καὶ Πη-
 λῆος Αἰακῶ. Ἡρακλῆος Διός.
 Θησῆος Αἰγέως. Ἰδῆος καὶ
 Λυγκῆος Αφαιρέως. Ἀμφιά-
 ρατος Οἰκλέους. Κανέως Κο-
 ρωνῆος. Παλαμῶν Ἡφαίστου.
 ἢ Αἰτωλῶν. Κηφῆος Ἀλεῶν.
 Λαέρτης Ἀρκείου. Αὐτόλυ-
 κος Ἑρμῆος. Ἀταλάντη Σχέ-
 νέως. Μενότιος Ἀκτοῦ.
 Ἀκτοῦ Ἰπποσίου. Ἀδμήτης
 Φέρητος. Ἀκῆστου Πελοπείδου.
 Εὐρύτου Ἑρμῆος. Μελέαγρου
 Οἰνείδου. Ἀνκάου Λυκούργου.
 Ἐργίνου Ποσειδῶνος. Ποίως
 Θαιμάκου. Βούτης Τελεοντίου.
 Φάνος καὶ Σταφύλος Διονύ-
 σος. Ἐργίνος Ποσειδῶνος. Πε-

εικλόμενῳ Νηλέως· Αὐ-
γίας Ἡλίου· Ἰφικλῳ Θεσίου·
Ἀργεὺς Φεΐξ· Εὐρύαλος
Μηκισίως· Πωλίλεως Ἰπ-
πάλμῳ· Λήϊτος Ἀλέκτορος·
Γεῖλῳ Ναυβόλῳ· Ἀσκάλα-
φος ἔ· Ἀλμῆρος Ἀρεῳ· Ἀσ-
είος Κομῶτε· Πολύφημος
Ελάτῃ· Ἐπιναυαρχῶντῳ·
Ἰάσονος ἀνιερχθέντι, πρὸς
Ἰχίον Λήμνῳ.

§. 15. Ἐντυχὲ δὲ ἡ Λήμ-
νῳ ἀνδρῶν πρὸς ἑσὶ ἱερ-
μός, βασιλευμένη δὲ ὑπὸ
Τυφύλῳ, τῷ Θόαντος, δι'
αἰτίαν τῆςδε. αἱ Λήμνιαι
πρὸς Ἀφροδίτῃν ἐκ ἐπι-
μουῖ· ἡ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει
δυσσώμειαν, ἣ δὲ αὐτὰς οἱ
γῆμαιτις αὐταῖς ἐκ τῷ πλη-
σίον Θράκης λαβόντις αἰχ-
μαλῶντας συνδυνάζοντο
αὐταῖς. ἀπμαζόμεναι δὲ
αἱ Λήμνιαι, τὴν τε πα-
τέρα, καὶ τὴν ἀνδρῶν οὐ-
νῶν οἰκίαν· δὲ ἔσσαν Τυφ-
πύλῃ τὸν ἑαυτῆς πατέρα
κρύψασα Θόαντα. πρὸς ἔν-
τις οὐκ ὅτι γυναικοκρα-
τιμένη τῇ Λήμνῳ, μίσ-
χονται ταῖς γυναιξίν. Τυφ-
πύλῃ δὲ Ἰάσονι συνδύ-
ναζεται, καὶ ἡνῶ παῖ-

clymenus Nelei, Augeas He-
lij, [seu Solis] Iphiclus
Thestij, Argus Phrixii, Eu-
ryalus Mecistei, Peneleus
Hippalmi, Leitus Alektoris,
Iritus Nauboli, Ascalaphus,
& Almenus Martis, Asterius
Cometæ, Polyphemus Elati.
Hi igitur navarcho Iasone
evencti in Lemnum appel-
lunt.

§. 17. Hæc insula tum viris
omnibus orbata Hypsipyles
Thoantis filiz imperio rege-
batur, cujus rei causam hanc
fuisse legimus. Lemniæ mu-
lieres Venerem nihili facie-
bant, quæ ea de causa teterri-
mum illis graveolentiæ virus
injecit. Et viri è Thracia Lem-
no proxima, abductis captivis
mulierculis, cum iis concum-
bebant. Tum Lemniæ quòd
à conjugibus spernerentur,
non modò patres ipsos, sed &
vīros, suum quemque jugula-
runt, una tamen omnium Hy-
psipyle Thoantem patrem ab-
sconditum servavit illæsum.
Mox Argonautæ in Lemnum,
quæ tum à mulieribus tene-
batur, appulsi, cum illis rem
habuerunt. Hypsipyle verò
ab Iasone compressa Evenum

ac Nebrophonum liberos gignit.

§ 18. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, pervenerunt. Hic eos benignissimè excepit. Qui nocte illinc avocati, restantium ventorum impetu, noctu nescij rursus ad Doliones appulerunt. Qui dum finitimorum Pelasgorum hostium copias esse arbitrarentur (continenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conferunt ignari adversus ignaros. Cæsis itaque Dolionum plerisque, & Rege Cyzico, Argonautæ, ubi per diem rem cognoverunt, multis cum lacrymis, ac detonso sibi capillo, Cyzicum magnificè tumularunt: quo facto abiire; nec longo post tempore in Mysiam devenerunt.

§ 19. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt: quoniam Hylas Thiodamantis filius, & Herculis amafius aequatum emissus, ob eximiam ipsius formæ præstantiam à Nymphis raptus est. Et Polyphemus, cum illum reclamantem audisset, nudato ense

δαις, Εὐλῶον καὶ Νεβροφόνον.

§. 1η. Ἀπὸ Λήμνου δὲ προσέρχονται Δολίῳσιν, ὧν ἑβασίλδης Κύζικος. ὧν αὐτὸς ὑπεδέξατο φιλοφρονέως. νυκτὸς ἀναχθέντες ἐν τιῦθεν καὶ ἀπαιτούντες ἀπὸ ποταμῶν, ἀγροοῦντες πάλιν τοῖς Δολίῳσι προσέρχονται. οἱ δὲ νομίζοντες Πελασγικὸν εἶναι στρατὸν, ἔφυγον γὰρ ὑπὸ Πελάσγων σωεχῶς πολέμιοι, μάχῃ δὲ νυκτὸς σφαγῆσιν ἀγροοῦντες πρὸς ἀγροοῦντας. κτείναντες δὲ πολλὰς Ἀργεῶναι, μεθ' ὧν καὶ Κύζικον, μεθ' ἡμέραν, ὡς ἔγνωσαν, ἀποδυσόμενοι ταῖς τι κόμας ἐκείραντο, καὶ δὲ Κυζικὸν πολυτελῶς ἔδειξαν. καὶ μετὰ τὴν τιφλὴν πλάσαντες, Μυσίαν προσέρχονται.

§. 1θ. Ἐνταῦθα, Ἡρακλῆα καὶ Πολύφημον κατέλιπον. Τ'λας γὰρ ὁ Θηοδάμαντος παῖς, Ἡρακλῆος ὃ ἐρώμενος, ἀποσταλὴς ὑ' ὁρᾶσθαι, διὰ κάλλος ὑπὸ νυμφῶν ἡπάγη. Πολύφημος δὲ ἀκύνους αὐτῇ βοήσαντες, ἀποσώμενος τὸ ξίφος,

ἐδίωξεν ὑπὸ ληστῶν ἄχθεται νομίζων· καὶ δημοῖε σωμαρχόντη Ἡρακλῆ. ζητουμένων δὲ ἀποτρέφων ἢ Τηλαν, ἢ ναὶς ἀνέχθη. καὶ Πολύφημος μὲν ἐν Μυσίᾳ κήσας πάλιν, Κίε ἐκασίλωσιν· Ἡρακλῆς ὃ ὑπέσπεσεν εἰς Ἀργεῖ. Ἡρόδοτος δὲ αὐτὸν εἰδὲ ἢ ἀχλὺ φουσι πλεῦσαι, ἀνὰ παρ' Ομφάλη δουλεύειν. Φερεκύδης δὲ αὐτὸν ἐν Αφειτῇ τῆς Θεσσαλίας ἀπολειφθῆναι λέγει, τῆς Ἀργεῖς φεγεζαμένης, μὴ δύνασθαι φέρειν τὸ τέτυτον βαρύν. Δημάρτης δὲ αὐτὸν εἰς Κόλχους πωλῶκότα παρέδωκε. Διονύσιος μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ ἡμίονα φησὶ ἔξω Ἀργοναυτῶν ἡμέρεται.

§. κ. Ἀπὸ τῆς Μυσίας ἀπῆλθον εἰς τὴν Βεβρυχωνίδα, ἧς ἐκασίλωσιν Ἀμυκος Πισιδῶν παῖς καὶ Βιθυνίδος· ἡμιν δὲ ὦν ἔτθ, τὸς περσέοντας ξένοις ἡνάγκαζε πυκτᾶν, καὶ τῶν ὅτι πρῶτον ἀνέγει. παραμύθησεν οὖν καὶ τότε ὅτι τῶν Ἀργῶν, τὸν ἄριστον αὐτῶν

à latrone abduci putans, persecutus est, idque Herculi obviàm facto indicat. Interea verò dum puerum Hylan uterque perquirunt, navis in altum ducta fuit; Mox Polyphemus conditâ in Mysia ab se urbe Cio, regni sedem illic collocavit. Verùm Hercules Argos remeavit, quem Herodotus neque jam tum statim navigasse, sed apud Omphalen servitutem servisse affirmat. Pherecydes autem illum in Aphetis Thessaliæ urbe relictum fuisse refert: propterea quòd Argo hujus herois pondus perferre haudquaquam posse dictitabat: Atqui Demaretes ipsum in Colchos usque navigasse tradidit. Nam Dionysius quidem ipsum Argonautarum ducem fuisse recensuit.

§. 20. Inde à Mysia in Bebrycum terram, ubi Amycus Nepruni, ac Bithynidis filius regnabat. Is Amycus, cum viribus egregiis polleret, qui in sua regna venirent, secum cestibus contendere cogebat, & devictos ita perdebat. Tum igitur advectus ad navim Argo, præstantissimum quemque

ad pugilatus certamen provocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percussio illius cubito hominem interfecit. Inde cum Bebryces in Pollucem impetum fecissent, viri fortissimi, abreptis armis, eorum plerisque in fugam actos obtruncant.

§. 21. Hinc autem avecti Salmydessum, quæ Thraciæ urbs est, ubi vates Phineus oculorum luce orbatus, habitabat, devenērunt. Hunc alij Agenoris filium fuisse ferunt, alij verò Neptuni, eumque excæcatum fuisse produnt, à Diis, alij, quod futura mortalibus prædiceret: Nonnulli verò à Borea, & Argonautis, quod à noverca inductus filios suos oculorum luce privasset. Nec desunt, qui à Neptunoid factum dicant, propterea quod Phrixi filiis à Colchis in Græciam navigationem significasset. Ad hæc etiam Dij Harpyas in illum immiserunt: Ex verò alatae erant. Quæ ubi Phineo paratam esse mensam intuebantur, à cælo devolitantes majorem ferculorum partem abripiebant: ac reliqua perpau-

εις πυγμῶν προσεχλείτο. Πολυδάκης δ' ὑπορόμβρος πυκτεύσιν ὡς αὐτὸν, πλῆξας κτ' ἄγκωνα ἀπίκτεινε. ὅς δ' Βεβρυκῶν ὁρμυσάντων ὡς αὐτὸν, ἀφ' ὅσων αἰετὶς τὰ ὄπλα, πολλοὺς φέροντας φονδαῖσιν αὐτῶν.

§ κα. Εντεῦθεν ἀρχθέντες, καταντῶσιν εἰς τὴν Θράκης Σαλμυδασὸν, ἔνθα ὧ καὶ Φινεὺς μαίης, τὰς ὄψεις πεπεφωμένῳ. αὐτὸν οἱ μὲν τὸν Ἀγλῖορος τῆς λέγρου, οἱ δὲ Ποσειδῶντος υἱόν. καὶ πεφωμέναι φασιν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ Διῶν, ὅπ' ὡς ἔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέος, καὶ τῆς Ἀργεαίης, ὅπ' ἐπιδεῖς μητρηῆς, τὰς ἰδίους ἐπέφλωσε παῖδας. πνέει δ' ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅπ' τοῖς φείξεται αἰσὶ καὶ Κόλχων εἰς τὴν Ἑλλάδα πλοῦν ἐμείλυσεν. ἐπιμύσαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπύγας οἱ Διοί. περὶ αὐτὰς δὲ ἦσαν αὐταί. καὶ ἐπιδαν τὸ Φινεὺς παρεπίδωκε τράπεζα, ἐξ ἑξακοῦ καὶ διπλάμιαι, τὰ μὲν πλείονα ἀνῆρπαζον· ὀλίγα δ'

ἔσθ' ὁσμῆς ἀνέπλεια χερ-
 ληπον, ὥς τε μὴ θιωα-
 δαι φερονέγεσθαι. βυλο-
 μίνοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις
 τὰ ἔφ' ἣν πολὺ μαδίην,
 ὑποδύσαντες τὸν πλοῦν ἔφθ,
 ἔφ' Ἀ'ρπυῶν αὐτὸν ἐὰν
 ἀπαλλάξουσιν. οἱ δὲ πα-
 ρέειδυσαν αὐτῷ πρᾶπιζαν
 ἐλίσματων· Ἀ'ρπυιαὶ δὲ
 ἐξαίρνης σὺν βοῇ χερτα-
 πῆσσαν πλὺν τροφὴν ἤρπα-
 ζον. θυσασάμενοι δὲ οἱ Βο-
 ρεὲς παῖδες, Ζήτης καὶ Κά-
 λαῖς ὄντες πῆρεστοί, παρ-
 ασάμενοι τὰ ξίφη, δι' αἰέ-
 ρα ἐδίωκον. ὧν δὲ τῶν
 Ἀ'ρπυιαῖς χρεὼν περναίαι
 ὑπὸ ἔφ' Βορέου παίδων·
 τοῖς δὲ Βορέῃ παισὶ, τό-
 τε τελευτήσων, ὅτε αὖ
 θιόκοντες μὴ χερταλάσω-
 σι. θιωκομένων δὲ ἔφ' Ἀ'ρ-
 πυῶν, ἢ μὲν χερτὶ Πελοπόν-
 νησον εἰς τὸν Τίγλιν πο-
 ταμὸν ἐμπέπη. ὅς νυν αἶφ'
 ἐκείνης Ἀ'ρπυς χαλεῖται·
 ταῦτ' αὖ δὲ, οἱ μὲν Νι-
 κοδόλῳ, οἱ δὲ Αἰλλόπου
 χαλοῦσιν. ἢ δὲ ἐτέρᾳ χα-
 λημένην Ωκυπέτη, ὥς δὲ
 ἔνιοι, Ωκυδόν. Η῱όδος δὲ
 αὐτὴν Ωκυπέτην.

ca, & ea quidem tam gravi
 odore fœdata remanebant, ut
 edere minimè pollet. Argo-
 nautis igitur, quæ ad naviga-
 tionem suam spectarent, dis-
 cere volentibus, dixit se om-
 nia præmoniturum, si eorum
 operâ ab Harpyiarum injuria
 liberaretur. Tum hi Phineo
 mensam sternunt, in qua si-
 mul acedulia apposita erant,
 en repente Harpyiæ vastum
 clangorem fundentes devo-
 lant, & esculenta diripiunt. Id
 verò ubi viderunt Aquilonis
 filij, Zetes & Calais, alati
 juvenes, nudatis ensibus illas
 per ærem insequuntur. Cæte-
 rum planè Harpyiis Boreæ
 filiorum manibus tum mo-
 riendum erat : sed & Boreæ
 filij jam tum quoque, cùm
 insectarentur, & eas minimè
 adepti fuissent, erat pereun-
 dum. Cùm itaque pueri per-
 sequerentur Harpyias, earum
 altera ad Peloponnesum in
 amnem Tigren decidit : qui
 nunc ab illa nominatur Har-
 pys. Hanc autem alij Nico-
 thoen, alij verò, Aëllorum :
 sunt qui alteram Ocypeten
 nominent, alij, Ocythoen ;
 At Hesiodus eam Ocypoden

nuncupat. Hæc itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usque pervasit, quæ nunc ab illa Strophades appellantur; Quippe quæ cum ad eas pervenisset, iter convertit: quæ ubi littus attigisset, præ labore cum persequenti decidit. Verùm Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usque Bores filios Harpyiarum infectionem tenuisse refert: neque mali quicquam passas, quod jurejurando nihil postea injuriarum amplius se illaturas Phineo promiserunt.

§. 22. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum pœnis, reliquam Argonautis navigationem explanavit: necnon illos Symplegadum petrarum discriminis admonuit. Eas verò ingentes fuisse memorant, quæ cum ventorum impetu agitata vicissim concurrebant, maris transitum præpediebant. Magna insuper ab ipsis nebulæ vis, ac magnus item strepitus excitabatur, ut ne volatilibus quidem per eas transvolare liceret. Columbam itaque per Symplegadas medias ipsis mittere præcepit,

αὐτὴ κατὰ τὴν Περποντίδα φεύγουσα, μέχρι Εχινάδων ἤλθε νήσων· αἱ νῦν αὖτ' ἐκείνης Στροφάδες καλουμέναι· ἐφάφη γὰρ ὡς ἤλθιν ὅππαι πάντας· καὶ ἡγομένη κατὰ τὴν ἡΐονα ὑπὸ κινήτου πέπῃ σὺν τῷ Διῶκοντι. Ἀπολλωνίου δὲ ἐν τοῖς Ἀργοναύταις ἕως Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτὰς διωχθῆναι, καὶ μηδὲν παθεῖν, δοῦσας ὄρκον, τὸν Φινέα μηκέτι ἀδικῆσαι.

§. 22. Ἀπαλλαγῆς δὲ ὄψ' Ἀρπυῶν Φινεύς, ἐμύνησε τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις· καὶ περὶ ὅσων Συμπληγάδων ὑπέδειτο πετρῶν ὅσ' κατὰ δάλασσαν ἦσαν, διὲ ὑπὸ μυχθεῖς αὐτοῖς, συγκροιοῦναι δὲ ἀλλήλαις ὑπὸ τῆς ὄψ' πνιγμάτων κίρας, τὸν διὰ θαλάσσης πέραν ἀπὸ κλονος· ἐφίετο δὲ πολλὰ μὲν ὑπ' αὐτοῦ ὀμίχλη, πολλὰ δὲ πάντα γὰρ· ὡς δὲ ἀδιώκτον ἔχοντο τοῖς πτεροῖς δι' αὐτοῦ ἐλθεῖν, εἶπεν οὐδ' αὐτοῖς ἀφείναι πλειάδα διὰ τῶν πετρῶν,

καὶ πάντων ἐὰν μὲν ἴδω-
σι σωθῆσαν, διαπλῆν κρ-
ταφρονουῦντας; ἐὰν δὲ ἀπο-
λομένων, μὴ πλὴν βιά-
ζεσθαι. πάντες, ἀνέγνωτο,
ἀκούσαντες καὶ αἱ πη-
σιον ἦσαν ὅψι πητρῶν, ἀ-
φιδῶν ἐν τῆς περὶ πη-
λαΐδα τῆς δὲ ἰππασίας
της, τὰ ἄκρα τῆς ἕρας
ἢ σίμπτωσις ὅψι πητρῶν
ἀπιδείκνυν. ἀναχωρούσας
οὐκ ἐπιτηρήσαντες τὰς πέ-
τρας, μετ' εἰρεσίας ἐντό-
του, συλλαβομένης Ἡρας,
διήλθον, τὰ ἄκρα ὅψι
ἀφλάσων τῆς νηὸς φει-
κοπίσας. αἱ μὲν ἔν Συμ-
πληγάδῃς ἔκτοτε ἔκτισαν.
ῥεῖαν γὰρ ἡ αὐτῆς νηὸς
ἐπαιωδίστης εἶναι παρτι-
λῶς. »

§. 17. Οἱ δ' Ἀργοναῦται,
πρὸς Μαρνανδύνοσ' ἐπερχό-
ντο. καὶ κεῖ φιλοφρόνος ὁ
βασιλεὺς ὑπεδέξατο Λυ-
κός. ἐνθα διήσκει μὲν Ἰδμων
ὁ μάλιστα, πληξάντος αὐτὸν
ῥέτρῳ. διήσκει δ' καὶ Τίφης.
καὶ τὴν ναῦν Ἀγκῆος ὑπάρχον-
ται κυβερνᾶν ἀπαύσαν-
τες δὲ Θερμώδοντα, καὶ Καί-
κασον. ὅτι φασὶν πεταμένον

quam si incolumem transvo-
lasse videant, per eas traji-
cere non dubitarent : si verò
illa interiisset, nullis inter pe-
tras viribus transire conaren-
tur. Quæ cum accepissent,
solutâ navi discedunt, & cum
proximè Symplegadas perve-
nissent, de proa columbam
dimittunt : quæ cum per me-
dium concurrentium scopulo-
rum impetum volitaret, sum-
mam caudam Symplegades
cœcūtes deterferunt. Obser-
vato igitur scopulorum reces-
su, acerrimo remigationis cer-
tamine, Junone opitulante,
summâ tamen puppis parte
mutilatâ, incolumes trajece-
runt. Itaque Symplegades ab
eo tempore immotæ perman-
serunt. Nam post hujusce na-
vis transmissionem eas fore
omnino stabiles in fatis erat.

§. 23. Inde verò Argonautæ,
ad Mariandynos pervenerunt:
ubi ab Lyco Rege benigne
excipiuntur. Hic Idmon vates
ab apro percussus recessit. Tri-
phys hic etiam moritur : &
Ancæus navim se gubernatu-
rum pollicetur. Dein præter-
vecti Thermodontem, Cau-
casumque, ad Phasim amnem
venere.

venere. Hic terræ Colchicæ flumen est. Navi in portum delatâ, ad Æeten contendit Jason : cui, quæ sibi à Pelia imperata essent, enarrat : illum ad vellus aureum dandum cohortatur : quod se daturum Æetes pollicetur. Si solus æripedes tauros subjugum misisset. Hi autem duo erant & feri, ac miræ magnitudinis, Volcani munus: qui æreis præditi pedibus, ignem ore spirabant. Ad hæc ipsi, ubi hosce jugo junxisset, ut draconis dentes fereret, imperat, quippe qui à Minerva dono acceptos, dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus seve-
 rat, partem secum Jason habebat. Ambigentem itaque Jasonem, quamvis arte tauros subjugaret, Medea illum depetire cœpit. Hæc erat Æetæ filia ex Idyia Oceano genita, & beneficiis & incantationibus insignis. Quæ verita ne Jason à tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, & se uxorem ducturum, & in Græciam simul, navigantem pervecturum juret, pollicetur. Id ubi

ἦλθον. ὧς τῆς Κολχικῆς
 ἐστὶ γῆς. καὶ δορυμνηθεὶς δὲ
 τῆς τοῦτος, ἦκε καὶ πρὸς
 Αἰήτην Ιάσονα. καὶ τὰ ἐπι-
 ταγήματα ὑπὸ Πελίᾳ λέγων,
 παρὶχάλοι δοῦναι τὸ δέρας
 αὐτῷ. ὃ δοῦσιν ὑπέχετο· εἰ
 τοὺς χαλκοπόδας ταύρους
 μόνον καταζεύξῃ· ἦσαν δ'
 ἄγριοι παρ' αὐτῶν ἔτσι,
 ταύροι δύο μεγάλοι διαφέ-
 ροντες, δῶρον Ἡφαίστου· οἱ
 χαλκοῖς μὲν ἔχον πόδας·
 πῦρ δὲ ἐν σωματίων ἐφύσταν,
 τέτοις αὐτῷ ζεύξαντι ἐπι-
 τάσσετο πείραν δρᾶκοντ'
 ὄδυνται· ἔχε γὰρ λαβὼν
 παρ' Αἰθιόπας τοὺς ἡμίσεις
 ὧν Κρόνου ἔπειρεν ὁ
 Θῆτις (ἐπορευόμενος δὲ τῷ
 Ιάσωνι, πῶς αὖ δύναιτο
 τοὺς ταύρους καταζεύξαι,
 Μήδεια αὐτῷ ὄψοιτα ἔχει.
 ὣς δὲ αὐτῇ θυγάτηρ Αἰήτης
 καὶ Ἰδύης τ' Ὀκεανῷ (Φορ-
 μακίς, δὲ δοικυα δὲ μὴ πρὸς
 τῷ ταύρων διαφραγῇ, κρυφαί
 τ' πατέρες συμεργήσιν αὐτῷ
 πρὸς τὴν καταζεύξιν τῷ ταύρων
 ἐπιγγείλατο, καὶ τὸ δέρας
 ἐλχειεῖν· εἰς ὁμώτῃ αὐτῷ
 ἔξιν γυναικα· καὶ εἰς Εὐ-
 λάδα συμπλοῦν ἀγαγῆται.

ὁμώσαντος ἢ Ἰάσον· φαρ-
μακὸν δίδωτον, ὃ καταζευ-
γῆναι τὰς μάλλοντα ταύρους,
ἐκέλευσε χεῖρσι τῷ Ἰάσωνι·
καὶ τὸ δόρυ, καὶ τὸ σῆ-
μα. τετὼ γὰρ χεῖρσιν ἐφη
πρὸς μίαν ἡμέραν μὴτ' αὖ
ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθήσεσθαι,
μὴτε ὑπὸ σιδήρεϊ. ἐδήλωσε
δὲ αὐτῷ, περιεμένων ἧς
ὀδόντων, ἐκ γῆς ἀνδρας μέλ-
λην ἀνδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν
καθωπλισμένοις· ὅς ἐλε-
γνεν ἐπεὶ αὐτὸν ἀνθρώπος θεάσθηται,
βάλλη εἰς μέσον λίθους ἄ-
ποδον. ὅταν δὲ ὑπὸ τῆς
μάχωνται πρὸς ἀλλήλους,
τότε κτείνεον αὐτούς. Ἰάσων ἢ
ἦτο ἀκύναι, καὶ χεῖρσιν
τῷ φαρμάκῳ, καταζευ-
γὸς εἰς τὸ ἦν αἶμα, ἐμά-
σεν τὰς ταύρας καὶ σὺν πολ-
λῷ πυρὶ ὁρμήσαντας, αὐτὰς
κατέζευξε. περιεόντων δὲ
αὐτῶν τὰς ὀδόντας ἀπέπλον
ἐκ τῆς γῆς ἀνδρες ἑνοπιοί, ὃ
ἦ, ὅπως πλείονας ἐώρε. βάλλων
ἀφανεῖς λίθους πρὸς αὐτούς,
μαχόμενος πρὸς ἀλλήλους
πρὸς αὐτὸν ἀνέρει καὶ καταζευ-
γμένων τῶν ταύρων, ἐκ ἐδι-
πὸ δέρας Αἰήτης· ἐβύλετο
ὡς περὶ Ἀργὸν καταφλέξαι, καὶ

præstiturum se juravit Jason,
pharmacum, quo tauros sub
jugum mitteret, dedit: eoque
clypeum, hastamq; , ac mem-
bra corporis sui inungere præ-
cepit. Hoc enim delibutum
unum dumtaxat diem, nullâ
neque ignis, neque ferri vio-
lentiâ læsum iri asserebat: Sed
& illi indicavit, ut è satis den-
tibus viri terrâ orituri essent,
& armati quidem in ipsum in-
cursuri, quos statim quàm
frequentes spectarit, inter eos
eminus lapides conjiceret. X
Postea verò quàm ea de re
inter se pugnam commise-
runt, tum illos interimat. Sic
itaque instructus Jason, &
pharmaco inunctus, in templi
lucum penetrat, tauros per-
quirat, quos cum multa flam-
marum vi erumpentes, edo-
muit. Satis deinde dentibus,
armati è terra viri statim pro-
filiere. Tum Jason ubi plures
esse vidit, conjectis inter eos
occultè lapidibus, pugnantes
inter se adortus, occidit. Por-
rò perdomitis taurois, tantum
abest ut vellus aureum expe-
di & conveniri formula tra-
dat Æetes, sed & Argo navim
inflammare voluerit: necnon

eos omnes qui cum eo navigabant, occidi studuerit. Quod ubi Medea rescivit, ad Iasonem ire anteverit, eumque per noctem ad pellem deduxit, & draconem eustodem beneficiis aggressa sopivit. Inde sumpto vellere, cum Iasone in navim Argo se contulit: eam verò Apfyrus frater consequebatur, illi noctu cum hisce avehuntur.

§. 25. Cæterum Æetes cognitâ Medæ audaciâ, ad navim persequendam accingitur. Quem ubi Medea in proxima venisse videt, fratrem jugulat, ac ejus membra articulatim dividit, eâque in profundum jacet: Æetes autem filij membris colligendis occupatus, filiam persequi desinit: quocircâ converso itinere, servatos pueri artus sepelivit, eique loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchiorum ad Argo navim perquirendam emisit, & nisi Medeam captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturus comminatur. Tum ij alius aliò diffusi, in perquirendis Argo-

κτείναι τὸς ἐμπλέοντας. φθάσασα δὲ Μήδεια, τὸν Ἰάσονα νυκτὸς, ὅτῃ τὸ δίδρας ἤγαγε καὶ τὴ φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμήσασα τοῖς φαρμάκοις, μὲν Ἰάσονα ἔχουσα τὸ δίδρας, ὅτῃ τὴν Ἀργὴν παρελθέτω. σωμαίπειτο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀψύρτος. οἱ δὲ νυκτὸς μὲν τέτων ἀνέχθησαν.

§. καδ. Αἰήτης δὲ ἐπὶ τῆς τῇ Μηδείᾳ τετολημμένη, ὁρμησὶ τὴν ναὺν διώκεν. ἰδῶσα δὲ αὐτὸν πλησόνοντα Μήδεια, τὴν ἀδελφὸν φονεῦν καὶ μαλίσσας, ἐπιβύδου ῥίπτει. σωμαδροῖζων δὲ Αἰήτης τὰ τῶν παιδῶν μέλη, τῆς διώξεως ὑσέρησεν. διότι ὑποσρέψας, καὶ τὰ σπέντα τῶν παιδῶν μέλη δούψας, τὸν τόπον προσήγοράς τὸμους πολ-
λοις. ἃς ἤρ' Κόλχων ὅτῃ τὴν ζήτησιν τῆς Ἀργὸς ἐξέπιμψεν ἀπειλήσας, εἰ μὴ Μήδεια ἀξιοῖν, αὐτὸς πείσασθαι τὰ ἐκείνης. οἱ δὲ, διαχρόντες αὐτὸν ἀμαχὸς, ζήτησιν ἐπιείντο, τοῖς Ἀργοναύταις τὸν

Ἡελιδὸν ποταμὸν ἦδη πα-
ραπλοῖσι μινώϊας ἢ Ζεὺς
ἰσθ' τῷ φοιδάδιντος Ἀψυρ-
τι, χημῶνα λαβὼν ἐπι-
πύμας, ἐμβαλὼν παρὰ
καὶ αὐτῇ παρὰ Ἀψυρτίδας
νήσους παραπλοῖντων, ἡ ναὺς
φθίγγεται, μὴ λήξον τιῶ
ὄργῳ τῷ Διὸς, εἰ μὴ πε-
ρδάδιντες εἰς τιῶ Αὐσονίαν,
τὴν Ἀψυρτί φόνον καταρῶσιν
ἰσθ' Κίρκης. οἱ ἢ παραπλοῖ-
σας τις τὰ Λιβύων καὶ Κελ-
τῶν ἔστιν, καὶ διὰ τὴν Σαρδι-
νίαν πλάσας κομίδιντες πα-
ραμειψάμενοι Τυρρηνίαν,
ἦλθον εἰς Αἰαίαν, ἐνθα Κίρ-
κη ἰκίται χημῶν καὶ κατα-
ερνται.

§. κε. Παραπλοῖντων δὲ
Σειρηνῶν αὐτῶν, Ὀρφεὺς τὴν
ἐναντίαν μέσαν μελωδῶν,
τὴν Ἀργοναυτίαν κατέχευ' ὁ μῶ-
νος ἢ Βέτης ἐξενήξατο πρὸς
αὐτὰς, ὃν ἀπ' αἰσίου Ἀφροδίτη
ἐν Λιβυαίᾳ κατώκισε. καὶ
ἢ παρὰ Σειρηνῶν τὴν ναὺν χά-
ρύβδους ἐξεδίχετο, καὶ Σκύλ-
λα, καὶ πύλαι πύργων.
ἰσθ' ὃν φλόξ πολλὴ καὶ κα-
πνὸς ἀναερόμενος ἐωρεῖτο.
ἐνθα διὰ τέτων διεκόμισε τὴν
ναὺν σὺν Νηρείᾳ Θέῃς πα-

nautis occupantur, Eridanum
amnem jam prætereuntibus.
At Jupiter ob Apfyrty cædem
iratus, ingenti immisâ tem-
pestate, Argonautis errores
injit: ac dum secus Apfyrty-
das insulas navigant; Argo
navis eos alloquitur his ver-
bis: Jovis iram nunquam an-
teâ desituram esse, quàm in
Ausoniam profecti, Apfyrty
necis ergò à Circe fuerint ex-
piati. Hi autem Libyæ Gallia-
que gentes prætervecti, &
per Sardinia pelagus delati,
Hetruriam legunt. Inde ad
Æzam contendunt, ubi à Cir-
ce expiantur.

§. 25. Qui cùm præter Sire-
nas navigarent, Orpheus,
quòd contrariam occineret
cansionem, Argonautas inhi-
buit. Verùm solus omnium
Butes ad eas enatavit, quem
raptum, Venus, ad Lilybæum
habitatum relegavit. Pòst à
Sirenibus navim Charybdis
excepit, Scyllâque, & erran-
tia saxa: è quibus ingens flam-
marum vis ac fumus eructari
videbatur. Atqui per ea The-
tis cum Nereidibus; Junonis
monitu, incolumem navim

transvexit. Siciliam itaque prætervecti, ubi Solis boves inerant, ad Corcyram Phæacum insulam appellant, ubi Rex Alcinoüs imperabat. Porro cum Colchi Argo navim nusquam inveniunt, horum alij Phæacum montes incolendos occupant, alij ad maritima delati, Apfyrtidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phæacas ierunt, ac navim Argo tandem deprehendunt, & Medeam ab Alcinoö reposcunt. Tum ille, si jam, inquit, uxor Jasoni copulata sit, eam illis se non daturum: ac si nondum virum passâ sit, patri remissurum, ait. Verum enim verò Alcinoi conjux Arete antevertens, Jasoni Medeam conjugavit. Hinc igitur Colchi cum Phæacibus simul habitare statuerunt.

§. 26. Argonautæ verò cum Medæa in altum avehuntur: qui cum noctu navigarent, in maximam inciderunt tempestatem. Inter hæc Apollo Menœtium impetens, secundum jugulum sagittâ percussit, eumque in mare deturbavit. Hi verò cum proximam insulam conspiciunt, ad eam de-

ερχομένησαν ὑπὸ Ηρατος πα-
ραμειψάμενοι ὃ Θειαναρίας
νήσον, Ἡλίος βῦς ἐχρυσαν,
εἰς τὴν Φαιάκων νήσον Κέρκυ-
ραν ἦκοι. ἤς βασιλεὺς ὤν
Ἀλκίνοος. οἳ δὲ Κολχικῶν
τῶν εὐρὴν μὴ διασάμε-
των, οἳ μὲν τοῖς Κερκυραίοις
ὄρεσι παρῶκησαν· οἳ δὲ εἰς
τὴν ἀλμυρὴν κοιμώμενοι,
ἐκπσαν Ἀψυρτίδας νήσους.
ἐνιοὶ δὲ, τοὺς Φαίακας
ἐλθόντες, τὴν Ἀργὴν κατή-
λαβον, καὶ τὴν Μήδειαν ἀπή-
ττω παρὰ Ἀλκινόου. ὃ δὲ,
εἶπεν· εἰ μὲν ἤδη συνεκλήλυ-
θεν Ἰάσωνι, ἐ δώσω αὐτῷ
ἐκείνην· εἰ δὲ παρδένῃ ὄσθι,
τῇ πατρὶ αὐτοπύμψην. Ἀρή-
τι δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φασί-
γασα Μήδειαν Ἰάσωνι σω-
εῖδεν· ὅθεν οἳ μὲν Κολχί-
κοι μὲν Φαιάκων κατῶκησαν.

§. 27. Οἳ δὲ Ἀργοναῦται
μὲν τῇ Μηδείᾳ ἀνέχθη-
σαν. πλείοντες δὲ τυκτὸς,
σφοδρῶς ἐπιπλήσσει χιμῶ-
νι. Ἀπόλλων δὲ πᾶς ὄντι
τὴν Μενειτίου διφραγν, το-
ξαύσας τῇ βέλῃ, εἰς τὴν
θάλασσαν κατέρρεψεν. οἳ
δὲ, πλησίον ἐδιόσαντο
τῇ νήσῳ· τῇ δὲ ὄσθι ὄρεσι.

δοκίαν ἀναφανῆναι περὶ
 μῦθους, Ἀνάφω ἐκάλει-
 σαν. ἰδρυσάμενοι δὲ βωμὸν
 Ἀπόλλωνος Ἀιγλαίῃ, καὶ
 θυσιάσαντες, ἐπ' ἐωχέαν
 ἐστράπτυσαν. ὁ δὲ τῷ δὲ ὑπὸ
 Ἀρήτης Μηνιδίᾳ δώδεκα δι-
 ερχόμενοι, τὸς ἀεισίας ἐκκα-
 πῶν μὲν παρτοίας. ὅθιν' ἐπ
 καὶ νῦν ἐν τῇ θυσίᾳ σωτη-
 ρίᾳ ὅτι σπῶσθαι γυναιξίν.
 ἐντεῦθεν ἀναχθέντες, κω-
 λούοντες Κρήτην περὶ γαίῃ
 ὑπὸ Τάλω. οὗτον, οἱ μὲν,
 τῷ Χαλκοῦ γένους ἦν λέ-
 γουσι· οἱ δὲ, ὑπὸ Ἡφαίστου
 Μίνφ' ὁδωῖναι· ὅς μιν χαλ-
 κοῦς ἀνὴρ. οἱ δὲ, Ταῦρον
 αὐτὸν λέγουσι· εἶχε δὲ
 φλέβα μίαν ὑπὸ ἀντήν
 κατὰ τὴν σφύ-
 ρον· κατὰ δὲ τὸ δέσμα-
 τος φλεβὸς ἦλθε διήεισε
 χαλκός. οὗτος ὁ Τάλος τρεῖς
 ἐτάσσει ἡμέρας πῶν νῆσων
 περὶ τοῦ Ἰονίου ἐπὶ τῇ. διὸ καὶ
 τότε πῶν Ἀργὸν περιπλέ-
 σαν διερχόμενοι, τοῖς λί-
 θοις ἔβαλον. ἐξαπατηθεὶς
 δὲ ὑπὸ Μηνιδίᾳ, ἀπὸ δα-
 νεν· ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσι,
 διὰ φαρμάκων αὐτῷ μα-
 νίαν Μηνιδίᾳ ἐμβάλειν.

veniunt, ac præter spem osten-
 tatum portum ingressi, Ana-
 phen nominarunt: ubi Apol-
 lini Æglæo aram statuunt, ibi-
 que peractis de more sacrifi-
 ciis, epulati sunt. Quæ verò
 ab Arere duodecim ancillæ
 Medææ dono jam datæ fue-
 rant, fortissimos illos viros
 per lusum fugillabant. Hinc
 & adhuc etiam vetus ea in
 sacris deridendi consuetudo
 mulieribus manet. Inde ave-
 ſti, in Cretam appellere pro-
 hibentur à Talo. Hunc sanè
 alij ex æreo genere produnt;
 Sunt qui à Volcano Minoi
 datum esse ferunt. Qui vir
 æneus fuit, idémque ab aliis
 Taurus appellatur. Huic au-
 tem venam unam à collo ad
 calcem pertinentem fuisse
 tradunt: atque in hujusce ve-
 næ cute clavus æneus affixus
 esse videbatur. Hic igitur Ta-
 lus ter in die circum insulam
 currens, eam tuebatur. Quo-
 circa & tum Argo navim præ-
 tereuntem spectans lapidibus
 impetebat; Demùm Medææ
 veneficiis circumventus occu-
 buit, siquidem, ut nonnulli
 memorant, Medææ poculis ad
 insaniam redactus, excessit è

vita. Sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clavum illi Medeam extraxisse, omnique ex ejus corpore effuso ichore, ipsum obuisse narratur. Nec defunt qui illum à Pœante sagitta in calce vulneratum interiisse tradunt. Noctem autem unam illic non amplius morati Argonautæ, ad Æginam aquatum contendunt, ubi de aqua pugna conferitur inter eos; inde verò per Eubœam Locridemque navigantes, Iolcum, quarto demùm mense post initam velleris aurei expeditionem, pervenerunt.

§. 27. Verùm Pelias, quod Argonautarum reditum desperabat, de Ælone obtruncando cogitavit. Hic autem dum sibi ipsi mortem consciscere quærît, immolati tauri sanguinem intrepidè hausit, & interiit. Atqui Jasonis mater, Peliam execrata, relicto filio parvulo, velut ad bellum antesignano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias & relictum ab ea filium jugulavit. Interea redit Jason, ac vellus aureum Pelix dedit. Qui, cum injurias, quibus affectus erat,

ὡς δὲ πνές; ὑποχρμένης ποιήσεν ἀθάνατον αὐτὸν, καὶ τὸ ἦλον ἐξελέσθης, ἐκρυέντος ἧς παντὸς ἰχώρῳ ὑποθανεῖν. πνές δὲ αὐτὸν τοξόδεντα ὑπὸ Ποίαντῳ εἰς τὸ σφυρὲν, τελευτήσας. μίαν δὲ ἐν ταῦθ' ἀνύκτα μέιναντες, Αἰγίνην περιόχουσιν, ὑδρεύσασθαι θέλοντες. καὶ γίνεται πρὸς τὴν ὑδρείας αὐπῆς ἀμύλλα. ὁ αἰεὶδον δὲ, διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πλεύσαντες, εἰς Ἰωλκὸν ἦλθον, τὸν πάντα πλοῦν ἐν τέτταρ' ἡμέραις πελειώσαντες.

§. 28. Περίας δὲ ἀπογνέσθ' ὅτι ἐπιτροφὴν ἔσθ' Ἀργοναυτῶν, τὸν Αἰσώνα κτείνεν ἢ θάλλειν. ὁ δὲ αἰτησάμενος αὐτὸν ἀελεῖν, δύσας ὀπιτελῶν ἀδεῶς τῶν αἵμα πασσάμενος ἀπιδανεν. ὁ δὲ Ἰάσονος μήτηρ ἐκθροσμένη Περίαν, ἐκπύον ὑπολιπῆσα παῖδα, ὡς πρὸς πόλεμον πρῶμαχον, ἐαυτῷ ἀνέστησεν. Περίας ὅτι κατελεφθέντα παῖδα ἀπέκτεinen αὐτῆς. ὁ δὲ Ἰάσων κατελθὼν, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε. πρὸς ὧν δὲ ἡδίκηθ'.

μεταλθῆν ἐδάλων, καὶ ἐν
 ἐξεδίχαστο. καὶ τότε μὲν εἰς
 Ἰσθμὸν μετὰ τῆς ἀφίστων
 πλεύσας, ἀνέδρακτο τῶν ναῶν
 Ποσειδῶνι. αὐτὸς δὲ Μή-
 διαν ἔδρακτο ζυγίων
 ὅπως Πελία· αὐτῷ δίκας
 ὑπόδει. ἡ δὲ εἰς τὰ βα-
 σίλεια τῷ Πελίῳ παρελ-
 θούσα, πίδει τὰς θυγα-
 τράς αὐτῆς [Ἀστροπείαν
 δηλαδὲ, καὶ Ἀντιόκην]
 τὸν πατέρα κρεουργῶσαι, καὶ
 κατεψῆσαι, διὰ φαρμάκων
 αὐτὸν ἐπαγγελομένη ποιή-
 σαι νέον. καὶ τῷ πτεῦσαι
 χάρειν, κριδὸν μελίττασιν,
 καὶ κατεψῆσασιν, ἐποίησιν
 ἄφνα. αἱ δὲ πτεῦσασιν, καὶ
 πατέρα κρεουργῶσαι, καὶ κα-
 τεψῶσαι.

§. κη. Αἰστος δὲ μὲν τῶν
 Ἰωλκῶν οἰκύνταν, καὶ πατέ-
 ρα δαπνῆται. τὸν δὲ Ἰάσονα μὲν
 τῶν Μηδίων, καὶ Ἰωλκοῦ ἐν-
 βάλλει. οἱ δὲ ἔχοντες εἰς Κόριν-
 θον καὶ δίκας μὲν ἐπὶ διετί-
 λωσι εὐτυχῶντες αὐτὸς δὲ τῶν
 καὶ Κορίνθου βασιλέως Κρέον-
 τος καὶ θυγατέρα Γλαύκην
 Ἰάσονι ἐγλυῶντος ἔδραπ-
 νάμενος Ἰάσον Μήδιαν,
 ἐγάμεν. ἡ δὲ ἔς τε αὐτοὺς Ἰά-

ulcisci vellet, occasionem ex-
 pectabat. Proinde sumptis so-
 cum lectissimis heroibus, in
 Isthmum navigavit, ac navim
 Neptuno dedicavit. Inde Me-
 deam monet ut rationem
 ineat, quā Pelias illi tot inju-
 riarum pœnas luat. Tum illa
 Peliaz regiam ingressa, Regis
 filias, Astropeam nempe &
 Antinoen, patrem dissecan-
 dum, elixandumque suafu in-
 ducit suo: atque eundem in
 vitam mox ætate juvenem
 suis se beneficiis revocaturam
 esse pollicetur. Idque ut faci-
 lius credi posset, arietem in-
 frustra dissectum, elixatum-
 que agnum reddidit. Tum illi
 credulæ, patrem occidunt,
 membratimque concisum eli-
 xant.

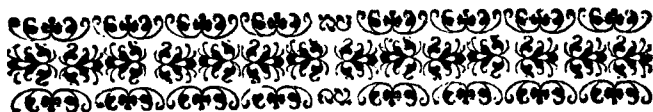
§. 28. Acastus autem unā
 cum Iolcensibus patrem sepe-
 livit: Jasonemque & Me-
 deam Iolco ejecit. Hinc illi
 Corinthum commigrant: ubi
 decennium torum fortunatè
 transegerunt. Inde cūm Glau-
 cen Creon Corinthiorum
 Rex filiam Jasoni despon-
 disse, eam, dimissa Me-
 deā, in matrimonium duxit.
 Tum illa quos Jason Deos
 jurasset,

jurasset, obtestata, ingrátum-
que illius animum subinde
detestata, uxori quidem pe-
plum venenis infectum mi-
sit : quem simul ac illa sibi
induit, cum adjutore patre,
valido igne correpta conflag-
avit. Medea insuper quos
ex Iasone filios habebat,
Mermerum nempe ac Phe-
retem, trucidavit, & sum-
ptum ab Sole alatorum dra-
conum currum conscendit,
in cóque profugit Athenas:
qua in fuga, ut quidam fe-
runt, filios infantes adhuc,
supplices ante Acræ Juno-
nis aram constitutos, omi-
sit: quos surgere jussos, Co-
rinthij multis vulneribus con-
trucidarunt. At Medea, quæ
convolarat Athenas, mox
ibi Ægeo nupta, filium, cui
Medo nomen fuit, gignit.
Posteà verò, cum Theseo
comparasset insidias Athe-
nis, in fugam acta cum Me-
do filio ejicitur; Qui ma-
gnum apud Barbaros impe-
rium consecutus, subjectam
sibi provinciam universam
Mediam vocari voluit; &
bellum contra Indos infe-
rens vitam cum morte com-

ων διὲς ὀπκλισμένη,
καὶ τῷ Ιάσονι ἄχα-
σίαν μεμψαμένη πολλάκις,
τῇ μὲν γαμουμένη πύπλον
μεμψόμενον φαρμάκῳ ἔ-
πιμψεν· ὃν αἰφροσάμην,
μὲν τῷ βοηθοῦντι πατρὶ
πυρὶ λάβρῳ καταφλέγει·
τούς τε παῖδας, οὓς εἴ-
χεν ἐξ Ιάσονος, Μέρ-
μερον καὶ Φέρητα, ἀπί-
κλεινε. καὶ λαβοῦσα πύπ-
λιν ἄμα πύπλῳ δρα-
κάντων, ὅτι τοῦτε φεύ-
χουσα, ἤλθεν εἰς Αθή-
νας. λέγεται δὲ ὅτι φεύ-
χουσα, τοὺς παῖδας νη-
πιὺς ἔπ' ὅπως κατέλιπον,
ἰκίταις κειδίσασα ὅτι τὸν
βαμὲν τῆς Ἡῆρας τῆς Α-
κραιῆς Κοεῖνδοι διὲ αὐ-
τοῖς ἀσάσαντες κατε-
στραυμάτισαν. Μήδεια δὲ
ἦκεν εἰς Αθῆνας. καὶ καὶ
γαμηθεῖσα Αἰγεί, παῖδα γυ-
νῆ Μῆδον ὀπιβελύουσα δὲ
ὑστερον Θησῆ· φουγὰς διὲ
Αθῶν μὲν τῷ παῖδι ἐπ-
εάλλεται. ἀλλ' ἔπος μὲν πόλ-
λῳ κρατήσας βαρβαρίων, ἢ
ὑφ' ἑαυτὸν χώραν ἄπασαν
Μηδίαν ἐκάλεσε, καὶ φρα-
τὲρόμενος ὅτι Ἰνδοῖς ἀπί-

Δαν. Μήδεια δὲ εἰς Κόλ- mutavit. Sed Medea nulli
 χου ἤλθεν ἄγνωτος. καὶ κα- suorum agnita, ad Colchos
 ταλαβοδον Αἰήτην ὑπὸ τοῦ remeavit : quæ cum Æeten
 αἰδολοῦ Πέρσευ τοῦ βασι- patrem Persei fratris dolo
 λείας ἐκτεθνήσκον, κτείνασα ab regia sede ejectum inve-
 αὐτόν, τῇ πατρὶ τὴν βασ- nisset, illi regnum recupe-
 λείαν κατέσπιν. ravit.

APOLLODORI ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

BIBLIOTHECES

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber secundus.

Βιβλίον β'.

C A P U T I.

ΚΕΦΑΛ. α.

QUONIAM verò Deu-
cationis genus enarra-
vimus, Inachi dein-
ceps explicemus. Inachus igitur
ex Oceano & Tethye pro-
creatur: à quo Inachus Argi-
vorum flumen nominatus est.
Hujus & Melissæ Oceani fi-
liæ, Phoroneus ac Ægialeus
filij fuerunt. Ægialeus tametsi
nullâ de se prole relictâ, sit ex-
tinctus, Ægialeam tamen ab
eo, cui præfuerat, dictam
fuisse terram legimus. Atqui
Phoroneus universæ terræ,
cui post nomen fuit Pelopon-
neso, imperio potitus, ex Lao-
dice nymphea Apin & Nioben
creavit. Apis itaque commu-
tato in dominandi libidinem
regno, vi cuncta gerens, ac

EΠΕΙΔΗ δὲ τὰ τῷ
Διὶ καλίωνθ' ἀεξί-
ηλυδάμην ἡμῶν,
ἐχθρῶν δὲ ἀνδρῶν τὸ Ἰνέ-
χην. Ὀκεανὸς καὶ Τηθύθ'
γένετ' αἰὲς Ἰνάχου· ἀπ'
ἑ ποταμὸς ἐν Ἀργεὶ Ἰνα-
χὸς καλεῖται. τούτῳ, καὶ Με-
λίῳ τῆς Ὀκεανὸς, τοῖ-
σιν υἱὸς πρὶ καὶ Αἰγιαλέου
παῖδες ἐγένοντο. Αἰγιαλέου
μὲν οὐδ' ἀπαίδος ὑποδανόν-
τῳ, ἢ χάρις ἀπασιν Ἀθ-
ηναῖα ἐκλήθη. Φορβανὸς
δὲ αἰῶνος πρὶ ὕστερον Πε-
λοποννήσου ἀποστασθέντος,
ὅτε καὶ Λαοδίκης θυμ-
φης, διωκόμενος, Ἀπὴν καὶ
Νιόβην ἐγέννησεν. Ἀπὴν
μὲν οὐδ' εἰς περὶ γένεσιν αὐ-
τῆς μετὰ τῆς διήγησης, καὶ

βίαι· ὅν τ' ἔργον·, ἐνο-
μασας ἀφ' ἑαυτῶ τῶ Πε-
λοπόννησον Ἀπίαν, ὑπὸ Θελ-
ξίου· καὶ Τελχῆνος ὁπι-
κυλδιδίς, ἄπας ἀπ' ἑαυ-
τῶ καὶ νομίδης διός, ἐκλή-
θη Σαράπης. Νιόβης δὲ,
καὶ Διός, ἢ ἑσφύτη γυναι-
κα Ζεὺς θνητῇ ἐμύγη, παῖς
Ἀργος ἐγένετο. ὅς δὲ Ἀκυ-
σίλαός φησι, καὶ Πελασ-
γός, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοῖς
ἢ Πελοπόννησον οἰκουῦσι
Πελασγοῖς. Ἡσιόδῳ δὲ,
ἢ Πελασγὸν ἀντόχθονά φη-
σιν ἔσθ'. ἀλλὰ τοῖς μὲν τέτυ-
πάσιν ἐστὶν ἄλλοι.

§. β. Ἀργος ἢ λαβὼν τὸ
φορῶνός· ἢ βασιλείαν, ἀφ'
ἑαυτῶ ἢ Πελοπόννησον ἐλά-
σειν Ἀργος. καὶ γήμας
Εὐάδην· ἢ Στρυμόν· καὶ
Νεάρας, ἐπέκλωσιν Ἰάσον,
Πιόρωνδον, Επιδάυρον,
Κρίασον· ὅς καὶ ἢ βασιλείαν
παρέλαβεν. ἐξ Ἰάσου ἢ, Ἀλφί-
τωρ γένετο· τῷ τ' Ἀργῷ
ἢ Πανόπτης λεγόμενος· ὃ καὶ
ἢ ὁφθαλμοῖς μὲν ἐν παν-
τί [τῷ] σώματι· ὑπερέαλλον
ἀνδρῶν ἐμύγη, ἢ μὲν Ἀργῷ
ἀνδρῶν λυμῶν ὁφθαλμῶν ταύτων
ἐκείνων, ἢ τῷ τ' Ἀργῷ ἢ μ-

planè tyrannico more admi-
nistrans, Peloponnesum A-
pian suo de nomine vocari
iussit. Is demùm Thelxionis
ac Thelchinis insidiis appeti-
tus, sine liberis excessit è vi-
ta: & relatus inter Deos, Sa-
rapis appellatus est. De Nio-
be autem, & Jove, quam
primam mortalium Jupiter
inivit, Argus natus est. Sed
Acusilai testimonio Pelasgus
is dicebatur, à quo Pelopon-
nesus dicta deinde Pelasgia
fuit. At Hesiodus Pelasgum
fuisse indigenam refert. Sed
hac de re nos alibi rursus di-
cturi sumus.

§. 2. Argus itaque simul ac à
Phoroneo regnum accepit,
Peloponnesum à se Argos dici
imperavit: qui postea ducta
uxore Evadne, Strymonis ac
Neææ filiâ, Iasum, Piran-
thum, Epidaurum, & Cria-
sum genuit, qui postea regno
successit. Ex Iaso autem nasci-
tur Agenor, ex quo ille Ar-
gus, qui Panoptes dicitur, or-
tus est: hunc toto corpore
oculeum fuisse legimus. Hic
etiam viribus præstans, sub-
lato, qui Arcadiam devasta-
bat, tauro, ejus sese corio cir-

cumtexit. Ad hæc Satyrum, qui Arcadibus vim inferebat, pecora abigebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam, quam Tartari ac Terræ filiam dicunt, quæ viatores corripiebat, dormientem nactus interemit: idemque sublati cædis auctoribus, Apidis interitum ultus est.

§. 3. Argi verò, & Ifinenes Afopi filia Jafus est filius: ex quo Ionem ortam esse ferunt. At Castor, qui de temporum ignoratione conscripsit, necnon complures tragœdiarum scriptores, Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus & Acusilaus eam Pirenis filiam esse narrant: quam Junonis sacerdotio decoratam Jupiter vitiavit: à quo cum violatam fuisse puellam hanc Juno comperisset, in buculam candidam transformavit, cum qua Jupiter se concubuisse abjuravit. Quare Hesiodus inquit, amantium iurandum irritum esse, neque ad Deorum iram quicquam pertinere. Juno interim vaccam ab Jove depoposcit, acceptamque Argo Panoptæ custodiendam dedit. Hanc

φίεσται. Σάτυρον δὲ τὸς Ἀρχάδας ἀδικουῦντα, καὶ ἀφαιρῶντα τὰ βοσκήματα, ὑποσταὶ ἀπέκλεινε· λέγεται ὅτι καὶ Τάρταρον καὶ Γῆς Ἐχιδναν, ἣ τὸς περιόοντας σωήρπαζεν, ἐπιτηρήσας κοιμωμένην ἀπέκλεινεν. ἐξεδίκησεν δὲ καὶ τὸν Ἀπίδος φόνον, τὸς αἰτίους ἀποκτείνας.

§. γ. Ἀργεὺς δὲ καὶ Ἰφινέης τῆς Ἀσωποδὸς παῖς Ἰάσους, οὗ φασὶν Ἰὼ θύεσθαι. Κάστωρ δὲ ὁ συγγράψας τὰ χρονικὰ ἀγνοήματα, καὶ πολλοὶ ἄλλοι τραγικῶν, Ἰνὰ τοῦ τῆς Ἰὼς λέγουσιν. Ἡσιόδῳ δὲ καὶ Ἀκουσίλαῳ Πειρήνῳ αὐτὴν φασὶν ἦν πάντῃ, ἱερῶν τε τῆς Ἥρας ἔχουσαν, Ζεὺς ἔφθνηκε. φερετοὺς ὑπὸ Ἥρας, τῆς μὲν κόρης ἀφάμεναι εἰς βῆν μίττωρσας λαοκλῶν αὐτὴν δὲ ἀπωμόσασθαι μὴ σωελθεῖν. διό φησιν Ἡσιόδους ἔκ ἐπιστάδαι τὴν ἀπὸ τῆς θεῶν ὀργῆς τοῖς ἠνομήνους ὄρεκε ὑπὸ ἱερῶν. Ἡρα δὲ ἀπταμένη παρὰ Διὸς τὴν βοῶν φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἀργον τὸν Πανόπλιον ἐν

Ασκληπιάδης μὲν, Ἀρέστωρ
 λέγει ὦν· Φερεκύδης δὲ,
 Ἰνάχης· Κέρκω δὲ, Ἀργεῖ,
 καὶ Ἰσμελῆος τῆς Ἀσωποῦ θυ-
 γατρὸς. Ἀκουσίλαος δὲ ἐκ
 γῆς γημῆσαι αὐτὸν λέγει.
 οὗτοί τε ἐλπίδας ἐδίδουσαν
 αὐτῷ, ἥ τις ἐν τῷ Μυκε-
 ναίῳ ὑπῆρχεν ἄσπις. Διὸς
 δὲ ὀπιτάξαντος Ἑρμῆ κατέ-
 ψαιτο τὴν βοῦν, μυνύσαντα
 Ἰέρακος, ἐπειδὴ λαοῖν ἐκ
 ἡδυνάτο, λίθῳ βαλὼν ἀ-
 πίχθινε τὸν Ἀργεῖον. ὅθεν
 Ἀργηφόντης ἐκλήθη. Ἡ ἔτι
 τῆς βοῦς οἶτρον ἐμβάλλων. ἡ
 δὲ, φθῆτον ἦκεν εἰς τὴν
 ὀρείνης Ἰόνιον κόλπον κλη-
 θέντα· ἐπιπτα διὰ τῆς Ἰλ-
 λυεῖδος περὶ θείου, καὶ τὸν
 Αἴγμον ὑπερβαλόντα, διέ-
 βη τὴν πότι μὲν καλὴν ἔχον
 πόρον Θρακίαν· νῦν δὲ
 ἀπὸ τῆς ὀρείνης Βόσπορον ἐπι-
 δουσα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ
 τὴν Κιμμερίαν γῆν, πολλὴν
 χεῖρον πλανήσεια, καὶ
 πολλὴν διανηξάμενη θά-
 λασσαν Εὐρώπης τε καὶ Ἀ-
 σίας, τελευτῶν ἦκεν εἰς
 Αἴγυπτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν
 μορφὴν ἀπολαβοῦσα θύναται
 παρὰ τῇ Νείλῳ ποταμῷ

autem Asclepiades Arestoris,
 Pherecydes verò Inachi, sicut
 Cercops Argi, & Ismenes,
 quæ Asopi fuit, filiam scri-
 bunt: sed Acusilaus è Pirene,
 ut dictum antea fuit, ortam
 esse refert. Hic eam ad oleam,
 quæ in Myceneo luco erat,
 alligabat. Cùm verò Jupiter
 eam Mercurio ut furtum ab-
 duceret, imperasset, idque ab
 Hierace detectum fuisset, ne-
 que celari ampliùs posset: la-
 pide perculsum Argum pereg-
 mit. Hinc itaque Mercurius
 ΑΡΓΕΙΦΟΝΤΗΣ cognomen-
 tum accepit. Juno de-
 mùm bovem æstro concita-
 vit. Quo facto, ea primùm in
 sinum ab se Ionium appella-
 tum penetravit: Mox per Il-
 lyricum progressa, Hæmum
 transcendit, ac per ea tempo-
 ra trajectum Thracium nomi-
 natum, ab illa deinde Βόσπο-
 rum dictum, tranavit. Inde,
 cùm in Scythiam penetrasset,
 & Cimmeriam terram, cùm-
 que per continentem multam
 decurrasset, multaque Europæ,
 atque Asiæ maria tranasset, in
 Ægyptum tandem pervenit:
 ubi cùm pristinam formam
 recepisset, ad Nili fluenta

Epaphum peperit. Juno Curetes ut alicubi puerum occulerent, exoravit. illi verò Junonis orata fecerunt: quod factū ubi Jupiter rescivit, Curetas occidit. Io interim ad filium sese vestigandum accingit. Quæ cūm Syriam propè universam pervagata esset, quòd illic Bybliorum Regis uxor filium educare significabatur, ea tandem, Epapho invento, in Ægyptum remeavit; ac Telegono, qui tum Ægyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam Isin vocarunt Ægyptij, statuas collocavit; & Ionem quoque Isidem appellarunt.

§. 4. Epaphus autem Ægyptiis imperans, Memphin Nili filiam sibi conjugavit: deque uxoris nomine conditam urbem, Memphin nominavit, ex eaque Libyam procreavit, à qua & pars una terrarum Libya vocitata est. Cæterum ex Libya Neptunóque gemini Agenor ac Belus oriuntur. Agenor itaque in Phœnicen profectus, inibi regni sedem constituit: ubi & magnæ sobolis auctor extitit: quare de eo in præsentia di-

Ἐπαφον παῖδα. ἣν τὸν Διὶ
Ἡὲρ δαῖται Κυρήτων ἀφα-
νῇ ποιῆσαι. οἱ δὲ ἠφαι-
σαν αὐτόν. καὶ Ζεὺς μὲν
αἰσδομένη, κτείνει Κέ-
ρητας. Ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τῆς
παιδὸς ἐτρέπτο. πλανω-
μένη δὲ καὶ Συρίαν ἀπα-
σαν, ὅτε γὰρ ἐμυλῶτο τῇ
Βυβλίων βασιλείᾳ γυνὴ
ἐπιδίωκε τὸν υἱόν. καὶ τὸν
Ἐπαφον εὗρεν, εἰς Αἴγυ-
πτον ἐλθούσα, ἐγαμέθη Τη-
λεγόνῳ τῷ βασιλεύοντι τότε
Αἰγυπτίων. ἰδρύσασθαι ἄγαλ-
μα Δήμητρος, ὡς ἐκέλευσαν
Ἰσιν Αἰγυπτιοί, καὶ τῇ Ἰὼ
Ἰσιν ὁμοίως φερασθῆναι
σαν.

§. 4. Ἐπαφὸς δὲ βασι-
λεύων Αἰγυπτίων, γαμέθ.
Μέμφιν τῇ Νείλῳ θυγατέ-
ρι, καὶ ἐπὶ ταύτης κτίσας
Μέμφιν πόλιν. καὶ πικροῖ
θυγατέρι Λιβύῳ, ἀφ' ἧς
ἡ χώρα Λιβύη ἐκαλεῖται. Λη-
βόνος δὲ καὶ Ποσειδῶνος,
γίνονται παῖδες δύο, οἱ
Ἀγνώρ καὶ Βήλος. Ἀγνώρ
μὲν αὖ εἰς Φοινίκῳ ἀπαλα-
γῆς ἐβασίλευσεν καὶ τῆς
μαγάλους ρίζης ἐγένετο γε-
νηάρχης. ὅθεν ὑποβασίμειδα

καὶ τίτι. Βῆλθ' δὲ ὑπο-
 μέinas ἐν Αἰγυπτῷ βασιλεύ-
 ῃ Αἰγυπτῷ. γαμέ δὲ Ἀγχι-
 νόου ἢ Νείλου θυγατέρας. ἃς
 αὐτῷ γίνονται παῖδες δίδυ-
 μαι, Αἰγυπθ' καὶ Δαναός.
 ὡς δὲ φησιν Εὐριπίδης, καὶ
 Κηφείδης καὶ Φινεύς περὶ π.
 Δαναὸν μὲν οὐκ Βῆλθ' ἐν
 Λιβύῃ κρησίνων Αἰγυπθον
 δὲ ἐν Ἀραβίᾳ. ὅς καὶ κατα-
 σκεψάμενθ' ἢ Μελαμπί-
 δων χώραν [ἀφ' ἑαυτῶ]
 ἀνόμεσιν Αἰγυπθον. γίνον-
 ται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν,
 Αἰγυπθῷ μὲν παῖδες πνιπκοί-
 νται. θυγατέρες δὲ Δαναῶν
 πνιπκοίται. κατασφάτων δὲ
 αὐτῶν περὶ ἀνθρώποις φησὶ ἢ
 ἀφ' ἧς, ὅστις Δαναός τοις
 Αἰγυπθῷ παῖδας, πλὴν ἑνὸς
 ἢ δύοϊν, διὰ τῶν ἢ αὐτῶν θυ-
 γατέων ἀνείλε, διδοίκατος
 [καὶ δὲ καὶ ἐκ χρησμοῦ, ὅτι
 φονεύσεται ὑπὸ ἑνὸς αὐ-
 τῶν, καὶ] ὑποδομένης Ἀπο-
 νῆς αὐτῷ, ναυὸν περὶ τοῦ κα-
 τασφάτων, [ἢ κληθεῖσαν
 ὡς δὲ τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ θυ-
 γατέων αὐτῷ πνιπκοίται]
 ἐν ἢ τοῖς κόραις ἐν δὲ μὲνθ'
 ἔφυγε. περὶ αἰγῶν δὲ Ρόδου,
 τὸ τῆς Λινδίας Ἀ' θινῶν

cere supersedebo. At Belus;
 quod ex Aegypto minimè dis-
 cessisset, Aegypti regnum
 consequitur: atque Anchi-
 noen Nili filiam duxit uxo-
 rem, de qua filios geminos
 creavit, Aegyptum ac Da-
 naum; sed &, ut Euripides ait,
 Cepheum, Phineúmque. Igi-
 tur Danaum Belus ad Libyam
 incolendam, Aegyptúmque ad
 Arabiam habitandam misit.
 Qui, cum devastasset Melam-
 podum terram, eam Aegypti
 nomine appellari de seipso
 voluit. Porro & Aegypto. è
 pluribus conjugibus filij ma-
 res quinquaginta gignuntur:
 at fratri Danao filix totidem.
 Qui, cum de regno inter se
 contenderent, Danaus Aegy-
 pti filios præter unum aut al-
 terum, filiarum suarum operâ
 necavit: nam ex oraculo cæ-
 dem sibi imminere acceperat:
 metu percussus Minervæ con-
 filio, navim nominatam ab
 eo de filiarum suarum nume-
 ro πνιπκόπρον, quasi dixeris
 quinquagintiremem, primus
 fabricavit, in quam filiabus
 impositis, aufugit. Inde ad
 Rhodum insulam cum appul-
 sus esset, Minervæ Lindiz
 statuum

statuam dedicavit. Hinc & Argos se contulit, & huic regnum tradit Helanor, qui tum Argis regnabat. At ipse Danaus ejus regionis potitus, suo ipsius nomine incolas Danaos appellari voluit. Sed quod ea regio aquarum inopiâ laborabat, ex quo scilicet Neptunus iratus Inacho, fontes exsiccaverat, quod eam Minervæ terram esse testatus est, filias suas interim aquatum misit. harum una Amymone aquam quærens, telum in cervum jacet, ac fortè Satyrum dormitantem ferit: quare ille somno expergefactus, puellæ ineundæ miro desiderio capitur. At Neptuni superventu, Satyrus se dedit in fugam. Amymone autem cum hoc concubuit, eique Neptunus Lernæos fontes indicavit.

§. 5. Porro Ægypti filij Argos profecti, ut mutuam inter se similitudinem componerent, sese cohortantur, & Danai filias sibi in matrimonium dari obsecrant. Tum Danaus, simul quod parùm crederet eorum pollicitationibus, simul quod fugæ exiliique sui

ἄγαντα ἰδρύσασθαι. ἐντεῦθεν δὲ ἦσαν εἰς Ἀργεῖον, καὶ τῇ βασιλείᾳ αὐτῷ ἐξεδίδωσι Ελαίωρ ὁ τότε βασιλεύων. [αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας ἀφ' ἐαυτῆς τὸς ἐνοικοῦντας Δαναοὺς ὠνόμασεν.] αὐτὸν δὲ τῆς χώρας ὑπαρχόντις, ἐπειδὴ καὶ τὰς παῖδας ἐξήγαγεν Ποσειδῶν μνηστῆρας ἰνὰ χῶρον, διότι τῇ χώρᾳ Ἀθῶναι ἐμαρτύρησιν ἔχοντες, τὰς θυγατέρας ὑδροδομήσας ἐπιμύσει. μία δ' αὖτ' Ἀμυμώνη ζητοῦσα ὕδατος, ῥίπτει βέλος ἐπὶ ἔλαφον, καὶ κοιμωμένον Σάτυρον τυγχάνει. καὶ κτείνει τὸν ὄψιαν αὐτῆς, ἐπιδύμει συγχυρόμενος. Ποσειδῶν δ' ἐπιφανέντος, ὁ Σάτυρος μὲν ἐφυγῆναι Ἀμυμώνη δὲ, τέτρως συνιδνάσεται. καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρνῃ πηγάς ἐμυώνσει.

§. 6. Οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες ἐλθόντες εἰς Ἀργεῖον, τῆς τε ἑλπίδος παύσασθαι παρὲς ἄλλους, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν γαμῆν ἠξιοῦν. Δαναὸς δὲ, ἅμα μὲν αἰσίων αὐτῶν σοῖς ἐπαγγέλμασι, ἅμα δὲ καὶ μνηστῆκων ἐπὶ φυγῆς,

ὁμιλῶν τοὺς γάμους, καὶ
 διεκλήρεται τὰς κόρας. Τῶρ μνη-
 σταν μὲν οὐδ', ἢ προσβυτί-
 ζαν· ἐξῆλθε Λυγκαῖ, καὶ
 Γοργυφόνῳ Προθεῖ. ἔπειτα γὰρ
 ὁ βασιλίδος γυναικὸς Ἀρ-
 γυφίης ἐγαγόντισαν Αἰγυ-
 φίαν· ἥ δὲ λοιπὴν ἔλαχεν,
 Βούσιαι μὲν καὶ Εὐκάλωδος,
 καὶ Λύκος καὶ Δαΐφρων, καὶ
 Δαναῶν ἡμενηδεύσαι ἐν Εὐ-
 ρωπῇ, Ἀυτομάτῳ, Ἀμυμό-
 νῳ, Ἀγαυῷ, Σικελίῳ. αὖ-
 τι δὲ ἐκ βασιλίδος ἐγχο-
 πο Δαναῶν. ἐκ δὲ Ἐλεφαντί-
 δος, Γοργυφόνῃ καὶ Τῶρ μνη-
 σταν. Λυγκίης δὲ καὶ Καλύ-
 κῳ ἔλαχεν. Ἰστρος δὲ, Ἰππο-
 δαμίαν· Χαλκιδῶν, Ρωδίαν·
 Ἀγνώωρ, Κλεοπάτραν· Χαΐ-
 τος, Ἀστεῖαν· Διοκορυστὴς,
 Ἰπποδάμειαν· Ἀλκίς, Γλαυ-
 κῳ· Ἀλκμειῶν, Ἰππομέ-
 δικταν· Ἰππόδοτον, Γόργῳ·
 Εὐκλῳ, Ἰφιμέδυσαν· Ἰπ-
 πόλυτον, Ρόδῳ· ἔπειτα μὲν οἱ
 δέκα ἐξ Ἀραβίας γυναικὸς·
 αἱ δὲ παρθένοι, ἐξ Ἀμα-
 δρυάδων νυμφῶν· αἱ μὲν, Ἀ-
 τλαντίης· αἱ δὲ ἐκ Φοίβης.
 Ἀγαπήδανον δὲ ἔλαχε Πι-
 ρηνῳ· Κέρκεστι δὲ, Δάριον·
 Εὐρυδάμην, Φάρτῳ· Ἀγίος,

injuriam haudquaquam obli-
 tus esset, nuptias pactus for-
 titō puellas distribuere cœpit.
 Hypermnestram igitur, nata-
 rum maximam, Lynceo, &
 Gorgophonem Protheo sele-
 git. Hos enim ex conjugē Re-
 gina Argyphia Ægyptus ex-
 tulerat. Inde suam quisque
 fortiti sunt, Busiris quidem &
 Enceladus, Lycusque ac Dai-
 phron, Automaten, Amy-
 monen, Agaven, Scæam,
 Danæo ex Europa regia ma-
 trona sâtas ducunt. At ex Ele-
 phantide ortæ fuerunt Gorgo-
 phone, atque Hypermnestra:
 sed Lynceus & Calycen forte
 duxit. Inter autem Hippoda-
 miam: Chalcodon, Rhodiam:
 Agenor, Cleopatram: Aste-
 riam, Chætus: Hippodamiam,
 Diacorystes: Alcis, Glaucen:
 Alcmenon, Hippomedusam:
 Hippothous, Gorgen: Iphi-
 medusam, Euchenor: Rho-
 den, Hippolytus. Hi decem
 ex Arabia uxore geniti sunt.
 Sed puellæ ex Hamadrya-
 dibus Nymphis: aliæ ex
 Atlantea, aliæ ex Phœbe
 natæ sunt. Agaptolemo Pi-
 rene, Cercesti Dorion, Eu-
 rydamanti Pharte, Ægio,

Mnestra , Evippe Argio : Anexibia Archelao , Menacho Nelo , obvenerunt. Hi septem è Phœnissa conjugè orti sunt : at puellæ, ex Æthiopide. Qui verò ex Tyria erant, sine sorte duxerunt eas quæ ex Memphide erant ; idque propter similitudinem nominum , Clitus , Cliten ; Sthenelus , Sthenelen ; Chrysipus , Chrysippen. At qui ex Caliane & Naide Nympha, præter eos filij duodecim nati erant, cum toridem Polyxonis filiabus , sortito matrimonium contraxerunt. Illorum hæc sunt nomina, Eurylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas, Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Bromius, Polyctor, Chthonius. Hæ verò sunt ex Nympha nata, Autonoe, Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glaucippe, Anthlea, Cleodora, Evippe, Erato, Stygne, Bryce. Qui verò de Gorgonibus Ægypto nati sunt, eas, quæ de Pieria genitæ fuerunt, sortiti duxerunt. Nam Periphanes obtigit Actæa, Oëneo Podarce, Ægypto Dioxippe, Menalce Adyte, Ocypete Lam-

Μνήστρα Ἀργίου, Εὐίπι-
 πλου Ἀρχέλαου, Μενά-
 χου Νελοῦ, ἐκ τῆς Φοινίσσης γυναι-
 κός. αἱ δὲ παρθέναι, Αἰ-
 θιοπίδος. ἀκλεσθὲν δ' ἔλα-
 χον δι' ὁμωνυμίαν τὰς Μέμ-
 φιδος, οἱ ἐκ Τυρίας. Κλει-
 τὸς Κλειτίῳ. Σθένελος
 Σθενέλῳ. Χρύσιππος Χρυ-
 σίππῳ. οἱ δὲ ἐκ Καλιαν-
 δος [καὶ Νηίδος] Νύμφης
 παῖδες δώδεκα, ἐκλεσθό-
 σαντες, ὧς καὶ τῆς ἐκ Πολυ-
 ξοῦς Ναίδος. ἦσαν δὲ οἱ
 μὲν παῖδες, Εὐρύλοχος,
 Φάντης, Περειθένης, Ερ-
 μῶ, Δρύας, Ποταμῶν,
 Κίσειος, Λίξῳ, Ἰμβριος,
 Βρύμῳ, Ποδύκτωρ, Χθό-
 νιος. αἱ δὲ κόραι Νύμ-
 φης, Αὐτονόη, Θεανώ,
 Ἠλέκτρα, Κλεοπάτρα, Εὐ-
 ρυδίκη Γλαυκίππη, Ἀνθή-
 λεις, Κλεοδώρα, Εὐίππη, Ε-
 ρατώ, Στύγη, καὶ Βρύκη.
 οἱ δὲ Γοργόνων Αἰγυπτίων γε-
 νόμοι, ἐκλεσθάντες ὧς
 καὶ ἐκ Πιερίας, καὶ λαγχά-
 νει, Πείρας μὲν Ἀκταίῳ.
 Οἰνεὺς Ποδάκῳ. Αἰγυ-
 πτῶ Διοξίπῳ. Μενάλ-
 κης δὲ Ἀδύτῳ. Λάμπρος,

Ωκυπύλῳ· Πυλάργῳ Ἰδ-
 μων. ὁ αὐτὸς δὲ εἰς νεώ-
 ττοι· Ἰδας, Ἱπποδίπλῳ·
 Δαίφρων, Ἀδαιπύῳ (αὐ-
 τῷ δὲ ἐκ μητρὸς ἐφρον-
 το Ερως) Παρδίῳ· Καλ-
 λιδίπῳ Ἀρβηλῷ, Οἰμῳ·
 Τηρσίῳ, Κελαινῷ Ἱπ-
 ποκρυστῷ, Τπειπύῳ. ὅ-
 ττοι ἐκ Ηφαιστίνης. αἱ δὲ
 ἐκ Κρινόδος. αἳ δὲ ἐκλη-
 ρύσαντο τοὺς γάμους, ἐ-
 στάσας ἐγχεΐδια διαδί-
 δωσι τῷς θυγατέρας· αἱ
 δὲ κοιμώμενοις τοῖς νυμ-
 φίοις ἀπέκτινεν, πλεὺς
 Τηρμνήτρας· αὐτὴ δὲ Λυ-
 κία δίδωσι, παρδίνον αὐ-
 τῷ φυλάξαντα· διὸ κα-
 θείρας αὐτῷ Δαναὸς,
 ἐφευγεί. αἱ δὲ ἄλλαι ἦν
 μὲν Δαναοῦ θυγατέρες,
 τὰς μὲν κεφαλὰς ἦν νυμ-
 φίσαν ἐν τῇ Λέρνῃ κα-
 τέρξαν, τὰ δὲ σώμα-
 τα, ὡς τῆς πόλεως ἐκ-
 δίδωσαν καὶ αὐταὶ ἐκείνη-
 ραν Ἀδωᾶ πρὸς Εἰς-
 μῶς, διὸς καλεῦσάυτῃ.
 Δαναὸς δὲ ὕστερον Τηρ-
 μνήτρας Λυγκιᾷ σωμαί-
 σι· τὰς δὲ λοιπὰς θυγα-
 τέρας εἰς Τυμνικὸν ἀγῶνα

po, Pylarge Idmoni. Sex at-
 tem novissimi, Idas, qui Hip-
 podicen : Daiphron, qui A-
 dianten (hæc autem sunt ex
 Herse matre natæ) Pandion,
 qui Callidicen : Arbelus, qui
 OEmen : Hyperbius, qui Ce-
 lano : Hippocorystes, qui
 Hyperipten sibi conjugaverunt.
 Hi ex Hephæstine oriuntur :
 at puellæ matre Crinone fue-
 runt. Post, ubi suam quisque
 fortitus conjugem duxerunt,
 acceptos in convivium cun-
 ctos Danaï filiz datis à patre
 pugionibus somno sepultos,
 suum quæque sponfos occi-
 dunt, unâ tantummodò excep-
 ptâ Hypermnestrâ : hæc enim
 sola Lynceum, quod ejus vir-
 ginitate abstinuisset, incolu-
 mem servavit. Quamobrem
 hanc Danaus onustam vincu-
 lis custodiri jubet. Reliquæ
 Danaï filiz præfecta sponso-
 rum capita in Lerna defode-
 runt, corpora verò ante ur-
 bem deplorata sepelienda cu-
 raverunt. Has autem Miner-
 va Mercuriûsque Jovis impe-
 rio expiarunt. Demùm post-
 eâ Danaus Hypermnestram
 Lynceo copulavit, cæteras in
 gymnicum certamen produ-

ſtas victoribus habendas de-
dit. Amynone Neptuni ſe-
mine prægnans, Nauplium
peperit. Hic longævus factus,
mare navigans, morientium
caſum permoleſtè ferebat: ſed
& ipſi tandem aliquândo obiit.
ſe contigit, vel eo mortis ge-
nere, quo alios defungi mor-
tiſſimè conſpiciebat. Verùm
antequàm è vita diſceſſit, ut
Tragicorum auctoritate com-
probatur, Clymenen Atrei
filiam ſibi uxorem conjugari
placuit. Qui verò Reditus
conſcripſit, Philiram duxiſſe
ait. Cercopis autem testimo-
nio, Heſionen cepit: de qua
Palamedem, Oëacem, Nau-
fimedontem gignit.

CAP. II.

Lynceus autem, qui poſt
Danaum Argis domina-
tus eſt, ex Hypermneſtra qui-
dem Abantem filium genuit:
ex quo & Ocaleâ conjuge
Mantinei filiâ, gemini pro-
creantur, Acrifiſius ac Proetus,
qui cùm in utero matris ad-
huc eſſent, inter ſe diſſidere
cœperunt. Ubi verò per æta-
tem potuere, de regno certare
non dubitarunt. Hique belli-

τοῖς νικῶν ἔδωκεν. Ἀμυ-
μόνῃ δ' ἐκ Προσπιδῶνος ἐγέν-
νησεν Ναύπλιον. οὗτος μακρό-
βιος ἤρως ἦν, πλέον τῶν
θάλασσαν, τοῖς ἐμπόποιον
ἐπὶ θανάτῳ ἐδυσφόρει. σὺν
ἑστὶ οὖν καὶ αὐτὸν τελευ-
τῆσαι ἐκείνῳ τῷ θανάτῳ,
ὃν τῶν ἀγῶν τελευτῶσάντων
ἐδυσφόρει. τῶν δὲ τελευ-
τῶσαι, ἔγχετο, ὡς μὲν οἱ
Τεγεχαιοὶ λέγουσι, Κλυμέ-
νῳ τῶν Ἀτρείδων ὡς δὲ ἂν
τοῖς νότοις χράσας, Φιλό-
ραν ὡς δὲ Κέρκω, Ησιό-
νῳ. καὶ ἐγένοντο Παλα-
μήδῳ, Οἰάκῳ, Ναυσιμέ-
δοντι.

Κ Ε Φ. β.

ΛΥγκεὺς δὲ μετὰ Δα-
νᾶν Ἀργεῖς δυναστε-
υόν, ἐξ Ὑπερμνήστρας τι-
μνοῦ παῖδα Ἀβάντην. τῷ τε
δὲ καὶ Ουκαλείᾳ τῇ Μαντι-
νέᾳ, δίδυμοι παῖδες ἐγί-
νοντο, Ἀκρίσιον καὶ Προΐ-
τον. ἔπειτα, καὶ ἔτι γαρὺν
μὲν ἐπ' ὄντις, ἐκασιάζον-
τες ἀλλήλους. ὡς δὲ αἰ-
τεθήσωντο, περὶ τῆς βασι-
λείας ἐπὶ ἀλλήλων. καὶ πολε-

μῆντες εὐρυν ἀπιδας περ-
 τε, καὶ κρατήσας Ακρίσιος,
 Περίτῃ Ἀργεὺς ἐξελαύνει·
 ὃ δ' ἵκεν εἰς Λυκίαν πρὸς
 Ἰσθάπῃ· ὡς δ' ἔπειτα φα-
 σὶ, πρὸς Ἀμφιδάκτῃ καὶ
 γαμῇ τῷ τούτου θυγατρί,
 ἣς, ὡς μὲν Ομηροῖς, Ἀν-
 τεῖαν· ὡς δ' ἐπὶ τῶν Τραγικῶν,
 Σθενέβοιαν. κατὰ γὰρ δὲ αὐ-
 τὸν ὁ κηδεὺς μὲν σταπὶ
 Λυκίων, καὶ καταλαμβάνει
 Τίρυνθα· ταύτῃ αὐτῷ
 Κυκλώπων τῶν χερσαίων· Με-
 ρισσάμφοι δ' ἐπὶ τῷ Ἀργεῖαν
 ἄπυσαν κατ' ὅκωσιν, καὶ Ἀκρί-
 σθ' μὲν Ἀργεὺς βασιλέ-
 νει· Περίτῃ δ' ἐπὶ Τίρυν-
 θος· καὶ γινέται Ἀκρίσιῳ μὲν
 ἐξ Εὐρυδίκης ἡ Λακεδαι-
 μωνίη· Δανάη.

§. β. Περίτῃ δ' ἐπὶ Σθενέ-
 βοίᾳ, Λυσίππῃ, καὶ Ἰφί-
 νῳ, καὶ Ἰφιδάσῃ. οὗτοι
 δ' ἐπὶ ὡς ἐπληρώθησαν, ἐμ-
 νησαν, ὡς μὲν Ἡρόδοτος
 φησὶν, ὅτι παρὰ Διονύσειον
 λατρίᾳ κατεδύοντο. ὡς δ' ἐπὶ
 Ἀκασίᾳ λέγει, διότι τὸ
 τῆς Ἥρας ξόανον ἐξουτί-
 λισαν. Ἰφιδάμφοι δ' ἐμ-
 ναντες, ἐπληρώθησαν αὐτὴν ἡ
 Ἀργεῖαν ἄπυσαν. αὐτῇ δ' ἐπὶ

gerantes primi clypeos inve-
 nerunt. Inde victor Acrisius.
 Proetum Argis exegit : qui ad
 Iobaten in Lyciam pervenit :
 sed, ut alij produnt, ad Am-
 phianactem confugit, cujus
 etiam filiam ducit : Homerus
 autem Anteam dicit ; At si
 tragædiarum scriptoribus fi-
 dem habemus, Sthenobæam.
 Hunc demum socer cum Ly-
 ciorum copiis reduxit, ac Ti-
 rynthem occupavit, quam
 ipsius gratiâ Cyclopes mœni-
 bus cinxerunt, atque in par-
 tem assumpti, Argivam ter-
 ram propè universam colue-
 runt. Sic Acrisius Argis impe-
 rat : & Proetus Tirynthe. Ad
 hæc Acrisius ex Eurydice La-
 cedæmonis filiâ Danaen gi-
 gnit.

§. 2. Proetus verò de Sthe-
 nobæa Lysippen, Iphinoén-
 que, & Iphianassam : quæ cum
 adultæ jam ætatis essent, in
 insaniam inciderunt, quod, ut
 Hesiodus inquit, Dionysi fe-
 rias minimè receperant : At
 Acusilai sententiâ, quod Ju-
 nonis simulacrum nihili fece-
 rant. Sic itaque furore perci-
 tæ per omnem Argivorum
 terram deerrabant. Inde ite-

rum in Arcadiam ac Peloponnesum reversæ, cum omni dedecore per deserta discurrebant. Melampus autem Amythaonis filius, & Idomenes, quæ fuit Abantis, vaticinandi cognitione insignis, & qui portionandi, expurgandique rationem primus invenerat, se virginibus sanitatem restitutum pollicetur: si tertiam regni partem accipiat. Proetus tantâ mercede deterritus, filiarum curationi minimè assentitur. Quocirca virgines longè majori vesaniâ concitantur, imò verò etiam reliquæ mulieres cum virginibus simul furere cœperunt: etenim desertis propriis sedibus, in suos ipsarum desæviebant liberos, atque in deserta sese fugâ abdebant. Cùm verò id calamitatis genus in dies magis cresceret, postulatam mercedem Proetus Melampodi ultrò concessit. Tum ille eas se curaturum esse promittit, si regni tantundem fratri suo Bianti attribuat. Inter hæc Proetus veritus ne, si filiarum curatio longius traheretur, mercedem ille peteret ampliorem, postulatis af-

τῶν Ἀρκάδιαν καὶ τὴν Πελοπόννησον διελθούσαι μὴ ἀκοσμίαις ἀπάσης, διὰ τῆς ἐρημίας ἐτρώχασον. Μελάμπους δὲ ὁ Ἀμυθαόνου, καὶ Εἰδομένης τῆς Ἀλάντης, μαίης ὦν, καὶ τῶν διὰ φαρμάκων καὶ χειρουργίας θεραπεύειν ποσὶ δέξηνκός, ὑποχρεῖται θεραπεύειν τὰς παρδένους, εἰ λάβοιτο τὸ τρίτον μέρος τῆς δυνατείας. ἔκ ἐπιτρέποντος δὲ Περίτερος θεραπεύειν ὅττι μισθοῖς πηλικούτοις, ἔπ' ἄλλων ἐμαίνοντο αἱ παρδένου· καὶ προσέειπε μετὰ τούτων αἱ λοιπαὶ γυναικες· καὶ γὰρ αὐταὶ τὰς οἰκίας ἀπολιπόσαι, τοῖς ἰδίους ἀπέλλυσον παῖδας, καὶ εἰς τὴν ἐρημίαν ἐφοίτων. περιβαίνουσης δὲ ἐπιπλεῖσον τὴν συνοχὴν, τοῖς αἰτηθέντας μισθοῖς ὁ Περίτερος εἰδὼς, ὁ δὲ ὑπέχετο θεραπεύειν, ὅταν ἔτιεν τοσούτον τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς ὡς λάβη Βίαν. Περίτερος δὲ ἔυλαβη Βίαν, μὴ βραδυλόους τῆς θεραπείας, αἰτιοῦσθαι καὶ πλεον· θεραπεύειν

σωμαχρήσιν δὲ τοῦτοισι.
 Μελάμπους δὲ φθλα-
 βὼν τοῖς δαυαπυάτοισι
 ᾧ Ἰφινῶν, μετ' ἀλα-
 λαγμοῦ καὶ ἡνΘ' ὀδύου
 χρεῖας ὡς ᾧ ὄρεον αὐ-
 τὰς εἰς Σικυῶνα σωμαδίω-
 ξε. καὶ δὲ τὸν διαγμὸν,
 ἢ φρεσβυτάτην ᾧς θυγατέ-
 ρον, Ἰφινῶν ματήλαξεν.
 ταῦς δὲ λοιπαῖς πυρόσσις
 καθαρμοῦ σφελυνῆται σω-
 ῖβη. καὶ ταύτας μὲν ἐξέ-
 δοτο Πρωῖτον Μελάμπου
 καὶ Βίαν. ταῦδε δὲ ὕψυ-
 ρον ἐχρήσθησι Μυραπίνθον.

sensus, filias Melampodi cu-
 randas commisit. Quare Me-
 lampus, adhibitis validissimis
 adolescentibus ejubilarum si-
 mul, & entheam quandam
 choream imitatus, de monti-
 bus virgines ipsas in Sicyo-
 nem est usque infecutus. Has
 dum persequeretur, Iphinoë
 natu maxima vitam cum mor-
 te commutavit. Reliquæ ve-
 rò, repurgatâ vefaniâ, resipue-
 runt. Harum demùm, Melam-
 podi unam, & Bianti alteram
 Proetus in matrimonium col-
 locavit: neque longo pòst
 tempore Magapenthem fi-
 lium genuit.

Κ Ε Φ. γ.

C A P. I I I.

ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ Δὲ ὁ
 Γλαύκε τῷ Σισύφει,
 κτείνας αἰκουσάας ἀδελφὸν
 Δηλιάδην, ὡς δὲ πνέει
 ρασι, Πηλεΐδαν ἄλλοι δὲ,
 Αλκιμένειον, εἰς Ἀργῷ
 πρὸς Πρωῖτον ἐλθὼν κα-
 θάρσκει. καὶ αὐτῷ [γυνή]
 Σθενόβοια, [ἣ καὶ Ἀν-
 τία] ἔσθεται ἰσχυρῶς, καὶ
 περιπατοῦσιν λόγοις καὶ συν-
 ουσίαις τῷ δὲ ἀπαρτυ-
 ρένῃ, λέγει πρὸς Πρωῖτον,

CÆterùm Bellerophon-
 tes Glauci, qui Sisyphî
 fuit, cùm per imprudentiam
 Deliadem fratrem, sive, ut
 quidam ferunt, Pirenem, aut,
 ut alij volunt, Alcimenem
 peremisset, ad Proetum Argos
 confugit, ab eoque expiatur.
 Mox autem cùm illius amore
 Sthenobœa, quæ & Antea di-
 cebatur, deperiret, spargit ver-
 ba de concubitu. Qui, cùm
 mulieris libidini minimè con-
 sensisset, Sthenobœa Proeto
 Bellerophontem,

Bellerophontem, quod se de stupro interpellasset, infimulavit. Proetus credulus, dat illi ad Iobaten socerum literas hujusce argumenti, ut Bellerophontem curaret occidendum. At Iobates te cognita, illum ut ad Chimæram extinguendam iret, imperavit. Si quidem ita juvenem à fera perditum iri arbitrabatur, quando ea non unius modo, sed ne multorum quidem viribus facile perdomari poterat. Nam primâ in parte leo, postremâ draco, mediâ verò capra esse videbatur, quæ flammam evomebat, ac proxima quæque disperdebat, pecorâque vastabat: Hæc enim trium belluarum viribus sub una duntaxat natura communita erat. Aiunt. hanc ipsam Chimæram ex Homeri testimonio Amisodari curâ enutritam fuisse, natamque ex Typhone & Echidna: id quod Hesiodi carminibus comprobatur.

§. 2. Consenso igitur Pergaso, quem ex Medusa ac Neptuno solum, & aligerum habebat Bellerophontes, sublatus in altum, ex eo Chimæ-

ἢ π Βελλεροφόντης αὐτῇ πε-
εὶ φθορῆς πρὸς ἐπιμύφατο
λόγους. Προΐτω ὃ πρὸς ἐν-
σας, ἔδωκεν ὡς ποταλὰ αὐτῷ
πρὸς Ἰοβάτην [τὸν πενδε-
ρὸν] κομίσαν· ἐν αἷς ἐνε-
χεραπῆ, Βελλεροφόντην
ἀποκτείνει· Ἰοβάτης ὃ ὅπ-
μοις, ἐπιτάξεν αὐτῷ Χί-
μαιραν κτείνειν, νομίζων
αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θνητοῦ δια-
φραξήσεσθαι. ὡς γὰρ ὁ μόνον
ἐνὶ, ἀλλὰ πολλοῖς ἐκτενέ-
λωτον. ἔχε δὲ πρὸς τομὴν
μὲν λέοντος, ὑστὲρ ὃ δρά-
κοντος, τέλει δὲ κεφαλὴν
μέσσω αἰγῆς· δι' ἧς πῦρ
αἶψα, καὶ τὴν χώραν διεφ-
θαιρε, καὶ τὰ βοσκήματα
ἐλυμαίνετο. μία γὰρ φύσις
τῶν θνητῶν εἶχε διωάμιν·
λέγεται δὲ καὶ τὴν Χίμαιραν
ταύτῃ παραβῆναι μὲν ὑπὸ
Ἀμισοδάρι, καὶ διὰ τοῦ εἰρηκε
καὶ Οὔρου· γνηθῆναι δὲ
ἐκ Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνῆς,
καθὼς Ἡσίοδος ἱστορεῖ.

§. 3. Αναβιβάσας οὖν
ἐαυτὸν ὁ Βελλεροφόντης ὅπῃ
τὸν Πήγασον, [ὃν] εἶχεν
ἵππον ἐκ Μεδέης πηλὸν
γεγνημένον, καὶ Ἰοσσιδῶ-
ντος, ἀφ' οὗτος εἰς ὕψος, ὑπὸ

τάτῃ κατ'ὅξ' ἄσ' ἢ χί-
μασιν. μὲν δὲ τὸν ἀγῶ-
να ἔσται, ἐπέταξεν αὐ-
τῷ Σολύμῳις μωχεῖσθαι·
ὥς δὲ ἐπ' ἄλ' ἔπειτα καὶ ὁ-
τον, Ἀμαζίσιν ἐπέτα-
ξεν ἀγανίκεσθαι αὐτόν. ὥς
δὲ καὶ πῶτας ἀπέλθαι,
τοῖς τε νεώπῃ Ἀχαιῶν
διαφέρειν ὀκουώτας ἐπ-
ιέξας, ἐπέταξεν ἀπὸ κλῆ-
ροι κορυσσάντας. ὥς δὲ
καὶ τοῖς τοῖς ἀπὸ κλῆροι
τας, Σαρμασας πῶ δυν-
νακὸν αὐτῷ Ἰοβάτῃ. τέ-
τε γέμματα ἔδειξε, καὶ
παρ' αὐτῷ μένειν ἡξίωσε,
δοῖς πῶ θυγατέρα Φιλο-
νίου. καὶ θυήσαν, τῷ
ῥοσιλέαν κατέλιπον αὐ-
τῷ.

ram sagitis impetebat. Quā-
demum peractā pugnā, Ioba-
tes eundem in Solymos pu-
gnaturum misit. ubi & id feli-
citer exegit, ad Amazonas ex-
pugnandas proficisci impera-
vit. Quibus item devictis, col-
lectam Lyciorum juventu-
tem, quæ cæteris præcellere
videretur, in insidiis conside-
re jubet, atque ita Bellerophontem occidi præcepit.
Ubi autem & hosce ad unum
omnes ab eo casos accepit,
admiratus juvenis præstan-
tiam Iobates, literas illi Proe-
ti ostendit. Inde, ut secum
maneret, rogavit: eique Phi-
lonoen filiam uxorem dedit.
Qui demum, cūm fato con-
cessisset, Bellerophontem ge-
nerum suum regni successo-
rem instituit.

Κ Ε Φ. δ.

C A P. IV.

AΚεσίφ δὲ, παρ' αὐ-
τῷ γένεσθαι ἀρρέ-
νων χρησμευαζομένων, [ὁ
θεός] ἔφη, γένεσθαι παῖδιν
ἐκ τῆς θυγατρὸς, ὅς αὐτὸν
ὑποκτενεῖ. δέσας οὖν Ἀκεί-
σιθ' ἔπειτα, ὑπὸ γῆν ῥάλα-
κον κατεσκεύασας χάλκεον,
τῷ Δαναῷ ἐφ' ἐνὶ τῇ ταύτῃ

INterim Acrisio de mari-
bus filiis oraculum scisci-
tanti, numen respondit, fue-
rum de filia oriturum esse qui
avo necem illaturus esset. Id
igitur Acrisius pertimescens,
æneo sub terra cubiculo con-
structo, inclusam Danaen
custodiri jubet. Hanc, ut non-

nulli tradunt, vitiavit Proetus : unde inter eos orta contentio est. sed aliorum testimonio proditur, Jovem in aureum imbrem transmutatum per impluvium in Danaes sinum delapsum cum ea concubuisse : mox ubi Perseum de filia natum esse cognovit Acrisius, ab Jove compressam filiam minimè credens, eam unà cum filio in arca lignea conclusam in mare dejecit : quæ cùm in Seriphum insulam delata fuisset, Dictys desumptum puerum educavit.

§. 2. Cæterùm, Polydectes uterinus Dictys frater, Seriphi Rex, Danaes amore correptus, cum ea (Perseus enim in virilem ætatem pervenerat) potiri nequiret, amicos, quibuscum & Perseum etiam convocat : iisque ob Hippodamiæ OEnomai filiæ nuptias eranum se coacturum edicit. Cui tum Perseus, Quanam, inquit, in re conficies eranum? equo, Polydectes responderet. Atqui Perseus, Gorgonis ego, inquit capite. Tum Rex contrà nihil subjecit. Mox verò, ab aliis equos exposcit : sed, quòd equum à Perseo

ὡς ἐνιοὶ λέγουσιν, ἔφθαιρε
Προῖτῳ, ὅθεν αὐτοῖς καὶ
ἡ γὰρ οὖτος ἐκινήθη. ὡς δ' ἐνιοὶ
φασί, Ζεὺς μεταμορφωθείς
εἰς χρυσὸν καὶ διὰ τὸ ὄρε-
φῆς εἰς τοὺς Δανάης εἰσ-
ρυεῖς κόλποις, σωῆλθεν.
αἰσθόμενος δὲ Ἀκρίσιῳ
ὑπερὸν ἐξ αὐτῆς γαμβρηνά-
νον Περσέα, μὴ πτεῦσας
ὑπὸ Διὸς ἐφθάρθαι, τὴν
δυρατίαν μὲν τῷ παιδὶ εἰς
λάβνα καβαλὼν, ἔρριπεν εἰς
θάλασσαν. περισσευθείσης δ'
τὴν λάβνα καὶ Σεείφῳ, Δίκτυς
αὐτὸν ἀνέθρεψε τῷ τῷ.

§. β. Βασίλειον δὲ τῆς
Σεείφης Πολυδέκτης, ἀδελ-
φὸς [ὁμομήτερος] Δίκτυος.
Δανάης ἐραστὴς, καὶ ὑπὸ
μὲν Περσέως, μὴ δυνάμε-
νος αὐτῇ σκελεθεῖν, σκελε-
θεῖς τὸν φίλον, μετ' αὐτὸν καὶ
Περσέα, λέγων ἔρανον σκε-
λεῖν ὅτι τὸν Ἰπποδαμείαν τὴν
Οἰνομάαν γάμους. τῷ δὲ Περσέως
ἐπὶ πόντῳ ὅτι τίς ὁ ἔρανός
ἐστι καὶ πῶς; τῷ δὲ φήσαντῳ
ὅτι Ἰππῶν Περσεὺς δὲ ἔπιν, καὶ
ὅτι τῇ κεφαλῇ τὴν Γοργόνῳ.
καὶ ὡς περὶ Πολυδέκτης πα-
ρὰ μὲν οὐδ' ἄλλοι πᾶν ἤτις
Ἰππῶν παρὰ δὲ τῷ Περσέως

ἔλαβ' ἄν τ' αὖτ' ἵππῃς, ἐπὶ
 σέθεν τ' ἱερῶν κρητίζαν
 ἡρώων, ὅτε ἔργον καὶ
 ἄλλοις παρέσχετο μάταιον,
 ὅτι τις φέρεται γένεσσι συζυ-
 γίῃσι. ἔπειτα καὶ Περσεύδα,
 καὶ Διὸς υἱὸν, ὅς τ' αὖτ' ἐκ τῆς
 Κούρης τε καὶ Διὸς καὶ Γοργόνων
 ἀδελφῶν, ἡρώων ἐργαίης.
 ἔτα π' ὅς τ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'
 ἑκάδ' ἔσαν εἰργον. καὶ τῶν τε
 ᾧδ' ἄλλ' ὅτ' ἦν κείθεν ἀνὴ-
 λυσι. ὧν κενεῖσσι ὁ Περ-
 σεύς, ὅτι ἀπὸ τῶν, ἐπὶ δ' ἀπο-
 δώσιν, ὧν ὅσον ἴσονται τῶν
 ἑδὼν τῶν ὅτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'
 ἑκαστὸν αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'
 ἡρώων εἰργον πεδὶ καὶ τ' αὖ-
 τ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'
 Πίνδαρος δ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'
 Ἀσπίδι, ὅτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'

Πᾶν δ' ἐμυτέρωνον εἶχε
 κέσσε δ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'
 Γοργόνος, ὅτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'
 Κίπης δ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'

Εἰρηται δ' ἐπὶ τῷ κείθεν
 κείθεν ἐπὶ τῷ κείθεν
 εἶχον δ' ἐπὶ τῷ κείθεν
 ἡρώων, ὅτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'
 Φορκίδων, ὅτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'
 ὅτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'
 καὶ τ' ὅτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'
 καὶ τ' ὅτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'
 καὶ τ' ὅτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'

habere non posset, pro sym-
 bola Gorgonis caput illi ut
 afferret, imperavit. Tum Per-
 seus, Mercurij ac Minervæ
 ductu, Phorci filias adiit, En-
 to, Pemphredo, & Dino. Hæ
 fuere Cærisque & Phorci na-
 tæ, Gorgonum sorores, ab
 ortu ipso statim anus factæ,
 unoque tres oculo, & dente
 uno præditæ, quibus & vi-
 cissim, inter se utebantur.
 Hæc, ubi potitus est Perseus,
 reposcentibus se redditurum
 pollicetur, si, quæ ad Nym-
 phas ipsas duceret, viam com-
 monstrarent. Erant autem
 Nymphis alata talaria, & ci-
 bisis, quam peram quidam
 esse putant. Id Pindarus, &
 Hesiodus in clypeo, ubi de
 Perseo sic ait:

*Horrende totas scapulas ca-
 pui occupat ingens
 Gorgonis, idque intra cibis su
 latet.*

Nam cibisis, quod inibi con-
 dantur indumentum, & ciba-
 ria, dicta esse videtur. Ad hæc
 Orci galeam habebat. Resti-
 tutis itaque Phorcidibus &
 dente, & oculo, quod viam
 demonstrassent, ad Nymphas
 pervenit: Adeptus inde, quæ

capiebat, humeris ante omnia
peram induxit, ac pedibus ta-
laria accommodavit: postre-
mò galeam capiti imposuit.
Hac igitur rectus, quoscum-
que voluisset, ipse invisus
aliis, pervidebat. Is ubi à Mer-
curio adamantinam harpen
accepit, ad Oceanum devola-
vit: hîc Gorgones dormientes
deprehendit. His autem Eu-
ryalæ uni: Sthenoni alteri;
tertiæ Medusæ nomen fuit,
in quibus solam Medusam
mortalem fuisse perhibent.
Ad huiusce itaque caput re-
portandum Perseus emissus
fuit. Erant Gorgonibus capi-
ta, squamosarum anguium
spiris obsita: dentes præterea
tantæ magnitudinis, quantæ
suum esse videntur. Ad hæc
manus æneæ, & alæ aureæ,
quibus convolabant: quæ,
quicumque obtueretur, eos
in saxa omnes commutabant.
Has demùm Perseus somno
sepultas adortus, cujus manus
Pallas dirigebat, aversus, ocu-
lis in æreum clypeum defixis,
per quem ipsam Gorgonis
imaginem respiciebat, Medu-
sæ caput amputavit: quo re-
secto, Pegasus alatus equus

ἐπευδασε, ἥ μὲν κίβισιν πε-
σειβάλετο· τὰ δὲ πίδαλα τοῖς
σφυροῖς περσέειρον. πλὴν δὲ
κυκλῶ τῇ κεφαλῇ ἐπέδετο.
ταύτῃ ἔχων, ἀπὸ τοῦ μὲν ἔς
ἤθελεν, ἔβλεπεν, ὑπὸ δῆλον
δὲ ἔχ' ἐωρεῖτο. λαβὼν δὲ
καὶ περὶ Εἰρμὸς ἀδαμαντίν-
ῃν ἀπὸ πλὴν πτόμας εἰς
τὸ Ωκεανὸν ἦκεν. καὶ κατὰ
λαβε τὰς Γοργόνας κοιμω-
μένας. ἦσαν δὲ αὐτῷ, Σθεν-
νὼ, Εὐρυάλη, Μέδουσα.
μόνη δὲ ἦν θνητὴ Μέδουσα.
διὰ τοῦτο ὅτι τὴ ταύτης κεφα-
λῇ Περσεὺς ἐπέμφοθη. εἴ-
χον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς
μὲν περσισσόμενας φολίσσι
δρακόντων, ὁδόντας δὲ μεγά-
λοις ὡς συῶν, καὶ χεῖρας
χαλκὰς πέρυγας χρυσαῖς, δι'
ἧν ἐπέποντο· τὰς δὲ ἰδόντας,
λίθους ἐπίσσω. ἐπισταὶ ἔν αὐ-
τῇς ὁ Περσεὺς κοιμωμέναις,
κατευθυνούσης τὰς χεῖρας Α-
δριαῖς, ἀπετραμμένῃ, καὶ
βλέπων εἰς ἀπὸ πίδα χαλ-
κῇ, δι' ἧς πλὴν εἰκόνα τὴ
Γοργόνος ἔβλεπεν, ἐνα-
ρατόμηνεν αὐτῇ. ὑποτμη-
θείσης δὲ τῆς κεφαλῆς,
ἐν τῇς Γοργόνος ἔξεδω-
ρε Πήγασος πηλὸς ἵππος,

καὶ Χρύσαορ ὁ Γηρύωνε πα-
τήρ. τέτοις δὲ ἐξήνησεν ἐκ
Ποσειδῶν.

14. §. γ. Ὁ μὲν Περσεύς ἐν-
δύσας εἰς τὴν κλισίαν τῇ
κεφαλῇ τῆς Μεδέως, ἐπι-
σώπῃ ἐχάσθη. αἱ δὲ Γορ-
γόνες ἐκ τῆς κοίτης ἀναστὰ-
σαι τῇ Περσέᾳ ἐδιώκαν, καὶ
συνιδεῖν αὐτὸν ἐκ ἡδύ-
ναντο διὰ τὴν κυττῶν ἀπει-
κρύνετο ὁ αὐτὸς παρὰ
ἡρώων. ὅτε δὲ Αἰθιοπίαν,
ἧς ἐβασίλευε Κηρεΐς, εὔρε-
τὴν τούτου θυγατέρα Αν-
δρομέδαν, περιγεμένην
βορῇ θαλασσίῳ κήτϊ Κασ-
σιόπειᾳ ᾧ ἡ Κηρέως θυγῆ,
Νηρηΐσιν ἡείσε αὐτὴν ἐλ-
λοῖς καὶ παῶν τῇ κρείσ-
σαν ἢ χρίσε. ὅθεν αἱ Νηρηΐ-
δες ἐμάνισαν καὶ Ποσει-
δῶν αὐταῖς συμπεριδείξας,
πλημμύραν τε ὅτι τὴν χόρῳ
ἐπέμψεν, καὶ κήτῳ. Ἀμ-
μων τὸ δὲ χήσαντ τὴν
ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορῆς,
εἰδὼς ἡ Κασσιόπεια θυγατρὸς
Ἀνδρομέδα περὶ τῇ τῷ κή-
τει βορῇ. τῷτο ἀναγκα-
στὴς ὁ Κηρεὺς ὑπὸ τῆς Αἰ-
θιοπίαν, ἐφάραξε. καὶ περὶ
ἐδῆσε τὴν θυγατέρα πέτρα.

repente profluvit, & Chry-
saor Gervonæ pater. Hoscæ
autem è Neptuno creavit.

§ 3. Igitur (Perseus) reposito
suam intra peram Medusæ ca-
pite, recessit. Verùm Gorgo-
nes ipsæ somno excitæ Per-
seum insectabantur, quem
intueri ob Ofci galeam mini-
mè poterant: quòd eâ Per-
seus contegebatur. Quicùm
in Athiopiam pervolasset,
Cephei Regis filiam Andro-
medam maris ceto jam-jam
devorandam offendit: quo-
niam Cassiopea Cephei con-
jux de corporis formæ præ-
stantia, quòd se omnium for-
mosissimam jactitabat, Ne-
reidas in certamen provoca-
vit. Quamobrem ea sibi Ne-
reidas iratas fecit. Tum etiam
Neptunus irâ percitus Ce-
phei regnum, & aquarum
multitudine, ac ceto immisso,
perastavit. Cepheus autem
Ammonis oraculo monitus
est, tum demùm tantæ cala-
mitati modum fore, cùm
Cassiopea filiam Androme-
dam ceto devorandam propo-
suerit. Id igitur Cepheus Æ-
thiopum vi compulsus fecit,
scopulòque filiam alligavit.

Quam conspicatus Perseus, & illius amore succensus, Cepheo sese cetum ipsum intempturum pollicetur, si filiam ab imminente periculo ereptam sibi in matrimonium collocet. Pactis itaque jurejurando confirmatis, Perseus monstrum aggressus occidit, atque Andromedam solvit. Huic non ita multo post Phineus Cephei frater insidias parat, ut is qui primus jam Andromedæ conjux designatus erat. Verum id ubi rescivit Perseus, cum conjuratis omnibus Phineum Medusæ capite ostentato, in saxa repente convertit. Itaque Perseus reuersus in Seriphum, matrem ad aras cum Dictye, ob Polydectis violentiam confugisse deprehendit. Inde impetu facto aggressus Regem, concurrentium amictorum auxilio fretum, averfus Gorgonis caput ostendit: idque quotquot aspexerunt, qualicumque quisque forma esset, in saxa commutatus est. Mox ubi Dictyn Seriphi Regem constituit, Mercurio talia, peram, & galeam reddidit, & Gorgonis caput Mi-

τῷ τῷ διασάμῳ ὁ Περσεύς, καὶ ἐραδίς, αἰαρήσιν ὑπέρχτο Κηφεῖ τὸ κῆτθ, εἰ μέλλει σωθῆσαν αὐτῷ αὐτῷ δώσειν γυναῖκα. ὅπῃ τέτοις θυμομένων ὄρκων, ὑποσῶν τὸ κῆτθ ἔκτεινε, καὶ ἦ Ἀνδρομέδαν ἔλυσεν ἐπελευθύντῳ δὲ αὐτῷ Φινέως, ὃς ἦν ἀδελφὸς τῷ Κηφέως, ἐγνώμῃθι πρὸς τὸ ἦ Ἀνδρομέδαν, μαδὼν ἦ ἐπελευθύν, τῷ Γοργόνα δείξας, μὴ ἦν συνεπελευθύντων, αὐτὸν ἐλίδουσε παρὰ χεῖρμα. ὅπῃ θυμὸν δὲ εἰς Σείριον, καὶ καταλάβων περὶ δὴ τῷ τοῖς βομοῖς μὴ τῷ Δίκτυθι ἦ μητέρα διὰ τῷ Πολυδέκτι βίαν, εἰσαελθὼν εἰς τὸν βασιλέα, συγκαλέσαντῳ τῷ Πολυδέκτι τοῖς φίλοις, ἀπεσπρῆμένθι τῷ κεφαλῷ ἦ Γοργόνθι ἔδειξε. ἦ δὲ ἰδόντων, ὑποῖον ἕκαστος ἔπυχε χεῖρμα ἔχων, ἀπελιδύθη κατασῆσας δὲ τῷ Σείριον Δίκτυν βασιλέα, ἀπέδωκε τὰ μὲν πόδιλα, καὶ τῷ κύβισιν, καὶ ἦ κυνῷ Ἑρμῇ. ἦ δὲ κεφαλῷ τῆς Γοργόνθι

Αἰδωῶ. Ἑρμῆς μὲν οὖν τὰ
 περὶ τὴν ἀπὸ τοῦ πατρὸς
 τῆς νύμφης. Αἰδωῶ δὲ ἐν
 μέσῃ τῇ ἀσπίδι, τὴν Γοργόν
 τὴν κεφαλὴν ἀνέθηκε. λέγε-
 ται δὲ καὶ ὅτι ἐν ἑνὶ τῷ
 δι' Αἰδωῶν ἡ Μένουσα ἐκα-
 ρετομίσθη. φασὶ δὲ ὅτι καὶ
 περὶ κάλλους ἡ δειλησεν ἡ Γορ-
 γὸν αὐτῇ συγκρίσιναι.

§. 4. Περσεὺς δὲ μὲν Δα-
 νάης καὶ Ἀνδρομέδας ἔπαυ-
 σεν εἰς Ἀργεῖον, ἵνα Ἀκρίσιον
 διασώσῃ. ὁ δὲ δεδιδωκὼς τὸν
 γυναικὸν, ἀπολιπὼν Ἀργεῖον,
 εἰς τὴν Πελασγίαν πρὸς ἡμέραν
 γλῶ. Τῷ ταμίᾳ δὲ τῷ Λαει-
 σίων βασιλεῖος ὅτι χρονο-
 μένῳ τῷ πατρὶ διὰ τὴν δει-
 γμνικὸν ἀγωνία, παρέχοντο
 καὶ ὁ Περσεὺς ἀγωνισάμενος
 δέλων. ἀγωνιζόμενος δὲ
 πᾶντα δλον, τὴν δὲ δίκην τὸν
 Ἀκρίσιον πᾶσα βαλὼν, ὅτι
 γλῶμα ἀπὸ κλίνης ἀπὸ τῶν αἰ-
 σιόμοις τὴν γλῶμα δὲ πᾶσα
 λεσμένον, τὴν μὲν Ἀκρίσιον ἔξω
 τὴν πᾶσα ἔξωθεν. αἰχμω-
 μένος τὴν εἰς Ἀργεῖον ἐπαυ-
 σεν ὅτι τὴν κλίνην τὴν αὐτῇ
 τὴν ἀπὸ τοῦ πατρὸς παρὰ τὸν
 εἰς Τίρυνθα περὶ τὴν Περσίδα
 παῖδα Μεγαπέντην, ἡλλάξα-

nervæ dono dedit. Ea verò
 Mercurius omnia Nymphis
 restituit. Caterùm Pallas in
 medio clypeo Medusæ caput
 apposuit. Nec desunt qui Gor-
 gonis caput à Minerva præci-
 sium fuisse dicant. Aiunt enim
 eam sese pulchritudine Pal-
 ladi comparare non eru-
 buisse.

§. 4. Atqui Perseus cum Da-
 nae & Andromeda Argos A-
 crisium visurus properavit. Is
 autem oraculi metu Argos de-
 seruit, atque in Pelasgiam
 terram commigravit. Interea
 Teutamia Larissæorum Rege,
 patri jam vitâ functo gymni-
 cum certamen edituro, ad id
 etiam Perseus decertaturus
 advenit: ac etiam quinquen-
 tium ludens, disci jactu Acri-
 sij pede percusso, actutum
 eum interfecit. Post, ubi Per-
 seus oraculum jam expletum
 esse animadvertit, Acrisium
 quidem extra urbem sepeli-
 vit; Verùm, quòd Argos ad
 illius hæreditatem adeundam,
 qui ejus operâ occubuiſſet, re-
 meare pueret, profectus Ti-
 rynthem ad Megapentem
 Proeti filium, cum eo re-
 gnum vicissim commutavit.

Nam

Nam illi Perseus Argos tradidit, Megapenthes Argivorum regno præficitur: Perseus verò Tirynthem adeptus, Mideamque, & Mycenæ admunivit.

§. 5. Porro ex Andromeda Perseus filios habuit antequàm in Græciam venisset, Persen scilicet, quem apud Cepheum reliquerat. Ab hoc Persarum Reges originem duxisse feruntur. At Mycenæ procreavit Ancæum; Sthenelum, Helam ac Mestorem, & Electryonem, filiam insuper Gorgophonen, quam Perieres uxorem duxit. Item ex Alcæo, atque Hipponome Menœcei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo filia. De Mestore, ac Lysidice Pelopis filia Hipporhoe gignitur: quam, cum rapuisset Neptunus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eaque Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habitaturos, quos Teleboas, ideò quòd procul à patria iverit, appellavit. Sed ex Taphio Pterelaus natus est. Hunc Neptunus aureo crine illius capiti imposito, fecit immortalem. Ceterum Pterelai septem filij

το. τί τε τι τὸ Ἀργεὺς ἐνα-
χαίεισσι, καὶ Μεγαπένθεσιν
ἐξ Αἰαλίδου Ἀργεῖων. Περ-
σεὺς δὲ Τίρυνθός, περὶ Τυ-
ρίας Μίδεα, καὶ Μυκῆνας.

§ 5. Εἰς Ἰόντον δὲ ἐξ Ἀνδρα-
μέδας παῖδες αὐτοῦ, ὅτιν ἐν
ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα [Πέρ-
σων,] ὅτε ἐπὶ Κηφείῳ κατέ-
λειπεν. ἀπὸ τούτου δὲ τὸς Περ-
σῶν βασιλεῖς λέγεται γένε-
σθαι ἐν Μυκῆναις δὲ Ἀλκίως,
καὶ Σθένελος, καὶ Ἑλὰς,
Μήστωρ τε καὶ Ἡλεκτρυών,
καὶ θυγάτηρ Γοργόφωνα. ἣν
Πειρίης ἐξ ἡρώ. πάλιν ἐξ
Ἀλκίως Ἰππονόμης τὴν Με-
νοίκίαν Ἀμφιτρυῶν ἐγένετο,
καὶ θυγάτηρ Ἀναξώ. ἐν δὲ
Μήστῳ καὶ Λυσιδίῳ τῆς
Πίλοπος, ἡ Ἰσπαδὸν. πάν-
των ἀπ' αὐτῶν Ποσειδῶν, καὶ
καί τις ἐπὶ τῇ Εὐχάδῃ
νῆσσι, μίχυνται, καὶ θύνα
Τάφιον, ὃς ὡς Τάφον
καὶ τοὺς λαοὺς Τηλεβοᾶς
ἐνάλασεν, ὅτι πλοῦς τῆς
πατρίδος ἐβη. ἐν Τάφῳ δὲ,
παῖς Πιπρέλαος ἐγένετο.
τούτον ἀθάνατον ἐποίησεν
Ποσειδῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ
αὐτῷ χρυσῶν ἐσθίειν ἑτίχε.
Πιπρέλαος δὲ ἐγένετο θυ-

γάτρ Κομαιδῶ, καὶ ἄρρενες
 παῖδες, Χρόμιος, Τυραν-
 νος, Αντίοχος, Χερσιδάμας,
 Μήστωρ, Εὐήρης. Ἡ' ἄλκ-
 τρύων δὲ γάμους ἔ-
 δουγάτιζε Ἀναξὼ, ἐξήγη-
 σεν δουγάτιζας μὴ Ἀλκμή-
 νῳ, παῖδες δὲ Στρατο-
 βάτῳ, Γοργόφονοι, Φιλο-
 νόμον, Κελαινέαν, Ἀμφί-
 μαχον, Λυσίνομον, Χερσί-
 μαχον, Ἀνάκτορα, Ἀρχί-
 λαον. ῥῷ δὲ τῦτος, καὶ
 ὁδόν ἐκ Φρυγίας γυναικὸς
 Μιδίας Λικόμνιον. Σθενέ-
 λου δὲ καὶ Νικίππης ἔ-
 λλοπος, Ἀλκινόη καὶ Μέν-
 σαι ὕστερον δὲ καὶ Εὐρυπύου
 ἐγένετο, ὅς καὶ Μυκηνῶν
 ἐβασίλευσεν. ὅτε γὰρ Ἡ' ἔρ-
 αλῆς ἔμελλε γυνάμει, Ζεὺς
 ἐν θεοῖς ἔφη, ἔ-
 ἀπὸ Περ-
 σίως γυνήδονός μιν τότε
 βασιλεύειν Μυκηνῶν. Ἡ' ἔρ-
 α δὲ διὰ τὸ ζῆλον, Εἰληθῆσαν
 ἔπεισε ἔ-
 μὴ Ἀλκμῶν-
 ὅκον ὀπιχθῆν, Εὐρυπύα δὲ
 τὸν Σθενέλιν παρεκάλει
 γυνάμει, ἐπαμύνασθαι
 ὄντα.

§ 5. Ηλεκτρυόνος ἔ-
 βασι-
 λεύοντος Μυκηνῶν ῥῷ Τα-
 φίῳ, οἱ Πτερελαὶ παῖδες ἐλ-

fuerunt, femina quidem Co-
 mætho, at mares, Chromius,
 Tyrannus, Antiochus, Cher-
 sidamas, Mestor, Everes. At-
 qui Electryon ductâ in matri-
 monium Anaxone Alcæi filia,
 suscepit feminei quidem sexus
 Alcmenam; mares autem,
 Stratobaten, Gorgophonum,
 Philonomum, Celæneum,
 Amphimachum, Lysino-
 mum, Cherimachum, Ana-
 ctorem, Archelaum: sed post
 hosce spurium ex Phrygia
 muliere Midea Licymnium.
 E Sthenelo verò & Nicippe,
 quæ Pelopis fuit, Alcinoe &
 Medusa procreantur: mox
 etiam eidem Eurystheus natus
 est, qui Mycenis imperavit.
 Nam quo tempore Hercules
 gignendus esset, tum Jupiter
 inter Deos dixisse fertur, qui
 è Persei prole oriturus est,
 Mycenis regnabit. Hinc Juno
 persuasit ob invidiam, Ili-
 thyiæ, ut Alcmenes partum
 cohiberet; eamque, ut Eu-
 rystheus Stheneli filius in lu-
 cem, jam septimestris, pro-
 diret, subornavit.

§. 6. Ad Electryonem autem
 Mycenis cum Taphio impe-
 rantem Pterelai filij profecti,

ab eodem Mestoris regnum
 avo materno reperunt : qui,
 quòd ab eorum postulatis ma-
 ximè abhorreret Electryo, ip-
 sius boves abegerunt. Tum
 Electryonis filij vim vi repel-
 lentes, mutuo concursu peri-
 muntur. At ex Electryonis li-
 beris Licymnius, quòd puer
 admodum esset, servatur in-
 columis. Atqui ex Pterelai na-
 tis Everes, qui naves asserva-
 bat, superstes fuit. Tum qui
 de Taphiis evasissent, vela
 vento dederunt, & abactas se-
 cum boves Polyxeno Elian-
 sium Regi commendarunt.
 Cæterùm Amphitryo redem-
 ptas de Polyxeno boves My-
 cenas abduxit. Intereà verò E-
 lectryo filiorum eadē ulturus,
 regno simul cum Alcmenē fi-
 lia in Amphitryonis potesta-
 tem tradito, jurisjurandi reli-
 gione illum priùs adegit, ut ad
 reditum usque filiam virgi-
 nem servaret intactam, Bel-
 lum enim contra Teleboas
 conflare cogitabat. Is autem
 cùm boves reduceret, earum-
 que unā aufugeret, in ipsam
 Amphitryo tum quam mani-
 bus fortè clavam gestabat,
 immisit. Quæ de bovis corni-

δόντες, τὴν Μητόρος ἀρχὴν
 τῆς μητροπάτορι ἀπήτομα.
 καὶ μὴ προσέχοντες Ἡλκ-
 τρύοντα, ἀπώλυνον τὰς
 βόας. ἀμυωμένων δὲ τῶν
 Ηλεκτρύοντων παίδων, ὅτε
 προσέλθας ἀνέχλους ἀπὸ
 τῆς ναῦς ἐσώθη δὲ τῶν Ηλκ-
 τρύοντων παίδων Δικύμνους
 ἐπὶ νεὸς ὑσώχων. τῶν δὲ
 Πτεγέλων, Εὐήρας, ὅς τε καὶ
 ναῦς ἐφύλασσε. τῶν δὲ Τα-
 φίων οἱ διαφυγόντες, ἀπέ-
 λυσαν τὰς ἱλαδίσσας βόας
 ἐλόντες· καὶ παρέδωκε τὰς
 βασιλεῖ τῶν Ηλείων Πολυ-
 ξένῳ. Ἀμφιτρυὼν δὲ πωρὶ
 Πολυξένου λυτρωσάμενος
 αὐτὰς ἤγαγε εἰς Μυκῆνας.
 ὁ δὲ Ηλεκτρύων τὸν τῶν
 παίδων θάνατον βουλόμε-
 νος ἐκδιχῆσαι, προσελθὼς
 τὴν βασιλείαν Ἀμφιτρυώ-
 νι, καὶ τὴν θηγάτην Ἀλκ-
 μῆνιν, ἐξορκίσας ἵνα μέ-
 χρι τῆς ἐπανόδου παρδίνῃ
 αὐτὴν φυλάξῃ, σφαπτύων
 ὅτι Τηλεβόας διανοεῖτο. ὑπο-
 λαμβάνοντες δὲ αὐτὴν τὰς
 βόας, μαῖα ἐκδιούσης, Ἀμφι-
 τρύων ἐπ' αὐτῇ ἀφῆκεν ὁ μὲν
 χεῖρας εἴχε, ῥόπαλον. τὸ
 δὲ ὑποκρυδὼν ἀπὸ τῶν κατὰ

των εἰς τὴν Ἡλεκτρὸν κα-
 φαλὴν ἰαδόν, ἀπύκτανται
 αὐτόν. ἔδωκε λαβόν τῶν τῶ
 καὶ ἀνέστη Σδίνεα, ἡ
 παρὰ τὴν Ἀργεὶν ἐξέβαλεν
 Ἀμφίτρονα, καὶ εἰς τὴν ἡ-
 χλὴν ἦλθε Μυκηναίων, καὶ τὴν
 Τίρυνδος αὐτὸς κατήχε. ἡ
 δὲ Μιδέα, καταπαύσασθαι
 τὴν Πύλοισι παῖδας
 Ἀστία καὶ Θυέστω, παρί-
 δειδομένη. Ἀμφίτρον δὲ
 τῶν Ἀλκιδῶν καὶ Ἀντιμνή-
 στω ἀνέστη. ὅτι οὐκ ἔστι,
 εἰς τὴν Κρήνην ἡγήσθη καὶ
 δίδωσι τῶν ἀδελφῶν Περ-
 σέδῳ Ἀντιμνήσῳ. λεγόντι
 τὴν Ἀλκιδῶντος γαμνησάμε-
 νος τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς ἐκδι-
 κήσασθαι. ὁ δὲ τῶν Ἀντιμ-
 νῶν τὴν Πηλεΐδαν σπεί-
 νει Ἀμφίτρον, καὶ παρὰ τὴν
 λοιπὴν ἀλλοτρίαν Κρήνην. ὁ
 δὲ ἐφ' ἧς σπείρει, εἰς τὴν
 πηλὴν ἐκείνην τὴν Κηδονίαν
 ἀλώπηκος ἀπαλάξῃ. ἐφ' ὧν
 γε ὁ τὴν Κηδονίαν ἀλώπηξ
 θηλείον. ὑποστῶντος δὲ ὄρωσι,
 εἰμαρμένον ἢν αὐτῶν μηδὲ-
 πινὰ καταλαβόν.

§. 7. Ἀντιμνήσῳ δὲ τῆς
 χείρας, ἐν τῇ τῶν πα-
 ῖδων οἱ Θηβαῖοι κατὰ μῆνα

bus repulsa in Electryonis ca-
 put resiliens, ipsum virā pri-
 vavit. Schenelius itaque hanc
 nactus occasionem, e tota
 Argivorum terra Amphitryo-
 nem exegit. Inde non modo
 Mycenarum, sed etiam Ti-
 this ditione potitus est: mox
 autem Pelopis ad se filijs A-
 treo Thyestēque accersitis,
 Mideam commendavit. Am-
 phitryo verò cum Alcmena
 & Licymnio Thebas profe-
 ctus, a Creone fuit expiatus,
 ac Perimedon sororem Li-
 cymniotti tradidit. Interea verò
 Alcmena dictitante ei nuptu-
 ram se esse, qui fratrum suo-
 rum interitum ulcisceretur;
 tum Amphitryo pollicitus ad-
 versus Teleboas fesse bellum
 moturum, Creontem quoque
 ad id sibi socium advocavit.
 Tum is socium se belli fore
 inquit, si prius ille Cadmiam
 a vulpe liberaret: nam fera
 vulpes Cadmiam devastabat.
 Hic etsi recepisset, fato ta-
 men cautum erat, eam a nul-
 lo unquam mortalium ca-
 ptum iri.

§. 7. Interim, dum fines à
 vulpe diripiuntur, unum ex
 urbanis puerum Thebani fin-

gulis mensibus ipsi apposuerunt : quæ , nisi hoc factum fuisset , plures captura erat. Igitur Amphitryo Athenas profectus , ad Cephalum Deionci filium , hunc Telesboarum spoliatorum parte promissâ , induxit , ut in venationem adduceret canem , quem Procris è Creta sumptum à Minoe duxerat ; Qui fato concessum fuerat , ut quancumque feram insectaretur , occideret. Quamobrem canem cum vulpem insequitur , Jupiter utrumque lapides effecit. Amphitryo Cephalum à Thorico , qui Atticæ terræ populi nomen est , belli socium habens , & de Phocensibus Panopeum , ab Eloe urbe Argivorum Eleum , Persei filium : à Thebis Creontem , Taphiorum insulas devastat. Verùm Pterelæus , donec in humanis fuit , Taphum capere nunquam potuit. Post , ubi Comætho Pterelai filia Amphitryonis amore inflammata est , aureum de patris capite capillum profectuit : inde Pterelai morte infecutâ , omnes ad unam insulas subegit Amphitryo. Qui interfectâ

σπερδοντασ αὐτῆς , πολλές ὁπλίστην , οὗτ' εἰ μὴ γένοιτο. ἀπαλατοῖς οὐδ' Ἀμφοτέρων , εἰς Ἀθήνας πρὸς Κέφαλον τὸν Διόνειος υἱὸν ἐπιδόντα λαβόντα ἄγαν ὅτι τὸν ἄγαν τὸν κύναν , ὃν Πρωκρίς ἤγαγεν ἐκ Κρήτης , οὗτος Μίνωος λαβὼν οὐκ ἀπέκτετο σπερδόντων , πᾶν , ὃ , πρὸς τὴν ἀγῶν , λαμβάνειν. διωκομένης οὐκ ὡς τὸν κύναν τὸν ἀλώπικον , τοὺς ἀμφοτέρους , λίδας , ἐπέκτετο. Ἀμφοτέρων δὲ ἔχοντα ἑκάτερος οὗτος Ἀθήνας Κέφαλον συμμάχοντα. ἐκ δὲ Φωκίων Πανοπίαν. ἐκ δὲ Ἐλῶν τῆς Ἀργείας Ἐλεον τὸν Περσέως. ἐκ δὲ Θηβῶν Κρεόντα , καὶ οὗτος Τάφίων ἡσυχίαν ἐπέκτετο. ἄλλοι μὲν οὐκ ἔστι Πτερέλαος , ἐκ ἐδύνατο οὗτος Τάφον ἐκτελεῖν. ὡς δὲ τὸν Πτερέλεον υἱὸν Κομαθὸς ἐκτελεῖται Ἀμφοτέρων , πᾶν χρυσὸν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκτελεῖται , Πτερέλεον πλεονέκοντες , ἐκτελεῖται καὶ ἡσυχίαν ἀπῆλθεν. πᾶν μὲν οὐκ Κο-

μαλὶς κτείνας Ἀμφιτρυῶν,
 καὶ τ' αἰείαν ἔχων, εἰς Θήβας
 ἔπλεε, καὶ τὰ νήσους Ἐλαιοῦ
 καὶ Κεφαλῶ διδουσι. καὶ κῆ-
 νοι πόλεις αὐτῶν ἔπωνύμους
 κῆσαντες, κατ' ἔκαστον.

§. 7. Πρὸς οὗ δὲ Ἀμφι-
 τρυῶνα περιγυρόμενος εἰς Θή-
 βας, Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἐλ-
 θὼν, καὶ τ' ἑμὴν τελευτήσας
 νύκτα, ὅμοιος Ἀμφιτρυῶνι
 Ἀλκμήνῃ σωμαίνεσθαι καὶ τὴν
 γυρόμενος παρὰ Τηλεβόων
 διηγέσαστο. Ἀμφιτρυῶν δὲ
 περιγυρόμενος, ὡς ἔχ' ἐν-
 εα φιλοφρονεμένην πρὸς
 αὐτὸν τ' ἡμᾶς, ἐπαινεῖ-
 νειο τ' αἰψά· εἰπέουσ' ὅ, ὅπ-
 πῃ πρὸς τὴν νύκτ' περιγυ-
 ρόμενος αὐτῇ συγκακοίμηται·
 μαλὶς γὰρ παρὰ Τειρεσίῃ τ' ἡ-
 νομένῃ οὗ Διὸς σωμασίαν.
 Ἀλκμήνῃ δὲ δύο ἐγένοντο
 παῖδες· Διὶ μὲν Ἡρακλῆα μᾶ-
 ναν πρὸς τρεῖς μῆνας Ἀμφι-
 τρυῶνι δὲ Ἰφικλῆα. οὗ δὲ
 παῖδος ὄντος ὀκταμήνην
 αὐτοῦ δράκοντες ὑπὸ κρημνίσ-
 Η' ἔα ὅτι τ' ἐνὶ νύκτι ἐπιμύθε,
 διαφραγῆναι τὸ βρέφος δι-
 λυσαι. ὅπῃ δὲ σωμαίνης ὁ Ἀλκμή-
 νης Ἀμφιτρυῶνα, Ἡρακλῆς
 διαγασθὲν, ἄλχων ἐπὶ τῆς

post Comæthone, captis spo-
 liis Thebas renavigat, & in-
 sulas Eleo Cephaloque tra-
 didit. Mox illi conditas sibi
 cognomines urbes habitatum
 commigrarunt.

§. 8. Prius autem quam
 Amphitryo Thebas redisset,
 per noctem Jupiter ad Alc-
 menam contendit, cum qua
 trinoctio facto mutatus in
 Amphitryonis viri formam,
 concubuit: quæque adversus
 Teleboas gesta essent, omnia
 recensuit. Ubi verò Amphi-
 tryo rediit, ac se à conjuge
 negligentius excipi videt, ab
 ea hujusce rei causam postu-
 lat. Cui cum Alcmena respon-
 disset, priore nocte concu-
 buisse: à Tiresia Jovis cum
 uxore concubitum factum re-
 sciscit, Alcmena verò duos
 peperit filios: Jovi quidem
 Herculem, unâ nocte gran-
 diorem: Atque Amphitryoni
 Iphiclem. At cum Hercules
 octo jam menses natus esset,
 dracones duos inusitata ma-
 gnitudinis Juno infantem per-
 dituros in lectum demisit: Alc-
 menâ Amphitryonis opem
 implorante, Hercules in pe-
 des erectus utraq; manu

constrictos ipsos necavit. Cæterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum uter esset ejus de pueris filius, scire vellet, dracones hosce in cunas lectumve injecisse: Quo facto Iphicles planè in fugam ire conatur, at Hercules immotus stetit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognovisse refert.

§. 9. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, & ab Euryto sagittandi rationem, à Castore sub armis exerceri, demùm à Lino citharædicam didicit. Is Orphei frater fuit; Qui cùm Thebas commigrasset, ac Thebanorum civium numero allectus fuisset, citharâ percussus ab Hercule, interiit: quòd enim ab eo velut præceptore vapulasset, irâ succensus interemit: cui cùm quidam diem dicerent, & cædis, & commissi criminis postularent, ille contrà, Rhadamanthi legem recitans ejusmodi: Qui manibus injustis irritantem punierit, insons esto; hunc in modum Hercules evasit incolumis. Veritus au-

ταῖς χερσὶν αὐτοῖς διέρ-
δειρε. Φερεκύδης δὲ φη-
σιν Ἀμφιτρυῶνα βελόμε-
νον μαθεῖν, ὅπότερος ἦν
ἐξ τῶν παίδων ἐκείνου, τὰς
δράκονας εἰς τὸν ἐνὶ
ἐμβλαθεῖν. καὶ τοῦ μὲν Ἰφι-
κλέους φυγόντος, οὗ δὲ
Ἡρακλέους ὑποσώσαντος, μα-
θεῖν ὡς Ἰφικλῆς ἐξ αὐτοῦ γε-
γῆνηται.

§. 9. Εδιδάχθη μὲν Ἡρα-
κλῆς ἀρμαπλάττειν μὲν ὑπὸ
Ἀμφιτρυῶνος παλαίην
δὲ, ὑπὸ τοῦ Ἀυτολύ-
κου ποξεύειν δὲ, ὑπὸ
Ευρύτου. ὁπλομαχεῖν δὲ,
ὑπὸ Καστωρός κυδαίειν
δὲ ὑπὸ Λίνου. ἔτι δὲ
ὡς ἀδελφὸς Ὀρφέως, ἀ-
φικόμενος δὲ εἰς Θήβας,
καὶ Θηβαῖον ἡρώμενος,
ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κυδαί-
ρᾳ πληγεὶς ἀπέθανε. ἐπι-
πλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὄργι-
σθαι ἀπέκτεινε. δίκῃ δὲ
ἐπαρόντων πινὼν αὐτῷ, φό-
βου, παρανέγνω νόμον
Ραδαμανθίου, λέγοντος,
Ὅς αἰ ἀμύνηται τὸν χει-
ρῶν ἀδίκων ἄξανα, ἀ-
δῶν εἶναι. καὶ ἔτι αὐτὸς ἀπὸ
λάθι. θύσας δὲ Ἀμφι-

πρῶτον μὲν πάλιν πειρήσας
 πειούτων, ἐπέμψεν αὐτὸν
 εἰς τὰ Κουφόρεια, καὶ κα-
 τὰ φύσιν αὐτοῦ, μάλιστα τὴν
 ῥάμνην αὐτῶν διένεγκεν. ὅν
 δὲ καὶ διασηδαιεὶ φοβεῖται,
 ὅτι πᾶσι Διὸς υἱόν, περὶ-
 παρυσίον μὲν γὰρ εἶχε τὸ
 σῶμα. περὶ δὲ ἐξ ὀμ-
 μάτων ἔλαμπεν αἰγλάω.
 ἐκ ἡστέχει δὲ ὅτι τοξοῦσθαι
 ἔτι ἀκοντίζων. ἐν δὲ τοῖς
 Βουκολίαισι ὑπαίχων ὀκτα-
 κρινέτης, τὸν Κιθάρ-
 ονιον αἰεὶ λαέεσσι. ἔ-
 τ' ὀρμήμενος ἐν τῷ Κι-
 θάρων, καὶ Ἀμφιτρυό-
 ν' ὄφθιμεν βόας, καὶ πᾶσι
 Θεσπίοι.

§. κ. Βασιλεὺς δὲ ἦν ἔ-
 τ' Θεσπιῶν, περὶ δὲ
 ἀφίκατο Ηγεκλῆς, ἐλαῖν
 βουλόμενος τὸν λέοντα.
 ὁ δὲ, αὐτὸν ἐξέλασε πεν-
 τήκοντα ἡμέρας καὶ ὅτι
 πλὴν ὅσους ἐξέλασε πεν-
 τήκοντα ἡμέρας μίαν σκευή-
 ναζε θυγατέρα. πενή-
 κοντα δὲ αὐτῷ ἦσαν οὗ
 Μεγαμένης καὶ μετρημέναι
 τῇ Ἀρναίου. ἐπορεύετο
 γὰρ πάσας ἐξ Ηγεκλῆος
 τιανοποιήσασθαι. Ηγεκλῆς

tem Amphitryo ne quid ite-
 rum ejusmodi faceret, eum
 ad boum armenta amandavit,
 ibique dum educatur, & cor-
 poris & virium præstantiâ
 cæteris omnibus antecellebat.
 Ad hæc visu terribilis erat,
 nempe Jovis filius, qui que
 cubitum quatuor erat altitu-
 dine, igneum ex oculis splen-
 dorem effundebat: nec frustra
 aut ab arcu sagittas emitte-
 bat, aut jaculo feriebat. Qui,
 cum inter boum armenta ef-
 fet annum agens decimum-
 octavum, leonem Cithæro-
 neum interfecit. Hic è Cithæ-
 rone impetu facto, Amphi-
 tryonis ac Thestij boves diffi-
 pabat.

§. ιθ. Is autem Thespien-
 sium Rex erat, ad quem, leo-
 nis illius occidendi ergo se
 contulit Hercules: apud quem
 dies quinquaginta exceptus
 hospitio permansit. Huic ve-
 natum eunti noctibus singulis
 singulas filias subigendas da-
 bat. Is autem filias quinquaginta ex Megamede Arnaï fi-
 lia natas habebat: qui summâ
 ope nitebatur, ut Herculis
 semine repletæ omnes sibi ne-
 potes procrearent. Hercules
 unam

unam eandemque sibi supponi puellam existimans, cum omnibus tandem coivit: ac subacti suis viribus leonis pellem sibi induit, & hujus hiatum galeæ loco habuit.

§. II. Redeunti verò illi à venatione, Ergini legati missi à Thebanis tributum vectigalve exacturi, obviàm facti ierunt. Thebani verò Ergino hanc ob causam vectigales tributariive erant. Clymenum Minyarum Regem Menœcei auriga, cui nomen fuit Perieres, lapidis ictu in Onchesto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semimortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortis suæ ultionem mandat. Erginus itaque ingenti cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis trucidatis, pacem demùm jurejurando stabilitam Thebanis dedit eâ lege, ut ij ad annos viginti, boves centum quotannis tributi nomine ad eum mitterent. Hercules, legatos ad id tributi petendum Thebas adeuntes, forte quadam obviàm habens, ignominia affecit, defectis auribusque & naribus, funiculis

δὲ μίαν νομίζων τῇ ᾧ αἰὲς σωδυναζομένῳ, σωῆλθε πάσαις. καὶ χερσὶ μὲν ἑλόντα, πῶ μὲν δὲ ἔχον ἡμφιάσατο τῷ χέσματι δὲ ἐχρήσατο κόρυδι.

§. κα. Αναγκάσθησαν δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς θύρας, σωῆνθησαν κήρυκες τῶν Εργίνου πρυμνῶν, ἵνα παρὰ Θεβαίων τὸν δασμὸν λάβωσιν. ἐτίλουν δὲ οἱ Θεβαῖοι τὸν δασμὸν Εργίνῳ δ' αἰτῶν πῶδ'· Κλύμενον τῷ Μινυῶν βασιλείᾳ λίθῳ βαλὼν Μενοικίῳς ἡνίοχος, ὄνομα Πειρήνης, ἐν Ορχοστῷ Ποσειδῶνι τιμῆναι πτερόσκει. ὁ δὲ, κομωδῆς εἰς Ορχομῶν ἡμιθάλης, ἐπισκήπει τελευτῶν Εργίνῳ τῷ παιδὶ ἐκδικῆσαι τὸ θάνατον αὐτοῦ. φρατρίσιν μὲν δὲ Εργίνῳ δὲ Θεβαῖς, κτείνας ἐκ ὀλίγου, ἐπαείσατο μὲν δὲ ὄρων ὅπως πύμπωπιν αὐτῷ Θεβαῖοι δασμὸν δὲ εἰκοσὶν ἔτη, χεῖρας ἐχέτον ἰούας. δὲ τῶτον τὸ δασμὸν τὰς κήρυκας εἰς Θεβας ἀπὸ τῶν σωτηρχῶν Ηρακλῆς ἐλωθήσατο. ἀποτεμὼν γὰρ αὐτῷ τὰ ὦτα καὶ τὰς ῥίνας, καὶ διὰ

χοιρίων τὰς χεῖρας δούσας ἐκ
 ἑμ' ἑσχαλῶν ἱφ' ἑτατον Ερ-
 γίνῳ καὶ Μινύαις δασιμόν
 κομίζεσθαι. ἐφ' οἷς ἀγανακ-
 τῶν ἱσάτ' αὖτις ὅτ' ἑλθεῖς.
 Ηρακλῆς δὲ λαβὼν ὅπλα
 παρ' Ἀθηνᾶς καὶ πλεμύρ-
 χῶν, Ἐργῖνον μὲν ἱκτενε-
 πτε' δὲ Μινύας ἐπ' ἑλπετο.
 καὶ τὸ δασιμόν δαπνοῦν ἡνά-
 κισσεν Θηβαίοις φέρεσθαι σω-
 ἔβη δὲ καὶ μάχῳ Ἀμφι-
 τρύωνι ἡναιώς μαχομένον
 πλάτῃσι. λαμβάνει δὲ
 Ηρακλῆς ὅθ' αὖ Κρέοντος
 αἰετῶν τὴν ὀπισθοβυτίαν
 θυγατέρα Μέγαραν· ἐξ ἧς
 αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο πρῆς,
 Θηείμαχος, Κριοντιάδης,
 Διπύκων. τὴν δὲ νεωτέρα
 θυγατέρα, Κρέων Ἰφικλῳ
 δίδωσιν, ἥ δὲ παῖδα Ἰόλ-
 κῳ ἔχοντι ἐξ Ἀυτομεδέως
 τὴν Ἀλκάδου. ἔγρηκε δὲ καὶ
 Ἀλκμήνῳ, καὶ τὸ Ἀμφι-
 τρύωνος θάνατον, Διὸς
 παῖς Ραδάμανθους. κατ' ὥ-
 κει δὲ ἐν Πηλείᾳ τὸ Βοιω-
 τίας ποδάρκας. περμαδὼν δὲ
 παρ' Εὐρύτου τὴν τοξικὴν
 Ηρακλῆς, ἐλαβε ὅθ' Ἐρμῆ
 μὲν ἕϊφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ
 τόξα, παρὰ Ἡφαίστου, δού-

quoque suas iis collo manus
 circumligans, Hoc, inquit,
 Ergino, & Minyis tributum
 reportate. Quas ob res indi-
 gnatus Erginus Thebis bel-
 lum intulit. At Hercules ar-
 mis à Minerva sumptis, &
 bello præfectus Erginum qui-
 dem obtruncavit, Minyas au-
 tem in fugam vertit: eosque
 geminatum tributum Theba-
 nis pendere imperavit. Quo
 bello cum fortissimè pugna-
 ret Amphitryo, interficitur.
 Porro Hercules à Creonte ob-
 rem præclarè gestam natu
 maximam filiam, Megaram,
 uxorem accepit: de qua filios
 tres, Therimachum, Creon-
 tiadem & Deicoontem ha-
 buit. Juniozem verò filiam
 Creon Iphiclo, qui jam Io-
 laum filium ex Automedusa
 Alcathoi filia, susceperat,
 conjugavit. Rhadamanthus
 autem Jovis filius post Am-
 phitryonis cædem, Alcmenam
 duxit. Nempè Ocaleam Bæo-
 tiæ in exilium ejectus habi-
 tatum concesserat. Hercules
 per Euritum sagittandi peri-
 tiam antea consecutus, ensẽm
 à Mercurio, ab Apolline sa-
 gittas, à Volcano thoracem

aureum, & à Minerva replum accepit. Nam clavam ipse sibi in Nemeæ sylva cæsam comparavit.

9. 12. Post confectam cum Minyis pugnam, Junonis odio in furorem incidit, ac suos ipse filios ex Megara procreatos, unà cum duobus Iphicli liberis, in ignem conjecit: qua de causa se ipsum exilio mancipavit, expiatur demùm à Thestio. Inde Delphos profectus, Deum sciscitatur, ubinam habitatum iturus esset. Pythia tum primùm Herculem ipsum appellavit: nam priùs Alcide nomine vocabatur: eumque Tirynthem habitaturum esse dixit, Eurysteóque annos duodecim servitutum, & imperatos labores totidem confecturum. Ad postremùm verò peractis æumnis, ipsum immortalitate donatum iri prædixit.

εργα χρυσῶν. ὅθεν δὲ Ἀθηνᾶς πύλον. ῥόπαλον μὲν αὐτὸς ἐπὶ τῷ ἐν Νεμείας.

9. 13. Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας αὐτῷ μάχην σωθεὶς χιτῶν ἦλθον Ἡῤρας μαρῆναι. καὶ τὺς τε ἰδίους παῖδας, οἷς ἐκ Μεγάρων εἶχεν, εἰς πυρὶ ἐμ-
καλῆν, καὶ τῶν Ἰφίκλων δύο. διὸ κατὰ δόξαν ἐσθλῶν φυ-
γὼν, καὶ αἰρεται μὲν ὑπὸ Θε-
στίᾳ. ὅθεν ἑρμῆος διὲ εἰς Δελφοὺς, πωδάνεται τῷ θεῷ, ποδὶ κατὰ κήσιν ἢ δὲ Πυθίᾳ τὸ τῷ θεῷ τὸν Ἡρακλέα ἀπὸ τῶν ἀποσηγρόδων. ὃ τῷ θεῷ τὸν Ἀλκίδα ἀποσηγρόδετο. κα-
τοικεῖν δὲ αὐτὸν εἶπεν ἐν Τί-
ρυνθι, Εὐρυστεῖ λατρεῖν ὡς ἐπὶ δώδεκα, καὶ τὺς ὀπίσσω-
στομένους ἀθλοὺς δώδεκα ὅπ-
τελῆν. καὶ ὅταν ἐφῇ τῷ ἀθλῶν σωματελευθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν εἶσθαι.

CAP. IV.

Κ Ε Φ. ΔΙ.

ID ubi (Hercules) accepit, (Tirynthem) conunigravit, ac quicquid ab Eurystheo jubebatur, faciebat. (Primùm itaque illi Nemeæ leonis pellem afferre jubet: id verò

Tὸ ποτ' ἀκύναι (ὁ Ἡρακλῆς) εἰς Τίρυνθα ἦλ-
θε. καὶ τὸ (ἀποσταθῆναι) ὑπὸ Εὐρυστεῖος ἐτέλει. κατὰ τὸν μὲν οὖν ἐπὶ ταξὶον αὐτῷ τῷ Νεμεί-
λέοντος ἄδωρα κομίζεν. τῷ το

δι' ὧν ἡ ἀτραπὸν, ἐκ
 Τυφῶντος γήμνιμον. πο-
 ρεύομενος οὐδ' ὅτ' ἔλεοντα,
 εἰς Κλεωναί' ἦλθε, καὶ ξι-
 νίσταται ἐν αὐτῇ χερσὶ
 τῇ Μολόρχῳ. καὶ δύνει
 ἱερῆϊ δέλοντι, εἰς ἡμέραν
 ἔφη πρὶν τετακοσὴν. καὶ αὖ
 ἔπειτα τῆς θύρας σῶθ' ἔ-
 πανέλθη, διτ' σωτῆρι
 δύνει· ἐὰν δὲ ὑποδάνη, τότε
 ὡς ἦτορ ἐπαμύζειν αἰς δὲ
 τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος, καὶ
 τὸν λέοντα μαρτύσας, ἐτό-
 ξωσε ποταμὸν (ὡς δὲ ἔμα-
 ρεν ἀτραπὸν ὄντα, ἀνα-
 τεινόμενος τὸ ῥόπαλον,
 ἐδίωκε συμφυρόν)· δὲ εἰς
 ἀμφίστομον σπήλαιον, αὐ-
 τῷ πῶ ἐτίρας ἀποκοδόμη-
 σεν εἰσοδόν, διὰ δὲ τῆς
 ἐτίρας ἐπεισῆλθε τῷ θη-
 εῖρι, καὶ περὶ τοῦ χεῖρος
 τῷ τραχήλῳ, κατέχευεν ἄγ-
 χων ὥς ἐπιέει καὶ δέμι-
 σθ' ἐπὶ τοῦ ὤμου, ἐνό-
 μιζεν εἰς Μυκήνας, κατε-
 λαβὼν δὲ τὸν Μολόρχον,
 ἐν τῇ πελοπόννησος ἡμέ-
 ρῃ ὡς νεκρῶ μέλλοντα τὸ
 ἱερεῖον ἐπαμύζειν, Σωτῆρι
 δόσας Διὶ, ἥντιν εἰς Μυκή-
 νας τὸν λέοντα. Εὐρυδιδὺς

animal (Typhone genitum) in-
 vulnerabile fuit.) (Hercules
 contendens in leonem, Cleo-
 nas pervenit, ubi Molorchus,
 vir qui manibus suis victum
 sibi quæritabat, ipsum hospi-
 tio excepit: cuique hostiam
 immolare volenti, eam ad
 diem trigesimum servare ju-
 bet. Nam si à venatione inco-
 lumis reverteretur, Jovi eam
 Servatori mactaret; si verò
 occubuerit, sibi tum per eam
 velut heroi inferias ageret.

Post, ubi in Nemeam perve-
 nit, quæsitumque leonem re-
 perit, sagittis illum prius im-
 petivit: ut verò nullis posse
 vulneribus occidi cognovit,
 protentâ clavâ, feram perse-
 quitur, quæ cùm in spelæum
 anceps confugisset, ejus alte-
 rum ostium obstruxit, ac per
 alterum irrupit in feram: &
 circumpositâ collo manu, eò
 usque astrictam tenuit, donec
 eam præfocavit, impositam-
 que humeris Mycenæ impor-
 tavit. (Sed ubi extremâ sui re-
 ditus die Molorchum, ut mor-
 tuo hostiam immolaturum
 deprehendit, Servatori Jovi
 sacris peractis, leonem Myce-
 nas intulit. Cæterum Eury-

Isthæus cognitis Herculis viribus, ipsum urbem ingredi postea nunquam permisit: at pro portis res à se gestas ostentare præcepit. Ad hæc aiunt metu perculsum dolium sibi æneum sub terra occultè comparasse. Deinde Copreum caduceatorem Eliensis Pelopis mittit, qui, quos ille labores exantlaturus esset, injunxit. Hic, post interfectum à se Iphitum, Mycenis exulavit; ibique, postquam ab Eurystheo expiationem est consecutus, habitavit.

§. 2. Porro secundum Herculi certamen Hydram Lernæam obtruncandam imperavit. Hæc intra paludem Lernam enutrita, plana omnia & campestria, eruptione factâ, disperdebat, in pecora atque agros sæviebat. Hydra mirâ corporis magnitudine fuit, novem capitibus munita, quorum octo morti obnoxia fuisset dicuntur. Quod autem omnium medium erat, immortale fuisse ferunt. Hercules igitur, curru conscenso, Iolai aurigæ operâ usus, ad Lernam contendit; quò cùm pervenisset, equos sistit, Hydram

δὲ καταλαβὼν αὐτῇ τὴν ἀνδρίαν, ἀπίπατο λοιπὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰσέναι, ὡς κενύειν δὲ πρὸς τῶν πύλων ἐκέλευε τοὺς ἄλλους. φασὶ δὲ, ὅτι δίδουσαι καὶ πίδουσαι αὐτῷ χαλκοῦ εἰς χυθῆναι ὑπὸ γῆς κατεσκάπτει. καὶ πύμπων κήρυκε Κοπρέα Πέλοπος τοῦ Ηλείου ἐπιτάττει τὸς ἄλλους. οὗτο δὲ ἱφίτων κτείναντες, φυγὼντες εἰς Μυκήνας, καὶ τυχεὶν παρ' Εὐρυδίου καταρσίαν, ἐκεῖ καταφύκει.

§. β. Δεύτερον δ' ἄθλον ἐπιτάττει αὐτῷ τὴν Λερναίαν Ὕδραν κτείνειν. αὐτῇ δὲ ἐν τῇ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτεροφείσας, ἐξέβαιναν ὡς τὸ πῆλον, τὰ τε βοσκήματα, καὶ τὴν χώραν διέφθειραν. εἶχε δὲ ἡ Ὕδρα ὑπερμέγεις σώμα, κεφαλὰς ἔχον ἑνέα, τὰς μὲν ὀκτώ, θνητὰς, τὴν δὲ μέσλην, ἀθάνατον. ἐπὶ αὐτῇ οὐδ' ἄμα τῇ ἡνιοχουῖ τῃ Ιολάκῃ, παρεῆρόετο εἰς τὴν Λέρνην, καὶ τοὺς μὲν ἱπποὺς ἔσθας, τὴν δὲ Ὕδραν

εὐρὺν ἐν πνι λόφῳ, παρὰ
ταῖς πηγαῖς τῆς Ἀμυμάνης,
ὅπου ἰφωλέεε αὐτῆς ὑπὸ
χε, βαλὼν μέλεισι πνι-
εσμένοις, ἠνάγκασεν ἐξελ-
θεῖν. ἐκβαίνουσιν δὲ αὐτῶν
κρατῆσας χετῖν. ἡ δὲ
δῆλον ἦν ποδῶν ἐνείχετο
περιπεκίσσιν. τὰ ῥοπαλῶ
δὲ ταῖς κεφαλῶν κόπων,
καὶ δὲν αὐτῶν ἐδωάτο· μᾶλ-
λόν κομπομένης κεφαλῆς,
δύο ἀνέφροντο. ἐπεσθῆναι
δὲ καρπὸν τῇ Τῶρα ὑπὸ
μεγίστης, δάκνων τὴν πόδα.
ὁ δὲ τῶτον ἀποκρίνας, ἐπι-
κλέσας καὶ αὐτὸς βοηθὸν
τὴν Ἰόλαον. οἱ μὲν τὴν κα-
τασκήσας τῆς ἐγγὺς ὕλης
τοῖς δαλοῖς ἐπιχρῶν ταῖς
ἀσπίδα ἦν ἀναφρομένων
κεφαλῶν, ἐκάλυσεν αἰείσαι.
καὶ τῶτον τὴν τρόπον ἦν ἀνα-
φρομένων κεφαλῶν περιγι-
νόμεναι, τὴν ἀδανάιον ἀπο-
κόψας χετῖν. καὶ βαρεῖαν
ἐπέθηκε πύργον παρὰ τὸ δὲ
τῶν φέρουσιν διὰ Λέρνης
εἰς Ἠλεοῦσα. τὸ δὲ σῶμα
τὴν Τῶρα ἀναλίσσας, τῇ χο-
λῇ τὴν οἴστοις ἐβαλεν. Εὐ-
ρυπύς δὲ ἔφη, μὴ δεῖν κα-
ταβιβάσαι ἐν ταῖς δαλοῖς

in tumulto quodam nactus,
propter Amymones fontes,
ubi ea latitare consueverat:
quam cū ignitis sagittis im-
petisset, de latebris exilire
compulit, egressamque ipsam
manu prehensat, prehensam-
que tenet: ea verò pedibus
statim circumplicata cohibe-
bat. Hercules capita contun-
dens clavâ, nequicquam ela-
borabat: namque uno contu-
so, duo subnascebantur. In-
super Hydræ pervasti corpo-
ris Cancer admorso Herculis
pede, opem ferebat. Quocir-
câ, interfecto Cancro, Iolai
& ipse opem imploravit. Qui
cū proximæ sylvæ partem
succendisset, inflammatis tor-
ribus renascentia Hydræ ca-
pita inurens, eum in modum
renascentium capitum ortus
suboriri prohibebat: victor
caput illud morti haud obno-
xium recisum defodit, eique
ingentis ponderis lapidem su-
perimposuit. Necus viam, quæ
per Lernam ducit Eleuntem.
Ad hæc Hydræ corpore con-
ciso, sagittas suas ejus felle
tinxit. At Eurystheus hunc
Herculis laborem duodecim
ærumnis annumerandum esse

negavit, propterea quòd Hercules non solus, sed Iolai adjumento Hydram superaverat.

§. 3. Tertium verò facinus hoc illi gerendum imponit, ut cornutam cervam Mycenās vivam adferret. Erat enim ad OEnoen auratis cornibus insignis cerva Dianæ sacra. Quocirca Hercules, quòd eam neque occidere, neque vulneribus afficere vellet, annum- totum est infecutus: Postea verò, quàm fera Herculis persecutione lassatam se esse sensit, in Artemisium montem confugit, & illinc ad Ladonem amnem: quem cùm jam tranatura esset, sagittâ percussam cepit, humeris sublatam ferens: & per Arcadiam iter agebat. Cui, cum Apolline, Diana simul obviam facta, cervam recipit: atque Herculem, quòd facrum sibi animum occidere voluisset, objurgavit: tum ille, necessitate rei damnatâ, Eurystheum auctorem esse dixit. Placatâ Deâ iracundiâ, feram vivam adhuc Mycenās importavit.

§. 4. Quartum inde ei certamen imperavit, Eryman-

τόν ἄθλον. ὃ γὰρ μόνον, ἀλλὰ καὶ μὴ Ιολαὺν τὸν Τῶδρας παρεγγύειο.

§. γ. Τεῖτον ἄθλον ἐπιτάξεν αὐτῷ, πῶς κερδέως ἔλαφον εἰς Μυκλήας ἔμπουω ἐνεγκεῖν. ὡς δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνόνῃ χρυσόκηρος, Ἀρτέμιδος ἱερά. διδὲ καὶ βελόμην αὐτῷ Ἡρακλῆς μήτε αἰελεῖν, μήτε τραῦσαι, σωεδοῖεν ἔλον ἐπ' αὐτόν. ἐπὶ δὲ κέκνον τὸ θηρίον τῇ διώξει, σωέφυγον εἰς ὄρεα τὸ λεγόμενον Ἀρτεμίσιον, καὶ κείθεν ὅπῃ ποταμὸν Λάδωνα· καὶ τῶτον διαβαίνειν μέλλουσαν, τοξεύσας σανέλαβε· καὶ δέμην ὅπῃ τῆς ὥμων, διὰ τῆς Ἀρκადίας ἠπάγετο. μὴ Ἀπόλλων δὲ Ἀρτέμις σιωπῶντα ἀφῆρθε· καὶ τὸ ἱερὸν ζῶον αὐτῆς κλείναντα κατεμέμειο· ὃ δὲ ὑποπυμνισάμην πῶς ἀνέγκω, καὶ τὸν αἶπον εἰπὼν Εὐρυδία γενέσθαι, παύνας πῶς ὀργῶν τῆς θεοῦ τὸ θηρίον ἐκδόμωσιν ἔμπουω εἰς Μυκλήας.

§. δ. Τέτατον ἄθλον ἐπιτάξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάν-

Δοι κέσθιν ζῶντα κομάζειν.
 ἔτο δ' τὸ θειὸν ἠδὲ καὶ ἔψα-
 φίδα ὁρμώμενον ἐξ ὄρεος, ὃ
 χαλῦσιν Ἐρυμαιοδον διερχό-
 μενος οὐδ' φολόειν ἐπ' ἐστῆ-
 ὅ Κενταύρῳ Φόλῳ Σιληνῷ
 καὶ Νυμφῆσι Μελίᾳ παιδί. ὧς
 Ἡἰρακλῆ μὲν πᾶσι παρῆχε τὰ
 κρέα, αὐτὸς δ' ἡμοῖς ἐχρῆτο.
 αἰ τουῶν τ' ὁ δὲ οἶνον Ἡἰρα-
 κλέος, ἔφη δίδοι χάιναι τ' κοι-
 νὸν τῷ Κενταύρῳ αὐτοῖς αἰ-
 πνον. παρρῆεν δ' περιχαλιδά-
 μενος Ἡρακλῆς, αὐτὸν ἥνοι-
 ξε. καὶ μετ' ἐπὶ πολὺ, διὰ τῆς
 ὁσμῆς, αἰσθόμενοι παρῆσαν
 οἱ Κενταῦροι πίττας ὀπι-
 σμένοι, καὶ ἐλάττωσεν ὅττι τὸ
 τῷ Φόλῳ σπῆλαιον. τοῖς
 μὲν οὐδ' ὀφείτοισι τολμύ-
 σαντας εἶσω παρελθόν,
 Ἀγχον καὶ Ἀγχιον, Ἡ-
 ρακλῆς ἐπέψατο βαλὼν
 δακτύλῳ. τοῖς δὲ λοιπῶς
 ἐτόξασεν δώκων ἄχει τῷ
 Μαλίας. ὁπεῖθεν δὲ πρὸς
 Χείρωνα σωέφυγον. ὃς
 ἐξελαθεὶς ὑπὸ Λαπίδων
 ὄρεος Πηλίου, ὧς Μα-
 λίαν κατώκησεν, τούτῳ
 ἀντιπηκώτας τοῖς Κεν-
 ταύροις τοξάων ἵησιν βέ-
 λῳ. τὸ δὲ ὄνυχον ἔλα-

thium aprum ad se vivum fe-
 rat. Hæc autem fera Psophi-
 dem usque ab Erymantho
 monte prorumpens devasta-
 bat. Hercules itaque per Pho-
 loen transiens, à Pholo Cen-
 tauro, Sileni ac Meliæ Nym-
 phæ filio, hospitio excipitur.
 Hic hospiti tostas carnes
 edendas apposuit : ipse verò
 crudis vesci maluit. Herculi
 interim vinum poscenti, ve-
 reri se dixit, commune Cen-
 taurorum dolium relinere : at
 bono illum esse animo Her-
 cules jubet : ac ipse dolium
 relevit. Neque ita multò post
 Centauri, quòd vinum subo-
 luisent, affuere lapidibus ar-
 mati, & abietibus in Pholi an-
 trum irrumpunt. E quibus
 Anchium & Agrium, quòd
 primi intrate spelæum ausi
 fuissent, Hercules accensis
 torribus percussos in fugam
 vertit: reliquos autem ad Ma-
 leam usque sagittis persecutus
 est. Inde verò ad Chironem
 confugère, qui à Lapithis eje-
 ctus è Pelio monte, ad Ma-
 leam habitavit. In hunc Her-
 cules, cùm circa delapsos
 Centauros sagittis impeteret,
 telum emisit, quod delatum
 per

per Elati brachium in Chironis genu infigitur. Tum Hercules tristitiâ affectus accurrit, ac sagittam extrahit, datûmque à Chirone remedium vulneri imposuit. Ille verò immedicabili vulnere sauciatus, in spelzum se recepit, quòd in eo vitâ excedere vellet: qui cùm per immortalitatem, quâ donatus erat, minimè interire posset, tamen Prometheo Jovis permissu, immortalitatem adepto, Chironis loco, tandem esse desuit. Cætera verò Centaurorum multitudo, alius aliò ex fuga sese receperunt. Nec defuerunt qui in Maleam montem confugerint: Eurytion verò in Pholoen: atque Nessus ad Evenum amnem: reliquos autem Neptunus excipiens, ad Eleusinum montem occulit. Porro Hercules ad Pholoen regressus, ac Pholum multis cum aliis morientem conspiciatûs, erutâ de mortui corporis sagittâ, quo pacto tantos tam parvâ sagittâ occidisset, mirabatur. Hæc autem è manu delapsa in illius pedem decidit, atque actutum ipsum interemit. Igitur

τε διὰ τοῦ βραχίονος τοῦ γένους τοῦ Χείρωνος ἐμπήχυνται. αἰσθόμενος δὲ Ἡρακλῆς φερόμενον, τό, τι βέλους ἐξείλεται, καὶ δόκτω Χείρωνος φάρμακον ἐπίδουκεν. αἰσάλον ἔχων τὸ ἔλκεος εἰς τὸ σπήλαιον ἀλλοφροταί· καὶ καὶ τελευτῶντες βυλόβηθ, καὶ μὴ θανάμνηθ, ἐπὶ τῷ ἀθανάτῳ ἔω. ἀντιθέσθαι δὲ Διὶς Περμηδῆ, τὸν αὐτὸν αὐτῷ ἡμιτόμῳ ἀθανάτον, ὅπως αἰσθάνε· οἱ λοιποὶ δὲ καὶ Κενταύρων ἐξέρχονται ἀπὸ τῆς ἀγῆρας. καὶ πῦες μὲν παροργιστοὶ εἰς ὄρος Μάλεα· Εὐρυτίων δὲ εἰς Φολοίην· Νέσος δὲ ἐπὶ ποταμὸν Εὐένον. οἱ δὲ λοιποὶ ἐκποδίζόμενοι Ποσειδῶν εἰς Ἠλύσινα ὄρος κατέκλυψεν· Ἰταυέλων δὲ εἰς Φολοίην Ἡρακλῆς, καὶ φόρον τελευτῶντα διασώμνηθ μὲν καὶ ἀπὸ πολλῶν, ἐλκόμενος [τι] οὐ νεκρὸν τὸ βέλους, ἐθανυμαζεν εἰ τοῖς περικύτοις τὸ μικρὸν διέφθερε· τὸ δὲ πῶς χειρὸς ὀλισθίσαν ἥλθεν ἐπὶ τὸ πῶς, καὶ φερόμενον ἐπὶ κλίονεν αὐτόν. δάψας δὲ

Φόλον Ηρακλῆς ἐπὶ τῷ αὐτῷ
 κέφει θύραν παρέρχεται.
 καὶ διώξας αὐτὸν ἐκ πινυ-
 λοχμῶς μετὰ κραυγῆς εἰς
 χιονα πολλῶ παρημένον,
 ἐμβρυχίσας τὸ κάδυσσον εἰς
 Μυκῆνας.

17. §. ε. Πέμπτον μὲν ἐπὶ τα-
 ξεν αὐτῷ ἄλλον ὅς τ' Αὐ-
 γείας βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ
 μιᾷ μόνον ἐκφορῆσαι πλὴν
 ὄνδον. ὡς δὲ Αὐγείας βα-
 σιλεὺς Ἡλίδος, (ὡς μὲν π-
 νες εἶπον, πᾶς Ἡλίου·
 αἷς δ' ἔπινε, Ποσειδῶν ὅ-
 αἷς δὲ ἐνιοι, Φόρβαντος)
 πολλὰ δὲ εἶχε βοσκημάτων
 ποιμένας. τοῦτο φασκε-
 ῶν Ηρακλῆς, ὃ δὴ λίσσας
 πλὴν Εὐρυδῶς ὀπιταλῶ,
 ὅρασκε μιᾷ ἡμέρᾳ τὸ ὄνδον
 ἐκφορῆσαι, εἰ δύναιτο πλὴν
 διὰ τὴν αὐτὴν τῶν βοσκημά-
 των. Αὐγείας δ' ἀπιστῶν ὑπε-
 ρεῖται. ἡμετέρῳ δὲ
 Ηρακλῆς (τὸν Αὐγείας παῖδα
 Φυλέα) τῆς τε αὐτῆς τοῦ θε-
 μέλιον διώκει, καὶ τὸ Ἀλ-
 φειδὸν ποταμὸν, καὶ τὸ Πη-
 λειδὸν σιναγλῆς ῥέοντα πα-
 ρερχόμενος ἐπὶ τῷ αὐτῷ, ἐμ-
 φρεῖν δὲ ἄλλαν ἐξόδου ποιῶ-
 σκε. μαδὼν δὲ Αὐγείας ὅτι

Hercules, Pholo humi con-
 dito, ad aprī venationem con-
 tendit; quem ἐ fruteto quo-
 dam ingenti cum clamore ex-
 citatum, per altam nivem de-
 fessum, ac vinculis præpedi-
 tum Mycenās invexit.

§. 5. Quintum deinde labo-
 rem imperavit, ut Augeæ pe-
 coris finum unius diei curri-
 culo solus exportaret. At Au-
 geas Rex Elidis fuit: sunt qui
 illum Solis filium fuisse di-
 cant; nec desunt qui Neptuni,
 & qui Phorbantis (Hunc mul-
 tos pecorum greges habuisse
 ferunt: ad quem cum Hercu-
 les, nullā de Eurysthei man-
 dato mentione factā, unā die
 finum omnem exportaturum
 se pollicitus est, si decimam
 pecoris universi ipsi donaret.
 Augeas autem huic minimè
 credulus) (se illi tamen postu-
 lata concessurum) (promittit.
 Hercules inde antestatus Phy-
 leum Augeæ filium) stabuli
 fundamentum evertit, Al-
 pheumque & Peneum, flu-
 mina præterfluentia, per
 fossam deducta corrivatāque
 immisit: ita ut, per alienum
 à priore alveum defluerent,
 effecit. Augeas, ubi de Eury-

Atque imperio confectum fuisset accepit, non modò mercedem pactam non persolvebat, sed etiam quicquam se promississe negabat: eaque de re iudicum sententiæ se statutum esse dicebat. Confidentibus itaque iudicibus, Phyleus ab Hercule citatus, in patrem testimonium dixit, quòd is mercedem Herculi se daturum pactus fuerit. Proinde Augeas irâ inflammatus, antè quàm iudicum suffragiis sententia ferretur, uti & Phileus & Hercules ab Elide facefferent, imperavit. Phyleus itaque Dulichium commigravit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitavit. Ubi illum necessitate compulsus, Eurytionem Centauro Mnesimachen filiam uxorem dare deprehendit, à quo ut sibi opem ferret, exoratus Hercules, Eurytionem, qui ad sponsam ducendam venerat, obtruncavit. Sed Eurystheus neque id inter duodecim certamen admisit; quippe qui cum mercede hoc fecisse assererat.

§. 6. Sextum ei laborem, ut Stympthalidas aves fugaret,

κατ' ὀπισθὸν Εὐρυπύωνος
τῷτο ὀπισθ' ἐλάσσει, καὶ μισ-
θὸν ἐκ ἀποδίδουσι. καὶ ἐπε-
ὶ ἤρϊτο καὶ μισθὸν ὑπο-
χέσσει δώσων, καὶ κρινέσσει
καὶ τέττε ἔποιμεν. ἐλθόν-
τι. καὶ ζομένων δὲ τῶ
δικαστῶν, κληθεὶς ὁ Φυλεύς
ὑπὸν Ἡρακλέους, τῷ πατρὶ
καταμαρτύρησε, εἰπὼν ὁμο-
λογῆσαι μισθὸν δώσων αὐ-
τῷ. ὀρχομένους δὲ Αὐγείας
αὐτὸν τῷ ἦφρον ἐνεγχεῖν
ναί, καὶ τὸ Φυλεῖα, καὶ τὸν
Ἡρακλέα βαλίζεν ἐξ Ἡ-
λίδος ἐκείλδου. Φυλεύς μὲν
οὖν εἰς Δουλίχιον ἦλθε,
καὶ καὶ κατ' ἔκει. Ἡρακλῆς
δὲ εἰς Ὀλένον πρὸς Δε-
ξαμένον, καὶ καὶ κατ' ἔκει.
καὶ κατέλαβε τῷτον μίλ-
λοντα δὲ ἀνὰ γυῖον μνη-
στεύων Εὐρυπύωνι Κενταύρῳ
Μνησιμάχῳ τῷ θυγατρὶ.
ὅφ' ἔτι ὀρχομένους βοη-
θεῖν, ἐλθόντα δὲ καὶ τὸν
ὄν Εὐρυπύωνα ἀπέκτενεν.
Εὐρυπύων δὲ, ὅδ' ἔτι
ἐν τοῖς δώδεκα περὶ δίδου-
το ἄθλον, λέγων μὲν
παραχρῆναι.

§. 5. Εἰπον ἐπὶ ταξεν ἄθλον
αὐτῷ καὶ Στυμφαλίδας ὄρ-

γιδας ἐνδιῶξαι. ὡς δὲ ἐν
 Στυμφάλῃ πάλῃ τ' Ἀρκα-
 δίας, Στυμφαλὶς λεγόμεν
 λίμνη, πολλῇ σμυπρεφῆς
 ὕλῃ. εἰς ταύτην ἄρτοις συν-
 ἔρπον πλοῖοις πλοῦσι πρὸς
 Λύκων ἀρπαγὴν διδοικῶσι.
 ἑμνηστεύοντες ἔν Ηρακλέοις
 ποῦς ἐκ τ' ὕλης τῆς ὄρει-
 δας ἐκβάλλει, χάλκῳ κρέ-
 σσала διδοσιν αὐτῷ Ἀθηνᾶ
 παρὰ Ηραίδας λαβῆσαι. ταύ-
 τε κρύων ἔσθ' ὄρεος
 ἢ λίμνης περικαίμεναι, τῆς
 ὄρειδας ἐφόδου. αἱ δὲ τὸν
 δούπον ἐχ' ὑπομένουσι. με-
 τὰ δ' ἔκτος αἰτίῃσι. καὶ τῶν
 τ' ἄλλων Ηρακλῆς ἐτόξεναι
 αὐτῶς.

§. 7. Ἐξελθὼν ἐπὶ ταξεν
 ἄθλον τὸν Κρῦτα ἀγαθὸν
 ταῦτον. τῶν Α' κουσίλα
 ἢ εἶναι φασὶ τ' διαπερθεύ-
 σαντα Εὐρώπῃ Διὶ πέλει
 ὃ τ' ὑπὸ Ποσειδῶνι αὐτὸν
 δέντα ἐκ θαλάσσης, ὅπ' αὐ-
 τοδύσων Ποσειδῶνι Μίνωι
 εἶπε τὸ φανέναι τ' θαλάσσης.
 καὶ φασὶ θρασυμένον αὐτὸν
 τῷ ταύρῳ τὴν καλλῶ. τῶτον
 μὲν εἰς τὰ βυκόλια ὑποπί-
 πειν, δύσιν ὃ ἄλλον Ποσειδῶ-
 νι. ἐφ' οἷς ὀργισθέντα τ' διὰ

injunxit. Erat autem ad
 Stymphalum Arcadiæ urbem
 Stymphalis palus multis con-
 tecta, atque umbrosis arbori-
 bus addensata : quare in hanc
 magna avium multitudo, in-
 portum vim pertimescentes ex
 fuga sese recipiebat. Herculi
 itaque quantum ratione aves
 è sylva dispelleret, ambigen-
 ti, Pallas ænea crepitacula
 Volcani munere accepta de-
 dit. Hæc ille quatians sub
 monte quodam paludi proxi-
 mo aves territabat. Quæ soni-
 tum minimè sustinentes præ
 metu subvolabant : eumque
 in modum Hercules ipsas sa-
 gittis impetivit.

§. 7. Septimum inde labo-
 rem Cretensis tauri adducen-
 di imposuit. Hunc Acusilaus
 quidem esse refert, qui Euro-
 pam ad Jovem tulit; Nonnul-
 li verò Neptuno è mari sub-
 missum, quo tempore Minos
 id se Neptuno immolaturum
 dixit, quod è mari apparuis-
 set. Atque aiunt admiratum
 ipsum tauri formam, ac spe-
 ciem, tunc planè hunc inter
 armenta dimisisse, pro quo
 alium Neptuno sacrificasse :
 quas ob res iratum numen

tauro feritatem immisisse. In hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam capere volenti * Minos, inquit, Ubi expugnari, sibi caperes. Post, ubi illum cepit, Eurytheo translatus ostendit. Cætera verò sacrum, numinique dedicatum abire permittit. Hic Spartéque, & Arcadiâ universâ peragrata, Isthmum trajecit, ac in Marathonem Atticæ terræ profectus, incolas pessimè habebat.

§. 8. Octavum certamen Diomedis Thracis equas Mycenæ abigendi fuit. Is Martis & Cyrenes filius, Bistonum, Thracij generis ac pugnacissimī, Rex fuit, cui tum equæ erant, quas mortalium corporibus pascebat. Ad quem cum Hercules volonum multitudine stipatus navigasset, domitis qui æquarum præsepibus præerant, eas ad mare abegit. Inter hæc, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero custodiendas commisit. Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Locrus, ab Opunte, Herculis amafius, quem equæ discerptum inte-

αἰχμαλωτῆς τῶν ἑλλήνων. ὅτι τῶν παραχρησάμεναι εἰς Κρήτην Ηρακλῆς, ἐπιδοὶ λαοῦν αἰχμαλωτῆς * Μίνος εἶπεν αὐτῷ λαμβάνειν διαγωνισάμενον, καὶ λαβὼν παρὰ Εὐρυθέου διακομίσας ἐδείξε. καὶ τὸ λοιπὸν εἶασιν αὐτοῖς. ὁ δὲ κλαυθροῖς Σπάρτην καὶ Ἀργεῖαν ἔπεσαν, καὶ διαβὰς τὸ Ἰσθμὸν, εἰς Μαραθῶνα τὴν Ἀθηνῶν ἀφικόμενος, τὸς ἐγγυαίους διελυμένετο.

§. 9. Ὁ γὰρ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τῶν Διομήδους τῶν Θρακῶν ἵππων εἰς Μυκῆνας κομίσαν· ὃν δὲ ἔπεσεν Ἀρεὶ καὶ Κυρήνης, βασιλεὺς Βιστόνων, ἔδωκεν Θρακῶν, καὶ μαχημαχάτην εἶχε τὸν ἀνδραποφάγοις ἵπποις. πλεῖστας οὖν μὲν τῶν ἐκείνως συνεπιμένων, κτενέμενος τὸς ὅτι τὸ φάτταις ὅτι ἵππων ἐπαίχονταί, ἤγαγον ὅτι τὴν δαλκυσαν. ὅτι δὲ Βιστόνων σὺν ὅλοις ἐπιβοηθούσων, τῶν μὲν ἵππους παρέδωκεν Ἀλκίνοῦ φυλάσσαν· ὅτι δὲ μὲν. Ἡεῖμα παῖς Λοκρὸς ἐξ Οποῦντος. Ηρακλῆς ἐπὶ αὐτῷ. ὅτι αἱ ἵπποι διέφθονεν ὑπερβολῶς.

μῆναι. τοὺς δὲ τοὺς Βίστο-
νης διαγωνισάμενοι, ὃ Διο-
μήδην ἀποκτείναντες, τοὺς λοι-
ποὺς ἡνάγκασεν φέρειν. καὶ
κῆρας πόλιν Ἀβδερῶν, ὅθεν
τὸ τάφον τοῦ διαφθαρέντος
Ἀβδέρου, τοὺς ἵππους κομίσας
Εὐρυπύου ἔδωκε. μεθύντο δὲ
αὐτοὶ Εὐρυπύου, εἰς τὸ λεγέ-
μενον ὅπου Ὀλύμπου ἐλθόντων
τοὺς τὸν Ὀλύμπου ἀπώλοντο.

§. 5. Εννατὴν ἄδλον
Ἡρακλῆς ἐπίταξε, ζωσ-
σας κομίζων τὸν ἵππολύ-
του. αὐτὴ δὲ ἐβασίλειον
Ἀμαζόνων, αἱ κατόκου
τοῦ τὸν Θερμύδοντα πο-
ταμὸν, ἔδωκε μέγα τὰ κα-
τὰ πόλεμον ἥσκειν ὅσον
δρίαν καὶ εἴποτε μνη-
στεινὴν ἡμνήσαν, τὰ θύλακα
ἔστρεφον καὶ τοὺς μὲν δι-
ξίους μαστοὺς ἐξέθλιβον,
ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντίζ-
ειν τοὺς δὲ ἀειτέρους εἶον,
ἵνα πέποιεν. εἶχε δὲ ἵπ-
πολύτη τὸν ἄρεος ζω-
σῆρα, σύμβολον τοῦ πα-
τρίου ἀπαύου. ὅτι οὗτον
τὸν βωσῆρα Ἡρακλῆς ἐ-
πίμπετο λαβεῖν, αὐτὸν
ἐπιθυμείας τῆς Εὐρυπύου
θυγατρὸς Ἀδμήτης. ὅθεν

remerunt. Hercules, devictis
Bistonibus, atque occiso Dio-
mede, reliquos in fugam abi-
re compulit. Inde Abdero ur-
be ad Abderi perempti sepul-
chrum conditâ, abactas equas
Eurystheo tradidit. Quæ post-
eâ ab Eurystheo sunt in O-
lympum montem transmissæ:
eô cûm pervenissent, à feris
dilaniatæ sunt.

§. 9. Nonus labor est, quæ
Hippolytæ cingulum ad se
ferri jussit Eurystheus. Hæc
erat Amazonum Regina, quæ
circa Thermodontem amnem
habitabant. Hæc gens erat
bello gerendo præstantissima,
quippe quæ viriliter fortitu-
dinem exercebant: ac si quan-
do viris admistæ peperissent,
partus fœmineos educabant.
Dexteras ad hæc mammas, ne
jaculis emittendis impedi-
mento forent, exterebant;
lævas autem alendi filiorum
gratiâ succrescere patiebantur.
Cæterùm Hippolyte Mar-
tis baltheum, argumento, ut
omnibus aliis præffet, habe-
bat. Ad hunc igitur Hercules
capiendum emittebatur, ut il-
lud capienti Admetæ filiæ Eu-
rystheus obsequeretur. Impo-

fitis itaque voluntariis sociis, una in navi Hercules sese navigationi accingit, ac mox ad insulam Paron appellit, ubi tum Minois filij Eurymedon, Chryses, Nephalion, & Philolaus habitabant. Ex omnibus quos secum in navi vehabat Hercules, duo à Minois filiis interfecti fuerunt: quorum interitum iniquissimè ferens Hercules, hosce statim è medio sustulit, ac reliquos intra oppidum conclusos obfidione premebat: donec per legatos ab Hercule precibus impetrarunt, ut pro duobus è suis neci datis, quos ipse vellet, acciperet: Tum ille, solutâ obfidione, atque Androgei filiis Alceo Stheneloque acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli filium contendit: atque hospitio exceptus Amyci Bebrycum Regis jussu cum Mariandynis, Lycum adjuvans multos trucidavit, in quibus & Mygdonem Regem Amyci fratrem occidit, mox excisâ Bebrycum urbe, terram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Heracliam vocavit. Inde verò Hercule ad Themiscyræ por-

λαβὼν οὐκ ἐδελονταί συμμάχους, ἐν μᾶλλον νηὶ ἔπλει. καὶ προσέρχεται νήσω Πάρῳ. καὶ κατὰ κοινὸν οἱ Μίνωος υἱοί, Εὐρυμέδων, καὶ Χρύσης, Νηφαλίων, Φιλόλαος. ἀπὸ πάντων δύο ἦσαν ἐν νηὶ σωθέντες τελευτῆσαι ὑπὸ ἡμῶν Μίνωος υἱῶν. ὑπὸ δὲ ἀγαμέμνωνος Ἡρακλῆος, τέτοις μὲν παρερχόμενα ἀπέκτεινε· τὲς δὲ λοιποὺς κατακλείσας ἐπιλιόρκει. ἕως ὅποτε τοῖς δούλοισι παρέχεται τοῦ αἵματος ἡμῶν ἀναιρεθέντων δύο λαβεῖν ὅς αὐτοὺς διλήσων. ὁ δὲ, λύσας τὴν πολιορκίαν, καὶ τὲς Ἀνδρογέω τῷ Μίνωος υἱὲς ἀνελόμενον, Ἀλκίον καὶ Σθένεον, ἤκεν εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τὸν Δασκύλιν, καὶ ξενιδοὺς ὑπὸ [Ἀμύνου] τῷ Βεβρύκων βασιλέως, συμβαλόντων βοηθῶν Λύκῳ, πολλὰς ἀπέκτεινε, μεθ' ὧν καὶ βασίλειά Μύγδονα, ἀδελφὸν Ἀμύνου, καὶ πᾶσι Βεβρύκων πόλιν ἀπολειόμενος, γλῶσσαν ἔδωκε Λύκῳ, ὁ δὲ, πᾶσαν ἐκείνην ἐκάλεσεν Ἡρακλίαν. καταπλάσαντες δὲ εἰς τὴν Θημισκύραν

λιμένα, καὶ παραρρηγμένους
 εἰς αὐτὸν Ἰππολύτης, καὶ
 τίνος ἦν καὶ χάριν πυθομένης,
 καὶ δούσας τὴν ζωστῆρα ὑποχρυσ-
 μένης, Ἡρα μὲν οὖν Ἀμα-
 ζόνων εἰσαδύσασα, τὸ πλῆθος
 ἐπεσθίει, λέγουσα, Τὴν
 βασιλίδεα κῆρυξεν οἱ φρεσ-
 ελδοντες ἕξοιοι. αἱ δὲ, μεθ'
 ὅσων ὅτῃ τὴν αὐτὴν κερτίδιον
 σὺν ἵπποις. ὡς δὲ εἶδεν
 αὐτὰς κερταλισμένας Ἡρα-
 κλῆς, νομίσας ἐν δόλῳ οὕτω
 ῥησάμεναι, τὴν μὲν Ἰππολύτην
 κτείνας, τὴν ζωστῆρα ἀφαιρῶ-
 νται. οὗτος δὲ τὰ λοιπὰ ἀγ-
 νισάμενος ἐποπλάσθη καὶ φρεσ-
 ἰχθῆ Τροίην. σιωπῶν δὲ καὶ
 τότῃ κτὶ μύθῳ Ἀπόλλωνος
 καὶ Ποσειδῶνος ἀνελθὼν τὴν
 πόλιν. Ἀπόλλωνος γὰρ καὶ Πο-
 σειδῶνος τὸ λαομέδοντος ὕβριν
 πειράσσει δάλοντες, εἰκα-
 δόντες ἀνθρώποις, ὑπερέχοντες
 ὅτῃ μισθῷ τοῖς χερσίν. Ἰδὲ Πέργα-
 μων τοῖς δὲ τοῖς χερσίν, τὸ μ-
 σθὸν ἐκ ἀπορίων. διὰ οὗτο
 Ἀπόλλωνος μὲν, λοιπὸν ἔπεμ-
 ψεν Ποσειδῶνος δὲ, κῆρυξ
 ἀναφρέμενον ὑπὸ πηλῆμυ-
 είδος, ὃ τὸς ἐν τῷ πεδίῳ
 σωήσας ἀνθρώπους. χρῆ-
 σμα δὲ λεγόντων ἀπαλλά-

tum appulso, ad eumque pro-
 fecta Hippolyte, atque ejus
 adventus causam percuncta-
 ta, & zonam se daturam pro-
 mittente: Juno, sumptâ Ama-
 zonum unius formâ, multitu-
 dinem adit: nuncians reginam
 ab advectis hospitibus rapi.
 Tum illæ, captis armis, in
 navem, equo vectæ decur-
 runt. Hercules, ut armatas
 Amazonum copias prospexit,
 ratus id jam non sine dolo fie-
 ri, Hippolyten necat, & zo-
 nam aufert: ad hæc reliquis
 devictis, renavigat, & Tro-
 jam appellit. Tum fortè acci-
 dit per Apollinis & Neptuni
 iram, ut civitas infelicitèr
 ageret; Quoniam Apollo Ne-
 ptunusque Laomedontis in-
 juriam ulcisci volentes, mor-
 talibus assimilati, ac veluti
 mercenarij, Pergamâ se ædi-
 ficaturos paciscuntur: quibus
 cum opere absoluto constitu-
 tam mercedem Laomedon
 minimè solveret, tum Apollo
 pestilentiam, ac Neptunus
 cum inundatione cetum im-
 misit: quod, quicquid, mor-
 talium in campis ostendit,
 corripiebat: cùm verò ex ora-
 culis, malorum finem tum
 demùm

demum fore diceretur, cum Laomedon Hesionem filiam suam ceto devorandam appo- fuerit : tum ille in proximis pelago saxis illigatam, propo- suit. Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se servaturum pollicetur, si sibi, quas equas pro rapti Ganimedidis jactura, ei Jupiter dederat, Laomedon tradat. Hoc illi se daturum pollicitus est Laomedon: Her- cules cetum occidit, & Hesi- onem servavit: at Laomedonte mercedem pactam non sol- vente, Hercules Trojæ exci- dium minatus, abivit, & Ænum appulit: ubi à Poltye hospitio excipitur. Mox inter navigandum in littore Ænien- si Sarpedonem Neptuni fi- lium, ac Poltyis fratrem, vi- rum contumeliosum atque improbum, sagitis confixum interfecit. Inde cum ad Tha- sum pervenisset, expugnatis inibi Thracibus, eam Andro- gei filiis habitandam dedit. At è Thaso profectus adver- sùs Toronem, Polygonum, Telegonumque Prote, qui ex Neptuno procreatus fuerat, filios, ad luctandum provo- cantes, in ipsa palæstra inte-

γλὼ ἐσθδαται ὅττι' συμφρεθόν, ἐὰν περὶ τῇ Λαομέδων Ἡσιό- νῳ τιῶ θυγατέρα. αὐτῇ βο- ραὶ κῆται· ὁ δὲ περὶ θηκε, ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πίπρας περσικρῆσας. ταῖ- τῳ ἰδὼν ἐκκαίμενῳ Ἡρα- κλῆς, ὑπέχετο σῶσεν αὐ- τῷ, εἰ ταῖ ἵπποις παρὰ Λαομέδοντ' ἀλήψεται, αἳ ὁ Ζεὺς ποινῇ τ' Γανυμή- δοις ἀπαγῆς ἐδωκεν· δώ- σεν δὲ Λαομέδοντ' εἰπόν- τος, κτεῖνας τὸ κῆτος, Ἡσιό- νῳ ἔσωσε. μὴ βελομένε' ἦ τ' μισθὸν ἀποδύναμι, πολε- μῶσιν Τροίαν ἀπειλήσας, ἀνέχθη, καὶ προσέχει Αἴνῳ. ἐνθα ξενίζεται ὑπὸ Πόλ- τυ' ἀποπέων δὲ, ὅττι ἡϊό- ν' τ' Αἰνίας, Σαρπηδόνα Ποσειδῶν' μὴ ἔδον, ἀδελ- φὸν δὲ Πόλτυ' ὄντα, τοξόσας ἀπέκτεινε. καὶ παραγλυόμενος εἰς Θάσον, καὶ χειρωτάμεν' τὴν ἐνοι- κοῦντας Θρακας, ἐδωκε τοῖς Ἀνδρόγεω παισὶ κατοιχαῖν. ὅτε Θάσος δὲ ὀρμίδις ὅττι Το- ρόνῳ, Πολύγονον καὶ Τη- λέγονον ἔς Πρωτίαν τ' Πο- σειδῶν' ἔς παλαῖσιν περ- κταμένους, καὶ τιῶ πάλῳ

ἀπὶ κλίνης. κομίσας δὲ τὸν
ζῶσθρα εἰς Μυκῆνας, ἔδω-
κεν Εὐρυπύτῃ.

§. 1. Δέκατον δὲ ἐπ' αὖ-
τις ἄλλων, τὰς Γηρυόνης βῆς
ἐξ Ερυθείας κομίζεν. Εὐρύ-
πυτα δὲ ὡς Ὁκεανὸς πα-
σίῃσιν κημίνη νῆσος, ἥ
νυν Γάδοιρα καλεῖται.
ταύτῃ κερτράει Γηρυό-
νῃ Χρυσάορι, καὶ Καλ-
λιρρόης τῆς Ὁκεανού, τειῶν
ἔχων ἀνδρῶν συμφυῆς σῶ-
μα, σωνυγμένον εἰς ἓν
κετὰ πλὴν γαστέρα· ἐχμέ-
νον τὸ εἰς πρεῖς ἀπὸ λα-
γόνων τὸ καὶ μηρῶν. ἐπὶ-
χε δὲ φοινικὰς βύας, ὧν
ὡς βουκόλῃ Εὐρυπύων·
φύλαξ δὲ Ὀρθρῷ ὁ
πύων δικάραλῃ, ἐξ Εχιδ-
νης καὶ Τυφῶνῃ γήμη-
μίνῃ. πορδόμενῃ οὖν
ὅτῃ τὰς Γηρυόνης βῆας
διὰ τῆς Εὐρώπης, ἄρεια
πολλὰ παρελθὼν, Λιβύῃ
ἐπίβαινε. καὶ παρελθὼν
Ταρτησὸν, ἔστησε σημεῖα τῇ
πορείᾳ ὅτῃ ἤρ' ὄρεον Εὐ-
ρώπης καὶ Λιβύης ἀντι-
σείχων, δύο σῆλας. Τερ-
μαινόμενῃ δ' ὑπὸ ἡλίου
ἤρ' πλὴν πορείαν, τὸ πῦξον

remit. Demum illatam My-
cenas zonam Eurystheo de-
dit.

§. 10. Tum decimum ille cer-
tamen ærumnâque indixit
Geryonæ boves ab Erythea
abigendas. Erythea autem
non procul ab Oceano insula
erat, quam nunc Gadirā no-
minant. Hanc Geryones
Chrysaoris, & Callirrhoes,
quæ filia erat Oceani, habi-
tabat. Is erat trium hominum
corpore præditus, ita com-
pacto, ut in unum ventre te-
nus coiret, & ab ilibus, femo-
ribusque in trium rursus par-
tes divisum esse videretur. Ad
hæc illæ puniceæ boves erant,
quibus bubulcum Eurytio-
nem præesse voluerat. His au-
tem Orthrus canis biceps ex
Echidna & Typhone genitus,
custos præerat. Concedens
igitur ad Geryonæ boves, per
Europam, monstra inter eun-
dum multa prætergressus, in
Libyam trajecit: atque cum
per Tartessum iter fecisset, iti-
neris sui monumenta in Eu-
ropæ ac Libyæ finibus oppo-
sitâs inter se columnas duas
construit. At, ubi in itinere
Solis radii calefieret, arcum

in Deum ipsum intendere non erubuit. Hic verò hominis vires admiratus, Herculem aureo poculo donavit, quo Oceanum trajecit, & Erytheam advectus in * Arbante monte pernoctavit. Id sentiens canis in eum prorumpit. Hunc heros clavâ percussit, necnon Eurythionem bubulcum, cani suppetias atque opem ferentem occidit. Inter hæc Menæstius Plutonis boum pastor rem omnem Geryonæ nunciavit. Hic Herculem ad Anthemuntem fluvium boves abigentem nactus, commissâ pugná, sagittâ perfossus interiit. Hercules autem impositis poculo bobus, Tartessum tranavit, ubi Soli poculum reddidit: transgressus inde Abderam, in Libyam pervenit: in qua Alebion ac Dercynus Neptuni filij boves abigere solebant: quibus peremptis, cum per Tyrreniam iter haberet, taurorum unus ab Rhegio aufugit, atque in fretum repente delapsus, in Siciliam tranavit: ac vicinâ terrâ percursâ, quæ ab illo Italia fuit appellata (nam Tyrreni,

ἐπὶ τῷ Διὶ ἐθέτηεν. ὁ δὲ τῷ ἀνδρείῳ αὐτοῦ δαυμά-
σαι, χρύσειον ἔδωκε δέπας, ἐν
ᾧ τῷ Ωκεανὸν διαπέρασι, καὶ
παρὰ γῆμόμακτος εἰς Ἐρύθραν,
ἐν ὅρῳ * Ἀρβαντὶ αἰλίζεσθαι.
αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπὶ
αὐτὸν ἄρμα. ὃ τῷ τῆτον τῷ
ροπαλῷ παῖσι. καὶ τῷ βυκόλῳ
Εὐρυτίωνι τῷ κυνὶ βοηθῶν-
τα ἀπέκτεινε. Μενοίσιος δὲ
ἐκεί τῷ Ἀδύ βόας βόσκων,
Γηρυόνη τὸ γεροντὸς ἀπήγγει-
λεν. ὁ δὲ, καταλαβὼν Ἡρα-
κλέα, τῷ ποταμῷ Ἀνθε-
μουῦ τῷ βόας ἀπείργοντα,
συγκοιμήσας μάχῃ, καὶ το-
ξοδότης, ἀπὸ θανάτου. Ἡρακλῆς
ἐνδόμενος τῷ βόας εἰς τὸ δέ-
πας, καὶ διαπείρας εἰς Ταρ-
τηρόν, ἡλὶω πάλιν ἀπὸ δου-
κὸς τὸ δέπας. διελθὼν δὲ Ἀβδε-
ραν, εἰς Λιβύην ἦλθεν, ἐν ᾗ
τῷ βόας ἀφηρεῖτο Ἀλε-
βίων τε καὶ Δέρκυρος οἱ Πο-
σειδῶνος υἱοὶ, καὶ κτείνουσιν ἀπὸ
Τυρρήνιαις ἦεν. ἀπὸ Ρηγίου δὲ
ἦεν ἀπὸ ρήγιος ταῦρος, καὶ τα-
χέως εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπε-
σὼν, καὶ διαπείρας εἰς
Σικελίαν, καὶ τὴν πλησίον χώ-
ραν διελθὼν, τὴν ἀπὸ ἐκείνου
κληθεῖσαν Ἰταλίαν Τυρρή-

τοὶ γὰρ Ἰταλὸν τὸν ταῦρον
ἐκάλεισαν· ἦλθεν εἰς πεδῖον
Ερυκος, ὃς ἐβασίλειον Ερυ-
κινων. Ερυξ δὲ λῶ Ποσειδῶ-
ν· παῖς, ὃς τὸν ταῦρον
ταῖς ἰδίαις συγκατέμειξε
ἀγέλαις. ὧς δὲ μὲν οὖν
ταῖς βόαις Ηρακλῆς Ηραίῃ, ὅτι
τίμῃ αὐτῇ ζήτησιν ἐπί-
λετο. ὤφρην δὲ ἐν ταῖς αἰ-
Εὐρηκας ἀγέλαις, ἀπαιτεῖ.
καὶ λέγοντι ὅτι δώσειν, εἰ
μὴ παλαίσας αὐτῷ περὶ ῥή-
ται, πρὶς ὧν ἡμῶν· καὶ
τίμῃ πάλιν, ἀπὸ κλεινῆς. καὶ
τὸν ταῦρον λαβὼν, μετὰ
τῶν ἄλλων ὅτι τὸν ἰόνιον
ἤλαυνε πόντον. ὡς δὲ ἦλθεν
ὅτι τὰς μυχοὺς τῷ πόντῳ,
ταῖς βυσσὶν οἶτρον ἐπέβαλεν
ἡ Ἥρα. καὶ χρίζοντα καὶ
ταῖς Θρακίαις ὑπερβαίνει. ὃ δὲ
διώξας, ταῖς μὲν συλλαβὼν
ὅτι τὸν Ἑλλάσποντον ἦλκε.
αἱ δὲ ἀπολεφθεῖσαι, τὸ λοι-
πὸν ἦσαν ἄγραι. μόλις δὲ
τῶν βοῶν σμωλεδουσῶν
Στρυμόνα μεμψάμεν· τὸν
ποταμὸν, πάλαι τὸ βεί-
δρον πλωτὸν, ὃν ἐμπλή-
σας πόντος, ἀπλυντὸν ἐποίη-
σε. καὶ ταῖς βόαις Εὐρυ-
στεῖ χομίσας δέδωκε. ὃ δὲ

quem Latini taurum voca-
runt ἰταλὸν dixerunt) in Ery-
cis campos se contulit. Is Ery-
cinis, in Siciliae parte impe-
rabat, ex Neptuno natus, qui
hunc ipsum taurum suis ar-
mentis aggregavit. Commen-
datis itaque bobus Volcano,
Hercules taurum quaesiturus
procedit, quem cum invenis-
set inter Erycis armenta, ab
eo reposcit. Tum is, nisi ip-
sum palæstrâ superarit, tau-
rum se redditurum esse nega-
bat. Hercules semel atque ite-
rum, & tertio, ab se victum
Erycem luctando peremit; Is
taurum receptum cum aliis in
Ionium mare perduxit. Qui
simul ac in ponti recessus pe-
netravit, bobus asilum Juno
injecit: quo perciti ad Thra-
ciae montana dissipantur. Hic
insecutus, boum partem col-
lectam ad hellepontum com-
pulit. Quæ verò reliquæ fue-
runt, cætera feræ, atque agre-
stes evaserunt. Hercules tan-
dem agrè collectis bobus,
Strymonem, ut olim naviga-
bile flumen, accusans, opple-
tum lapidibus, innavigabi-
lem effecit: ac traductas bo-
ves Eurystheo dedit, quas

ille postea Junoni immolavit. §. II. Confectis autem hisce certaminibus intra unius mensis annorumq; octo curriculum, Eurystheus Augeæ pecoris, & Hydræ laboribus minimè admissis, undecimam Herculi ærurnam imposuit, ut ab Hesperiiis aurea mala reportaret. Hæc verò non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum Atlante, quæ Juno suis in nuptiis Jovi muneri dedit. Ea draco immortalis Typhonis & Echidnæ [filius] centiceps asservabat. Hic variis etiam omniumque generum vocibus utebatur: cum quo & Hesperides, Ægle, Erythia, Hestia, & Arethusa, simul custodiebant. Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem pervenisset, à Cygno Martis & Pyrenes filio, ad singulare certamen provocatur. Hunc autem dum Mars tuetur, & pugnam committit: demissum è cælo fulmen inter utrosque medium diremit. Iter deinde per Illyrios faciens, ac properans ad Eridanum amnem, Nymphas Jovis & Themidis filias adiit.

αὐτὰς κατέδυσεν Ἡΐρα.

§. ΙΑ. Τελεθέτων δὲ τῶν ἁδῶν ἐνὶ μνῇ καὶ ἔτισιν ὁκτὼ, μὴ περισδεξάμενος Εὐρυστεὺς τὸν τε τῆς Αὐγείης βοσκημάτων, καὶ τὸ τῆς Ὑδρᾶς, ἐνδίκαστον ἐπίταξεν ἁδῶν παρ' Ἑσπερίδων χρύστα μῆλα κομίζειν. ταῦτα δὲ ὡς ἔχον, ὡς πνέει εἶπον, ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ὅτι τῶ Ἀδελαντὸν ἐν Ὑπερβορείοις· ἃ Διὶ γήματι Ἡρᾷ ἐδώρησατο. ἐφύλασσε δὲ αὐτὸν δράκων ἀθάνατος, Τυφῶν καὶ Ἐχιδνῆς, κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν. ἐχρήτο δὲ φωναῖς παντοίαις, καὶ ποικίλαι μῦ τέτε τ' Ἑσπερίδες ἐφύλαλλον, Αἴγλη, Ἐρυθρία, Ἑστία, Ἀρεθούσα. πορδόμενος οὖν ὅτι ποταμὸν Ἐχέδωρον ἦκε· Κύκνον δὲ Ἀρεως καὶ Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν προέκλειτο. Ἀρεὶ δὲ τῶτον ἐκδικεῖται, καὶ σωισαίτης μονομαχίαν, βληθεὶς κεραιὰς μέσον ἀμφοτέρων, διαλύει τὸ μάχην. βαδίζων τ' δὲ Ἰλνυείων, καὶ πᾶσι δὲ πηγαμὸν Ἡειδανὸν, ἦκε πρὸς Νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδος.

αὐται μενύουσιν αὐτῷ Νη-
 ρέα. συλλαβὼν δὲ αὐτὸν
 κοιμώμενον, καὶ παρτοίας
 ἐραλλάσσοντα μορφαί, ἔδω-
 σεν, καὶ ἐκ ἔλυσεν, ὥσπερ ἡ μα-
 δαίν παρ' αὐτῷ πῦρ τυγχα-
 νοίεν τὰ μῦθα, καὶ αἱ
 Ἐπειεῖδες. μαθὼν δὲ Λι-
 βύῳ διεξήει. ταύτης ἐβασί-
 λδε πᾶσι Ποσειδῶν Θ' Ἀν-
 τῆι Θ', ὅς τοις ἑξένοις ἀνα-
 χάζων. παλαίην, ἀνῆρει.
 τότε δὲ παλαίην ἀναγχα-
 ζόμεν Θ' Ἡρακλῆς, ἀρ-
 μέν Θ' ἔγχεσσι μέτερον
 θλίψας, ἀπέκλεινε. ψα-
 λοντα γὰρ γῆς, ἰσχυρότατον
 εὐωέειν γίνεσθαι. διὸ καὶ Γῆς
 πινὲς ἔφασαν τῆτον ἦν παῖ-
 δα. μὲν Λιβύῳ δὲ Αἴγυ-
 πτον ἐξήει. ταύτης ἐβασίλε-
 υς Βούσις Ποσειδῶν Θ'
 παῖς, καὶ Λιπανάσσης ἡ
 Ἐπάφω. οὗτος τοις ἑξένοις
 ἔδωκεν ὅττι βώμῳ Διὶς, κα-
 τὰ π. λόγον. ἐνθάδε γὰρ ἔπῃ
 ἀφορία πῶς Αἴγυπτον κα-
 τίλαβε. Θράσῳ δὲ ἐλ-
 θὼν ὁ Κύπριος, μαίης
 πῶς ἐπιστήμιω, ἔφη ἡ ἀφο-
 ρία παύσεται. ἐὰν ξένον
 ἄνδρα πρὸς Διὶ σφάξωσι κατ'
 ἥτος. Βούσις ἡ ἐκείνην ὥρεται.

Hæ ipsi Nereum indicantes
 comprehensumq; ipsum dor-
 mientem, atque omnigenas
 formas alternantem devinxit:
 neque illum prius, quam ab
 eo ubi jam mala illa, & Hes-
 perides essent, docuisset, abi-
 re permisit. Quod ubi didicit,
 Libyam percurrit. Huic An-
 tæus, Neptuni filius præerat,
 qui peregrinos secum palæ-
 strâ dimicare compellens, oc-
 cidebat. At Hercules cum eo
 luctari coactus, sublimem il-
 lum è terra ulmis elisum inter-
 emit: nam si terram conti-
 gisset, is robustissimus eva-
 debat: quapropter hunc Ter-
 ræ filium nonnulli esse dixe-
 runt. Inde à Libya Ægyptum
 peragravit, in qua Busiris ex
 Neptuno ac Lyfianassa Epa-
 phi filia natus regnabat. Hic
 ad Jovis aram hospites ora-
 culo quodam monitus immo-
 labat: annos enim novem Æ-
 gyptus agrorum sterilitate la-
 boravit. Inter hæc Thrasius
 vaticinandi peritus, è Cyprio
 advenit, qui hanc annonæ
 caritatem desitutam esse pro-
 nuntiavit, si virum hospitem
 quotannis Jovi mactavissent.
 Tum Busiris vate illo prius

immolato, advenientes deinceps jugulabat. Comprehensus itaque & Hercules etiam ad aras trahebatur; at disruptis vinculis, Busirímque, & ejus filium Iphidamantem, & Chalbem caduceatorem necavit. Post hæc, Asiâ percur-sâ, in Thermydras Rhodiorum portum appulit: & bubulci cujuscpiam alterum de plauastro solum taurum, ac mactatum comedit. Tum bubulcus, ubi nullam sibi auxiliij copiam, neque spem refulgere videt, quodam in monte consistens execrari cœpit. Quocircâ & nunc etiam, cum faciunt Herculi sacrum, cum execrationibus id peragunt. Hinc Hercules in Arabiam pervasit, ubi Emathionem Tithoni filium necat, & facto per Libyam itinere, ad extremum usque mare navigabat: ubi scypho sumpto, in objectam continentem trajecit: atque aquilam, Typhonis & Echidnæ filiam, Promethei jecur in Caucasomonte depascentem, sagittis conficit: & Prometheus, detracto permolesto vinculo, solum liberavit: eúmque ad Jovem

τον σφάξας ἢ μαίην, τὸς
καπόντας ξένοις ἔφαξε.
σλληφθεὶς οὐδ' καὶ Ηρα-
κλῆς, τοῖς βωμοῖς περὶ-
φέρειτο. τὰ δὲ δεσμὰ διαρ-
ρήξας, τὸν τε Βύσειν, καὶ
ἢ ἐκείνῃ παῖδα Ἀμφιδά-
μαντα ἀπέκτεινε, καὶ ἢ κή-
ρυκα Χάλβην. διεξίαν δὲ
Ἀσίας Θερμυδραῖς Ροδίων
λιμένι προσέειπε, καὶ βοη-
λάτῃ πνὸς λύσας ἢ ἔπει-
ν ἤν' ταύτην ἀπὸ τῆ ἀμάξης,
ἐνωχίτο δύσας· ὁ δὲ βοη-
λάτῃς βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ
δυνάμενον, εὖ δὲ πν-
θεὶς ἔπειθετο. διὸ καὶ νῦν
ἱπιδαν δύσαν Ηρακλῆς,
μὲν καταρῶν τῷτο πρὸς ἦεν.
παιῶν δὲ Ἀρράβιαν, Ἡμα-
δίωνα κτείνῃ παῖδα Τιτω-
νοῦ. καὶ διὰ τῆ Λιβύης πο-
ρεύσει, ὅττι πῶς ἔξω δά-
λασαν καταπλεῖ. ἢ τὸ δέ-
πας καταλαμβαίνει. καὶ πι-
σαιωθεὶς ὅττι πῶς ἤπειρον ἢ
ἠπικρὺν, κατατόξουσιν ὅττι
τῷ Καυκάσου ἢ ἐσθιοντα
τὸ τῷ Περμηδίῳ ἢ παρ' αἰ-
τὸν ὄντα Εὐχίδνης καὶ Τυ-
φῶντος· ὅς καὶ ἢ Περμηδία
διέλυσεν δεσμὸν ἐλόμενον ἢ
ἢ ἐλπίας. ἢ παρὶς τῷ Διὶ

Χείρῃσι Διὸς ἔσχευεν, ἀδανά-
 τον αὐτ' αὐτῷ δίδοντα. ὡς
 δὲ ἦσαν εἰς τ' Ὀφιορέου
 πρὸς Ἀτλαντά, ὑποδύν-
 τ' Προμηθεὺς τῷ Ηρα-
 κλεῖ αὐτὸν ὅπῃ τὰ μῦλα
 μὴ πορθέσθαι· διαδείξαμε-
 νον δὲ Ἀτλαντ' ἔ- πό-
 λον, ὑποστῆν ἐκείνον·
 πηιδίς δὲ, διεδέξατο.
 Ἀτλας δὲ δρεψάμεν' παρ'
 Ἐσπερίδων τρία μῦλα, ἦ-
 κε πρὸς Ηρακλέα. καὶ μὴ
 βελομένης τὸν πύλον ἔχων,
 καὶ σείων ὅπῃ τῆς κεφα-
 λῆς δίδων πεισέσθαι. τῷ-
 τε ἀκούσας Ἀτλας ἐπ' ἧς
 χεραδίς τὰ μῦλα, τὸν
 πύλον διεδέξατο. καὶ ὕ-
 πως ἀνελόμεν' αὐτὰ, Η-
 ρακλεὺς ἀπὸ πλάττειτο ἔνιοι
 δὲ φασιν, ἔ- παρ' Ἀτλαν-
 τ' αὐτὰ λαβεῖν, ἀλ-
 λά αὐτὸν δρεψάσθαι τὰ
 μῦλα κτείναντα τὸν φρυ-
 γῶντα ὄφιν. κμήσας δὲ
 τὰ μῦλα Εὐρυπύτῃ ἔδω-
 κεν· ὃ δὲ λαβὼν, Ηρα-
 κλεῖ ἔδωκεν αὐτόν. παρ'
 ἔ- λαβούσα Ἀθηνᾶ, πάλιν
 αὐτὰ ἀπὸ κόμισεν, ὅσον
 γὰρ αὐτὰ τεθῆναι πε.

reduxit : qui illum pro Chi-
 rone , qui mori cupiebat , im-
 mortalem esse declarat. Post
 autem quàm Hyperboreos ad
 Atlantem pervenit , ac Pro-
 methei prudentiâ commone-
 factus est Hercules , ne ad
 Hesperidum mala proficisce-
 retur , sed ipse Atlanti in cœ-
 lo sustinendo succederet , il-
 lumque pro se mitteret , per-
 suasus excepit. Atlas autem ,
 decerpitis ex Hesperidum hor-
 tis tribus malis , ad Herculem
 redit. Qui , cùm cœlum ha-
 bere subterfugeret , cesticil-
 lum , inquit , se velle facere
 suo capiti imponendum [quo
 commodiùs tantum cœli pon-
 dus ferre posset.] Quod ubi
 audivit Atlas , depositis hu-
 mi pomis cœlum , recepit : at-
 que ita poma Hercules conse-
 cutus discedit. Sunt verò qui
 dicant , hæc non ab Atlante
 habuisse , sed ipsum , cæso
 dracone custodē , decerpisse ,
 quæ secum delata dedit Eury-
 stheo. Tum ille accepta Her-
 culi condonavit , à quo cùm
 Minerva accepisset , ea rur-
 sùs reportavit , quoniam re-
 ligiosum erat , ea alicubi col-
 locari.

§. 12. Duodecimus labor in-
 junctus est Cerberi ab inferis
 abstrahendi. Hunc autem ter-
 na canum capita, & draconis
 caudam, & in dorso serpen-
 tum omnium generum capita
 habuisse ferunt. Descensusus
 igitur ad hunc canem, Eleusi-
 nem ad Eumolpum se contu-
 lit, ut ab eo Cereris sacris ini-
 tiaretur. At verò externis ad
 ea sacra tunc admitti non lice-
 bat. Thespius factus adopti-
 vus Pylij filius, initiabatur,
 qui ne mysteria spectare qui-
 dem jam poterat, qui nondum
 Centauri cadem expia-
 rat. Hercules demum ab Eu-
 molpo tanti criminis conta-
 gione expurgatus, Cereris sa-
 cris initiatur. Inde ad Tæna-
 rum Laconia promontorium,
 ubi ad inferni descensum of-
 tium patet, accessit. Hac ad
 inferos penetravit: quem cum
 animæ conspexissent, duabus
 exceptis, Meleagri ac Medu-
 sæ Gorgonis filia, omnes in
 fugam abiere. In Gorgonem
 verò Hercules ensē ut in vi-
 vam nudavit: tum illud à
 Mercurio vanum spectrum ef-
 se discit. Mox, ubi ad Plutonis
 portas ventum est, Theseum

§. Δωδεκάτον ἄλλον ἐπι-
 τήρη, Κέρβερον ἐξ ᾧ δυν-
 κομίζεσθαι. εἶχε δὲ ὅτθ
 τρεῖς μὲν κυνῶν κεφα-
 λὰς, πῶ δὲ ἑρὸν δρά-
 κοντθ, καὶ δὲ τῷ νώτῳ
 παντοίων εἶχεν ὄφρων κατ-
 φαλέ. μέλων οὐδ' ὅτι τῶν
 τῶν ἀπείκῃ, ἄλλδε παῖς.
 Εὐμολποι, σπὺς Εὐλυσ-
 σίνα βουλόμενθ μνηστῆ-
 ραι. ὡς δὲ ἐκ ἐξὸν ἔει-
 ροις τότε μεστῶν. ἐπειδὴ
 ὅθ θέσπιθ. Πυλίου παῖς.
 γρόμενθ ἐμυεῖτο· μὴ δυν-
 κάμενθ δὲ ἰδεῖν τὰ μυ-
 στήθ, ἐπέσθ ἐκ ὡς ἦν
 σμένθ τὸν Κενταύρου φό-
 κον. ἀγχιθεῖς ὑπὲρ Εὐμόλ-
 πῃ, τότε ἐμυήθη. καὶ παρ-
 εαγρόμενθ ὅθ Τάιναν
 τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς
 Ἀΐδου καταβάσεις τὸ ὅθ
 μόνῳ, διὰ τῆς ἀπῆσιν
 ἐπείχε δὲ εἶδον αὐτὰς αἰ-
 ψυχαί, χερσὶ Μελεάγρου
 καὶ Μεδύσης τ' Γοργόνθ
 ἔφυγον. ὅθ δὲ πῶς Γοργ-
 νόνα τὸ ξίφθ, ὡς ζῶσα
 ἔλκει. καὶ παρὲς Ἑρμοῦ μαν-
 θάνει, ὅππ κανὸν εἰδολὸν
 ἔστι. πασιόν δὲ ὅθ Ἀΐδου
 πυλῶν γρόμενθ, θυσία

εὖρε , καὶ Ποιείδωυ τὸν
Περσιφόνης μνησδόμενον
γάμον , καὶ διὰ τοῦτο διδύν-
τα· διασώμενοι δ' Ἡρακλῆα ,
ταῖς χεῖρας ἄραγον , ὡς ἀνα-
σπώμενοι διὰ τῆς ἐκείνου
βίαις· ὁ δὲ Θησῆα μὲν λαβό-
μεν· τὴν χεῖρὸς ἤραρε· Ποι-
είδωυ δὲ ἀναῖσαι βυλόμε-
ν· τῆς γῆς κυνεμένης ,
ἀφῆκαν· ἀπὸ κύλισσι δὲ καὶ
τὴν Ασπιδάφου πίπτον· βυλό-
μεν δὲ αἶμα ταῖς ψυχαῖς
ἐκράχιδται , μίαν δ' Ἀΐδου
βοῶν ἀπίσπραξιν· ὁ δὲ νέ-
μων αὐταῖς Μενόιπτος ὁ Κό-
δωνύμης περικαλεσάμεν·
οἷς πάλιν Ἡρακλῆα , ληφ-
θεὶς μίσσην , καὶ ταῖς πλάχεσιν
καταέχευε , ὑπὸ Περσιφόνης
παρητήθη· αἰτοῦντο δὲ αὐ-
τῷ Πλούτωνι τὸν Κέρκερον ,
ὁπότε ταῖς ὁ Πλούτων ἄραγον
χερεῖς ὧν εἶχεν ὄπλων κρα-
τοῦντα· ὁ δὲ ἀπὸ τῶν αὐτῶν
ὄντι ταῖς πύλαις τοῦ Ἀχέρου-
τος , τῷ τε Δωρκεὶ συμπε-
φραγμένῳ , καὶ τῇ λεοντῇ
συσκευασθεῖς , καὶ περικαλῶν
τῇ κεφαλῇ ταῖς χεῖρας , ἐκ
αὐτῆς , καὶ τῷ δακτύλῳ·
ὑπὸ τῷ χεῖρὶ δ' ἔστιν ὁ δόρυ καὶ ἰσχυρὸς ,
κρατῶν ἐκ τοῦ τραχήλου , καὶ

ac Pirithoum Proserpinæ nu-
ptias poscentem , eaque de
causa devinctum invenit. Hi
conspicati Herculem , velut
illius viribus redituri in vitam,
manus porrigebant: tum ille
Thescum manu prehensum
excitavit: sed Pirithoum quo-
q; revocare in vitam cupiens,
ob terræ motum dimisit , &
Ascalaphi saxum revolvit. Ad
hæc sanguinem animis præbi-
turus, unam ex Plutonis bubus
jugulavit. Cæterum Menœ-
tius, Ceuthonymi filius, Plu-
tonis bubulcus, cū provoc-
casset in palæstram Hercu-
lem, perfractis costis, ac me-
dius ab eo prehensus, Pro-
serpinæ deprecatione serva-
tus est. Demūm Hercules
Cerberum à Plutone depos-
cit. Is illi, sine armis, quibus
communitus advenerat, ca-
nis abducendi potestatem fa-
cit. At Hercules nactus illum
pro Acherontis portis, thora-
ce circumseptus, ac leonis
pelle contectus, & circum-
jectis illius capiti manibus,
haud abire permittit, etsi à
dracone, qui in Cerberi cau-
da existeret, morderetur,
cervicem comprimens, ac

belluam prafocans , parere coegit. Captum itaque Cerberum ad Euryftheum regressus per Træzenen , abduxit. At Ceres Ascalaphum in bubonem mutavit. Hercules Euryftheo monstratum Cerberum rursus ad inferna re-duxit.

CAP. VI.

Porro Hercules exantlatis laboribus , Thebas regressus , Megaram quidem Iolao conjugem dedit : ipse verò uxorem ducturus, Eurytum Oechaliæ regulum , qui sagittandi peritiâ se, ac filios suos vicerit, certaminis præmium Ioles filix connubium proposuisse accepit. Oechaliâ igitur profectus , cùm sagittandi arte iis omnibus præstantior extitisset , uxorem certè promissum certaminis præmium minimè consecutus est. Iphitus sanè filiorum maximus Iolem Herculi concedendam esse censebat: At Eurytus , cæterique filij dehortari , ne , quam fortè prolem ex ea susciperet , aliquando obtruncaret , pertimescentes.

ἀρχων τὸ θνητόν ἔπεισι.
συλλαβὼν ἔν αὐτὸν , ἦκε
[σὺν Εὐρυθύῃ] διὰ Τροί-
ζην· ποιησάμεν δ' αὖτά-
σασιν. Ἀσκάλαφον [μεν]
ἔν Δημῶτι ἐποίησεν ὄντα.
Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυθύῃ δό-
ξας δ' Κέρβερον, πάλιν ἐνό-
μισεν εἰς Ἀΐδου.

Κ Ε Φ. Γ.

Mετά δὲ τὰς ἀθλας
Ἡρακλῆς ἀφικόμε-
νος εἰς Θήβας , Μέγαραν
μὲν ἔδωκεν Ἰολαῷ· αὐτὸς δὲ
γῆμαι δέλων , ἐπαυδάμε-
νος [Εὐρυτόν] Οἰχαλίας
δωδῆσιον ἄθλον περιδύνα-
τον Ἰόλης δ' Ἰουλαῖος γά-
μον , πρὶν νικήσαντι τοξί-
κῃ αὐτόν τε , καὶ τὰς παῖ-
δας αὐτῶν ὑπάρχοντας ἀφί-
κόμενος οὐκ εἰς Οἰχαλίαν ,
καὶ τῇ τοξικῇ κρείττων αὐ-
τῷ γυμνῶν , ἐκ ἔτυχεν τὸ
γάμον. Ἰφίτι μὲν δ' ἀποβυτί-
ρε· καὶ παῖδων λέγοντες δι-
δόναι τῷ Ἡρακλεῖ δ' Ἰόλῳ ,
Εὐρύτῳ δὲ καὶ τοῖς λοιπῶν
ἀπαγορεύοντων , καὶ δειδι-
κέναι λέγοντων , μὴ τιπο-
ποιησάμεν τὰ γυμνήσια
πάλιν ἀποκλείειν.

§. β. Μῆτ' ἐ πολὺ δὲ
 κλαπείων ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ
 Αυτολύκου βοῶν, Εὐρυ-
 πος μὲν ἐνόμζεν ὑφ' Ἡρα-
 κλέους μαρνέσθαι τῷτο. Ἰφι-
 τῷ δὲ ἀπείων, ἀφικεῖται
 πρὸς Ἡρακλέα, χύσων
 πυχὸν ἥκοντι ἐκ Φερῶν
 αὐτῷ σπικώπτι πύλα ἀποδα-
 νοῦσαν Ἀλκῆστιν Ἀδμήτην,
 Φραγκλῆϊ συζητῶσαι τῆς
 βόας. Ἡρακλῆς δὲ ὑπι-
 χρεῖται, καὶ ξενίζει μὲν
 αὐτὸν. μανείς δὲ αὐδὸς
 ὑπὸ φθ' Τυρυνθίων ἔρρι-
 ψον αὐτὸν τηχεῖν. κεναρ-
 θῆναι δὲ θέλων τὸν νό-
 τον, ἀφικεῖται πρὸς Νη-
 αία. Πυλίων ἡ οὗτῷ
 δυνάστης. ἀπὸ συμμέμου δὲ
 Νηκίας αὐτὸν διὰ τῶν
 πρὸς Εὐρυπὸν φιλίαν, εἰς
 Ἀμύκλας παραγμύμενῳ,
 ὑπὸ Δηϊφίβου τοῦ ἱπ-
 πολύτου καθάρεται, πα-
 παραχρῆς Διηγῆ νόσῳ διὰ
 τὸν Ἰφίτου νότον, εἰς Δελ-
 φούς παραγμύμενῳ, ἀπαλ-
 λαγνῶ ἐπυνδάνετο ἡ νό-
 σου. μὴ χρησιμὸς δὲ
 αὐτῷ ὁ Πυθίας, τὸν τι-
 ναδὸν συλᾶν ἔδειλε, καὶ
 τὸν ὑπὸ δου βεβιάσας, κα-

§. 2. Hinc verò non longe
 pòit tempore, abactis ex Eu-
 boea per Autolycum bubus,
 Eurypus id Herculis persuasu
 confectum esse putavit. Con-
 trà Iphitus id minimè cre-
 dens, ad Herculem convolat,
 eique à Pheris venienti oc-
 currit, quo tempore serva-
 tam ab se jam mortuam Al-
 cestin Admeto marito resti-
 tuerat. Proinde Iphitus Her-
 culem, ut secum boves vesti-
 garet, cohortatur. Id illi Her-
 cules se præstiturum pollice-
 tur, & eum quoque hospitio
 accepit. At futore iterùm agi-
 tatus, hunc è Tiryntiorum
 mœnibus dejecit. Cùm verò
 commissæ cædis causâ expia-
 ri velleret, ad Neleum Pylio-
 rum Dynastam proficiscitur:
 exclusus autem ab eo, quod
 olim vetus cum Euryto sibi
 benevolentia intercesserat,
 Amyclas pervenit, ubi illum
 Deiphobus Hyppolyti filius
 sceleris contagè lustravit;
 deinde gravi morbo de Iphiti
 nece correptus Delphos adiit:
 ac morbi finem roganti illi
 Pythia nihil respondet; at
 Hercules eo nomine spoliare
 templum voluit, avectoque

tripode, propriam sibi oraculorum ædem construxit : ac mox ab Apolline in eum pugná commissâ , Jupiter inter hosce duos medium fulmen demisit, eoque modo dirempta illorum pugna , hoc Hercules oraculum habuit: Morbi finem tum fore , cùm triennium totum venditus servierit servitutem , & commissæ cædis ergô Euryto æstimationem pependerit.

§. 3. Mercurius hoc oraculo dato, Herculem vendit, eumque Omphale Jardani filia Lydorum regina mercatur: cui Tmolus conjux moriens regnum reliquit. Sed Eurytus oblatam fraternæ cædis æstimationem admittendam minimè censuit. Interim Hercules Omphalæ serviens, non procul ab Epheso Cercopas captos in vincula conjecit. Sytleum verò in Aulide, qui peregrinos eà iter facientes terram fodere compelleret, refoffis ab radice viribus, unâ cum Xenòdice filia interfecit. Idemque ad Dolichen insulam delatus, ac videns Icarî corpus in litore ejectum, sepulturæ dedit, ab eoque Do-

πασκάζει μαρτυρίον ἴδιον.
 μαρτυρομένου διὰ αὐτῷ Ἀπέλ-
 λανθ, ὁ Ζεὺς ἵησι μίσσην
 αὐτῷ παραυθόν. καὶ τῷ-
 τον διαλυθάντων τὸν τρέ-
 πον, λαμβάνει χρυσίδον
 Ἡρακλῆς· ὃς ἔλεγον ἀπαλ-
 λαγνὴ αὐτῷ τῆς νόσου ἐπι-
 δει παρὰ δέντρ, καὶ τείει
 ἐπὶ δουλᾶσαν, καὶ δέντρ
 ποινῶ τῷ φόνε τῶ πμῶ
 Εὐρύτω.

§. γ. Τοδ δὲ χρῆσμοδ
 οδδῶντες, Ερμῆς Ἡ ῥακλέα
 ππρῶσκει· καὶ αὐτὸν· ὠνεί-
 ται Ομφάλη Ἰαρδῶνι, βα-
 σιλᾶσσα Λυδῶν, ἥ τῶδ ἡ γα-
 μονίαν τελεδίτων ὁ γῆμας
 Τρωῶλ· κατέλιπε. τῶδ μὲν
 οὐδὲ πμῶν κομιδεῖσαν Εὐ-
 ρυτ· ὃ πρῶσθεῖξατο. Ἡ·
 ρακλῆς δὲ Ο'μφάλῃ δου-
 λαῶν, τῶδ μὲν ὦνδ· Ἐ· ρε-
 σεν Κέρκοπας συλλαβῶν ἔδη-
 σεν. Συλέα δὲ ἔν Αὐλίσι
 τῶδ παειόντας ξένους καά-
 ππεν ἀγαγέζοντα, σὺν ταῖς
 φίζαις ἰαί ἀμπάλας καά·
 μν· ἥ δουρατῶδς Εἰνοδίης ἀ-
 ππῆλινε· καὶ πρῶχᾶν νήσω Δο-
 λίχῃ, τὸ ἱχθῦρ σῶμα ἰδῶν
 τοῖς ἀμαλοῖς πρῶσθεῖμα-
 ρον, ἔθα· π· καὶ ἥ νῆσον ἀππ

Δολίχης Ἰκρίαν ἐκάλεισιν. αἰπὴ τῦτε Δαίδαλλο· ἐν πύσῃ εἰκόνα παρεπλησίαν κατεπλάσας Ἡ' Ἑκλῆ. λῶ θυκτὸς ἀγροῆσας Ἡρακλῆς, λίθῳ βαλὼν, ὥς ἐμπροσθεν ἐπῆξε. καὶ ὃν δὲ χέρον ἐλάτρεδε παρ' Ὀμφάλη, λίγεται τ' ὅτῃ Κόλχοις παύσῃ χυρίδαι, καὶ πλὴν τοῦ Καλυδονίου κήπου θύραν, καὶ Θησίαν ἔχουσαν ὄφιν ἐκ Τειζῆνος εἰς τὸν Ἰσθμὸν κείσθαι.

§. 4. Μετὰ τὴν πλὴν λατρείαν ἀπαλλαγὴς τῆς νόσου ὅτῃ Ἰλίου ἔπει πυντακοντόρεις ὀκτωκίδεσσιν, συναθροίσας στρατὸν ἀνδρῶν ἀείρων ἐκείνων διελόντων στρατιώδαι· κατεπλάσας δὲ εἰς Ἰλίον, τ' ἢ τῶν νεῶν φυλακῇ Οἰκλῇ κατέλιπον. αὐτὸ δὲ μὲν ὅτῃ ἀγῶν ἀεισίων ὄρμα ὅτῃ τ' πόλιν. παρεχόμενον δὲ ὅτῃ τῆς ναῦς σὺν τῇ πλήθει Λαομέδων, Οἰκλέα μὲν ἀπὸ κλίονε μαχόμενον ἀπαλαδίς δὲ, ὑπὸ ὅτῃ μετὰ Ἡ' Ἑκλῆς, ἐπολιορκεῖτο. τ' δὲ πολιορκίας ἐνεστάσης, ῥήξας τὸ πύργον Τελα-

lichen insulam mutato nomine, Icariam vocavit: Cuius beneficij causâ Dædalus è picea Herculis imaginem confimillimam effinxit, quam cum ignoraret, Hercules per noctem lapide, vivam esse opinatus, percussit. At quo tempore apud Omphalem serviret, aiunt tum in Colchos navigationem, Calydoniique apri venationem confectam fuisse, ac Theseum, qui Træzene Isthmum advenerat, eum expiassè.

§. 4. Porro post servitutem, morbo liberatus, navibus ordine remorum quinquaginta præditis decem & octo, collectâ fortissimorum volonum manu, in Ilium navigavit: Postea verò quàm Ilium cum classe appulit, eam Oicli custodiendam reliquit. Ipse autem cum cæteris rei bellicæ peritissimis in urbem promovit. Laomedon interea factò cum multitudine in classem impetu, Oiclem quidem pugnantem interfecit, at reiectus ab Herculis copiis intra urbem obsideri cæpit: cumque urbis obsidione continenti premeretur, refractis TELA-

mo muris primus urbem intrat , & post eum Hercules. At ubi Telamonem prius intrasse videt , stricto in eum ense vadit ; Nam is meliorem seipso volebat neminem. Id cum Telamon providè animadvertisset , proximos adjacentes lapides colligere aggreditur. Tum Hercules, quidnam faceret , percontatur : aram ille inquit Herculi Calinico se excitare. Tum is Telamonem laudavit. Mox verò capto Ilio , sagittis confecto Laomedonte , cum filiis suis, præter unum Podarcem , Telamoni Hesionem , Laomedontis filiam , ob rem præclarissimè gestam , præmij loco dedit : [ex qua postea Telamo Teucrum procreavit :] & huic quem vellet captivorum abducendum concedit. Ea verò cum sibi Podarcem fratrem delegisset , Hercules hunc prius in servitutem redigendum esse ait. Tum etiam illa adiecit, quidnam ipsi harum rerum causâ , ut eum accipiat , datura sit. Ea verò pro vendito fratre demptum è capite suo flammeum aureum dedit. Hinc pro Po-

μόν , πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ μετὰ τούτου Ἡρακλῆς· ὡς δὲ εἰδέσαστο Τελαμῶνα πρῶτον εἰσεληλυθότα , παρσάμενθ' τὸ ξίφος , ἐπ' αὐτὸν ἦεν. μηδὲνα θύλων ἑαυτῷ κρείητονα νομίζεται. σωιδὼν τούτο Τελαμῶν , πλησίον λίδοις κειμένοις σωήθροισι. τῷ δὲ ἐρμμένου πῶ πρῶτος βωμόν εἶπεν Ἡρακλῆος κατὰ σπυλὰς ἐν Καλινίκῳ. ὁ δὲ , ἐπιανεύσας , ὡς εἶλε τὴν πόλιν , κατὰ τοξόδας Λαομίδοντα , καὶ τοῖς παῖδας αὐτοῦ χυεῖς Ποδάρκου , Τελαμῶνι ἀριζήτητον Ἡσιόνην τὴν Λαομίδοντ' ὀδυράτρεα δίδωσι [ἐξ ἧς ὕστερον Τελαμῶν τὸν Τεύκρον γυνᾶ.] καὶ ταύτῃ συγχωρεῖ ἥν' αἰχμαλώτων ὄν ἤθελεν , ἄρῃσαι. τῆς δὲ αἰεφυμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκην , ἔφη δεῖν πρῶτον αὐτὸν δούλον γυνέσθαι , καὶ τότε , πῶποτε δούσαν αὐτ' αὐτῷ , λαβεῖν αὐτόν. ἡ δὲ πωρεσκομένη χυσιῶ τὴν καλύπτραν ἀφελομένην τῷ κεφαλῇ , ἀτίθωνεν ἰδὼν

Παδάρκῃς Πείαμϑ ἐκλή-
θη.

*darces Priamus est nomina-
tus.*

Κ Ε Φ. ς.

C A P. V I I.

Πατρόν τ' ἄπο Τροίας
Ἡρακλείου, Ἡρακλα-
σιπιδῆς ἐπιμύθε χειμῶνας·
ἐφ' οἷς ἀγανακτῆσαι Ζεὺς
ἐκρήμασεν αὐτῷ ἐξ Ολύμ-
που. προσέειπεν δὲ Ἡρακλῆς
τῇ Κῷ, καὶ νομίσαντες αὐ-
τὸν οἱ Κῶοι λησρικὸν ἄγειν
ἐβλον, βάλλοντες λίθοις
προσπελτεῖν ἐκώλυον. ὁ δὲ
βιασάμενος τ' ἤϊον εἶλε, καὶ
τ' βασιλείᾳ Εὐρύπυλον Αἰνυ-
παλαίης παῖδα καὶ Ποσειδῶ-
νος υἱὸν ἔκλινε. ἐπρωτὶ δὲ καὶ
τ' μάχῃ Ἡρακλῆς ὑπὸ Χαλ-
κιδῶντος καὶ Διὸς ἐξαρπάσαν-
τος αὐτὸν, ὃ δὲ ἔπαυε. πορ-
θήσας δ' Κῷ ἦκε δὲ Ἀθῆνας,
εἰς Φλέγραν καὶ μὲν Διῶν
κατεπελέμισεν Γίγαντας.

§. β. Μετ' ἐ πολὺ δὲ ἐπ'
Αὐγείᾳ ἐστράτευετο, σωμα-
δροίσας Ἀργαδικὸν στρατὸν,
καὶ παρελαβὼν ἐδελόντας
οἷον ἄσπιν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος
ἀφίστην. Αὐγείας δὲ τὸν ἀφ'
Ἡρακλῆς πόλεμον ἀκούων,
κατίσθον Ἡλείων στρατη-
γῶν, Εὐρυτόν καὶ Κτήα-

Herculi verò ab Ilio clas-
sem reducenti Juno fœ-
dam immisit tempestatem:
quamobrem Jupiter indigna-
tus eam ex Olympo suspen-
dit. Hercules interea cùm ad
Cō navigaret, Coi, quod pi-
raticam ipse classem ageret
existimantes, lapidum jactu
in portum appellere prohibe-
bant. Is autem vi illatâ, insu-
lam cepit: Regémque Eury-
lum Astypalææ ac Neptuni
filium interemit. Sed & Her-
cules inter pugnandum à
Chalcodonte vulneratus fuit,
& Jovis ope conservatus malè
nihil pertulit. Inde Cō deva-
statâ, Phlegrum, ob Miner-
vam adivit: ubi unâ cum Diis
Gigantes debellavit.

§. 2. Nec longo pòst tem-
pore Arcadum magnâ manu
collectâ, & acceptis secum ex
urbibus Græciæ volonibus
fortissimis, in Augeam bel-
lum movit. Augeas interim
ab Hercule expeditionem in
se comparari audiens, ab
Elienſibus Eurytum & Ctea-

cum

tum geminos duces delegit: qui viribus, atque opibus omnes eorum temporum mortales anteibant: hi Moliones & Actoris filij erant, licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augeæ frater erat. Enimverò accidit ut per ejusce expeditionis tempus Hercules in morbum incideret: eamque ob causam cum Molionidis pacem inivit: qui, cum postea Herculem morbo pressum rescissent, ejus copias infidiis aggrediuntur, ac multos trucidant. Nec ob id tamen jam tum ab re bellicâ Hercules recessit. At cum tertio rursus Isthmici ludi celebrarentur, missos ab Eleis Molionidas cum aliis simul immolatu-ros ad Cleonas, per insidias circumveniens trucidat, & ductis in Elin copiis urbem cepit, occisâque cum filiis Augea, Phyleum reduxit, eique regnum attribuit. Ad hæc etiam Olympicum certamen instituit, ac Pelopiam statuit, necnon duodecim Deorum aras deinceps excitavit.

§. 3. Post autem Elidem castram adversus Pylum castra

τὸν συμφυεῖς· οἱ δ' αὐτὰρ
τοῖς τότε ἀνδράποισι ἑσπ-
έβαλλον· παῖδες δὲ ἦσαν
Μολιόνης καὶ Ἀκτορος·
ἐλέγοντο δὲ Ποσειδῶντος.
Ἀκτορ δὲ ἀδελφὸς ἦν Αὐ-
γείῃ. σωῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖ
μετὰ τῷ στρατίῳ νοσή-
σαι. διὰ τοῦτο καὶ σπον-
δὰς πρὸς τὸς Μολιονίδας
ἐποίησαντο· οἱ δὲ ὕστερον
ἐπιγρόντες αὐτὸν νοσηῶντα,
ἐπιτίθενται τῷ στρατεύμα-
τι, καὶ κτείνουσι πολλοὺς.
τότε μὲν οὖν ἐκ ἀνοχῆρης
σιν Ἡρακλῆς αὐτοὺς διὰ τῆς
τείτης Ἰσθμιάδος περικέ-
νης, ἡλείων τὸς Μολιο-
νίδας πεμφάντων σωδῶντας,
ἐν Κλεωναῖς, ἐσεδρύσας τέ-
τοις Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε. καὶ
στρατυσάμενος ὅτι τῇ Ἠλῒ
εἶλε τὴν πόλιν. καὶ κτείνας μὲν
τῶν παίδων Αὐγείαν, κατὰ
γαρ φυλῆα, καὶ τῶν τῷ
Βασιλείᾳ ἰδούκων. ἔθηκε τῇ
καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶ-
να· Πέλοπες τε Βωμόν
ἰδούκων, καὶ Διὸν δῶδε-
κα Βωμόν· ἐξῆς ἰδόμενα
το.

§. 7. Μετὰ δὲ τῆς Ἠλι-
δος ἁλώσεως, ἐστράτευσεν ἐπὶ

Πυλον· καὶ τὴν πόλιν ἐ-
 λων, Πεικλύμενον κλεί-
 νει ἢ ἀλκιμώτατον ἦν Νη-
 λέως παίδων, ὃς μεταβόων
 παρ' ἰορφαῖ ἐμάχτο. ἢ δὲ
 Νηλεΐα, καὶ τὸς παῖδας
 αὐτοῦ χροῖς Νέστορος, ἀπικ-
 τυνε. οὗ δὲ νέου ὦν πα-
 ρὰ Γερηνίοις ἐτάρετο. καὶ ἢ
 τὴν μάχην, καὶ Ἀδῶν ἐτρω-
 σι Πυλίοις βοηθῶντα. ἐλὼν
 δὲ τὴν Πύλον, ἐσπάρειεν
 ὅπῃ Λακεδαιμόνα μεταλθεῖν
 τὸς Ἰπποκόωντος παῖδας
 δέλων· ἀργίζετε μὲν γὰρ αὐ-
 τοῖς, καὶ διότι Νηλεΐδων
 μάχῃσαν μᾶλλον ἢ ὠργισθῇ,
 ὅπῃ δὲ κυμνίε παῖδα ἀπικ-
 τειναι. διωμένους γὰρ αὐτοῦ παρὰ
 Ἰπποκόωντος βασιλεία, ἐκ-
 δραμὼν κύαν ἦν Μολοπή-
 κων ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο. ὃ δὲ,
 βαλὼν λίθον ἐπέτυχε τῷ
 κυώος. ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ
 Ἰπποκοωνήδαι, καὶ πύθον-
 τες αὐτὸν τοῖς σκυτάλοις,
 ἀπέκλιναν. τὸν ἢ ἴτε θάνα-
 τον ἐκδικῶν, στρατείαν ὅπῃ
 Λακεδαιμονίαν σιμήδροιζε.
 καὶ ὅπῃ ἀρχιμήδους εἰς Ἀρ-
 καδίαν, ἡξίου καὶ Κη-
 φεία μετὰ ἦν παίδων, ὧν
 εἶχεν, εἴκοσι, συμμαχῆν.

promovit, & urbe expugnatā
 Periclymenum Nelei filiorum
 fortissimum, qui in varias in-
 ter pugnandum formas muta-
 batur, Neleumque & ejus fi-
 lios omnes, uno excepto Ne-
 store, interfecit. Hic enim
 puer adhuc apud Gerenios a-
 lebatur. Quin etiam ea in pu-
 gna Plutonem Pyliis opitu-
 lantem vulneravit. Dein ever-
 sâ Pylo in Lacedæmonem
 Hippocoontis filios punitu-
 rus, bellum gerit : quibus,
 quoniam Neleo suppetias tu-
 lissent, erat iratus : &, quod
 Licymnij filium occidissent,
 longè magis illis succensebat.
 Nam cum ipse Hippocoontis
 regiam spectaret, erumpit
 illicò in eum Moloffici gene-
 ris canis : tum puer arreptum
 lapidem in canem conjecit,
 nec lapidis coniectio puerum
 fefellit. Mox eruptione fa-
 ctâ, Hippocoontidæ virgis
 puerum verberantes pere-
 merunt. Hujusce igitur mor-
 tem ulturus, exercitum in
 Lacedæmonios comparavit :
 atque in Arcadiam castris pro-
 motis, Cepheum cum viginti,
 quos habebat, filiis, ut belli
 socius esse velit, obtestatur.

At Cepheus veritus ne reli-
ctam à se Tegeam Argivi bel-
lo invaderent, expeditionem
detrectabat. Tum Hercules,
sumptâ de Minerva æneâ
Gorgonis comâ in urnâ, Ste-
ropæ Cephei filix muneri de-
dit, hisce adjunctis verbis,
Quandoque militum copiis
ingruentibus eam comam de
mœnibus, nec tamen prævi-
sam, sublimem ostenter, ho-
stium futuram everfionem
prænūciatura. Quo facto, Ce-
pheus cum filiis expeditionem
secutus est. Atque idem in
pugna, filiisque ejus omnes
occubuerunt: his etiam accessit
Iphiclus Herculis frater. At
Hercules, cæso Hippocoonte,
ejusque filiis in servitutem re-
ductis, subjecit urbem Tyn-
dareo: & huic etiam regnum
concessit.

§. 4. Deinde Hercules Te-
geam transiens, Augem Aleæ
filiam, haud agnitam vitiavit.
Quæ cum antea puerum oc-
cultè peperisset, in Minervæ
templo deposuit. Interim pe-
ste per ea loca debacchante,
Alcas templum ingressus, &
singula rimatus, filix partum
reperit: ac puerum in Parthe-

Αἰδώς δὲ Κηφεὺς μὴ κατα-
λιπόντ' αὐτὴν Τέγαν Ἀρ-
γεῖοι ἐπιστρατεύονται, πῶς
σπατείαν ἡρνεῖτο. Ἡρακλῆς
δὲ παρ' Ἀθῶναι λαβὼν ἐν
ὕδρῳ, χαλκῶν βόσρυχα
Γοργών, Στερόπῃ τῇ Κη-
φείως θυγατρὶ δίδωσι, εἰ-
πὼν, Ἐὰν ἐπὶ ἡσπατός, πρὶς
ἀναχύσεως [ἐν] τῇ τειχῶν
ἢ βόσρυχον, καὶ μὴ περὶ δού-
σης, προσπλῶ τῇ πολέμιων
ἐσθδαί. τότε θηομένης, Κη-
φεὺς μὲν τῶν παίδων ἐσπείδει.
καὶ καὶ τὸ μάλῳ αὐτὸς τε καὶ οἱ
παῖδες αὐτὴν περὶ τῶν καὶ
πρὸς τέτοις Ἰφικλ' ὁ δὲ τῷ
Ἡρακλέους ἀδελφός. Ἡρα-
κλῆς δὲ κτείναι τὸν Ἱπποκῶντα,
καὶ τὴν παῖδας αὐτὴν χει-
ροτάμει, πῶς πόλιν Τυν-
δαρέω καταγαγὼν, ἢ βασι-
λείαν παρέδωκε τέτῳ.

§. 4. Παριὼν δὲ Τέγαν
Ἡρακλῆς, ἢ Αὐγῇ Ἀλεοῦ
θυγατέρα ὄσας, ἀγνοῶν ἐφ-
θίκεν. ἢ δὲ, τεκοῦσα κρύφα ἰδ-
νέρος, κατέπετο ἐν τῷ τε-
μένει τῇ Ἀθῶναι. λοιμῇ δὲ τῇ
χώρας φθειρομένης Ἀλεὺς
εἰσιλθὼν, καὶ ἐρδνήσας εἰς ἰδ-
νέμονος, παρ' τῇ θυγατρὶ οὐδ-
νας εὐρεῖ. ἰδὲ μὲν οὐδὲν βρέφος εἰς

τὸ Παρθέριον ὅρας ἐξέδηλο·
καὶ τὸτο μὲν ἔτι θεῶν π-
νὰ περνοίαν ἐσώθη. θηλίῳ
μὲν γὰρ ἀπὸ πτόκος ἔλαφ-
ῶσιν ἄντη. ποιμῖνες δὲ
ἀνελόμενοι τὸ βρέφους,
τήλεφον ἐκάλεσαν αὐτόν.
Αὐτῷ δὲ ἔδωκε Ναυπλίῳ
τῷ Ποσειδῶνι, ὑπὸ ρείον
ἀπὸ μπωλῆσαι. ὁ δὲ Τεύ-
δρανι τῷ Τάδρανίᾳ δωά-
σῃ αὐτῷ ἔδωκεν καὶ κτείν-
ων αἰχὴν ἐποίησεντο.

§. 4. Ηρακλῆς δὲ παρ-
αμόμους εἰς Καλυδῶνα,
ἢ Οἰνέως θυγατέρα Δηϊά-
ναιαν ἐμνηστεύσατο. καὶ δια-
παλαίσας ὑπὸ τῷ γάμων αὐ-
τῆς πρὸς Ἀχελῶν ἀπικε-
δόντα παύρην, φεικλασὶ
τὸ ἔτερεν ὅττι κτεράτων. καὶ
τῷ μὲν Δηϊάνειαν γαμή-
τῳ δὲ κίρας Ἀχελῶν λαμ-
βάνει, διὸ αὐτὴν τέτυκε τὸ
ἢ Ἀμαλθείας. Ἀμαλθεία
δὲ ὑπὸ Αἰμονίου θυγατρὸς, ἡ
κίρας εἶχε παύρην· ὅττι δὲ,
Φερεκύδης λέγει, δυνάμει
ἔχει τοιαύτην, ὥστε βρο-
τὸν ἢ πτόν, ὅττι εὐξαίῳ πρὸς
παρέχειν ἄφρονον.

§. 5. Στράβειος ὁ Ηρακλῆς
καὶ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρ-

num montem deferendum,
exponendumque dedit; qui
divinā quadam providentiā
conservatus est. Nam, quæ
nuperrimè cerva pepererat,
illi ubera præbuit: mox autem
pastores assumptum infantem
Telephum vocitarunt. Sed &
Aleas Augen Nauplio Ne-
ptuni filio extra fines venden-
dam exportari iussit. Hic au-
tem Teuthranti Teuthranix
urbis Dynastæ tradidit, & ille
eam sibi postea uxorem fecit.

§. 5. Caterùm Hercules Ca-
lydonem profectus, Dejaniz-
ram OEnei filiam conjugem
deposcit, ac luctatus, ma-
trimonij hujusce de causa,
cum Acheloo in taurum trans-
formato, unum illi de corni-
bus perfregit. Itaque Dejaniz-
ram duxit: cornūque Ache-
loo redditur, cujus loco Amal-
theæ cornu accepit. Hæc Hæ-
monij filia fuit, quæ tauri
cornu habuit. Id, ut Pherecy-
dis testimonio comprobatur,
ejus erat facultatis, ut quic-
quid esculenti ac poculenti
quispiam expetisset, copiosè
admodum suppeditaret.

§. 6. Insuper Hercules pro
Calydoniis contra Thespro-

rōs bellum gerit, qui urbe E-
 phyra, cui Phylas Rex præe-
 rat, vi captâ, congressus cum
 Aftyoe hujusce filia, Tle-
 polemi fit pater. Cū verò
 apud eos permaneret, ad The-
 stium misit, ac septem fermè
 filios vi retinere dicebat, de
 quibus tres ablegaturum se
 Thebas, at reliquos quatuor
 in Sardiniam insulam veluti
 colonos se transmissurum.
 Quibus confectis, cū apud
 OEneum in convivio esset,
 pugno percussum EUnomum
 Architelis filium ei pocula
 propinantem occidit. Is au-
 tem OEneo propinquus erat.
 Sed pueri pater, quod id præ-
 ter ejus voluntatem factum
 fuisse contigisset, ei veniam
 dedit. Atqui Hercules legis
 multam secutus, exilium susti-
 nere voluit, atque Trachinem
 ad Ceycem sese conferre de-
 crevit: qui, ubi cum Deïani-
 ra uxore ad EVenum amnem
 pervenit, ibi Nessum Cen-
 taurum manentem, qui via-
 tores trajiciebat, offendit:
 eūque trajiciendi laborem
 mercedis loco à Diis, justitiæ
 suæ causâ se recepisse dictita-
 bat. Igitur Hercules ipse per

ποιεῖ. καὶ πόλιν ἑλὼν Ἐφυ-
 ραν, ἧς ἑβασίλιδες Φύλας,
 Ἀστυόχη τῇ τῷ τε θυγατρὶ
 σσεωελδῶν, πατὴρ Τληπο-
 λέμῃ γίνεται. διατελῶν δὲ
 παρ' αὐτοῖς, καὶ πέμψας
 πρὸς Θέστιον, ἑπτὰ μὲν κα-
 τ' ἄρχην ἑλεγε παῖδας, τρεῖς
 δὲ εἰς Θήβας ἀποστέλλειν,
 τοὺς δὲ λοιποὺς τέσσαρας
 πέμπειν εἰς Σαρδίαν πλὴν νῆ-
 σον, ἵνα ἀποικίαν. ἡγομέ-
 νων δὲ τέττωρ, ὡς ἠκούσας
 τοῦ Οἰνείᾳ, καὶ κοινῶς
 παῖδας, ἀπέκλινεν Ἀρχιτέ-
 λους παῖδα Εὐνόμενον καὶ
 χριεῶν δίδοντα. συστῆναι δὲ
 Οἰνείᾳς ὄψιν. ἀλλ' ὁ μὲν πα-
 τὴρ τοῦ παιδὸς, ἀκουσίως
 γενησάμενος τοῦ συμβεβηκό-
 τος, σιωπῶντων. Ἡρα-
 κλῆς δὲ καὶ τὸ νόμον, πλὴν
 θυγῶν ἡγομένους ἤθελε. καὶ
 δέξας πρὸς Κήρυκα εἰς Τρα-
 χίνα ἀπέρχεται. ἄγων δὲ
 Δηϊάνειραν, ὅτι ποταμὸν
 Εὐννον ἦκεν. ἐν ᾧ καθεζό-
 μενος Νέστος ὁ Κένταυ-
 ρος, τὸς παρόντας διέπρόβη-
 μενος. μισθὸν δὲ λέγων πα-
 ρὰ θεῶν πλὴν πορθεῖαν
 εἰληφέναι διὰ δικαιοσύνης.
 αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς

ἢ ποταμὸν διέβη. Διῖαν ἑί-
ρας δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς, ἐπύ-
τρεψεν ἔσω διακομίζειν. ὁ
δὲ διαπερθευμένων αὐτῷ ἐπι-
χίρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ
αἰακραγούσης αἰσδομένης ὁ
Ἡρακλῆς, ἐξελθόντα Νέσ-
σον ἐτόξασεν εἰς πλὴν καρ-
δίαν. ὁ δὲ μίλλων πηδύ-
τῃν, περικαλεσάμενος εἰ-
πὼν εἰ δέλοι φίλτρον παρὲς
Ἡρακλέα ἔχειν, τὸν τε γό-
νον, ὃν ἀφῆκε κατὰ τῆς
γῆς, καὶ τὸ ῥυτίον ἐν τῇ
πρῶμῳ τῆς ἀκίδος αἵ-
μα συμμιξάει. ἡ δὲ ποιήσα-
σα τῆτο, ἐφύλαξεν παρ'
ἑαυτῇ.

§. ζ. Διεξιὼν δὲ Ἡρα-
κλῆς ἢ Δρυόπων χώραν ὑπο-
τρῶν προφῆς, ἀπαντήσαντος
Θηοδάμαντος βοηλατοῦ-
τος, τὸν ἑτερον ἦν' αὐ-
τον λύσας, καὶ σφάξας,
ἐξέψας ἐνωχόσατο. ὡς δὲ
ἦσαν εἰς Τραχίνα παρὲς Κήυ-
κα, ὑποδεχθεὶς αὐτῷ,
Δρυόπας κατεπολέμουν.
αὐτῆς δὲ ἐκείθεν ὄρμη-
θεὶς, Αἰγυμῶ βασιλεὺς Δω-
ρείων σωμαμάχου. Λαπι-
θαὶ γὰρ παρὲς γῆς ὄφρ' ἐπο-
λέμουν αὐτῷ, Κορόνου

se amnem tranavit, & Deia-
niram, portorium pactus, in
alteram ripam Nello transve-
hendam commisit: tum illi
Centaurus, dum trajicit, vim
inferre aggreditur: eam verò
acclamantem audiens Hercu-
les, egressum in terram Nes-
sum in corde sagittâ percussit.
Is, ubi se moriturum videt,
mulierem ad se vocat, eique,
si velit, inquit, philtum apud
Herculem sibi habere, præci-
pit ut quod ipse semen in ter-
ram effudisset, cum sanguine,
qui ex spiculi vulnere manas-
set, commisceat. Tum illa id
factum penes se conservavit.

§. 7. At Hercules, Dryo-
pum finibus peragratis, & ci-
bi inopiâ laborans, Thioda-
mantem, plaustrum, quod à
binis bobus trahebatur, du-
centem obvium habuit: eo-
rum alterum è curru solutum,
jugulatumque, & coctum de-
voravit. Postea cùm Trachi-
nem pervenisset ad Ceycem,
hospitio ab eodem acceptus,
Dryopas debellavit. Inde il-
linc promotus Ægimio Do-
riensium Regi se belli socium
fecit. Nam Lapithæ, eum de
terræ finibus Corono ejus

belli imperatore, armis infestabant. Is igitur obsidione pressus Herculem in societatem, atque in regni partem adiutorem arcessierat. Cui Hercules opitulatus, Coronum cum cæteris suis interemit, eique regni fines universas liberas reddidit. Ad hæc etiam Laogoram Dryopum Regem cum filiis in Apollinis luco epulantem, ut virum petulantem improbumque, ac Lapitharum socium, obtruncavit. Nec multo post per Itonem iter facientem Herculem Cygnus Martis & Pelopiæ filius, ut in singulare secum certamen congregeretur, provocavit. Congressus itaque & hunc etiam interfecit. Ut autem Orchomenum pervenit, cum Rex Amyntor cum armis procedere minimè sinebat: qui, dum ita pertransire prohibetur, & hunc ipse vitâ privavit. At, cum Trachinem pervenisset, exercitum in Oechaliam adunavit, ut eo bello in Eurytum animadverteret: accitis sibi sociis Arcadibus, & Meliensibus domo Trachine, ac Locris Epicnemidibus, Eu-

πραγματοῦτο. ὁ δὲ, πολιορκούμενός, ἐπικαλέσαστο τὸν Ἡρακλέα βοηθόν, ὃν μίσει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρυον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ πῶν γῆς ἅπασαν παρέδωκεν ἐλευθέραν αὐτοῖς. ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαογόραν, μετὰ τῶν τέκνων, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπέλλωνος τεμένει δαυνόμενον, ὕβριστὴν ὄντα Λαπίδων σύμμαχον. παρόντα δὲ Ἰτωνα εἰς μονομαχίαν προκαλεῖται αὐτὸν Κύκνός τ' Ἀρεός καὶ Πελοπίας. συστὰς δὲ καὶ τῶτον ἀπέκτεινεν. ὥς δὲ εἰς Ὀρχομένον ἦκον, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐκείνα [μετ' ὅτων] διέρχεσθαι κωλυόμενός, δὲ παύειναι, καὶ τῶτον ἀπέκτεινεν. ἀφικόμενός, δὲ εἰς Τραχίνα, στρατείας ἐκ Οἰχαλίας σωήσροισεν, Εὐρυτον πμωρήσασθαι δέλων σύμμαχόντων δὲ αὐτοῖς Ἀρχέδων καὶ Μηλίων τῶν ἐν Τερχίνῳ, καὶ Λοκῶν τῶν Ἐπικνημίδων, κτήνας μετὰ τῶν παίδων

Εὐρυτον, αἰρή τιὺ πέλιν. καὶ δάψας. ἤν' σὺν αὐτῷ φαστάσμενων τοις ἀποδανόντας, ἰ' ππασὺν τετὸν Κήυκος, καὶ Ἀργεῖον, καὶ Μέλαντα, τὸς Λικυμνίῳ παῖδας· καὶ λαφυραγωγήσας ἢ πέλιν, ἢ ἢν Ἰόλῳ αἰχμάλωτον. καὶ προσεμμελὶς Κενεάφῃ ἢ Εὐβοίῃς ἐπ' ἀκρωτηρίῳ, Διὸς Κλυαίου βωμὸν ἰδρύσῃ. μίλλων δὲ ἱερουργεῖν, εἰς Τραχίνα ἢ Κήυκα ἐπιμψε, λαμπαρὸν ἰδῆται οἴσονται. παρὰ ἢ τέτε τὰ δὲ Ἰόλῳ Δηϊάνειρα πυθαμένη, καὶ δέισσα μὲν [πέλιν] μίλλων ἀγαπήσῃ, νομίσασα πῶς ἀληθείαις φίλτρον τῇ τὸ ρυτὲν αἷμα Νέσσου, τί τε, ἢ χιτῶνα ἔχουσιν. ὅς τις ἢ Ἡρακλῆς ἔδυσεν ὅς δὲ θερμανθύντο ἢ χιτῶν, ὃ ἢ ὕδρας ἰδὲ ἢ χιτῶν ἔσσηται, ἢ μὲν Λίχαν τοῖν πυθδὶν ἀφ' αὐτοῦ, κατηκόντησιν ἀπὸ ἢ Βοιωτίας [εἰς ἢ Εὐβοίῃν δάλασσαν.] ἢ ἢ χιτῶνα ἀπίσσει. προσεφυκῆται τῇ σάματι· συναπασσῶντο δὲ αἰσάκεις αὐτῇ τοιαύτῃ ἢ συμφορὰ καὶ ἀχρεΐς, εἰς Τραχίνα ὅτῃ νεώε κομίζετο. Δηϊάνειρα

ryto unà cum filiis occiso, urbem capit. Sepultis deinde suis commilitonibus, qui in eo bello interierant, atque Hippaso Ceycis filio, Argeum, & Melanem Licymnij filios, ac demum oppido direpto, Iolen captivam abduxit. Inde in Cenæum Eubœæ promontorium appulsus, Jovis Cenæarum constituit. Sacrificaturus autem Trachinem, ad Ceycem misit, qui lautam ac splendidam ad se tunicam afferret: à quo ubi quæ de Iole successerant, Deianira percipit, verita ne illam iterum magis arderet, rata verum esse philtum, effusum Nessi sanguinem, eo tunicam infecit. Quam sibi Hercules indutus sacrificavit: sed, ubi vestis incaluit, hydræ veneno Herculis corpus putrescebat. Tum Licham pedibus abreptum, sublatumque à Bœotia dejecit in Euboicum mare præcipitem: tunicam verò, quæ corpori inhæserat, rescindit: eamque ita avulsam carnis frustra subsequebantur. Tanto igitur Hercules morbo laborans navi Trachinem advehitur. Quod ubi Deianira rescivit,

civit, suâ ipsius manu, suspensio vitam finivit. Hercules Hyllō, qui natu major ex Deianiræ filiis erat, ut cum per ætatem ei liceret, Iolē uxorem duceret, imperavit. Deinde ad OEtam Trachinorum montem se contulit, ibique jam constructam ab se pyram conscendit, atque ignem subjici jubebat. Quod cum suorum facere auderet nemo, Pœas interim quæsiturus amissos greges, cum per id loci iter faceret, pyram succedit. Huic Hercules sagittas arcumque dono dedit: ardente autem pyrâ, nubem cum tonitru sublatam ipsum in cœlum sustulisse dicitur. Inde immortalitatem adeptus, & revocatus in gratiam cum Junone, Hebenilius filiam uxorem duxit, de qua sibi filios Alexiaren & Anicetum procreavit.

§. 8. Herculi autem filij ex Thestij filiabus hi fuerunt: Procrīde quidem, Antileon & Hippeus: ea quidem natu maxima geminos peperit: ex Panope, Tripsippas, Lyfes, EUmides, Creon: Epilaide, Astyanax: ex Crethe verò

ναιρα δὲ αἰσδομένη τὸ γονὸς, ἑαυτῷ ἀνέστησεν. Ηρακλῆς δὲ ἐντεταλόμενος τῷ πατρί, ὅς ἐν Διανείρας ὡς αὐτῷ παῖς πρεσβύτερος, τῷ Ἰόλῳ αἰσθροδύντα γῆμαι· παραγυρόμενος εἰς Οἶτῳ ὄρεος (ἐστὶ δὲ τὸτο Τραχινίων) ἐκεῖ πύραν ποιήσας, ἐκέλευεν, ὀπιθεῖσθαι ὑφ' αὐτῆς. μνηστὴρ δὲ τέττε πρῆσθαι ἐθέλοντος, Ποίτας παριών κτὶ ζήτησιν ποιμνίων ὑφ' αὐτῆς. τέττε καὶ τὰ τόξα ἐδώρησατο Ηρακλῆς. χαίοντες δὲ τῆς πυρᾶς, λέγετο νῆφθαι ἑαυτοὺς μὲν βροντῆς αὐτὸν εἰς ἔρανδον ἀναπύσαι. ἐκεῖθεν δὲ πυχῶν ἀδανασίτας, καὶ διαλλαγεῖς ἤσαν, τῷ ἐκείνης θυγατέρας ἤσαν ἔγημεν· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες Ἀλεξιάρης καὶ Ἀνίκητος ἐγένοντο.

§. 9. Ἦσαν δὲ παῖδες αὐτοῦ ἐκ τῆς Θεστίης θυγατέρας, Προκρίδης καὶ, Ἀντιλέων καὶ Ἱππεύς. ἡ πρεσβυτέρα πάντῃ γὰρ διδύμους ἐγένετο. Πανόπης δὲ Θεσπίπας, Εὐμίδης, Κρέων· Ἐπιλάϊδος, Ἀστύαναξ. Κρέωνος δὲ

Ιόνης, Εὐρυβίας, Πολύλαο, Πατρός, Αρχεμαχός· Μελίνης, Λαομεδών, Κλυδίππης, Εὐρυκάπης· Εὐρύπυλος, Εὐβώτης· Δυλαίνης, Αντιφάνης, Ονηώππος· Χρυσηΐδης, Ορείνης, Λαομένης, Τέλης· Λισιδίχης, Εντεδίδης, Μενιππίδης· Ανθίππης, Ιπποδρόμης, Τελεταγόρας, Εὐρύκκης, Πύλαος, Ἰππώτης, Εὐβοίας, Ὀλύμπιος, Νίκης, Νικόδρομος, Ἀργέλης, Κλεόλαος, Εξόλης, Ερύθρας, Ξανθίδης, Ομόλυπος, Στρατονίκης, Ατρώμης, Καλδασάνωρ, Ιφίς, Λαοδόνης, Ἀπίδος, Ἀντιπώτης, Αλόππος, Ἀσκήνης, Κάλης, Μήπιδος, Φυλίδος, Τίγας· Αἰσχρηΐδης, Λεονότης, Ἀνθείας, Εὐρυπύλαος, Ἀρχιδίχης, Δυναΐτης, Ἐρατῆς, Ἀσπίδης, Μέντωρ, Ἡώνης, Ἀμύριος, Τιφύσης, Λυγκεύς, Αλοκράτης, Ὀλύμπιος, Ελικωνίδης, Φαλίας· Ησυχίης, Οἰστέλης, Τερψικράτης, Εὐρύππος, Ελδχίης, Βυλεύς, Αντιμάχης, Νικίππης, Πάτροκλος, Πυρίππης, Νήφης, Πραξιθέας, Δύσιππος,

Iobes, EUrybiæ, Polylatius, Patrous, Archemachus : Meline, Laomedon, Clytippæ, EUrycapes, EUrypylus, EUbotes : ex Aglaia, Antiades, Onesiprus : ex Chryseide, Oreas : Lanomene, Teles : Lyfidice, Entedides, Menippides : ex Anthippe, Hippodroma, Teleutagoras, EUryca, Pylus, Hippotus, EUbœas, Olympus, Nice, Nicodromus, Argela, Cleolaus, Exolæ, Erythras, Xanthidis, Homolypus, Stratonice, Atromes, Celeastanor, Iphis, Laothoe, Antidus, Antiope, Alopius, Astybie, Cala, Metidus, Phileidus, Tigasis : ex Æschreide, Leucones, Anthea, EUrypylus, Archedice, Dynastes, Eratus, Asopides, Mentor, Eone, Amestrius, Tiphysæ, Lynceus, Halocrates, Olympuses, Heliconide, Phalias : ex Hefychee, OEstrebles, Terpsicratea, EUryops, Eleuchea, Buleus, Antimache, Nicippe, Patroclus, Pyrippe, Nephus, Praxitheæ, Lyfippus,

Erasippe, Lycurgus, Lycius, Toxicratea, Bucolus, Marsæ, Leucippus, Euryteles, Hippocratea, Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti: ex aliis autem, ac Deianira, Oenei filia, Hyllus, Ctesippus, Glycisonetes; sed ex Megara Creontis, Therimachus, Deicoon, Creontiades, Deion. Quem autem Hercules sustulit filium ex Omphale Lydo- rum regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsi genus. Ex Chalciope Eurypyli filia, Thessalus; ex Epicaste Ægei filia, Thestalus; ex Parthepe Stymphali filia, Everes; ex Auge Aleæ, Telephus; ex Astyoche Phylantis, Tlepolemus; ex Astydania, Amyntoris, Ctesippus; ex Autonoe Perei, Palemon.

CAP. VIII.

Relato demùm inter Deos Hercule filij sui Eurystheum fugientes, ad Ceycem se receperunt. Ubi verò illos ab eo repetere cœpit Eurystheus, ac, nisi dederentur, bellum minitante, ijs sum metu perculsi, relictâ Trachine, per Helladem fu-

Ερασίππης, Λυκούργος, Λύκιος, Τοξικράτης, Βυκόλος, Μάρσις, Λακίππης, Εὐρυτέλης, Ἴπποκράτης, Ἰππόζυγος. ὅσοι μὲν ἐκ τῆς Θεσπίας Διογενέων. ἐκ δὲ τῆς ἄλλων, Διδανείρας τε τὸν Οἰνέως, Τηλαίος, Κτίσιππος, Γλυκισονεΐτης; ἐκ Μεγάρων δὲ τὸν Κρέοντος, Θερίμαχος, Δηϊκόων, Κρεοντιάδης, Δηϊόν· ἐξ Ομφάλης δὲ Ἀγέλαος· ὃθεν καὶ τὸ Κρέσιον γένος. Χαλκίοπης δὲ Εὐρυπύλου Θεσσαλός· Επιχρῆς δὲ Αἰγείν, Θεσσαλός· Παρθενόπης δὲ Στυμφάλου, Εὐήρης, Αὔρης δὲ Ἀλεῖ, Τήλεφος, Ἀστυόχης δὲ Φύλαντος, Τληπόλεμος· Ἀστυδανείας δὲ Ἀμύντορος, Κτίσιππος, Αὐτονόης δὲ Περσείως, Παλαίμων.

Κ Ε Θ. η.

Μεταπύτθον δὲ Ἡερακλῆος εἰς Διὸς οἱ παῖδες αὐτοῦ φυρόντες Εὐρυδία, πρὸς Κήρυκα παρεγένοντο. ὡς δὲ ἐκείνους ἐπεδίδουσαν λέγων τὸν Εὐρυδία, καὶ πύλεμον ἀπειλοῦντος, ἐδιδόκεισαν, Τραχίνα καταλείποντες, διὰ τὴν Ἑλλάδα

ἔφυνον. διωκόμενοι δὲ, ἦλ-
θον εἰς Ἀθῆνας. καὶ πρ-
οσέειπον οὕτως τὸν Εὐρύσθην.
ἡξίουω βοηθεῖν μοι.
Ἀθῆναιοι δὲ ἔκ ἐκείνου
πρὸς τὸν Εὐρύ-
σθην πόλεμον ἔστησαν.
καὶ τοὺς μὲν παῖδας ἀν-
τι Αλέξανδρον, Ἰφιμέ-
δοντα, Εὐρύστιον, Μέν-
τορα, Πειριμένην ἀπέκ-
τειναν. αὐτὸν δὲ Εὐρύ-
σθης φέρωντα ἐφ' ἄμμα-
τος, καὶ πύργου ἤδη πα-
λειπτόντα Σκαιρνήδας,
κτείνει διώξας τ' ἄλλους. καὶ
πῶς μὲν καφαλὴν ἀποτι-
μὼν, Ἀλκμήνῃ δίδουσιν ἥ δ'
αιρμένη τὴν ὀφθαλμοὺς ἐξώ-
ρυξεν αὐτῇ.

§. β. Απολομένους δὲ Εὐ-
ρυσθῆν, οὗτοι Πελοπόννη-
σον ἦλθον οἱ Ηρακλείδαι,
καὶ πάσας εἶλον τὰς πό-
λεις, οὗτοι ἐν ἰσταντοὶ δὲ ἀδ-
ποῖς ἐν τῇ γαστρίᾳ γυμ-
νῆτι φθορὰ, πᾶσαν Πελο-
πόννησον κατέλαβον. καὶ πᾶσι
γυμνῆται, χρῆσιμους δὲ τὴν
Ηρακλείδαις ἐδόχθη, πρὸς γὰρ
αὐτοὺς δίδοντες, αὐτοὺς κατελ-
θεῖν. οὗτοι ἀπολιπόντες Πε-
λοπόννησον, ἦλθον εἰς Μα-

gerunt. Qui, cūm Eurystheus
eos infectaretur, Athenas
concesserunt: & confidentes
ad Misericordiæ aram, opem
implorabant. Athenienses
non modò non dediderunt
eos, sed etiam adversùs Eu-
rystheum bellum sustinue-
runt, & ejus filios, Alexan-
dram, Iphimedontem, Eury-
biam, Mentorem, Perime-
dēque occiderunt. Ipsum
insuper Eurystheum fugien-
tem ἐ curru, atque ad petras
Scironidas adequitatem Hyl-
lus infecutus obtruncat: ejus-
que caput amputatum Alc-
menæ dedit. Hæc autem illi
textoriis radiis oculos effo-
dit.

§. 2. Itaque post interfectum
Eurystheum in Peloponne-
sum Heraclidæ redierunt, om-
nēsque amissas urbes recepe-
runt. Cæterùm, quoniam
intra anni spatium, ex quo
in patriam remearent, uni-
versam Peloponnesum pestis
invasit, eamq; evenisse, quòd
Heraclidæ priusquam liceret,
ipsi sedem patriam repetif-
sent, oraculo declaratum est.
Quamobrem, relictâ rursùs
Peloponneso, Marathonem

cominigrarunt ; Tlepolemus autem Licymnium non sponte occidit ; quippe , quod administrum suum quendam baculo percussurus aberravit , idque antè quàm è Peloponneso abscederet. Exulans igitur haudquadàm exiguâ cum hominum manu, Rhodum venit , atque ibi sedem locavit. Hyllus ad hæc ex patris imperio Iolen Euryti filiam sibi in matrimonium copulavit, & quam ratione suis Heraclidis redeundi facultatem compararet, nihil reliqui faciebat. Proinde Delphos concessit , & quam viâ reverti possent Apollinem sciscitatur : Tum Deus, si ad tertium usque fructum , inquit , expectarint , eos esse redituros. Hyllus verò tertium fructum , triennij cursum dici arbitratus, ad tantum temporis curriculum permoratus cum exercitu Heraclidas in Peloponnesum reducit, quo tempore Tisamenus Orestis filius Peloponnesi regnum tenebat : ac novâ pugnâ commissâ, Peloponnesij vincunt, & Aristomachus interficitur. Postea verò quàm Cleolai filij, adultâ jam ætate,

ἐχθῶνα , καὶ κατ' ἑαυτοὺς. Τληπόλεμος οὐκ ἐκεί-
νας. ἔχ' ἐκὼν Λικύμνιον (τῇ
βακτηρίᾳ γὰρ αὐτῷ διεραπί-
υστα πλήσαν ἤμῃ) ἀπὸν
ἐξελεῖν αὐτὸν ἐκ Πελο-
ποννήσου. φάγων αὐτὸν μετ'
ἐκ ὀλίγον , ἦσαν εἰς Ρά-
δον , καὶ κατ' ἑαυτοὺς. Τ' Ἄ-
λλ' δὲ τὴν μὲν Ἰόλιν
[τὴν Εὐρύτου] κατὰ τὴν
τῆς πατρὸς ἐντολὴν ἔγη-
μι. τὴν δὲ χερσὶν ἐξή-
τη τοῖς Ἡρακλείδαις κα-
τερμάσσασθαι. διὸ παρεμύθε-
νος εἰς Δελφοὺς , ἐπισπ-
λάνετο πῶς αὐτὸν κατέλ-
θοιεν. ὁ δὲ θεὸς ἔφησε
περιμέναντας τὸν τρίτον
καρπὸν κατέρχεσθαι. νομώ-
σαι δὲ τ' Ἄλλ' τρίτον καρ-
πὸν λέγεσθαι τὴν τριετίαν ,
τοσούτον περιμένειν χρο-
νὸν σὺν τῇ στρατῷ κατ' ἡ-
γεῖαν Ἡρακλέους ἐπὶ Πελο-
πόννησον , Τισαμβρόδ' τοῦ
Ορέστου υἱοῦ βασιλεύον-
τος Πελοποννησίων· καὶ
γυμνομένης πάλιν μάχης, νι-
κῶσι Πελοποννήσιοι , καὶ
Αἰσώμαχος ἀπὸ τῆς. ἐ-
πὶ δὲ ὑπὸ δρώδισαν οἱ
Κλεολαὶ παῖδες, ἐχθῶντες

καὶ καὶ δὲ τοῦ. τῷ Διὶ δὲ
εἰπόντ' ἔπ' καὶ τὸ πρῶ-
τον, Τήμῳ ἢ πᾶσι
λέγων, τέτθ'· πηδῶντα
ἀπυχῆσαι. ὁ δὲ Διὶς ἀντι-
π' ἤν' ἀπυχῆσάων αὐτῷ
αἰτίας ἦν· τοῦ γὰρ χη-
σμοῦ ἔ' συμβάλλων. λέ-
γει γὰρ ἔ' γῆς, ἀλλὰ χη-
σεῖς καρπὸν πρίον· καὶ
Στίνυχον πλὴν ἄρυγας-
τα δέξια κατὰ τὸν Ἰσθ-
μὸν ἔχοντα πλὴν δάλασσαν.
ταῦτα Τήμῳ ἀκούσας,
ἠτοίμαζε τὸν στρατὸν, καὶ
ναῦς ἐπέξαστο ἐκ τῆς Λι-
πυλίας τέτθ'· ἔνθα νῦν
ἀπ' ἐκείνου ὁ τόπος Ναυ-
πακτῷ λέγεται. καὶ ἔ' ἄ-
ν' τοῦ στρατεύματός,
Ἀρκεδόνιος κεραινοδὸς
ἀπιδαν, παῖδας κατε-
λιπὼν ἐξ Ἀργείας τῆς Αὐ-
πσιῶνς διδύμοις, Εὐ-
ρυδίνῃ καὶ Περχλῆα.

§. γ. Σωίβη δὲ καὶ τὸν
στρατὸν ἐν Ναυπάκτῳ συμ-
φορᾷ περιέσχεν. ἐφαίνετο γὰρ
αὐτοῖς μαίης χρησμοῦς λέ-
γων, καὶ ἐνδεάζων, ὅτι
ἐνόμισαν μάγον ἦν, ὅτι
λύμη τοῦ στρατοῦ πρὸς Πε-

fuerunt, de reditu Pythiam
consultunt, à qua, quod antea
oraculum dederat, accepe-
runt, Temenus sibi, quod
responso ejusmodi fidem ha-
buissent, infelicitèr successis-
se, objiciebat. Tum contrà
Pythia ipsos infelicitatis suæ
fuisse auctores respondit, quo-
niam responsa data minimè
intelligebant. Non enim ter-
tium terræ, sed generis esse
fructum, inquit, oraculum
indicat, ac Stenygrum Isth-
mum innuit, quem latioris
alvei pelagus dextrorsum alli-
dit. Quæ cùm audisset Teme-
nus, militum copias legit, &
in Astoliz loco naves compin-
git. Ubi etiam nunc loco ab
ea re nomen est Naupactos.
Interea dum ibi comparatæ
militum copię morantur, A-
ristodamus, relictis ex Argia
Autefionis filia geminis, Eu-
rystene, ac Procle fulmine
ictus occubuit.

§. 3. Quin etiam Naupacti
exercitus in morbum ingem-
tem incidit: siquidem ipsis
vates futura prædicens, atque
afflatus numine apparuit:
quem magum esse, atque Pe-
loponnesiis in exercitus per-

niciem emissum existimarunt. Hunc Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius jaculò percussum interfecit. Quo facto rei navalis apparatus, perditâ classe disperiiit: peditatus item fame infelicissimè egit, exercitúsque omnis dissolutus est. Tamen interim ea de clade oraculum postulanti, numen ob vatis eadem ea obvenisse respondit: proptereaque homicidam decennium exulare iussit: necnon eade causa Trioculi belli prætoris operâ biennium uti illi præcepit. Quare Hippoten exilij causâ solum vertere coegerunt. Atqui Trioculum vestigantes, Oxylo Andræmonis filio equum infidenti, obviâ sunt. Hic unoculus erat, qui oculorum alterum sagittâ excussum amiserat. Nam cum cædis patratæ causâ in Elidem, atque illinc in Ætoliâ isset exulatum, circumacto jam anno, in patriam redibat. Hunc igitur ab oraculo significari arbitantes, copiis imperatorem præficiunt, & mox pugná initâ, terrâ marique vincunt, & Tisamenum Ore-

λοπννησίων ἀπεσπλάνον. τῦτον βαλὼν ἀκοντὶ Ἰπποτίης ὁ Φύλαυτος τῷ Ανδράμονος τῷ Ηερκλέους υἱῶν ἀπέκτεινεν. ὥτως δὲ ἡμομάινε τότε, τὸ μὲν ναυπλὸν διαφθορησῶν ἤννεον ἀπώλετο. τὸ δὲ πίζον, ἡτόχοι λιμῶ, καὶ διελύθη τὸ πρῶτόν τε. ζῶντες δὲ πρὸς τῆς συμφορῆς Τημάινε, καὶ τῷ διῷ διὰ τὸν μαίην ἡμέσαι πάντα λείποντο, καὶ καλῶντο. φυμαδεύσαι δὲ καὶ ἔτη τ' αἰετόν τε, καὶ διὰ τῦτο δύο ἔτη καὶ ζήσονται ἡμέρονι πρὸς Τειοφάλμω, τ' μὲν Ἰπποτίῳ ἐφυγάδευσαν, τὸν δὲ Τειοφάλμω ἐζήτοον, καὶ περὶ χλαύσιν Οἰζύλῳ τῷ Ανδράμονος, ἐφ' ἵππου κερμαίνω, μονοφάλμω τ' ἄλλοις τ' ὀφθαλμοῖς ἐκέκοπτο τόξω· ὅτι φόνω τὸ ἔργον φυχὼν εἰς Ἡλιν, καὶ ἐκείνους εἰς Αἰτωλίαν ἐρῶντες ὃ διελύθη, ἐπανείρχετο. συμβαλόντες ἔν τ' ἐρησίῳ, τῦτον ἡμέονα ποιεῖνται. καὶ συμβαλόντες τοῖς πολεμίοις, καὶ πρὸς πίζῳ, καὶ πρὸς ναυπλῳ περὶ περὶ σπῆτος καὶ Τισα-

μὲν δὲ κτείνουσι τὸ ῥέε' ἀνέ-
σκει δὲ συμμαχοῦντες αὐ-
τοῖς, οἱ Λιγυῖες παῖδες,
Πάμφυλος καὶ Δύμας.

§. δ. Ἐπειδὴ ἐκράτη-
σαν Πελοποννήσου, τρεῖς
ἰδρύσαντο βωμοὺς Πατρῶν
Διός, καὶ ἐπὶ τῶν ἰδυ-
σαν, καὶ ἐκκληροῦντο τὰς
πόλεις· πρώτη μὲν οὐκ Ἀγ-
γίς, Ἀργεὺς δὲ Δωτίς, Λα-
κεδαιμόνων· τρίτη δὲ Μεσση-
νί. κομισαίτων δὲ ὑδρίαν
ὑδαὶ ἐδόξε ψῆφον βαλεῖν
ἕκαστος. Τήμηνον οὖν, καὶ οἱ
Ἀγροδῆμους παῖδες, Περ-
κλῆς καὶ Εὐρυδίνης, ἔβα-
λον λίθους. Κρεσφόντης δὲ
ἐκλόμην Μεσσηνίῳ λα-
χεῖν, γῆς ἐπέβαλε βῶλον.
ταύτης ὁ διαλυθείσης, ἔδει
τὸς δύο κλήρου πρώτης
ἀναφανῆσαι· ἐκλυθείσης δὲ
πρώτης μὲν τὴν Τημίνην, Δωτί-
ρας δὲ τὴν κλήρου τῆς Ἀγρο-
δῆμους παίδων, Μεσσηνίῳ
ἔλαβε Κρεσφόντης.

§. ε. Ἐπὶ δὲ τοῖς βωμοῖς,
οἷς ἰδυσαν, εὖρον σημεῖα
καίματα· οἱ μὲν ἄχροντες
Ἀργεὺς δὲ τὸν ἴδιον, φρυ-
νον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι λα-
χόντες, δράκοντα· οἱ δὲ

stis filium occidunt: Verùm
è suis sociis desiderantur Ægi-
mij filiis Pamphylus ac Dy-
mas.

§. 4. Pòst ubi Peloponneso
potiti sunt, tres aras Jovi Pa-
trio excitarunt, in quibus,
peractis sacris, urbes sortiti in-
ter se partiuntur. Prima itaq;
sortitio fuit Argos; secunda,
Lacedæmon, tertia demùm,
Messene. Illatâ deinde fistulâ
aquæ plenâ, placitum est cui-
q; in eam sortes conjici. Tum
Temenus, & Aristodemi fi-
lij, Procles & Eurystenes cal-
culos conjecerunt. Cresphon-
tes autem Messenen sortitò
habere volens, terræ glebam
injecit: quâ resolutâ, priores
illas duas sortes antè prodire
necesse erat. Eductâ igitur
priùs Temeni sorte, secunda
Aristodemi liberùm sortitio
fuit. Quo factum est, ut illâ
solutâ, hæc constiterit, & per
eam Cresphonti Messena ob-
tigerit.

§. 5. Porrò in aris, quibus
immolatum erat, jacentia si-
gna invenere. Nam quibus
Argos obtigit privatum, ru-
beram: quibus Lacedæmon,
draconem; quibus autem
Messene,

Messene, vulpem. Hi in sua quisque ara privati signi symbolum offenderunt: quæ verò ad symbola spectant vates cecinerunt, noctis quidem rubeam, in urbem manere præstat. Id enim animantium genus, si peregrinetur, nullis viribus se tueri potest. Qui draconem consecuti sunt, formidabiles fore, si promoveantur. Qui verò vulpem deprehendissent, dolosos fore prædicebant. Temenus igitur, prætermisiss Agelao Eurypylōque, & Calliā filiis, Hyrnethoni filiz; atque hujusce viro Deiphobonti adhæsit. Proinde illius filij Titanas mercede conductos, ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaque paricidio, regnum penes Hyrnethonem ac Deiphontem exercitus fore judicavit. Cresphontes autem non ita multo post susceptum imperium, Messenæ duobus cum filiis interfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quod Heraclidarum genere ortus esset, præficitur, atque occisi Cresphontis uxorem Mero-pen in vitam perduxit. At hic

Μεσσηνίῳ, ἀλώπηκα. πρὶ
εἰ δὲ τῶν σημείων, ἔλε-
γον οἱ μῆτις, τοῖς μὲν
τὸν φρόνον καταλαβέειν,
ὅτι τῆς πλείους μένουσι ἀ-
μείνον. μὴ γὰρ ἔχειν ἀλ-
κίῳ πορευόμενον τὸ θη-
ρίον. τοῖς δὲ δράκοντα
καταλαβόντας, θεινὲς ἐ-
πόντας ἔλεγον εἶσθαι.
τοῖς δὲ πῶς ἀλώπηκα,
δαλίοις. Τήνδ' οὐκ οὐκ
ἐξαπμύροισι τοῖς παῖ-
δας Ἀγέλαον καὶ Εὐρύ-
πυλον, καὶ Καλλιῶν τῇ θυ-
γατρὶ προσσυνεῖχαν Τῖρην-
δοῖ, καὶ τῷ τῶν αὐ-
τῶν Διφόντῃ. ὅθεν οἱ παῖ-
δες πίδουσι Τίτανας ὅτι
μισοῦσι τὸν πατέρα αὐτῶν
φονέσαι. ἡγομένου δὲ τοῦ
φόνου, πῶς βασιλείαν ὁ
στράτος ἔχειν ἐδικαίωσεν
Τῖρηνδοῖ καὶ Διφόντῃ.
Κρεσφόντης δὲ ἐπὶ πλείω
Μεσσηνίης βασιλεύσας χρό-
νον, μετὰ δύο παῖδας
φονέδους ἀπίδαν. Πο-
λυφόντης δὲ ἐβασιλεύσας
αὐτῶν τῶν Ἡρακλειδῶν υἱ-
τάχων καὶ πῶς τοῦ φο-
νέδου τῶν γυναικῶν ἀνέ-
σαν Μερόπην ἔλαβεν.

εἶδεν αὐτὸ καὶ ὕτθ. γένετον
 γὰρ ἔχουσα παῖδα Μερ-
 οπὶ κελύμενον Αἴγυπτον,
 εἴδοντα τῆς ἐκείνης πατρὶς γέ-
 φον. ὕτθ. αὐτοῦ δὲ, καὶ
 κρυφὰ πεπαιγμένον, ἐκτι-
 σεν Πολυφόντην, καὶ τὸ πα-
 τερῶν βασιλείαν ἀπέλα-
 βεν.

etiam è medio sublatus fuit.
 Nam cùm tertium Merope
 filium Egyptum nomine ha-
 beret, patri suo ipsius alen-
 dum dedit : qui cùm adultæ
 jam ætatis esset, per insidias
 adortus Polyphontem pere-
 mit, ac paternum sibi regnum
 recuperavit.

APOLLODORI ΑΠΟΔΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS
BIBLIOTHECES

ΤΟΤ ΑΘΗΝΑΙΟΤ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber tertius.

βιβλίον γ'.

C A P U T I.

Κ Ε Φ Α Λ. α.

QUONIAM vero genus Inachium, enaratâ Beli progenie, usque ad Heraclidarum familiam exposuimus, Agenoris prolem quoque deinceps enarramus. Enimvero, ut à nobis antea dictum fuit, duos è Libya filios, Belum & Agenorem Neptuneus procreavit. Belus quidem Aegyptiorum Rex, quos superius, liberos genuit: Agenor autem in Europam profectus, Telephassiam conjugem ducit: ex qua Europam filiam, & Cadmum, Phœnicemque mares, & Cithicem sustulit. Sane, qui Europam non Agenoris, sed Phœnicis filiam esse affirmant. Huius amore captus

ΕΠΕΙ' δὲ τὸ Ἰνάχιον διαρχόμενοι γίνονται, τὸς ἀπὸ Βήλου μέγας ὢν Ἡρακλείδων Ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἐχομένης Λίβυας τὰ ἀπὸ Ἀγλῶρος. ὡς γὰρ ἦν κλέπτει, δὲ Λιβὺν ἐξήνησεν παῖδας ἐὰν Πτολεμαῖος, Βῆλον καὶ Ἀγλῶρα. Βῆλος μὲν οὐκ βασιλεὺς Ἀιγυπτίων, τὸς αὐτοῖς οἰρημένους ἐξήνησεν. Ἀγλῶρα δὲ ἔσχετο Βῆλον εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ Τηλεφάσσαν καὶ Πικτοὺς θυγατέρας μὲν Εὐρώπην, παῖδας δὲ Κάδμον, καὶ Φοίνικα, καὶ Κίλικα. πρὸς δὲ Εὐρώπην, ἐν Ἀγλῶρι δὲ καὶ Φοίνικα Λίβυα. τῶντος δὲ ἐστὶν

T II

Διὸς, πᾶσι δ' αὖ τῆς θαλάσσης Ρόδου ἀποπλέων
 ταῦρος. ὃς χειρὸς Διὸς ἡρώ-
 μβη, ἐπιβραδείσαν δ' αὖ
 τῆς θαλάσσης, ἐκόμισεν
 εἰς Κρήτην. ἥ δ' ἐκεί
 σκευδαδίντος αὐτῇ Διὸς,
 ἐχένησεν Μίνοα, Σαρπη-
 δόνα, Ραδάμανθυν. καὶ
 Ὅμηρον Σαρπηδὸν ἐκ Διὸς
 καὶ Λαοδαμίας τῆς Βελλερο-
 φόντου. ἀφανοῦς δ' ἐὺ εὐ-
 πτος ἡρώμης, ὁ πατὴρ αὐ-
 τῆς Ἀγνώως ἐπὶ ζήτησιν ἐξ-
 ἑκμυλῆ ποιεῖ παῖδας, εἰπὼν,
 μὴ περὶ τὴν ἀναστροφήν φρονεῖν
 ἀλλ' ἐξέλθουσιν Εὐρώπην. σω-
 θεῖν δ' αὖτε πλὴν ζήτη-
 σιν αὐτῆς. Τηλεφάσσα ἡ
 μήτηρ, καὶ Θάσος ὁ Ποσει-
 δῶν. ὡς δ' ἐπερὶ Κίλικος
 φησὶ, Κίλικε. ὡς δ' αὖ πᾶσαν
 ποιμένιοι ζήτησιν ἄρ' ἔν
 ἦσαν Εὐρώπην ἀδύνατοι,
 πλὴν εἰς οἶκον ἀνακομίσαν
 ἀπογόνους, καὶ ὅς αὖτε
 κατὰ κησαν. Φοῖνιξ μὲν Φοι-
 νίκην· Κίλικε δ', Φοινίκης
 παλαιόν, καὶ πᾶσαν πλὴν ὕφ'
 ἐαυτῇ κειμένην χώραν πε-
 συμῇ σιέειν Πυρρόμην. Κι-
 λικίαν ἐκάλεσεν· Κάδμῳ
 δ' καὶ Τηλεφάσσαν, ἐν Θράκῃ

perit Jupiter, necnon taurus
 per Rhodium mare navigat,
 qui ubi se puellæ mixem cicu-
 rémque præbuit, atque inde
 tauri dorso illam impositam
 velut prædam, pelago avexit
 in Cretam: ea inibi ab Jove
 compressa, Minoem, Sarpe-
 donem, ac Rhadamanthum
 peperit; sed Homeri testimo-
 nio Sarpedon ex Jove ac Lao-
 damia Bellerophontis filia,
 natus est. Post, ubi Europa
 nusquam appareret, Agenor
 pater eam filios vestigaturos
 emisit: iisque, ne, nisi cum re-
 perta prius Europa redirent,
 imperavit. Quibuscum & Te-
 laphassæ mater, ac Thasus
 Neptuni filius; vel, ut Phe-
 recydes ait, Cilix, ad eam
 perquirendam coivit. Postea
 verò, cum passim omnia ve-
 stigassent, neque usquam Eu-
 ropam comperissent, despe-
 rato ad suos reditu, alius aliò
 commigrarunt. Phœnix in
 Phœnicen se contulit. Cilix
 huic finitima loca invasit, at-
 que omnem Pyramo amni ad-
 jacentem regionem subegit,
 eamque de se Ciliciam nomi-
 navit. Cadmus autem ac Te-
 laphassa in Thraciam pene-

trarunt. Necnon & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suo de nomine appellatam habitavit.

§. 2. Demùm Asterion Cretenſium regulus , Europâ in matrimonium ductâ , ex ea natos filios aluit , qui , cùm adoleviſſent, mutuam inter ſe diſcordiam exercuerunt: nam Miletum puerum deperibant. Hic filius Apollinis , & Areæ Cleochi filiz fuit. Puer cùm in Sarpedonis benevolentiam amorẽque potiùs inclinare videretur , Minos conſtrato bello, victor fuit. Poſt illi in fugam vertuntur: ac Miletus in Cariam appulſus, ibi Miletum à ſeipſo dictam urbem condidit. Verùm Sarpedon Cilici adverſus Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lyciæ parte regnum ſibi comparavit: eique Jupiter ad tres ætates vitam conceſſit. Nec deſunt qui illum Atymnij. Jovis & Caſſiopeæ filij , amore conflagraſſe tradant, eaq; de cauſa in ſeditionem coſcidiſſe. Sed Rhadamanthus, cùm conditis à ſe legibus inſulaniſ imperaret, atque ex fuga rursus in Bæotiam contendiſſet,

κατ' ἤκησαν ὁμοίως δὲ καὶ Θάσος ἐν Θράκῃ, κατήσας πάλιν Θάσον κατ' ἤκησιν.

§. β. Εὐρώπῃ δὲ γήμας Ἀστειῶν ὁ Κρητῶν Διωάνης, τοῦ ἐν ταύτης παῖδας ἔτρεφεν. οἱ δὲ, ὡς ἐπιλεώδισαν, πρὸς ἀλλήλους ἐσαΐασαν ἴχουσι γὰρ ἔσχατα παιδὸς, ὃς ἐκαλεῖτο Μίλητος. Ἀπόλλωνος δὲ υἱὸς, καὶ Ἀρείας τῆς Κλεόχου. ὅς δὲ παιδὸς πρὸς Σαρπηδόνα μᾶλλον οἰκίῃσιν ἔχοντος, πολέμους Μίνως ἐπεστύρῃσιν. οἱ δὲ φάρισι, καὶ Μίλητος μὲν, Καταίῃσιν πρὸς ἑαυτὸν, ἐκπῶσι Μίλητον. Σαρπηδὼν δὲ συμμαχούσας Κίλικας, πρὸς Λυκίους ἔχοντι πόλεμον, ὅτι μέρος τῆς χώρας Λυκίας ἐσαΐαδουσι. καὶ αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς, ὅτι πρὸς ἑαυτὸν ζῶν. ὅτι οἱ δὲ αὐτὸν ἐραδύναι λέγουσιν Ἀτυμνίου τοῦ Διὸς. καὶ Κασσιόπαιας, καὶ διὰ τοῦτον ἐσαΐασαι. Ραδάμανθους δὲ τοῦ νοσησάτωρος νομοδότης, αὐτῷσιν φυγὸν εἰς Βοιωτίαν, Ἀλκμῶ-

νίω γαμή. καὶ μεταλλάξας
 ἐν ᾧ δουρὶ Μίνωθ' διέ-
 ζει. Μίνως δὲ Κρήτιω πε-
 ποικῶν, ἔχραφε νόμοις. καὶ
 γῆμας Πασφάειν, τῷ Η-
 λίου καὶ Περονίδος. ὧς
 Ασκυπιάδης φησὶ, Κρήτιω
 τῷ Ασκειῖ θυγατέρι παύ-
 δας μὲν ἐτύωσι, Κασρία,
 Δάμναλίωνα, Γλαῦκον,
 Ἀνδρόμων θυγατέρας δὲ,
 Εὐκάλω, Ξενοδιώκω, Αἰαΐδ-
 νίω, Φαίδραν. Ἐκ Παρίας
 νόμφης Εὐρυμέδοντα, Νη-
 φαλίωνα, Χρύσιον, Φιλό-
 λαον ἐκ δὲ Διξιθέας, Εὐ-
 ξάνθιον.

§. γ. Ασκειῖ δὲ Ἀπιδίης
 θυγατέρει, Μίνως βασι-
 λείῃ δόλῳ Κρήτης, ἐκω-
 λύετο· φέσας δὲ ὅτι
 διὼν τῷ βασιλείῳ εἰλη-
 φέναι, χάειν τῷ πεδω-
 ναι, ἔφη, εἴπῃ δὲ ἔξ-
 ηται, ἡνίκα. καὶ Ποσειδῶν
 δὴν, καὶ ἔξωτο τῶν ἐν ἀνα-
 σταίνων ἐκ τῆς βυθῶν, ὑπο-
 χέμεθ' ὑπετάδοντες τῷ φε-
 ρέντα. τῷ δὲ Ποσειδῶνι παύ-
 ρον ἀέντ' αὐτῇ διασπ-
 πῇ, τῷ βασιλείῳ παρέλα-
 βε. τὸν δὲ παύρην εἰς τὴν
 θεολογίαν ἵσταται, ἵδμεν δὲ

Alcmenem duxit uxorem
 Demum vitâ defunctus, apud
 inferos cum Minoe fratre
 præficitur. At Minos Cretam
 incolens leges conscripsit, du-
 ctâque Pasiphae Solis ac Per-
 seidis filiâ, sive, ut Asclepia-
 des ait, Crete Asterij filiâ,
 Creteum, Deucalionem,
 Glaucum, & Androgeum ma-
 res: foeminas, Hecalen, Xe-
 nodicen, Ariadnēque, ac
 Phædrām sustulit. Porro ex
 Nympha Paria Eurymedon-
 tem, nephalionem, Chry-
 sen, & Philolaum: at ex De-
 xitheia, Euxanthium.

§. 3. Deinde, ubi Asterius,
 nullis relictis liberis, decessit,
 Minos Cretæ susceptâ regni
 administratione, prohibetur.
 Qui, ut fidem faceret, se a
 diis regnum accepisse, aiebat,
 si quid voto depoposcisset, si-
 bi id eventurum. Inde Neptu-
 no immolans, taurum, ut sibi
 ex profundo mari offerri pre-
 cibus depoposcit, oblatum
 immolaturum se pollicetur.
 A Neptuno itaque, tauro,
 qualis cum deceret, emissio,
 regnum accepit. Qui cum
 ejusmodi taurum ad armenta
 deduci jussisset, alium immo-

lavit. Hic subacto sibi pelago, omnibus propè insulis præfuit.

§. At iratus illi Neptunus, quòd eundem taurum minimè immolasset, hunc ipsum effecit: Pasiphaénque, ut illum ardentissimè deperiret, effecit. Hæc igitur tauri inflammata desiderio, adiutorem sibi Dædalum assumit architectum, qui cædis reus Athenis aufugerat: hic ligneam in rotulis vaccam concavam intrinsecus miro artificio construit, eique bubulam pellem circumfuit, eamque in prato, ubi taurus depascere consueverat, locavit; Inde Pasiphaen intromisit: ad quam taurus accurrens, ceu naturalem vaccam inivit. Hæc demùm Asterium cognomento Minotaurum peperit: taurino vultu, cætera vultum fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibusdam monitus intra Labyrinthum conclusum custodiri jubet. Sed Labyrinthus, quem Dædalus struxit, domicilium erat, quod ob multiplices viarum ambages, occursumque, ac recursus, fallebat. Quæ verò de Minotaurò, de

πρην. θαλασσοκρατίας αὐτοῦ διὰ τοῦτο παρὰ τὴν νήσον χερδὸν ὑπεῖρξεν.

§. δ. Οργισθεὶς καὶ αὐτῷ Ποσειδῶν, ὅτι μὴ κατέδυσεν τὸν ταῦρον, ὅτε τον μὲ ἐξηγείωσι Πασίφαλον διὰ ἐλπίδιν εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοῦ παρασχεῖσιν. ἡ δὲ ἐρεθισθεὶσα ὅτε ταύρεσσι συναρξὸν λαμβάνει Δαίδαλον, ὃς ἡμῶν ἀρχιτέκτων, πρὸς τὸν ἐξ Ἀθηνῶν ὄντι φόνον. αὐτὸς ξυλίνῳ βέν ὄντι τροχῶν κατασκευάσας, καὶ ταῦτῳ λαβὼν, καὶ κοιλίας ἰσχυρῶς, ἐκδείξει τῷ βύν, τὴν θύραν ἀνέστρεψε. καὶ διὰ τὸν ὅτι αὐτὸς εἶδεν ὁ ταῦρος λειμῶνι βόσκεισθαι, τὸ Πασίφαλον ἐπεβίβασεν. ἐλθὼν δὲ ὁ ταῦρος, ὅς ἐστιν ἡ βοὴ συναῖσθαι. ἡ δὲ Ἀστέρειον ἐγγήνησεν τὸν κληθέντα Μινώταυρον. αὐτὸς εἶχε ταύρεσσι σκεπτον, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρῶν. Μίνως δὲ ἐν τῷ λαβύρινθῳ, κατὰ πρῶτον χρῆσιν καὶ ταχέως αὐτὸν ἐφύλαττειν. ἡ δὲ ὁ λαβύρινθος, ὃν Δαίδαλος κατασκεύασεν, οὐκ ἦμαρ καὶ πολλὰς πολυπλόκους πλατῶν τὴν ἐξόδον τὰ μὲν οὐκ ἐπὶ Μινωταύρου, καὶ

Ἀνδρόγεω , καὶ Φαίδρας ,
καὶ Ἀριάδνης ἐν τοῖς π-
εὶ Θησείας ὕστερον ἐρ-
μήμ.

Androgeo , ac Phædra , &
Ariadna , leguntur , ubi de
Theseo post dicetur , expli-
cabitur.

Κ Ε Φ . β .

C A P . I I .

Κ Ράπας ὃ γὰρ Μίνω-
Αερόπι , καὶ Κλυμή-
νη , καὶ Ἀπμοσύνη , καὶ
Ἀλθιμήνης , υἱοὶ γίνονται.
Χερσίωνος δὲ Κρητῶος κα-
ταστροφῆς γὰρ βίη , ὃ θιὸς
ἔφη , ὑπὸ ἐνδὸς ἧς παίδων
πιδνέζεσθαι. Κρητίς μ' οὐδ'
ἀπακρύβετο τὴν χερσίων.
Ἀλθιμήνης δὲ ἀκίσας , καὶ
θεῖσας μὴ φονεῖν ἤρηται ἔ-
πατρὸς , ἅσας ἐν Κρήτης μ-
τ' ἀδελφῆς Ἀπμοσύνης ,
περὶ καὶ πρὶ τόπῳ τ' Ῥό-
δου . καὶ καταχῶν Κρητί-
νιαν ὠνόμασεν . ἀναβαῖ δὲ
ἐπὶ τὸ Ἀταβύριον καλέμε-
νον ὄρος , ἐθαύατο τὰς πί-
ειξ νήσους . κατὰ δὲ καὶ
Κρήτιν , καὶ ἧς πατρῶον
ὑπομνηθεὶς θιῶν , ἰδρύνετο
βωμὸν Ἀταβύριον Διός . μετ'
ὃ πολὺ δὲ , τῆς ἀδελφῆς
αὐτόχειρ ἐξήλυτο . Ερμῆς γὰρ
αὐτῆς ἐρεθείς ὡς φεύγου-
σαν αὐτῷ καταλαβῶν ἐκ
ἡδυνάτο (περὶ γὰρ αὐτῆς

A St Aërope , Clymene ,
Apermolyne , & Althe-
menes è Creteo Minois fi-
lio liberi nati sunt . Creteo
verò qualem ipse vitæ exitum
habiturus esset , oraculum
sciscitanti , Deus ab uno è fi-
liis suis interfectum iri re-
spondit . Creteus itaque ora-
culum celat . Quod cùm ac-
cepisset Althemenes , & veri-
tus ne patri mortem inferret ,
relictâ Cretâ cum Apermoly-
ne sorore profectus , in quen-
dam Rhodi locum appellit :
quo potitus Creteniam illi de
se nomen i . . . dit . Conscenso
autem Atabyrio monte , ja-
centes circa insulas circum-
spectavit , ac etiam despica-
tus Creten , & deûm patrio-
rum recordatus , Atabyrio Jo-
vi aram statuit : nec longo post
tempore suam ipse sororem
interemit . Nam Mercurius
ejus amore correptus , quòd
fugientem assequi non posset ,
(quippe quæ illi pedum per-
nitate

nititate præstabat) recentibus tergoribus viam substravit, in quibus delapsam, cum è Creta rediret, vitiat, ac ea fratri rem commissam renunciat. Is autem Dei nomen culpæ expugnatae pudicitia prætextum esse arbitratus, eam calcibus impetitam occidit.

§. 2. Mox Creteus Aëropen Clymenénque per Nauplium in longinquas terras, vendendas amandat. Ex his quidem Plisthenes Aëropen uxorem duxit: ex qua filios, Agamemnonem & Menelaum sustulit. Verùm Clymenen Nauplius in matrimonium cepit, ac filiorum Oracis & Palamedis pater efficitur. Cum verò Creteus senio confectus esset, Althemeni filio regnum traderé cupiebat: eaque de causa Rhodum contendit: cumque è navi cum heroibus sociis in desertum quendam insulæ locum descendisset, à bubulcis prædones ingruisse ratis ejicitur: quique vera dicens, cum obcanum latratum, quòd ab insulani percuteretur, exaudiri non posset: Althemenes super-

τῷ τάχα τῆς ποδῶν) καὶ τῆς ὁδοῦ βύρσαι ἐπισφραγεύοντας ἐφ' αἷς ἐλιδήσασα ἰούσα, ἀπὸ τῆς Κρήτης ἐπανήει, φθείρεται· καὶ τῷ ἀδελφῷ μίμνει τὸ γρονόσ· ὁ δὲ σπῆψιν νομίσας εἶ) τὸ δίδον, λαῖξ ἐκδοῦν ἀπὸκτείνειν.

§. β. Αερόπην δὲ καὶ Κλυμένην Κρητὺς Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀγροδωπὰς ἡπείρου ἀπὸ πωλῆσαι· τέκτων Αερόπην μὲν ἐγημε Πλεισθίνης· καὶ παῖδας, Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον ἔτεκεν. Κλυμένην δὲ γαμέει Ναύπλιος, καὶ τέκνων πατρὸς γίνεται Ορακὸς καὶ Παλαμήδης. Κρητὺς δὲ ὕστερον γῆρα κατεχόμενος, ἐπιδεί τῷ βασιλείῳ Ἀλθιμένει τῷ παῖδι τῷ αὐτοῦ δίδοναι· καὶ διὰ τοῦτο ἦλθεν εἰς Ρόδον· ἀποβαίς δ' ἐναυὸς σὺ τοῖς ἡρασι κατὰ πηγάς νήσους τόπον ἔρημον· ἡλαύνει τοὺς ἀπὸ τῆς βυκόλων, ληστὰς ἐμβεβληκέναι δοκούστων· καὶ μὴ διασπέντων ἀκούσαι λέγοντος αὐτῷ τῷ ἀγροδωπῶν, διὰ τὴν κραυγὴν τῆς κυνῶν, ἀγρο-

βαλλόντων κα' αἶνον, πα-
ραφύλακτον Ἀλθιμένους ἀ-
κονήσας ἀπίκτυνεν ἀγροῶν
Κρετῆα. μαδὼν δ' ὕπερβεν τὸ
γρονθός, ἐν ἑσέμῳ ὑπὸ
χάσματι ὀκρύβη.

Κ Ε Φ. γ.

Δ Εὐκαλίῳσι δ' ἐφύοντο
Ἰδομενεύς τε καὶ
Κρήτη, καὶ Νόδος, καὶ Μῶ-
λα. Γλαῦκος δ' [ὁ Μίνος]
ἐπ' ἠπείῳ ὑπάρχων, τὸν
μῦθ' ἀέκων εἰς μέλιτος πί-
δον πρὸν ἀπιδάμεν. ἄφα-
κοῖς δὲ ὄντι ἡμῖν, Μίνως
πολλὸν ξήτησεν ποιμαίνμενος
ὅτε τ' εὐρέσκειν ἐμνησύνετο.
Κέρητες δὲ εἶπον αἰετῶν πε-
χρώματος ἐν ταῖς ἀγέλαις
ἔχειν βῦν· τὸν δὲ πῶς παύ-
σις θύειν ἄετα εἰχέσαι δυ-
νηθῆναι, καὶ ζῶντα τ' παῖ-
δα ὑποδύσσειν. συνηλθόντων
δὲ ὅσ' μαίμων, Πολυΐ-
δος ὁ Κοιρανῷ, πῶς χεῖρας
τῆς βοῆς εἰκασε βάτε καρ-
πῳ, καὶ ζητῆν τὸν παῖ-
δα ἀεσκαδῶν, διὰ π-
ρῶ μαστίγας ἀνέδρε· λεί-
ποντο δὲ Μίνω, ὅπ-
ρτι καὶ ζῶντα ὑπολαβὼν
παύον, [ἐν πρὶ οἰκῇ-

veniens, telo contorto Cre-
teum patrem haudquaquam
agnitum interfecit. Qui, ubi
scelus patratum cognovit,
deos precatus terræ hiatu ab-
sorptus occultitur.

C A P. III.

C Alterum Deucalionī na-
ti sunt filij Idomeneus,
Crethe, ac Nothus, & Mo-
lus. Glaucus autem Minois fi-
lius infans adhuc matrem inse-
quens in mellis dolium dela-
psus, occubuit. Qui cum nus-
quam gentium appareret,
Minos pater, quod amissum
non reperiret, cum diu, mul-
tūmque quærivisset, de illius
inventione scitatum oracula
misit. Curetes illi tricolorem
inter armenta bovem esse re-
tulerunt: cujus qui optimè
effingere simulacrum possit,
ab eo filium in vitam revoca-
tum iri. Accersitis itaque un-
decumque vatibus, Polyidus
Cærani filius rubi fructui bo-
vis colorem assimilavit: &
puerum vestigare coactus, va-
ticinij cujuspiam adjumento
tandem reperit. At cum Mi-
nos eum sibi vivum reddi
oportere dicitaret, cum pueri

cadavere in quodam domici-
lio concluditur : cūque in
summa consilij inopia versa-
retur, draconem ad præmori-
tui pueri corpus præserpen-
tem vidit. Hunc lapide per-
cussū occidit, veritus, ne il-
lum commiseratus ipse more-
retur. Interea draco alter ad-
venit, ac priorem extinctum
conspicatus, retrò abiit: mox
herbam ferens redit : eaque
super omni draconis mortui
corpore imposita, illum in vi-
tam revocavit. Id cū Poly-
dus summa cum admiratione
conspexisset, eandem herbam
illatam Glauci corpori impo-
suit : atque illicò mortuum
suscitavit.

§. 2. At Minos neque post
recuperatum filium, nisi prius
vaticinandi rationem Glau-
cum doceat Polydus, illum
Argos remeare permittebat.
Polydus autem coactus edo-
cet : atque in patriam reditu-
rus, vela faciebat : Glaucū-
que suum in os inspuere ju-
bet. Quo facto, Glaucum va-
ticinandi oblivio subiit. Ha-
stentis itaque de Europæ po-
steris dixisse sat est.

μαρ] ἀπελπίδην σὺν τῷ
νεκρῷ· ἐν ἀμυχανίᾳ δὲ
πολλῇ πύχυνον, εἶδε δρά-
κοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἴοντα·
τὸν βαλὼν λίθῳ ἀπί-
κτινεν· δείσας μὲν αὖ αὐτὸς
πυλὴν, εἰ τῷ συμ-
πῶσι. ἔρχεται δὲ ἕτερος
δράκων· καὶ διασπῶν
νεκρὸν τὸν πρῶτον, ἀπίκτινεν·
εἶτα ὑποσφῶν πᾶν κομί-
ζων, καὶ πάντως ἐπιτίθει-
σεν ἐπὶ καὶ τὸ πρὶν ἐπὶ
σῶμα· ἐπιτίθεισος δὲ τῆς
πόας, αἴσιν. Διασπῶν ὁ
Πολύιδος καὶ θαυμάσας,
τὴν αὐτὴν πᾶν προσενε-
κέν τῷ εὐ Γλαυκῷ σώματι,
ἀνέστην.

§. 3. Απελπίδην ὁ Μίνως
τὸ παῖδα, εἶδ' ὅπως εἰς Ἀρ-
γὸς ἀπέναι τὸν Πολύιδον εἶας,
πρὶν ὅτι τὸ μαντεύειν διδάξει
τὸν Γλαῦκον. ἀναγκάδης ὁ
Πολύιδος διδάσκει. καὶ ἐ-
πιτίθ' ἀπίκτινεν, καλέσας τὸν
Γλαῦκον εἰς τὸ σῶμα ἐπι-
τίθειν. καὶ τῷτο ποιήσας
Γλαῦκος, τὴν μαντεύειν ἐπι-
λάθεται. τὸ μὲν οὖν πρὶν
τὸ εὐρώπης ἀπογόνων, μέχρι
οὗδε μοι λαλῶμεν.

Κ Αδμους δὲ, ὑποδαῖ-
σαν δάψας Τηλεπάσ-
σαν, ὑπὸ Θρακῶν ξενιδίῳ
ἦλθεν εἰς Δελφοὺς· ὅτε δ'
Εὐρώπης πυνθανόμενος· ὁ
δὲ θεὸς εἶπε ὅτι μὴ Εὐ-
ρώπης μὴ πολυπραγμονεῖν,
χρηῖσται δὲ χρυσόπληξ βοῖ,
καὶ πόλιν κτίζειν, ἔνθα
αὐτὴ αὐτὴ πύσσει· τοῦ-
τον λαῶν χρησμένον, διὰ
Φωκίαν ἐπορεύετο· εἶπε
βοῖ στυπυχὸν ἐν πῖσι Πε-
λάγοντι· βουκόλοις, ταύ-
τη χρύσειον εἶπτο· ἡ δὲ
διεξιῦσε Βοιωτῶν ἐκλήϊον,
πόλιν ἔνθα νῦν εἶσι Θή-
βαι· βουλόμενος δὲ Αἰδώς,
χρυσόπληξ πλὴν βοῦς, πύ-
σαι πρὸς ἧ' μὲθ' αὐτῷ λη-
ψόμενος ἀπὸ τ' Ἀρείας κρή-
νης ὕδωρ· φερῶν δ' ἔκ κρή-
νης δράκων, ὃν ἐξ Ἀρεῖ
εἶπεν πνεύσας γένεσθαι, τὸς
κρίνοισι τριμυθέντων διέφ-
θειρε· ἀνακλήσει δ' ἑκάδ-
μος, κλίνουσι δ' ἀκρόντα· καὶ
τ' Αἰδώς ὑποδεδυμένης, τὸς
ἐδύντασιν αὐτῷ σπείρει· τέτων
δὲ ἀπαρέντων ἀπέπλεον ὅκ-
λῃς αἰδώς ἐνοπλοῖ, οὗς

P Orrò Cadmus cūm jam
vitā functam Telepha-
sam sepelisset : à Thracibus
hospitio exceptus , Delphos
de Europa deum sciscitaturus
contendit : Deus illi nihil ab
eo curiosè de Europa qua-
rendum respondit : sed bove
viæ duce utatur , atque urbem
condat, ubicumque ea ambu-
lando defessa procumbat.
Quo ille accepto responso, per
Phocensium terram iter fa-
ciebat : mox bovi inter Pela-
gontis armenta obviā fa-
ctus , eam ponè sequebatur :
ea verò, Bœotiā percursâ, hu-
mi procubuit, ubi nunc extant
Thebæ. Deinde bovem illam
Palladi maectaturus , è so-
ciis suis quendam ex Mar-
tio fonte desumptam aquam
reportaturum mittit : draco
fonti custos appositus erat :
hunc Marte fatum fuisse per-
hibebant. Is ex aquaturis
plerosque absumpsit : Quare
indignatus Cadmus draco-
nem interemit : ac Miner-
væ consilio ejus dentes se-
rit , quibus satis , armati è
terra viri exorti sunt : quibus

Spartis, id est, satis, nomen inditum fuit: Hi postea mutuis sese vulneribus, alteri quidem, vel inviti in pugnam congressi: alteri vero, quod alter alterum nequaquam cognoscerent, occiderunt. Sed Pherecydes scriptum reliquit: Cadmus, ut armatos viros e terra exoriri conspexit, lapides in eos conjecit. Tum ij vicissim percuti existimantes, mutuam inter se pugnam inierunt. Verum ex iisce, quinque tantummodo, Echion, Udzus, Chthonius, Hyperenor, & Pelor, incolumes superfuerunt.

§. 2. At Cadmus pro caeso dracone annum integrum Marti mercenarius fuit. Jam tum annus annis octo constabat. Post exactum mercedis tempus, regi ipsi Minerva regiam adornavit. Jupiter Harmoniam Veneris & Martis filiam uxorem dedit. Ad hæc dij omnes, relicto Cælo, in Cadmia convivio excepti, nuptias concelebrarunt. Cadmus uxori peplum, ac monile Volcani opus, quod ei ab Volcano dono missum ferunt, muneri dedit. At Pherecydes ab Eu-

κιάλασαν Σπαρτίους. ἔτοι-
λέ ἀπὸ κτείναν ἀλλήλους·
οἱ μὲν εἰς εἶν ἀκρύ-
σιον ἐλθόντες· οἱ δὲ, ἀλ-
λήλους ἀγροσώτες. Φε-
ρεκῦδες δὲ φησιν ὅτι Κάδ-
μος ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφυ-
μένους ἀνδρας ἐνόησεν,
ἐπ' αὐτοὺς ἐβαλε λίθους.
οἱ δὲ ὑπὸ ἀλλήλων να-
μίζοντες βάλλεσθαι, εἰς
μάχην κατίσθσαν. Φεισά-
θησαν δὲ πέντε, Ἐχίων,
Οὐδῦς, Χθόνιος, Ἵπε-
ρήνωρ, Πέλωρ.

§. β. Κάδμος δὲ αὐτῷ ὧν
ἐκτείνεν, αἰδὼν ἐν αὐτὸν
ἐδιδάσκειν Ἀρεῖ. ὡς δὲ ὁ
ἐν αὐτῷ τότε ὄντως ἔτι. μὲν
δὲ πῶς θητεῖαν, Ἀθηνᾶ
αὐτῷ βασιλεῖ κατεσκέασε.
Ζεὺς ἔδωκεν αὐτῷ γυναικα
Ἀρμονίαν, Ἀφροδίτης καὶ
Ἀρεῖος θυγατέρα. καὶ πάρος
δοιοὶ καλαλιπίνης τῷ ἔρανόν,
ἐν τῇ Καδμείᾳ γάμον ἐνα-
χέμενοι ἀνύμνησαν. ἔδωκε
δὲ αὐτῇ Κάδμος πέπλον, καὶ
τὸ Πρωτότυκτον ὄρμον. ὃν
ὑπὸ Ἡραΐς ἐν λείρῳ πνεῖ
δοθῆναι Κάδμῳ. Φερεκῦδης

δὲ ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν παρὰ
Διὸς αὐτῷ λαβεῖν. γίνο-
ται δὲ Κάδμου θυγατέρας ῥ
Αὐτονόη, Ἰνώ, Σεμέλη,
Αγανή. πᾶς δὲ Πολύδω-
ρος. Ἰνώ ῥ ἔν Α'δάμας ἰγν-
ρῆν. Αὐτονόῳ Λεισῶ·
Αγανῷ Εχίων.

§. γ. Σεμέλης δὲ Ζεὺς
ἐραδίς, ἥρας χρύφα, σω-
δνάζεται. ἡ δὲ, ἐξαπαπ-
δεῖσα ὑπὸ Ἡ'ρας, καταγεύ-
σασθ' αὐτῇ Διὸς καὶ τὸ
αὐτῇδὲν ποιήσιν, αἰτῖται
τοῖς τὸν αὐτὸν ἐλθεῖν εἰ-
ῆλθ' μνησδόμεν' Ἡ'ραν.
Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀα-
νεῖσθαι, παρορίεται εἰς τὸν
θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἄμα-
τος, ἀσπαρᾶς ὁμοῦ καὶ βεν-
ταῖς, καὶ κεκυρτὸν ἦσιν. Σε-
μέλης δὲ διὰ τὸ φόβον ἐκλι-
πίσης, ἐξαμύλαιον βρέφος
ἐξαμβλωδὲν, ἐκ τῆς πυρὸς ἀφ-
πάσας, ἐν ἑρβῶσι τῷ μηρῷ.
ἀποθανούσης δὲ Σεμέλης, αἰ-
λοῖται Κάδμου θυγατέρας
διώσκειν λόγον σωματῶν
σηπὶ πινε Σεμέλῃ, καὶ κα-
ταφύσασθαι Διὸς καὶ διὰ τῆ-
ς ἐκκερυαῖαν. χτιῇ τ' ἡρότον
τ' καθήκοντα. Διόνυσον ἡ-
ρᾶ Ζεὺς λύσας τὰ ῥάμματα,

ropa datum scribit: idque ab
Jove accepisse. Cadmi filiae
fuerunt Autonoe, Ino, Semelo,
Agave. Verum Polydorum
unicum habuit matrem. Sed
Ino Athamanti nupsit. Ari-
staeus Autonoeen sibi conjuga-
vit, Echion Agaven duxit.

§. 3. Jupiter, cum Semelen
arderet, cum ea clam Junone
concubuit. Haec autem ab Ju-
none decepta, quicquid ab
eo deposceret, sese facturum
Jove pollicente, ut, qualis
cum conjuge congressurus ad-
veniret, secum decumberet,
postulavit. Quod cum Jupiter
abnuere non posset, curru in-
vectus in peramatae Semelis
thalamum, praemisso fulmine
cum fulgetris simul, & toni-
tribus advenit: quare Semele
metu exsternata semestrem
partum ejicit. Jupiter hunc è
medio abreptum igne, femori
insuit. Mox Semele extincta,
reliquae Cadmi filiae evulgant
dictis Semelem cum morta-
lium quodam concubuisse, &
ab Jove se compressam men-
titam fuisse, eamque ob rem
fulminatam fuisse. Congruo
deinde tempore, solutis filis,
Jupiter Dionysium gignit,

eumq; Mercurio tradit. Hunc ille ad Inonem & Athamantem affert : atque ut puellam educarent , suadet. Quod in quo animo ferens Juno iisce furorem immisit. Indè Athamas majorem natu filium Learchum , velut ceruum venatus , interfecit. Ino verò Melicerta in ferventem lebetis aquam coniecto , & cum perempto filio in maris profunda defiluit. Et hæc quidem Leucothea nominatur ; puer autem Palæmonis nomen accepit. Sic itaque appellati à navigantibus , quòd maris tempestatem patientibus opem ferant. Ad hæc Melicertæ Isthmiorum certamen Sisyphe auctore , institutum fuit. Mox Jupiter Dionysium in hœdum transformat , ut Junonis iram evaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nymphas , quæ tum Nyctam Asiæ urbem incolebant , transportavit. Has postea Jupiter in stellas mutatas , Hyadas appellavit.

§. 4. Sed ex Autonoe & Aristæo (Ἀρξον) filius procreatur , qui à Chirone educatus , venator evasit. Postea verò

καὶ δίδωσιν Ἑρμῇ. ὃ δὲ χα-
μίζει πρὸς Ἰνὸν καὶ Ἀθάμαν-
τα, καὶ πείθει πρὸς αὐτοὺς κό-
ρην. ἀγακτὴρ ὡς κέρ-
νυ. Ἡ' ἔρα, μαρίαν αὐτοῖς ἐπέ-
καλε. καὶ Ἀδάμας μὲν τὸν
πρεσβύτερον παῖδα Λέαρ-
χον, ὡς ἔλαρον θηρεύ-
σας ἀπὸκτείνει. Ἰνὸν δὲ
τὸν Μεληκέρτιον εἰς πε-
πρωμένον λέβητα ῥίψα-
σα, εἶπε βασιλεύσῃ μὲν
νεκροῦ τοῦ πατρὸς ἥλατα
χρὶ βυθῶν. καὶ Ἀδελφείας
μὲν αὐτὴ καλεῖται Παλαί-
μων δὲ, ὁ πάντες ἔτι οὐκ ὄνο-
μαδέντες ὑπὸ τοῦ πλέον-
των τοῖς χοιμαζομένοις βο-
ηθοῦσιν. ἐτίθη δὲ ὅτι
Μελικέρτη ἀγὼν τοῦ Ἰσθ-
μίων Σισύφου θέντος. Διό-
τυπον δὲ Ζεὺς εἰς ἑεί-
φον ἐλλάξας, τὸν Ἡ' ἔρα
δυμὸν ἐκλεψε. καὶ λαβὼν
αὐτὸν Ἑρμῆς, πρὸς Νύμ-
φας ἐκόμισεν, ἐν Νύκτῃ τῇ
Ἀσίας κατοικήσας. αἱ ὕστε-
ρον Ζεὺς καταστείσας ἀνέ-
μασιν τ' ἀδ' αἱ.

§. 4. Αὐτονόης δὲ καὶ Ἀρι-
στῆος πάντες (Ἀκταίων) ἐχό-
ρετο. ὅς (ἡμεῖς) παρὰ Χείρων-
τι, κυνηγὸς ἐδιδάχθη. καὶ

ὑπερὸν κατερώδη) ἐν πρὸ
 Κιδαρώνι (πρὸ τοῦ ἰδίων
 κυων, καὶ οὗτοι ἐπιδά-
 τισι πὸν τρέπον (ὡς μὲν οὖν
 Ἀκουσίλαος λέγει, μνήσαν-
 τ' ὅτι Διὸς ὅτι ἐμνηστύ-
 σατο Σομέλῳ· ὡς δὲ οἱ
 παλαιοὶ) ὅτι πῶς Ἀρτεμιὺν
 λοκύνῳ εἶδε. καὶ φασὶ
 πῶς διδὼν παραχρῆμα αὐτῇ
 πῶς μορφῇ εἰς ἑλεφάντα
 λάξαι· καὶ τοῖς ἐπομένοις
 αὐτῇ πεντήκοντα κυσὶν ἐμ-
 βαλὴν λύσαν, ὅφ' ὧν καὶ
 ἄγροισιν ἐβρώδη. ἀπολομέ-
 νου δὲ Ἀκταίωνος, οἱ κό-
 νες ὀπζητουῶντες τὴν διω-
 τήν, κατωρύνοντο. καὶ ζή-
 τησι πειρέμφοι, παραγῆγον-
 το ὅτι οὗ Χείρωνος αὐ-
 τῶν· ὃς εἶδον κατεσκεύα-
 σιν Ἀκταίωνος, ὃ καὶ πῶς
 λύπῳ αὐτοῦ ἐπαύσατο / τὰ
 ὀνόματα οὗ Ἀκταίωνος κυ-
 νῶν, ἐξ ὧν ἔτοι.

Δὴ νῦν πάλιν σῶμα πε-
 σαδὼν, ἡὺτε θῆρες
 Τοῦτον ἐδάσαντο κυνέες
 κράτιες. * πύλας ἀφ' ὧν
 αὐτῶν

Μετὰ ταῦτά τις ἄλκιμα τί-
 να.

luis à canibus (in Cithærone,
 devoratus est, eumque in mo-
 dum interiit.) Ut verò Acusi-
 laus ait, Jovis irâ, quod Se-
 melen petisset uxorem: sed, ut
 pleriq; quod Dianam lavan-
 tem vidisset: aiuntque ab dea
 extemplo in cervum commu-
 tatum fuisse, atque quinquaginta illius canibus insequen-
 tibus rabiem injectam fuisse,
 ut per eam dominum haud
 agnitum devorariat. Cæte-
 rum Actæonem è medio su-
 blatum canes dominum vesti-
 gantes, gannitu vocis & do-
 mini desiderium tristitiâ qua-
 dam significantes baubantur,
 ac demum post diu quæsitum
 herum, in Chironis antrum
 devenerunt: quibus ille A-
 ctæonis simulachrum effin-
 xit, quo viso, statim mœrore
 soluti sunt omnes, Actæonis
 canum nomina.

*De quibus bi pulchrum validi
 circum undique regis*

*Invadunt corpus rabida cen-
 tigrides, urisque*

*Immanis soboles laniant pro-
 pe retia, Prote:*

*Post alij dominum invadunt
 savissima proles,*

Lyncæus.

*Lyncæus, & Banus pedibus
citus, atque Amarynthus;
& quos nominatim protulit
in enumeratione.*

*Tum Iovis imperio Aëleon
cecidit*

** Regis namque sui nigrum
absumpserunt cruorem*

*Argæque, Spartæque, Bo-
ræque celerrimus, iidem
Artubus Aëlei, atque etiam
sunt sanguine pasti.*

*Cætera dein promptè invase-
runt turba latrantum.*

** Savorum hac hominum ge-
neri est medicina dolorum.*

C A P. V.

Porro Dionysius post vi-
tem inventam, à Junone
furore injecto percitus, Egy-
ptumque ac Syriam pererra-
vit. Hunc primus omnium
Proteus Egyptiorum rex ho-
spitio accepit: ac rursus ad
Cybelam Phrygiæ urbem
proficiscitur: atque ibi expia-
tus à Rhea, & cæremonias
edoctus Cybeleias, stolæque
ab eadem sumptâ, ad Indos
per Thraciam contendit. Ly-
curgus Dryantis filius rex E-
donorum, qui amnem Stry-

Λυγκυῆς ἢ * Βαῖθ πόδας
αἰετὶς, ἢ δ' Ἀμαρύντος.

καὶ εἰς ὀνομασί διώσκων,
ὡς κατέλεξε.

Καὶ τότε Ἀκταίων ἔδανεν
Διὸς ἐννεσίησι.

Πρῶτοι γὰρ μέλαν αἷμα
ὑπὸ σφαιτέρῳ ἀσπίδι

Σπαρτός τ' ὄν, Ἀργός τε,
Βόρης τ' αἰΐη ἐρχάδιος.

Τῷ δ' Ἀκταίωνος παῖτος
φάρον, αἷμα τ' ἔδαψαν.

Τὲς δὲ μετ' αὐτοῖς πάντες
ἐπὶ στυδὸν ἐμμεμαῶτες.

Ἀργαλέον ὁδυνῶν ἄκος
ἐμμεῖναι ἀνδράποισι.

Κ Ε Φ. ε.

ΔΙόνυσος [αἰετὶς,] εὐρε-
τὴς ἀμπόλε γηρόμε-
τος, Ἡεὺς μαρίαν αὐτῷ ἐμ-
καλέσας, σφειπανάται Αἰ-
γυπτιόντε ἢ Συρίαι. ἢ τὸ μὲν
παῖτον Πρωτεύς αὐτῷ ὑπο-
δίχεται βασιλείᾳ Αἰγυπτίων.
αὐτῷ δὲ εἰς Κύβελα τ' Φρυ-
γίας ἀφικεῖται. καθαρὰ δὲ
ὑπὸ Ρέας, ἢ παρὰ τελευτῇ ὁ-
μαδῶν, ἢ λαβὼν παρ' οὐκεί-
νης τ' ἐκλήω, ὅτι Ἰνδοῦ δαδὲ
τ' Θράκης ἐπιέχτο. Λυ-
κῦργος ὃ παῖς Δρύαντος ἢ Η-
δυνῶν βασιλεύσας, Στρυ-

μόνα ποταμὸν οἱ παρικοῦ-
σι, πρῶτος ὑβρίσαι ἐξέβα-
λεν αὐτόν. καὶ Διόνυσος μὲν
εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν
πρὸς Νηρέως κατέφυγε. Βάκ-
χαι δὲ ἐχρόντο αἰχμάλω-
τοι καὶ τὸ συνεπόμενον Σα-
τύρων πῆδος αὐτῶ αὐδῆς ὅ
αἱ Βακχαὶ ἐλύθησαν ἐξαί-
φνης. Λυκούργῳ δὲ μανίαν
ἐποίησι Διόνυσος· ὁ δὲ μι-
μνήσας, δρύαντα καὶ παῖ-
δα, ἀμπέλω τομίζων κληῖμα
κόπῃεν, πλέκει πῆξας ἀ-
πικτείνε καὶ ἀκρωτριάσας
ἐαυτὸν, ἰσοφρένησιν. τῷ
δὲ γῆς ἀκάρπου μέγιστος,
ἔχρησεν ὁ θεὸς, καρποφο-
ρήσιν αὐτῷ αὐτὸ θανάτω-
δῇ Λυκούργος. Ἡδυναι δὲ
ἀκύναντες, εἰς τὸ Πάγ-
χεϊον αὐτὸν ἀπαγαγόντες
ὄρεσ ἔδησαν. καὶ κε κατὰ
Διονύσου βέλησιν ὑπὸ Ἰπ-
πων διατρυφεῖς ἀπὸ θανά-
του. Θελαῶν δὲ Θράκῃ, καὶ
καὶ Ἰνδιῇ ἀπάταν, σῆλας
ἐκεῖ εἰσας, ἦκεν εἰς Θή-
βας· καὶ ταῖς γυναικάς μὲν ἄλ-
λα καὶ καταλιπύσας ταῖς οἰ-
κίαις, βακχεύειν ἐν τῇ Κι-
θαρόντι.

§. β. Πενθεὺς ὁ Ἰωνηδὲς

monem incolunt, primum
ipsum contumeliâ affectum
dejecit. Tum Bacchus ad The-
tin Nerei filiam confugit.
Bacchæ autem in vincula con-
jectæ fuerunt, necnon, quæ
magna Satyrorum multitudo
eum consecuta est. Contra
verò Bacchæ statim solutæ
sunt. Nam Dionysius Lycur-
go furorem injecit. Tum ille
amentiâ præcep̃s Dryantem
filium, vitis palmitem se ratus
amputare, securi percussum
interfecit. Qui cùm extrema
sui corporis præcidisset, resi-
puit. Deinde, ubi terra nullas
suppeditaret fruges, numen
suo renunciavit oraculo, ter-
ram tunc fore fructiferam,
cùm Lycurgus mortalitatem
exuerit: Quod, ut Edoni ac-
ceperunt, ipsum in Pangæum
montem abductum in vincula
conjecerunt: ubi ex Dionysij
voto equis laniatus occubuit.
Ad hæc Bacchus post Thra-
ciam atque Indiam universam
peragrata, & locatis inibi
cum titulo stelis, Thebas re-
pedavit, necnon fœminas, re-
lictis domibus suis, in Cithæ-
rone debacchari compulit.

§. 2. Pentheus autem Agaves

& Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hæc ab illis fieri prohibuit: quique cùm se in Cithæronem montem Mimallonidas exploraturus, contulisset ab Agave matre, per furorem, eum feram esse arbitrata, membratim conciditur. Demùm Bacchus, ubi se Thebanis Deum esse declaravit, Argos adiit: atque ibi rursus ab illis ut numen minime observatus, eorum mulieres furere ac debacchari coegit. Quæ mox in montibus lactentium, quos secum extulerant, filiorum carnibus vescabantur.

§. 3. Postea verò, cùm ab Icaria in Naxum transvehicuperet, prædatoriam Tyrrenorum triremem mercede conduxit, ac deo ipso in navi imposito, Naxi litora præterlegunt, atque in Asiam deum vendituri vela faciunt. Tum Dionysius malum, remosque in serpentes vertit, navim ad hæc hedera, & tibiæ sonitu omnem replevit. Nautæ interim furore æti in mare præcipites fugiunt, atque in delphinos mutantur: Post, ubi hunc Deum esse à rebus

ἐξ Ἀχαιῆς ἔχοντι, παρὰ Κάδμου εἰληφὸς τὴν βασιλειαν, διακόλυε ταῦτα γίνεσθαι. καὶ ὄργισθαι τοὺς εἰς Κιθαιρῶνα ἄγοντας βασιλεῖς κατὰ σκοπὸν ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀχαιῆς κατὰ μανίαν ἐμολίβη. ἐνόμισεν γὰρ αὐτὸν θεῖον ἔχειν. δειξας δὲ Θηβαίοις, ὅτι θεὸς ἔστιν, ἦσαν εἰς Ἄργος· καὶ καὶ πάλιν ἐπιμύοντων αὐτὸν, ἐξέμηνε τὰς γυναῖκας· αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὄρεσι τὰς ἐπιμασιδίους ἔχουσαι παῖδας, τὰς σάρκας αὐτῶν ἐσίουτοῦτο.

§. γ. Βυλόμενον δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομιδῆναι, Τυρρηνῶν ληστρικῶν ἐμσώσατο τειρήρη. οἱ δὲ, αὐτὸν ἐνδέμενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον, ἠπίοντο δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπὸ πωλήσοντες. ὁ δὲ τὸν μὲν ἰσὲν καὶ τὰς κόπας ἐποίησεν ὄφεις· τὸ δὲ σκάφον ἐπλησε κισσοῦ, καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ, ἐμμανεῖς θηρόμενοι, κατὰ τῆς θαλάσσης ἐφυγον, καὶ ἐχόντο δελφίνες. ὡς δὲ μαδόντες αὐτὸν θεὸν αἶ-

δρωποι, ἐπὶ μὲν. ὁ δὲ αὐα-
γαγὼν ἐξ ἧ' οὗ τὴν μητί-
εα, καὶ περιπαροῦσας
Θυόνῳ, μετ' αὐτῆς εἰς
ἕραν ἐν αὐτῇ λειν.

§ δ. Ὁ δὲ Κάδμος μὲν
Ἀρμονίας Θήβας ἐκλιπὼν,
εἰς Ἐγχελίας περιγί-
νεται. τέτοις δὲ ὑπὸ Ἰλ-
λειῶν πολεμύμοις, ὁ δὲ
ἔχρησεν, Ἰλλειῶν κρατῆ-
σεν, καὶ ἡγήματα Κάδμος
ἐν Ἀρμονίᾳ ἔχρησεν. οἱ δὲ,
παιδὲν τις, ποιῶνται καὶ
Ἰλλειῶν ἡγήματα τέτοις,
καὶ κρατῶσι. καὶ βασιλεῖαι
Κάδμος Ἰλλειῶν. καὶ παῖς
Ἰλλεὺς αὐτῷ γίγνεται. αὐ-
τῷ δὲ μὲν Ἀρμονίας εἰς δρᾶ-
κοντα μεταβαλὼν, εἰς Ἡλύ-
σιον πεδίον ὑπὸ Διὸς ἐξ-
επιμνησθῆσαν.

§ ε. Πολύδωρος δὲ Θη-
βῶν βασιλεὺς ἡρώδης,
Νυκτίδα γαμῖ Νυκτίως
τῇ Χθονίᾳ θυγατρί. καὶ
ἡρώδης Λάβδακον. οὗτος
ἀπέπεσε μετὰ Πενθείᾳ ἐ-
καίῳ φρονῶν φθαρῆσαι.
καταλιπὼν δὲ Λαβδά-
κου παῖδα ἐνιαυσίον
Λάϊον, τὴν ἀρχὴν ἀφ' ἧ-

gestis mortales didicerunt, di-
vinis honoribus percolebant.
Hic deinde ab inferis matrem
revocavit, Thyonénque mox
illam appellavit, cum ea de-
mum in cœlum conscendit.

§ 4. Interea Cadmus cum
Harmonia conjugē post reli-
ctas Thebas ad Enchelienses
commigravit. quibus, cum ab
Illyriis bello impeterentur, a
Deo responsum fuit, Illyriis,
si Cadmum Harmoniamque
ducem haberent, imperatu-
ros. Tum hi oraculi fidem se-
cuti, eos adversus Illyrios
duces deligunt, ac vincunt.
Sic itaque Cadmus Illyrio-
rum regnum adipiscitur: eiq;
Illyrius filius nascitur, nec
longo post tempore in draco-
nem cum Harmonia mutatus,
in campum Elysium ab Jove
demissi sunt.

§ 5. Dein Polydorus The-
barum regno præfectus Ny-
cteidem filiam Nyctei, qui
fuit Chthonij filius, ducit uxo-
rem: ex qua Labdacum gi-
gnit. Hic post Pentheum,
quod eadem quæ ille, fenei-
ret, occubuit. Qui cum Laium
filium anniculum superstitem
reliquisset, Lycus Nyctei fra-

ter, interea, dum ille in pueris esset, regnum occupavit. Ambo verò ab Eubœa in fugam acti, post Phlegyam Martis & Chrysæ Bœotiadis filium interfectum, in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, quæ cum Pentheo necessitudo intercesserat, in civitatem cooprtati fuere. Declaratus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno præficitur: qui, cum jam annos viginti imperasset, à Zetho & Amphione obtruncatus, diem obiit. Hujusce necis hanc fuisse causam produnt. Antiopæ Nyctei filia fuit: hanc Jupiter inivit: eaque, quod gravida esset, patre comminante, in Sicyonem ad Epopeum ex fuga sese recepit: atque huic nubit. Nyctæus interim mœrore confectus, cum antea Lyco, ut in Epopeum Antiopénque animadverteret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem, comparatâ magnâ militum multitudine, Sicyonem capit, & Epopeum interimit. Atque Antiopen captivam abducit, quæ, cum abduceretur, ad Eleutheras Bœotiaæ

λῆλο Λύκος, ὥς ἔτῳ
 ὡς παῖς, ἀδελφὸς δὲ Νυκ-
 τίας. ἀμφοτέρω δὲ ἀπὸ
 Εὐβοίας φυγόντες, ἐπὶ
 Φλεγυᾶ ἀπικτεῖναι τὸν
 Ἀρεῶ, καὶ Χρύσης τῆς
 Βοιωτίδος. Συεῖαν κατὰ-
 κοῦν καὶ διὰ τὴν πρὸς Πεν-
 θέα εὐχαιότητα, ἐγκόνη-
 σαν πολίται. αἰρεθεὶς οὖν
 Λύκος πλεῖμῳ χῶν ὑπὸ
 Θηβαίων, ἐπιτιθετο τῇ δυ-
 ναστείᾳ, καὶ βασιλεύσας ἔτη
 εἴκοσι φονεὺς ὑπὸ Ζή-
 δου καὶ Ἀμφίωνος, δηλώσας
 δι' αἰτίαν τινὶς. Ἀντίωπῃ
 θυγάτρει ὡς Νυκτίως ταύ-
 τη Ζῆς σωῆλθε. ἡ δὲ,
 αἷς ἔγκυον ἐχέμετο, τῷ
 πατρὶ ἀπειλουῦντος, εἰς
 Σικυῶνα ἀποδιδράσκει πρὸς
 Ἐπωπίαν καὶ τέτῳ γαμῖ-
 ται. Νυκτεὺς δὲ ἀδυμῶ-
 σας, ἑαυτὸν φονεῖ, δοῦς
 ἐν πολλῷ Λύκῳ πρὶ Ἐπω-
 πίως, καὶ πρὶ Ἀντιόπης
 λαβεῖν δίκας. ὁ δὲ, στρα-
 τωσάμενος Σικυῶνα χει-
 ρεῖται. καὶ τὸν μὲν Ἐπω-
 πία κτείνει, τὴν δὲ Ἀν-
 τίοπην ἡγαγὼν αἰχμάλω-
 τον. ἡ δὲ, ἀγμένη δόε
 γυνῆ παῖδας ἐς Ἐλεῦθεραν

πῆς Βοιωπῆαι. ἐς ἐκκαίμινος
 εὐρὸν βυκόλῳ ἀνατρίφει
 καὶ τὸν μὲν χαλεπὸν Ζῆδον,
 τὸν δὲ Ἀμφίωνα. Ζῆδος μὲν
 οὐδ' ἐπιμηλῆτο βυφορβίων
 Ἀμφίων δὲ καθαροδίαν ἤ-
 σκει, δὲντῷ αὐτῷ λύραν
 Ερμού. Ἀντιόπῃ δὲ ῥ' ἰ-
 ζετο Λύκος καθεύρξας, καὶ ἡ
 τύτῃ γυνὴ Δίρκῃ λαδοῦσα
 δὲ περὶ τῷ δισμῶν αὐτομάτων
 λυδίντων, ἥκαν δὴ πῶς ἔρ-
 παίδων ἔπαυλιν, δεχθῆναι
 αὐτῶν δίλυσον. οἱ δ',
 ἀναγνωροῦντες μὲν πῶς μητρί-
 ρα, τῷ μὲν Λύκον κτείνουσι, τῷ
 δὲ Δίρκῃ [Θριξί] δούσαν-
 τες ἐκ παύρου θανέουσαν ῥί-
 πησιον εἰς κελύων, τῷ δ' ἄπ'
 ἐκείνης χαλυμίνῃ Δίρκῃ.
 παρελαβόντες δὲ τῷ δυνά-
 τειαν, τῷ μὲν πόλιν ἐτείχε-
 σαν, ἐπακολοθησάντων τῇ
 Ἀμφίονῳ λύρα ἔρ' ἰδῶν
 Λάϊον δὲ ἐξέβαλον. ὁ δὲ,
 ἐκ Πελοποννήσου διατελῶν,
 ἐπῆξεν ὅταν Πέλοπ' ἔχ' ἔτε
 παῖδα Χρύσιππον, ἀρματο-
 δραμεῖν διδάσκων, ἐραδὲς
 ἀναρπάζει.

19. §. 5. Γαμῖ δὲ Ζῆδος
 μὲν Θήβῃ, ἄφ' ἧς ἡ
 πόλις Θήβαι. (Ἀμφίων δὲ

geminos parit, quos exposi-
 tos bubulcus invenit, ac edu-
 cat. Horumque alteri, Zetho,
 alteri, autem Amphioni, indi-
 dit nomen. Zethus rei pecua-
 riæ studio sese dedit; Am-
 phion verò, quod à Mercurio
 lyrà donatus esset, cithar-
 ædicam exercuit. Lycus in-
 terea Antiopen in vinculis, &
 ejusce conjux Dirce torque-
 bat. Clam verò, tandem ali-
 quando vinculis ultrò solutis,
 ad filiorum domicilium, ut ab
 eis exciperetur, contendit.
 Qui, matre agnitâ, Lycum
 occidunt, ac Dircen crinibus
 religatam è tauro necant, &
 in fontem, qui ab ea Dirce
 postea nominatus est, conjici-
 unt. Recuperato deinde im-
 perio, urbem, subsecutis Am-
 phionis lyram lapidibus, mu-
 ro cinxerunt, Laiumque fu-
 garunt. Quem, cùm in Pello-
 ponneseo ageret, Pelops hos-
 pitio excipit: & hujusce fi-
 lium Chrysippum cutilis ar-
 tis exercendæ rationem edo-
 cens, ejusque amore succen-
 sus, rapit.

§. 6. Zethus porrò Theben
 ducit, de qua Thebis urbi fa-
 ctum est nomen. (Amphion

verò Nioben Tantali filiam sibi conjugavit. De qua filios mares septem procreavit, Sipyllum, Minytum, Ismenum, Damafichthonem, Agenorem, Phædimum, ac Tantalum (fœminas autem totidem) * Ethodæam, sive, ut alij volunt, Theram, Cleodoxam, Astyochen, Phthiam, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. At Hesiodus decem filios, totidémque filias genuisse ait. Sed Herodotus duos quidem mares, tres autem fœminas. Immò verò Homerus, sex filios, & sex item fœminas illum ex ea sustulisse refert. Quare Niobe tot filiis aucta, Latonâ se fœcundiozem esse jactavit. Latona verò id ægerimè ferens, Dianâque ac Apollinem in ipsos irritavit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: at mares ad unum omnes in Cithærone venantes Apollo interfecit. * Amphion tamen è maribus, & è fœminis Chloris natu maxima, quæ Neleo nupserrat, asservati sunt. Verùm Telefillæ testimonio, Amycla & Melibœa intactæ remanserunt: & ab iisdé Zethus etiam

Νιόβῳ τὴν Ταντάλη. ἡ
 ἡνᾶ παῖδας μὲ ἐπαΐ-
 πυλον, Μίνυτον, Ἰσμη-
 νον, Δαμασίχθονα, Ἀγνώ-
 ρα, Φαίδιμον, Τάντα-
 λον. Δυγατέρας δὲ τὰς Ἰ-
 σας * (Εθοδῶν, ἡ ὡς πε-
 νες, Θήραν, Κλεοδόξαν,
 Ἀσούχῳ, Φθίαν, Πελο-
 πίαν, Ἀστυκράτειαν, Ὠγυ-
 γίαν. Ἡσιόδου δὲ, δέκα μὲν
 υἱοὺς, δέκα δὲ θυγατέρας.
 Ἡρόδοτος δὲ, δύο μὲν ἄρ-
 ρήνας, τρεῖς δὲ θηλείας.
 Ὅμηρος δὲ, ἕξ μὲν υἱοὺς,
 ἕξ δὲ θυγατέρας φησὶ ἡμέ-
 ρῃ. (εὐτεκεῖ δὲ ἔσα Νιό-
 βῃ, τὴν Ἀπὸν οὐτεκνωτέ-
 ραν εἶπεν ὑπαρχεν. Ἀπὸ τῆς
 ἀθανατικῆς αἰσῆς, τὴν τε Ἀρ-
 τεμνὴν καὶ τὴν Ἀπόλλωνα κατ'
 αὐτῆς παρῆξεν. καὶ τὰς μὲν
 θηλείας ὅπῃ τὴν οἰκίαν κατετό-
 ξαν Ἀρρήνας· τὰς δὲ ἄρ-
 ρήνας κοινῇ πάντας ἐκίδαι-
 ρον. Ἀπόλλων κυνηγετοῦ-
 τας ἀπὸ κλίνης) ἐσώθη δὲ καὶ
 μὲν ἄρρῆνων * Ἀμφίων· ὃς δὲ
 θυγατρὶν Χλωῆν ἢ Ὀρσθυ-
 τίαν, ἢ Νηλεὺς σωφροσύνης.
 καὶ δὲ Τελέσπιν αὖ ἐσώθησαν
 Ἀμύκλα καὶ Μελίβοια * ἐπο-
 ξάθη δὲ καὶ αὐτῶν καὶ Ζῆθος

ἡ Ἀμφίων (αὐτὴ [δὲ] Νιό-
βη Θήβαις ἀπελιπούσα, πρὸς
τὸν πατέρα Τάνταλον ἦκαν
εἰς Σίπυλον· καὶ καὶ Διὶ
ἐυχαμένη, τὴν μορφήν εἰς
λίθον μεταβάλεν. καὶ χεῖ-
ραι δάκρυα ῥύκτουσ' ἡ μάθ'
ἡμέραν τῷ λίθου.)

§. 7. Κατὰ δὲ τὴν Ἀμφι-
ονος τελευτήν, Λαίης ἡ
Βασιλείαν παρέλαβεν, ἡ γή-
μας Ἰδυατίαν. Μενοιτιάδης
ὡς ἐνιοὶ μὲν (οὐχ ἄλλοι) ἐνιοὶ
δὲ Ἐπιχάσιον, λέγουσι (χρη-
σαστος τῷ Διὶ μὴ γυνᾶν ἡ
γυνὴν δύναιτο ὅτι πατρὸς κτόνον
ἔσθαι). ἡ δὲ αἰνῶδες στυ-
γὴν τῇ γυναικί, ἡ τὸ γυ-
νηδὲν, ἐκδείκναι δίδωσι το-
μαί, πρὸς τὰς διατάξεις τὰ
σφύρα. ἀλλ' ὅτι μὲν ἐξέδη-
καν εἰς Κιθαιρῶνα. Πολύβου
δὲ βυκόλοι τῷ Κορινθίων
Βασιλέως τὸ βρέφος εὐρέν-
ται, πρὸς τὴν αὐτὴν γυναικα.
Παρίβοιαν ὡς ἔχον. ἡ δὲ,
ἀνελῦσα ὑποβάλλεται καὶ
δραπέδ' αὖτις τὰ σφύρα,
Οἰδίπου καλεῖ, τῷ τὸ δε-
μένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τὴν
πέρας ἀνοδῆσαι. τελευτῶν
δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφέρειν
τῷ ἡλικίῳ ὅτι ἴσμεν, διὰ

& Amphion sagittis confixa
occubuerunt. (Ipsa verò Nio-
be, Thebis relictis, in Sipylum
ad Tantalum patrem perve-
nit: ibique Jovem precata, in
saxum commutata fuit, ac la-
crymas noctes atque dies ef-
fundit suo de lapide.)

§. 7. Post, ubi Amphion vi-
tâ decessit, Laius regnum ac-
cepit, duxitque Menœcei fi-
liam, (quam nonnulli Ioca-
stam, quidam verò Epicastam
nominant. Qui, oraculo mo-
nitus est, ne filios gigneret,
quod ex eo qui nasceretur,
parricida futurus esset.) Is au-
tem per ebrietatem cum uxo-
re concubuit, ex ea natum in-
fantem, pastori, trajectis fer-
reâ fibulâ calcaneis, dedit ex-
ponendum. At hic quidem
puerum in Cithærone monte
exposuit. Polybi verò Co-
rinthiorum Regis bubulci re-
pertum infantem ad Peri-
bœam illius uxorem contule-
runt, quæ sumptum puerum
velut proprium sibi supponit,
& curatis pedibus, Oedipum
nominat, idque ei de pedum
tumore nomen imponit. A-
dultus interea puer, ac robore
suis æqualibus antecellens, ob
invidiam

invidiam contumeliosissimè
supposititius ac spurius appel-
latur. Qui, cùm de Peribœa
id quæreret, scire minimè po-
tuit. Profectus autem Del-
phos, de parentibus suis
Deum sciscitatur, cui tum
Apollo, ne in patriam redi-
ret, oraculo edicit; quippe
qui suo patri cædem esset il-
laturus, & cum matre rem
habiturus. Hic ubi id accep-
it, ad reputand. ex iis qui di-
cti fuerant, se procreatum
esse Corinthum redire super-
fedit: & dum curru per Pho-
cidem vehitur, angustâ qua-
dam viâ, Laïo ac Polyphontæ,
(hic erat Laïj præco) curru
euntibus occurrit: cui cùm
Polyphontes, ut de via cede-
ret, imperasset, nec ille dicto
audiens esset, quin potius
cursaretur, equorum iuga-
lium alterum præco interfe-
cit, & cunctâ percitus OEdi-
pæ, & Polyphontem &
Laïum simul obruticavit;
inde Thebas pervenit.)

§. 8. Laïum itaque Plataen-
sium rex Damastistratus sepe-
liendum curavit. Regnum ve-
ro Creon Menœcei filius in-
vavit, quo regnante non me-

φθόνον ἀντιδίδεται τῶν-
εληπτῶν. ὁ δὲ πωιδανόμε-
νος τοῦ τῆς Περειβοίας,
μαθεῖν ἐκ ἡδυνάτο. ἀφί-
κόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς,
καὶ ἔφη ἰδίαν ἐπωιδανέ-
το γένεον. ὁ δὲ θεὸς εἴ-
πεν αὐτῷ εἰς τὴν πατρί-
δα μὴ πορεύεσθαι· τὸν γὰρ
ἔδωκε πατέρα φονδέσιν, τῇ
δὲ μητρὶ μνηστῆσαι. σὺ-
το ἀκούσας), καὶ νομίζων
ἐξ ὧν ἔλαχε, χερσὶν ἡδυνά-
(Κόρινθον μὲν ἀπὸ λήπην.
ἐφ' αἵματός δὲ διὰ τῆς
Φωκίδος φερόμενος, σωμα-
τιζάνει κατὰ πηγάς· τὴν δὲ
ὁδὸν ἐφ' αἵματός· ὁ χρυμύ-
νος δ' αὖτε καὶ Πολυφόντι·
κῆρυξ δὲ ἔτος· καὶ λατὸν
καὶ κελύσαντος ἐκχωρεῖν,
καὶ δι' ἀπείθειαν καὶ ἀδ-
εολῶν κτείναντός· ἔφη ἴπ-
πων τὸν ἔπεσον, ἀγέλας
πύσας Οἰδίπῳ καὶ Πολυ-
φόντι καὶ Λαΐον ἀπὸ κ-
τείνε· καὶ παρεχόμενος εἰς
Θήβας.

§. η. Λαΐον μὲν δὲ πατὴρ ὁ
βασιλεὺς Πλαταιῶν· Λα-
μασίπριος· ὅς δὲ βασιλεὺς
Κρίωνος καὶ Μενέκεος παρὰ λαμ-
βάνῃ τὴν βασιλείαν.

Κρίωνος

Y

μικρά συμφορὰ κατίχε Θή-
 βας. ἐπιμύθε γὰρ Ἡῶα Σφί-
 γα, ἡ μνηστὴρ μὲν Ἐχιδ-
 νης ὤν· πατρὸς δὲ, Τυ-
 φῶντος. εἶχε δὲ σείσω-
 πον μὲν γυναικὸς, σῆδος
 δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρανὸν
 λέοντος, καὶ πτέρυγας ὄρ-
 νιδος. μαδύδου δὲ αἰνίγ-
 ματα παρὰ Μουσῶν, ὅππῃ
 τὸ Φίλκιον ὄρεθ' ἐκαδείζε-
 το· καὶ τοῖσιν αὖτε
 Θηβαίοις. ὡς δὲ τὸ αἰ-
 νίγμα πῶς ὄν, τὸ μίαν
 ἔχον φωνὴν, πτεράπιον,
 καὶ δίπιον, καὶ τρίπιον
 γίνεται. χρησμοδὸς δὲ Θη-
 βαίοις ὑπαίχοντος Πρι-
 καῦτα ἀπαλλαγῆσθαι τῆς
 Σφίγγος, ἥνικα αὖτ' ὁ αἰ-
 νίγμα λύσσει. καὶ σω-
 λόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις,
 ἐζήτην πῶς τὸ λεγόμενον
 ὄν. ἔπ' αὖτ' ὁ μὲν εὖ-
 εἰσκον, ἀπάσας ἑνα, κα-
 τὰ τὴν φύσιν, πολλὰς δὲ
 ἀπολλυμένων, καὶ τὸ τε-
 λαταῖον Αἴμοντος Κρέον-
 τος, κηρύσσει Κρέων, πῶς
 τὸ αἰνίγμα λύσσει, καὶ
 πῶς βασιλείαν, καὶ πῶς
 λατρεῖ δώσειν γυναικί. Οἱ-
 δὲ αὖτ' ἀκούσας, ἔλυσαν,

diocris clades Thebas occu-
 pavit. Siquidem Juno Sphin-
 gem ex Echidna & Typho-
 ne parentibus ortam immisit.
 Hæc muliebri facie, pectore,
 pedibusque, ac caudâ leonis,
 & avis pennis prædita fuit.
 Quæ cum à Musis ænigmata
 didicisset, in Phiceo monte
 confedit: de quibus id unum
 Thebanis proponere solebat,
 quod est ejusmodi. Quodnam
 esset id animal, quod unam
 habet vocem, & quadrupes,
 bipes, ac demùm tripes effi-
 citur. Ad hæc Thebanis ora-
 culo renunciatum fuerat, jam
 tum Sphingis incommodo ac
 detrimento liberos fore, quan-
 documque id ænigma solve-
 rint: quin etiam in unum se-
 pe coeuntes, universos quid
 illud esset, rogabat: quod cum
 minimè reperirent, abreptum
 ex omnibus, unum de vora-
 bat: Eâque de causa plerique
 subinde peribant, ac postre-
 mō ad eum modum Amone
 Creontis filio perempto,
 Creon ænigma hujusmodi
 soluturo, & regnum, & Latī
 uxorem se traditurum præco-
 nis voce renunciari jubet.
 Quod ubi ad OEdipi aures

pervenit, ipse ita solvit: quod a Sphinge proponitur ænigma, hominem esse ait: nascitur enim quadrupes infans, qui quatuor gradiatur membris: grandior autem effectus, homo bipes esse incipit: senescens verò, ac demùm, tertio assumpto pede, id est, scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur Sphinx ex arce sese præcipitem dedit. Oedipus inde regnum accepit, ac matrem ignorans duxit uxorem, de qua etiam Polynicem & Eteoclem mares, fœmineique sexus Ismenen & Antigonen procreavit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse ex Eurygenia Hyperphantis filia.

§. 4. Deinde, ubi quæ antea latuerant, in lucem tandem prodire, Iocasta quidem laqueo sibi collum fregit: Oedipus autem oculis orbatùs, Thebis pellitur, ac filios excratur, quòd ab urbe parentem ejici spectantes, eum ab injuria non defenderent. Profugit igitur cum Antigone in Colonum Atticæ terræ, populique locum, ubi Eumenidum lucus visebatur, in eo

εἰπὼν, τὸ αἶνιγμα τὸ ὑπὸ
τῆ Σφίγγος λεγόμενον, ἀν-
δρῶπον εἶναι. ἡμεῖς τὰ π-
τερά τοι βῆε. Οἱ τοῖς τέτταρ-
σιν ὀκέμενον κόλοις πε-
λειέμενον δὲ τὸ ἀνδρῶπον,
δίπουν γινέσθαι δὲ, τρίτῳ
παραλαμβάνειν βάσιν τὸ
βάκτρον. ἡ μὲ οὖν Σφίγξ
ὑπὸ τῆ ἀκροπόλεως ἐαυτῇ
ἐπὶ τῇ οἰδίπιδι τῇ βασι-
λείᾳ παρέλαβε, καὶ μῆτιρα
ἐγνήμην ἀγνοῶν καὶ παῖδας
ἐτέκνωσεν ἐξ αὐτῆς Πολυ-
νείκη καὶ Ετεοκλέα. θυγα-
τέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Αν-
τιγόνην. οἱ δὲ οἱ γονεῖς
ναὶ τὰ τέκνα [ταῦτα] πα-
σὶν ἐξ Εὐρυγενίας τῆ ὑπερ-
φαντος.

§. 5. Φανέντων δὲ ὕστε-
ρον τῇ λαοθανόντων, Ἰο-
κάστη μὲ ἐξ ἀλγόνης ἐαυτῇ
ἀνῆρτησεν. Οἰδίπιδι δὲ τοῖς
ὄφθαλμοις πυλώσας ἐκ θεῶν
ἡλαυνέτο, ἀπὸ τοῖς παι-
σι δόμεναι, οἱ τῆς πό-
λεως αὐτὸν ἐκβαλλόμενον
διωροῦντες, ἐκ ἐπικυμῶν.
ὁ δὲ ἡμέμεναι δὲ σωτὴρ Αν-
τιγόνη, τῆς Ἀθηνῆς εἰς
Κολωνὸν, ἐνθα τὸ τῇ
Εὐμενίδων ἐστὶν ἱερόναι.

διζήν ἰαίπης ὄφρα δὲ χθελίς
ἰσὺ Θησέως· καὶ μετ' ἐπο-
λὼ χρόνον ἀπίδανεν.)

supplex confedit. Inde fuit à
Thaëso susceptus : neque ita
multò post è vita migravit.

Κ Ε Φ. Γ.

C A P. V I.

Ε Τεοκλῆς δὲ καὶ Πο-
λυεΐκης περὶ τῆς βα-
σιλείας σωπίζοντο, καὶ
ἀλλήλοις, καὶ αὐτοῖς ὁδοῦ
τὸν ἕτερον παρ' ἐν αὐτὸν
ἄγειν. πνὲς μ' ἔν λέρουσι
περὶτον ἄξαλιΘ Πολυεΐ-
κοις ὡς δὲ ὄναι μεί' ἐν αὐ-
τὸν τῷ βασιλείᾳ Επιοκλεί.
πνὲς δὲ περὶτον Επιοκλείους
ἄξαλιΘ μὴ βύλεσθαι πα-
ραδόναι τὴ βασιλείαν ἄλλου
παρδόναις ἔν Πολυεΐκης
ἐκ Θησέως, ἥκειν εἰς Ἀργεῖς,
τὸν τε ὄρμον, καὶ τὴ πῆλιν
ἔχον· ἐβασίλει δὲ Ἀργεῖς
Ἀδραστος ἐπὶ τῇ καὶ τοῖς
τεύτου βασιλείοις νύκτωρ
περὶσελάζει· καὶ σωάπῃ
μάχῃ Τυδείῃ παρ' Οἰνέως
φάρυγγι Καλυδῶνα· ἡμο-
μένης δὲ ἐξείρηνης βοῆς,
ἐπιφανείς Ἀδραστος διέλυ-
σεν αὐτοῖς, καὶ μάλιστα π-
νΘ ἰσομνηστὴς λέρουσιΘ
αὐτῷ, καὶ παρ' καὶ λέρουσι
συζέδει παρ' θυγατέρας,
ἐμφοτέρως ἐλθόντων μόνως.

Ε Teocles ~~ante~~ & Poly-
nices de regno inter se
gerendo paciscuntur : placuit
ut annum imperium per vi-
ces administrarent. Sunt qui
Polynicem prius regnare cœ-
pisse aiunt, deinde post an-
num Eteocli regnum reddi-
disse. Nonnulli verò Eteoclem
prius imperare cœpisse, nec
regnum fratri tradere voluisse
aiunt. Polynices itaque The-
bis fugatus, secum monile ac
replum exportans, Argos adi-
vit : quo tempore Adrastus
Talai filius Argis regnabat :
ad cuius regiam per noctem
accedit : ubi cum Tydeus OE-
nei filio, qui tum quoque Ca-
lydone Argos confugerat,
manum ad pugnandum con-
ferit, & excitato inter eos cla-
more, Adrastus repentè appa-
ruit, eorumque pugnam disci-
mit. Tum vaticinium, quod
fuerat olim monitus, ut &
Apro & Leoni filias in con-
jugium daret, memor, utrum-
que illis sponfos designavit.

Illi etenim in clypeis alter
apri, leonis alter faciem de-
pictam gestabant. Deipylen
itaque Tydeus, Argiam Po-
lynices, uxorem capit. Adra-
stus item utrumque in pa-
triam suam reducturum sese
pollicetur. Igitur, comparato
exercitu, contra Thebas prius
eundum esse statuit. Quare
præstantissimum quemque ad
se coire imperavit.

§. 2. Amphiaræus autem Oi-
clis filius vaticinandi peritifi-
simus, quod omnes in eo bel-
lo, præter unum Adrastum,
perituros esse perspiciebat,
hanc Thebanam expeditionem
detrectabat: quinetiam
reliquos dehortabatur. Dum
verò Polynices ad Iphin Ale-
ctoris filium contendit, ab eo-
q; precibus exposcit, ut, quâ
posset ratione Amphiaræum
ad militiam capeffendam co-
gere demonstraret, huic ille,
si monile, inquit, Eriphyle,
consequatur, Amphiaræus er-
go, ne quid à Polynice mune-
ris capiat, Eriphylæ uxori pro-
hibuit. Verùm Polynices eam
monili suo donatam rogat ut
virum suum ad rem bellicam
gerendam inducat. id enim in

είχον γὰρ ἐπὶ στήθεσσι
ὁ μὲν πάριον ἀσπίδων,
ὁ δὲ, λέοντι. γὰρ αὖτε
Δηϊπύλλῳ μὲν Τυδείδῃ·
Αργείῳ δὲ Πολυνείκῃς.
(καὶ αὐτοῖς Ἀδράστῳ ἀμ-
φοτέρω εἰς τὰς πατρίδας
ἀπαρχτο κατὰξεν) καὶ παρ-
τον ὅππῃ Θήβας ἔσπευον
τὰ εἶναι καὶ τὰς ἀρίστους συν-
ήθροίζεν.

§. β. Ἀμφιάρεος δὲ ὁ
Οἰκλέους μάλιστα ὢν, καὶ
παραδῶς, ὅππῃ δὲ πάντα
τοὺς στρατεύσασμένους γιν-
εῖς Ἀδράστου τελευτῶν
αὐτὸς τε ὤκει στρατεύε-
σθαι καὶ τοὺς λοιποὺς ἀ-
πέπει. Πολυνείκῃς δὲ ἀ-
φικόμενος πρὸς Ἰφιν τὸν
Ἀλέκτορος, (ἡξίου μα-
θεῖν πῶς αὖ Ἀμφιάρεος
ἀναγκαζεῖν στρατεύεσθαι,
ὁ δὲ εἶπεν, εἰ λάβοι
τὸν ὄρμον Εἰφύλη. Ἀμ-
φιάρεος μὲν οὐκ ἀπὶ-
πεν· Εἰφύλη δὲ Πολυ-
νείκῃς δῶρα λαμβάνειν.
Πολυνείκῃς δὲ δοὺς αὐ-
τῷ τὸν ὄρμον, ἡξίου
τὸν Ἀμφιάρεον πείσαι στρα-
τεύειν.) ὡς γὰρ ὅππῃ τῶν

ται. ἡγομένης δ' αὐτῆς
 πρὸς Ἀδρασον, διαλυ-
 σάμενθ', ὅμοι' ὅτ' ἂν
 Ἀδρασθ' διαφίρῃται, δια-
 κείνῃν Εὐρύλῳ συλῶ-
 ρῆσιν. ὅτι οὐδ' ἔτι Θήβας
 ἴδεν στρατύνειν, Ἀδρά-
 σου μὲν ὄραταλοῦνθ',
 Ἀμφιαρόν δὲ σποτρέπον-
 τθ', (Εὐρύλῳ τὸν ὄρ-
 μων λαβοῦσα, ἐπιστ/τὸν
 Ἀδρασον στρατύνειν.) Ἀμ-
 φιάραθ' (ὅτ' ἀνὰ γένει) ἔ-
 χων στρατύνειται, (τοῖς πω-
 σὶν (ἐντολὰς ἔδωκε πληρω-
 δῆσι, πῶς τε μνῆρα κλέι-
 νειν) καὶ ὅτ' ἔτι Θήβας στρα-
 τύνειν.

§. γ. (Ἀδρασθ' δὲ σω-
 αδροίσας τὴν ἡγεμόσιν ἐπ' αὐ-
 πολεμῶν ἐπαύσατο Θήβας.
 οἱ δὲ ἡγεμόνες ἦσαν οἵδε,
 Ἀδρασος Ἐλάκος, Ἀμφια-
 ραθ' Οἰκλῆς, Καπαῖος
 Αἰτωλός, Ἰσχυμένους Ἀρι-
 στόμαχον οἱ δὲ ἄλλοι τὰ
 παῦ. ἔτι μ' ἐξ Ἀργείων.
 Πολυαίχνης Οἰδιπόδης, ἐκ
 Θηβῶν Τυδεὺς Οἰνέως,
 Αἰτωλός Παρθένος αἰθ')

ipſius erat manu; nam cūm
 Adrastum cōvenisset Am-
 phiarus, uſ, quæ cum eo jam-
 dudum de rēgno erat, diſſen-
 ſionem ſolveret: ſoluto col-
 loquio, quicquid inter eos
 litis ac diſcordiæ foret, ad Eri-
 phyles iudiciū ſe relaturum
 jurejurando confirmavit. Quo
 igitur tempore contra Thebas
 belli ratio inibatur, Adraſtus
 ad id capeſſendum cohortaba-
 tur, contrā verō Amphiarus
 diſſuadebat: (quocirca Eri-
 phyle torque aureo donata,
 ad belligerandum movit A-
 draſtum.) Tum Amphiarus
 eam ſubire militiam coactus,
 filiis imperat, ut ſimul ac per
 ætatem liceret, matrem occi-
 derent, & bello Thebas ma-
 ximè infeſtarent.)

§. 3. Porro Adraſtus colle-
 ctum cum ducibus ſeptem in
 Thebas exercitum dūctare-
 maturat. Huiuſce belli duces
 hi fuerunt, Adraſtus (Tala),
 Amphiarus Oiclis, (Cape-
 neus Hipponon), Hippomedon
 Ariſtomachi ſive, ut aliis
 placet, Talai. (Hi Argivi fue-
 runt. Polyæus, Oedipodis
 Thebanus, Tydeus Oenei fi-
 lius, Aetolus, Parthenopæus)

Melanionis, (Arcas) Sunt qui Tydeum & Polynicem inter hosce minimè connumerent, sed Eteoclum, Iphium, & Mecisteum recensent.

§. 4. Profecti verò in Nemeam, cui Lycurgus Rex præerat, aquam deposcunt, & his ad fontem viæ dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto infante parvulo Ophelte nomine, Eurydices ac Lycurgi filio, cujus etiam nutrix erat: (nam cùm Lemniæ mulieres ab ea Thoantem patrem servatum fuisse comperissent, illum obtruncarunt: at Hypsipylum vendiderunt. Quocirca vitæ tuendæ gratiâ apud Lycurgum serviebat.) Ea intereâ dum demonstrat iter ad fontem, relictus puer à dracone occiditur: draconem verò Adraști apparitores interimunt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiaræus, id, idquit, prodigium futura prænuntiat. Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, & in ejus etiam honorem Nemeæ certamen instituerunt. In quo Adraustus equo vicit: cursu verò Eteoclus, cæstibus Pydæus, cursu & disco Amphiaræus,

Μηλανίωνος, (Αρκάς) Πηλίδης
ἢ Τυδείας μὲν καὶ Πολυμήχην
ἐκταριθμεῖσι. συνταλά-
ροισι δὲ τοῖς ἐπὶ τῷ Εἰσέοκλῳ,
Ἰφίῳ, καὶ Μηκιστῷ.

§. 4. Περὶ τὴν Νεμέαν, ἧς ἐξασίλῃ Λυ-
κούργος, ἐξήτηεν ὕδατος. καὶ αὐ-
τοῖς ἀγῆσθαι τὸ ἐπὶ κρήνῳ
ὁδοῦ, τὴν ὑπὸ λῆν ἢ Λαμ-
νίαν, ἣν περὶ κήπιον παῖδα ὄντα
Ὀφελίῳ ἀπολιπύσας, ὃν
ἔστρεφον, Εὐρυδίκης ὄντα καὶ
Λυκούργου. (αἰσδομένηται γὰρ οἱ
Λήμνιοι ὕδατος θόρον σι-
ωσμένον, ἐκείνῳ μὲν ἐκεί-
ναν, καὶ τὴν ὑπὸ λῆν ἀπὸ μ-
πύλῃσιν. διὸ τραφεῖσα ἐλά-
τρεται παρὰ Λυκούργου.) Δο-
κῆσι δὲ καὶ τὸ κρήνῳ, ὃ παῖς
ἀπολεσθεὶς, ὑπὸ δράκον-
τος διαφθείρεται. καὶ μὴ οὐδὲ
δράκοντα ὀφθαλμῶν οἱ μὲν
Ἀδράστου, κλεινοῖσι, καὶ τῷ παῖδι
δαίμωνι. Ἀμφιάρεος δὲ εἶπεν
ἐκείνοις τὸ σημεῖον, ὅτι τὰ
μάλιστα σφραγιστέον ἐστιν. καὶ
τῷ παῖδι, Ἀρχέμορον ἐκάλε-
σαν οἱ καὶ ἔδιδον ἐπ' αὐτῷ καὶ
τὴν Νεμέαν ἀγῶνα. καὶ ἴστω
μὲν εὐκηνῶν Ἀδράστου, σάβη
δὲ, Εἰσέοκλος πόσι μὲν, Τυδείας
ἀμμαν καὶ δίσκῳ, Ἀμφιάρεος

ἀκοντὴν, λαίδοκον· ἄλλ',
Πολυμήκεος· πῆρ' Παρθενό-
παιθ'.

§. 6. αἱ δὲ ἵδοντες εἰς
τὸν Κιδαυτῶνα, πῆμα πω-
Τυδῆα περὶ τῶν Εὔβο-
κλῆν πῶς βασιλείαν παρ-
χωρεῖν Πολυμήκεα κενὸν
συνέδωτο. μὲν περὶ τῶν
δὲ Εὔβοκλῆος, διωκτοῦ
δὲ Θεβαίων Τυδῆα· ποί-
μην, καὶ ὅνα περὶ
λίμην, πάντων δει-
φύλο. οἱ δὲ περὶ τῶν
δρακὶν ὁπλίσαντες ἀπὸ
ἐκείνων αὐτὸν· πάντας
δὲ αὐτοὺς χωρὶς Μαίον
ἀπέκλινε. καὶ πῆμα
ἐπὶ τὸν Κιδαυτῶνα ἦλθεν.

§. 7. Ἀργεῖοι δὲ κεν-
τηνῶντες, περὶ τῶν τοῖς
τείχεσιν, καὶ πῶς ἐπὶ
εὐσῶν, Ἀδρας· μὲν ὅτι
καὶ Ομολῶιδας πόλιν ἔ-
στιν Καπανεὺς δὲ πῶς
καὶ Πυρρίας· Ἀμφιάρεος
δὲ πῶς καὶ Πρωτόιδας·
Ἰππομήδων δὲ πῶς καὶ Ὀ-
νείδης· Πολυμήκεος δὲ πῶς
καὶ Τυδῆα· Παρθενό-
παιθ', καὶ καὶ Ηλέκ-
τρας. Τυδῆα δὲ πῶς καὶ
Κρισηίδας. (καὶ δὲ πῶς δὲ)

jaculo Laodocus, iuncta Poly-
nices, arcu Parthenopæus.

§. 5. Igitur ubi ad Cithæro-
nem pervenere, Tydeum E-
teocli oratorem, ex consti-
tuto regnum Polynici resti-
tuat, prædicturum destinant.
At Eteocles cum Adraſti &
commilitonum mandata nihi-
li facere videretur, Tydeus de
Thebanis periculum factu-
rus, singillatim omnibus pro-
vocatis victor evasit. Illi verò
armatos viros quinquaginta in
redeuntem Tydeum in insidiis
collocarunt, eosque omnes,
præter unum Mæonem truci-
davit, & postea ad exercitum
repedavit.

§. 6. Deinde ad Thebas ca-
stris cingendas Argivi se de-
derunt, atque ad urbis muros
armati proximè constiterunt.
Septem portas Thebarum
fuisse memorant. Adraſtus
quidem ad Homoloidem por-
tam tetendit: Capaneus verò
ad Ogygiam: Amphiaræus ad
Proctidem: Hippomedon ad
Oncaidem: Polynices ad Hy-
phistam: Parthenopæus ad
Electram; demum juxta por-
tam Crenidem tentoria fixe-
runt. Sed ipse interea Eteocles
Thebanos

Thebanos suos armis instruit/constitutisque ductoribus, suas cuique copias regendas committit. Ad hæc, qui posset hostes superare, vaticinantium consilio conquisivit.

§. 7. Erat per ea tempora Thebis Tiresias vates, Everis & Chariclonis Nymphæ filius, ab Udæi unius Spartorum Satorumve genere oriundus, oculis captus; deque hujus cæcitate; ac vaticinandi peritia varia est historia. Namque alij deorum irâ, qui mortalibus, quæ latere voluissent, detegeret, excæcatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Siquidem cum Chariclo Minervæ charissima esset, illum nudam per omnia deam vidisse contigit: eamque manibus suis erutis oculis, cæcum fecisse; at Chariclo Palladē, ut filio suo oculos restitueret, orasse. Quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius aurium meatibus, omnem omnium avium garrutum intelligētem fecisse, eundemque cyaneo sceptro condonasse: quod gestans, æquē atque oculatus tutō in-

Εποκλη, Θηβαίους, καὶ πατρὸς ἡγεμόνας, ἰσοῖς [ἰσοῖς] ἑκάτε (καὶ πῶς αὐτὸν φερόμεντο. ὅτι παλαιοὶν ἱμαντῶντο.

§. 7. Ἦν δὲ παρὰ Θηβαίοις μάλιστα Τειρεσίας Εὐρήρης καὶ Χαεικλὸς Νυμφῆς, ἀπὸ γένους Οὐδαίου τοῦ Σπαρτῆ, γυμνοῦτο πυλὸς τοῦ ὁράσας. ἔπει τῆς πρῶτης καὶ τῆς μαθητικῆς λέγονται λόγοι διάφοροι. ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ Διὸς εἶναι πυλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ἀκρῶς εἶναι ἡδύλον, ἐμύοντο. Φερκύδης δὲ ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν πυλωθῆναι. ἔσαν γὰρ τῷ Χαεικλῷ περιφιλῆ τῇ Ἀθηνᾷ, γομνῶ ὅτι πάντα ἰδεῖν. ἔπει δὲ, τῆς χειρὸς τὸς ὀφθαλμοῖς αὐτῇ καταβομίνῃ, πρὸς ποιῆσαι. Χαεικλὸς δὲ δομένης ὑποκαταστῆσαι πάλιν τοῦ ὁράσας, μὴ δυναμένῃ τῷ τοῦ ποιῆσαι, τοῦ ἀκοῆς διακινδύνους, ἔπεισαν ὀρεῖδων φωνῇ ποιῆσαι σωτῆρας καὶ σπῆνθρον αὐτῇ διρησάσαι κυάνειον, ὃ ὁρᾶν, ὁμοίως τοῖς βλέπουσιν.

ἐς ἀδίζεν. Ἡσίودος δὲ φη-
σιν, ἔφη διασάμενθ' ἀπὸ
Κυλλήνῳ ὄφεις σωουσιάζ-
ζοντες, καὶ τοῦτοισ' ἡρώ-
σας, ἐγύετο ἐξ ἀνδρὸς
γυνή· παλιν δὲ τὲς αὐ-
τὲς ὄφεις ἀπαπρήσας σω-
ουσιάζοντας, ἐγύετο αὐήρ.
διόφρ' Ἡῖρα καὶ Ζεὺς ἀμ-
φοβητοῦσι πότερ' οὐ καὶ
γυναικας ἢ τοῖς ἀνδράσιν
ἥδιδται μάλλον ἐν ταῖς
σωουσίαις συμβαίνοσι, πῶ-
τον ἀνέκρινον. ὁ δὲ εἶπε
δικαιανέα μοι εἶναι τὰς
σωουσίας οὐσῶν, τὰς μὲν
ἐνέα ἀνδράσιν ἥδιδται, τὰς
δὲ δέκα, γυναικας. ὅθεν
Ἡῖρα μὲν αὐτὸν ἐτύφλω-
σε. Ζεὺς δὲ πρὶν μαρτίκῳ
αὐτῷ ἔδωκε. τὸ γὰρ Τειρε-
σίῳ λεχθὲν πρὸς Δία καὶ
Ἡῖραν.

Οἷον μὲν μοι εἶναι δέκα μοι-
εῶν τέρεται αἰήρ·

Τὰς δὲ δέκα ἐμπύπλησι
γυνὴν τέρετ' ὅσα νόημα.

Εγύετο δὲ καὶ (πελυχό-
νιθ'· εἶτ' οὖν Θεβαίοις
μαρτυρόμενθ'· εἶπε νι-
κήσεν, ἐὰν Μενόικας
ὁ Κρέοντ' Ἀῖρε σφάξῃ

cedebat. Hesiodus autem e-
narravit, conspicatum ali-
quando Tiresiam non procul
à Cyllene coeuntes angues
baculo cecidisse, eumque de
viro in mulierem mutatum
fuisse, & rursus ita coeuntes
eosdem serpentes observasse,
& in priorem viri formam re-
diisse. Quocirca, Juno ac Ju-
piter ambigentes, mulierisne
an viri majorem in coeundo
voluptatem caperent, hunc si-
bi litis arbitrum delegerunt.
Tum ille, de novem ac decem,
quæ inter coeundum volupta-
tis partes capiuntur, novem
mares, ac mulierem decem
sentire indicavit. Proinde il-
lum Juno luminis usu priva-
vavit. Jupiter autem pro lu-
minibus ademptis vaticinandi
scientiam concessit. Sunt qui
Tiresiam Jovi Junonique ita
respondisse ferunt.

*Parte unâ è denis mas parti-
bus oblectatur,*

*At mulier solidum coitus ca-
pit ipsa decunsem:*

Longævam insuper Tiresiæ
vitam fuisse proditur (Hic ita-
que Thebanis futura prædi-
cens, eum victorem fore in-
quit, si Menœceus Creontis

filius sese Marti victimam devoveret. Quod ubi Menœceus audivit, seipsum ante portas mactavit. Deinde pugnâ commissâ, Cadmeos ad muros usque persecuti sunt, & arreptis scalis, Capaneus in summos muros conscendit, eúmque Jupiter fulmine ictum interemit.

§. 8. Quo factò, Argivi aufugiunt: in quo cùm multi cecidissent, ex utriusque exercitus sententia, Eteocles & Polynices singulari certamine pugnant, ac mutuis se vulneribus necant. Novâ rursùs pugnâ confertâ, Astaci filij rem fortissimè gesserunt. Ismarus enim Hippomedontem prostravit. * Leades Eteoclum. Amphidicus Parthenopæum, quem Euripides à Periclymeno Neptuni filio cæsum fuisse narrat. Melanippus, ad hæc novissimus Astaci filius, Tydeum in ventre percussit: qui cùm semianimis jaceret, Pallas ab Jove imperatum remedium attulit, quo illum faceret immortalem. Quod cùm accepisset Amphiaraus, Tydeum osus, quoniam ipsum præter sententiam suam Ar-

αὐτὸν ἐπέδω. τὸτο ἀκούσας Μενόικαυς ὁ Κρέοντος, ἐαυτὸν πρὸς τῆς πυλῶν ἔσφαξε μάχης δὲ θυομένης, οἱ Κάδμιοι μέχρι τῆς τειχῶν συνεδιώχθησαν. καὶ Καπανεὺς ἀρπάξας κλίμακα, ὅπῃ τὰ τεῖχη δι' αὐτὸς ἀνέει· καὶ Ζεὺς αὐτὰν κραυνοῖ.

§. η. Τέτυε δὲ θυομένη, πρόσπιον τῇ Ἀργείῳ γίνεται. ὡς δὲ ἀπὸ πλῶτο πολλοὶ, ἰδὲσαν ἐκείνοις τοῖς στρατεύμασι, Ετεοκλῆς, καὶ Πολυνείκης περὶ τῇ βασιλείᾳ μονομαχοῦσι, καὶ κτείνουσιν ἀήλως. καρτερεῖς ὅτε πάλιν θυομένης μάχης, οἱ Ἀσάκι πάντες ἡείσαν· Ἰσμαρος μὲν δ' Ἱππομέδοντα ἀπέκλινε. * Λεάδης δ' Ετεοκλάν. Ἀμφίδικος δὲ Παρθενοπαιῶν. ὡς δὲ Εὐεπίδης φησὶ, Παρθενοπαιῶν ὁ Ποσειδῶν ὁ παῖς Περικλύμεν ὁ ἀπέκλινε. Μελαλίππος δ' ὁ λοιπὸς τῆς παιδῶν, εἰς τῇ γαστέρῃ Τυδεία πηρώσκει. ἡμὶν δὲ τῇ αὐτῇ κειμένη, παρὰ Διὸς αἰτησάμενη Ἀδωῶ φάρμακον ὑγέτης, δι' ἣ ποιεῖν ἐμελλεν ἀθανάτην αὐτόν. Ἀμφιάρεος δ' ἑρμηνεύει· ὁ τῶτο, μὲν δὲ Τυδεία, ὅπ

ὅτ' αὖ πῶς ἐκείνῃ γαστρὶ εἰς
 Θήβας ἐπίσσι τὸς Ἀργεῖους
 κτεπευέσθαι. ἥ Μελανίππε
 κεφαλῶν ἀποτιμῶν, ἰδὼ-
 κιν αὐτῷ. πρῶτος δὲ
 Τυδείδης, ἐκίλινεν αὐτόν. ὁ
 δὲ διελὼν ἥ ἐκίφαλον,
 ἐξεῖρ' ῥήσθην αὐτόν. ὡς δὲ
 εἶδεν Ἀθηνᾶ, μυσσάμε-
 να, πῶς ἐνεργάσας ἐπὶ χα-
 λῇ καὶ ἐφδόνυσεν. (Ἀμφια-
 ράφ' δὲ φάγοντι παρὰ ποτα-
 μῶν Ἰσμιλῶν πρὶν ὑπὸ Πε-
 ρικλυμένη τὰ ῥῶτα σπῶσθαι,
 Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν, πῶς
 γλῶσσι διέσθην. ὁ δὲ σὺν τῷ
 ἄμματι καὶ τῷ λυγρῷ Βά-
 τῳ, ὡς δὲ ἴνισσι, Ελατῶ-
 νῳ, ἐκρύπθῃ, καὶ Ζεὺς
 ἀθάνατον αὐτὸν ἐποίησεν.
 Ἀδραστον δὲ μόνον ἵππος
 διέσωσεν Αἰών. ὅσῳ δὲ ἐκ
 Ποσειδῶντος ἐκρύπθῃσι Δι-
 μύτρῃ εἰκασθεῖσα Βεινυῖτι καὶ
 πῶς συνεσίαρ.

Κ Ε Φ. ζ.

Κρίων δὲ πῶς Θε-
 βαίων βασιλείαν πα-
 ρελαβὼν, τὸς ἄλλ' Ἀρ-
 γείων νεκροὺς ἔρριψεν ἀτά-
 φους. καὶ κηρύξας μνήσθαι
 δάμνην, φύλακας κηρύττειν.

givos ad bellum Thebanum
 compulisset, descctum Mela-
 nippi caput ad eum tulit. Ty-
 deus, quod ab eo vulneratus
 esset, illud ultus est: nam di-
 viso ejus capite, cerebrum ab-
 sorbuit. Id ubi Pallas animad-
 vertit, indignata beneficium
 ejusmodi abstinuit, & in-
 vidit. Inter hæc Amphia-
 rao ad Ismenum amnem fu-
 gienti, prius quam in hume-
 ris à Peryclimeno vulnus ac-
 ciperet, demisso ab Jove ful-
 mine, terra dehiscit. Mox ille
 cum curru simul, & Batono
 auriga, sive, ut quidam fe-
 runt, Elattono, eo terræ hia-
 tu absorptus est, & postea
 nunquam visus: Illum enim
 Jupiter immortalitate dona-
 vit. Verùm Adraustus ab A-
 rione equo vectus, in tutum
 evasit. Hunc Ceres in Eryn-
 nyis formam versa, ex Ne-
 priuni concubitu genuit.

C A P. VII.

Creon Thebanorum re-
 gnus adeptus, Argivo-
 rum cadavera insepulta pro-
 jecit. Quinetiam, ubi edicto
 præcepit, ne quis ea sepelire
 curaret, custodes apposuit.

Antigone verò sola Oedipodæ filiarum superstes, Polyneicis corpus quæ occultè humanandum curavit, à Creonte deprehensa, viva conjicitur in sepulcrum. Adrastus autem Athenas profectus, ad Misericordiæ aram confugit, atque peractis supplicationibus, cadaverum tumulandi potestatem precabatur. Tum Athenienses, comparatis militum copiis, duce Theseo Thebas capiunt, cadavera suis sepelienda concedunt, & in Capanei rogi confligrammentem conjux Evadne Iphidis filia seipsam conjecit, & suo cum marito concremari non subterfugit.

§. 2. Decimo autem post anno, cæsorum ad Thebas cum filij, cognomento Epigoni (ac si dicas Latine, posterij) paternas cædes ulturi, bellum contra Thebanos gerendum statuerunt: de quæ belli exitu oraculum sciscitantibus ipsis, Deus victoriam vaticinatur, si Alcæone duce bellum capessant: sed Alcæon hujusce expeditionis præfecturâ deterrebatur, prius quam de matre supplicium

Ανηγόνη δὲ μία ἦν Οἰδίποδος θυγάτηρ κρύφα τὸ Πολυνείκους σῶμα κέλευσεν ἔδωκε. καὶ φεραδίῃσιν ὑπὸ Κρέοντι, αὐτῷ τῷ τάφῳ ζῶσαν ἐκκρύψατο. Ἀδρας δὲ εἰς Ἀθῆνας ἀφικόμενος, ἐπὶ τὸν ἑλέου ἑωμὸν κατήφυσεν καὶ ἱκετείαν τοῖς καὶ ἡξίῃ δαίτην τὰς νεκροῖς. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μὲν Θησέως στρατεύσαντες, αἰετοῖσι θήλας καὶ τὸς νεκροὺς τοῖς οἰκείοις δίδασιν δαΐσαι. τῆς δὲ Καπανείας καθεμένης πυρᾶς, Εὐάδην ἢ Καπανέως μνηστῆρα θυγάτηρ δὲ Ἰφιδίς, αὐτῷ βαλοῦσαν συγκατεκρίεν.

§. β. (Μετὰ δὲ ἑπτὰ ἔτη οἱ ἦν ὑπολομένων παῖδες, κληθέντες Ἐπίγονοι, στρατεύοντες ἐπὶ θήλας φεραδίῃσιν, τὸν ἦν πατέρα δαΐαντων πμωρήσανται βυλόμενοι) καὶ μαντεύμενοις αὐτοῖς, ὁ θεὸς ἐδίωκεν ἐνίκην, Ἀλκαίον ἡγομένον. ὁ μὲν οὖν Ἀλκαίων ἡγήσας τῆς στρατίας ὁ βυλόμενος, ὑπὸ τῷ μηστῆρι, ὅμοιος

σπαράττει. λαβῶσα γ' Ερι-
φύλη παρὰ Θερσαίουρου τῷ
Πολυνείκῳ τὸν ὄρμον, καὶ
τὸν πίπλον, σωέπεισε
καὶ τοὺς παῖδας σπαράττει.
οἱ δὲ ἡγήμῃνα Αλκ-
μαίωνα ἐλόμβροι, Θήβας
ἐπολέμωσαν. ἦσαν δὲ οἱ
σπαράτόμβροι οἷδε, Αλκ-
μαίων Ἀμφιαρέου, καὶ
Ἀμφίλοχ'· Αἰγιαλεὺς
Ἀδραστὸν Διομήδης Τυδείας·
Πρόμαχος Παρθινοπαῖον·
Σθένελος Καπανέως· Θέρ-
σανδρος Πολυνείκης· Εὐρύ-
πυλ' Μνηκτίδας.

§ (Οὗτοι περὶ τὸν μὲν πορ-
δοῦσι τὰς περὶ ξυάμας, ἔπει-
τα τῷ Θηβαίων ἐπιλάν-
των), Λαοδάμαντ'· ἔπειτα
~~κλέους ἡγουμένης~~ (ἡμαίως
μάχονται) καὶ Λαοδάμας μὲν
Αἰγιαλέα κτείνει. Λαοδά-
μαντα δὲ Αλκμαίων. καὶ μὲν
τὸν τότε θάνατον, Θηβαῖοι
συμφάροντες εἰς τὰ τείχη.
Τιρεσίης δ' εἰπὼν τῷ αὐτοῖς
περὶ μὲν Ἀργίους κήρυκα περὶ
διαλύσεως ὑποσέλλειν, αὐ-
τὸς δὲ φάσκει· περὶ μὲν τὸς
πολεμῖνας κήρυκα πέμπουσιν·
αὐτοὶ δ' ἀναβ.βάσαντες ἐπὶ

caperet : nihilo secius tamen
ad id bellum contendit. Nam
cum Eriphyle à Thersandro
Polynicis filio monile & pe-
plum accepisset, eorum quo-
que filios ad eam provinciam
belli capeffendam induxerat.
Delecto igitur sibi omnium
calculis Alcmazone Impera-
tore, ij Thebas oppugnatum
ierunt : qui verò hanc mili-
tiam secuti sunt, hi fuerunt,
Alcmazon, Amphilocho, Am-
phiarai filij. Ægialeus Adra-
sti, Diomedes Tydei, Proma-
chus Parthenopæi, Capanei
Sthenelus, Polynicis Ther-
sander, Eurypylus Mecistei.

§. 3. Sed hi ante omnia fi-
nitimos circa vicos depopu-
lantur : qua in re Thebani
suis opem laturi, eruptione
factâ, (Laodamante Eteo-
clis filio duce), fortissimè
pugnant : Siquidem Lao-
damas Ægialeum necat,
Laodamanta verò Alcmazon :
quo cæso, Thebani ad mœ-
nia confugiunt. qui Tiresiæ-
vatis consilio moniti, ad ho-
stes faciæles de pace petenda
mittuntur. Ipsi verò interea
fugam capeffunt : siquidem
conjugibus, liberisque suis.

omnibus suprà vehicula collocatis, relictâ urbe, abierunt. atque ubi per noctem ad Tiphysium fontem pervenerunt, Tiresias cum eo de fonte sumptam aquam avidissimè bibisset, improvisâ ac repentinâ morte vitam reliquit. Thebani verò diu multumq; pervagati, Hestizam urbem ab se conditam incoluerunt.

§. 4. Argivi intereâ, cognitâ Thebanorum fugâ, ingrediuntur Thebas, ac prædâ collectâ, & muros evertunt, urbem totam devastant, ac prædæ partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tiresiæ filia, cui Manto nomen erat: voverant enim ipsi, captis direptisque Thebis, spoliis præstantissimum ac nobilissimum illi dono missuros.

§. 5. Post, ubi ab Argivis Thebæ captæ sunt, Alcæon, quod in eum quoque dona Eriphylem matrem cepisse rescivisset, majori succensus est iracundiâ, & accepto ab Apolline responso, eam necavit. Nec desunt, qui Amphilocho etiam germani fratris adjumento matri suæ cædem

παὶ ἀπλώας τέκνα καὶ γυναῖκας, ἐν τῆς πόλεως ἑσθλόν. ὑόκτωρ δὲ ὄντ' ἤ λερμένῳ Τειρεσίαν κρήνῳ παρελθομένων αὐτῶν, Τειρεσίας ἀπὸ ταύτης πῶν, αὐτῷ τὸν ἕϊον κατέσχευε. Θηβαῖοι δὲ ὄντ' πολὺ διεσπόντες, πόλιν Ἑστίαν κήσαντες κατῴκησαν.

§. 4. Αργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν διεσπῶν ἦν Θηβαίων μαδόντες, εἰσάσαντες τὴν πόλιν, καὶ ἀναδροῖσιν ἤ λείαν, καὶ καὶ καταρῶσι τὰ τείχη) τῆς λείαν, καὶ εἰς Δελφὸς πέμπουσιν Ἀπόλλωνι, καὶ τὴν Τειρεσίου θυγατέρα Μαντώ. ἤσαντο γὰρ αὐτῷ Θέας ἐλέοντες, τὸ κάλλισιν ἦν λαφύρεον ἀναθήσειν.

§. 5. Μετὰ δὲ ἦν Θηβαίων ἄλωσιν, αἰσδόμενοι Ἀλκμαίων, καὶ ἐπ' αὐτὸν ὄντα εἰληφύϊαν Εἰφύλιον τὴν μητέρα, μᾶλλον ἢ γυνάκτιος, καὶ χεῖσαντο Ἀπόλλωνι αὐτῷ, τὴν μητέρα ἀπένεινεν. ἔνιοι μὲν μᾶλλον λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτείναν

τὴν Ειφύλιον· ἔνιοι δὲ ὅπ-
 μιν Θ. Αλκμαίωνα δὲ με-
 τῇ λανθάνειν δις τῷ μητρὶ
 φόνον. καὶ μεμνηθεὶς, περὶ-
 τον μὲν εἰς Ἀρκάδιαν περὶ
 Οἰκλέα φερόμεται. ἐκεί-
 νον δὲ οἱ Ψοφίδε περὶ
 Φηγία. καὶ ἀρσινόης δὲ ἡ
 αὐτῇ, Ἀρσινόῃ γαμῶ τὴν
 τετὴν θυγατέρα· καὶ τὸν τε
 ὄρμον, καὶ τὸν πύλον
 ἔδωκε ταύτῃ. ἡγομένης δὲ
 ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐ-
 τὸν ἀφόρου, κρήσαντο
 αὐτῇ πρὸ θεοῦ, περὶ Ἀ-
 χελῶος ἀπίνειν, καὶ παρ'
 ἐκείνου πόλιν διαλαμβά-
 νειν· τὸ μὲν περὶ τὸν
 περὶ Οἰνέα παρμένετα
 εἰς τὰ Καλυδῶνα, καὶ
 ἐξενίσταται παρ' αὐτῇ· ἐπι-
 τα ἀφικέμεν Θ. εἰς Θι-
 σπρωτοῖς, τῆς χώρας ἀ-
 πλαιύναται. τελευταῖον δὲ
 ὅτι παρ' Ἀχελῶος πηγῆς
 παραγινόμεν Θ., καὶ αἰρε-
 τὰ τε ἡ αὐτῇ, καὶ τὴν
 ἐκείνου θυγατέρα Καλ-
 λιρρόῃ λαμβάνει. καὶ ὅν
 Ἀχελῶος περὶ σέχουσι τὸ
 ποῖον, κήσας κατ' ἑκαστὴν.
 Καλλιρρόης δὲ ὕστερον τὸν
 τε ὄρμον καὶ τὸν πύλον

intulisse Alcmaeonem memo-
 riae mandarunt; tamen plu-
 res sint auctores, qui nullius
 auxilio id facinus ab eo com-
 missum fuisse testentur. Alc-
 maeonem verò, ob infelicissi-
 mum matris suae finem furis
 exagitatum ac furibundum
 legitur in Arcadiam imprimis
 ad * Oiclem se recepisse: Il-
 linc autem Psophidem, ad
 Phegeum commeasse, à quo
 lustratum, caedis ergò. Arsi-
 noen ejusce filiam uxorem
 duxisse, cui etiam monile ac
 peplum dono dedisse. Postea
 verò quàm ea de causa sum-
 ma frugum inopiâ ac fame la-
 boraretur, consultus Apollo,
 id ex oraculo respondit: Ad
 Acheloum commigrandum,
 ab eoque urbem capiendam.
 Igitur Calydonem primùm
 ad Oeneum proficiscitur, e-
 jusque hospitio usus est. Inde
 ad Thesprotos profectus, ab
 eorum finibus repellitur. De-
 mùm, ad Acheloi fontes con-
 cessit, ab eoque expiatur: nec
 non illius filiam Callirhoen,
 & quem locum Achelous ex-
 aggerarat, urbem ibi ab se
 constructam habitavit. Mox
 autem Callirhoe monilis pe-
 plique

plique habendi cupidine excitulata, ni prius ea consequatur, secum coituram nunquam, dictitabat. Quamobrem Alcmaeon in Psophidem profectus, Phegeo dixit vaticinio fuisse renunciatum, se furore tum liberatum iri, cum monile Delphos delatum Apollini dedicarit, & pepulum. Hæc ille Alcmaeonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei à famulo renunciatum esset, quod hæc ad Callirrhoen ferret, is infidiis à Phegei liberis Temeno & Axione, patris imperio circumventus, è medio tollitur. Arsinoen vero id factum increpantem, Phegei filij conjectam in arcam, Tegeam transvehunt, atque Agapenori tradunt, ementiti Alcmaeonem ab ea fuisse interfectum.

§. 6. Cæterum Callirhoe, audito Alcmaeonis interitu, dum secum rem habet Jupiter, ab ipso flagitat, ut, quos ex Alcmaeone liberos sustulisset, quò necem paternam ulciscerentur, ij repente adultæ jam ætate forent. Qua re impetratæ, adulti planè filij, repente ad ad patris ultionem exilierunt.

ὁπποδὲ μύσῃς λαβεῖν, ἢ λέγῃς ἢ σωσικήσιν αὐτῷ, εἰ μὴ λαβοὶ ταῦτα· διδὼν γὰρ ἡμῶν εἰς Ψωφίδην Ἀλκμαίων, φηγεὶ λέγει τε διασῖδαι τῆς ματίας ἀπαλλαγῶν· ἑαυτῷ, ὅταν ᾖ θυμὸν εἰς Δελφοὺς κομίσας ἀδαδῇ, καὶ τὸ πῆπλον· ὁ δὲ, πιστεύσας δίδωσι. μὴνύσαντο δὲ διεξιποῖν, ὅππῃ Καλλιρρόῃ ταῦτα λαβεῖν ἐκόμεζεν, ἐν τῷ δαίτι· ἵππῳ δὲ φηγεὶ παίδων [Τημένε καὶ Ἀξίων] ἐπιτάξαντο αὐτῷ φηγεὶ, ἀπαρτίζονται. Ἀρσινόῃ δὲ κομφομένην, οἱ αὐτῷ φηγεὶ παῖδες ἐμβάσαντες εἰς λάρνακα, κομίσουσιν εἰς Τέγαν, καὶ δίδασιν Ἀγαπήνορι, καταψάσασθαι αὐτοὺς ἢ Ἀλκμαίων· αὐτῆς φόβον.

§. 7. Καλλιρρόῃ δὲ πάλιν Ἀλκμαίων ἀπαλῆαν μαρτυροῦν, πησιάζοντο αὐτῇ αὐτὴν Διδεῖ, αἰτεῖται τὸς γνησμένους παῖδας ἐκ Ἀλκμαίων αὐτῇ ἡμεῖς τελεῖν, ἵνα ᾖ αὐτῷ πατὴρ πῶσονται φόβον. ἡμῶν δὲ ἐξάφνης οἱ παῖδες τέλειοι, ὅταν ᾖ ἐκδιδῶν τὸν πατὸς ἐξ-

ἦσαν. καὶ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον, οἷτε φηγώσι παῖ-
 δες Πέρονος καὶ Ἀλκμωρ εἰς
 Δελφοὺς κομίζοντες ἀν-
 δειναι τὸν ὄρμον καὶ τὸν πύ-
 πλον, καταλύουσιν εἰς Ἀκα-
 ρώνεια, οἱ δὲ Ἀλκμαίω-
 νος παῖδες, Ἀμφότεροι
 τε καὶ Ἀκαρναῖ· καὶ ἀελόν-
 τες τὺς δὲ πατρὸς φονέας,
 παρθμόμοι τε εἰς Ψω-
 φίδα, καὶ παρελθόντες εἰς
 τὴν βασιλείαν, τὸν τε φη-
 γά καὶ τὴν γυναικα αὐτῶν κτεί-
 νοισι. διωχθέντες δὲ ἄρχαι
 Τεγῆας, ἐπιβουλεύσαντων Τε-
 γματῶν, καὶ πύων Ἀργείων,
 ἐσώθησαν, εἰς φυγὴν ἔχον-
 τες Ψωφιδίων τραπώντων.

§ 7. Δηλωσάμενοι δὲ τῇ
 μητρὶ πάντες, τὸν τε ὄρμον
 καὶ τὸν πύπλον ἔλθοντες εἰς
 Δελφοὺς ἀνέδιντο, καὶ πρὸς
 ταξιν Ἀχελάου. προδιδόντες
 δὲ εἰς πύλιν Ἡπείρου, συν-
 αδροΐζουσιν οἰκήτορας, καὶ
 κηρύσσουσιν Ἀκαρνανίαν. Εὐ-
 ρειπίδης δὲ φησιν, Ἀλκ-
 μαίωνα καὶ τὴν μαίαν ἔχον-
 τον, ἐν Μαντῆς Τηρεσίης
 παῖδας δύο γυνῆσιν, Ἀμφί-
 λοχον, καὶ θυγατέρα Τισιφώ-
 νην, κομίσαντα ὃν εἰς Κόριν-
 θον.

Quo etiam tempore Phegei
 filij, Pronous & Agenor, ut
 monile ac pepulum Delphico
 Apollini dedicaturi ferebant,
 ad Agapenorem, Alcma-
 nis filij, Amphoterúsque &
 Acarnan unà divertunt, ubi,
 caelis patris sui interfectori-
 bus, profecti Psophidem, fa-
 ctóque in regiam impetu,
 Phegeum, & uxorem ejus
 occidunt; sed fugientes Te-
 geam usque Psophidij insecu-
 ti sunt: verùm Tegeensium
 ope, & Argivorum quorum-
 dam adjuncta, fugatis Pso-
 phidiis, incolumes evase-
 runt.

§. 7. Quíque, ubi rem ge-
 stam omnem matri declara-
 runt, monile simul, & pe-
 plum, Delphos profecti ex
 Acheloi imperato, Apollini
 consecrarunt. Progressi dein-
 de in Epirum, collectis colo-
 nis, Acarnaniam condunt.
 Atqui Euripides Alcmaeonem
 inquit per insaníæ tempora,
 ex Mantone Tiresíæ filia duos
 suscepisse, marem scilicet
 Amphilochem, & fœminei
 sexus Tisiphonen; Tralatos
 deinde puerulos Corinthum,

Creonti Corinthiorum Regi alendos dedisse : ac Tisiphonem forma præcellentissima à Creontis conjugè divenditam fuisse , dum tacite , ne eam Creon maritus in conjugium sibi caperet, subveretur. Alcæonem verò hanc mercatum esse , cum suam ipsius filiam servituram servitutem nesciret ; Mox autem profectum Corinthum liberos repetiturum, & filium etiam ipsum tulisse. Dein Amphilo- chus Apollinis oraculo monitus , Argos Amphilo- chium habitatum concessit.

CAP. VIII.

JAm verò redeundum est ad Pelasgum, quem Acutiaus, ut antea monuimus, Jovis & Niobes filium ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet : cujus & Melibœæ Oceani filix, sive, ut alij volunt, Cyllenes Nymphæ filium Lycaonem fuisse memoratur. Qui Arcadibus imperans, è multis uxoribus filiorum quinquaginta factus est pater. Quorum hæc sunt nomina, Mænalus, Thesprotus, Helix, Nyctimus, Peucetius,

δὸν τὰ βρέφη δοῦναι πρέφειν Κορινθίων βασιλεῖ Κρέοντι. καὶ τὴν μὲν Τισιφόνην διενεγκοῦσαν ὑμορφίᾳ, ὑπὸ τῆς Κρέοντος γυναικὸς ἀπὸ μωλοηθῆναι, διδοικύνας μὲν Κρέον αὐτῇ γαμετῶν ποιῆσθαι. τὸν δὲ Ἀλκμαίωνα, ἀγοράσαντα ταύτῃ ἔχειν, ἐκ εἰδότης τῆς αὐτῆς θυγατρὸς διεκταίναν. παρὰ Ἡρόδοτον δὲ εἰς Κόρινθον ἐπὶ τῷ τῶν τέκνων ἀπαίτησιν, καὶ τὸν ὕδν κομίσαιδαι. καὶ Ἀμφιλοχῶς καὶ χρησμοὺς Ἀπόλλωνος, Ἀμφιλοχίον Ἀργὸς ὤκησιν.

Κ Ε Φ. η.

Ε Πανάγνωστον τὸ νυνὶ πάλιν ἐπὶ τῇ Πέλασγον, ὃν Ἀκσίλαος μὲν Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, καὶ δὲ αὐτῆς υἱὸν. Ἡσιόδου δὲ αὐτὸν υἱὸν. τῆς καὶ τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς Μελιβοίας, ἣ καὶ δὲ αὐτῆς υἱὸς, νύμφης Κυλλίνης παῖς Λυκαῶν ἐγένετο. ὃς βασιλεὺς Ἀρχαίων. καὶ πολλῶν γυναικῶν πατήρ. καὶ τῶν παίδων ἐξήγησε· Μαίναλον, Θεσπρωτὴν, Ἑλιν, Νύκτιμον, Πευκίτιον,

Καύκωνα, Μηκισία, Ο-
πία, Μακρεσία, Μακάδνον,
Ο'ρον, Πόλιχον, Ακοντίω,
Ευαίμονα, Αγκύορα, Αρ-
χαβίτιω, Καρτίεσσα, Αι-
γαίωνα, Πάγαντα, Εύμονα,
Καύηδον, Πρώδον, Λίνον,
Κορέδοντα, Μάιναλον, Τη-
λεβόαν, Φύσιον, Φάασον,
Φάδιον, Λύκιον, Αλίφερον,
Γενέτορα, Βυκολίωνα, Σω-
κλία, Φινία, Εύμύτιω,
Αρκαλία, Πορδία, Πλά-
τωνα, Αίμονα, Κυάαιδον,
Λέοντα, Αρπάλυκον, Η-
ραία, Τίταϊαν, Μανπίνυν,
Κλείτορα, Σπομφαλον, Ορ-
χομήδον, Νύκπιμον & νεώπι-
ρον. ἔπει πάντας ἀνδράποισ
ὑπερέβηον ὑψηφανεία καὶ
ἀσέβεια. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βυ-
λόμην ἐπὶ πῶς ἀσέβειαν πι-
ράσαι, εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χερ-
νήτην ὄφρα χίνεταί. οἱ δὲ αὐ-
τὸν ὅτι ξενίᾳ χαλίσαντες,
σφάζαντες ἕνα τῶν ὀπχωρίων
παῖδα, τοῖς ἱεροῖς τὰ τέτυ-
χα πλάτρου σωμαμιζάντες,
παρέδουκαν [τῇ τραπίδι]
συμβεβλίσσας τοῖς προσβυ-
τίοις ἀδελφοῦ Μαινάλου.
Ζεὺς δ' [μυσσυχθεὶς] & μὴ
σφάπτεσθαι ἀνέπεφεν, εἶδεν

Cancon, Mecisteus, Opleus,
Macareus, Macednus, Ho-
rus, Polichus, Acontes, Evæ-
mon, Ancyor, Archebates,
Carteron, Ægæon, Pallas,
Eumon, Canethus, Prothous,
Linus, Corethon, Mænalus,
Teleboas, Physius, Phassus,
Phthius, Lycius, Alipherus,
Genetor, Bucolion, Socleus,
Phineus, Eumetes, Harpa-
leus, Portheus, Platon, Æ-
mon, Cynæthus, Leon, Har-
palicus, Heræus, Titanas,
Mantinus, Cletor, Stymphal-
us, Orchomenus, Nyctimus
junior. Hi, cū superbiâ,
tum impietate cunctis morta-
libus antesteterunt. Quare Ju-
piter, ut horum impietatis pe-
riculum faceret, sumptâ ho-
minis mercenarij formâ, ad
esos accedit. Tum hi simul
ac eum conspiciuntur, invi-
tatum hospitem domo suâ
excipiunt. Huic jugulati è
conterraneis pueris unius vis-
cera, sacris admista, Mænali
fratris natu majoris suafu co-
medenda apposuerunt. At Ju-
piter id genus mensæ maxi-
mum in modum aspernatus,
evertit, & eo ipso in loco,
ubi nunc Trapezus (id enim

loci nomen est) spectatur. Cæterum Lycaonem, ac ejus liberos, præter Nyctimum novissimum omnium, fulmine percussos concremavit. Terra interim, sublatis in altum manibus, ac Jovis dexteram contactu suo demulcens, illius iram compescuit.

§. 2. Enimverò Nyctimus, ut regnum adeptus est, Deucalionis diluvium consequitur. Hoc sanè alij Deucalionis filiorum impietate ac scelere factum fuisse scribunt. Eumelus verò, & alij quidam Lycaonem filiam etiam Callistonem habuisse narrant. Quam quidem Hesiodus unam è Nymphis esse recensuit. A sius autem eam Nycteo, at Pherecydes Ceteo natam esse referunt. Hæc, cùm Diana venandi studio oblectata, eandemque stolam induta, secum inibi se virginitati addictam fore juravit. Verùm hujus formâ captus Jupiter, siquidem in Dianam, ut nonnulli aiunt, mutatus, sive, ut quidam, in Apollinem versus, invitam subegit. Quod cùm Jupiter, Junonem latere stude-
ret, eam in ursæ faciem

νῦν Τραπίζουδς καλεῖται ὁ ποταμός. Λυκάονα δὲ καὶ τὰς τέττονι παῖδας ἐπετραύνοσε, χρεῖς τῷ νειωτάτῳ Νυκτῖμου. ἀναχρόσσαι γὰρ ἢ τῇ πατρὶ χεῖρας, καὶ τῆς δεξιᾶς τῷ Διὶ ἐφαπαμῆν, τὴν ὀργὴν κατέπαυσεν.

§. β. Νυκτῖμον δὲ τὴν βασιλείαν παραλαβόντῃ, ὁ ἐπὶ Δολιχίων ποταμὸς ἐκλύσθη. τῶν ἐνίοι φασι διὰ τὴν ἥν Λυκάονος παίδων δυσέβειαν γένησθαι. Εὐμηλὸς δὲ, καί πνεις ἔπειρε, λέγων Λυκάονι καὶ θυγατέρα Καλλιπὴν γένεσθαι. Ἡσίοδος μὲν γὰρ αὐτὴν μίαν εἶναι ἥν Νυμφῶν λέγουσιν Ἀσίῃ δὲ Νυκτέως. Φερεκύδης δὲ Κητέως. αὐτὴ σωδὴρ Ἀρτέμιδος εἶσιν, τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ σελὴν φοροῦσαν, ὥμωσιν αὐτῇ μεῖναι παρθένον. Ζεὺς δὲ ἐραδείς, ἀκούσῃ σωδανάεσται, εἰσαδείς, ὡς μὲν ἔμοι λέγουσιν, Ἀρτέμιδι. ὡς δὲ ἐνίοι, Ἀπώλωνι. βυλόμην δὲ Ἡραν λαβόν, εἰς Ἀρκτον μετέμεγε.

φασιν αὐτῷ. Ἡ δὲ ἔπι-
σιν Ἀρπυιῶν, ὡς ἄλγον
θνητὸν καταπείθει. εἰς δὲ
οἱ λέγοντες, ὡς Ἀρπυίαι
αὐτῷ καταπείθουσιν, ὅπ-
τῳ παρδινίαν ἐκ ἐφύλα-
ξεν. ἀπολομένης δὲ Καλ-
λιστοῦς Ζεὺς τὸ βρέφος ἀ-
πάσας, ἐν Ἀρχαδίᾳ δίδωσιν
ἀνατρέφειν Μοῖα, περὶ παρ-
ρᾶσας Ἀρχίδα. ἧ δὲ Καλ-
λιστὸν κατατείνας, ἐκάλει-
σιν Ἀρκην.

Κ Ε Φ. Δ.

C A P. I X.

ΑΡΧΕΪΔΗΣ ΔΕ ΚΑΙ ΛΕΑ-
ΝΕΪΡΑΣ ἢ ΑΜΥΚΛΗΣ, ἢ
ΜΕΓΑΝΕΪΡΑΣ ἢ ΚΡΕΪΚΟΝ
ὡς ΔΕ ΕΥΜΕΛΟΣ ΛΕΓΩ,
ΝΥΜΦΗΣ ΧΡΥΣΟΠΕΙΑΣ, ΕΓ-
ΓΟΝΤΟ ΠΑΙΔΕΣ ΕΛΑΤΟΣ ἢ
ΑΦΕΪΔΑΣ. ἦΤΙΣΤΙΝ ΕΥΜΕ-
ΛΟΣ. Τὸ δὲ ΠΑΥ ΚΡΑΤΟΣ ΕΓ-
ΓΕΝ ΕΛΑΤΟΣ. ὅς Εἰς ΛΑΟΔΙΚΗΣ
ἢ ΚΕΝΥΡΗΣ, ΣΥΜΦΑΛΟΝ ΚΑΙ
ΠΕΡΕΑ ΤΗΚΟΙ. ΑΦΕΪΔΑΣ ΔΕ
ΑΛΕΟΝ ἢ ΣΘΗΝΕΒΟΙΑΝ, ΛΩ-
ΓΑΜΕΙ ΠΕΡΕΪ. ΑΛΕΙ ἢ ἢ
ΝΕΑΪΡΑΣ ἢ ΠΕΡΕΑΣ, ΔΥΔΑΤΗΡ
ἢ ΑΔΥΓΗ. ΥΙΟΙ δὲ ΚΗΦΕΥΣ ΚΑΙ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ. ΑΥΤὴ δὲ ἔν ὅ
ΗΡΑΚΛΕΥΣ ΦΘΑΡΕΪΣΑ, ΚΑΤΕ-
ΧΡΥΛΕ Τὸ ΒΡΕΦΟΣ Εἰς Τῇ ΠΕΜ-

vertit: Juno interea Dianæ;
ut immanem belluam sagittis
configat, persuasit. Nec de-
sunt auctores, qui referant,
illam promissæ virginitatis
violatæ causâ, sagittis à Dia-
na percussam obiisse. Quâ de-
mum sublatâ, Jupiter abre-
ptum infantem in Arcadia
Maiæ enutriendum dedit, ei-
que Arcadi nomen imposuit:
& Callisto inter astra colloca-
vit, ursamque nominavit.

INsuper ex Arcade ac Lea-
neira Amyclæ filia, aut
Meganira Croconis filia; ut
autem Eumelus ait, ex nym-
pha Chrysopea nati sunt filij,
Elatius & Aphidas, qui terram
partiti sunt. Summa verò po-
tentia penes Elatum fuit. Hic
ex Laodice filia Cinyræ Stym-
phalum & Pereum gignit. Sed
Aphidas Aleum, & Sthene-
boeam, quæ Præto nupsit.
Alei verò & Neæræ Perei fi-
liæ, Auge quidem fœmina,
mares autem, Cepheus ac Ly-
curgus. Hæc igitur ab Her-
cule vitata infantem intra
Palladis lucum celavit: ubi

prius illius sacerdotio præfuit. Cum verò ingravesceret annona, ut planè fames immineret, quòd terra sterilitate laboraret : atque oraculis significaretur, in Minervæ luo quandam latere impietatem, deprehensa demùm à patre puella, Nauplio occidenda traditur : à quo cum illam Teuthras Myſorum dynaſtes accepisset, vitiavit, & infans Parthenio in monte exponitur : quòd cerva de ſuis uberibus alimentum ſuppeditaret, Telephus eſt appellatur : atque à Corythi bubulcis enutritus, ac perquiſitis parentibus, Delphicum Apollinem adiit, ac monitus ab oraculo in Myſiam concedit, & puer à Teuthrante adoptatur, eoque vitâ functo, Myſiæ regni hæres inſtituitur.

§. 2. At è Lycurgo, & Cleophile, ſive Eurymone, nati ſunt, Ancæus, Epochus, Amphidamas, & Idæus : ex Amphidamante verò Milanion, & Antimache filia, quam duxit Euryſtheus. Ex Jaſo & Clymene Minyæ filia naſcitur Atalanta : cujus pater proliſ cupidus, eam expoſuit : ad

νη τῆς Αἰδώς, ἥς εἶχε
τὸ ἱεροσύνω. ἀκέρπου δὲ
τὸ γῆς μόνον, καὶ μνη-
στύων τῶν χρησίων ἔ-
ναι ἢ ἐν τῇ τμήνῃ τῆς
Αἰδώς δυνάστημα, πορε-
θεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, πα-
ρεδδὸν Ναυπλίῳ ὅτῃ θανά-
τῳ παρ' αὐτῷ Τάδρας ὁ Μυ-
σῶν δυνάστης ὄρεσθαι αὐτῶν
ἐφείρε· τὸ δὲ βρέ-
φει ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθενίῳ,
θελὼν τροφὴν εἰλᾶ-
φαι, Τηλέφῳ ἐκλήθη καὶ
παιθεὶς ὑπὸ τοῦ Κασίου βυ-
κόων, καὶ ζητήσας τοὺς
γονεῖς, ἦκεν εἰς Δελφοὺς.
καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ θεοῦ πα-
ράγεται εἰς Μυσίαν, δε-
τὸς πατρὸς Τάδραλιν γί-
νεται καὶ τελευτῶντι αὐ-
τῷ, διαδόχος τὸ δυνάστημα
γίνεται.

§. β. Λυκύργου δὲ καὶ
Κλεοφίλης ἢ Εὐρυμένης,
Αγκῆος καὶ Ἐποχός, καὶ Ἀμ-
φιδάμας, καὶ Ἰδαῖος. Ἀμφι-
δάμαλιν δὲ Μιλανίων,
καὶ θυγατρὸς Ἀντιμάχῃ, ὡς
Εὐρύστειος ἐγχεσθαι. Ἰάσῳ δὲ
καὶ Κλυμένης τὸ Μινύει, Ἀτα-
λάντῃ ἐγένετο. ταύτης ὁ πα-
τήρ ἀφρονὺν παῖδαν ὅτῃ θυ-

quæ à Venere dono acceperat, secum allatis, in illud decurrendi certamen descendit: ea in adcurrentem puellam insequens objicit. Tum Atalanta, dum in projectis pomis è terra colligendis occupatur, cursu devicta est. Sic itaque Milanion Atalantæ conjugio potitus est. Sed fama est, eos aliquando per venationis otium in Jovis lucum penetrasse, ibique mutuo complexu coeuntes, in leones transformatos fuisse. Hesiodus autem ac plerique alij, Atalantam non Iasi, at Schœnei filiam fuisse memorarunt. Euripides, è Mænalo ortam, nec eam Milanioni, sed Hippomeni nuptam dicit. Atalanta hæc è Milanione, sive, ut alij volunt, ex Marte, Parthenopeum, qui bellum gessit in Thebanos, procreavit.

CAP. X.

Sed ex Atlante, ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadiæ monte natæ sunt filia septem, quibus Pleiadibus cognomentum fuit, Alcyone, Merope, Celæno, Electra, Sterope, Tay-

κομίζων. Ἡ δὲ Ἀφροδίτη καὶ διωκόμεθα ταῦτα ἐβρίθην. ἡ δὲ ἀναιεσυμένη τὰ βριθέμεθα, τὸν δρόμον ἐνικήθη. ἔγχετο οὐδ' αὐτῷ Μυλωνίῳ, καὶ ποτε λέγεται καὶ θηροφύλακας αὐτοῦ εἰσλαθεῖν εἰς τὸ τέμενος Διὸς, καὶ κοῦσασσάζοντες, εἰς λέοντας ἀναγλῶαι. Ὅσοι δὲ καὶ πρὸς ἔπερι, τῷ Ἀταλάντῳ, ἐκ Ἰάσου, ἀλλὰ Σχρινέως εἶπον. Εὐειπίδης δὲ Μαινάλε καὶ τὸν γήμαντα αὐτῷ· οὐ Μυλωνίῳ, ἀλλὰ Ἰσχυμένῳ. ἐβρόντη δὲ καὶ Μυλωνίῳ Ἀταλάντῃ, ἥ, ὡς ἄλλοι λέγουσιν, Ἄρεθ, Παρθενόπαιον, ὃς δὴ Θήβας ἐστρατεύσατο.

Κ Ε Θ. ι.

Ατλαντὶ δὲ καὶ Πλειωνῇ Πληϊόνης, ἐβρόντο θυγατέρες ἑπτὰ ἐκ Κυλλήνης ἡ Ἀρκαδίας, αἱ Πληϊάδες προσαρμόσασαι, Ἀλκυόνη, Μέρπη, Κελαινώ, Ἠλέκτρα, Στερόπη,

Ταυρίη, Μαῖα. τίτων Σπέρπιω μ', Οἰνόμαθ' ἰγνυμ' Σίσυφθ' Μειρίσιω. δουοὶ δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν· περὶ γὰρ Κελαυοῖ, ἐξ ἧς Λύκος ἐγένετο, δὲ Ποσειδῶν, ὃν μακίστην φ' ἔκαστο νόστοις. δότι γὰρ δὲ Ἀλκυόνη, ἡ θυγατέρα γὰρ ἐτίκτωσιν Αἰθυσαν, πῶς Ἀπόλλωνι Εὐρώηα πεποδσαν χαλκίσιω· ἣς δὲ Τρέα καὶ Τερψιόρα. Τρέας γὰρ οὐ καὶ Κλονίης γύμφης, Νυκτεὺς καὶ Ἀλκος· Νυκτίως δὲ καὶ Πολυξοῦς, Ἀντιόπη. Ἀντιόπης δὲ καὶ Διὸς, Ζῆδος καὶ Ἀμφίων. πῶς δὲ λοιπαῖς Ἀτλαντίσ· Ζεὺς σωμασιάζει.

§. Μαῖα γὰρ οὐκ ἡ περὶ στυγὴ Διὸς σωμασιάζουσα ἐν ἀπείρῳ τῇ Κυλλήνῃ, Ἑρμῶ πύκτει. ἔτι γὰρ ἐν περὶ τοῖς δὲ τῇ λίαν καίμεθ' ἐκδύς, εἰς Πιερίαν παρέρχεται, καὶ καὶ πῶς βόας, αἱ εἰς γὰρ Ἀπόλλων. ἵνα δὲ μὴ φανερὴν ἴσῃ ἡ ἰχθύν, ὑποδύματα τοῖς ποσὶ περὶ δὲ καὶ κομίσας εἰς Πύλον, καὶ μὴ λοιπαὶ εἰς ἀπείρῳ ἀπὲρ κρυψέ. δύο δὲ

gete, Maia, de quibus Stegropen Oenomaus uxorem sibi sociavit. Meropen Sisyphus: duas corrupit neptunus: priorem quidem sanē Celano, de qua Lycon filium extulit, quem Neptunus pater in fortunatorum insulas habitatum misit. Posteriorem autem Alcyonen, ex qua Æthusa filiam genuit, quæ Apollini Eleutherem filiam formosissimam peperit: sed filios Hyreum & Hyperenorem. Nycteus autem & Lycus ex Hyreo & nymphea Clonia natus est. Deque Nycteo & Polyxone Antiope orta est: de qua & Jove Zethus & Amphion. Atlantidas autem cæteras Jupiter compressit.

§. 2. Siquidem Maia nativum maxima ab Jove in Cyllenes antro vitiata, Mercurium parit. Hic, cum adhuc in cunis vagiret, erumpit, atque Pieriam pervasit, & quas Apollo boves pascebat, furto abegit: ne verò id apprehendere vestigia posset, calces earum pedibus induit, quarum partem Pylum abduxit, ac reliquas intra spelæum abscondit: ex iis autem cum jam duas

immolasset, earum coria scopolis defixit, ac viscerum partim elixa, partim tosta esitavit. Inde in Cyllenen festinanter proficiscitur: pro antri ostio, consumptâ jam carne, testudinem depascentem invenit, quâ perpurgatâ, & abstersâ, super ejus testâ ex matatorum boum intestino confectos nervos retendit, & lyram conficit. Sic Mercurius carnes torrere, lyramque ac plectrum primus invenit. mox Apollo bubus perquirendis operam navat, & Pylum rectâ concedit, ubi cives ab eo diligenter examinati, eas abigentem puerum vidisse responderunt: se verò haud quaquâm posse dicere, quonam perductæ forent, quando earum quidem vestigia deprehendi non poterant. Demùm ubi Apollo ex vaticinandi peritia abigeum comperit, ad Maiam in Cyllenem properavit, apud quam Mercurium furti accusat. Ea verò puerum ipsum fasciis involutum ostendit. Hunc Apollo manibus sublatum ad Jovem tulit, ac boves reposcit. Is, tametsi Jovis imperio reddere jubere-

καταδύσας, τὰς μὲν βύρ-
σαι πύλαις καὶ δηλωσι' ὄψ-
θι κρητῶν τὰ μὲν κατη-
νάλωσεν ἐψήσας, τὰ δὲ
κατάκαυσεν. καὶ ταχέως εἰς
Κυλλήνῳ φ' ἦτο. καὶ ἐ-
νεύειν περὶ τῷ αὐτῷ γε-
μομένῳ χαλῶνι, ταύ-
τῳ ἐκκαθάρας, εἰς τὸ
κῶτ' ἡρεσθῆς ἐκτίνας,
ὅς ᾧ ἔδυσεν βοῶν, καὶ
ἐργασάμεν' , [λύσαν
ἐπίπινον. καὶ περὶ τ' ἡρέα
ἀπῆλθον. καὶ] λύσαν εὖρε
καὶ πῆκτον. Ἀπόλλων
δὲ τὰς βόας ζητῶν, εἰς
Πύλον ἀφικνεῖται. καὶ
τοῖς κατακομῶται ἀνέκρι-
ναν οἱ δὲ ἰσθῖν μὲν πάν-
τα ἐλαίνοντα ἔφασκον·
ὃν ἔχον δὲ εἰπὴν πο-
ποτε ἡλάνθσαν, διὰ τὸ
μὴ εὖρεῖν ἔχον διώσασθαι.
μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαν-
τικῆς τὸν κελοφότα,
πρὸς Μαῖαν εἰς Κυλλή-
νῳ φθάνειν, καὶ τὰν
Ερμῖν ἠπάτη. ἡ δὲ ἐ-
πίδωξεν αὐτὸν ἐν ποτὶ
σπαργάνοις. Απόλλων δὲ
αὐτὸν περιδιακρίσας,
τὰς βόας ἀπῆται. Δίδε
δὲ καλεῖσθαι ἀποδοῦναι.

ἤρειτό. μὴ πίδων δὲ, αἵρειτόν Ἀπολλωνα εἰς Πύλον, καὶ τὰ βόας ἀποδίδωσι. ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων] αἰτήσας πάντων, ἔλαβεν Ἑρμοῦ κακόντων δίδοντο, ὁ Ἀπόλλων] ἀποδίδωσι τὰς βόας. Ἑρμῆς δὲ πάντας νέμων, σύειργα πάλιν πηξάμεντο· ἐσύειζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ πάντων βυλάμεντο λαβεῖν, τὴν χρυσὴν ῥάβδον ἐδίδου, ἧν ἐκέκμητο βυκολῶν. ὁ δὲ καὶ πάντων λαβεῖν αὐτῇ τῇ σύειργον ἤδελεν, καὶ τὴν μαντικὴν ἐπιλάθην. καὶ δοῦς διδάσκειται τὴν διὰ τοῦ Ἥφρον μαντικὴν. Ζεὺς δ' αὐτὸν κήρυκε ἰαμῶν καὶ θεῶν ὑποχρονίων πῆδισι.

§. γ. Ταυρίη δ' ἐκ Διὸς, Λακεδαιμόνα· ἀφ' ἧς ἡ Λακεδαιμών ἢ χάρα καλεῖται. [καὶ] Λακεδαιμόντο δὲ καὶ Σπάρτης τῆς Εὐρώπης, ὅς μὲν ἀπὸ Λέλεγας αὐτόχθοιτο, καὶ νύμφης Νηϊδὸς Κλεοχαρείας Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδικῆς, ἣν ἐγνημὸς Ἀκρίφης. Ἀμύκλας δ' ἡ Διομήδης

tur, inficiari tamen non desinebat : qui, quod ille minimè persuaderet, Apollinem Pylum perducit, ac boves restituit. Apollo auditam lyram à Mercurio petit : eam Mercurius tradit. Apollo verò, acceptâ lyrâ, tradit boves, quas cùm Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compactam inflavit, pro qua, quod ejus habendæ miro desiderio Apollo tenebatur, auream virgam dare non verebatur ; quam, cùm Apollo boves pasceret, habebat : quod eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artem consequi cupiebat. Quâ traditâ, & per calculos etiam vaticinari docetur. Ad hæc Jupiter ipsum sui ipsius, Deorumque Manium nuntiam fecit.

§. 3. Jupiter insuper ex Taygete Lacedæmonem filium procreavit, à quo etiam Lacedæmone, ac Sparte filia Eurotæ, quæ fuit Lelegis indigetis filius, & Cleocharæ Naiadis Nymphæ. Amyclas, & Eurydice, quam Acrisius uxorem habuit. Amiclæ autem, & Diomedes Lapithæ

filia, Cynortes, & Hyacinthus filij fuere. Hyacinthum ab Apolline ardentè amatum fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit. Sed & Cynortæ filius fuit Perieres, cui Gorgophone Persei filia nupsit, ut narrat Stesichorus, ex eaq; Tyndareum, Icharium, Aphareum, ac Leucippum, suscepit. Ex Aphareo & Arene Oebali filia, Lynceus, Idas & Pifus nati sunt. Verùm multorum testimonio, Idam è Neptuno genitum esse comprobatur. At qui tantâ Lynceus oculorum claritate præcelluit, ut sub terra latentia quæque pervidisse dicatur. Leucippi verò ex Philodice Inachi filia natæ fuere, Ilaira & Phœbe. Hæce Dioscori, id est, Jovis filij, Castor & Pollux ab se raptas uxores duxerunt: post has etiam Arfinoe genuit. Hæc ab Apolline impleta Æsculapium peperit. At quidam non Arfinoes Leucippi filia, sed Coronidis Phlegiæ in Thesalia natum Æsculapium ferunt: cum qua simul ac eam deperisset Apollo, statim concubuisse proditur. Eam quo-

τὸ Λαπίδου Κυνόρτης, καὶ Ἰακινθοῦς ἤτερον ἢ τὸ Ἀπόλλωνος ἐρῶμεν λέγουσιν· ὃν δίσκῳ βαλὼν, ἔχων ἀπὸ κλίνει. Κυνόρτου δὲ [παῖς] Περειήρης, ὃς γαμῇ Γοργόφονίῳ τῇ Περσίδει, καὶ δάφνι Σπείχους φησὶ καὶ πύκτι Τιτυδάρεων, Ἰχάριον, Ἀφάρειά, Ἀδελκύππον. Ἀφάρειός μιν οὐδ' ἔχ' Ἀρλῶν τῆς Οἰκάλου, Λυγκιὺς τε καὶ Ἰδᾶς, καὶ Πῆστον. κατὰ πολλοὺς δὲ, Ἰδᾶς ἐκ Ποσειδῶνος λέγεται. ὃς υἱὸς Ἰφικλῆος δὲ Λυγκιὺς ὠφθαλμοῖς, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν διερρεῖν. Ἀδελκύππου δὲ καὶ Φιλοδίκης τῆς Ἰνάχου, θυγατέρες ἐβρόντο, Ἰλαίρα καὶ Φοίβη. ταύτας ἀνέπασαντες, ἔζησαν Διόσκουροι· πρὶς δὲ ταύταις, Ἀρσινόην ἐβρόντο. ταύτη μὲν γυνὴ Ἀπόλλωνος. ἡ δὲ Ἀσκληπιδὸν θυγάτηρ. πρὶς δὲ Ἀσκληπιδὸν, ἔκ' ἐξ Ἀρσινόης τῆς Ἀδελκύππου λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ Κορώνιδος τῆς Φλεγέου ἐκ Θεσσαλίας. καὶ φασὶ ἐρᾶσθαι καὶ ταύτης Ἀπόλλωνος· τὴν

δὲ καὶ ἐυδίως συναλθῆν. τῷ δὲ, παρὰ τὴν τῷ πα-
τρὸς γαμῶν ἐλομένην ,
Ἰχίῳ τῇ Ελάτῃ υἱῷ σωμα-
καίῃ. Ἀπόλλων δὲ τὸν μὲν
ἀπαγγέλλαντα κρεῖττον κατε-
ρεῖται ὅς τις ἀδελφὸν ὄντα,
ἐπίνουσι μέλαρα· αὐτὸς δὲ
[ἐκύνει] ἀπὸ κλινῆς.
κρομύτης δὲ αὐτῆς, ἀπά-
σαι τὸ βρέφος ἐκ τῆς πυ-
ρῆς , πρὸς Χίρωνα τὸν
Κένταυρον ἡγήσατο παρ' ὧν
καὶ τὴν ἰατρικὴν , καὶ τὴν
κυνηγετικὴν τέχνην ἐμάθη· καὶ
ἐκείνην καὶ τὴν ἰατρικὴν
ἀσκήσας ὅθι πολὺ , ἢ μόν-
τον ἐκάλυψε πρὸς ἀποδεί-
σασθαι , ἀλλ' ἀνέλαβε καὶ τὴν
ἀποθανόντας. ὅτε γὰρ Ἀθην-
αῖ λαβὼν τὸ ἐκ τῆς φλεγ-
μῆς τῆς Γοργόνος ρυτίαν αἵ-
μα , τὸ μὲν ἐκ τῆς ἀριστερῆς
ρυτίαν , πρὸς ῥοδὸν ἀνδρῶ-
πων ἐχέειν· τὸ δὲ ἐκ τῆς
δεξιᾶς , πρὸς σκυπείαν καὶ
διὰ τέτε τὴν πιδυκίαν
ἀνέλαβεν. ὧρον δὲ πρὸς
ἀποδείσασθαι αἰσῶναι ὑπὸ
αὐτῷ, Καπανέαν καὶ Λυκούρ-
γον, οἳ δὲ Στιφίχορος φησιν,
Ἐριφύλλω. Ἱππόλυτον, οἳ

que præter patris sententiam
nubentem, Ischyi Elati filio
conjunctam fuisse aiunt. A-
pollo autem delatorem cor-
vum immodicis maledictis
execratur : & , qui ad eum
usque diem candidus fuerat,
in nigrum commutavit , &
Coronidem gravidam per-
cussit & necavit. Ex qua, cum
conflagraret , abreptum in-
fantem è pyra ad Chironem
Centaurum alendum tulit : à
quo etiam medicinam & ve-
nandi artem perdidicit. Qui ,
cum jam Chirurgus evasisset,
atque artem ejusmodi jam-
pridem exercuisset, non modò
quosdam ab interitu libera-
vit , sed etiam præmortuos in
vitam revocavit. Nam , cum
à Pallade effusum de Gorgo-
nes venis cruorem accepisset,
qui è levius defluxisset, in mor-
talium perniciem ; qui autem
è dextris, in conservandis ho-
minibus utebatur : atque hu-
jusce opem in mortuis susci-
tandis adhibebat. Sed inveni
quidem nonnullos , qui ab eo
revocati in vitam dicuntur ,
Capaneum ac Lycurgum , ut
autem Stefichorus ait , Eri-
phylen : & Hippolytum qui

Naupactica conscripsit : Tyn-
dareum , ut Panyasis : Hyme-
næum , ut Orphici : Glaucum
Minois filium , ut Mnesago-
ras ait.

ὁ τὰ Ναυπακτικὰ συγχα-
ψας λέγει Ταυδάρεον , ὃς
φησι Πανύσιος· Τύμηναιον ,
ὡς οἱ Ὀρφικαὶ λέγουσι· Γλαυ-
κὸν δὲ Μίνωθεν , ὡς Μνησι-
γόρας λέγει.

§. 4. Demùm Jupiter ve-
ritus , ne si mortales hanc
medendi rationem adipiscan-
tur, suis se viribus vicissim ad-
juverint, fulmine ipsum inter-
fecit. Quamobrem iratus A-
pollo, Cyclopas, quòd Jovi
fulmina comparassent, occi-
dit. Quem cùm Jupiter in
Tartarum jam jam dejecturus
esset, Latona precibus exora-
tus, annum totum, ut ipse vi-
ro mercede conductus servi-
ret, imperavit. Is autem Phe-
ras ad Admetum Pheretis fi-
lium se contulit, apud quem
servitutem serviens, armenta
pascebat: ac boves dominicas
gemelliparas omnes effecit.
Sunt qui & Aphareum qui-
dem & Leucippum ex Perie-
re Æoli filio natum esse di-
cant. Cynortæ autem Perie-
rem filium fuisse, & hujusce
Oëbalum. Sed Oëbali &
Bateæ Naidis nymphæ Tyn-
dareum, Hippocoontem, &
Icarionem.

§. 4. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς
μὴ λαβόντες αὐθροῦτοι θι-
ραπίαν, παρ' αὐτῶν βοη-
θῶσιν ἀνθρώποις, ἐκτρανέω-
σιν αὐτόν. καὶ διὰ τοῦτο ὀργι-
θεὶς Ἀπόλλων, κτείνει Κύ-
κλωπας, τὲς τὸν κίρκων
Διὶ κατασπιδάσαντας. Ζεὺς
ἤμίλητος ῥίπτει αὐτὸν εἰς
τάρταρον· ἀνθείσης δὲ Ἀη-
τὲς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐναιω-
τὸν αὐτοῦ θηπιδῶσι. ὁ δὲ
ὄψαθ' ἠμύμενος εἰς Φερεῶς
πρὸς Ἀδμητὸν δ' ἐβήθη·
τύττω λατρεῶν ἐποιμαίνε-
ται καὶ τῇ δουλείᾳ βόας (πά-
σας) διδυματόκους ἐποίη-
σιν εἰσὶν ἢ οἱ λέγοντες Ἀφα-
ρεῶν καὶ Λευκίππον ἐκ
Περειήρης θυγάτηρ τῆς Αἰό-
λου· Καυόρπου δὲ, Πε-
ειήρου· τοῦ δὲ, Ὀΐβα-
λον· Οἰβάλον δὲ καὶ Νηϊ-
δος νύμφης Βατίης Ταυ-
δάρεον, Ἰπποκῶντα, Ἰκα-
ρίωνα.

§. 1. Ἰπποκίοντες μὲν οὐδ' ἔχοντο παῖδες Δορυκλείς, Σκαῖς, * Εμάρσφορος, Εὐρύχης, Βυκόλος, Λίκων, Τέλες, Ἰππεύς, Εὐρύς, Ἰπποκρύστες, Ἀλκίς, Ἀλκων. τότε Ἰπποκίων ἔχον παῖδας, Ἰκαρίον, Τυνδάρεον, ἑξέκατον Ἀκαδαίμονες. οἱ δ' ὅρθευον πρὸς Θέστιον, καὶ συμμαχῶσι αὐτῷ πρὸς τὸς ὀμόεργς πόλεμον ἔχοντι. καὶ γαμῇ Τυνδάρεως Θέστι (τῇ Λίπυλῃ) θυγάτηρ Λέδα. αὐτὸς δ' ὅτι Ἡρακλῆς Ἰπποκίοντα καὶ τὸς τότε παῖδας ἀπέκτεινε, κατ' ἐχόντων. καὶ παραλαμβάνει Τυνδάρεως τὴν ἑσπέρειαν.

§. 5. Ἰκαρίη μὲν οὐκ καὶ Περιβόαι νύμφης Νηΐδος (ὅσους ἄρρεας πίνει.) Θέας, Λαμαίστιπος, Ἰμέσιμος, Ἀλκίς, Περύχης καὶ θυγάτηρ Πηνελόπη, ἣν ἔγημεν Ὀδυσσεύς. Τυνδάρεον καὶ Λέδα, Τιμαῖδρα, ἣν ἔχμας ἔγημεν καὶ Κλυταιμνήστρα ἣν ἔγημεν Ἀγαμέμνων. ὅπ' ἔφιλόνει ἦν Ἀρτίμης ἀθάνατος ἐπονοῖα.

§. 7. Διὸς δὲ Λήδα σπυ-

§. 5. At Hippocoontis filij fuere, Dorycleus, Scæus, * Emarphorus, Eutyches, Bucolus, Lycon * Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinius, Alcon. His permunitus filiis Hippocoon, Icarionem ac Tyndareum Lacedæmone eiecit. Hi verò ad Thestium ejecti confugerunt: Eique adversus finitimos bellum gerenti opem tulerunt: dein Tyndareus Thestij Ætoli filiam Ledam cepit uxorem. Rursus autem quo tempore Hercules Hippocoontem cum liberis suis interemit, in patriam redeunt: ac Tyndareus regnum accipit.

§. 6. Nati verò ex Icario & Peribœa Naide nymp̃ha, matres filij quinque, Thoas, Damasippus, Imeusimus, Aletes, Perilaus: & filia Penelope, quæ Ulyssii nupsit. Tyndarei autem ac Leda filijs Timandra, quam Echecus in conjugium duxit: Clytemnestra, quam Agamemnon uxorem habuit: item Philonoe, quam Diana immortalē esse fecit.

§. 7. Ad hæc Jupiter, quæ nocte

nocte cum Leda in cygnum
versus concubuit, eadem quo-
que Tyndareus illam imple-
vit : deque Jove Pollux &
Helenā : de Tyndareo autem
Castor ; procreati sunt. Inve-
nio etiam auctores , qui He-
lenam Nemesis & Jovis fi-
liam fuisse dicant. Nam, cum
ea Jovis concubitum fugeret,
in anferem mutata fuisse.
Jovem autem in cygnum ver-
sum coisse memoratur : Ne-
mesin verò ovum ex eo con-
cubitu peperisse. Idque etiam
in nemore opilionem quen-
dam invenisse, & allatum Le-
dæ dedisse. Hanc autem con-
ditum in arca reposuisse, &
suo demum tempore ortam
fuisse Helenam, eamque per-
inde, ac si de se fuisset nata,
educasse. Quæ cum formæ
præstantia polleret, eam The-
seus rapuit, & Athenas abdu-
xit. Deinde Pollux & Castor,
comparato in Athenienses
exercitu, cum ad Plutonis ef-
set Theseus, urbem capiunt ;
atque Helenam recuperant :
necnon Aethran Thesei ma-
trem captivam abducunt.

§. 8. Jam tum quoque hi
Græciæ reges Helenam uxō-

ελδόντῃ ; ὁμοιωδύντῃ
κύκῳ , καὶ ἤτι τὴν αὐτὴν
νύκτα Τυωδάρεως , ἐκ Διὸς
ἐκὸν ἐγγυηθήσῃ Πολυδευκῆς
καὶ Ελένης Τυωδάρεω δὲ
Κάστωρ. λέγουσι δὲ εἶναι
Νεμίσσως Ελένῃ τῇ καὶ
Διός. πάντῃ γὰρ τὴν Διὸς
φάροντ' ὁμοιωσίαν , εἰς
χλῶα τὴν μικρὴν μετα-
βαλεῖν ὁμοιωδύντα ὃ καὶ
Δία τῷ κύκῳ σὺνελθεῖν ἢ
δὲ ὡδὸν ἐκ τῇ στυγίᾳ ἀπο-
τεκνῖν· τὸ πο δὲ ἐν τοῖς ἀγ-
γεῖσι εὐρεῖντα πνεύματα ποιμί-
να, Λήδα κομίσαντα δὲ-
ραι· τὴν δὲ καταδεδυμένην
εἰς λαμπρὰ φορέαν, καὶ
χρὸν καὶ δῆκνῃ θυγατέρα
Ελένῃ, ὡς ἐξ αὐτῆς
δυγατέα γένεσθαι. θυγατέ-
ρῃ δὲ αὐτῇ καλεῖται δια-
φορῇ Θεοῦ ἀπ' αὐτῆς ,
εἰς Αἰθῶα ἐκόμεσι. Πο-
λυδευκῆς δὲ καὶ Κάστωρ
εἰς Αἰθῶα ἐπιστρατεύσαν-
τες , ἐν Αἰθῷ Θεοῦ ὄν-
τος , αἰεδοῖσι ἢ πάλιν, καὶ
ἢ Ελένῃ λαμβάνουσι καὶ
ἢ Θεοῦ μήτερά Αἰθῶν
ἀγοισιν αἰχμάλωτον.

§ η. Παρεγγρόντο δὲ εἰς
Σπάρτῃ ὅπῃ τὸν Ελένης

γάμον οἱ βασιλεύοντες Ελ-
λαδος. ἦσαν δὲ οἱ μνηστεύ-
μενοι οἷδε, Οδυσσεύς Λαέρ-
τη, Διομήδης Τυδείας, Αν-
τίλοχος Νέστορος, Αἰακίωνα
Αἰακίης, Σθένειος Καπα-
νείας, Αμφίλοχος Κπείης,
Θάλλπος Ευρύτη, Μέγης
Φυλίας, Αμφίλοχος Αμ-
φιαράς, Μενεάτις Πετιών,
Σχέδιος Επιδόρου, Πολύξεν-
ος Λαδίνους, Πυρραίος
Ληΐτης, Αἴας Οἰλίας, Ασκά-
λαρος καὶ Ἰάλμυρος Ἀρεός,
Ελεφνώρ Χαλκιδόνιος,
Εὐμειλός Ἀδμήτης, Πολυ-
πίτης Πείδης, Λαονίης Κο-
ρωνός, Ποδάλιρος καὶ Μα-
χάων Ασκληπιός, Φηλοκλή-
της Ποιαντός, Εὐρύπυλος
Εὐαίμωνος, Πρωπείλας
Ἰφίκλη, Μενέλαος Ἀτρείας,
Αἴας καὶ Τεύκρος Τελαμό-
νος, Πάτροκλος Μενοειπίας.

§. 3. Τούτων ὁρῶν τὸ
πλήθος Τυδίδεως, ἐδ-
είκει μὴ χρεῖν εἶναι ἐνός,
συστάσασιν οἱ λοιποί. ὑπο-
χόμενος δὲ Οδυσσεύς, ἐὰν
συνάβηται πρὸς τὸν Πη-
νελόπης αὐτῷ γάμον, ὑπο-
δέσθαι τρόπον πινά, δι' ὃ
μηδεμία ἡμίσειται γάτος.

rem pro se quisque petituri,
Spartam advenerunt. Pro-
cantium verò nomina hæc
fuisse leguntur: Ulysses Laer-
tæ, Diomedes Tydei, Antilo-
chus Nestoris, Agapenor An-
cæi, Sthenelus Capanei, Am-
philocus Cteati, Thalpius Eu-
ryti, Meges Philei, Amphi-
lochus Amphiarai, Mne-
stheus Petei, Schedius Epi-
strophii, Polyxenus Agasthe-
nis, Peneleus Leiti, Ajax Oi-
lei, Ascalaphus & Ialmenus
Martis, Elephenor Chalco-
dontis, Eumelus Admeti, Po-
lypoetus Pirithoi, Leonteius
Coroni, Podalirius & Ma-
chaion Æsculapij, Philocte-
tes Pæantis, Eurypylus Evæ-
monis, Protefilaus Iphicli,
Menelaus Atrei, Ajax &
Teucer Telamonis, Patro-
clus Menætij.

§. 9. Horum turbam conspi-
catus Tyndareus, ne, si ex tot
competitoribus, uni Helenæ
in conjugium addiceretur, re-
liqui seditionem ac tumultum
excitaret, pertimescebat: quo-
circa Ulysses, quòd si, inquit,
illi, ad Penelopes nuptias adi-
piscendas mihi adjumento fo-
re te pollicearis, talem ego

cum animo meo rationem inibo, ut per eam nulla omnino sit inter procos oritura discordia. Tum verò Tyndareus, ubi ipsi laturum se opem promisit, universos, inquit Ulysses, procos jurisjurandi religione obstringito, ut, cum filia tua Helenæ de nostri cætu quempiam sponsum delegeris, illi à nobis adjumentum feratur adversus eos qui in sponsum maritumve, ac matrimonium ejusmodi vim facere conentur. Quod ubi Tyndareus audivit, procos ad Ulyssis consilium perficiendum universos per jurisjurandi religionem compellit: ac Menelaum filia suæ sponsum declarat, atque etiam ab Icario Ulyssii Penelopen in conjugium poposcit.

CAP. X.

ΚΕΦΑΛ. Ι.

Menelaus itaque ex Helena Hermionen genuit, & ut quidam aiunt, Nicostrotum ex Dule Pieride ab Ætolia oriunda: sive, ut Acusilaus ait, è Teridæ Megapenthem: sed ex Nympha Gnoßia, Eumelo auctore, Xenodamum procreavit.

§. 2. Cæterum è Ledæ natis Castor planè rem militarem exercuit. Pollux autem cæsticum pugnandi genus sectatus

Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ερμιόνην ἐ-
γέννησεν, καὶ κατὰ πρῶτον, Νι-
κόστροτον, ἐκ Δύλης Πιερί-
δος γένετο Αἰτωλίδως, ἥ,
καθὰ τὸν Ἀκυσίλαον φησι,
Θηεΐδας, Μεγαπένθη. ἐκ
Κνωσσίας δὲ νύμφης, καὶ
Εὐμηλον, Ξενόδαμον.

§. β. Τῶν δὲ ἐκ Λή-
δας γνησίωνων παίδων, Κά-
στωρ μὲν ἥσκει τὰ χεῖρ πό-
λεμον· Πολυδεύκης δὲ πυλ-

μῖα καὶ διὰ τὴν αὐδρῆαν
ἐκλήθησαν ἀμφοτέρω Διό-
σκυροι. βελόρυφοι δὲ γῆ-
μαι τὰς Λακίππου θυγα-
τέρας, ἐκ Μεσσηνῆς ἀπ' ὁ-
ράτης ἐγνημῶν καὶ γίνεται
ῥ' Πολυδάκκης ἢ Φοῖβης,
Μνησιλευς· Κάστωρ δὲ ἢ
Ιλαίρας, Ἀνώγον. ἐλά-
σαντες δὲ ἐκ τ' Ἀρκადίας
βελήαν μὲν ἦν Ἀφαίρας
παιδὶν Ἰδᾶ καὶ Λυγκίας,
ἐπηπείποιον Ἰδᾶ διελθεῖν.
ὁ δὲ, τιμὴν βοῦν εἰς μί-
ρη πείσας, τῷ περὶ τοῦ
καταφρόντος εἶπε τ' λέει
τὸ ἡμῖν ἔσθαι, καὶ τῷ
δάκτρει τὸ λοιπὸν καὶ εὐδαί-
σας κατηνάλωσι τὸ μέρος
ἴδιον περὶ τὸν Ἰδᾶν, καὶ
τὸ τῷ ἀδελφῷ. καὶ μετ'
ἐκείνῃ τὴν λείαν εἰς Μεσ-
σηνίῳ ἤλασεν. στρατῶσαν-
τες δὲ ἐπὶ Μεσσηνίῳ οἱ
Διόσκυροι, τὴν τε λείαν
ἐκείνῳ καὶ πολλῶν ἄλλων
σωματάνοισι. καὶ ὁ Ἰδᾶν
(ὑπὸ φρυγῇ) ἐλάχων, καὶ
τὸν Λυγκίαν· Λυγκίαν δὲ
ἰδὼν Κάστωρ, ἐμμένυσεν
Ἰδᾶ καὶ κείνος αὐτὸν κλεί-
νει. Πολυδάκκης ὃ ἐδίωξεν
αὐτὸς, καὶ τὸν ῥ' Λυγκίαν

est. Atque ambo ob fortitu-
dinem Dioscori, quasi Jovis
proles, cognomento dicti
sunt. Qui cum Leucippi filias
in matrimonium habere cu-
perent, è Messene raptas uxo-
res ambo sunt consecuti. Dein
ex Polluce ac Phœbe Mnesi-
leus; at è Castore & Ilacira
Anogon nati sunt. Qui cum
sociis Ida, Lynceoque, Apha-
rei filiis, ab Arcadia bovum
prædam abegissent, Idæ ar-
bitrio dividendam permisere.
Tunc ille bovem in partes
quatuor partitus, Qui prior,
inquit, devorarit, huic præ-
dæ dimidium cedit; postero-
ri, reliquum: quo dicto,
Idas avertens, privatam
prius, & fratris deinceps par-
tem absorpsit; atque cum eo
prædam omnem Messenem
avertit. Quare Dioscori con-
ductis militum copiis contra
Messenam, cum illam, cum
multam aliam prædam simul
abducent, & sub quercu per
insidiâs Idam Lynceumque
intercipere conabantur. Ve-
rùm Lynceus, viso Castore,
Idæ fratris significavit: atque
eum ille necavit. At Pollux
ipso infestus, Lynceum, te-

κλείνει τὸ δόρυ ἀεθρήμων
 ἥ δ' ἰδὼν διώκων, βλυσθεὶς
 ὡς ἐκείνους πύργῳ κτὶ ἢ κα-
 φαλλῆς, πύππῃ σκοτωθεὶς· ἔ-
 ζευς ἰδὼν κεραιῶν, Πο-
 λυδάκην δὲ εἰς ἕρανδρ
 ἀράξει. μὴ δεχόμενος δ' Πο-
 λυδεύκης ἤ ἀθανάσιαν, ὄν-
 τος νεκροῦ Κάστορος, Ζεὺς ἀμ-
 φοτέρους παρ' ἡμέραν, ἔ-
 θεοῖς ἔτι) ἔν' ἀθητοῖς, ἔδω-
 κε. μεταστάντων δὲ εἰς θεὸς
 ὅβ' Διοσκύρεον, Τιωδάρεως
 μεταπημφάμενος Μενέλαον
 εἰς Σπάρτῃν, τέτρω ἢ βασι-
 λρίαν παρέδωκεν.

К Е Ф. 12.

Η Λέκτρας ᾗ ᾤ Ἀ' τλαν-
 10 κὺ Διὸς, Ιαπίων
 κὺ Δαρδάνους ἐξήοιτο. Ιαπίων
 μὲ οὐκ ἐξαπίει Δήμητρος, κὺ
 Νέλεω κῶπασαυῶναι ᾗ Νειδὼν,
 κεραινεύει. Δαρδάνους ᾗ ὅτι
 τῇ Νανάτῳ ᾗ ἀδελφῷ λυ-
 πέρμενος, Σαμοθράκῳ ὑπο-
 λιπὼν, εἰς ᾗ ἀπὸ τῆς πε-
 ρσῆς ἦλθε παύτης ᾗ ἐβασίλευ-
 υς Τεύκρος πολίμαχ' Σαμάρ-
 δης κὺ νύμφης Ἰδαιάς· ἀφ' ᾗ
 καὶ οἱ τὴν χῶρον νεμόμενοι
 Τεύκρος ἀποσηγορεύοντο.
 ὕποδελχίεις δὲ ὕπο ᾗ βασι-

λίως καὶ λαβὼν μέρες τῆς
γῆς, καὶ ἢ ἐκείνη θυγατέρα
Βάτταν, Δάρδαρον ἐκποι-
πόλει.

§. β. Τελδοτίσας Ἰλῷ δὲ
Τεύχευ, πλὴν χάραν ἄπ-
σαν Δαρδανίαν ἐκέλευσεν γε-
νομένων δὲ αὐτῇ παίδων
Ἴλου καὶ Εριχθονίου, Ἰλῷ
μὲν οὐκ ἄπαυς ἀπὸθανεν· Ερι-
χθόνιος δὲ διαδεξάμενος
τὴν βασιλείαν, γάμους
Ἀστυόχῳ ἢ Σιμέοντι, τε-
κνοῖ Τροά. ὧν φραλαβὼν,
πλὴν μὲν χάραν ἄφ' ἑαυτοῦ
Τροίαν ἐκέλευεν καὶ γάμους
Καλλιρόῳ τῇ Σκαμάνδρῳ,
θυγατέρα μὲν Κλεοπά-
τρας· παῖδας δὲ, Ἴλον ἢ
Ἀσάρακον καὶ Γανυμέ-
δην. τῶν μὲν οὐκ ἰδὲ κέ-
λετο ἀναπάσας Ζεὺς δι' αἰ-
σῶν, διὰ τὸν οἰνοχόον ἐν ἑρα-
νῷ κατέτισσεν. Ἀσάρακου ἢ,
καὶ * Ιερωνήμης τῆς Σι-
μέοντι, Κάπυος τῷ δὲ, ἢ
Θέμιδος τῇ Ἰλῷ Ἀγχίσης·
ὃς δὲ ἐρεοπλὴν ἐπιδυμίαν,
Ἀρεθδίτην στυελδοῦσα, Αἰ-
νεΐαν ἐγέννησε, καὶ * Λύ-
ρον, ὃς ἄπαυς ἀπὸθανε.

§. γ. Ἰλῷ δὲ εἰς Φρυ-
γίαν ἀφικόμενος, καὶ κα-

admissus, Bateam ejus filiam
sibi in conjugium duxit, ac
Dardanum urbem condidit.

§. 2. At postquam ex huma-
nis Teucer excessit, univer-
sam provinciam Dardaniam
appellavit: filios habuit duos,
Illum & Erichthonium, è qui-
bus Ilus nullis susceptis libe-
ris extinctus est. Hinc Erich-
thonius regni heres, ductaque
Astyoche Simeontis filiâ,
Troem creat. Hic deinde re-
gnum adeptus, regionem à se
ipso Trojam nuncupavit: &
Callirroen Scamandri filiam
sibi collocavit, ex qua Cleo-
patram filiam sustulit: Mares
autem Illum, & Asaracum,
& Ganymedem. Hunc autem
ob corporis formam raptum
per aquilam Jupiter decorum
pincernam in cælo constituit.
Asaracus verò ex * Hierom-
neme Simeontis filia Capyn
procreat. Hujusce, ac The-
midis Ili filix Anchises filius
fuit. Cum quo Venus ipsius
amore flagrans congressa, Æ-
neam genuit, ac * Lyrum,
qui sine liberis decessit.

§. 3. Ilus cum in Phrygiam
pervenisset, atque inibi ab

Rege propositum certamen nactus esset, palæstrâ vicit: deditque illi præmij loco pueros quinquaginta, & totidem puellas. Ad hæc ex oraculi sententia discolorem bovem adjecit, monuitque, ut ubi ea procubuerit, urbem conderet. Hic bovem ipsam infequitur. Ea verò, simulatque ad Ates, quasi dicas, Noxæ, Phrygiæ, tumulum pervenit, humi procumbit: quo in loco Ilus urbem ab se conditam, Ilium nominavit. Postea Jovem precatur ut signum sibi aliquod ostenderet; postridie verò, ubi illuxit, ab Jove demissum Palladium ante tabernaculum conspexit: id erat magnitudine trium cubitum: ac pedibus ita compositis, ut ambulare videretur: dextrâque elatam hastam, ac læva colum fusumque gerebat. Hujusmodi de Palladio narratur historia. Aiunt natam Minervam, apud Tritonem, cui filia Pallas erat, educari cepisse: utrasque autem fuisse rei bellicæ studiosas, & in contentionem aliquando devenisse: Palladi jamjam vulnus illatum (Minervæ) Jovem

παλαστῶν ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτότῃ τιθεμένου ἀγῶνα, νικᾷ πάλιν· καὶ λαβὼν ἄθλον σπιντήκοντα κύνες καὶ κόρας τὰς ἴσας, διντῶ αὐτῷ τοῦ τοῦ βασιλέως χτὶ χρυσῶν καὶ βοῦν ποιμένα· καὶ φέσαντῶ ἐν φῶϊ ὑπὸ αὐτῇ κλισίῃ τόσῳ, πάλιν κλίσζειν, εἶπτο τῇ βοῖ. ἡ δὲ ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῷ Φρυγίας Ἀτῆς λόφον, κλίνειται. ἔνθα πάλιν κήσας Ἴλος, πῶντι μὲν Ἰλίον ἐκάλεσε. πρὶν δὲ Διὶ σημεῖον ἐνξάμηνος αὐτῷ παραίωται, μετ' ἡμέραν τῷ διίπετις Πάλλαςδ' ὡς τῆς σκυλῆς κείμενον εἰδεάσατο. ἦν δὲ τῷ μέθαι στίπῃ, τοῖς δὲ ποτὶ συμβεβηκός, καὶ τῷ μὲν δεξιᾷ δόρυ διηρημένον ἔχον· τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλικάστῳ καὶ ἄσρακτον. ἰσοεία (δὲ ἡ) ὥς τοῦ Πάλλαςδ' ἐποιήδε φέρεται παρὰ γυνηθείσαν τῷ Ἀδωνῶν. ὥς δὲ Τείωνι γέρεται, ὡς θυγάτηρ ἦν Παλλὰς. ἀμφοτέρως δὲ ἀσκήσας τὰ χτὶ πόλεμον, εἰς φιλονεικίαν ποτὶ παρελθὲν. μελλέσσης δὲ πατήριον τῷ Πάλλαςδ' ὅς, τὸν Δία

φοβησίντα, ἥ Αἰγίδα προσ-
 δῶσαι· πῶς δέ, ἐυλαβη-
 θῆσαν ἀναβλέψαι πρὸς ἥ
 Αἰγίδα, καὶ ὅπως ὑπὸ τῆς
 Αἰγίδας προσωδῆσαν ποιεῖν.
 Αἰγίδα δὲ πάλυτον ἐπ'
 αὐτῇ ἡγομένῳ, ξήανον ἐ-
 καίνης ὁμοιον κατασκάδα-
 σαν, καὶ περιδῶσαι τοῖς
 στέροισι ὡς ἴδουσιν Αἰγί-
 δα, καὶ πᾶν ἰδρυσάμε-
 νην περὶ τοῦ Λιῖ. ὕστε-
 ρον δὲ Ηλέκτρας καὶ πῶς
 φθορὰν τῷ τῷ προσφυγού-
 σης, διαρρίψαι μετ' αὐ-
 τῆς καὶ τὸ Παμφάδιον εἰς
 πῶς Ἰλιάδῃ χύσαν. Ἴλον
 δὲ τούτου ναὸν κατασκε-
 υάσαντα πᾶν καὶ περὶ
 μὲν τῷ Παμφαδίου ταῦτα
 λέγεται. Ἰλῶ δὲ γήμας
 Εὐρυδικὴν πῶς Ἀδραστῷ,
 Λαομέδοντα ἐγγύνησεν, ὃς
 γαμῆι Στρυμνῶ πῶς Σχε-
 μαίδρου. κατὰ δὲ πῶς
 Πλακίαν τὸν Ἀτρείως. καὶ
 εἰσίοις δὲ Λακίππου. καὶ
 πῶς παῖδας μὲν Τιθω-
 νὸν, Λάμπωνα, Κλύ-
 πον, Ἰκαρίωνα, Πο-
 δάρκην· θυγατέρας δὲ, Η-
 σιόνην καὶ Κίλλαν, καὶ
 Ἀστυόχῳ ἐκ δὲ νύμφης

pavefactum Ægidem oppo-
 suisse : Palladem verò terri-
 tam respexisse : atque ita à
 Minerva vulneratam conci-
 disse. At Minervam ejus de
 causa summo dolore affectam
 simulacrum illi simile confe-
 cisse, ac thoraci, pectorique
 ejus, quam pertimuerat Ægi-
 dem, accommodasse, & apud
 Jovem, honoris ergò consti-
 tuisse. Deinceps autem Ele-
 ctam, per anni pestilentissi-
 mi contagionem ad hoc con-
 fugisse, ac secum id Palla-
 dium in terra Iliaca expo-
 suisse. Ilum postea in hu-
 jusce memoriam templum
 ab se conditum summopere
 coluisse. Hæc hæctenus de
 Palladio. Cæterum Ilus Eury-
 dicen Adraști filiam, uxorem
 cepit, ex qua Laomedontem
 genuit, cui Strymno Scaman-
 dri filia nupta fuit. Sed, &
 quorundam testimonio, Pla-
 ciam Atrei, sive (ut alij) Leu-
 cippi, ab illo ductam fuisse le-
 gitur. Hic mares quidem Ti-
 thonum, Lamponem, Cly-
 tium, Hicetaonem, & Podar-
 cem : fœminas autem Hesio-
 nen, Cillam, & Astyothen,
 procreavit. At è Calybe nym-
 pha,

pha Bucolionem suscepit.

Καλύβης Βυκολίωνα.

§. 4. Porro Tithonum, quod eum arderet, Aurora præreptum in Æthiopiam abducit: ibique cum eo congressa, Emathionem ac Memnonem gignit.

§. 4. Τιθωνὸν μὲν οὐκ ἔστιν ἀπάσαι δι' ἔρωτα, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει· καὶ συνελευόσα γυνὰ παῖδας Ἡμαθίωνα καὶ Μέμνονα.

§. 5. Post, ubi Troja ab Hercule, quo de paulò antè diximus, capta fuit: Podarces, cognomento Priamus, regnum tenuit: ac primam conjugem Neropis filiam nomine Arisbam sibi conjugavit, ex qua Æfacum filium creat: cui Asterope Cebrenis filia nupsit, quam cùm mortuam nimio luctu defleret, in mergum avem mutatus est. Mox Priamus, Arisbâ collocatâ in matrimonium apud Hyrtacum, Hecubam secundam uxorem Dymantis, sive, ut aliis placet, Cissei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Metopes filiam duxit. Nascitur autem ex ea primus Hector: deinde cùm secundum propediem esset paritura filium, facem reapse ardentem Hecuba parere, eamque omnem urbem Ilium depascere, atque concremare, in somnis sibi videbatur. Id

§. 5. Μετὰ δὲ τὸ αἶρεθῆναι Ἰλίον ὑπὸ Ἡρακλέους, ὡς μικρὸν πρότερον ἡμῖν λέλεκται, ἐβασίλευσε Ποδάρκης ὁ κληθεὶς Πρίαμος· καὶ γαμῖ πρότερον Αἰσώβην τὴν Μέρπος· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς Αἴφας γίγνεται, ὃς ἔγνηκε Ἀστρόπην· τὴν Κεβρενῶος θυγατέρα, ἣν πινθῶν ἀπαθανοῦσαν, ἀπωρνεώθη. Πρίαμος δὲ Αἰσώβην ἐκδοὺς Τύτακον, δευτέραν ἔγνηκεν Εὐκλῆν τὴν Δύματι, ἣ ὡς πινός φασι, Κισσέως, ἣ ὡς ἔπειρ λέγουσιν, Σαργαείου ποταμοῦ καὶ Μετώπης. γυνᾶται δὲ αὐτῇ πρότερος μὲν Ἐκτωρ· δευτέρου δὲ γυνᾶται μέλλοντι βρέφοις, ἐξ ὧν Εὐκλῆ καὶ ὕψαρ θαλόν τε καὶ ἰν δία πυρον. τῶν δὲ παῶν ὀπνέμεσθαι τὴν πόλιν, καὶ καίειν.

μαδ' ἂν διὲ Πείαμος παρ' ἑκάστης τὸν ὄνειρον, Αἰσάκον τὸν υἱὸν μετὰ μὲν παρ' αὐτῷ ἦν γὰρ ὄνειρον κρίτης ὅθεν τῷ μητροπατρὸς Μέρπος διδάχθεις. ἔπειτα εἰπὼν τῷ πατρὶδὲς ἡγεῖσθαι τὸν παῖδα ἀπὸ λησάν, ἐκδεῖναι τὸ βρέφος ἐκείλῳ. Πρίαμος διὲ ὡς ἐγὼν ἤδη τὸ βρέφος, δίδωσιν ἐκδεῖναι οἰκίῃ κομίσονται εἰς Ἰδην. ὃ διὲ οἰκίῃς Ἀγέλαος ὠνομάζετο [ἢ Ἀρχέλαος] τὸ διὲ ἐκτεδὶν ὑπὸ τύτου βρέφος, πένθ' ἡμέρας ὑπὸ ἀγκυτοῦ ἐστράφη· ὃ διὲ σὺζόμενον εὐρεθὲν, ἀναρεῖται καὶ κομίσας ὅθι ὅμι' ἡμερῶν, ὡς ἴδιον παῖδα ἐστρεφεν, ὀνομάσας Πάειν. ἡρόμενος δὲ νεώτερος, καὶ πολλῶν διαφόρων χάλλοι τε καὶ ῥώμη, αὐτὸς Ἀλέξανδρος φερωνομάδην λησας ἀμυρόμενος, καὶ τοῖς ποιμνίοις ἀγέξῃσας, ὅθεν ὅτι ὀνηθῇσας. καὶ μετ' ἐπὶ πολὺ τοῖς γονέας ἀνέδρε. μετὰ τῷτον ἐγὼν ἤρνησε ἑκάστη θυγατρίδας μὲν Κρέυσαν, Λαοδίην, Πολυξένην, Κασσάνδραν· ἣ σὺν ἑλθεῖν

ubi Priamo visum Hecuba recitavit, Æfacum filium hic statim arcessi jubet ad se. Eum enim Merops avus maternus somnij conjectandi rationem edocuerat. Re perceptā, Æfacus puerum patriæ exitium illaturum esse respōdit. Proinde infantem exponi jubet. Hunc Priamus, simul ac puer in lucem prodit, familiari exponendum tradit, asportandumque in Idam montem. Huic seruo nomen Agelao, aut Archelao fuit. Infans, ut ab eo expositus est, quinque dies ab ursa nutritus est. Hic puerum naectus incolumem tollit, secum illum attulit, & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine, educavit. Qui, cum jam grandiusculus evasisset, & plerisque, & corporis formā, & robore anteiret, & quod prædonum vim; incursumque repelleret, & ovilibus custodiendis adjumento foret, Alexandri cognomentum promeritus est. Neque multo post tempore inventos parentes agnovit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Creusam, Laodicen, Polyxenam, & Cassandram: quem cum A-

pollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturam pollicetur. Hæc autem ubi fuit edocta, sui corporis copiam Apollini minime fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit, Deiphobum, Helenum, Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorum, Troilum, quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex aliis conjugibus Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgythion, Philæmon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Chersidamas, Evagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doryclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Evander, Cebriones, Melius, Archemacrus, Laodocus, Eche-phron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hypirichus, Ægeoneus, Lyfithous, ac Polymedon; Filix verò, Medusa, Medeficasta, Lysimache, Aristodeme.

§. 6. Verum Hector An-

βελόμην Ἀπόλλων, τὴν μαυπκὴν ὑπέχρητο διδάξεν. ἡ δὲ μαθοῦσα, οὐ σαυῆλθεν. ἴδεν Ἀπόλλων ἀφείλετο τῆς μαυπκῆς αὐτῇ πίδειν. αὐτῇ δὲ παῖδας ἐγέννησε Διηφόβον, Ἐλενον, Πάμμωνα, Παλίτῳ, Ἀντιφον, Ἰππονοον, Πολύδωρον, Τρωίλον. τῶτον ἐξ Ἀπόλλωνος λέγεται γεννηκῆσαι. ἐκ δὲ ἄλλων γυναικῶν Πειάμω παῖδες γίνονται, Μελανίππος, Γοργυθίων, Φιλαίμων, Ἰππόδοτος, Γλαῦκος, Ἀγάθων, Χερσιδάμας, Ευαγόρας, Ἰππιδάμας, Μήστωρ, Ἀτας, Δόρυκλος, Λυκάων, Δρύωψ, Βίας, Χρόμιος, Ἀστυγόνος, Τελεστάς, Εὐάνδρος, Κεϊβίωνης, Μήλιος, Ἀρχέμαχος, Λαοδόκος, Ἐχέφρων, Ἰδομόνειος, Ὑπερίων, Ἀσκάnios, Δημοκῶων, Ἀρρήτος, Διηόπης, Κλόνιος, Ἐχρίμων, Ὑπίριχος, Αἰγαίνιος, Λυσίδοτος, Πολυμέδων. θυγατέρες δὲ, Μήδουσα, Μηδιστάση, Λυσιμάχη, Αἰσοδόμη.

§. 7. Ἐκ τῶν μὲν οὐδ' Ἀν-

δρομάχῳ τῷ Ἡπῶν-
 γαμῇ· Ἀλέξανδρ-
 ὅς οἱ-
 νῶνίῳ τῷ Κεβρῶν-
 ὅς ποταμοῖ διγατῖρα· αὐτὴ πα-
 ρὰ Γέας τῷ ματηκῷ μα-
 δοῦσα, περιῦλαθ' Ἀλε-
 ξάνδρ-
 ὅς μὲ πλεῖν Ελένῳ·
 μὲ πίδουσα δὲ εἶπεν, ἐὰν
 τραδῇ, παραγῇ εἶδαι πρὸς
 αὐτῷ, μόνῳ γὰρ διε-
 πύσαι δυνάσθαι· τὸν δὲ,
 Ελένῳ ἐκ Σπαρτῆς ἐ-
 πάσαι· πολέμου μῆνις δὲ
 Τρώας, πῶς δὲ δύναιτο ὑπὸ
 Φιλοκτήτου τόξοις Ἡρα-
 κλείοις, πρὸς Οἰνῶνῳ
 ἐπαυελθῶν [εἰς] Ἰδῶν· ἢ
 δὲ μνησκούσα, διεραπίσαι
 ἐκ ἔφθ· Ἀλέξανδρ-
 ὅς μὲν
 οὐδ' εἰς Τρώαν κομίζομε-
 ν-
 ὅς ἐπελδ' ἔτα· Οἰνῶνῃ δὲ
 μετανοήσασα, τὰ πρὸς δι-
 εραπίαν φάρμακα ἔφερε· (ἢ
 γὰρ Οἰνῶνῃ ἰατρικῷ καὶ μου-
 σικῷ ἥσκει.) καὶ καταλα-
 βούσα αὐτὸν νεκρὸν, ἐαν-
 τῷ ἀνῆρτησεν· ὁ δὲ Ἀσω-
 πὸς ποταμὸς Ὠκεανοῦ, καὶ
 Τηθύ-
 ὅς ὡς δὲ Ἀκουσίλαος
 λέγει, Περὺς, καὶ Ποσειδῶ-
 ν-
 ὅς ὡς δὲ πνεῖ, Διὸς καὶ
 Εὐρυλόμης· ὅς Μετώπῳ
 γημάμρ-
 ὅς Μάδωνος ἢ σὺ

dromachen Eetionis, & Ale-
 xander Oenonen Cebrenis
 amnis filiam ducit. Hæc à
 Rhea vaticinandi cognitio-
 nem edocta, Alexandro ne ad
 Helenam navigaret, prædixit:
 At ea minimè persuadens,
 cùm sibi vulnus illatum fue-
 rit, ad sese venturum, dixit:
 quòd se ipsi mederi posse in-
 telligebat, præterea nemi-
 nem. Hic autem, raptâ post
 Helenâ è Sparta, Trojáque
 bello impetitâ, sagittis Her-
 culeis à Philoctete sauciatus,
 in Idam ad Oenem remeavit.
 Tum illa injuriarum memor,
 Paridem curare nolle affir-
 mat. Alexander igitur, cùm
 in Trojam referretur, occu-
 buit. Mox Oenone, quam de-
 tredata medelæ pœnituerat,
 ad vulnus curandum pharma-
 ca deferebat, siquidem Oe-
 none medendi canendique
 artem callebat. Quæ, ubi eum
 jam obivisse reperit, sibi la-
 queo vitam finivit. Asopus
 verò amnis, Oceani, & The-
 thyis filius: sed, ut scribit
 Acusilaus, Perus, & Neptu-
 ni: sed, ut alij, Jovis & Eury-
 nomes: hic, ductâ Metope,
 quam Ladonis fluvij filiam

fuisse tradunt, duos filios, Ismenum ac Pelagontem, & viginti fœminas procreavit: quarum unam Æginam, cui Oenone fuit nomen, ab Jove raptam Asopus quærens, Corinthum abiit: ubi à Sisypho raptorem fuisse Jovem cognoscit. Jupiter autem post insequentem Asopum fulminatum, rursus ad sua fluenta remisit. Quamobrem, & in hoc usque tempus, ex hujusce fluentis carbones effertur: sed Æginam illatam in insulam, quæ tunc Oenone vocabatur, nunc ab ea dictam Æginam, Jupiter comprimit, ac filium ex ea Æacum gignit. In cujus gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, de formicis homines facit. Ad hæc Æacus Endeidem Chironis filiam conjugem capit, ex qua duo nati sunt filij, Peleus & Telamon. Pherecydes verò Telamonem amicum, non fratrem fuisse Pelei narrat, eumque * Actæi filium, & Glaucēs * Crethei fuisse ait. Atqui & Æacus cum Psamathe Nerei filia, in fontem, quod inscendi noller, com-

ποταμὸς θυγάτηρ αὐτῆς δύο μὲν παῖδας ἐγέννησεν, Ἰσμη-
νὸν καὶ Πελάγοντα, εἴκοσι
δὲ θυγατέρας. ὧν μὲν μίαν
Αἴγινα, (ἥ τις Οἰνώνη ἐκα-
λεῖτο) ἤρπασεν Ζεὺς, ταύ-
τῳ Ἀσωπὸς ζήτησ', ἥκειν εἰς
Κόρινθον, καὶ μαρτάνει πα-
ρὰ Σισύφῳ ὃ ἤρπαστότα ἐστὶ
Δία. Ζεὺς δὲ Ἀσωπὸν μὲν
κατανώσας διώκοντα, πά-
λιν ὅττι τὰ οἰκίαια ἀπέπιμ-
ψε βροῖδρα. διὰ τοῦτο, μέ-
λει καὶ νῦν, ἐκ τῆς τέτυ-
κτοῦ βροῖδραν ἀνδρακας φέρονται.
Αἴγινα δὲ εἰσκομίσας εἰς
ὃ τότε Οἰνώνην λεγόμενῃν
ἦσαν, νῦν δὲ Αἴγινα ἀπ' ἐκείνης
ἐκζητήσαν, μίγνυνται, καὶ
ἄνθρωποι παῖδες ἐξ αὐτῆς Αἰα-
κόν. τότε Ζεὺς ὅντι μόνῳ ὃν
τῇ νήσῳ τὰς μύρμηκας ἀν-
δράποισι ἐποίησεν. γὰρ μὲν δὲ
Αἰακὸς Ἐνδίδει, ὃ Χείρωνος
ἔξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο,
Πηλεὺς τε καὶ Τελαμών.
Φερεκύδης δὲ φησι Τελα-
μῶνα φίλον. ἔκ αὐτοῦ δὲ Πηλεὺς
ἐστὶ. ὁ δὲ * Ἀκταίου παῖς καὶ
Γλαυκῆς ὃ Κρητίδης. μίγνυντο δὲ αὖτις
Αἰακὸς, Ψαμαδῇ τῇ Νηρέως,
εἰς * πηλὴν ἡλλαγμένην διὰ

τὸ βέλειδαι ἀνελθεῖν, καὶ
 τελοῖ παῖδα Φῶκον. ἦν δὲ
 εὐσεβέστατος ἀπαίων Αἰα-
 κός. διὸ καὶ τὴν Ελλάδα
 καταχρῶντος ἀφορίας διὰ Πέ-
 λοπα, ὅπ Στυμφάλῳ τῷ
 βασιλεῖ τῷ Ἀρχαίων πο-
 λεμῶν, τὴν Ἀρχαίαν
 ἐλεῖν καὶ δουάμεν, προσ-
 ποιησάμεν φίλιαν, ἐκ-
 τινεν αὐτὸν, καὶ διέ-
 σπειρε μελείσας. χησιμοὶ
 δὲ θεῶν ἔλεγον ἀπαιλα-
 γήσιδαι τῷ ἐνέστων κα-
 κῶν τὴν Ελλάδα, ἐὰν Αἰα-
 κὸς ἕσθ' αὐτῆς εὐχὰς
 ποιήσῃται. ποιησάμεν δὲ
 εὐχὰς Αἰακοῦ, τῆς ἀκαρ-
 πίας ἢ Ἑλλάς ἀπαιλάσῃ-
 ται. πᾶσι δὲ καὶ τῷ
 Πλούτωνι τελευτήσας Αἰα-
 κός· καὶ τὰς κλεῖς τῷ Ἀΐ-
 δου φυλάσσει. διαφέρειν
 π δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι φώ-
 κῳ, τὸς ἀδελφοὺς Πη-
 λέα καὶ Τελαμῶνα ἐπι-
 βυλεύσας· καὶ λαχὼν κλή-
 ρῳ, Τελαμῶν συγγυμνα-
 ζόμενον αὐτὸν βαλὼν δίσ-
 κῳ καὶ τῇ κεφαλῇ, κτείνει.
 καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως,
 κρύπτει κατὰ πνυθὺν ὕλης.
 φωεαδέντ δὲ τῷ φέρον,

mutata coivir, & Phocum gi-
 gnit. Sed & Æacus omnium
 pietatis servantissimus fuit.
 Quamobrem, cū Græcia
 inusitatā frugum caritate pre-
 meretur, Pelopis causā, quod
 ipse Stymphalum Arcadum
 Regem bello infestans, Arca-
 diam subigere minimè posset,
 per simulatam amicitiam ip-
 sum interfecit, ac ejus visce-
 ra membratim confecta dis-
 persit. Deorum interea res-
 ponsis, tum Græciam immi-
 nentibus malis ereptum iri, si
 illius ergo preces effuderit
 Æacus, renunciatum est. Quo
 per Æacum facto, Græcia
 annonæ penuriā liberatur.
 Quinetiam & apud inferos
 Æacus in summo esse honore
 perhibetur: & is Plutonis cla-
 ves servare proditur. Quo-
 niam verò Phocus in certa-
 minibus præstare videbatur,
 fratres Peleum ac Telamo-
 nem insidias illi comparasse
 ferunt: atque ubi sorte obve-
 nit, ut cum eo Telamon pari
 in ludo decertaret, disco ca-
 put illi ferit, & occidit, ac
 sublatum, Peleoadjutore, qua-
 dam in sylva occultavit. De-
 mum verò, cæde detectā,

ambo ex Ægina ab Æaco solum vertere compelluntur.

§. 7. Telamon Salaminem ad Cychreum Neptuno ac Salamine Afopi filia natum pervenit. Is, necato serpente, qui insulam, cujus ipse Rex erat, devastabat, ac nullis post se relictis filiis, moriens, regnum Telamoni concessit. Is deinde Peribœam Alcathoi Pelopis filiam sibi uxorem conjunxit : & Hercules, ut illi mascula proles enasceretur, à Diis precibus depoposcit : & post preces repente aquila apparuit, & enatum puerum Ajacem nominarunt : qui in bello contra Ilium Herculem secutus, Hesionen Laomedontis filiam muneri accepit, ex qua sibi Teucrum procreavit.

φυγάδες ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Λιακῷ ἐλαύνονται.

§. η. Καὶ Τελαμὼν ᾗ εἰς Σαλαμῖνα φθγγίνεται πρὸς Κυχρεά τὸν [Ποσειδῶνθ, καὶ] Σαλαμῖνθ τῇ Ασωποδ (ὑδὸν) κλισίας δὲ ὄφιν ἔτθ ἀδικοῦντα πλὴν νῆσον, ἧς αὐτὸς ἐβασίλευε, καὶ τελευτῇ αἵματος, πλὴν βασιλείαν φθγγίδωσι Τελαμῶνι. ὁ δὲ χαμεῖ Πειλοΐαν πλὴν Αλκίδαου τῆς Πέλοπος· καὶ ποιησάμενος ἑυχὰς Ἡρακλείοις ἵνα αὐτῷ πᾶσι ἀφρίην γήνηται· φανέντθ δὲ μὲν παρὶς ἑυχὰς αἰετῷ, τὸν γυμνηδέντα ἐκάλεισαν Αἴαντα. καὶ σπαιδισάμενθ ὅθι Τεγίαν Ἡρακλεῖ, λαμβάνει γέρας Ἡσιόνην πλὴν Λαομέδοντθ θυγατέρα· ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Τεῦκρος.

CAP. XII.

Κ Ε Φ. ιβ.

CÆterum Peleus Phthiam ad Eurytionem Actoris filium exulatum abiit, à quo quo postea expiatus Antigonem illius filiam in matrimonium capit : atque in tertiam regni partem adscitus est.

Πηλεύς δὲ εἰς Φθίαν φυγὸν πρὸς Εὐρυτίωνα Ἀκτοῦρος, ὑπὸ αὐτοῦ κηδεύρεται· καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ πλὴν θυγατέρα Ἀντιγόνην, καὶ τῆς γέρας πλὴν Πρίην μοίραν.

καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῷ
Πολυδωρῇ, ἣν ἐγήμε Βω-
ρεὺς ὁ Περειέτης.

§. β. Εὐρυπύων δὲ πάλιν
θῆρεσιν τῆς Καλυδωνίης κα-
τασκευάσας Εὐρυπύωντος ἐλ-
θὼν, περιέμενεν ὅτι τὸν
σὺν ἀκόντων, Εὐρυπύωντος
πυγχανῇ, καὶ κτείνει τῶ-
τον ἀκὼν. πάλιν οὖν ἐκ
Φθίας φυχὼν εἰς Ἰωλκὸν,
πρὸς Ἀχαιῶν ἀφικνεῖται,
καὶ ὧς αὐτῷ καταδίδεται.

§. γ. Αἰωνίζεται δὲ καὶ
τὸν δὲ Περίε ἀγῶνα πρὸς
Ατταλάντῃ, διαπαλαίσει.
καὶ Αστύδαμεια Ἀχαιῶν γυ-
νὴ, Πηλείως ἐρευνήσας, πε-
ρὶ σωμασίης περιεπύωντος
αὐτῷ λόγους. μὴ διαμείνῃ
δὲ πύωντος, πρὸς ἧς γυναι-
κα αὐτῷ πέμψασα ἔφη, μίλ-
λιν Πηλέα γαμῖν Στε-
ρόπῳ ἢ Ἀχαιῶν θυγάτηρα.
καὶ ὅτε ἐκείνη ἀκούσασα,
ἀρχόντῳ ἀνέπει. Πηλείως
δὲ πρὸς Ἀχαιῶν καταφθί-
σκειται λέγουσα, ὧς αὐτῷ περὶ
σωμασίης περιεπύωντος. Ἀχαιῶς
ἀκύντας, κτείνει μὲν δὲ ἐκα-
θῆκεν, ὅτι ἡβελήθη ἄρχει ὅ
αὐτὸν δὲ θῆρας εἰς τὸ Πή-
λιον. ἐν δὲ ἀμίλλῃς πρὸς

Mox Polydoram filiam ge-
nuit, quam Boro Perieris
filio nuptui dedit.

§. 2. Inde in Calydonij
apri venationem cum Eury-
tione simul egressus, ac misso
in aprum telo, Eurytionem
ferit, eumque fortuito ictu
cæcidit: rursus itaque à
Phthia Iolcum ex fuga ad
Acastum sese recepit, ab eó-
que lustratur.

§. 3. Ad hæc, cum Atalan-
ta ludis in Peliae honorem in-
stitutis palæstricâ pugnâ de-
certavit: ubi Astydamea Aca-
sti conjux, Pelei amore cor-
repta, ad eum literas de con-
cubitu dedit: quæ, quoniam
id illi persuadere non potuit,
adejus etiam uxorem misit,
qui à Peleo Steropen Acasti
filiam propediem ductum iri
illi renuntiaret. Quod ubi il-
la accepit, laqueo se suspen-
dit. Peleum insuper Acasto,
quòd eam de stuprò interpel-
lasset, calumniatur. Id ubi
Acastus percepit, quem ipse
lustrasset, haudquaquàm ab
se necandum esse censuit: at
eum Peleum montem vena-
tum abducit. Inde coortâ de
venatione

venatione controversiâ , Peleus quidem captarum ab se ferarum defectas linguas intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes , Peleum velut nihil venatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet , exhibitis , tot feras illis se venatum esse dictavit. Quem , cum in Pelio somno oppressus obdormisset , Acastus reliquit , eique sublatum enssem in boum fimo celavit , & abivit. Is deinde experrectus , interea dum enssem quæritat , à Centauris comprehensus , jamjam moriturus erat , verum à Chirone servatur incolumis , eidemque quæsitum ac repertum enssem condonavit.

§. 4. Peleus verò , ut supra dictum est , Antigonem Eurytione patre procrearam uxorem duxit , de qua sibi Polydoram gignit , quam postea Sperchio fluminis cognomento BoroPerieris filio uxorem collocavit , ex qua Menesthios natus est.

§. 5. Sed & alteram duxit Peleus , nempe Therin Nerei filiam , de cujus matrimonio

θήρας ῥηομένῃς , Πηλεὺς ῥῶν οὐκ ὦν ἐχειροῦτο θηρίων , τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκτίμων εἰς πέραν ἐπιδεινῶν δὲ μὲν Ἀκάστου ταῦτα χειρῶν μοι κατεγίλων ὡς μηδὲν τι θηροκότος τῷ Πηλεῶς. ὁ δὲ τὰς γλώσσας ὁρατῶν μοι ὅσους εἶχεν , ἐκείνοις παῶντα ἔφη τι θηροκίναναι. ἀποκοιμηθέντος αὐτοῦ ἐν τῷ Πηλῷ , ἀπολιπὼν Ἀκάστες , καὶ τὴν μάχαιραν ἐν τῇ ἔρῃ βοῶν κόπῳ κρύψας ἐπανερχέται. ὁ δὲ , ἐξακαστὰς καὶ ζήσῃ μάλιστα , ὑπὸ τῷ Κενταύρῳ καὶ Πηλοπείδῃς , ἐμμελὲς ἀπολλυμένῳ σφίεται καὶ ὑπὸ Χείρωνος ἔτῳ καὶ μάλιστα αὐτὸν ἐκζηπίσας , [καὶ ἐξελθὼν] δίδωσι.

§. 4. Γαμήϊ δὲ , ὡς λέλεκται , Πηλεὺς Ἀντιγόνην τὴν Εὐρυπίωνος , ἐξ ἧς αὐτῷ γίγνεται Πολυδῶρη ἢ ἐγνημὶ Σπέρχῳ ὁ ποταμὸς ὀπίκλῳ Βῶρεος ὁ Περσέης υἱὸς , ἐξ ἧς Μενέστιον τέκεται.

§. 5. Ἀφθίς δὲ Πηλεὺς γαμήϊ Θέρῃ καὶ Νεῖρῳ υἱῇ , καὶ ἧς τῷ γάμῳ

Ζεύς καὶ Ποσειδῶν ἤει-
σαν. Θέτις δὲ διασιω-
δέσης ἰσθαι τὸν ἐκ ταύ-
της γυναικὸς κρείττονα
τῷ πατρὶ, ἀπαρτῆται. ἔτι
δὲ παρὰ Διὸς ὁρμῶντο
ἐπὶ τῷ ταύτης γυνου-
σίῳ, εἰρηκίνας Περμ-
δία τὸν ἐκ ταύτης αὐ-
τῇ γυναικὸς, οὐρανὸν
δυναστεύειν. πῆδες δὲ λεί-
γισσι μὴ βουληθῶσι Θέ-
την Διὶ συναλθεῖν ὑπὸ Η-
ρας τραφεῖσαν. Δία δὲ
ὁρμῶντα διητῇ ἐδίλη-
σαι αὐτῷ συνοικῆσαι. Χεί-
ρωνος οὖν ὑποδιδάσκοντος Πη-
λεῖ συλλαβεῖν, καὶ πε-
ρὶ αὐτῷ μεταμορφουμέ-
νῳ, ἐπιτηρῆσαι, συναρ-
πάξει. γινόμενῳ δὲ ὅτι
μὴ πῦρ, ὅτι δὲ ὕδωρ,
ὅτι δὲ θηρίον, οὐ σφύ-
σσεν αὐτὴν, ἀλλ' ἢ τῷ
ἀρχαῖον μορφῇ εἶδεν ἀπο-
λαβοῦσαν. γαμῆ δὲ ἐν
τῷ Πηλίῳ κ' ἀκεῖ θεοὶ
τὸν γάμον ἐυαχούμενοι
παρόντες καὶ δίδωσι
Χείρων Πηλεῖ δόρυ μέ-
λιον, Ποσειδῶν δὲ, ἵπ-
πους Βάλιον καὶ Ξάν-
θον. Ἡφαίστος ἐπὶ μάχαι-

Jupiter & Neptunus contem-
derunt. At cū Thetis ē se
ortum filium patre futurum
esse præstantiorem prædixis-
set, abstinuisse Jovem illius
nuptiis ferunt. Nec desunt qui
scribant ad ejus complexum
jamjam prodeunti Jovi, Pro-
metheum dixisse, natum ex
ea cælo dominaturum. Sunt
etiam, qui memorant The-
tin Junonis monitu persua-
sam Jovis concubitum evi-
tasse. Hinc iratum Jovem vo-
luisse ut ea mortalis viri con-
jugio locaretur. Chironis ita-
que consilio eam comprehen-
dendi ac detinendi rationem
Peleus iniit: eam itaque cū
in varias se formas commu-
tantem observasset, corripit:
quæ cū interim ignis, inte-
rim aquæ, modò etiam feræ
vultum caperet, non eam
prius, quàm pristinam for-
mam recepisse videt, remisit.
Hanc demū in Pelio monte
uxorem sibi copulavit: atque
inibi dij convivio excepti suo
quisque munere matrimo-
nium commendarunt. Nam
Chiron hastâ fraxineâ Pe-
leum, Neptunus equis Balio
& Xantho, Vulcanus ense,

ac reliqui aliis muneribus condonarunt. Hi verò dij immortales fuere.

§. 6. Post, ubi Thetis conceptum è Peleo partum edidit, eum immortalem factura, clàm Peleo per noctem in igne abscondit, & quicquid paternæ in eo mortalitatis erat, excoquebat: per diem verò, ambrosiâ puerum inungebat. At Peleus per observationem, palpitantem natum in igne conspiciatus, inclamavit. Tum Theris, quominus votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Peleus sublatum manibus puerum, ad Chironem tulit: quem ille acceptum, leonum visceribus, aprorumque & ursorum medullis enutrivit: eumque, cui Ligyron antea nomen fuit, quod mammis labra minime admovisset, Achillem nominari voluit.

§. 7. Post hæc Peleus Iasonis & Dioscurorum adjumento, Iolcum expugnavit: Aftydamq; Acasti conjugem occidit, ac distractis illius membris, per eam intra urbem tra-duxit exercitum.

εαν, καὶ οἱ λοιποὶ ἔπα-
ρα. ἀδάατοι δὲ ἦσαν ἔ-
τοι.

§. 7. Ὅς δὲ ἐγγόνησι Θέ-
τις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀδά-
νατον θύλασσι ποιῆσαι τῷτο,
κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πύρ
ἐγκρυβῆσαι πᾶς νυκτός, ἐφ-
δεῖραν ὁ μὲν αὐτῷ θνητὸν πα-
τρῶν· μὲν δ' ἡμέραν ὃ ἐχρεῖν
ἀμβροσίᾳ. Πηλεὺς δὲ ὀπι-
πρήσας, καὶ ἀπαίροντα τὸν
παῖδα ἰδὼν ὅτι τῷ πυρὶ,
ἐβόησεν. καὶ Θέτις καλυ-
πτῖσα τὴν παρὰ τὴν τελευτῶ-
σαι, νήπιον τὴν παῖδα ἀπολι-
ποῦσα, πρὸς Νηρηίδας φ'-
χαστο. κομίζει δὲ τὴν παῖδα
πρὸς Χείρωνα Πηλείς· ὁ δὲ
λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγ-
χαις λεόντων. καὶ συν ἀ-
χρίων, καὶ ἀκτων μυελοῖς·
καὶ ἀνόμασεν Ἀχιλλεὺς πρὸς
τρεῖς μὲν μὲν ὄνομα αὐτῷ Λι-
γύων. ὅτι χεῖλη μαστῖς ἐ-
πεσπώεργκε.

§. 7. Πηλεὺς δὲ μὲν παῖ-
τα σὺν Ἰάσωνι καὶ Διοσκου-
ροις ἐπέρθησιν Ἰωλκίον· καὶ
Ἀστυδάμειαν πύρ Ἀκάστου
ζυγῶντα φονδαί· καὶ διε-
λὰν μάλη, διήγαγε δὲ αὐτῆς
τὴν στρατὸν εἰς τὴν πόλιν.

§. 8. Ὡς δὲ ἱέρητο ἐ-
 τειτῆς Ἀχίλλεος, Κάλ-
 χατος λέγοντος ἢ διω-
 δαυ χρεῖς αὐτῷ Τρώαν
 αἰρεθῆναι, Θέτις φρονι-
 δῆα ὅπ' οὐδὲ σφαιδόμε-
 νοι αὐτὸν ἀπλῆδαι, κρύ-
 ψασα ἐδῆν γυναικείᾳ,
 ὡς παρθένον (παρθένη καί
 τρεφόμενη) τῇ Λυ-
 κομήδει θυγατρὶ Διήδα-
 μείᾳ μίγνυται· καὶ γινε-
 ται πᾶς Πυρρὸς αὐτῇ,
 ὃ κληθεὶς Νεοπτόλεμος
 αὐτῇ Ὀδυσσεὺς δὲ μνη-
 στεύοντα παρὰ Λυκομή-
 δους ζῆτο· Ἀχιλλεὺς, αἰλ-
 πηγεὶ χερσὶν αὐτῷ εὖρε·
 καὶ τοῦτον τὸν σφόδρον
 εἰς Τρώαν ἦλθε· σωή-
 πτο δὲ αὐτῷ φοῖνιξ ὁ
 Ἀμύωνος· οὗτος ἰὼν τῷ
 πατρὶ ἐπυλάδην κατε-
 φθασμένης φθορᾷ Κλυ-
 τίας τὸ τοῦ πατρὸς παλαι-
 κίδος· Πηλεὺς δὲ αὐτὸν
 φρεὶ χείρῳα κομίσας,
 ἰὼν ἐκείνου διεκτελέει-
 τε τῷ ὄφει, βασιλείᾳ
 κατῆσθαι Δολόπων· σωεί-
 πτο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ
 Μενoitῆς καὶ Σιδονέλης τὸ
 στήναι. Ἰνsuper Achilli

§. 8. Ubi demum nomen
 ætatis suæ annum explevit
 Achilles, Calchante Trojam
 sine ipso capi non posse, præ-
 dicente, Thetis, quod filium
 eo in bello militantem in-
 teriturum omnino prævidis-
 set: muliebri ipsum veste
 contectum (in Scyron insu-
 lam Lycopædi) pro puella in-
 corrupta, ac virgine perdu-
 ctum commendavit: ibique
 agens adolescentulus, Deida-
 miam regis filiam comprimit;
 ex qua Pyrrhum filium extu-
 lit, qui novo postea nomine
 Neoptolemus est appellatus.
 Cæterum Ulysses, quando ei
 apud Lycopædem esse Achil-
 lem, indicatum fuit, quæsi-
 tum tubæ usus invenit. Ad
 hunc itaque modum Achilles
 ad bellum Trojanum perdu-
 ctus est. Ad quod etiam Phœ-
 nix Amyntoris filius illum co-
 mitatus accessit. Hunc à Cly-
 tia patris pellice, ut de stupro
 interpellata, falsè insimula-
 tum pater oculorum luce pri-
 vavit. Quem Peleus ad Chi-
 ronem ductum, ab eoque cu-
 ratum, oculorum luce recu-
 peratâ, Dolopum regem con-
 Patroclus Menœtij, ac Sthe-

neles Acasti, sive, ut aliis placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philocrates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes accessit. Is Opuntem Loricidis delatus, in talorum ludo Clysonymum Amphidamantis filium imprudenter occidit: atque in exilium actus cum patre, à Peleo domi in contubernium acceptus, Achilles amasius efficitur.

Αχαιου, ἢ Πειριάδου τῆς Φέρητος, ἢ, καὶ ἄλλως φησὶ φιλοκράτης, Πολυμήλεος τῆς Πηλέως. ὅπως ἐν Ὀπουντί (τῇ Λοκρίδῳ) διενοχθεῖς ἐν παιδίᾳ, ὡς ἀπαγάγων παῖδων παῖδα Κλυσώνυμον τὸν Ἀμφιδάμαντος [ἄκων] ἀπέτεινε, καὶ φυγὴν μὲν τῆς πατρὸς, ὡς Πηλεὺς κατ' ἑαυτοῦ, καὶ Ἀχιλλέως ἐρρωμένον γίνεσθαι.

CAP. XIII.

Κ Ε Φ. ιγ.

Porro Cecrops indigena, ac geminus, id est, humano simul & serpentino corpore præditus, in terra Attica regnavit, & quæ prius Acta dicebatur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque diis fuisse decreto concessam aiunt urbem occupandam potestatem, sanè in quibus potissimum privatos honores unusquisque adipisci posse videretur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente, ad mediam arcem terra, fretum repente excivit: id loci Erechtheidem vocant. Post hunc autem Minerva comparuit: quæ lecto à se

Κεκροψ αὐτόχθων συμφύτης ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀθηκῆς ἐβασίλευσε πρῶτος καὶ πλεονεχὴς πρῶτος ἐν λεγόμενῳ Ἀκτίῳ, ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν οὐνόμασεν. ὅτι τότε φασὶν ἰδοὺς τοὺς ποταμούς καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἐμμελὸν ἔχειν πρὸς ἰδίαν ἕκαστος. ἦσαν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ὃν καὶ Ἀθηκίῳ, καὶ πλεονεχὴς τῇ περὶ τὴν πόλιν, αὐτὸς ἀκρόπολιν, αἰέθρα, θάλασσαν, καὶ νῆας ἔβη, καὶ ἑλπίδα καλοῦσι. μετὰ δὲ πόσπον ἦσαν Ἀθηνᾶ καὶ ποιεῖν ἑαμένη τῆς καταλά-

ψας Κέκροπα μάτρεα ,
 ἐρύτδσιν ἐλαίαν· ἢ γυῖ ἐν
 τῷ Πανδρόσιῳ Δίαιυνται.
 ἡγομένης δὲ εἰδῶ , ἀμ-
 φοῖν φεῖ τῆς χάρας Ἀθη-
 ναῶ καὶ Ποσειδῶνα δια-
 λύσας Ζεὺς , κριτὰς εἰδυ-
 κεν , ἐχ' , αἷς εἰπὼν π-
 ρὸς , Κέκροπα καὶ Κε-
 ράον , ἰδὲ Εὐριχθέα· θυῖς
 δὲ ποιεῖ δώδεκα· καὶ τέ-
 των διχεζόμεναν ἢ χάρα τῆς
 Ἀθηνᾶς ἐκείδῃ , Κέκροπος
 μαρτυρήσαντ' , ὅτι περ-
 τον τὴν ἐλαίαν ἐρύτδ-
 σιν· Ἀθηνᾶ μὲν οὐδ' ἀφ'
 ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἀκάλε-
 σιν Ἀθηνᾶς· Ποσειδῶν δὲ ,
 θυμῷ ὀργηθεὶς , τὸ Θεία-
 σιον [πείδιον] ἐσχεύα-
 λυε , καὶ ἢ Ἀθηνᾶς ὑφαλον
 ἐποίησιν.

§. 1. Κέκροψ δὲ γή-
 μας τὴν Ἀκταίην κόρην Ἀ-
 γραύλον , παῖδας μὲν εἴς-
 χον Εὐρυσίχθονα , ὃς ἄπιμος
 μετέλλαξε· θυγατέρας δὲ
 Ἀγραύλον , Ἑρσίν , Πά-
 ροσσον Ἀγραύλου μὲν οὐδ' ἔ-
 Ἀρεῶ Ἀλκίππῃ γίνεται.
 ταύτην βίαζόμεν' Ἀλκίρ-

Cecrope occupationis suæ te-
 ste , oleam è terra produxit ,
 quæ nostrâ etiam ætate vi-
 situr in Pandrosio. Coortâ
 deinde inter utrumque con-
 tentione , ac lite de urbe , Ju-
 piter Minervam Neptunūm-
 que inter se pacavit : iisq̃ue
 non , ut quidam memorant ,
 Cecropen , Cranaūmque , nec
 Erichtheum , sed duodecim
 deos hujusce controversiæ ju-
 dices dedit : quorum senten-
 tiâ urbs Athenæ Minervæ ad-
 judicata fuit : quando pri-
 mūm ab ea oleam , Cecropis
 testimonio , productam fuisse
 perceperunt. Minerva itaque
 de se ipsa Athenis nomen im-
 posuit. At Neptunus mirum
 in modum iratus , Thriasium
 campum pessimè afflixit : at-
 que Atticam universam pela-
 go inundavit.

§. 2. Ad hæc Cecrops A-
 graulon Actæi filiam in con-
 jugium duxit , ex eâque ma-
 rem quidem suscepit , Erysich-
 thonem , qui sine maribus li-
 beris è vita decessit : filias
 verò , Agraulon , Hersen &
 Pandrosion. At ex Agraulo ,
 ac Marte gignitur Alcippe.
 Huic vim inferre Halirrho-

thius Neptuni & Eurytes nymphæ filius à Marte deprehensus occiditur. Quamobrem Neptunus Martem in Areopago cædis reum agit. Is duodecim deorum sententiâ judicatus absolvitur.

§. 3. At Cephalus, Herfes & Mercurij filius, quem cum Aurora suprâ modum amaret, correptum secum asportavit in Syriam, ibique illius concubitu grvida fit, & Tithonum peperit: cui Phaëthontem filium fuisse produnt. Hujus autem fuit Astypous, ex quo Sandochus: qui è Syria profectus in Ciliciam, Celenderin urbem condidit: ductâque in matrimonium * Thanace Megeffari filiâ, Cinyram Assyriorum Regem procreavit. Hic Cinyras cum in Cyprum se contulisset, cum populo, Paphum condidit, ductâque inibi uxore Metharme Pygmalionis Cypriorum regis filiâ, Oxyporum & Adonin genuit: necnon filias Orsedicen, Laogorénque & Bræfiam ex eadem suscepit. Hæ verò ob Veneris iram alienigenis permistæ viris, vitam in Ægypto cum morte commutarunt.

ῥόδι⊕ ὁ Ποσειδῶν⊕ καὶ
νύμφης Εὐρύτης, ὑπὸ Ἀ-
ρεως φεραδείς κτείνεται.
Ποσειδῶν δὲ ἐν Ἀρείῳ πύ-
γῳ κτείνεται, διελζόντων ἑξή-
δεκα δίων Ἀρη, καὶ ἀπο-
λύεται.

§. γ. Ερφης δὲ καὶ Ερμού
Κέφαλλ⊕, οὗ ἐραδίτισσα
Ἡώς ἤρπασε καὶ μετῴσσε
ἐν Συρίᾳ, παῖδα ἐγέννησε
Τιθωνόν. ὃ παῖς ἐγένετο
Φαίδων τέττε δὲ Ἀστυόος·
τῷ δὲ Σάνδοκος, ὅς ἐκ
Συρίας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν,
πόλιν ἔκτισε Κελένδειν.
καὶ γήμας * Θανάκῳ τῷ
Μεγασάρεσσι [Κινύρεσσι] ἑξή-
Λαυεῖαν βασιλέα ἐγέννη-
σε. Κινύρεσσι ἔτ⊕ ἐν Κύ-
πρῳ Φεραμόμῳ⊕. οὗ
λαῶν ἔκτισε Πάφον· γήμας
δὲ ἐπεὶ Μεδαρμῶν κόρην
Πυγμαλίαν⊕ Κυπρίων
βασιλέως, Ὁξύπορον ἐγέν-
νησε καὶ Ἀδωνιν· οὗς δὲ
τίποτις θυγατέρες Ὀρσεδί-
κῳ, Λαογόρῳ καὶ Βρα-
σίᾳ. αἵ ται δὲ διὰ μίῳιν
Ἀφροδίτης ἀλλοτρίοις ἀν-
δράσι συνδιναζόμεναι, τὸν
βίον ἐν Αἰγύπτῳ μετήλλα-
ξαν.

§. 3. Ἀδωνις δὲ ἐπὶ πατρὶ
 ᾧν, Ἀρτεμιδος χέλυ, πα-
 ροῖς ἐν δόρυς ὑποσύδεις, ἀπὶ
 δαυε. Ησίοδος δὲ αὐτὸν φοί-
 ρικος καὶ Ἀλφεισβοῖας λέγει·
 Πανυσσις δὲ φησὶ Θέοντα
 βασιλεὺς Ἀσσυρίων, ὃ ἐχρ
 αμυρην Σμύρναν. αὐτὴν καὶ
 μῦθον Ἀφροδίτης, ἐν δὲ αὐ-
 τῷ ἐπὶ μα, ἴχαι τῷ πατρὶ
 ἐρετα καὶ σωρεζόν λαβῶσα
 ἢ προφὸν ἀγορεύει τῇ πα-
 τρι νύκτας διδάττει σωδονέ-
 σθαι. ὃ δὲ, ὡς ἡ δειτο, σπασά-
 μιν ἐξίφθ, ἐδίωκαν αὐ-
 τῷ ἢ δὲ, παραχρηταλαμ-
 ναομένην, διὰ ἵς ἐνέξατο ἀ-
 θανῇ ἡμέλῃ. διὰ δὲ κατὰ
 κλίμαρτες, αὐτῷ εἰς δύν-
 αρον μετέλλαξαν, ὃ καλούσι
 σμύρναν· διὰ μάλιστα δὲ
 ὅτε ἐν γένει, ἢ δένδρε ῥα-
 γνύθ, ἡμνηθῆναι ἢ λεγέ-
 ρμον Ἀδωνιν, ὃν Ἀφροδίτη
 διὰ χέλλοδ ἐπὶ νήπον κρύφα
 διὰ εἰς λαγνάτῃ κρύψασα,
 Περσιφόνῃ παρείσατο. ἐκείνη
 ἢ ὡς ἐθεάσατο, ἐκ ἀποδί-
 δει. κείσας δὲ ὅτι Διὶς ἡμο-
 μένης, εἰς [αἵς] καίρας διη-
 ρέθη ὃ ἐνιαυτός καὶ μίαν ἡ-
 παρ' ἑαυτῇ μένειν ἢ Ἀδωνιν·
 μίαν δὲ καὶ Περσιφόνῃ

§. 4. Adonis autem puer ad-
 huc, Dianæ iracundiâ, in ve-
 natione ab apro percussus in-
 teriit. Hunc Hesiodus Phœ-
 nicis & Alphesibœæ filium
 fuisse ait. Panyasis verò, de
 Thoante Assyriorum Rege,
 qui Myrrham filiam habuit,
 natum refert. Hæc Myrrha
 per iram Veneris, quod eam
 nihili faceret, patris amore
 corripitur: atque usa nutricis
 operâ, cum infcio patre no-
 ctes duodecim concubuit. Is,
 ubi rem sensit, stricto in filiam
 ense, impetum facit: quæ, cum
 jam comprehenderetur, deos
 rogat, ut nusquam appareat.
 Tum dij illam miserati, in ar-
 borem sui nominis commuta-
 runt: ac decimo post mense,
 rescissâ arbore, Adonin ex ea
 filium fuisse ferunt. Quem
 Venus formæ ergo infantem
 adhuc clam diis in arca occul-
 tatum, ante Proserpinam con-
 stituit: quem simul ac illum
 conspexit, se reddituram ne-
 gavit. Delato ad Jovem judi-
 cio, tres in partes annum par-
 titus est, ut unam apud seip-
 sum, alteram cum Proserpi-
 na, tertiam demum cum Ve-
 nere Adonis permaneret, im-
 peravit.

peravit. Adonis autem, quæ pars sibi ab Jove distributa fuerat, eam ipsi Veneri attribuit. Nec longo post tempore, inter venandum Adonis ab apro vulneratus occidit.

§. 5. Post, ubi Cecrops humanitatem exiit, Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse narratur, ductâ à Lacedæmone Pediade Meneris filiâ, Cranaen genuit, & Cranachmen, & Athidem: quæ cùm, virginitate necdum expugnatâ, obiisset, Cranaus ab ea terram Athidem vocitavit: ubi post Cranaum expulsum regnavit Amphictyon.

§. 6. Hunc nonnulli Deucalionis, alij verò indigenæ hominis filium fuisse dicunt: qui, cùm duodecim annos regnum, tenuisset, ab Erichthonio pellitur: hunc Hephæstes, ex Cranae Athidis nata filium esse aiunt. Sunt etiam, qui Volcani & Palladis esse velint, hunc in modum; Minerva olim arma sibi conflare volens, ad Vulcanum adierat. Hunc interim

προσέταξε. τῷ δὲ ἐπέειπε
ἄλλ' Ἀφροδίτη. ὃ δὲ Ἀδωνίς
ταύτῃ προσέειπε καὶ ἡ
ἰδίαν μοῖραν. ὅσπερ δὲ θυρῶν
Ἀδωνίς ὑπὸ σὺν πληγῇς ἀπὸ δαίμονος.

§. 5. Κέκροπος δὲ ὑποδα-
ρόντων, Κράναος * αὐτό-
χθον, ἐφ' ᾧ τὰν ἐπὶ Διὶ
καλίων ἀέρας κατα-
κλυσθὲν ἡμέδα· οὗ γή-
μας ἐκ Λακεδαιμόνων Πε-
διάδα τῷ Μένειντ ἐγγύ-
νησε Κρανάλῳ, καὶ Κρα-
νάχμῳ, καὶ Ἀτθίδῃ· ἥς ἀ-
ποθανύσης ἐπὶ παρδίνῃ, ἡ
ἔσχεν Κράναος Ἀτθίδα
προσηγόρευσε. Κρανάων δὲ
ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων ἐβα-
σίλει.

§. 6. Τοῦτον ἔνιοι τῷ
Διὶ καλίωνος, ἔνιοι δὲ αὐ-
τόχθονον λέγουσι. Βασιλεύ-
σαντα δὲ αὐτὸν ἐπὶ δαδὶν
(ἐπὶ) Εὐχρόνῳ ἐκβάλλει·
ταῦτον οἱ μὲν Ἡφαίστῃ τῆς
Κρανᾶς θυγατρὸς Ἀτθίδος
εἶναι λέγουσιν· οἱ δὲ, Ἡφαι-
στου καὶ Ἀθηνᾶς, ὥπως Ἀθη-
να παρεχρόετο πρὸς Ἡφαι-
στον, ὅπλα κατασκευάσει
δείλυσαι· ὃ ἐγκαταλειμ-
μένος ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς

ἐπιθυμίαν ἔλιδε τῆς Ἀθηνᾶς· καὶ δὴ ὡκύνετο αὐτὴν ἤρξαι· ἡ δὲ, ἰσχυρὰ ὡς δὲ ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο πολλῇ αἰδέσσει, ὡς δὲ γὰρ χαλδῆς, ἐπιβύτο στυγερῶν· ἡ δὲ ὡς σάφειον καὶ παρθένης ἔσσε, ἐκ ἠνέχετο· ὅ δὲ ἀπαυέσμενοι εἰς τὸ σέλας τῆς θεᾶς ἐκείνην καὶ μυσχεῖσθαι, εἰς ἀπομάχασθαι τὸ γόνον εἰς γλῶττιν ἔρριψεν. φεγγύς δὲ αὐτῆς, καὶ τὸ γόνον εἰς γλῶττιν ἔρριψε, E-
 ριχθόνιος γένετο. αὐτὸν Ἀθηνᾶ κρύφα τῷ ἄλφειον ποταμῷ ἔστρεψεν, ἀδάνειον δόλυσεν ποιῆσαι· καὶ καταδύσας αὐτὸν εἰς κύστιν, Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπι παρὰ τὴν Πύλον, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ πλὴν κύστιν ἀνοίγειν. αἱ ἀδελφαὶ τῆς Πανδρόσου ἀνοίγουσιν ὑπὸ πειρῆς, καὶ θεῶνται τῷ βρέφει παρεπιρραμμένον δράκοντα· καὶ ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ἀπὸ αὐτοῦ διεφθάρησαν αὐτὰ δράκοντες· ὡς δὲ ἔνιοι, δι' ὀργὴν Ἀθηνᾶς, ἐμμανεῖς γινόμεναι, καὶ τὰς τῆς ἀκροπόλεως αὐταὶ ἔρριψαν· ἐν δὲ τῇ πεμένει τραπεζῇ E-
 ριχθόνιος, ἐκ-

constuprandæ desiderium incessit: eamque attrectare ag-greditur. Hæc verò fugit: utque proximè eam venit, in summa erat necessitate, claudicabat enim, Deam ini-re conabatur. Ea verò, ut pudica erat, & virgo, vi-rum non admittebat. Vol-canus demùm tentigine rup-tus in virginis femur semen effudit. Tum tristata, semen lana deterfum in terram de-jecit, ac mox in fugam se dedit. Intereà verò ex de-misso in humum semine gi-gniture Erichthonius. Hunc clam diis aliis, dum immorta-lem facere studet, educavit: positumque in cista Pandro-fo, Cecropis filiam commen-davit: interdicitque ne cistam retergeret. At Pandrosi soro-res, quòd curiosæ admodum forent, cistam aperiunt. advo-lutumque secus puerum dra-conem spectant. Nec desunt qui ab eodem dracone fuisse interemptas astipulentur. A-liorum verò testimonio, Pal-ladis irâ, furore percitæ, de summa sese arce præcípites ejecerunt. Intereà verò Erich-thonius in templo à Minerva

ipsa enutritus, pulso Amphictyone, Athenarum regno potitus est, ac Minervæ signum in arce constituit: nec non Panathenæorum celebritatem instituit: Pasitheaïque Naidem nympham uxorem accepit: ex qua ipsi Pandion natus est.

§. 7. Denique Erichthonio vitâ functo, ac in primo Palладis fano sepulto, Pandion regnum adipiscitur: quo regnante, Ceres Dionysiusque in Atticam venire. Atqui Cererem Eleusine Celeus suscepit. Dionysius verò ab Icario hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoque vini faciendi rationem didicit. Is igitur dei beneficia mortalibus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum, atque animi causâ sese largiis poculis invitassent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati, Icario necem fustibus intulerunt: verum postridie, recognitâ, ipsum sepeliverunt. Erigonæ verò filix patrem vestiganti herilis canis, cui Mæra nomen fuit, Icarium consecrari solita, ca-

καλὸν Ἀμφικτόνα, ἐβαιο-
λάσιν Ἀθῶν. καὶ τὸ ἐν
ἀκροπόλει ξόανον τῆς Ἀθη-
ναῖς ἰδρύσατο, καὶ τῆς Παι-
ναθῶναιων τῶν ἑορτῶν σωμα-
στήσατο· καὶ Πασιθέαν Νηϊ-
δα νύμφην ἔγημεν. ἐξ ἧς
παῖς Πανδίων ἐγενήθη.

§. 7. Βεῖχθονίῳ δὲ ὑποδα-
νόσας καὶ παρὲν ἐν τῇ
αἰ, τῇ τεμένει τῆς Ἀθῶναι,
Πανδίων ἐβασίλευσεν ἐφ' ᾧ
Δημότῃ καὶ Διόνυσος εἰς
τὴν Ἀθηναίαν ἦλθον. ἀλλὰ
Δήμητρα μὲν Κελεὺς εἰς τὴν
Ἐλευσίναν ὑπεδέξατο· Διόν-
υσον δὲ Ἰκάρειος καὶ λαμ-
βαίνει παρ' αὐτῆς κλήμα ἀμ-
πίλου. καὶ τὰ πρὸς τὴν οἶνο-
ποιάν μανθάνων· καὶ ταῖς
τῷ θεοῦ δωρήσασθαι θέλων
χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖ-
ται πρὸς πναι ποιμένας, οἱ
γδοσάμενοι τῷ ποτῇ, καὶ χα-
εἰς ὑδατος ἀφειδῶς δι' ἡδο-
νῇ ἐκλύσαντες, παρ-
μάχθαι νομίζοντες, ἀπέκ-
τειναν αὐτόν. μετ' ἡμέραν δὲ
νοήσαντες ἔδειξαν αὐτόν.
Βεῖζον δὲ τῇ θυγατρὶ τῆς πα-
τρίδος μάδύσας, κύων σωμα-
θήνης, ὄνομα Μαίρα, ἣ τῇ

ἰκεῖν σωαίπτο, ἔνεκρον
 ἐμύονσι. καὶ καίνη αὐτοδύ-
 ρομένη ἔπατρεα, ἐαυτῷ
 ἀνέρπτοι. Πανδίων δὲ γή-
 μας Ζεῦξίππῳ τῆς μητρὸς
 τῷ ἀδελφῷ, θυγατέρεα μὲν
 ἐτίκυσσι Πρύκλῳ καὶ Φιλο-
 μόλῳ· ταῦτα δὲ διδύμοις
 Ερεχθία καὶ Βύτῳ. πολέμῳ
 ὃ ἐξαναστῆθε· τοῦ Λαέρ-
 δακον ἐπὶ γῆς ὄρον, ἐπικα-
 λίσσας βοηθὸν ἐκ Θρακίης
 Τηρέα· Ἄρει θεῷ δὲ πόλε-
 μον συὸς αὐτῷ πατορῶσαι,
 ἔδωκε Τηρεὶ τοῦ γάμον· ὃ
 ἐαυτῷ θυγατέρεα Πρύκλῳ· ὃ
 δὲ ἐκ παύτης γυνήσας ταῖδε
 ἔττω, καὶ Φιλομόλῳ ἐρε-
 δεῖς, ἐφθερε καὶ πάντῳ, οἰ-
 πῶν τιθάναι Πρύκλῳ, κρύ-
 πτον ὅτι τὴν χρεῖν. αὐτὸς δὲ
 γήμας Φιλομόλῳ, συνηυ-
 νάζετο, καὶ τὴν γλάσσαν ἐξέ-
 τιμῳ αὐτῆς· ἢ ὃ ὑφῆμας ἐο-
 πύκῳ χάμματα, καὶ διὰ τύ-
 πων ἐμύονσι Πρύκῳ καὶ
 ἰδίας συμφορῆς· ἢ δὲ ἀναζη-
 τήσασσι τὸ ἀδελφῷ, κτείνει
 ὃ ταῖδε Ἰτῳ, καὶ αὐτοῦ
 σισσι, Τηρεὶ δὲ πτοῦ ἀγνοῦν-
 τι περὶ θῆσι· καὶ μὲν τῆς
 ἀδελφῆς διαπαχέως ἐφυγῳ. Τηρεὶ δὲ αἰσδόμῳ, ἀπά-
 σαι πύκῳ ἰδίῳ κατ'. αἱ δὲ, ἐν Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος

daver vbinam delitesceret, in-
 dicavit. Tum filia patrem de-
 flens, seipsam ex arbore sus-
 pendio necavit. Pandion inte-
 terea, ductâ uxore Zeuxippe
 matris suæ sorore, filias Proc-
 nen ac Philomelam, & gemi-
 nos Erechtheum Buténque,
 suscepit. Dein, conflato in
 Labdacum bello, de terræ fi-
 nibus, in belli societatem Te-
 reum Martis filium ex Thra-
 cia convocavit : eoque bello
 per ejus auxilia præclarissimè
 gesto, Procnem filiam suam
 Tereo nuptui collocavit. Hic,
 suscepto ex ea Itye filio, Phi-
 lomelam ductam comprimere
 inde huic linguam dissecuit;
 ea verò per litteras in peplo
 contextas, suas ipsius Procnæ
 sorori miseras significavit.
 Hæc post quæsitam germa-
 nam, Ityn puerum trucidat-
 um, elixatumque Tereo in-
 scio epulandum apposuit, ac
 repente cum sorore profugit.
 Tereus, cognito facinore, ab-
 reptâ securi, fugientes inse-
 quitur. Hæc verò, cum jam
 Dauliam. Phocidis urbem

pervenissent , circumseptæ ,
deos rogant in avem mutari.
Tum Procne fit lusciniæ , Phi-
lomela verò in hirundinem
transformatur. Ad hæc Te-
reus in upupam commutatur.

CAP. XIV.

INde Pandion , ubi fato
concessit , filij divifere in-
ter se patrias facultates , &
Erectheus regnum cepit. Sa-
cerdotio autem Minervæ Ne-
ptunique Butes Ericthonij fi-
lius honestatur. At Erech-
theus Praxitheat Phrasimi ,
& Diogenæ Cephiso natæ fi-
liam uxorem duxit , ex qua
filios habuit mares , Cecro-
pem , Pandorum , & Metio-
nem : fœminas verò Procrin ,
Creusam , Chthoniam Ori-
thyiam , quam postea Boreas
rapuisse dicitur. Chthoniam
Butes in conjugio habuit. At-
que Xuthus Creusam duxit ,
& Procrin Cephalus Deionei
filius. Hæc , sumptâ coronâ
aureâ , Pteleonti subigitur , &
à Cephalo deprehensa , ad
Minoen confugit. Hic ejus
etiam amore correptus est ,
ejusque concubitus impe-
trat. At , si mulier hæc cum

ἡρόμαια ἀρεκτάληπτοι,
δοῖς εὐχονται ἀποφραδῆ-
ναι· καὶ Πέρινη μὲ γίνεταί
ἐφιδὸν· Φιλομήλα δὲ χε-
λιδὸν. ἀπαρνεῖται δὲ τῇ
Τηρεὺς, καὶ γίνεταί ὑπὸφ.

Κ Ε Φ. ΙΔ.

ΠΑΝΔΙΩΝ Θ ΔΕ ΑΠΟΔΑ-
ΝΟΤΙ Θ, ΟΙ ΠΑΙΔΕΣ Τῆ
ΠΑΤΡΩΣ ΕΙΜΕΡΙΣΑΝΤΟ· Τῇ Θ ΒΑ-
ΣΙΛΕΙΑΝ ΕΡΕΧΘΕΥΣ ΛΑΜΒΑ-
ΝΕΙ· Τῇ Θ ΙΕΡΟΣΟΥΛΩ Τ' ΑΔΙΩΝΕΙ
Τῇ Τῆ ΠΟΣΕΙΔΩΝ Θ Τῇ ΕΙΡΗ-
ΔΟΝΙΩ ΒΥΤΗΣ· ΔΗΜΑΣ ΔΕ Ε-
ΡΕΧΘΕΥΣ ΠΡΑΞΙΘΕΑΝ Τῆ
ΦΡΑΣΙΜΩΝ, ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΕΑ
ΤῆΣ ΚΗΡΙΣΤΩ, ΕΓΧΕΥΣΑΝ
ΚΕΚΡΟΠΗ, ΠΑΝΔΟΡΩΝ, ΜΗ-
ΤΙΟΝΑ· ΔΟΥΛΑΤΕΡΑΣ ΔΕ, ΠΡΟ-
ΚΡΙΝ, ΚΡΕΥΣΑΝ, ΧΘΟΝΙΑΝ,
ΩΡΕΙΘΙΑΝ, ὡς ἦρπασε ΒΟ-
ΡΕΑΣ· ΧΘΟΝΙΑΝ ΜΟΥ ΕΓΧΕ-
ΜΕ ΒΥΤΗΣ· ΚΡΕΥΣΑΝ ΔΕ ΕΥ-
ΔΟΣ· ΠΡΟΚΡΙΝ ΔΕ ΚΕΦΑ-
ΛΩ· Ο ΔΗΙΟΝΕΩΣ Τ' Η ΔΕ,
ΛΑΒΟΥΣΑ ΧΥΣΟΥΣ ΤΕΦΑΡΩΝ,
ΠΤΕΛΕΥΝΠ ΣΩΜΕΥΝΑΖΕΤΑΙ·
ΚΑΙ ΦΩΡΕΥΘΕΙΣΑ ὑπὸ ΚΕ-
ΦΑΛΩ, ΠΡΟΣ ΜΙΝΩΑ ΦΕ-
ΓΗ· Ο ΔΕ ΑΥΤῆΣ ΕΓΧΕ, ΚΑΙ
ΠΙΘΕΙ ΣΩΜΕΛΕΙΝ· ΤΙ ΔΕ
ΣΩΜΕΛΔΟΙ· ΓΥΝΗ ΜΙΝΩΑ·

αἰδωάτων ὑπὸ αὐτῶν συνε-
 ναι. Πασφάη γὰρ, ἐπιβῆ
 πολλὰς Μίνως σιωπηνά-
 ζετο γυναιξίν, ἐφαρμάκου-
 σιν αὐτόν· καὶ ὅποτι ἄλ-
 λη σιωπηνάζετο, εἰς τὰ
 ἄνδρα ἐφίει θανά· καὶ ἔ-
 πως ἀπώλλυτο. ἔχρησ-
 ῖν (Κεφάλου) ὑπὸ κυῶα
 τυχόν, ἀκόντιον (π)
 ἰδυόβλον· ὅτι τέτοις Πέρ-
 κεις ἰδοῖσα τὸν ἄνδρα,
 τίς Κιρκίαν πίη ῥίζαν,
 πρὸς τὸ μηδὲν βλάψαι,
 καὶ σιωπηνάζετο. Δίδο-
 σα δὲ αὐτῇς τίς Μίνως
 γυνῆς, ἦσαν εἰς Ἀθή-
 ναι· καὶ διαλλαγῆσαι Κε-
 φάλη, μετὰ τήτου πε-
 ραίνεται εἰς θῆραν· ὑπὸ
 γὰρ θηροπικῆ. Διόκου-
 σαν γὰρ αὐτῶν ὅτι τῇ λοχ-
 μῇ ἀγροήσας, Κίραλη
 ἀκοντίζει, καὶ τυχόν ἀπο-
 κτείνει Πέρκειν. καὶ κει-
 θεῖς ὅτι Ἀρεοπάγῃ, θυ-
 γῆν αἰδοῖον καταδικάζε-
 ται.

Minoe concubuiſſet, nullā
 potuiſſet ratione ſervari: nam
 Paſiphē, quod cum multis
 mulieribus Minoen rem ha-
 bere non ignorabat, eum ve-
 neficiiis infecit, ut quoties ſe-
 cum alia cubaret, in illius ar-
 tus viperæ irruerent imma-
 nes: eūque in modum pelli-
 ces Paſiphaë diſperdebat.
 * Cephalus igitur, pernicioſiſ-
 ſimum habebat canem (cui
 Lælapī nomen fuit, & quem
 nulla fera poterat evitare.)
 Jaculum ad hæc, cujus iectus
 neminem unquam feſellit. In-
 ter hæc Procris conſpicata vi-
 rum, Circæam ſumens radi-
 cem, ne quid ſibi obeſſet,
 concumbit. At verita rursus
 Minois conjugem, Athenas
 proficiſcitur: & in Cephalī
 gratiam rediit, & cum eo ad
 venandum concedit: quippe
 quæ venandi ſtudio mirificè
 oblectatur. Hæc occultè vi-
 rum inſecuta, inter fruteta la-
 titabat, ejusque motu permo-
 verit virgultam maritus ſen-
 tiens, jaculum inevitabile miſit, eo-
 que percuſſam uxorem
 Procrin interfecit. Quocirca
 Cephalus ab Areo-
 pagi iudicibus exilio ſempiterno
 damnatur.

§. β. Ωρεθῦαν δὲ π-

§. 2. Interea verò Orithyiam

Ilissum amnem trajicientem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hæc illi filias Cleopatram, & Chionen: mares autem, Zeten & Calain aligeros peperit: qui cum Jasone in Colchos navigantes, & Harpyias insectantes moriuntur: sive, ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt.

§. 3. Cleopatram Phineus conjugem cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus & Pandion: his auctus filiis, ex Cleopatra Idæam, deinde Dardani filiam sibi matrimonio sociavit. Ea verò privignos, quod ipsam in stuprum illicere voluissent, falsò apud apud patrem infimulat. Huic ille credulus, ambos oculis privat. Interea Argonautæ cum Boreæ filiis illuc appulsi, in Phineum animadvertunt.

§. 4. Chione autem Neptuno admiscetur: quæ cum clam patre Eumolpum peperisset, ne detegeretur: in mare deiecit infantulum, hunc statim Neptunus exceptum, in Æthiopiam transfert, & Ben- thesycymæ filix suæ alendum

ἔρσαν ἐπὶ Ἰλισσοῦ ποτα-
μοῦ, ἀπάσας Βορέας συν-
ἤλθε. ἡ δὲ φῦν᾽ Δυγατί-
ρας μὲν Κλεοπάτραν, [χ']
Χιόνιν· υἱὸς δὲ Ζήτην χ'
Καλκίην περρωτὲς. οἱ πλείον-
τες σὺν Ἰάσονι, καὶ ταῖς ἀρ-
πίας διώκοντες, ἀπὸ δανον·
ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει,
ὅτι Τένον ὑφ' Ἡρακλέους
ἀπώλοντο.

§ γ. Κλεοπάτραν δὲ ἔ-
γημε Φινδ᾽· ὃ γίνονται
παῖδες ἐξ αὐτῆς Πλήξιπ-
πος καὶ Πανδίων· ἔχων δὲ
τέττις ἐκ Κλεοπάτρας παῖ-
δας, Ἰδαίαν ἐγάμησεν τὴν
Δαρδάνην. καὶ καίην τῇ σαρ-
γόνων σφῆς Φινεία φθορὰν
καταψάλλεται. καὶ περὶ-
σας Φινεύς, ἀμφοτέρους
τυφλοῖ. ὅρα πλείοντες δὲ οἱ
Ἀργοναῦται σὺν Βορεάδαις
κολάζονται αὐτόν.

§. δ. Χιόνη δὲ Ποσειδῶ-
νι μίγνυται. ἡ δὲ κρύφα
τῷ πατρὶ Εὐμολπον τεκοῦ-
σα, ἵνα μὴ γήνηται κατα-
φανές, εἰς τὸ βυθὸν ῥίπτει τὸ
παιδίον· Ποσειδῶν δ' αὖτε
λόβουτο, εἰς Αἰθιοπίαν κο-
μίζῃ· καὶ δίδωσι Βενθσι-

κῆμη στέφανον ἀπὸ θυγατρὸς
 καὶ Ἀμφιτρίτης. ὥς δὲ ἐπε-
 ληώθη, * εἶνδεν ὁ Βενθησι-
 κῆμος αὐτὸς, τὴν ἑστῶσαν αὐ-
 τῇ ἥβῃ θυγατρίαν δίδωσιν. ὁ
 δὲ καὶ τὸ ἀδελφικὸν τῆς γα-
 μειώσεως ἐπιχέρησεν βιάζε-
 σθαι. καὶ διὰ τῆτο συγασθε-
 νείας μὲν Ἰσμάρου τὸ παῖδός,
 πρὸς Τεγεύειον ἦκε, Θρακῶν
 βασίλειά. ὃς αὐτῷ τῷ παιδί
 τὴν θυγατέρα συνώκησεν. ὅπ-
 τελευθῶν δὲ ὕστερον Τεγε-
 εῖω καταφανὲς γίνετο· καὶ
 πρὸς Ἐλευσινίαις φάγει καὶ
 φιλίαν παιεῖν πρὸς αὐτούς.
 αὐτὸς δὲ Ἰσμάρου πλευτή-
 σαντος, μεταπηρομένης ὑπὸ
 Τεγεύειου ὄψανεν, καὶ
 τὴν πρὸς τέττε μάχην διαλυ-
 σάμενος, τὴν βασιλείαν παρέ-
 λαβε. καὶ πολέμῳ ἐς αὐτὸν
 πρὸς Ἀθηναίους καὶ Ἐλευσι-
 νίους, ὅππληθεὶς ὑπὸ Ἐλευ-
 σινίων, μὲν πολλὰς συνεμάχετο
 Θρακῶν δυνάμειος. ἔρχετο
 τὸν Ἀθηναίων νίκης χρο-
 μένῳ, ἔχρησεν ὁ θεὸς κα-
 τὰ τὸν νόμον, ἐὰν μίαν
 ἥβῃ θυγατρίαν σφάξῃ. καὶ
 σφάξαντος αὐτὴν τὴν γεωπά-
 τῳ, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυτὰς
 ἐκτίσφαξαν. ἐπιποίνοντο γὰρ,

commendat, & Amphitritæ.
 Qui, cum ætatis integræ fuit,
 intus Benthescymes conjux,
 huic alteram filiarum uxorem
 dedit. Hic autem uxoris quo-
 que suæ sorori vim inferre ag-
 greditur. Quamobrem exilio
 multatus, cum Ismaro filio
 ad Tegyrrium Thraciæ regem
 confugit: qui filiam ipsius fi-
 lio conjugavit. Deinde verò
 insidias Tegyrrio quoque
 comparasse detectus, ad Eleu-
 sinios aufugit, eorūque a-
 micitiā sibi conciliavit. Rur-
 sus autem, Ismaro filio de-
 functo, à Tegyrrio revocatus
 in Thraciam redit, ac solutā
 inter eos discordiā, regnum
 accepit. Mox conflato inter
 Athenienses & Eleusinos
 bello, adscitus ab Eleusiniis,
 magno cum Thracum exerci-
 tu opem laturus advenit. At
 Erechtheo de Atheniensium
 victoria sciscitanti, deus rem
 bellicam præclarè gesturum
 cecinit, si filiarum unam ju-
 gularisset. Qui cum natu mini-
 mam immolasset, & reliquæ
 tum omnes sese jugularunt.
 Siquidem, ut quidam testati
 sunt, de se vicissim occidendis
 ὥς ἑφασάνηντες, συναμείσαν
 conspirarunt.

conspirarant. Commissa verò post immolationem pugna, Erechtheus Eumolpum obtruncavit.

ἀγῆλας σφαπλάδα. γ-
νομίης δὲ μὴ σφαγῶν τ-
μάχης, Ερεχθεὺς μὲν αὐτὸν
Εὐμολπον.

§. 5. Inde verò ubi Neptunus cum ipsius domo Erechtheum dissolvit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administravit, & is, ductâ in conjugium Metiadusa Eupalami filiâ, Pandionem filium sustulit. Hic unâ cum Cecrope patre regnans, à Metionis liberis per seditio- nem ejectus fuit. Hinc Megara ad Pylam profectus, ejus filiam Peliam jamdudum nubilem, uxorem cepit: à qua deinde urbis regno præficitur. Nam, cùm Pylas Biantem patrum occidisset, Pandioni genero regnum tradit: ipse verò traducto in Peloponne- sum populo, Pylum urbem condit. Interea Pandioni Me- garis regnanti, nati sunt filij Ægeus, Pallas, Nifus, & Lycus. Nonnulli autem Ægeum Scyrij filium esse aiunt; sed sibi Pandionem supposititium fuisse.

§. 6. Ποσειδῶν τ- δὲ καὶ
τ- Ερεχθεῖα, καὶ τ- οἰκίαν
αὐτῆς καταλύσας τ- , Κέ-
κροψ ὁ πρεσβυτάτ- τ-
Ερεχθεὺς παίδων, ἐβή-
λευσεν. ὃς γήμαι Μηνά-
δεσσαν τ- Εὐπαλάμης παῖδα
ἐτέκνωσεν Πανδίωνα. ἔτ-
μὴ Κέκροπος βασιλεύων,
ὑπὸ τ- Μητίωνος ὑῶν κα-
τάν ἐξεβλήθη. καὶ τ-
γυρόμεν- εἰς Μέγαρον πρὸς
Πύλαν, τ- ἀγαίνε θυγατέρα
Πελίαν γαμήν. αὐτὸς καὶ τ-
πίλεως βασιλεὺς ὑπὸ αὐτῆς
καθίσταται. κτείνει γὰρ Πύλαν
τ- τῷ πατρὸς ἀδελφὸν Βίαν-
τα, τ- βασιλείαν δίδωσι Παν-
δίονι. αὐτὸς δὲ εἰς Πελο-
πόννησον σὺν λαῷ παρ-
νόμω τ- , κτίζει πόλιν Πύ-
λον. Πανδίονι δὲ ἐν Μεγά-
ροις ὄντι, παῖδες ἐγένοντο,
Αἰγίς, Πάλλας, Νῖφος,
Λύκος. ἔνιοι δὲ Αἰγία Σκυ-
εῖν τ- λέγουσιν. ὑποβλήθη-
ναι δὲ ὑπὸ Πανδίων-.

§. 6. Demùm post Pandio- nis obitum, ejus filij, perducto

§. 5. Μετὰ δὲ τ- Πανδίο-
ν- τελευτῇ, οἱ παῖδες

αὐτῷ στρατεύσαντες ἐπ' Ἀθῆ-
ναι, ἐξέβαλον τὴν Μηπο-
ρίδα, καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς α-
ρχῆς διείλον· εἶχε δὲ τὸ παῶ
κράτ' Ἀιγυί· γαμψὶ δὲ
παῖτον μὲν Μήτηρ πλὴν
Οπητ'· δευτέρην δὲ
Χαλκιδίαν πλὴν Ρηξήνο-
ρος· ὡς δὲ ἐκ ἐγγύς το παῖς
αὐτῷ, διδοικῶς τὴν ἀδελ-
φοίς, εἰς Πυθίαν ἦλθε,
καὶ περὶ παίδων γονῆς ἐμαν-
τιόετο· ὃ δ' ὁ θεὸς ἔχρη-
σεν αὐτῷ·

Ἀποῦ τὸν παρῶντα πα-
δίονα, φέρτατε λαῶν,
Μη λύσης ἄνιν ἐς ἄκρον
Ἀδριαίων ἀφίκηαι.

§. 3. Ἀποῦν [δὲ] τὸν
χρησμένον, ἀρῶν πάλιν εἰς
Ἀδρία· καὶ Τροίαν δι-
εύων, ἐπὶ ξενύται Πηλεῖ
τῷ Πέλοπος· ὃς ὁ χρησμένον
σωεῖς, μεθύσας αὐτὸν τῇ
δυγατρὶ συγκατίκλινεν Αἴ-
δρα· τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ
Ποσειδῶν ἐπαρσίασεν αὐ-
τῇ· Αἰγυὶς δὲ ἐπιλάμα-
ν' Αἴδρα, ἐκ ἄρρενα
γυνήσιν, τρέφειν, καὶ πρὸ
ἑσσυ μὴ λέγει· ἀπίστις δὲ
λαοὶ πνι πίτρε· μάχαρον,
καὶ στίδλα, εἰπὼν, ὅτι

in Athenas exercitu, Metio-
nidas ejecerunt, ac regnum in
partes quatuor distribuerunt:
sed penes Ægeum summa im-
perij fuit. Hic primam uxo-
rem Metam Opletis filiam,
alteram verò Chalciopen
Rhexenore natam duxit. At,
ubi nullâ se prole augeri vi-
deret, fratrum metu ad Pythiam
adit, deque filiorum proge-
nie responsum dari sibi postu-
lavit, cui deus ita vaticina-
tus est,

*Μαῖτε novâ virtute, pedem,
qui prominet utri,*

*Ne prius exolvas, quàm
scandas Palladis arcem.*

§. 7. At ipse ambigens quid
hoc sibi vellet oraculum, A-
thenas iterùm accedit, ac per
Træzenem iter faciens, à Pit-
theo Pelopis filio hospitio re-
cipitur. Qui, quoniam ora-
culum intellexerat, Ægeo vi-
no madenti filiam Æthram
comprimendam summisit.
Huic nocte eadem se Neptu-
nus conjunxit. Ægeus interea
Æthræ præcepit, ut, si ex ea
masculus nasceretur, educa-
ret; néve, cujus ille filius esset,
indicaret: ensen & calceos
subsaxo abditos reliquit: hæc

locutus, cūm per ætatem puer faxum subvolvere queat, ea tolleret, eūmque clam cum hisce omnibus ad se rebus emitteret. Ipse interim Athenas contendit: necnon Panathenæorum certamen aggreditur celebrare, in quibus Minos filius Androgeus omnibus victoriâ præstitit. Hunc Jupiter in Marathonium taurum misit, à quo fuit interfectus. Non desunt qui illum Athenas ad Laij certamen euntem, ab athletic ob invidiam dolo necatum fuisse prodant. Minos, auditâ filij morte, quo tempore in Paro Gratiis sacra faciebat, sublatam è capite coronam abjecit, ac tibiâ abstinuit, & sacrificium nihilo tamen seciūs absolvit: Hinc & in hodiernam usque tempestatem sine tibiis & coronis in Paro Gratiis immolant.

§. 8. Nec longo pōst tempore in mari præpotens comparatâ classē Athenas oppugnavit. Megara item, Niso Pandionis filio regnante, subvertit. Ad hæc Megareum Hippomenis filium, qui ex Onchesto Niso opitulaturus

ὁ παῖς δυνήσεται πρὸς πᾶσαν ἀποκυλίσας αὐτὴν εἶναι ταῦτα, τότε μετ' αὐτοῦ αὐτὸν ἀποπέμπειν. αὐτὸς δὲ ἦεν εἰς Ἀθήνας. καὶ τὸν οὗ Παναθηναίων ἀγῶνα ἐπέτελλε. ἐν ᾧ ὁ Μίνως πᾶσι Ἀνδρόγεος, ἐνίκησε πάντας. τῶτον δὲ Ζεὺς. ὅτι τὸν Μαραθῶνιον ἐπιμύσει ταῦτον· ὅς τ' εἰ διαφάρη. ἔνιοι δὲ αὐτὸν λέγουσι προδότημον εἰς Ἀθήνας. ὅτι τὸν Λαίης ἀγῶνα σφίσι ἀγωνιστῶν ἐνεδεδόκτα διὰ φθόρον ἀπολέσαι. Μίνως δὲ ἐπιδόκτει αὐτὸς θανάτου δύναν ἐν Παρώ τῷ Χάρισσι, τὸν μὲν σφαιρον ἀπὸ τ' κεφαλῆς ἔρριψε. καὶ τὸν αὐτὸν κτύπησε, καὶ θυσίαν εἶναι ἤπιον ἐπέτελεσσεν. ὅθεν ἐπὶ καὶ διόρυχοις αὐλῶν καὶ σφαιρῶν ἐν Παρώ δύναν τῷ Χάρισσι.

§. η. Μετ' ἑπομένῳ δὲ θαλασσοκρατῶν, ἐπιδόκει σέλω πρὸς Ἀθήνας, καὶ Μέγαρα εἶλε, Νίσου βασιλεύοντι τῷ Πανδίωντι· καὶ Μεγαρέα τὸν Ἰππεμένοισι ἐξ Οὐχιστοῦ Νίσου βοηθὸν ἐλθόντα ἀ-

παλιν: ἀπιδαν δὲ καὶ
 Νίσοι διὰ θυγατρὸς προ-
 δόξαν. ἔχοντι γὰρ αὐτῶν πορ-
 φυρεῖαν ἐν μίση τῇ κερ-
 αῇ τείχεα, ταύτης ἀφαιρε-
 δούσης πάλιν, ἢ δὲ θυγά-
 τρις αὐτῆς Σκύλλα ἐξαδύ-
 σκε Μίνω· ἐξ ἧς τέρψις.
 μύθος δὲ Μεγάρων κρατῆ-
 σαι, καὶ τὴν κόριν τῆς
 πυρρῆς ἧς ποδῶν ἐκδή-
 σαι, ὑποβρύχιον ἐποίησε.
 χρονοζομένη δὲ τῇ πολέ-
 μῳ καὶ δυνάμει· ἐλπίς
 Ἀθήνας, εἴ χηται Διὶ παρ'
 Ἀθηναίων λαβεῖν δίκας.
 ἡμοῖαν δὲ τῇ πόλει λοι-
 μῶν τε καὶ λιμοῦ, τὸ μὲν
 περὶ τὸν χρόνον λόγον Ἀθη-
 ναῖοι παλαιὸν καὶ Γ' ἀκιν-
 δου κόρας, Ἀνθηίδα, Αἰ-
 γληίδα, * Ἡνθιδέα, Λυ-
 πείαν, ὅτι τὸν Γεραίου
 τῆς Κύκλωπος τέκον κατέ-
 σφαξαν. τέκων δὲ ὁ πατήρ,
 Γ' ἀκινδός· ἐλθὼν ἐκ Λακε-
 δαιμόν· Ἀθήνας κατ' ἤκει,
 ὡς δὲ εἶδεν ὄφελ' ἢ τῷ
 τοῦ, ἐχθρόν τοι ἀπαλα-
 γῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀπῆκεν αὐ-
 τοῖς Μίνωι δίδναι δίκας
 αἷ' αὐτὸς αἰρεῖται. πύμ-
 ψαρτες οὖν πρὸς Μίνωα,

advenerat, interemit: & is
 demum per filiae prodicionem
 occubuit. Nam cum Scylla
 filia Minois amore flagraret,
 patri purpureum crinem, quo
 invictus esse ferebatur, è me-
 dio capitis vertice præcidit,
 eoque facto statim ille inte-
 riit. Minos itaque Megaris
 potitus, virginem vinctam
 pedibus, è puppe in mare de-
 jectam summersit: Enimvero,
 cum id bellum diuturnius fo-
 re videretur, quando Athenas
 capere missimè posset, Jo-
 vem, ut Athenienses com-
 missi criminis pœnas luerent,
 obsecrat. Hinc cum pestis ac
 fames simul urbem invasis-
 sent, primum quidem ex ve-
 teri oraculo, Athenienses
 Hyacinthi filias Antheidem,
 Ægleidem, * Enthenidem, &
 Lytæam ad Geræsti Cyclopi-
 sum jugularunt: harum
 pater Hyacinthus Lacedæmo-
 ne Athenas commigrarat,
 cumque nihil inde sibi emo-
 lumenti futurum viderent, o-
 raculum de belli exitu consu-
 luerunt. His numen, quas ip-
 se vellet, Minoi pœnas datu-
 ros renunciavit. Igitur Athe-
 nenses, missis ad Minoem le-

gatis, permiserunt, ut ab eis, quas pœnas vellet, peteret: tum Minos iis, ut quatuordecim corpora, septem scilicet puerorum, ac totidem & ætate parium puellarum, sine armis Minotauro devoranda mitterent, imperavit. (Is taurus labyrintho conclusus coercebatur, unde ingressus quispiam haud facile exire poterat, quod multiplici viarum ambage non agnitum exitum excludebat.) Hunc Dedalus filius Eupalami, qui Metionis & Alcippæ filius fuit, (exædificavit) Hic item architectus omnium præstantissimus, & primus, statuarum fuit inventor.

§. 9. (Hic etiam Athénis post dejectum ex arce Talum Perdicis sororis filium, ejus discipulum, aufugit: quem, veritus ne ipsum ingenij præcellentiam superaret, occidit. Etenim serpentis malam nactus, lignum tenue secuit. Deinde ubi puerum necasse comperitum fuit, reus in Areogago peractus ad Minoen confugit. Atque in ibi Pasiphaë cum Neptuni taurum arderet, lignea vacca affabre compacta corri-

ἐπέπεπον αὐτῶν δίκας. Μίνως δὲ ἐκέλευε αὐτοῖς ἰ. δ', κοῦρετε ἐπὶ αὐτῶν κόρας τὰς ἴσας, χαλεκοῦν πῆμπερ τῷ Μινωταύρῳ βορὰν. (ὣς δὲ ἔειπε) ἐν λαβυρίνθῳ καθεστῆναι. ἐν ᾧ τὸν εἰσελθόντα, ἀδύνατον ἦν ἐξέλθαι. πολυπλόκοις γὰρ καμπαῖς καὶ ἀγνοεμένῳ ἔξοδον ἀπέκλειε. κατισχυάσει δὲ αὐτὸν Δαίδαλος, ὁ Εὐπαλάμου, παῖδός τ' ἐστὶν Μηρόν καὶ Ἀλκίππης. ὅπως ὡς ἀρχιτέκτων αἰεὶς, καὶ περὶ ἀγαλμάτων εὐρετής.

§. 9. Οὗτος ἐξ Ἀθηνῶν ἔφυγε, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Πέρδικος υἱὸν Τάλῳ μαθητὴν ὄντα. δέισας μὲν διὰ τὴν ἐνφυσίαν αὐτὸν ὑπεράλλῃ, σαρῶνα γὰρ ὅφρα εὐρεθῇ, ξύλον λεπτὸν ἐποίησε. φωρεθέντος δ' αὐτοῦ νεκρῶν κριθείς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καταδικασθεὶς, περὶ Μίνωα ἔφυγε καὶ κεῖ Παπφῆας ἐραδείας αὐτῷ Ποσειδῶν ταύρου, σωήεσσι τεχνησά-

ρῶν⊕ ξυλίνῳ βῆν· καὶ
τὸν Λαβύρινθον κατασκευά-
σεν, εἰς ὃν χτῖ ἐτ⊕ Αθην-
ναῖοι κόρυς ἐπῆλ', καὶ
κόρας τὰς ἴσας, τῷ Μι-
νώρῳ βορᾶν ἐπιμπόν·

puit, ac Labyrinthum con-
struxit, ad quem quotannis
Athenienses virgines septem,
ac totidem pueros ætate pa-
res Minotauro vorandos mit-
tebant.

Κ Ε Φ. ιε.

C A P. XV.

Θησις δὲ ἡμνηθὶς
ἐξ Αἰδρας Αἰγεί παῖς,
ὡς ἐγνηθήναι τίλει⊕, ἀπω-
σάμεν⊕ τὴν πίτταν, τὰ
πόδια καὶ τὴν μάχαιραν
αἰσχεῖται. καὶ πρὸς ἡπί-
στον εἰς τὰς Αἰθώας φε-
ρυμένης δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν
παλούργων τῆς ὁδοῦ, ἡμέ-
ρῃσι. περὶ τὸν μὲν γὰρ Πει-
ρήτην τὸν Ἡφαίστου καὶ Αν-
τικλείας, ὃς ἀπὸ τῆς κορυ-
νης ὡς ἐφόρει, Κορυνηθῆς
ἐπεκαλεῖτο, ἔκτεινε ἐν Επ-
δαύρῳ· πόδας δὲ ἀδινεῖς
ἔχων ἔτ⊕, ἐφόρει κορυ-
νῶν σιδηρᾶν, δι' ἧς τὰς
παριόντας ἔκτεινε· ταύτῃ
ἀφελόμηνος Θησις ἐφόρει.

§. β. Δεύτερον δὲ κτείνει
Σίνιν τὸν Πολυπήμεν⊕ καὶ
Συλίας τῆς Κορίνθου. ἔ-
τ⊕ Πιτυοκάμπτῃς ἐκα-
λεῖτο. οἰκῶν γὰρ τὸν Κο-
ρινθίων Ἰσθμὸν, ὡς ἄγ-

D Onec Theseus ex Æ-
thra Ægeoque natus,
jam grandis factus, petrâ
summotâ, calceos atque en-
sem aufert: & pedestri itine-
re Athenas adiens, obsessam
jam viam à maleficis viris un-
decumque pacavit. Primum
quidem Periphetem Volcani
& Anticliæ filium, qui, quòd
clavam gestaret, Coryneta
dicebatur, ad Epidaurum oc-
cidit: qui cùm imbecillis pe-
dibus esset, ferreâ clavâ mun-
itus, viatores interficiebat:
quam ex illo præreptam The-
seus ipse ferre consuevit.

§. 2. Hic Sinin, postea Po-
lypemonis filium, & Syleæ
Corinthis filiam, occidit. Huic
Pityocampes, à curvandis
pinis nomen fuit. Nam cùm
Corinthiorum Isthmum in-

sedisset, viatores ad pinos
 flectendas invitos compelle-
 bat : qui quod eas virium
 imbecillitate flectere nequi-
 rent, arborum in se redeun-
 tium impetu sublatis penitus
 interibant. Hunc in modum
 Theseus Sinin cruciatum è
 medio sustulit.

χάζε τὸς παριόντας πίνες
 χαμπήοντας ἀνέχοντα· οἱ δὲ,
 διὰ πλὴν ἀδύνειαν ἐκ τῆς
 ναντο χαμπήειν. καὶ ὑπὸ τῶν
 δένδρων ἀνὰ ῥιπιδίου μοι,
 παρωλέδρω ἀπώλωτο. τέ-
 τω τῇ πρόσφ' ὅσους Σί-
 νιν ἀπέκτεινεν.

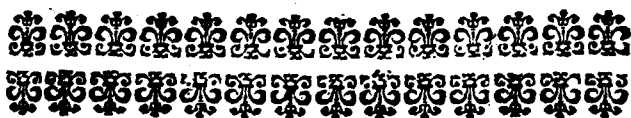
Multa defunt.

Λείπει πολλά.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

N O T Æ

A D

PRIMUM LIBRUM

B I B L I O T H E C Æ

Apollodori Atheniensis.

PAg. i. lin. i. *Ὀυεργός*] Fuit hæc Orphicorum de Diis traditio; ab iis ad Græcos pervenit. Diodorus, Eusebius ex Eumero, Athenagoras ex Orpheo hoc nos docent. Varro de L.L. *Principes Dei Cælum* [Cælus] & Terra, n. apud Græcos; nam in *Ægypto Serapis & Isis*, in *Latio principes Saturnus & Ops*. Philo Byblius ex Phœnicum Theologia alios deos Cœlo antiquiores recenset. V. Euseb. Boethius quoque in Porphyrium libro 3. sic scribit, *Quantum ad veteres Theologos, refertur Jupiter ad Saturnum, Saturnus ad Cælum, Cælus ad antiquissimum Ophionem,*

A

cujus

cujus nullum est principium. Eadem ferè habet Schol. Æschyli ad v. 957. Prometheus; & Tzetzes in Lycophronem. Epici Cycli scriptores hinc originem perpetui carminis deducebant. V. Procli Chrestomathiam.

L. 7. Βριάρεων, γύγν,] Apud Hesiodum legis γύγν. Athenagoras ex Orpheo eandem lectionem confirmat. Scholiastæ tamen Apollonii Rhodii ita Scribunt, ut hic editur, & γύγν eundem esse volunt cum Briareo. Horatio quoque dicitur Gyas centimanus.

Ibid. Κοῖον] Hesiodo & Athen. Κόηθ dicitur, & Parœmiographis Κῆθε καὶ Βριάρεω ἰαχὺς ὅτιρθ; infra in aliâ progenie occurrit Κοῖθ, cuius Virgilius meminit.

L. 15. Ἀργυν] Hesiodo Ἀργυ; Schol. Æschyli & Athenag. Ἀργθ. Vox est peregrina, ostendit se in 3 Marci, v. 17. Plura de his ex Antiquis adfert Schol. Eurip. in initio Alcest. Tria esse Cycloperum genera observant viri docti. 1. Hos ipsos; 2. qui Tiryntem manibus cinxerunt; 3. quos Virgilius Ætnæos vocat.

Pag. 2. lin. 2. Τάρταρον] Orpheus apud Proclum

Ὡς ἐόρην αὐτὰς ὁ Ὀυρανός,

ἀμείλιχον ἥτις ἔχουρας,

καὶ φέρον ἐντομένην

βίητι βαδὺν γαίης εἰς Τάρταρον

L. 10. Κεῖον] Alii Κρεον, & Poet. Κρεῖον scribunt.

16. Διόνειον] Ex Orpheo; omisit Hesiodus,

τὴν Ὀρεῖαν ἰαχὺς καὶ παρὰ τοῖς Διόνειον.

Tzetzes & Alexander Rhetor.

23. Ὀκεανῷ] Rein narrat Orpheus apud Proclum. Solum Titenius, qui fuit antiquissimus Titanum, ut scrip-

scripsere Ister & Philochorus; *Solus Sol ab injuriâ numinum abstinuit*, inquit Servius ad 6 Æneid. Cæterum præter hos Cœli & Terræ filios Stephanus Ethnographus alios recenset in v. Ἀδνα & Μίανος. Ἐντομὴν hanc quam passus est Coelus & Saturnus ad Physiologiam transferunt Cornutus, Porphyrius de Antro, & Proclus in Timæum, ex Orpheo.

P.3.1.3. Παρίδωγος] Mss. Oxon. & Palat. παρίδωξ. *Ob hanc victoriam primus coronabatur Saturnus.* Tertullianus ex Pherecyde. Saturnum & Rheam homines fuisse, Deorum autem numero à Phœnicibus adscriptos prodidit Sanchoniathon apud Theodoretum, 3 contra Græcos.

21. Μελισσίων] Lege — αἰώς; Melissei. *Parmeniscus ait Melissea quendam fuisse regem Crete, ad cujus filias Jovem nutriendum fuisse deportatum.* Hyginus Poetic. Astron. Servius ad 3 Æneid. Virgilius 4 Georg. has Nymphas intelligit apes. Zenobius in Adag. more suo totam hanc αἰολοχὴν exscripsit.

29. Πία] Orphea sequitur. Agathocles Babylonius lapidem hunc ex Proeconnesso petatum scriptit. Vocabatur Βαίπυατος, inquit Hesychius. De Bætuliis multa Damascius in Vita Isidori. V. Seldenum de Diis Syris ex Scaligero ad N. Euseb. 2051.

P.4.1.1. Ἐγώνιδης] L. ἐγώνισο.

2. Μῦν] Μῦνς Orphicorum deus erat. Hic igitur Hesiodus incipit Orphea παραφθεῖ, 19, v. notam 16. p.2. confer Hesiod. Theog. v.886.

5. Ἐφ' ᾧ] Mss. ὑφ' ᾧ. Mox, iidem, ὁξύνεργον legunt. Lineâ 20 restitue βροτῶν καὶ ἀσεργῶν καὶ Κεραυνόν. Damascius tamen libro περὶ ἀρχῶν Orphei versus adfert, in quibus non datur ἀσεργῶν ———. De Cyclopibus inquit Orpheus,

Οἱ Ζηνὶ βροτῶν τ' ἰδού, πῦξαι τε καὶ αὐτὸν
Πρῶτοι πικρόχροστοι —————

25. Ἐν τῷ Ταρταρῷ] Saturnum cum Titanibus intellige. Nota in hac re illud apud Auctorem libelli de Fluminibus, Τὸν μὲν παῖδα δῖος Ζεὺς περικλῖν ἐξέω καλεπαρταρῶεν. Augustinus alicubi commemorat laneos deorum pedes. *Auream columnam positam esse in fano Jovis Triphylīi ab ipso Jove, titulus indicabat, in quā columnā gesta sua perscripsit.* Lactant. ex Ennio Eumeri interprete.

P. 5. 1. 5. Σπῆξ] Ægii codd. & Pal. habent Σπῆξων, Hesiodus Ζῆξων. Styx & Zeuxo inter Oceanidas; utra hīc retinenda sit, dubium est; quoniam paucæ recensentur, v. p. 67.

L. 6. Ἀμφιτρίτη] Helioidus & Cod. Pal. Ἀμφιτρίτη, rectè. Amphitrite & Styx notiores erant scribæ, quàm Amphiro & Zeuxo; est autem Amphitrite ex aliā gente.

L. 8. Ἀπώ] Apollonius Rhodius Κοινογόνος vocat. Callimacho Κοινητὴς (mallet Κοινητὴς) & Κοιναλὴς dicitur.

L. 9. Θείας] Hesiodus & Schol. Η. Η. Θ. Hyginus tamen Æthram ei uxorem dat.

L. 11. Ἐυρυβοίας] L. Ἐυρυβίας, ut & p. 6. Hesiodus emendandus in hac parte, nam apud eum Κοῖς hujus Eurybiæ dicitur maritus, pro quo Κεῖς substitui debet ex nostro & Tzetze.

14. Ἀσίαις] Mss. hīc & infra legunt ᾤ.

20. Χείρων] Solus Centaurorum Chiron natus ex Saturno, reliqui nubigenæ ex Ixione & Nephele.

28. Στυγῆς] Styx numpha & fons. Jupiter Nymphæ favens honorem fonti habuit. Apollodorus libro 24. περὶ Στυῶν egit de rebus apud Inferos, adeoque de Styge; factam hanc ait ἔρπον Στυῶν δι' ἐναντιότητά, Styx enim omnia corrumpit & consumit. Dii contrὰ τῇ περὶ αἰεσί, καὶ τῇ πρόφω διεσκήσαν. Plura vide apud Stobæum p.129. Ed. Canter. Est autem Styx proprie non ἐν γῆν, sed infra in Tartaro, ubi Dii puniuntur, Saturnus & Titanes; nam ut Erynnys animas punit, ita Styx deos.

P.6.l.5. Φόρκος] L. Φόρκος. L.12. προλίξομεν, uterque codex scriptus habet ἀβωμεν.

18. Γλαυκοθήνη] In his magna discrepantia, nam pro

Γλαυκοθήνη,	Γλαυκοθήνη, Hesi.& Pal. legunt.
Δολῆ,	Δολῆ.
Γαλάτεια,	Γαλάτεια.
Πρωτομέδουσα,	Πρωτομέδουσα, Hesi. Πρωτομ. O.& P.
Πιδνη,	Ἰιδνη, Hesi.
Ἀλιμένη,	Ἀλιμένη, Hesi.
Νεόμειος,	Νημερτῆς.
Δηϊάνειος,	Ἐσθιάνειος, Iasius, Hom.
Πολυμήνη,	Πλωμήνη.
Ἀλσιονόη,	Ἀλσιονόμη.
Μελίη,	Μελίτη, Hesi.
Ἰοαῖη,	Νησοῖη, Hesi. Hom. Sch. Apoll.
Δωαμίνη,	Δυομήνη, Hygin.

Inter has Nereidas quasdam miscuit Oceanidas, uti clarum est ex Hesiodo & tabulis Genealogicis. Orpheus numerabat quinquaginta, cum sequitur Hesiodus; Homerus triginta, non sine magnâ nominum varietate ab his; Apollodorus quadraginta & quinque, Hyginus his quatuor adjecit. Apud Hesiodum bis ponitur Πρωτομήνη, altero in loco ponerem Πλωμήνη, hanc enim in suis

exemplaribus reperit Ægius. Aristarchus numerum Hesiodi auxit, addendo $\Theta\omega\varsigma$, vereor, ut rectè, nam ea ad aliam familiam pertinet.

P.7. l.1. Ζῆς; ὃ γὰρ αἶψ' ἤγεν.] Ἰαγὲς γὰρ αἶψ' , multum veteribus decantatus. Pisander Larandenſis de hac re VI. libros carminum scripsit. His in pupiis citrum primò è terrâ ortum scripsit Ἀσκληπιάδης Rerum Ægypt. libro LX. *Pythagorici numero binario Junonem ideo designabant, quod uni i.e. Jovi accessione alterius inhaereret: Vulcano oñdonarium adscribebant, quoniam ex prima motu, i.e. dyade, quæ Juno est, constat. Capella.*

3. Ἀγύλῳ] Lege Ἀγνῷ . Quod autem sequitur μὲν γὰρ ὅ , &c. scias ex Orpheo depromi, ut locupletissime testatur Athenagoras.

9. Μολέας] Hesiodus versu 905 ex Jove & Themidæ procreatas scribit, idem versu 218; ejusdem Theogoniæ, Noctis filias facit. Diu est cùm suspicatus sum illud opus non esse unius hominis. Orpheus fuit auctor ultimæ sententiæ, eamque alicubi secutus est Sophocles; colligo hoc ex Phisicis Stobæi.

P.8. l.10. Ἐπίρρηξεν] L. ἄρρηξεν . Porro Orpheus non invenit, sed ex Ægypto in Græciam transtulit sacra Bacchi. Ideo inventor creditus, quoniam multa innovavit. V. Diod. Sic. l.1. Bibliothecæ. In Latinis rectiùs veritas, *ille nihil tale credens, conversus respexit uxorem*. Rem hanc ἐκτελέσας exsequitur Virgilius 4 Georg.

L. 12. Τίμωμαι] Ἡ. τίμωμαι . O quam piget lolia hæc omni ferè linçâ renascentia devorare!

L.14. Πήρηξ] Eustathius ad $\alpha\beta$. p.338. ed. Rom. aliam Magnetis familiam percenset, in quâ nulla occurrit Pieri Mentio.

19. Ῥαυροδόν] De hoc v. p. 197. Hesychium in Ῥαυροδόν , & quæ ad Παλæφatum. Schol. Nicandri vult

vult esse Amyclæi & Diomedes filium.

Ibid. *Ἀμύκλειος*] Adagiographi scribunt *Ἀμύκλειος*; Eustathius quoque disertè hoc notat.

20. *Ἀργυρέως*] Natalis videtur legisse *Ἀργεῖος*.

30. *Στρεψιδῆς*] Lege *στρεψιδῆος* cum O. & P. & *πηνάπιος*. Eustath. & Zenobius, non agnito Apollodoro, hæc in sua derivarunt. V. Schol. α. β.

P. 9. l. 9. *Κορυδαῖτες*] Hæc Strabo *Ἀπόλλωνος* & *Ῥυσίας* filios esse prodit ex Pherecyde, si memini; De his Scaliger ad Catullum & Eusebii Chron. multa disputat, item Casaub. ad Geographum; & Hieron. Mercurialis. Ex Ægypto (ibi enim Corybantium ponit Herodotus) in Phrygiam venisse videntur, Orpheo duce; hinc in Cretam & Græciam, Dardano auctore. Vocabulum sonat peregrinum quid. Scribitur Corybas, Curbas, & Curbeis. Non abludit ab Hebraico Cherub. Pingebant in Adytis templorum Ægyptii animalia varia; docent nos hoc Clemens, & Hero Alexandrini; vocant *ζῶα πολύμορφα*; Empedocles apud Porphyrium *ζῶα γράμματα*. Eâdem locutione utuntur Interpretes 70 in Daniele ubi fit sermo de Cherubim. Orphicorum eadem est phrasis ubi de Corybante agunt, vocant enim *Ἀσιολόμορφον ἄνακτα*, *θεὸν διφυῆ, πολύμορφον*. Porro, *ἀγνεολόγητον* & tanquam prius notum ponit Scriptor divinus cherub suum, etiam loco eo, quo ejus primùm meminit. Diodorus scribit *ἐν ὑπέρῳ* esse, quo patre orti sunt Corybantes, v. eum lib. 3. Nota etiam attribui eis gladium, & Arboris Custodiam. Paria observare licet in Sacris Corybantiacis. Quòd pingi solebant Corybantes in templis, ostendit Martia: — picto stat Corybante tholus. Dicitur quoque (quod ad gladium refero) Corybas, in Hymnis Orpheo adscriptis, *Ἀρήϊος* & *Φοῖβος*. De Arbore meminit Julianus, Damascius in

vitâ Ifidori, & Kalendarium Romanum vetus, ad XI. Kal. Aprilis, Arbor intrat; tangit & Arnobius l.v. Denique Custodiam quod attinet, diserte docet Proclus Theol. libro 6. c. 13. Orpheæ Corybantibus attribuisse *δωάμιν φερεισικόν*. Apollodorus noster apud Lexicographos conatur, sed infelicitè, vocis, Corybas, rationem ex Græco fonte haurire. Præter Suidam & Harpocratonem, v. Porphyrium de Abst. Sed solenne est Græcis rerum hujusmodi origines ad se trahere, etiam invitâ Minervâ suâ; satis id docet quæ de vocabulo *Cabirus* delirant, ne plura addam ex Bocharto, Henfio aliisque;

- L. 14. *Χωρὶς ἐνῆς*] Ergo Vulcanum *ὑπερφύων* vocat Lucianus. Hoc modo & Corybas natus est ex Proserpinâ, teste Servio in 3 Æneid. Est autem hujus de Vulcano fabulæ auctor Hesiodus; licet enim hodie legamus in Theogoniâ

*Ἢν δ' ἠφαισὸν κλυτὸν ἐν φιλότῃσι μυχῶσι
Λόνατο* — olim tamen ille versus sic concipiebatur — *ἐ φιλότῃσι*, ita certe Schol. Apollonii Rhodii legit; ita videtur legisse Manilius (quod non suspicatus est magnus vir Jos. Scaliger) ita Lilius Gyraldus: Dosiades in Arâ Vulcanum *ἀπὸ τῶν* dixit.

- L. 22. *Τροίαν ἔλων*] Interpres hîc historiam neglexit, *scilicet, cum cepisset Trojam*, nam tempestas fœda ei immittebatur in reditu, v. p. 128. item Schol. Hom. in fine *ι. α.*, & *ξ*.

29. *Μίγυν*] *ἢ Ζεὺς δέπιδ*] Commelinus hîc dubitavit *δέπιδ* an *δέμιν* legeret; sine dubio legere oportet *Μήνιδ*. Jupiter non devorabat aut Thetidem aut Themidem. Harum neutra mater fuit Minervæ, sed Metis. Res manifesta est ex Hesiodo, cui concinit Interpres Homeri ad *ι. α.* v. 195. ubi legis *Μῆτις ἔγκυος*

ἔγχετο ἔσσι Ἀθηναῖον καπιπιδὸν ὑπὸ τοῦ Διδε, item Gale-
 nus 3 de dogm. Hipp. & Platonis. Scholiastæ, Æschyli
 ad v. 906. Prom. locus hic corruptus imposuit; sane
 δέτις ex linea superiori huc defluxit. Verba hæc με-
 ταβαλλέσθαι π. 1. &c. posita sunt extra suum locum,
 v. infra p. 218. Natalis de Comitibus multos citat
 auctores, quos vidisse vix credo, inter cæteros lo-
 cum hunc adducit ex Athenodoro Byzantio; quis sit
 ille Athenodorus quæro.

P. 10. l. 2. Ἐλεγε] Quis? Prometheus? p. 218. Themis?
 v. p. 11. l. 3. an malles ἐλέγχο? Ἐλεγε tamen absolute
 occurrit & alibi apud hunc nostrum, quasi de oraculo
 respondente, ut p. 133. l. 8.

L. 9. Κατέπινεν αὐτὸν] Ægius post hæc aliquid desiderari
 existimat, mihi non videtur.

12. Τρίτωνος] Non ad Bœoticum, nec Thessalicum, sed
 Lybicum Tritona, Schol. Apoll. 1. & 4. v. 1311. Apo-
 stol. Prov. Cent. XIX. *Diogenes Babylonius* (Apollo-
 dori præceptor) in eo libro qui inscribitur *Minerva*,
partem Jovis, ortamque Virginis ad Physiologiam tra-
ducit, sejungit à fabulâ, Cicero 1. de Naturâ Deorum,
 apud eundem in 2. quandam Minervam legimus *na-*
tam ex Jove & Coryphe Oceani filia, quam Arcades Co-
ryphasiam vocant.

L. 18. Θάλασσαν] Lege, mare, & quæ, in Lati-
 no.

20. Καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης Ἀστερία] Πόλις an νῆος? post
 ἐκείνης distingue & locum totum sic constitue, νῆος
 ἀπ' ἐκείνης, Ἀστερία πρῶτον κληθεῖσα, Ὁρτυγία ἐκαλεῖτο,
 ὕστερον δὲ Δῆλος, Hyginus, Servius, & Enarrator Ly-
 cophronis, qui hunc locum ob oculos habuit, mecum
 facit. Callimach. Τόσσα δ' ἔτ' Ἀστερίν, σὺ δ' ἐδὲ πρὸ
 ἔπειτα Δῆλον. Schol. Apoll. ad ver. 308. lib. 1. omnia
 perturbat, v. vers. 419.

P. 11. l. 1. Ὀμβρεως] Hæc est Palat. & Oxon. Codicis Lectio, eam secutus est Tzetzes in Lycophr. Schol. tamen Pindari, Ægius, Gyraldus, & Commelinus in suis invenerunt Θύμβρεως.

2. Θέμις] Delphis πρὶν τὴν ἐχρησιμότητα, ἢ τὰ Θέμις, Schol. Pindari; *Themis ante Apollinem responsa dabat.* Schol. Juven. Θέμις ἐν ἐστέρῃα χρησμάτων, & διμετρεῖται προπρὶε χρημάτων διδόναι. Diodorus.

4. Χάσμα] V. Diodorum libro XVI. super hoc chasma stabat Templi adytum.

L. 10. Ἐλάτης] Ἐλάτης Oxon. Ἐχάνης, Pal. primam confirmat Apollonius. l. v. 761.

L. 16. Πύθωνα] Mss. Πυθῶ.

L. 20. Τὴς παίδας] Apollonius & Q. Calaber soli Apollini; Callimachus Minervæ; Pausan. in Laconicis utrique tribuit necem Tityi.

P. 12. l. 5. Ἀπέλλων, καὶ ποσειδῶν] Mss. Oxon. l. καὶ αὐτὸς π. fortè καὶ ταῦτα.

12. Ἐν Δήλῳ] Hom. Od. s. juxta alios à Scorpio interfectus. Πανσθένεια, ὅρη δ' Ἀχαΐας, ἐν ὅῃς ὁ Ὀρίων ἀπὶ δανῆ, Hesych. Tzetzes aliiq. cum Neptuni & Βερούλης filium dixere, sed illam dictionem ex Ἐυριπίδης depravatam quis non videt?

24. Μερόπην] Schol. Arati Μάεπην vocat; alii Ærophen & Aeropen. Eratosthenes, cum nostro, rectè; fuit Oenopion Bacchi & Ariadnes filius.

27. Χαμείον] Vulcani in Lemnō, unde Cedalionem accepit, viæ ducem. Theo in Aratum, & Hyginus.

P. 13. l. 5. Ἀλλὰ τῷ μὲν Ποσειδῶνι] Templum Neptuno in Peloriade, terræ aggeribus extruxit. Diodor. in fine 4. Callimacho & Catullo Oarion dicitur.

P. 14. l. 2. Ἑρμονίαν] Legebatur ἑμονίαν in Ægii Codd. Ἑρμονίαν in alijs. Commelinus restituit Ἑρμονίαν secutus Ægium & veritatem ipsam. V. Strabonem l. 8. Pausan. p. 152. l. 2. & Aristoph. Schol. in Equites, qui locum hunc exscripsit, itidem & Zenob. Schol. Hom. ιλ. β. Hermione Sacra Proserpinæ. Variant antiqui de loco raptus Proserpinæ. Aristot. & Diodorus Siciliam, alii Atticam, alii Pontum volunt. V. Cononem p. 255.

L. 20. Ὀρίθ' ὃ τῇ [τῇ] Κελῶ] Sic alii, & Μεγαρίδα. De totâ hâc re (in quâ narrandâ valde discrepant scriptores) videas licet Schol. in Hephæst. & in Nicandrum Cl. Alexand. & Arnob. & Procli Chrestom. infra l. πρὸς 134.

L. 31. Διῖφῶν] Scripti habent Διμοφῶν. Quàm autem parum sibi in nominibus his constant Historici, Vide Servium in Georg. I. Diodorum V. & Hyginum.

P. 15. Τετραλίμω] Pro Μελαίρις Mss. legunt Πραξιδαί. Sane de parentibus Triptolemi magna est incertitudo. Pausan. in Atticis tradit Musæum parentes ei dare Oceanum & Terram; Orphea, alios; Choerilum & Athenienses adhuc alios. Ad Arnob. V. & Servium Georg. I. Triptol. hujus leges habemus apud Xenophontem & Hieron. adv. Jovin. l. 2. & Stobæum p. 1.

21. Ποίαι] Ovid. Metam. V. narrat eam 7 grana edisse. Fastorum verò 4 tantum 3. Qui jejunia apud Inferos solverent, apud superos permanere, ut prius, Lex Parcarum non linebat.

26. Καταμαρτυρήσαν] Primò verbum illud non notat falsum testimonium; deinde Ascalaphus non dixit falsum testimonium, tantùm prodidit Proserpinam edisse grana quod verum erat. Servius hunc facit Stygis

Stygis filium, Ovid. Orphnes. Melanippides fabulam
Περσεφόνην scripsit, de Ascalapho hoc plura v. ad p.
122.451.

27. Γοργύρας] Porphyrus de Styge apud Stob. conser-
vavit nobis locum Apollodori ex libro α' δι' 24.
ubi hæc eadem habentur. Sophron autem lepidé, ut
alia, finxit Gorgyræ nutricem fuisse Μορμολύ-
χην.

L.30. Καθ' ἑκαστον ἐπιστῆδον] Servius hac in re non consen-
tit, I Geor.

P.16. l.6. 'Cυεγιῦ]

“Ουκ ἐλάττω γίγαντας ἐπ' ὀνόμαζον ἐν μακρότατοι,
“Ουτε καὶ γῆς ἐγένοντο καὶ αἵματι ἐσθλίοιο. Orpheus.

15. 'Εγένοντο] Exorti sunt, & φλέγραι. Videtur noster
hic distinguere inter Phlegram & Pallenem; alii,
eiusdem loci duo esse volunt nomina; de hac pugnâ v.
Stephan. de Urb. in Παλλήνη.

Ibid. Περφυρίων] Alius est Porphyrio Sisyphi filius
Schol. Apoll. Rhod. unde corrigendus est Sch. α. β. qui
Seriphi filium Porphyrionem facit.

P.16. l.20. 'Αλκυονδες] Hujus filias recenset Apostolius
Cent. II. vox ψαλῆς propter sequens K ut notant
Grammatici; fuit & alius Alcyoneus, v. p. 419.
443.

27. Λόγον] Oraculum potius quam rumor.

P.17. l.5. Φαίνον] Prodirent, Orirentur.

16. 'Επὶ δ' γῆς] F. ὡδ. In Ægii edit. legis, ἔξω τῆς Παλλήνης,
quæ verba interpreti Gallico Passeratio imposuere.
Porro notant Grammatici Pallenem dici de Achaicâ,
Pallanen de Arcadiâ. Schol. Pind. N. 4. & Apollonii
Rhodii aliter de hac pugnâ scribunt.

20. Ἡρα] Ptolemæus Hephæst. hâc in re duos nominat Gigantes Anonymum & Pyripnoum, v.p.3 10. μοχ βονδὺς l.X.
- P.18. l.1. Δρυὺς] In Pal. erat Διδς. Enimvero Thyrsus postulat, ut legamus Διδρυον — Scripturæ abbreviatio mendum pepererat.
12. Διαρρήξας] Mss. Oxon. ἀπορρήξας, sed Νήσυρον cum Pal. l. contra Stephan. & Strabonem fine X.
16. Γραῖσινα] Non memini me alibi hunc legere; sed & stellâ locum suspectum reddidit Ægius. An ergo Ἀργίσινα leges? hunc enim huic pugnae interfuisse scripsit Eumelus in Titanomachia, apud Sch. Apollonii Rhodii. Alii produnt à Marte interfectum Miman-tem, Picoon Sol confecit, uti apud Eustath. in Od. K. testatur Alexander Paphius; Besbicus ab Hercule & Proserpinâ victus cecidit, v. Steph. de Urb. his addendi Obrimus, Phrutus, Pelorus, Damastor, Rhœtus, Palleneus, Rhuncus, Ascus, Echion, Pronomus, Almops, Celado, Cinnus, Theodamas, Athos, & alii ex Hygino, quorum nullus hîc ponitur, post vocem Μοῖραι, Ἀγχιον κ' operæ (quod & sexcenties peccarunt) omisere. Plura de his apud Stephanum habes in voce Ἀπάτυρον.
26. Τυρῶνα] Homero Τυρωνδς; Pindaro Τυρῶς. Æschylo, utrâque terminatione effertur.
27. Σικελία] L. Κελικία. Pind. Pyth. Od. 1. Τυρῶς τὸν ποτὶ Κελικίον θρέψεν πολυώνυμον ἄνδρα, hunc versum Sch. Æschyli in Prom. Heliado tribuit. Schol. distinctiūs, ἐν Κελικίᾳ μὲν ἐγεννήθη, ἐκολλάθη δ' Τυρῶς ἐν Σικελίᾳ, v. infra. p. 20.
- P.19. l.7. χῆρας δ' εἶχε] Leontûchus apud Zoroastrem & Jamblichum talis & tantus.

9. Κεφαλαί] Pindaro , ἐκ τῶν ἀνέκδοτων διῶν πάλαι .
Apollodorus in hac descriptione quædam sumpsit ab
Æschilo.
33. Ἰδὲ αὖ μείβεσθαι] v. Ovid. Metam. 5. Anton. Libera-
lem p. 456. Hyginum Astron. Poet. Bocharti Hie-
roz.
- P. 20. l. 4. Κατεπῆσεν] L. πῆσεν , ἀδελφεὴν ἔρ-
πη.
6. Κασίε] Oxon. Καυκάσι , Apollonius 2 Argon. hoc
confirmat, ejus tamen Schol. videtur hîc legisse Ka-
σίε , nam reprehendit Apollodorum de Sy-
riâ.
- P. 21. l. 10. Τύττω ἢ πάλιν] Sidonius ; *restringens fulmine
fulmen*. Trophæum de Gigantibus victis alii Da-
mascum, alii Pitheculas insulas positum conten-
dunt.
25. Ἀνδρώπυς πάσης] Ob hæc inventa arâ & statuâ
honorabatur Athenis in Palladis templo ; erat eadem
ara Vulcano quoque sacra. Schol. Sophocl. in Oed. Co-
lon. ex Apollod. πάλαι διῶν.
- P. 22. l. 7. Ἀυτὴ λήβες] Adde πάλαι. Infra lege ἔπειτα. De Pro-
metheo, v. p. 119.
- L. 15. Δευκαλίον] Ejus matrem Clymenen dicit Sch.
Pindari; idem notat ex Apollodoro (forte, in Catal.
Hom.) Deucalionem habitasse in Κυνόρ, v. ad θ. Ol.
Strab. p. 425. & Eustath. ad β. 11.
27. Ἀνέβη] Oxon. εἰσέβη. Hæc omnia Schol. Hom. 11.
χρὶ λήβει exscripsit. Primum diluvium contigit sub
Ogyge, secundum sub Deucalione, tertium sub Dar-
dano. Vocatum est hoc Deucalionis diluvium , quod
in iis partibus terrarum ubi regnabat , (neque e-
nim universale erat) invaluit. Tres alios Deuca-
liones recenset Schol. Apollonii. Confer. pag.
189.

P.23.l.4. Δίον] Verte, Montes Thessaliæ dirempti sunt, *συνόμαζα δὲ Τίμον Δίον*, Sch. Hom. Seneca, aiunt aliquando Ossam Olympo cohæsisse. Casaub. ad Strabonem hæc vidit.

5. Καὶ τὰ ἐνδὲς] Pal. ἐνδὲς, mox σωτὴρὺν Ἔγ.σωτὴρὺν Commel.

10. Περναεῖ] Servius, ad Athum. l.17. αἰετῶ pro αἰετῶ, & ὑπὲρ κεφαλῆς, Plutarchus ex Mythologis Græcis ait Deucalionem, emissâ Columbâ, intellexisse aquas confedissee; quod petitum ex sacrâ paginâ.

17. Ἑρμῆν] Ovid. & Serv. ex Themide aiunt Deucalionem quid facto opus esset, didicisse. V. Suidam in Δίμν.

L.30. Ὁν ἐν Διδὲ] Esse enim Deucalionis tantum *ἐν Διδὲ* quidam volunt, v. infra p.267.

P.24.l.2. Κραναῖ] Lege Κραναῖν, eum enim expulit, p.225. confirmant Codd. Ægii & Palat.

3. Πρωτογένεια] Schol. Pind. plenè sed aliter, de hac, ad Olym. 9.

6. Ὀρνίδες] Pal. Ὀρνίδες. Virgil. glomerantur Orcides; p.430. Ὀρνίδες.

7. Ζῦξος] Pulsus à fratribus suis è Thessaliâ, venit in Atticam, dignusque visus est Erechtheo, qui ei gener fieret. Paus. condidit Tetrapolin, obiit in Ægialo, v. Schol. in initio.

9. Γρανὲς] Scal. ad Euseb. ait; primò Γρανὲς dicti sunt, deinde Γρανῶδες. Stephanus Γρανῶν facit filium Thessali. Vox habetur apud Callimachum, Alexandrum Ætolum, Lycophronem, Aristotelem, Thucyd. Marimora Arundel. Dicæarchum. Est autem ea appellatio prior. Græcis ipsis magis placuit vox *Hellen*; aliis alia, v. Hesych. in Πανὸς. Schol. Apollonii Rhodii ad v.1089.l.3. adfert ex nostri Apollodori libris in Homeri Catalogum nonnulla quæ locum hunc illustrant.

- P.24. l.24. 'Εραρίπυ] Schol.Pindari ad IV. Pyth. 'Εά-
 ρειαν vocat. Apostolius Cent.II. Æolo aliam uxorem,
 & stirpem tribuit.
 26.Κεῖθια] Lege Κρηθ. Schol.Pindari & Lycophronis

'Αιολίδα δ' ἐγένοντο θυμωπόλοι Καπλῆες,
 Κρηθύνες, ἠδ' Ἀδάμας, καὶ Ζίσυρος αἰολομήτης,
 Σαμωνίδης τ' ἄδικος, καὶ ὑπέρθυμος φει κῆρι.

Videtur in his Hesiodus primus Salmonea notasse, nam
 Homerus laudat.

L.29. Κανάχην] Palat. & Hygin. ——— κην.

P.25.l. 'Αλκυόνη] Schol. Theocr. Id. 7. Mæoli & Ca-
 nobes filiam fuisse scribit.

25. 'Αλωίδες] Schol.ιλ.ε. ad v. 385. Hos inter Gigan-
 tes multi recensent, non satis rectè.

P.26.l.14. 'Εν ἀμύγῃ] Cubat in mendo locus. Lego ἐν
 Νάξῳ, confirmat hanc lectionem Pindarus Pyth. 4.

24. 'Ηλιν ὄμισι] Endymion Elidis rex secundum Iby-
 cum, fuit Jovi ob singularem justitiam charissimus, alii
 Spartanum gente tradunt, v. omnino Schol. Apollonii
 ad v.55. libri 4.

P.27.l.3. Νηϊδος] V.p.196.

L.6. Κυρήνη] Marcianus Heracl.

————— 'Αιτωλία

'Εξ Ἡλιδος λαβύσαι ἁποικίαν, &c.

L.11. 'Αφ' ἑαυτῶ] L. ἑαυτῶ.

L.29. Παρθάονα] L. Πάρθα, ut infra & Palat. Hyginus
 tamen Parthaona legit.

P.28. l.4. 'Απερίως] L. cum aspiratione, ut in La-
 tin.

23. Γηραιός] Pal. γηραιός rectè.

27. 'Αλ-

27. Ἀλδαία] Oxon. addit Ἀΐδα, ἕτερον. Thestio-Ledam filiam facit Sch. Apoll. Rhod. ad. I. quanquam ibi Thespius scribatur, in Comment. in τῷ κρημνῷ Thestius. De matre horum nullo modo convenit inter veteres.

P.29.l.11. Τὸν πάρευν] Lege τὸν πάρευν.

16. Ἀλδαία] Theoph. ad Autolycum p.85.

21. Παιδάς] Rectius παῖδα. Mox post παρὶ omittitur.

P.30.l.4. Ἀτρεΐδης] Vox ista omittitur à Zenobio, qui cætera ad verbum expressit; in Latino omittitur vocem *Natura*.

10. Ἐξελάδης] F. Ἐπιδάδης.

19. Ἐχάλεον] Scripti & Zenob. melius, σωμαλέον.

24. Δρύας] Oxon. habet Γύμας.

30. Θεσδῆς] Plutarchus in Theseo, hinc proverbium deductum innuit, ἐκ τῆς Θεσδῆς.

P.31.l.7. Ἀπιδάντη] Duas fuisse Atalantas apud plerisque constat. Altera fuit Jasi filia, cujus meminere Elianus, v. Hist. l.13.c.1. Propertius Eleg. 1. Schol. Apollonii Rhodii. Ἀπιδάντη Ἰάσωνος θυγάτηρ, ἣν ἔγχετο Μηλαίων, ἑτέρας ἢ ἀρχαίας [Ἀρχαίας] ἢ Σχοιρίδας. Noster tamen infra unam tantam fuisse existimat, v. p.191. 2,3. Schol. Hom. l.11.

9. Θεσδῆς] Pro Thestio sæpe Thespius occurrit in variis Scriptoribus, Apollonio, Diodoro & nostro. Vide p.28.n.27.

12. Κηφῶς] In Latinis lege *Cepheo Ancæoque ac aliis nonnullis, venatum ire cum feminâ indignum perstantibus.*

18. Ἰδῶ] Scripti, Ἰδῶ.

25. Γυλῆς] Γυλῆς Oxon. Γυλῆς & Πίλῆς Pal. mihi videtur Ἰόλαος, ex Hygino, nili forte Κηφῶς iterum cum Ancæo conjunges.

- P.32.l.13. Τῆς δ'] L. *μὲν*, l. 23. l. Iphiclus: Ad res qua illustranda de Althæâ & Meleagri interitu confer Schol. Aristoph. in Ranis. Antoninum Liber: p.407. Homer. *ελ.1.* Ælian.4. Animal. Hesych. in *Μελεαγέτης*. Pausan. *ο.*
21. Ἀμφιοβ. τ' δῆρας] Lege τῷ δῆρας.
- P. 33. l. 10. Ἀνής[η] Alii malè ἀνής[η]σαν, v. p. 171.
11. Γυῶν[ας] Liberalis & Suidas, ἀδελφῶν.
15. Ἰσπιδόν] Is Zenobio est Ἰσπιδόν, idem ait Περβόλαιον Οἰκίδες βιάζει, legendum Οἰνεύς, uti mox hîc sequitur.
16. Θυβάδου] Κυκλογράφον intelligit.
21. Τῷ Ἀμαρυγκῶν] Hipostratus non fuit hujus filius, sed Phytæi. Schol. Pind. Ol. X. ex Hesiodo. Verte igitur laxius, ex genere *Amaryncei*.
- P.34.l.1. Πόισανδ' Θ'] Antiquus admodum poeta Hesiodo suppar, scripsit Heracleida.
11. Ἀλκμαίωνίδου] In Latinis dele *tragædiam*.
- P.35.l.4. Μεί' ἄλλω] Faber reposuit Ἀδράστου, quod non probo; lego Ἐυρυάλλω, is enim cum Diomede Argium ulciscébatur. Testis Pausanias. Hyginus tamen in hac re narrandâ Diomedi addit Sthenelum Capanei filium.
11. Θυγατρία] In Latinis lege, *filie*.
17. Τηλέρου ἑστάν] Telephi Vestam, inquit Interpres, ineptè. Emendo, Τέληρ[ω]σαν, est autem Telphussa Arcadiæ regio & urbs. Vid. Stephanum in V. & Elin.
- P.36.l.1. Αὔθης δ'] Interpres malè, *is verò uxorē Nephelē mortuā*. Videtur legisse αὐθ[ης] δ'. Porro unde illud, *Nephelē mortuā*? Athamas duxit primam Themistonem, secundam Nephelen, (quæ insana facta est) Apollolius deam habitam scribit, tertiam Iōnem Cadmi filiam.

- filiam. Vid. Pausan. Schol. 11. 8. Schol. Apollonii ad 1. *ἄνδρι γαμῶν*, est *ἄνδραμῶν*, ut alibi noster loquitur.
- P.37.1.5. ΠερσὶςΘ] Al. Πέρσης. V. Tzetz. in Lycophr. p. 34. gr.
16. ΚαθήλωνΘ] Veriora his de ariete isto vide apud Schol. Apollonii Rhodii. Cuius Phrixi *ἑρπύς* cum servavit. Vel *κείδς* erat *παρΘ κείδωρεον* quo navigavit.
17. Κηκίπης] Alii Iophossam dicunt, sed hoc erat *ἑπώνυμον*. Schol. Rhodii 2. ubi & Euenian dictam prodit.
18. Ἄργος] Inter hos qui hic *ΚύνωρΘ* dicitur, O. & P. *Κυϊάσωρες* est; aliis *Κυϊάσωρες* & *Κυήσωρες*. Tzetzes inepte duos facit *Κάπυ* & *Σῶρον*. Meminere Schol. Apollonii ad v. 1125. & 1155. l.2. Hyginus f.14. Quatuor his Pausanias addit Presbonem, qui defuncto Phrixi in Græciam redierit.
22. Λίαρχον] Pal. *Κλίαρχον*, utroque modo dicitur. Tzetz. in Lyc.
- P.38.1.2. Μηδὲς] Pal. *μολδαί*. Tzetzes *κρέα*.
5. Κήπας] Non dicimus condere regionem, sed urbibus instruere. Athamantium in Pthiâ, ponit Apoll. 2. Ἄλον in Thessaliâ eum condidisse ait Strabo. Schol. Apollonii vicina loca esse dicit.
9. Λεύκονα] Tzetzes *Ἐρυδρον*, *Σχολίνοα*, *Τιήλανδρ*. Oxon: *Πτύον*. Steph. *Πῆῶν*. Leuconis mentio apud Stephanum, v. *ἈργυρῶνΘ*, & Schol. Apollad 2. v. 1147.
13. Κήπας] Eumelus ait Ephyram Oceani fil. primam inhabitasse terram, ab eâque Ephyram urbem dictam. Paus. Corinth. Homerus tantum *Ἰνδα ὃ ΣίονρΘ ἵσκειν*, v. Stephan. *ἡλίεπολις*.
15. Μερόπω] Vide p.194. *ΣίονρΘ* Æolicè *ΣείονρΘ*. Præter Glaucum, habuit Thersandr. Ornytionem & Almun.

20. Κολαΐς] Hæc ex Pherecyde adfert Schol.
 ιλ. Ζ.

24. Τίνες] Lege *πῖνι*.

26. Ἀιγίαν] V. p. 213.

30. Διῖον] P. 24. aliis Deioneus dicitur, v. Eustath. ιλ. β.
 Mox pro *ἐκείνου*, melius *ἐκείνου*.

P. 39. ι. 3. Ἀργεῖος] Pal. Ἀργεῖος. Est autem *φύλαξ* Ioni-
 cum pro *φύλαξ*.

P. 39. ι. 23. Πολυδίκης] Pierum hîc non *γενελογεῖ*, quia
 supra posuerat p. 8. Hos Androthoës & Peristhenis fi-
 lios facit, Schol. Rhodii ex Pherecyde.

28. Ἥλιον] Ἥλιος regio est, non tantum urbs. Schol. ιλ. η.
 & Virgilius, mediæq; per Elidos urbes, & prius, p. 28.
Σαλμωνία Straboni, *Σαλμωνία* Diodoro urbs hæc dicitur,
 quam condidit Salmonæus. Ex his quæ sequuntur vi-
 deas manifesto Diodorum Sic. verba Apollodori re-
 tinuisse. Cæterum Elin condidit Eleius. Sch. Hom.
 ιλ. v.

P. 40. ι. 4. Ἐξηραμένης] Lego cum Cod. Pal. *Ἐξηραμένης*
 siccatas, vel *Ἐξηρημένης*, v. Serv. ad 6. Æneid.

15. Κρηδαῖ] Odio novercæ ad Patrum Crethea in
 Theffaliam recessit, qui etiam posthæc eam in connu-
 bio habuit, p. 42.

21. Ποσειδῶν]

Non sic Æmonio Salmonida mixtus Enipeo

Tenarius facili pressit amore Deus. Propert.

Vide non absimilem historiam in Epistolâ quâdam
 Æschinis.

25. Ἐγκυβήτων] *ἐγκυβήτων*, expositis.

P. 41. ι. 1. Ἐκάλε(εν) In Latinis monstrum illud *jugen-*
lavit, jugula. Νηλεὺς autem *παρὰ τὸ μὴ ελεγχθῆναι* *ὑπὸ*
τῷ μιντρώδῃ, dicebatur.

5. Μιντρώαν] Erat illa *Σιδωρῶ*.

13. Ἀτιμάζων] Plus est, quàm negligere, n. injuriis afficere. Ἠήμιον, ἀήμις ὕβειον, inquit Schol. Hom.
16. Ἐκπῶν] Iolco. Diodor.4. ait Peliam, adjunctis sibi Melampode & Biante aliisque, in Peloponnesum abiisse. Cum nostro Apollodoro facit Pindar. Pyth.4. qui ait Amythaonem (Biantis & Melampodis P.) habitasse Messenæ postquam è Thessalia decesserat. Amythaonem in Pylo allocat noster p.42. videtur Amythaon unâ migrasse cum Neleo. Δὲ τῶν παλαιῶν ἰσχυρῶν ἀκέραι ὅτις οἱ μὴ ὁμολογεῖσθαι σφόδρα, Strabo.
- P.41. l.16. Πύλον] Condidit Pylas Clefonis f. Lelegis nepos.
18. Ἀμφιόν] Alius ab Amphione Thebano. Errat ergo Diodorus Sic. l.4. nam Homerus Odyf. XI. aperte docet hunc fuisse Orchomeniorum Principem. Consentit & Pausan. Bœoticis.
21. Ταῦρ] Inter hos non numeratur Chromius. Alii quoque ab aliis, qui hîc non numerantur. V. Schol. Apoll. ad v. 156.1.
25. Πεικλῦμν] Hæc habes in fragmentis Hesiodi.
30. Ἐξέπρθη] L. ——— τις. Vel ἐξέπρθησι.
- P.42. l.4. Νέτωρ] Hæc ex Hesiodi Catalogo. V. Stephanum in Γεσηνία.
6. Ἀναξίβειαν] Al. Ἀναξίβειαν, priorem Scripturam secutus est Eustath. & Tzetzes ex hoc loco. Fuit hæc soror Agamemnonis. Prior uxor erat Eurydice fil. Clymeni.
13. Πελία] Hæc excerpfit Tzetzes in Lycophronem.

23. Τὰν αὐτῶ ἀδελφ.] Uncata non sunt ab Apollodoro ; nec in Latinis, nec necessaria sunt. Habet tamen Tzetzes.

26. Ἐιδουρίω] Sch. Rhodii, Δωείπιον vocat. Quæ sequuntur de Melampode habes ferè apud Pausan. in Messenicis. Schol. Theocr. εἰδ. γ. Homeri Odyss. Rhodii ad 1.

P.43. l.26. Φυλάκῃ] Lege Ἰρίκῃ ἢ Φυλάκῃ. Schol. Rhodii. Ἰρίκῃ ὅτι Ἰρίκῃ. Hesiodus miram ei pedum velocitatem tribuebat. V. Eust. ad il. β. p. 323. 8c Schol. Odyss. λ. v. 325. Φυλάκῃ Thessaliæ urbs.

31. Βίας] Hic Ægius videtur legisse βιά ; lege in Latinis, *Quas cum Bias nullo pacto abigere posset.*

P.44. l. 11. Κορυφαῖον] Faber, Ὀροφαῖον. Palat. rectè κορυφαῖον.

P.45.7. Ἰεῖας δρυὸς] Eustath. A, Odyss. p. 2685, hæc fusè enarrat. Athenæus p. 498, quosdam versus ex 2 Melampodias (quam scripsisse creditur Hesiodus) adfert, qui huc faciunt; quibus ex Suidâ ejusdem Hesiodi adjungas hos,

Ἀλλὰ δὲ γ' ἔδωκεν Ὀλύμπῳ Ἀταλίδῃσι
Νῦν δ' Ἀμυθονίδῃσι καὶ πῶν ἢ πόρ' Ἀτειδῃσι.

25. Ἐν Ἀργεῖ γυναικας] Vel Προπίδας potius.

35. Τάλαθ] Vide quæ Eustath. il. β. p. 288.

P.46. l.2. Παρθενόπειθ] Hic secundum nonnullos ad Thebas militavit, non autem ille Atalantes fil. Schol. Sophoclis Oedip. Colon.

Ibid. Πρώναξ] Phlegon eum aliter μεναλογοῖ.

28. Ἐκείνη δώσει] Sic verte, *Pelias promiserat se daturum ei filiam, qui ad currum trabendum leonem & aprum jungeret.*

P.47. l.8. Πιπληρωμένων] Faber πιπλωμένων.

11. Περὶ Μοιρῶν] L. παρὰ & μέλλῃ.
 20. Ἀλκίσις] Oxon. legit ὑπεραπίδανι. Xenophon Ἀγ-
 πλοχθ τῷ πατρὶς ὑπεραπίδανι.
 25. Πολυμήδη] Hanc Lectionem retinuit Tzetzes Enar-
 rator Lycophr. De matre Jafonis veteres litigant.
 Erat ei mater Rhœo fil. Staphyli secundum aliquos;
 Alcimeden alii vocant, Polymelen alii, atque hæc for-
 tasse est quam nonnulli Polyphemen dicunt. Præter
 has reperio Theogneten Laodici filiam, Arnen quoq;
 & Scarphen ei pro parente dari. Scholiastes Rhodii ex
 Herodoro commemorat Polymeden; nolter Hero-
 dorum sæpe sequitur. Diodoro Amphinome ἰσχυρῶς. V.
 p. 63. n. 24.
 27. Ἰώλκῃ-Πελίᾳ] Pindarus Pyth. Ode IV. & Apolloni-
 us libro 1. hanc historiam tangunt.
 P. 48. l. 4. Θυσίας] Rectius θυσιῶν ut infra. Sed & Tzet-
 zes, & Zenob. qui representant hunc locum, sic legere
 in suis.
 10. Ἀναύρων] Canterus non habet pro nomine proprio,
 vertitque adeo *torrentem*. Consentit Turnebus. Est
 sanè ἀναύρῃ, inquit Apollonii Schol. πῶς ὁ ἐν χερσὶν
 ῥέων ποταμὸς, nec inficior ità hoc loco capi posse, &
 apud Callimachum hymno in Dianam; sed & latius
 aliquando accipitur. Ἀπὸς ἀναύρων νασμὸς ἀνανθήσι. J.
 Flumina perennia exsiccabant Persæ, Ilissum, Pe-
 neum, Onochonem, Mæandrum. Atque hoc sensu oc-
 currit vox apud Schol. Callimachi, Lucanum, Hesychi-
 um, & Pindari Scholiastem.
 12. Συμβαλὼν] Oraculi sententiam affecutus. Euripides
 Medcæ.

Σοφώτης ἢ καὶ ἄνδρα Συμβαλῶν, ἔτι.

Et Neophron ibid. in Scholiaste. Pherecydes apud.
 Pind. Interp. συμβαλλῶν τὸ μαρτυρεῖν.

19. Ἑσπλάν] Quid sit ἐπικλῆσαι δῶκεται ostendit Casaub. ad Theophr. Eustath. ad *Il.* Brocem. Verte, *sive forte ei in mentem venit.*
20. Ἥρας] Ἥρας ὃ Πελασγίδῃ ἐκ ἀλέγιζεν Pelias, inquit, Apollonius. Schol. Pindari ex Pherecyde, ὃς ἔλθοι ἢ Μῆδ' αὖτε πρὶ Περίφρακτον. Pindarus, καλέει τὴν Μηδείαν σὺν αὐτῇ τὴν Περίφρακτον. Apollonius 3. 1125. 6. & 4. v. 241. 2. V. Schol. Eurip. Medea. P. 441.
26. Ἀρεῖῃ ἀλσῇ] V.p.27. ἐν Ἀρεῖῃ.
30. Ἐπὶ τῷ] L. τῷτο.
31. Ἀργοντὸν φεῖξο] V.p.37. l.18. & sequitur Pherecydem. V. Sch. Apol.p.1. Post Phrixi mortem ejus filii in Græciam redierunt p.53. secundum autem Apollonium, non ante quàm Argonautæ expeditionem hanc jam essent ingressi. Obviam enim sibi invicem facti sunt ad Ἀρεως νῆσον. Ἀργοντὸν Ἀρεσσιδῶν vocat Apollonius 1. Erit ita hic Arestoris filius Argus alius à seniore illo Argo πατὴρ Arestoris filio. Sed Tzetzes in Lycophr. sic scribit, Ἀργὸν ἐκλήδην ὅτι καὶ Ἀπολλόνιον, Ἀργὸν αὐτὸν αὐτοπύγμαζεν, ὃ Ἑσπεῖον, ἢ Ἀλκίτορος υἱός, &c. Apollonii Codd. non sunt usquequaque emendati in hoc catalogo.
- P.49. l.1. Περίηκόντορον] Ante hæc tempora parvis naviculis & acatiis utebantur Græci. Phœnices primi longas naves excogitarunt, quarum prima, Græcis cognita fuit illa Danaï p.72. Euripides in Helenâ πενήκοντορον vocat Σιδωνίαν, hoc in loco per πενήκοντορον non necesse est intelligere navem 50 remorum absolutè, sed longam; sic puto accipi hanc vocem apud Pindarum Pyth. Od.4. imò Theocritus in Hylâ hanc ipsam navem vocat τετακοντάφυγον, i. e. ἐξήκοντορον.
6. Φωῆν] Φωνῆν, ex Apollonio Rhodio. Fragmentum

Stephani in *Δωδώνη*. Lycophron vocat *κίσαν λαλη-
θρον*.

13. *Ἀγνίς*] Lege in Lat. Hagnii.

20. *Κέων*⊙] Fragmentum Stephani in *Δάπαν*, *Δωλίδης*
Λαπίδης Κέων⊙.

21. *Παλαίμων*] Al. *Παλαμῶν*⊙ Apollonio.

22. *Ἀδμήτος φησ.*] In fragm. Steph. v. *Δάπαν* *Ἰφικλητίδης*
δ' Ἀδμήτος, sunt Sophoclis verba Argonautas recen-
sentis.

27. *Ἐρμύλος*] Apoll. *Ἐρμύλος*. Cui additur *Ἐχίων*. Sed
Pindaro *Ἐρμύλος*.

30. *Ἐργῖνος Ποσ.*] Manifesto errore, pro *Ἐυφημος*,
qui male apud Apollonium dicitur Polyphemus. Pin-
darus, Pausanias, Val. Flaccus meminere Euphemi à
Tænaro.

P. 50. L. 12. *Ἀυγείας Ἥλεις*] Rectius *Ἥλειν*. Pausan. Eliacis.

5. *Ἰεῖλος*] Rectius *Ἰρῆλος*.

6. *Ἀλκίμος*] L. *Ἰαλκίμος*. Horum mater Astyoche Acto-
ris f.

7. *Ἀστειος*] Apollonio *Ἀστειών*. Numerum Heroum ho-
rum quod attinet, non convenit antiquis Scriptoribus
inter se, nam Diodorus Siculus scribit fuisse Argo-
nautas 54. totidem numerat Apollonius. Tzetzes in
Lycophronem, quinquaginta. Noster non ultra 45.
Idmon & Butes infra commemorantur. Nonnullos
habes hîc, qui non ponuntur ab Apollonio. Sed Hy-
ginus in diversum abit longissime. Periêre Catalo-
gi quos Æschylus suis Cabis, & Sophocles Lemni-
dibus intexuit.

Catalogus Argonautarum secundum Apollonium Rhodium.
Quibus præfigitur stellula, non sunt apud Apollodorum.

Acastus	* Eurytion
Admetus	Eurytus
* Æthalides	Hercules
* Amphidamas	Jason
* Amphion	Idas
Ancæus	* Idmon
* Ancæus <i>alter</i>	Iphiclus
* Arcius	* Iphiclus <i>alter</i>
Argus	* Iphitus
Asterius	* Iphitus <i>alter</i>
* Asterion	* Laocoon
Augéas	* Leodocus
Butes	* Lynceus
Calais	Meleager
* Canthus	Menoetius
Castor	* Mopsus
Cepheus	* Nauplius
* Clytius	* Oilcus
Coronus	Orpheus
* Echion	Palæmonius
Erginus	Peleus
* Eribotes	Periclymenus
Euphemus	* Phalerus
* Eurydamas	* Phlias

Pollux	Atalanta
Polyphemus	Autolycus
* Talaus	Euryalus
Telamon	Ialmenus
Tiphys	Iritus
Zetes	Laertes
	Leitus
Ex Apollodoro his ad-	Peneleus
dantur	Phanus
	Poeas
Actor	Staphylus
Amphiaraus	Theseus
Ascalaphus	

14. Ὑψίπυλος] Lege Ὑψίπυλος, & infra ἱππών·
 ἔστιν. V. p. 175. & Schol. Apoll. 1. Hyginum Fab.
 XV. Æschylus Hypsipylem drama fecit.
- P. 51. l. 1. ἔστιν] Lege ἔστιν, vel ἔστιν. Homer.
 α. Z. Statius 6. ἔστιν N. Damascenus habet in Ec-
 log. Valesii.
4. Δολιχοῖ] De his omnibus plenâ manu Schol. Apoll.
 ad v. 947. 1. & porro.
25. Καίλιππον] Ergo Hercules Theocrito λευκαύτης di-
 citur. Mox lege ἡμίγυν.
- P. 52. l. 7. κίον] Chius deduxit Milesios in Mysiam; inde
 urbi & fluvio nomen. Schol. Rhod. fine 2. Locum hunc
 Zenob. exscripsit.
9. Ἡρόδοτος] L. Ἡρόδοτος. ἀρχὴν, redde, ab initio. Post
 πλεῖστοι adde πῶτε.
14. Ἀφείδης] L. Ἀφείδης. Hesiodus in Ceycis nuptiis
 apud Sch. Rhodii.
18. Δημάρεος] L. Δημάρεος.
19. Διονύσιος] Hanc διαφωρίαν vide apud Schol. Apoll.
 v. 1291.

24. Ἀπῶλλον] Legg. ἀπῶλλον.

P.53. l. 1. Πυγμαλῶν] Theocrit. εἰδ. 23. & Apolloni-
us 2.

11. Τὸν δρ.] L. δ.

14. Ἀγήνορες] Hesiodus prodidit illum Phœnicis Age-
noris filii fuisse filium. Videtur incredibile à primo
Agenore ad hæc tempora perdurasse. V. Sch. Argon. 2.
ad v. 178.

P.53. l. 20. Βορέα] Adi Diodor. 4.

21. Μηντιὰ] Erat ei nomen Dia. Sch. Rhodii. Ἰδαίαν vo-
cat Diodorus.

22. Ἰδύε] Ex Cleopatra, Orython & Crambin, habuit
etiam Manandynon & Thynum.

25. Φρίξ] Prodidit hoc Hesiod. in magnis Eœis. Sch.
Rhodii.

27. Ἀπῆαι] Asclepiades ait immissas fuisse à Sole. V.
Schol. Hom. Od. M. Phinei filias aliqui credidère Ἐρά-
κταν & Ἀεπύριαν. Alii γυναιχογῶναι Thaumantis & Ele-
κτρæ filias, Iridos sorores. Confer Apollonium & Vir-
gilium.

P.54. l. 32. Ὀκυδόν] L. Ὀκυδόντι. Mox Ὀκυπέτην. He-
siod.

P.55. l. 1. Κελὰ δ'] Rectius πρεῖ.

4. Σέφιδες] Alii apud Schol. Apollonii, quod ibi ad
Jovem precantes conversi sunt Boreadæ. Infra 231.

P.56. l. 19. Συμπληγάδες] Insulæ duæ Bosphro Thracio
vicinæ. Homerus & Herodotus μαγνίδες vocant. Pin-
darus Vivas Petras (ex vulgi opinione) appellat, Ubi
inspiciendus ejus interpres, p. 257. Alii σινδερμάδες &
σινωρμάδες & κυανέαι (à colore) nominarunt. Flexuo-
sus erat cursus, adeoque videbantur Petræ inter se con-
currere. Schol. Eurip. Medæ, ad v. 1. Post Argûs trans-
missionem intellectum est, eas reverâ stare. Theocr. in
Hylâ ἀφ' ἧ τότε χερσίδες ἦν.

20. *Ἰδὼν δὲ τὸν*] Idem docet Sch. Theocr. Confer Schol. Apol. 2. & Odyf. M.

P. 56. l. 24. *Μαριανδυνὸς*] Scalig. ad Euseb. Chron. p. 37. primò Mariandyni, deinde Galatæ dicti.

P. 57. l. 2. *Καδρυμνίδης*] L. *μαδρῖνις*. Oxon. & Pal. Æetes nomen Regum Colchidis, ut Cæsar apud Romanos. Ut hic Æetes idem forte non fuerit cum eo qui Phrixum hospitaliter excepit.

10. *Παῖς' αὐτῶν*] An αὐτῶν? & μοχ τῆς, i. τῆς τῆς.

25. *Ἰδὼν*] L. *Ἰδὼν*. Sophocl. Scythis apud Schol. Rhod. 4.

P. 58. l. 1. *Ὁμόσπονδοι*] Βοῶν μὲν ὄρεως (Μήδης) καὶ διὸς μαρτύροι. Eurip. & Apollon. initio 4.

3. *Τὸς μὲν*] Lege μέλλοντα τὸς.

20. *Νεὸν ἄλσος*] Sc. Hecates aut Martis, v. 29. l. *καὶ τῶν*.

P. 59. l. 10. *Ἀψυρτος*] E lecto illum rapuit. Pherecydes. Erat autem Medæ *ἑπταμήτωρ*, ex Nereïde. Dictus est & Phaethon. Vide Interpretes Apollonii.

18. *Φονίδι*] In ædibus Æetæ hoc factum prodidit Sophocles in Colchidibus.

30. *Διαχεδόντες*] Al. *διαχεδαδόντες*, & *διαχεδόντες*.

P. 60. l. 1. *Παραπύσι*] Nota non usitatam locutionem.

6. *Ἀψορρίδας*] Cave intelligas insulas Ponti Euxini, nunc enim Argonautæ alibi gentium sunt. Legit Cod. Pal. *Σύρριδας*. Imò & Tzetzes, hæc cum describeret, ita legit. Adi Aristotelem 8 Polit. c. X. & Solinum, cap. 8. Quare Strabonem & Melam hinc emendandos puto ubi de his agunt.

10. *Ἀυσονίαν*] Atqui nondum natus est Auson Ulyssis filius, à quo gens nomen cepit. Tale est *Laviniaq; venit littora*.

13. Αἰβύων] Rectius Αἰγύων, Apollonius 4. Ἐστὶ μυσία
Κελῶν καὶ Αἰγύων περὶ ὧν τις.

15. Σαρδάνιον] Scribitur Σαρδάνιον (Homero,) Σαρδάνιον,
ὃς Σαρδῶν.

27. Πίτρας παγκλαί] Oxon. & Pal.interponunt Κυάνται.
Male, neque enim hæ Petræ, nisi ad similitudinem
Symplegadam, dicuntur Cyanæ. Et sic intelligen-
dus est Tzetzes in Lycophr.p.131. Edit. Cant.Neque
verum est quod ait Ortelius, Strabonem dicere Sym-
plegadas esse Homero παγκλάς. Scribit enim Strabo
ἃ Symplegadibus, quarum mentio occurrebat in Ja-
sonis expeditione, Homerum finxisse παγκλάς suas in
Ulyssis erroribus.

P.61. l.1. Ἠέας] Conjunxit Homerum & Apolloni-
um.

2. Θειρακείας] Al. κίας.

8. Κερκυραίῳ] L. ex Apollonio, Κεργυραῖος, sic &
Tzetzes ad Lycophronem, ubi exscribit hunc lo-
cum.

10. Ἀλμυρίδα] Lege Ἰλμυρίδα ut p.70. alii in Illyricum
avecti incoluerunt insulas Apsyrtidas. Strabo 2 Schol.
Apollonii ad v.1002. Tzetzes, ubi supra.

16. Οὐ δῶσιν] Lege δαίνονται.

22. Πειρίπῳσι] L. Πειρίπῳσι.

24. Τὴν Μενοίλιον δῖον] Codd. scripti, τὴς Μ.δῖος. Lege
Μελανθίου δ. Schol. Argon. Strab. Hefych. *Apollo stans
super Scopulos Melantios, missâ sagittâ, in altum ful-
gur jaculatus est.* Lego enim καλῆς ἐστίν. Dignus erat
hic locus, in quo emendando aliquam operam collo-
cassent viri docti qui Apollodorum ante nos recen-
suerunt.

P.62. l.4. Ἀργαίη] Malè Oxon. & Pal. Ἀργαίη, rectius
Ἀργαίη. V. Apoll. 4. & p. 298. infra.

11. Σκώπῳσι] Adde τῆς.

14. Τάλο] Dosiadæ in arâ, γνήχαλκῳ ἔρῳ dicitur.

22. Δίρμῳ] Ἥλος est πέρβη. Ruptâ venâ necesse erat ei mori. Sophocles in Talo. Sch. Rhod. V. Eustath. in Odyss. Y. p. 1893. Simonides eum prius in Sardinia fuisse ; Ibycus charum Rhadamantho scripsit. Legum jurisque custos & vindex severus fuisse videtur.

P.63.l.7. Τελευτήσαι] Adde λίσυσι. L. 15. pro τίττασι lege τίταταισι. Tzetzes in Lycoph. habet δουδμοσί.

18. Ἐπεσσοῦν] Oxon. ὑποσσοῦν melius. Pro, desperabat, redde, cū non crederet reversuros.

21. Ὁ ὃ αἰτῶμαι.] Hic autem se ipsum interficiendi copiam postulatans.

24. Μίτρη] Amphinome Diodor. & Πελία. Quæ mox sequuntur, αἷς ὀδὸς πόλεμον, sunt uncis includenda. Sed nec Tzetzes legit. Πρύμαρον scribe cum Diodoro.

P.64.l.10. Ἀστερόπειαν] Hæc uncis comprehensa non sunt in Pal.Cod. nec Oxon. imò abesse debent. *Nomina Virginum, inquit Pausanias, Poetarum nemo indicavit. Micon Pictor earum imaginibus Asteropéan & Antinoen adscripsit.* Est igitur verisimile ex Pausaniâ (ut & alia nonnulla) venisse in oram alicujus Apollodori Mss. inde in textum. Hyginus, Peliadas ait fuisse Alcestin, Pelopian, Medusam, Ifidocen (alii Posidicen) Hippothoen. V.p. 42. supra.

19. Ἄφρα] Æsonem, Jasonem, Dionysi nutrices cum suis viris ὑποποίησε. Jason ideo dictus δῖος βος, Medea ἑλάνδρα, Dosiadæ. Hujusmodi παρεφύσεις, vide apud Zenob.c. 4. Pr.92. V.Argum. Medæ Eurip.

25. Κρενυῦσι ἤ] Κατεφύσιν, leg.

P.65.l.10. Μέρμερον] Al. Μέρμερον. Sequitur Euripidem.

P.65. l.21. *Κορίνθιος*] Euripides 5 talenta à Corinthiis accepit, ut eadem hanc in ipsam Medeam transferret à Corinthiis, vide Schol. Eurip. Medæ p. 406. V. Plutar. Alexandro.

24. *Θυγάς*] Plutarchus in virâ.

27. *Θυγάς* δ] F. δξ & mox δ ξα' αὐτῶν.

P.66. l.3. *Ἀσπίον*] Hunc Diodorus cecidisse in prælio scribit, cum Argonautas persequeretur.

10. *Κυβισσόν*] Oxon. *ἰσχυρὸν*.

NOTÆ

N. O T Æ

A D

SECUNDUM LIBRUM

B I B L I O T H E C Æ

A P O L L O D O R I.

P Ag. 67. lin. 4. Ἰνάχῃ] Al. — χθόν, ut p. 147. Sic
& Oxon. cum Pal.

5. Ὠκεάνῃ] Hoc ideo finxerunt Græci, quoniam
navi in Peloponnesum venit.

Ibid. Ποταμῶς] Auctor de Fluviis (vulgò Plutar.) ait,
dictus est 1. Carmanor, 2. Haliacmon (v. Hesiodum)
3. Inachus.

6. Μελαίῳ] Tzetzes in Lycoph. Schol. Eurip. & Schol.
Hom. 12. legit Μελαίᾳ. Syncellus, Inachi & Niobæ
filium esse Vult. Aliis, est Archia. Melissa Epi-
damni filia est, Stephano in Δυρράχων. Melissæ Jovis
nutrices (v. p. 3.) fuere; has Callimachus Μελαίᾳ vo-
cabat.

17. Λαοδίκης] Oxon. & Tzetzes, Τηλοδίκης. Pausanias Cerdūs meminit, quæ fuerit Phoronei uxor. Δυνα-
μένων videtur post *Περσεύου* ponendum.
21. Νιόβω] Alia est Tantalī. Habuit & fil. Spartum
sive Spartonem. Euseb.
- P.68.l.4. καὶ Τελχίνῳ] L. ἡ. Græca Eusebii ponunt
Telchinas in Peloponneso, ut hīc noster. V. Scal. ad
Euseb.22.p. & 16.
7. Σάραπις] Non est qui ab Ægyptiis colebatur. Quæ
autem Api Sicyonio attribuenda sunt, Argivo huic
ineptè noster dat. Nymphodorus Amphipolites
apud Cl.Alex. scribit *Apin* loculo (σέρω) *conditum*,
repositumque in templo, primò Soroapin, postea Sarapin
dictum fuisse.
10. Πρώτη] Et ultimæ mortalium Alcmenæ, quæ erat
decima sexta à Niob.Diod. & D.Halic.
- P.68.l.11. Ἀκσίλαῳ] Hic Heliodum non tantum με-
τήλλαξεν, ut inquit Cl. Alex. Sed aliquando ab eo
dissentit. Interpres autem non rectè vertit; redde,
Sed & Pelasgus quoque (Acusilao teste) *à quo Pelo-*
ponnesi incolas dictos fuisse Pelasgos.
15. Πελασγὸς] Sic & Pausan. Apia, Pelasgia, Argos,
Ægialia, Achaia, Inachia, Apidania, Peloponnesus,
Morea, eadem est gens. De Pelasgis vide Rhei-
neccium in familiis. Cum Hesiodo facit Schol. Eu-
rip. in Orest. & Nic. Damascenus, in excerptis.
24. Ἰαλόν] Oxon. Ἐχάον. Pal. Ἀχάον & Ἀχέον. Sed
nihil muto. Qui hīc est Πείσανδρος Ms. Pal. est Πεί-
ρας Plutarcho; Aphricano apud Euseb. & Hygino
Peranthus. Ἐπίδευρος secundum Magnas Eceas fili-
us fuit Jovis, secundum Epidaurios, Apollinis. Κρί-
ας aliis, inquit Pausanias, est Πείρας. Augustinus
& Schol. Eurip. Criasum, Hyginus Crinum vocat.
Πείρασος (sive Κρίας) successit in regno quintus.

Ei uxorem Augustinus jungit Melanronicem, Sch. Eurip. Oreste, Melanthonem.

27. 'Ιάσϛ] Hygino est Βάσϛ; Pal. Cod. & Sch. Euripidis 'Εμβάσϛ; accedit Oxon. cui supra, 'Εκασϛ.

Ibid. 'Αγύνωρ] Ex Triopâ Phorbantis (qui fuit Criasi) nati sunt gemini Pelasgus & Jasus, deinde Agenor & Xanthus: est igitur frater Jali Agenor. Aliter. Argus Jovis genuit Criasum, hic Phorbantem, is Arestorem, Arestor Argum Panoptem. Forte igitur scriptum reliquerat Apollodorus 'Αγύνωρ & 'Αρέτωρ γίνεϛ. τέτεϛ & 'Αργϛ. Arestoris & Mycenæ filius Argus. Pausan.

30. 'Οφθαλμὸς] Unum oculum ei Juno dedit infirmum, inquit Pherecydes, quatuor, alii. Vide Schol. Eurip. Phoenissis, ubi & alia huc spectantia.

P. 69. l. 4. Λέγϛ] Adde post ϛ, & π, ut sit λέγϛ & & π & ϛ.

10. 'Ιασϛ] Oxon. & Pal. 'Ισϛ. Sed soli hoc dicunt.

11. 'Ιώ] Vehementer dubitat de hâc Io, Vossius lib. 1. c. 14. de Idol. & Aphricanus apud Euseb. Chron. p. 26. Sed hanc non posse esse Inachi filiam, hoc arguit, quod Argus Panoptes ei datus sit custos, qui sex generationibus à priori Io aberat. Scholiastes Eurip. ex Phorbante Triopam deducit, ex Troipâ Jasum, ex Jaso & Leucania Iônem hanc. Deinde Iûs Sacerdotis filius fuit Trochilus, cujus tempora ab Inacho longe recedunt.

18. Περὶνϛ] V. p. 68. ubi Πέρην. Lege Πέρην. Ex Scal. in Euseb. p. 24.

20. 'Ιερωμίω] Habuit quidem Io sacerdotium hoc primò, utra autem Io fuerit, non potest certò statui. Videtur intelligenda Io Inachi, quoniam ejus frater

Phoroneus Junoni Argivæ sacra fertur primus constituisse, suamque sororem eis præfecisse est simile veri. Scribit tamen Plutarchus Peirantem primo ea Sacra, filiamque suam Callithyan instituisse sacerdotem. Quod autem Io prima fuerit sacerdos, solus, opinor, Hesychius dicit, cujus locus non uno mendo forte laborat. V. eum in *περὶ ἱερῶν*. Alii Callithyan & Callithoen vocant. V. Scal. ad Euseb. Chron. p.24. Nec adhuc probarunt viri docti (quod tamen ponunt) Callithyan esse Iûs cognomen, quodque una sit sub duplici appellatione. Observamus autem apud Scriptores magnam discrepantiam de Iôn's patre. Promethei fil. vult Euseb. nec est error calami, ut voluit Scal. nam & Plutarchus in Iside idem dicit. Cadmi filia est Etymologici Magni auctori in *Βῆρωρος*. Iasi & Inachi, supra. Sed & Mercurii multi esse crediderunt. Fuerunt plures homonymæ.

21. *Φωγείης*] Latina non rectè se habent. Verte, *cum ab illo v.f. p.h. f.c. taciturno suo in buculam c. transf. & cum eâ se conc. jurejurando pernegavit.* Omissa est particula *ἢ* & leg. *ἀντὶ* pro *ἀντὶν*.

P.70.l.1. *Ἀσκληπιάδης*] Arestor duxit Mycenen Inachi filiam; ita Argus erit Inachi nepos, non filius. Sed Schol. Eurip. ex Pherecyde ostendit eum fuisse Arestoris qui fuit Phorbantis. Confunduntur Argi duo. Ægius hîc omnia perturbat. Schol. Æschyli filium Aleuadæ esse tradit.

5. *Ἀκσίλαος*] Hæc habet Sch. Sophocl. initio Elect. & Schol. Æf.h. v. 570. Prom. Codd. Scripti propius accedentes legunt *γηνῆ*. Ægius, nescio quâ de causâ, hîc Peirenem inseruit. In latinis pone *ortum*, & *fili-*
um.

7. & 8. *Ἐνιδωσι*] De hoc Luco agunt Herodotus & Pausan. Oleam hanc Pausan. *λύγην* vocat. V. eum p.

121. & 403. Sophocles Electra — τ' οἰσερπῆγγ' αἶ-
 Cos Ἰνάχῃ κέρης.
12. Λαδῆν] Schol. Hom. ad ιλ. ι. λαβεῖν, minus recte.
 Factum hoc scribit Stephanus Byzant. in Euboeâ.
 Argum, inquit, *Panoptem Hermes interfecit in Argu-
 ris.*
19. Ἰόνιον] Hos errores late describit Æschylus in Prom.
 à v. 570.
- P. 71. l. i. Ἐπαρον] Ex Διδῶ ἐπαρῆς Ἐπαρον γιν-
 νῶ.
9. Ἐμενδέσθ] Pro τῷ substitue ὤς.
18. Ἰον] Ideo & Thebis Boeotiis Ceres colebatur, quo-
 niam Cadmus Epaphi ἀπορονΘ eas condidit. Sch.
 Eurip. Phoen. & Stephan. de urb. in Βέσεις.
20. Μόμφιν] Cassiopéam vocat Hyginus.
29. Ἀγύνας μ' αὖ] L. ἔν. Præter hos geminos, Leligem
 & Bufiridem genuit (Pausan. & Augustinus;) de qui-
 bus infra, Tzetzes Chil. 7. n. 136. hunc locum versu-
 bus reddidit.
32. Ἐπιδησάμεθα] Deesse videtur λέγειν. Non solet Epi-
 tomator sic loqui.
- P. 72. l. 3. Ἀγχνόλω] Schol. Hom. α. ιλ. hunc locum ad
 verbum exscripsit. Tzetzes Chil. legit Achiroen.
 Idem alibi Euryrrhoen, ex Hippostrato histo-
 rico.
6. Ἀιγυπῶν] Josephus contra Apionem. Ἀιγυπῶ
 qui Sethon, Danaus qui Herméas dicitur.
7. Ἐυειπίδης] Arato Κηφῆς Ἰασίδης. Nam Io, Epaphus,
 Libye, Belus, Agenor, Cepheus. Phineus hîc à Tzetze
 collocatur; Sch. Euripidis & hunc & Cephea ad Age-
 norem refert. His à nonnullis filia Damno addi-
 tur.
10. Καίφκησιν] Leg. — ιεν. Μοχ καίφκησιν αἰμῶνος. Eu-
 stath. ex Schol. Hom. locum descripsit καὶ λέγειν, etiam

inclusa uncis legit, quæ in utroque Codd. Ms. meritò non comparent.

15. Πῶδες ν] Hippostratus (apud Phlegontem) ait ex Europâ tot fuisse filios.

20. Παλὼ ἐνδε] Usque ad ἀνείλε uncis conclude omnia, nam Cod. Oxon. non habet. Deinde καὶ δὲ π καὶ ἐκ χ. καὶ δὲ π ο. α. ε. α. καὶ, non sunt in Oxon. aut Pal. & salvo orationis contextu omitti possunt. Legit tamen Sch. Hom. & Eustath. Inquit vir doctus, alicubi Pindarus duas Danaidas purgat hoc scelere. Imò ei contradicit Pindarus Nem. Od. 10. εἴque imposuit Pind. Od. 9. Pyth.

28. τὴν κληθεῖσιν] Usque ad ἐν ἧ absunt utrique Cod. Ms. Sanè cur πινυκόντορος à numero πινύκοντα καὶ ἄν dici debeat, non constat: hæc tamen enarratores Homericici admittunt. Qui corripit hunc locum eis os sublevit.

34. Πεσόντων] Schol. Homer. & Mss. πεσόντων, πεσόντων. prius πεσόντων Λήμνη.

P. 73. l. 4. Ἐλάνωρ] Ox. & P. Eustath. hinc fecit Ἐλ--- Sed vera lectio est apud Pausan. & Euseb. Γελάνωρ, & apud Plutarch. in Pyrrho. Danaus ab Iōne quintus jus habuit ad hoc regnum. Vide Pausan. in Corinthiacis.

5. Ἀνίδε] Hæc Mss. non agnoscunt, quæ sequuntur usque ad — ἀνύδρε. Hinc autem dicta est Argos δέψον. Danaus Aquatica instrumenta instituit, unde ὑδρεφρέων, hoc est aquilegem Nonnus appellavit. V. Strab. 1.

P. 74. l. 6. Ἀργυρίης] Tzetze Ἀργύρη, aliis Isæa dicitur.

11. Εὐρώπης] Nili filiâ. Automaten commemorat Pausanias. Cæterùm quoniam Hyginus in his nec eadem nomina nec connubia servat, contentus ero assignasse variantes

variantes ex Mss. lectiones. Quærant interim Grammatici (qui nihil nescire volunt) harum Ægyptiaca nomina.

23. Ἀλκμήων] Oxon. ———— ως l. 29. Pal. Ἀλκιδονίδων malè, 32. Pal. Κερκύρας.

P. 75. l. 3. Μίναχος] Lege Μίναχ. & statim ἐν Φοίβῃ.

19. Κισσίδης] Pal. Κισσὺς, & pro Ἀντισθένης, Ἀγανόη, pro Ἑγπτῷ, Pal. Ἐυρωπαϊῷ.

27. Βρύση] Lege Βεβρύκη. Eustath. ad Dionys. ait & hanc pepercisse marito suo.

28. Ἐκληρώσατο φει] Supra l. 12. παρ'.

P. 76. l. 1. Πυλάρην] Pal. l. Πηλάρην, l. 2. in Græcis οὕτω promittuntur, sex tantum numerantur.

10. Ἀρβηλος] Pal. Ἀρβύλος, & Paulò infra Κρηνῶς, deinde ἐγχαίρει: Μίδων, Pal. & Zenob. His addit Marmor Arundelianum Ἐλίκω & Ἀρκεδίνω, quarum nulla hic mentio. Hyginus priorem habet. Zenob. pro ἐκληρώσατο, habet --σατο-- supra διεκλήρε-- & hic ἐστίασε.

P. 77. l. 3. Ναύπλιον] Duo fuere Nauplii. Posterior vixit tempore Argonautarum, & Clymenen in matrimonio habuit. De priori meminit Schol. Eurip. ad Orestem. Hujus posterii erant Damastor, & Peristhenes. Ejus nominis Timotheus Milesius fabulam Scripsit. V. Athen. 8. Porro quod Nauplienses in coloniam Nauplius deduxerit narrat Pausanias lib. 4. Danaus 48 è filiabus in certamen produxit. Nam Amyclone & Hypermnestra jam virgines non erant.

12. Ἀγέως] Oxon. l. Κατρίως, qui autem Palamedem genuit, is est, quem Apollonius & Flaccus Valerius in Argonauticis commemorant. V. l. 16. noster duos hos debuit distinguere.

14. Κέκρωψ] O. & P. Κέκρωψ malè. Adeo ubique hi duo Codd. conspirant, ut credam unum & eundem fuisse, aut alterum ex altero descriptum.
18. Λυγκῆς] Stephanus in Ἀργῷ, Argivi, inquit, appellantur πατρωνυμῶς, ἐν μὲν πρῶν, Ἡρακλῆς τε (l. Ἡρακλῆδαι) παρ' ὧν Ἡρακλῆς, Περσίδαί τε παρ' Περσέως, ὧν Λυγκῆδαι καὶ Δαναΐδαι, παρ' ὧν Δαναῦς Ἀργυράδαι, καὶ Φερωνίδαί. Atque hinc apud Apollonium Λυγκήιον Ἀργεῖς. Schol. Eurip. ad Hecubam ait, Lyncea Danaum de medio sustulisse, unà cum filiabus.
22. Ὠκαλείας] O. & P. legunt Ἀγαλλείας. Sch. Eurip. ad Orest. Ἀγλαΐας.
24. Δίδυμοι] Præter hos Idomene, Alce, & Lycus notus.
- P. 78. l. 1. Ἀσπίδας] Non primi; usus erat Danaus & Abas Clypeo. Hyginus. Quidam Abantem Clypei inventorem ferunt. Serv. In hoc prælio ligneis clypeis utebantur. Schol. Eurip. Orest. & Strabo.
15. Μεισιμέδωνες] Non Cyclopes, ut vult Ægius, sed Prætus & Acrisius.
20. Τίρυνθ] Ibi regni caput. Possedit Heræum, Midean & oram Argolidis maritimam.
- 1b. Ἐυρυπύκν] Aliis est Aganippe. V. Schol. Rhodii 4. Præter Danaen, alii addunt Apæfantum, Pharsalum, & Euareten.
22. Προΐτηρ] Folitianus in Sylloge 1. observ. integrum hunc locum melius vertit. Sed huc adferre non vacat.
24. Ἰριάνασα] Alii his addunt Megapenthem, Elegen & Celenen. Ælian. v. H. Diodorus hanc Ἰριάνησαν vocat, Servius Cyrianassam.
30. Ξόανον] Elegantiores & opulentiores Patris sui ædes esse affirmabant. Paus. & Schol. Odys. O.

P.79.1.6. Ἐιδωμένης] Rectè. Politianus tamen Idothean legit. Dubito an Abantis filia fuerit, nam p. 44. est Pheretis. Diodorus Aglaïam vocat.

10. Ἐυσηκώς] Sc. apud Græcos. Clemens ab Ægyptiis ait Cereris sacra; Herodotus, Liberi Patris intulisse scribit Græciæ.

P.80.1.7. Σικυῶν] Pausanias ab Aroaniis montibus ad Lysos (in Arcadiâ) compulisse, ibique in Minervæ templo eas sanasse scribit. Consentit Stephan. in ἁλυσσος & Ἀζανία. Καθαρμῦ in P. & Ox. est καθαρμοῦ. Factam hanc medicinam aliqui credunt Helleboro nigro, qui exinde Melampodium & Proetium dici postea coepit.

14. Μελαμπίδι] Hinc familiæ Melampodiarum & Biantidarum. V. Rheineccium.

16. Μεγαπένδω] A luctu Patris. Argivorum reges alios addunt aliqui Hipponoum, Capanea & Sthenelum.

17. Βιλλεσφόοντις] Præter ea quæ jam sunt uncis constricta, Codex Oxon. etiam εἰς Ἀργῶ, omittit. Proetus Tirynthe regnabat. Pro Δηλιάδω scripti habent Ἰλιάδω. Confer. Zenob. Cent. 2. n. 87.

P. 82. 1. 4. Μαχεδῆναι] L. μαχίστη; ex Homero.

9. Ἀλκίων] Errore typorum, pro Λυκίων, & pro π, l. τῇ, vel τῶτε.

P.83.1.14. Λάραρα] Hunc casum suavissimis versibus Simonides descripsit apud Dionys. Halic. πρὸ σωμαδέσεως.

19. Ὀμομήτης] Deest Oxon. & Pal. v. supra, p. 39. nec agnoscit Zenobius, qui totum hunc locum fideliter descripsit.

P.3. l.25. 'Ερανον] Fingebat se paraphernalia non habere, ad nuptias Hippodamiæ conciliandas.

29. Περσὺς ὃ ὄππῃ] Videtur ex Pal. hîc addendum, καὶ ὅτι τῇ καρδίᾳ τῷ Γοργόνος, deinde ὃ vel καὶ ἐκ ἀνίσεσσι. Locum hunc habet Schol. Rhod. 4. v. 1515.

P.84. l.5. Γίγῃ] παρὰ γίγῃ. Zenob.

L.6. 'Εννῶ, &c.] Apud permultos scriptores hæc corruptè leguntur, pro 'Εννῶ, Περσένδι. Hesiodus malè Homerum interpretatus hæc finxit. Hesych. in Γοργέλλω.

15. 'Αποδίδει] Mallem δίδει, cum Pal. & Zenob.

19. Πήραν] Hactenus Zenob. & Tzetzes. Quæ sequuntur usque ad ἔχον ὃ-- non agnoscunt. Pindarus quidem hujusce fabulæ meminit; quorsum autem testis hîc adducatur non video. Κίβητις quid sit ex hoc loco docet Etymol. M. & Sch. Hesiodi. Scribitur Hesychio & Palat. Cod. Κύβητις; Schol. Rhod. Κίβητις. Faber vult, Κίβητις. Grammatici olim Scutum habuere pro ἰσχυρότερον, uti constat ex Theodosio in Dionys. Thracem, & Dionys. Longino; nec potuit hoc ignorare Apollodorus. Multi tamen (nec ij contemnendi) Hesiodi foetum censuerunt. V. Schol. ad finem Aspidis.

P.85. l.9. 'Ερμῦ] Eratosthenes ait à Vulcano; forte ei Mercurius dedit acceptam à Vulcano. Tzetzes l. 'Ερμῦ.

22. χαῖρας] Adde καὶ-- hæc Tzetz. in Lycoph. excerpfit.

L.25. Τὰς χεῖρας] Oxon. & Pal. τὰς χεῖρας.

30. 'Απομνηστεύσας] Dicit hoc Eratosthenes; ut mirum sit Hyginum 2 Astron. affirmare neminem hoc dixisse. De his Drama Æschylus dedit, Φορμίδης.

P. 86. l. 4. 'Ο μὲν Περ.] Adde ἔν. Confer Palæphatūm.

P. 87. l. 19. Περσῶν.] L. περσικῶν.

23. Συγκαίσιος.] Sc. ad convivium, vel in concionem. V. Palæphatūm.

P. 88. l. 17. Τάταμις.] L. Τάταμιδς, Dion. Halic. in l. Antiq. R.

20. Γυμνικὸν ἀγῶνα.] Tzetzes interpolans hunc locum ait fuisse πέντεθλον. Quod verum non est, nam πέντεθλον nondum erat in usu. V. Schol. Rhod. ad 4.

P. 89. l. 9. Πέρσις.] L. Πέρσις. Herodotus & Plato hunc faciunt Persarum Principem. Sed gente Persa fuit à quo Reges Persarum originem traxêre. Ex Semeronio Babylonio Alexandrinum Chron. cum Perseum vocat. Qui hîc ἔλας, Tzetæ Ἑλλην. Omittit Schol. Rhod. 2.

19. Ἀλκίως, &c.] L. Ἀλκαίη καὶ Ἰππονόμης.

25. Τάρων.] Paulò aliter Schol. Rhodii ad v. 747. 2.

26. Τηλεβόας.] V. Stephanum in Τηλεβοίς.

P. 90. l. 3. Ἀγίλοχος.] Tzetzes in Lycoph. hunc locum adducit, & legit Ἀμπλος, & Ἑνώρης, Φιλώνυμος.

30. Μυκητῶν.] Interpres non distinxit, adeoque pervertit. Lege, Πτορεβαί filii unà cum Τάρφιο.

P. 91. l. 7. Πεσβλήσιως.] L. συμβλ. nisi malletς πεσκλησίως.

11. Ἐνήμες.] L. ὅς καὶ τὰς ναῦς & Τάρων-- ἀπὸ πλοῦ. Μυκήνας, ἀντι.

P. 92. l. 21. Στραπύιν.] Στραπύις Οχορ. & συλλαβίδς; Pal. habet συλλαμβάειδς.

- P.92.l.28. ῥποςάνιος] Supra p.69.l.4. p.95.l.9. eadem vulpes cum Teumesiâ. De quâ vide quæ ad Palæphatum. V. infra p.477. &c.
- P.93.l.2. Ἀρπυζέση] Scripti, ἀρπυζέση.
10. Μίνως] Confer Hygin. Astron. P.l.II. Palæph.c.de Pasiphae.Anton.Liberalem p.477. Heraclitum de Incredib.
19. Ἐλνε] Scripti, Ἐλνεσι. L. Ἐλνε δ, & Ἐλιον.
29. Τείχα] Vides vestigia historiæ de Sampsonē. Adi p. 236.
- P. 94. l. 4. Κεφάλφ] Confer Eustath. ad β. ιλ. p. 307.
7. Πρὸς τῷ] L. τῷδ. L. 12. malè omittitur γονόμυρος.
- P. 95. l. 22. Ἐπιπλήξασα] Ἐπιπλήθη, increpo, hoc in loco.
30. Ἀρξάνη] Mallem ἀρξάνηα, verte, qui ulciscitur inferentem injurias; τοχ ἀπλύνει habet Oxon. rectè.
- P.96.l.7. Τετραπυχάων) Herodorus Ponticus addit, pedem unum L. ὦν-- sunt autem duo ferè choliambi, Barth.
21. Θεσιών) L. Θεσιόων. Pal. Θεσιῶν. Paulò post δῆραν.
29. Μεγαμήδης) L. ———δης, ———ῆς Ἀγνέ. Oxon.
- P.97.l.15. Κλύμνον θῆ) L. ῥ. Infra ἡμυθής. Minyas Nept. & Chryfogones fil. Orchomenon non procul à Thebis condidit.
- P.98.l.25. Κατὰ ῥ) L. μετὰ.
- P.99.l.2. Πέπλον) L. πάλτον vel παλτόν. Ineptè Herculi *replum* dat Interpres.
17. Προσηγέρον) τὸ ὃ προῶτον vel τὸ ῥδ legendum. Oraculum hac de re extat apud Tzetz. in Lycoph.

25. Κεφ. δ.] Scribe, in Græcis Κεφ. ε. in Latino, C.V.

30. Νεμέη] L. Νεμεαίη.

P.100.1.7. 'Ιερεῖ] Sic & Ægius reperit. Scribe ἱερεῖον, aut ἱερεῖα.

19. 'Αμφισμον] Pervium, bipatens, biforum. V. Hyginum.

P.101.1.11. 'Ηλοῖς] Adde, filium.

22. Πεδίον, καὶ τὰ βοσκήματα] Verte, *inde in campos exhibat, & pecora & agros depopulabatur.* Confer p. 81.

25. Κεφαλὰς] Alii tria, alii octo; Simonides 50 capita ei dat. V. Servium in Æneid.

P.102.1.2. 'Αμυμώνης] V. p. 73. & Eustath. ad ιλ. p.37. Ed. Rom.

7. Θᾶλλον ἦ] Vidit Faber aliquid turbatum. Lege θατέρω. Zenob.

21. 'Αναφυομένων] Al. ἐπρ. & ἀφρὺμ. μοχ πωλγνδ-μρΘ.

30. 'Ανάσις] L. 'Αναχίσις, vel ἀναρρήξαι; prior lectio apud Zenob. posterior apud Anonymum, quem edidit Allatius, in Excerptis.

P.103.1.3. Παρυγίνε] L. παρυγίνε. Semper in hac voce peccatum est.

5. Κεράσιω] Palat. Κερυνίτην. Servius Cereniten à loco dictam scribit. Lege Κερυνίτην ex 7 Pausania.

9. 'ΑρτίμειδΘ] Hanc Dianæ sacram emisit Taygete, Epigrammate & auratis cornibus insignem.

19. Τοξεύσις] Confirmat hoc Virgilius, Fixerit Æripedem cervam. videtur tamen non interfecisse. Alius igitur in hac re narranda utitur φθάει καὶ συλλαμβάνει. Vide La-Cerdam ad Æneidos 6.

25. Κτείναντα] *Quod occidere vellet; meditaretur.* Nam vivam Mycenis intulit.
26. Ὑπομνησάμενος] *Mallẽm προσασσάμενος.* Vel ὑπομνήσας, quod propius accedit.
- P. 104. l. 2. Ψωρίδα] *Malè pro Φωκίδα.* Tzetzes & Anonymus Allatianus.
29. Παρὰ Μαλέαν] *Pal. παρὰ Μελ.*
- P. 105. l. 1. Τὸ γόνα] *Pal. γόνατον, Tzetzes γόνατα.* Deest εις.
7. Ἐπίθικαν] *Videtur hĩc deesse ὁ ὃ ἀν.*
8. Σπήλαιον ἀλλάσσει] *Rectius ἀπαλλάσσει.*
12. Προμηθεΐ] *Scriptorum lectio consentiens est, Διὶ Προμηθεΐως.* Mihi simplicissima placet, Προμηθεΐα. V. p. 120. l. 1. de seipso Prometheus — ὅτῳ δαεῖν μὲ ἔστιν ὑπερωμβρόν, apud Æschylum.
20. Φολόην] *Nequaquam. Lege Ὠλεγον, ex p. 107.*
23. Ἐλδύσινα ὄρε] *Oxon. ὄρε.*
28. Εκ νεκρῶ] *Ex cadavere.*
30. Χειρὸς ὀλιθώσαν] *Ὀλιθίν.*
- P. 106. l. 5. Ἐκόμισιν] *Credo addidisse ἔμπυν, uti habetur apud Anonymum, quod etiam Tzetzes expressit, v. p. 103. l. 30.*
9. Ἀυγείη] *Semel dixerim rectius scribendum apud omnes, Ἀυγεία. Sed Ἀυγείας & Ἀινείας longo usu invaluere.*
11. Ἠλίη] *An Ἠλίου? nam is Elin condidit, ut supra p. 50. Sed Apollonio credendum, v. 172 l. 1.*
25. Τὸ θεμέλιον] *Τὸν θεμ. Oxon. & Anonymus in certam. Herculis.*
31. Ἐκρεῖν] *Rectius ἔκριν.*
- P. 107. l. 2. Ἐπιτεπλίδης] *L. ἐπιτεπλέσσει, nisi omittas ὅτι.*

4. Ἡρεῖτο] L. Ἡρηῖτα. Paulo infra Ἡρε omisit typographeta, cujus Sphalmata confer cum Augeæ sterquilinio.
- P. 108. l. 6. Παῖδες] Oxon. & Pal. ἀπαῖροι ut p. 19. l. 1. Ægius ex Apollonii 2 posuit παῖδες; ubi videndi Grammatici, & Etymol. in Σπυμφαλῖς. Aiunt *his aves emissis pennis suis jaculatas esse*. Non potuisse autem Herculem κατὰ λόξυς διὰ τὸ πῆθ' ὅ. An igitur ἀβλητος scripserit Apollodorus; an f. ἀντιβλητος, ut p. 1.
17. Ἀνίπαιτο] Mallet ἀφίπαιτο.
- P. 108. l. 27. Θαλάσσης καὶ] Hic aliquid desideratur, quod suppleri possit ex p. 150. l. 23, 24, &c. ex Anonymo, & Zenob. Cent. IV.
- P. 109. l. 4. λαβεῖν ἡξίει] Lege, ἡξίει, postulabat Hercules. Quanquam Anonymus, Μίνως ὃ λαμβάνειν ἡξίει καὶ διαγωνισθῆναι. Totum locum sic constituo — ἡξίει λαβεῖν ἡξίει, Μίνως ἔπειν αὐτῷ, &c. Taurum porro hunc Eurystheus sacrum abire permisit, non Hercules. Infra lege διελυμαίνετο.
29. Ἡεῖμε] O. & P. Ἐρμῆ. Tzetzes Ἡεῖν. Sed receptam lectionem confirmat Ethnographus in Ἀβδηρα. V. Hesychium in Διομίδι ἀνάγκη.
- P. 110. l. 5. Ἀβδηρων] Alii Ἀβδηρα, & Ἀβδηρα, ut Gabala, Ecbatana.
7. Τὸς ἱππας] L. πῶς.
8. Μεθύνει] Sacras Junoni inquit Diodor. Quo de more vide quæ Casaub. ad Suetonii Julium, ubi de equis Rubiconi dicatis sermo est. Hesych. in voce ἀφίτος. Platonem de Homero e r. p. emisso.
25. Τρέφοισιν] Verte, *liberorum alendorum*.
32. Ἀδμήτης] De hac vide Athen. L. 15. c. 4.
- P. 111. l. 5. Ἐυρυμίδων καὶ] Illud καὶ deest Oxon. rectè.

23. Ἀμύκω] Unci notant non reperiri vocem in scriptis. Imo contra historiam hîc ponitur, & pro Βεβρύκων res ipsa postulat Μαειανδρων. Deinde post συμβαλόντων distinguendum. Sententia hæc est, *suppetias venit Hercules Lyco Mariandynorum Regi contra Bebrycas, quorum multos interfecit, inter ceteros Mygdonem, cuius frater Amycus à Polluce castibus victus erat.* V. Schol. Apollonii ad 2. v. 755. Confer Schol. Nican-dri ad Alex. Tzetzes Natali hac in re imposuit.
32. Θειμοσύρεω] L. ~~μύρεω~~ λ. μοχ ~~ε~~ deest, & ~~ὡς αὐτῶν~~. Oxon.
- P. 112. l. 14. Ἰππολύτης] Tzetzes ad Lycophronem hæc exscriplit ipsum laudans Apollodorum, aliâmq; sententiam aliorum apponit. Aliarum Amazonum devictarum nomina exhibet Stephanus in Θηβαίς.
30. Κῆτθ] In Lat. *qui*, & *offendit*.
- P. 113. l. 11. Δώσειν] In Latin. *Hæc pro Hoc*.
31. Πολύτρονον] Tzetzes hæc enarrans, legit Tmolium.
- P. 114. l. 6. Ἐρυθείας] De hac vide doctissimum Vossium ad Melam. Pomponius Lætus de Sacerd. Roman. & alii Ἐρυθραν vocant. Eustath. ad Perieg. hæc Herculi Tyrio tribuit, p. 80.
14. Ἐχιμ.] L. ἐχισμ.
30. Ἀντιστοίχων] Al. — χυς.
- P. 115. l. 3. Χρύσειον] Χρυσίον ὃ λέβητι μέλαν διενήξατο πόντον. Alex. Ephes. Pherecydes apud Macrobi. & Panyasis. Hercules usus est leoninâ Pelle pro velo, clavâ pro malo.
6. Ἀρβαγί] Uterque scriptus, Ἀβαγί.

11. Μενόϊπ[ο] In Mss. Μενόϊπ[ο]ς, ut infra p. 122. ubi Σπυδων: filius etiam Mss. dicitur. Tzetzes editos confirmat.
19. 'Ευφύρι[ο] Χηχούρ ἀπότ[ο] βυπηθί[ο] 'Εξ'Ερυθείας. Euphorion.
23. 'Αβδήειαν] Vox nihili; lege 'Ιβηρίαν. Mss. 'Αυδηρίαν, εἰς Αἰγύπῳ non potest ferri. Pono Λιγυστίῳ. Vide Stephanum in voce, ubi ex nostro pro Τάρεσσι l. Τάρτησιν.
31. Διαπλάσσιμ[ο] Scripti διανηξάμ[ο].
- P. 116. l. 3. 'Ερυκίον] Scripti ostendunt 'Ελύμ[ο] quod ferri potest. Elyma Siciliæ urbs erat.
4. 'Ερυξ] Filius Neptuni & Aphrodites, inquit Tzetzes.
25. 'Ηγ[ο] O. & P. ἤγαγ[ο]. Deinde Σπρύμωνα ἀμφιμάμ[ο]. Quod & Canterus vidit. Et mox pro παῖδ[ο]ν, ὄν. Lego παῖδ[ο]ν δ[ὲ], dele in Latinis, accusans, & lege, trahiciens. Tzetzes in Lycoph. pro Σπρύμωνα, posuit 'Ορρόντιω, in mari Tyrrhenico. Vid. Ortelium.
- P. 117. l. 3. 'Αδλων ἐν] L. ἐν μιν[ο], vel ἐν μ[ο].
9. Κομίζ[ο] — ἴσ[ο]ν. Oxon. & Pal. h. e. — μίσι[ο].
12. 'Αδλα[ο]ν] 'Ατλαν[ο] — Hæc ex Pherecyde de Nuptiis Junonis sumpsit Apollodorus uti discimus ex Schol. Apoll. ad v. 1396. l. 4. confer Athen. 3. c. 7. Lege mox ποικίλαις. In hac suâ Geographiâ ab aliis longe abit Apollodorus.
20. 'Α. γ[ο]ν] 'Ερυθεία & f. 'Εσπερία. Nam ἐρίαν inter has nusquam legi. Pro 'Αρίθ[ο] Cod. Pal. habet 'Ερίθ[ο].
30. Μί[ο]ν] Pal. μί[ο]ς.

34. $\Delta\iota\delta\epsilon\ \chi\gamma\]$ Ex Pherecyde, quem noster, ut gentilem suum, hic & alibi potius sequitur, quam Herodorum Ponticum.

P. 118. 1. 2. $\chi\upsilon\lambda\lambda\alpha\beta\omega\nu\]$ Verte, quem comprehensum —

10. $\text{'Α}\nu\alpha\iota\omega\]$ Erat $\epsilon\chi\eta\kappa\omicron\tau\eta\lambda\alpha\mu\chi\upsilon\varsigma$. Herodorus. *Gabinus historicus Romanus ait apud Lingen (vel Tingin) Antioxi sepulchrum esse, & sceleton cubitorum sexaginta; Sertorium autem detexisse, & iterum humasse.* Strabo l. 17. ejus ossa ad fidem faciendam, deposita ad Olympia ab Hercule scripsit Pherecydes.

15. $\text{'Ε}\gamma\kappa\omicron\sigma\]$ Forte $\epsilon\gamma\kappa\omicron\varsigma$, vel $\delta\gamma\kappa\omicron\varsigma$. Scripti, $\delta\upsilon\mu\alpha\sigma\iota$ quod accedit ad $\delta\upsilon\mu\alpha\sigma\iota$. Pro $\delta\lambda\iota\lambda\alpha\varsigma$, $\kappa\lambda\alpha\sigma\varsigma$. Lucanus l. 5. describit hanc lucram. V. Fabri Agonist. l. 1. c. 19. Euseb. Chron. Can. p. 124.

16. $\text{'Φ}\alpha\iota\omega\nu\iota\alpha\]$ Locorum & regionibus peritus, facile se defendebat; unde credebatur fortior evadere si terram suam tangeret. Lego $\iota\chi\mu\epsilon\omicron\pi\epsilon\rho\eta$.

21. $\text{'Ε}\xi\eta\eta\]$ Melius, $\delta\epsilon\ \xi\eta\eta$.

23. $\text{Α}\nu\text{'Ι}\alpha\nu\lambda\alpha\omega\nu\varsigma\]$ Alicubi legere memini $\text{Α}\nu\beta\upsilon\alpha\iota\alpha\omega\nu\varsigma$, p. 71. $\text{Λ}\iota\beta\upsilon\eta\varsigma$. Tzetzes vulgatam retinet. Busiris Ægypti fil. supra p. 74.

29. $\text{Θ}\epsilon\gamma\eta\]$ Oxon. $\text{Θ}\epsilon\gamma\omicron\sigma\iota$. Mox $\pi\alpha\upsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\varsigma$.

P. 119. l. 2. $\text{'Ε}\phi\alpha\sigma\iota\]$ L. $\epsilon\sigma\phi\alpha\zeta\epsilon$.

7. $\text{'Α}\mu\phi\iota\delta\alpha\mu\alpha\nu\iota\alpha\]$ Pal. & Schol. Rhodii legunt $\text{'Ι}\rho\iota\delta\alpha\mu\alpha\nu\iota\alpha$.

10. $\text{'Α}\sigma\iota\alpha\]$ $\text{'Α}\sigma\iota\alpha\nu$ magis probo.

11. $\text{Θ}\epsilon\rho\mu\delta\epsilon\omega\varsigma\ \text{'Ρ}\omicron\delta\iota\omega\nu\]$ $\text{Λ}\omega\delta\omega\nu$ Oxon. & Pal. repone $\text{Λ}\iota\nu\delta\omega\nu$, ex Conone p. 253. & Paroemiographis. Tzetzes l. $\text{Θ}\epsilon\rho\mu\delta\epsilon\omega\ \text{'Ρ}\omicron\delta\omega$. Idem tamen chil. 2. Hist. 40. de hac re loquens, habet in $\tau\tilde{\eta}\ \text{Λ}\iota\nu\delta\omega$.

15. Δείπῃ] V. p. 115. v. Schol. Apollonii ad v. 1396.

l. 4.

33. Δείλυσσι δισμὸν ἱκόμε.] Lego Δείλυσσι, δισμὸν ἱκόμερον
 ἢ ἢ ἱκ. *qui elegit vinculum ex olea.* Lectio hæc con-
 firmatur ex lib. 15 Athenæi c. 4: ubi Prometheus
 Spontaneo vinculo se constringi passus est in membra
 prius totum malorum. Reliqua sic constituo, ἃ παρ-
 ῶν τῶν Διὸς Χείρωνα, ἀδείμαλον ὄντα, διήσασιν ἀπ' αὐτῶν ἔλασ-
 νται. Περμηθῆος λυδμὸν. Eschylī erat drama veteribus
 notum. De vinculis Promethæis Scripsit Herodorus.
 Primus Prometheus extispicia invenit; hæc poenâ me-
 ritò affectus; prius enim inspiciebant exta, tantum ad
 salubritatis & pestilentiae signa percipienda. Ci-
 cero 1. Divin. Vid. Auctorem de Fluviiis in
 Phasī.

P. 120. l. 4. Ὑπερίῳ] Oxon. & Pal. ἐπὶ Ὑπέρῳ. Prome-
 theus ob beneficium acceptum, monuit Hercu-
 lem de iis omnibus quæ eum exequi opor-
 tuit.

12. Τρία μῦλα] V. Stidam in ἡρακλῆος ἀγῶνι, & ἡρα-
 κλῆος.

14. Πόλον ἔχον] Post hæc aliquid desideratur. Atlas re-
 versus dixit se nolle cælum recipere, poma verò ad
 Eurythea delaturum. Hercules (Promethei moni-
 tu) rogat tantisper sustinere velit polum, dum ipse
 capiti spiram componeret, dolum non intellexit A-
 tlas, cælum recepit, eique vale dixit Hercules. V. Sch.
 Rhodii l. citato. Hæc loci mens. Verba non respon-
 dent.

33. Ὅσον δὲ] Oxon. addit ἱκ.

P. 121. l. 10. Ἐυμολπῶν] Schol. Sophocles ad Oedip.
 Coloni ostendit hunc ob Eumolpo Thrace quintum
 fuisse, qui mysteria reperit. Fiebant autem Eleuline
 quotannis Cererī & Proserpinæ. Initiati coronam Myr-

team gerebant, & vestimenta non mutabant, quam diu præ vetustate haberi possent.

13. Ἐπειδήπερ] Hæc aliquantum luxata puto. Schol. Hom. 11. Θ, ad Verbum excipit. Et post, *μυῖται· δι' ὅ* *Πωλεῖ δὲ δὲ γένε' ἡδὲ, καὶ παραγνώμε' ὁ μύθος*. Schol. Aristoph. scribit Athenienses non admisisse eum ad Mysteria magna, sed invenisse ejus gratiâ, *μυστήρια μικρά*, quæ Proserpinæ erant propria. Quod Pylii filius factus est, docet Plutarch. in Theseo. Idem honos habitus est Baccho, Dioscuris, Æsculapio & Hippocrati peregrinis, contra leges & instituta.

18. Κελεύει] Sch. Hom. 1. ἡγήσθαι τῷ ᾧ Κελεύειν φέρεται.

20. Ἐμύθη] Prius enim tantum *μύθος*, nunc factus est *ἐπίθετος*.

- P. 122. l. 8. ἡγήρει] Eum liberavit; quoniam suâ sponte non descendebat.

12. Ἀσκαλέει] Supra p. 15.

17. Περσικαλ.] L. *Περσικαλ.* & *μύθος*.

31. Ἀνῆκε] Pal. *ἀνῆκε*; non muto.

- P. 123. l. 1. Ἐπεισε] Oportet sit *ἐπίσεισε*.

6. Ὄπιν] Uterque scriptus habet *ὄπιν*. An is est qui Ocni funem comedit. V. Antonin. Liberalem p. 451. Ovid. Metam. 5. & Hesych. de Oto.

- P. 123. l. 8. Ἡρακλῆς] Hæc certamina Tzetzes in Chiliadibus describit iisdem sæpe verbis usus, quibus noster. Ordinem alicubi eundem non servat; Herodorum sequi se profitetur. Scholiastæ in Rhodium multa de his Laboribus habent ex Pherecyde, ordine pariter aliquantum mutato. Ritterhufius in Comment. in II Cyneg. Oppiani, plurima Scriptorum loca adduxit, qui de hoc argumento egerunt. His adde Anonymum Allatii, quem Mss. vidi penes doctiss. amicum nostrum If. Vossium.

25. Ἰφίτης] De numero & nascendi ordine Eurytidarum, vid. Schol. in Soph. Trachin. circa v.

275.

P.124.l.3. Βοῶν] Tzetzes, equos vocat. Ejus interpres locum vertere debuit — *equis abactis per Autoly-*
cum.

19. Ἀφικῆ] ——— εἰκνῆ].

25. Διφύβη] Arcadiæ rex erat.

P.125.l.10. Διλλῶσαι] O. & P. λατρεῖσαι v. p. 99.

Diodorus paulò explicatiùs, ἡ ἰαυτῆς πρὶν, ut servitutis pretium nomine pœnæ penderet.

20. Τιμὴ] Oblatum pretium à Mercurio, inquit Diod. in Lat. dele *fraternæ*.

25. Κέρκωπας] Olum & Eurybatum; juxta alios Andulum & Atlantum. Ægius vocat Passalum & Echemum. Hunc Suidas Acmona nominat. Vetus Lexicon ex Xenagorâ, ait eos in Simios mutatos fuisse.

26. Σουλία] Locus hic corruptus est; restituo, Σουλία ἢ Ἀύδιον. V. Cononem p. 256. & Tzetzem Chil. ex Ἀύδιον vel Αὐδὸν facile fit Ἀυλιδί.

P.126.l.3. Πίσση] Forte Pisâ.

15. Καδῦραι] Olim Canterus emendavit κατάραι, appu-
lisse.

19. Ὀμηροκρίδα] Homerus, 6 tantum. Il. ε.

P.127.l.22. Ἐξ ἧς ὕστερον] Quod sæpe dixi, uncata non sunt in Mss. habet tamen Tzetzes in Lycophronem hæc ξηραῖς λίξεσι.

30. Τίδι ποτὶ δῶξ] Pal. τί ποτὶ δ.

P.128.l.20. Δι' Ἀθηνῶν] L. δι' Ἀθηνῶς, sic enim prius loquitur p.17.

P.128.l.27. Ἀγῶνα] Hoc factum est tribus annis à primo bello Thebano, uti colligo ex veteri Chronologo apud Cl. Alexand. Ideo autem Pelopi inferias per-

solvit, quoniam quartum consanguinitatis gradum ab eo tenuit.

29. Δώδεκα] Pari numero Deucalion prius. V. Schol. Apoll. l. 3. Paus. & Aristoph.

32. Πύλον] Nestoris Pylus erat Triphiliaca. Strabo l. 8.

P. 130. l. 2. Περικλυμένος] Plene de eo Schol. Apollonii ad v. 156. lib. 1. Tzetzes Chil. 2. H. 45. & Severi Ethopæia.

P. 130. l. 17. Παῖδα] OEonus ei nomen. Pausan. Post ἡγίε deest in Oxon. xj lin. 3 l.

P. 131. l. 21. Τυωδαρίω] Hippocoön hunc fratrem suum Lacedæmone eiecerat. V. p. 200.

25. Ἀλεῦ] In Lat. lege *Alei* & *Abens*, & l. seq. dele *antea*.

P. 132. l. 8. Τηλέρι] Hujus historiam narrant Diodor. Pausan. Arcad. & Strabo 12 & 13. noster infra, p. 191.

11. Τάβραντας] Alia est in Paphlagonia; hæc in Mysia. V. p. 192.

15. Ἡρακλῆς] Argumentum in Sophoc. Trachin. hinc desumptum multa nostro restituit.

21. Ἐπεσον] Legit Sch. Soph. τὸ αἰετοῦν ἔσθ', & Eustath. ad Dionys. p. 62.

25. Ἀμαλθείας] Hoc à Mercurio accepit Hercules. Vid. Hesych. & Palæphatium & Paroemiographos.

30. Διῶαμιν ἔχει] Sch. Soph. εἶχε. Mox ἀφ' αὐτῶν τι καὶ ἀπορον.

P. 133. l. 2. Φύλας] Φυλάς, Diodoro, Infra Phylantis filia Antiochus filius est.

7. Θέσιν] Interpres hinc nihil vidit. Redde, misit, ac septem è filiis retinere apud se præcepit, tres autem ad Thebas mittere, reliquos quadraginta in Sardiniam,

niam, deductâ coloniâ, destinare. Pro *παραει* Cod. Pal. habet *παραεικονηα*. Cætera confirmantur ex Diodoro & Pausan.

17. *Ευνομον*] Cyathum vocat Paus. Tzetzes Ennomum. Diod. Eurynomum. Pro *παίους* Codd. scripti habent *παῖας*. Hæc hausit noster ex Herodoro. Interp. multa peccati; pro *pugno*, pone talitro, pro, *pocula*; aquam ei affundentem, ex historia.

P. 134. l. 1. *Δέβη*] Scripti *Δήη*, & ita, Zenob. legerat. Argum. Trach. ut editus.

2. *Δισανείας*] Aliter *Δισάνειαν*. L. 3. *ἐπίπλεον* *ἴσω*, l. — *ἴε Νέωφ*, ut legit Interpres, & Schol. Sophoclis.

6. *Ἀνακραγέτης*] — *ζέτης*.

10. *Προκαλεισάμεθ*] Enarrator Sophocli. & Zenob. rectè hic habent *Δηδανείαν*.

25. *Λύους*] In Oxon. defunt *χὶ σφάξας* *χὶ ἐφῆους*. Et Sch. Soph. non habet *χὶ ἐφῆους*. Pro *ἦκαν*, Oxon. & Pal. *ἦλθεν*.

21. *Ἀργαίον*] Stephanus & Diodorus cum nostro faciunt. Alii Æpaliurn ultimum Dorienfium regem esse volunt.

P. 135. l. 9. *Λαογέαν*] Mss. *Λαογέαν*. Schol. Sophoclis *Ἀλαγέαν*. Tzetzes noſtram lectionem retinuit.

P. 135. l. 11. *Μηλίων*] *Μηνιέων*, P.

33. *Ἐπικνημίδων*] — *μειδίων*. In Latin. verte *Meliensibus* *Trachine oriundis*. Et, *Epicnemidiis*.

P. 136. l. 1. *Ἐυεσλον*] De hoc quid veteres ſcripsère docet Schol. Soph. in *Trachin.* p. 124, 125. edit. gr.

14. *Ἐς Τραχίνα*] Lege, *οὐδὲ Κίου ἢ Λίχας ἐπιμ.*

18. Δείσανε μὴ πάλιν] Oxon. μὴ κύνειν. Alii ἐκύνειν.
Recdè.
21. Τέτε] L. τέτη.
27. Κατηκόντησιν] Post Βοιωτίας cætera uncis conclusa apud nullum exscriptorum habentur; non malè tamen addita sunt; Æschylus in Glaucō Pontio.

Ἐυβείδα χερσὶν ἀμφὶ Κηνάει Δίδε

Ἀκλὴν, καὶ αὐτὸν πύμβον ἀδελφεύει. Athen.

30. Συναπαῶντο ὃ] Oxon. τε. L. — ὦντο ὃ καὶ αἱ.

P.137.1.4. Ὑλλῳ] Duos hoc nomine Herculis filios prodidit Panyasis, & Sch. Soph. Hujus posteros commemorat Phlegon Lycurgum Spartanum, Prytaneum, Europum, Sofum, Procleum, Aristodemum, Aristomachum, Cleodæum Hyllonatum.

10. Ἐκείδων] Ἐπένδων P. pro ἐπένδων, nisi addas αὐτῷ, lege ἐπένδων cum Sch. Sophoclis & Zenob. mox αὐτὸ non τέτε, & φιλοκλήτης non Πόδας officium hoc præstitit. Diodor. & Hyginus.

23. Ἡραν] L. Ἡρα.

30. Πρεσβυτάτη] Etiam natu minima geminos peperit. Pausan.

33. Θεΐπιπας] Ox. θεΐ. lego θεΐπιπας.

34. Ἐμείδης] Oxon. Ἐμυδ. f. Ἐμμήδης. Post quam vocem posuit Ægius stellam. Et sanè deest nomen Mulieris quæ erat mater Creontis.

- Ib. Ἐπλάιδῳ] Ægius scribit ἐπύλαῳ. Divinandum est.

- Ib. Κράδης] Pal. Κίρδης ὃ Ἰόβης, Ἐυρύβη. Sed Ἐυρυβίας probabilior lectio.

- P.138.l.3. Μερίτης]. Nescio an hæc sit de quâ Sophoclis enarrator ad Trach. ἔπειθε ἔλαθε ἐν Μερίτης. Fuit E. Naufithoi.
5. 'Ευρύπυλα] Aut hæc non sunt sana, aut ordinem immutat.V.l.11.
6. 'Αγλαίης] 'Αγλαίης Ægius & Oxon.
8. Λισσάδ.] Oxon. Λυσσάδ. & Ægius.
10. 'Ιπποδρόμῳ] Ægius & Ox. — δρομῳ.
11. Τελειπυγῶν 'Ευρυπύλα] Ægius ita edidit, quæ in aliis dividuntur, vide l. 4. & 5. 'Ιππῶ] forte est ἱππῶ.
13. 'Ολυμπῳ] Oxon. & Ægius 'Ολυμπέσης Νικόδεσμος, V.l.28.v.Steph.'Ολυπῳ.
14. Κλειόλα] Natum ex servâ scribit Diodorus, cum esset Hercules apud Omphalen.
15. 'Εξέλης] Ægius & Oxon. 'Ιξολῳ.
16. 'Ομόλυπῳ] Ægius 'Εμέλειπῳ & Στραβόνῳ.
17. 'Ατρώμης] Ægius & Oxon. 'Αξομος.
19. Κάλης] Ante hanc vocem stellam fixit Ægius, & scripsit Κλααμήνῳ. Nolo ὀνδρπολεῖν.V.Steph.'Ακίλη.
23. 'Ευρύπυλα] Oxon. & Æg. 'Ευρυπύλης 'Αρχέδικῳ. Eustathius inter hos 'Ρόπαλον commemorat. Ut non male pro aliquo ex his Eurypulis hunc substituas.
27. Λυγκῶς] Oxon. Λυγκῶῳ.
28. 'Ολυμπέσης] L.13. supra.
29. 'Ησυχέης] 'Ησυχίης μοχ 'Ευρυόπης Oxon. & Ægius. vox 'Ελδοχέας suspecta est Ægio, mihi ignota.
31. 'Αντιμάχης] Oxon. & Æg. 'Αντίμαχῳ; μοχ, itidem Πύειπῳ.
34. Λύσιπῳ] Oxon. Λυσίππης & 'Εράππῳ, ut Ægius.

P. 139. l. 3. *Αδελπῆς*] Ox. & Æg. & Hyginus
— πῦ.

5. *Θερίε θυγ.*] Videntur desiderari duæ in hoc catalogo. Pausanias scribit aliquos narrare unde-quinquaginta corruptas ab Hercule.

8. *Γαυκισσέπης*] L. *Γαυῖ* , *Ὀρίπης* * confirmatur hæc emendatio ex Diodoro, Sch. Pind. Sophoclis, & Lycophronis, item ex Hygino & Pausania.

11. *Δήϊον*] P. 98, hunc non numeravit. Sed Interpres Pindari ad 4 Pyth. ex *Ἐνέῃ* Argivo γενεαλογῶν.

13. *Ἀγέλα*] *Λάμων* dicitur Diodoro, Ovidio Lamus.

15. *Εὐρυπύλος*] Regis Coi ; Pind. Schol. sed dissentit Polyænus.

16. *Ἐπιχρῆς*] *Ægeas* quis sit quæro ; an *Ἀυγίη* ?

20. *Ἀκυβίχης*] Alii Medam vocant. Schol. Sophocl.

22. *Ἀυτίωνος*] Tzetzes ; ex Iphinoe, Antzi uxore, genuit Palæmona. Præter hos alii Herculis filii recensentur Antiochus, Rhopalus, Antimachus, Clymenus, Aristodemus, Polydorus, Mecistophonus, Toxoclytus, Menebrontes, Chersibius, Lamus, & qui apud Hyginum ; qui tamen forte iidem sunt cum his. De numero eorum quos ex Megarâ habuit non constat. Pindarus octo esse scripsit ; v. Tzetzem in Lycophr. & Sch. Pind. ad 4 9. Pyth. Habuit quoque præter concubinas jam numeratas aliam, Myrto dictam, cujus meminit Plutarchus in Aristide. V. Herod. p. 4 & 227 ; Scal. in *Συναγ. Ἰσ.* p. 358.

P. 140. l. 3. *Ἐλένῃ*] Statius in XII de hac eleganter ; ejus situm in medio foro describit. Barthius in eum, & Petitus in leg. Atticis omnia videntur convassasse huc spectantia.

17. ^{ΥΜΘ}] Facit cum nostro Zenob. Cent. II. & Diodorus. Sed Eurip. Pind. Pausan. & Strabo hoc tribuunt Iolao.
34. ^{ΗΛΘΟΝ}] In margine Oxon. ἀνεχόμενοι in Tricorinthon inquit Diodorus. Uterque locus erat in Tetrapoli.
- P. 141. 1. 2. ^{ΤΑΠΡΟΛΕΜΟΣ}] Argis jam habitabat. L. 8. ^{ἰλίων} lege. Nisi forte tollenda sit particula negans ^{ἐκ}. Nec enim legimus eum coloniam deduxisse. Vid. Pind. Ode 7. Olymp. Homerum α. β.
25. ^{ΚΑΤΕΙ}] L. ^{καίτοι}. Heraclidarum ^{Καίδοδος} prima ab aliis cautè distinguenda est. Hanc pro epoche temporis noster in suis Chronicis posuit, ut ex Diodoro discas. Multa Scalig. & Petav. de hâc disputarunt.
34. ^{Καελαί}] Phlegon ^{Κλείδαμον} rectè vocat. Tzetzes in Lycoph. ^{Κλείδατον} Eusebius ^{Ἀρίδαμον}. Sylbur. ad Pausan. & Simpson in Chronol. videri possunt.
- P. 142. 1. 4. ^{ΠΙΔΙΩΝ}] Mallem ^{πιδίωντι}, ita & Cornelinus restituit. Loquitur de Hyllo aliisque se prioribus.
- 10, 11. ^{Καὶ Στέιυγεν}] Lege ^{Στέιυγαν}, ^{ἢ εὐρυμάστερα} ^{διξιάς}, ^{ἢ ἢ ἰσμεν ἡκροίε δάλασσαν}. Ambiguitas Oraculi erat in voce ^{σεύγας}. Quæ & Isthmum significare posset, quemadmodum Aristomachus existimavit; Et fretum illud, quod Ætoles & Peloponnesios determinat; nam Pythia apud Euseb. Præpar. 5. explicat se, aitque ^{ἢ ἢ γὰρ λέγει} ^{σεύγας}, ^{ἀλλὰ ἢ εὐρυμάστερα}. Oraculum erat,

Νήλεω Γοι φαίνεαι θεοὶ δὲ ὁδοῦ σεύγαν.

17. Ἀιτωλίας] Antiquitus Naupactus ad Locridem pertinebat. Philippus postea Ætoliæ adjudicabat. Cod. scripti, ἐπαυλίο τ' Ἀοκρίδος ἔνθα νῦν. Pro τῶν Faber l. κέλευθον.
25. Ἀντισθένης] Hujus meminit Schol. Pind. Pyth. 4. ejus filius Theras, qui Theram condidit. V. Scal. ad Euseb. Animad. p. 37.
- P. 143. l. 3. Φύλακος] Series hæc est ; Hercules (& Meda) Antiochus, Phylas, Hippotes, Aletes. Multa ad hæc disputat Reinesius Epist. 24.
13. Μάνην] Pal. τῷ μάντιος. Alii Carnum vocant. V. Euseb. Præp. 5.
16. Καὶ δὲ τῶν δύο ἔτη] Hæc superflua sunt. Descendere in Peloponesum sæpius tentarunt Heraclidæ ; hinc nata inter Chronologos de tempore disputatio ; alii ab Ilia excidio annum 30, alii 50, alii 60, alii 80 posuere, ut noster apud Diodorum, & Euseb.
23. Ἀνδραίμωνος] Pausan. l. 5. Ἀίμωνος. Andræmon ejus erat avus. Hæmon, Thoas, Andræmon, qui ex Gorge OEni fil. Thoantern genuit. Fuit ergo Oxylus Heraclidarum consanguineus.
24. Μονορδάμην] Pausan. ὃς ἔπρος διέρχεται τῷ ἑμὸν τ' ὀρδάμην. Mox l. ἐκκόπητο.
- P. 144. l. 3. Δύμας] Apud Steph. Δυμαῖς scribitur. Et Ἀιμῶς. Horum meminit Pausanias.
26. Δολέρας τ' ἑ κλ.] Lego, τ' λίδε ε. V. Polyænum l. 1.
- P. 145. l. 14. Εὐρύπυλος] Hujus meminisse viderur Stephanus in Δρύπη. Pausanias filios ei dat Κῆσον, Φάλην, Ἀγρῶν, Κερύνιν.
17. Διφόνη] Stemma. Hercules, Ctesippus, Thrasyanor, Antimachus, Deiphontes.
20. Τιτῆνας] Suspecta mihi hæc vox. An Δυμῆνας? erant ij populus Dorientis, & sub Temeno militabant. Faber conjicit τινὰς reponendum, quod mihi

mihî non videtur satisfacere huic loco.

28. Φοιδάδης] Quod populo magis quam Optimatibus studebat.

31. Ἀντῶν ᾤ] Αἰ. αὐτῶν, ᾤ ἡ. Fortè αὐτῶν. Vel αὐτῶν ᾤ.

P. 146. l. 3. Ἀργυροῦ] Haud dubiè Ἀργυροῦ. Hyginus vocat Telephonem.

4. Παρῖ] Cypsêlo.

NOTÆ

N O T Æ

A D

TERTIUM LIBRUM

B I B L I O T H E C Æ

· A P O L L O D O R Æ I.

P Ag. 147. lin. 5, 6. Ἀργίονος] Redi ad p. 71. unde hæc pendent.

12. Πεφρημένος] Verte, quos supra recensimus.

14. Τηλεφάναν] Alii alias uxores ei dant, Damnônem & Argiopen Schol. Apollonii ad 3, Antiopen Sch. Eurip.

16. Ἀγένορα] Belum & Agénora addit Schol. Eurip.

P. 148. l. 1. Πίπτι] Suspectum habet hunc locum Faber, & alii. Πίπτι Pal. unde κλέπτι quis scriptum existimet. Sed nihil mutandum. Lucianus de hac re loquens ἐν ἡμέτῃσι δὲ μυστοῖσι. Idem de Deâ Syriâ Sidoniorum No-

misma

missa scribit Europam habere tauro insidentem.
V. infra pag. 279. ἀποκρίων, *adnatans*.

L. 11. Καδ' Ὀμηρον] Mirum duos confudisse Sarpedonas.
Nam is de quo Homerus loquitur fuit Evandri filius; is autem Sarpedonem Europæ filium patrem habuit. Peccatum hoc peccat noster alibi.

10. Ὀρίων] Agenoris, inquit, Pausan. & Stephanus pro Κίλιξ, Oxon. l. Κίλιξ, scilicet Κίλιξ, ut juxta Pherecydem fuerit Cilicis filius. Quod non probo. Cæterum Thasum à Poetis Pinacum dici tradit. Sch. Eurip.

35. Ἐν Ὀρίων] In Theram appulisse scripsit Theophrastus, teste Pindari Scholiaste ad 4. Pyth.

P. 149. l. 3. Ὀρίων] De hac insulâ vide quæ Scal. ad Euseb. Chron. n. 589. & Conon, infra p. 278. & Marcianus Heracl.

P. 150. l. 8. Καρρία] Rectius Καρρία. Sic Diod. Pausan. Strabo, & Mss. μοκ. Ægius agnoscit Κρηρία.

9. Ἀδελφίωνα] Præter hunc tres alios ejusdem nominis enumerat Schol. Apollonii ad 3.

10. Ἐργάλεον] Pal. Ἀργάλεον. Paus. Ἀργαμίδα. Vid. infra p. 499.

P. 151. l. 1. Θαλασσοκράτης] Diodorus & Strabo primo huic Minoi imperium in mare tribuunt. Fuit tamen aliter Minos Lycasti filius, hujus nepos Thalassocratiâ non minor. Hi duo non satis accuratè distinguuntur apud Scriptores.

4. Ὀργυθίς] V. supra p. 108.

P. 152. l. 4. Κεραίως] Scripti habent Κεραίως, perpetuo. V. p. 77. & 154. l. 4.

5. Ἀλθηνώης] Pro ἁ. l. Oxon. ἁ. l.

23. Περσική] Oxon. περσική, rectè.

24. Κρηήνιαν] Pal. Κερίνιαν. In Latin. dele *de* *se*.

26. Ἀπύειον] Pal. Ἀπύειον, male. Est autem Ἀπύειον nomen, v. Stephanum in voce. Tzetz. Chil.

P. 153. l. 25. Ὀρεκον] L. Ὀρεκον. V. p. 77. Hoc quod non viderit qui ante nos percurrit Apollodorum, mirari non cesso. Infra, operæ aliud agentes pro πῶς posuere πῶς, pro ἥρωσι, ἥρωσι.

P. 154. l. 12. Τὸν μῦθον] Pal. omittit articulum, & pro μῦθον habet μῦθον, unde facies μῦθον. Vide Zenob. c. 4. Pr. 45 & 46 cum notis. Sed nihil muto. Fabulam paulò aliter narrat Hyginus, Palæphatus & Apostolius. Muscam an murem persecutus fuerit, non permagni refert.

17. Τριχόμελον] Malleμ τριχόμελον, & paulò infra pro δέαν, Oxon. habet χέαν, ut μοχ.

P. 155. l. 9. Συμπάδοι] Al. — Θη. Enarrator Lycophronis — δέαν ἀγειῶσαι δέαν, ὅπως ἀναιρεθῇ ὡς ἀντὶ. Timebat enim mortem à Minoe. Infra ἀντὶ, Oxon. V. Palæphatum.

27. Ἐἰς τὸ εἶμα] Tzetzes, εἰς τὸ εἶμα εἶμα. Quod autem sequitur, μέλει τῷδε μοι λελέχθαι, satis ostendit non esse Epitomen, quod toties clamat Faber.

P. 156. l. 4. Δίλφει] Hoc Oraculum conservavit nobis Sch. Aristophanis in Ranas; Euripidis in Phœnissas. Tzetzes in Chil. tangit. Locum hunc verbatim transcripsit Sch. α. β. unde quædam hîc emendari possunt.

17. Ἐἰς] Lege, ἔνθα τῷ ἡ πόλις.

18. Ἀδηνᾶ] Oraculum iussit μεταμφύλλω φθονὶ ῥέζειν.

20. Τῖν' ὄν] Tzetzes in Chil. duos misit, Deioleonta & Seriphum, f. πινὰς — ἀνδρομέδους. Et sic Schol. Hom. β.

P.157.l.1. Σπερσίδες] De his & totâ hac historiâ. V. Sch. Apollonii ad 3. Eurip. ad Phœnissas; & quæ ad Palæph. edit. Cantabr. p.14. & Maufac. ad lib. de Flum.

13. Πέντη] Pherecydem adfert Sch. Apoll. l.3. aliis verbis hæc ipsa enarrantem. Timagoras his 5 addidit Creontem; Androtion inter Spartos numerabat Ægea. V. Sch. Lycophr.

17. Αἰδίων ὠκυαιίδον] Aliter dicitur μέγας ὠκυαιίδης, & οὐκ ὀκτώ annis constabat. Suidas in Κρόνου. Et Clem. Alex. Strom. I.

21. Βασιλεῖ] F. — λαίαν.

P.158.l.11. Ἐξαπατηθεῖσιν] Lucianus Σιμέλῳ ὑπελθόντι ἢ Ἑρμ. Vide quæ collegit Barthius ad 7. l. Thebaid.

11. Καταγνώσθησιν] Nutus Jovis est quasi juramentum, ελ. α.

Ὁ, πῶς καὶ κατὰ γνώσιν, &c.

Ergo non potuit irritum facere, sive ἀναγεῖναι.

22. Ἐξαμνησίων] Lucianus ἐπ' ἀμνησίων.

26. Λοισαῖ] Vide quæ Scaliger ad p. III. Manili.

P.159.l.7. Αἰετῶν] V. p.37, supra.

21. Σισύρου] Erat enim frater Athamantis. V. Argumenta ad Pindari Isthmia.

P.160. l.23. Ἐπαυσοῖ] Ox. & Pal. Ἐπαυσον. In his Canibus Actæonis plane videas ἀντιπαυσον δίδει. Adeo discrepta sunt eorum nomina, ut sanari non possint sine ope meliorum codicum. Hyginus in his sequitur
E Apol.

Apollodorum. Ex eo (& Ovidio) jactura hæc (si qua est) levare aliquantulum possit. L. $\delta\epsilon\ \alpha\upsilon\ \epsilon\iota\pi\alpha\iota$ — nempe, masculi, ut apud Hyginum, deinde sæminæ sequebantur $\mu\epsilon\lambda\alpha\ \tau.\ \alpha\lambda.\ \tau.$ in illo versu $\Lambda\upsilon\gamma\kappa\epsilon\iota\varsigma,\ \delta\epsilon\varsigma.$ habebantur tres qui eum consumpsêrunt, uti meminit Hyginus, forte $\Lambda\upsilon\gamma\kappa\epsilon\iota\varsigma,\ \text{'}\chi\eta\nu\omicron\varsigma\acute{\alpha}\pi\epsilon\varsigma\ \pi\acute{\omicron}\delta\alpha\varsigma\ \alpha\iota\nu\epsilon\lambda\iota\delta\epsilon,\ \eta\delta\delta\ \mu\epsilon\lambda\acute{\alpha}\mu\pi\epsilon\varsigma.$ Quod autem sequitur, $\chi\eta\nu\ \tau\acute{\omicron}\ \delta\omicron\nu\omicron\mu\alpha\varsigma\iota$, sit alterius Poetæ de his canibus locus, Hesiodi aut Euphorionis. Post $\epsilon\mu\mu\epsilon\mu\alpha\omega\tau\epsilon\varsigma$ versus sequitur, qui omnino aut abesse debet, aut alio loco collocari. Videtur mihi præter morem suum facere Apollodorus, qui tot Versus hic citat in re minimè necessariâ, quod alias non facit, cum res ipsa ferè postulare. Existimo hos omnes in margine alicujus exemplaris scriptos, brevibusque lineis distractos, in possessionem non suam, ut sit, venisse, v. p. 178. l. 15. De Actæone potest videri Pausan. l. 9. Nonnus 5. Statius 3. Palæph. cap. 4.

P. 161. l. 25. $\text{'}\alpha\phi\iota\mu\eta\tau\acute{\omicron}\]$ Omiserunt operæ $\chi\alpha\iota\chi\eta$. Pro $\kappa\acute{\upsilon}\beta\alpha\lambda\alpha$ rectius $\kappa\acute{\upsilon}\beta\epsilon\lambda\alpha$. Habet Lucianus & $\kappa\acute{\upsilon}\beta\epsilon\lambda\omicron\nu$. Interpres Homeri ad Z. 11. hæc paulo aliter ex Eumelo. Ubique in Latinis pro Dionysius, scribe Dionysus.

P. 164. l. 15. $\text{'}\iota\mu\upsilon\sigma\iota\omega\nu\]$ Prope montes Ceraunos.

32. $\Lambda\acute{\alpha}\iota\omega\nu\]$. Series. Agenor, Cadmus, Polydorus, Labdacus, Laius, OEdipus, Polynices, Eteocles.

P. 165. l. 6. $\chi\epsilon\upsilon\sigma\iota\varsigma\]$ Mss. $\Theta\omega\lambda\iota\delta\Theta$. Vid. Pausan. l. 9.

26. $\Pi\epsilon\varsigma\delta\ \text{'}\epsilon\pi\iota\tau\alpha\]$ Aliqui legunt $\pi\alpha\tau\epsilon\varsigma$, quod non necesse est.

P. 167. l. 3. $\mu\iota\nu\iota\sigma\iota\omega\nu\]$ Tzetzes in Chil. vocat $\text{'}\epsilon\upsilon\pi\iota\nu\iota\sigma\iota\omega\nu$. Interpres Statii Epiniten. Qui hic dicitur $\text{'}\alpha\gamma\acute{\eta}\nu\omega\varsigma$ est

est aliis Ἀρχήνως. Ἐσθλαίαν Cod. Oxon. scribit Ἐσθλαίαν ut & Pal. mox pro Θήραν iidem bene habent Νέαιραν, ita enim hanc alii quoque appellant. Φθίαν etiam, Φθίαν vocant. Tzetzes Φάιδαν. Pro Astycratea alii ponunt Chlorida. Sch. Eurip. ad Phœn. inter has ponit Νηΐδα. Vide quæ Barth. consarcinavit ad 3 Thebaid. Hyginum fab. XI. Parthenium c. 34. Tzetz. Chil. 4. Hist. 141.

29. Χαῖεις] Homerus Odyss. λ. facit alterius Amphionis filiam, nempe Iasidæ, ut prius ostendi.

32. Ἀμύκλα] Scripti Ἀμύκλας, quod rectum est.

P. 168. l. 9. Κατὰ] Restitue μίτ.

P. 169. l. 18. Σπινῶ] Pausan. p. 616. χρεῖν vocat.

P. 170. l. 11. Ἀνιγμῶ] Habetur apud Sch. Eurip. Sophoclis, Æschyli, & Lycophronis.

21. Σωϊόντις] Rectius ἐκ Σωϊόντων & ἀετῶν, & πολλῶν pro πολλῶν, ut p. 192.

P. 171. l. 3. Ἀνδρῶν] Schol. Æschyli ineditus rem veris complexus est.

Καὶ δὲ ἐκ ἐδάλας, κακῶς μὲν δαίνονται,

Φωνῆς ἡμετέρας σὸν τέλει ἀμπαλίνης.

Ἀνδρῶν κατέλειξαι· δὲ ἡνίκα γαῖαν ἐφίεπαι,

Πρῶτον ἐφύ τιστάρως νήπιον ἐκ λαγόνων.

* Γηγάθει δὲ πέλαν, βίταλον πόδα, βάκρον ἐρείδῃ

Ἀυχένα φωνίζων, γῆρας καμψόμοτον.

19. Ἐυρυγίνταν] Pausan. & Schol. Eurip. Ἐυρυγίνταν Περιφανέον dicunt; scripti Τευδραντέον.

26. **Ἀεγς*] Pelops ob raptum Chrysiippum execrabatur Laium; OEdipus filios suos, non minori diritate. Auctor Cyclicæ Thebaidos aliam causam attulit, uti & Æschylus in Septem ad Thebas. Vide Schol. Eurip. ad OEdip. Colon. v. 1439. Athen. l. 11. c. 3. Zenob. Cent. 5. Pr. 43. De OEdipi sepulturâ v. Schol. Soph. ad OEd. Col. v. 90.
- P. 172. l. 15. *Φυλαδάδης*] Vide Argumentum Septem ad Thebas.
18. **Ὀρμυον*] Monile hoc manserat in hac familiâ ab Harmoniæ nuptiis. Vid. p. 157. Donum exi-
tiale.
21. *Ταλαῦ*] *Stemma*. Æolus, Creteus, Amythaon, Bias, Talaus, Adrastus.
25. *Γερονίδης*] Locum hunc descripsit Zenob. in **Ἀδράστα Νέμω* C. 16. Inspiciendus est & Schol. Eurip. ad Phœniss. v. 412.
- P. 173. l. 10. **Ἀεΐδας*] Quorum Catalogum dat Diod. Sic. & Statius 4.
12. **Ἀμφιάρατος*] *Familia*. Melampus, Antiphates, Oicles, Amphiarus.
19. **Ἰφιν*] *Genus*. Megapenthes, Argæus, Anaxagoras, Alector, Iphis.
29. **Ἀντίφης*] L. *ἀντίφης*.
- P. 174. l. 1. *Γερονίδης*] Pro *ἀντίφης* lego *ἑργίης*; cum incidissent lites inter se & Adrastum, juravit, reconciliatione factâ, Amphiarus, se arbitrio Eriphyles permitturum, si quando posthac oriretur inter eos aliqua contentio. Confirmatur hæc emendatio ex Sch. Pind. Nem. & Sophocl. Interpres hîc nemini satisfaciet.
12. **Ἀδράστον στρατεύειν*] Imo *ἀνδρα ἀντραῖ*. ut Com-
melinus ante nos vidit, & admonuit.

19. Συναθροίσεις] Deest συναθρο. Aut aliquid tale, si vox *Συναθροίσεις* sana sit. Mihi aliter videtur, puto enim rectius *Συνδήσεις* posse substitui; vel, *Συνδοιρήσεις*. Splendido enim convivio duces excepit Adrastus, ut constat ex Statio & Athen. l. XI. c. 1. vel *Συναμύσεις*, ut apud Pausaniam.
24. Αεισωμάχῃ] Habuit is in matrimonio Mythidicen sororem Adraſti. Ibid. Τελαῦ. Hyginus Mnesimachi filium facit.
- P. 175. l. 5. Ἰριον] L. Ἐπίκλον Ἰριον. Confirmat Pausan. p. 627. Mecisteus erat Adraſti frater. Pausan.
10. ῥ' ἡ πύλη] Deesse aliquid videtur, si omittas ἥπερ, constabit melius sententia.
14. Λυκέρῃ] Pausan. p. III. Hyginus Lycum vocat. V. Argumenta in Nemea Pindari.
26. Σημίον ὄντο] O. & P. πρ. Amphiarus de exitu belli hinc conjectabat. Archemorus indicat malum initium; cur Anchemoron pro eo substituat Faber non video.
- P. 176. l. 21. Ἐπὶ δ' ἑσπών] Veterum historicorum loca de Thebis & Portis adducit Tzetzes ad Lycophr. edit. Cant. p. 180.
27. Ἀγκάδης] Ox. & Pal. Ὀχνηίδης. Pausan. Νηίδης. Schol. Æschyli ineditus, de his ita, Ὀγκῆ ἐν τῇ Ἀιγυπτῷ καὶ Τύρῳ καὶ τῇ Φοινίκῃ καλεῖται ἢ Ἀθηνᾶ. V. Seld. D. Syr. c. 2. l. 4.
28. ῥ' ἡ σῆμα] Sic dictas, quoniam ibi colebatur Jupiter Ἰσῆς, de quo Hesych. Cadmus ex Phœnicia *Dei ex celsi* nomen Græciæ intulit.
30. Ἠλέκτρας] Alii malunt Ἠλεκβίδας; prior lectio ter quater apud Pausan. Statium, & Schol. Euripidem. In Latin. lineâ sequenti, deest Tydeus.

P.177.l.3. **Ἰσσε**] Catalogum Ducum habet ex Æschylo Euripides. Æsch. Scholiastes ineditus sic locum hunc illustrat. Argivorum Duces; Tydeus, Capaneus, Eteoclus, Hippomedon, Parthenopæus, Amphiraus, Polynices. Thebarum Portæ; Proetides, Electræ, Neitides, Oncææ, Boreæ, Omoloides, Hebdomæ. Duces Thebanorum; Melanippus, Polyphontes; Megareus, Hyperbius, Actor, Læsthenes, Eteocles. Vides Septem Portas, sub Duce quamque suo, intra & extra.

7. **Εὐήρης**] Phlegon, **Ευμήρης**.

21. **Ἐπὶ πάντα**] F. **ἐπιβάντα**, vel **ἐπιστάλα**.

28. **Διακιδάρας**] Faber **διακιδάρα** **ἄν** πῶσαν. v.p.208.n.9.

P.178.l.15. **Διγενεῖα**] Quos sequatur auctores Apollodorus non constat. Alii aiunt **μοιρῶν ἐσὼν δὲ**, & **ἄνδρα τέρπει** & **ρίαν**, **πῆντε γυναικας** **πὺς ἐννέα**. Sic Phlegon, & Hesiodus. Quare & hi, & versus sequentes Nostro adversantur. Ferè sum in eâ sententia ut credam non additos fuisse ab Apollodoro ipso, (uti nec nomina Canum Actæonis.) Occurrunt apud Tzetzem in Lycophr. & Schol. Odyss. Huc respexit Auctor Amorum apud Lucian. & **ἄλλα τέρπει δὲ τῇ μοιρῇ** **παλιν ἐκτὶν** & **ἄρρενα**. Barth. in 4 Statii locum hunc examinât.

30. **Νικήσει**] Malè, *cum*, in Lat. redde, superiores fore.

P.179.l.3. **Πρὸς ἧν**] L. **πρὸς ἧν** π. prima pugna erat apud Ismenum.

8. **Ἀντῆς**] **Ἀντῆ**.

20. **Λαίδης**] Apud Pausan. occurrit Laidas quidam Thebanus, apud Æsch. Sch. ined. Læsthenes. Æschylus Megarea opponit Eteoclo.

21. **Ἀμφίδου**] Uno ore Diodorus, Eurip. Statius Asphodicum vocant, ut & Pausan. l.9.

25. *Λοιπὸς ἦ'*] Oxon. *Ἀσυλῶς* addit, sc. *Ἀσυχῶς*. Mox pro *ἡμιθνήτε*, idem Oxon. *ἡμιθνήτε*.
- P. 180. l. 6. *Ἐκτενεν αὐτὸν*] Aliter, *ἔπενεν αὐτὸν*.
7. *Διελὼν δ' ἑγκέφαλον*] Veteres non edebant, imò non nominabant *ἑγκέφαλον*, inquit Apollodorus noster apud Athen. quod verum non est. Eustath. p. 757. Phlegon narrat Spectrum Comedisse totum infantem *πᾶν δ' κεφαλῆς*. Lycophron vocat Tudea *Κεφαλὸβωρον*, Dosifades in secunda arâ, *ἀνδρῶν βῶτα*. Sextus Emper. l. III. c. 24. tangit hunc locum. Plenius enarrat Schol. Pindari Nem. Od. X.
- P. 180. l. 10. *Ἐπὶ π*] L. *ἀπὶ π*.
16. *Βάτωρι*] Pausanias ait fuisse Amphiarai cognatum; vidit sepulchrum utriusque.
19. *Ἀδύνατον*] Ideòque ejus *μανίειον* passim in Græcia celebre. Hujus mentio apud Herod. 5. Nicol. Damascenum (in excerptis) Val. Max. l. 8. c. 16. Schol. Pind. N. O. X.
22. *Ἀρείων*] De eo videndus Strabo. Homerus ei divinum genus tribuit. Antimachus scripsit eum ex Terrâ genitum. Fuit primo Onci equus, 2. Herculis, 3. Adrastî, qui fracto curru, equo hoc vehens evasit.
- P. 181. l. 10. *Ἐλέω*] V. quæ supra. Cæterum Adrastus mortuus Megaris, sepultus est Sicyone. Herod. & Sch. Pind.
16. *Ἰφιδῶ*] Ut *Ἀμίδῶ*; Codd. tamen scripti *Ἰφιδῶ*; quæ lectio supra ex Pausan. restituebatur. Hyginus ait Evadnen fuisse Phylaci filiam.
32. *Μητίερα, ὅμως*] Barthius mallet *ὅδε μῶς*.
- P. 182. l. 2. *Θερσίανδρε*] Hujus posteri, Autefien, Tifame-nos, Theras qui Theram condidit.

3. Τὸν ἔρμον καὶ τὸ πένταλον] Supra ab ipso Polynice dicitur accepisse monile. Solvit dubium hoc Cod. Oxon. nam omittit voces has ἔρμον καὶ τὸ. vidēs ex interpolatione multa corrupta esse. Accepit prius ἔρμον, nunc πένταλον. Confer p. 157. 173.

10. Ἀλκμαίων] Sc. Ἀλκ. καὶ Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου. In his recensendis variat Pausanias.

21. Μάχον] Pugna hæc commissæ est apud Glifan-tem.

P. 183. l. 4. Τελουσίαν] Emenda Τελουσίαν ex Stephano, vel Τέλφω. Τελουσαῖον apud Diodorum, uterq; ex scriptis habet Τελουσίαν. Τράρφα, πόλις Βοιωτίας. Steph. Strabo 9, paulo abit à nostro. Septem ætates, à Cadmo usque, vixisse Tiresiam aiunt. Divinis eum honoribus Thebanj post mortem affecerunt.

P. 184. l. 6. Οἰκλία] Patrem Amphiarai, avum suum.

9. Ἀρσινόω] Ἀλφειίδα dicitur Pausaniæ.

18. Πόλιν διαλαμβ.] Urbem condere, munire. Τα quod mox sequitur, otiosum est.

P. 185. l. 15. Τεμένε καὶ] Hæc non nemo ex Pausaniâ hûc transtulit. Infra alios duos nominat noster, qui monile Delphos portarint, quos fuisse eosdem agnoscit Pausanias cum his qui insidiati sunt Alcmaeonî.

P. 186. l. 7. Ἀγαπήνορα, οἱ] Deest καὶ.

20. Ἀνέθετο] Phocensis quidam monile hoc Delphis furto abstulit. Ejus filius furore correptus, Paternas ædes incendit. Athen.

P. 187. l. 9. Ἀγοράπιννα] Verte, mercatum esse in servam.

17. Ἐπὶ νύμφῳ] Connecte cum p. 68. non solet sic loqui Epitomator.

30. Μαίναλον] Catalogus iste conferri debet cum Pausaniâ, lib. 8. & Tzetze in Lycophr.

P. 188. l. 6. Ἐυμωνα] Al. Ἐυαίμωνα.

8. Μαίναλον] Prius. Mox pro Φθίων & Λύκων Tzetzes legit Φθίων & Λύκων, Pausanias Λυκία.

16. Νύκτιμον & νεώτερον] Hæc non sunt Apollodori verba, quoniam de Nyctimo jam egit, etiam omisit Cod. Oxon.

19. Ὀντι πάντας] Locum hunc descripsit ex Genealogiis Hecatæi Milefii, quem Græcè citat Natalis Comes, & Tzetzes non polito nomine. Est autem notandum Lycaonem hîc purgari eo scelere, quod ei omnes Poetæ imputant. H. Grotius in Epist. ad Gallos putabat Nicol. Damascenum in hæc historiâ conscribendâ dedisse aliquid Romanorum auribus, sed vides altius provenisse. Jovi Lycæo templum posuit Lycaon. Paus.

25. Ἐμπερίων] Lycophron voluit esse Nyctimum; Arcada Germanicus in Aratum.

P. 189. l. 3. Ἐκατέωνος] Hecatzæus paulò distinctius, alios ex filiis cum Lycaone in lupos vertit, alios fulmine confecit. Consentit & Pausan. Nicolaus Damascenus Apollodorum secutus est tum in numero filiorum Lycaonis assignando, tum in pœna. V. ex eo excerpta; quæ in sua quoq; transtulit Suidas in Λυκίων.

10. Παραλαβόντος] Tzetzes hæc descripsit. Nyctimum hunc (quem ni fallor Pausanias περιεβύτατον vocat) ex Artoniâ genuit Lycaon. Vid. Schol. Eurip. ad Orestem.

P. 190. l. 15. Λαονείρας] Schol. Eurip. ad Orest. Mss. legant Λιαννείρας.

19. χρυσοπλοῖα] Mss. χρυσοπλοῖαι. Tzetzæ Πεσωπλοῖαι ;
Ἐπιμελιδό. Pausaniæ. Qui autem hîc Ἐλάδ. Schol.
Eurip. dicitur Ἐλάτης. Tzetzes cum nostro facit &
Pausanias.
28. Ἀυγή] De hac prius, p. 131, 132. Atque una hæc
repetitio tam proluxa satis ostendit libellum hunc
non esse majoris operis Epitomen. De Auge magna
apud scriptores Eurip. Strabonem, Diod. & Pausan. dif-
crepantia est.
29. Ἀμφίγχορ] His addunt Amphidamanta Apollon : &
Paus. v. infra.
- P. 191. l. 10. Ἐρδίζε] Supra γυναικὶ ἐποίησι. Non sunt
ἀσύντακτα.
24. Κλεοφίλης] Scripti, — φύλης. Idæus qui statim se-
quitur, ab aliis rectiùs Jasos & Jason dicitur. Nam
mox, Ἰάσου ῥ, & Schol. Rhodii ad v. 233.
l. 1.
32. Ἀρρήτων] In Latinis adde, *Mascula*.
- P. 192. l. 1. 6. Πελίᾳ] Hos ludos funebres patri instituit
Acastus. V. p. 64. meminit hujus agonis Zenob. c. 6. pr.
44.
- P. 193. l. 7. Μὴ θηρδύσας] Canterus ἰσωθῆρ. V. Palæpha-
tum.
12. Ἀταλάντιν] Duas Atalantas, Arcadicam, & Bœoti-
cam, antiqui confundunt. Callimachus Hymno in
Dianam ea omnia, quæ noster hætenus de Atalantâ
scripsit (exceptis iis, quæ de pomis aureis) Atalantæ
Jasii filiæ Arcadicæ tribuit. Atalanta quæ hîc Schoenei
filiâ dicitur, fuit Bœotica. Schoeneum inter Atha-
mantis filios ponit Apollodorus. Condidit, aut sal-
tem nomen dedit Schoeno Bœotiæ civitat. Sch. Hom.
Hanc Atalantam vicit projectis aureis malis Hippo-
menes. Hæc antiquior est alterâ. Tzetz. Chil. XII. H.
453. V. p. 31. supra.

23. Ἀτλαντῶ] Adi p. 5.

P. 194. l. 6. Λύκῳ] Aliqui Λεῦκον scribunt. Ex hâc Eurypylum etiam genuit, ut testatur Schol. Apollonii 4.

11. Ἐλδῶν] In Latinis dele filiam. Καλλίστω additam puto ex glossa ab imperito aliquo, qui hîc de Therâ sermonem fieri crediderat.

P. 195. l. 12. Λύραν] Certum est ex supervacuâ repetitione, ea quæ uncis circumscripta sunt, ex orâ in ordinem venisse.

31. Πεσδιακαμίους] Divide πρὸς Δία κομίσας.

P. 196. l. 8. Ἀρπιδίῳ] Paulò aliter Schol. Nicand. Alex.

18. Μανθάνει πλάδων] Divinatio ei contingeret. ἐπέλδους & δυνάμεις ἐπιδύσιναι, & θεῖός μοι ὀνύπνιον ἥλθεν ὄνυξ, & ἐπιδύσιναι πλάδων apud Eustath. in Iliados Proœmio, hoc confirmant. Sed & hoc prius attigi.

23. Ἐκ Διδῆ] Faber putat hinc constare libellum hunc esse Epitomen majoris. Sed τίς γάρ, quod deest, ἀπὸ κοινῆ intelligitur.

29. Νηϊδῶ] Supra p. 27. 75. hæ Nymphæ Hamadryades & Epimeliades dicuntur Arcadibus. Pausan. 8.

32. Ἀμύκλας] L. Ἀμύκλα vel — κλα.

P. 197. l. 10. Τωιδάξεν] Eustath. ad 11. 6. hos γενεαλογεῖ ab OEbalo.

12. Ἀρήνης] Tzetzes, addit ἡ Ἀρήνης ἢ Ἀιόλας, ex variante Scripturâ.

16. Ἦνεγκαν] Scripti melius δῆνεγκαν.

19. Καὶ φυλοδίκης ἢ Ἰνάχῃ] Hæc verba defunt Oxon. Cod.

29. Κορωνίδ⊙] Theodoretus de Græc. affec. cur. Sermone 8, hæc adfert.
33. Ἀπόλλων] Scripti supra Ἀπόλλω habuere. Pro ᾗ re-
pone τῆς κῆ.
- P. 198. l. 2. Τῆς] Faber ἱερῆς, mihi placet μετὰ τοῦτο ὅς &
ἐλομένη. Nam illud , subscriptum sæpe in , abiisse
deprehendimus. Pro Ἐλάτῃ ἡδ᾽ scripti habent Καυίας
ἐδολαφῶ, quod est otiosum glossema.
7. Καλαρᾶς, ὅς] L. ὅς. Hanc historiam ex Pherecy-
de & Hesiodo noster, Schol. Pindari, & Ovidius hau-
sere. Nam Pindarus fabulam de Corvo respicit. V. in-
fra p. 443.
21. Γεργίνης] Γεργόν⊙. Zenob. locum excrip-
sit.
30. Καπάνια] Locum hunc ad se transtulere Sch. Pind.
Pyth. O. III. & Eurip. in Alcest. non sine aliquâ varie-
tate. Stefichorus de Capaneo & Lycurgo testis adfer-
tur, ergo post ὅς dele ὅς. Mox scribe Ἐειρύλω κῆ ἱε-
ρα. de iis enim Auctor Naupacticorum. De Glaucō
Μνησαγόρας, sic enim legit Pal. Schol. Eurip. Ameliago-
ram vocat. Voisius Melesagoram. Natalis Comes
ex Mnesagorâ quædam de Chirone adfert. V. Sextum
Emp. l. 1. c. 12.
- P. 200. l. 3. Ἐμάρχορος⊙] Ἐνάρχορος⊙ vel Ἐναραφός⊙.
Pro Τίερος Faber Σίβρος⊙ reponit. Apud Pausan. in
Lacon. Hippocoontidæ memorantur Alcimus, Ena-
ræphorus, Dorceus, Sebrus.
- P. 207. l. 5. Κάτω] Adde κῆ Κλυαιμένης.
- P. 201. l. 7. Νομίσις] Hesiodus in eâ sententiâ. V. German.
in Phæn.
- P. 202. l. 26. Κριδέν] L. περικριδέν⊙.
- P. 203. l. 5. Νυμρί⊙] Ὑπὸ pro ὑπὸ, c. Pal. infra in nu-
mero capitum error est; nam X bis poni-
tur.

16. Δέλης] Servâ. Pauſ. Nota autem Homerum ſcribere Helenam neminem præter Hermionen genuiſſe, ideo Lycophron eam *ἑλυπιδεα* vocat. Sophocles in *Electra* ex *εὐπιδεα* *παίδεα* dat, Heliſiodum ſecutus; Eufath. ad Γ. ιλ. Nicoftratum, *Ἀιδιόλαν* (Tzetzes *Ἐφιδόλαν* vocat) Diæthum & Maraphium tribuit. Tzetzes his addit Menelaum.
19. Τηειδέης] Oxon. ΤηρηίδΘ.
- P.204.l.9. Ἀνώγων] Tzetzes legit ἡ Ἀναξις καὶ ἈυλοῖΘ. V. Pauſan.
11. Βυλῆαν] Pal. βῦν λοῖαν, f. βοῶν λ. & proximis lineis *δελῆαν*. Pugnam hanc ob virgines factam ſcribunt Lycophron & Sch. Pind.
20. Πρῶτον Ἰδης] Al. πρῶτΘ.
29. Αυγυαίς] Ἀμφίπυρι ἐλδχων ὑπὸ τῇ δρυϊ, μόνον ὁ Αυγυαίς & Κάτορα εἶδε inquit Didymus apud Sch. Pind. qui quidem Sch. Apollodori verba citat, ex hoc ipſo loco.
- P.205.l.3. Πέβρα] Tzetzes in *Chil.* 11. H.48. fuſè hanc rem narrat. Habet Lycophronis Schol. qui ait fuiſſe *σήλω λυθίλω* raptam è ſepulchro Aphaeci.
17. Ἠλέκτρας] Hæc penè verbatim habes p. 260. ſub hoc Dardano accidit diluvium tertium (Vide p. 22. 189.) propter quod aiunt Dardanum deceſſiſſe.
29. Νεμέδωροι Τεῦκερι] Scholiaſt. ιλ. Θ. Vide p. 284.
- P.206.l.1. Βάτηςαν] De hac plenè Eufath. ιλ. p.351. ed. Rom.
7. Γενομένην αὐτῶν] L. αὐτῶ. Infra poſt *παρελαβὼν* abeſt *τὴν βασιλείαν*. Poſt *καλεσθῆναι* pro *τῷ* ſcribe *τὴν*.

P.207. l.1. Καλαμών] Hæc exscripsit Tzetz. in Lycoph-
lege mox πάλιν.

12. Φρυγίας Ἀπης] Sic dicebatur ab Oraculo cujus Tzet-
zes meminit. Sed & Ἀπης à Trojanis, ut Stephanus
in Ἰλίου docet, & sane Tzetzes legit hic Ἀπ-
ης.

21. Συμβεβηκός] Pedibus cohærentibus. Vid. Hefy-
chium in Δαίδαλον. L. ult. pro illatum l. illatu-
ις.

P.208. l.7. Πάριον] Pherecydes scripsit Παλλάδα esse
τὴν ἡγεμένην μορφώσασθαι, καὶ πάλιν τὸ εἶς ἕκαστον ἑκὸς γὰρ
παλλόμενον, καὶ τὸ Παλλάδιον εἶ Ἀθηνᾶς πύλον ἦν, vide
Tzetzem; ut Palladium non solius Palladis fuerit ima-
go. V.p.274.

9. Πειθίωαι] Et lin. 1. πειθύναι, sed Oxon. utro-
bique — δύναι. Pro κλισιδάσσαν, magis
placet κλισιδάσαι, aut delenda est vocula
κλι.

10. Ἦν Ἰλίου] Non caret dubio hæc lectio, Tzetzes
enim in Lycophronem hæc ubi adducit, legit ἡ Ἰλίου
αἰγίδα.

13. Κατὰ τὸ φθορὰν] Interpres errat. Loquitur Apollodo-
rus de supro Electræ à Jove illato, v.p.205. dele igitur
per anni pest. contag. Verto, ad hunc (Jovem) ac-
cessisse Electrā, illum autem simul cum Atē de-
misisse Palladium, &c. lego enim Δία ῥίψαι μὲν Ἀπης
confirmat hanc correctionem Eustath. ad p. 157. De
Palladio v. Clem. Alex. Suidam in Διοπτῆς & Παλλά-
δος. Cononem p.275. Dionys. Halic. l.1. Antiq. Eust.
ad ad p.627.

22. Ἀδράς] Fuit is Meropis filius, princeps re-
gionis quæ cum aliis novem Trojanis pare-
bat. De eo Strabo agit libro 13. ex Homeri
ad. β.

23. Σφρυμῶ] Pal. Σφρυμῶ, Tzetzes Σφρυμῶ habet.

27. Ἀδελία] De eo p.204. Cæterum Porphyrius in Paralipomenis Homericis ait Alcmana Priamo matrem dedisse Ἀδελίαν; Hellanicum, Τρυμῶ; Stamis in Lesbiacis adfert Thoasan Teucris filiam. V. infra p. 324.

29. Ἀάμπυνα] Homero Λάμπη.

P.209.l.1. Καλύβης] Schol. Apoll. Καλύκης. De Bucolione V. 12. Z. 22.

31. Ἡσπέρην ἢ Κίλλαν] Tzet. in Lycoph. Videtur legisse, bis, Ἀΐδουσαν, idem Tzetzes alibi alterius Κίλλας meminuit. V. p.211.n. 30. cæterum Αἰδουσαν hanc Eustath. 12. a. vocat Ἀΐδουσαν; Polyænus editus, 7, Ἀνθίαν, Mss. Ἐνθεΐαν.

P.209.l.10. Μικρὴν ὀρέδην] Pal. & Oxon. μικρῶ. V. p. 127.

17. Ἀσερβίαν] Legit Pal. Σερεβίαν, Tzetzes vocat Μερεβίαν. Ovid. in fine XI Metam. Hesperien vel Eperien.

25. Κισίας] Euripides hoc scripsit, quem secuti sunt Virgilius & Ennius; Homerus filiam Dymantis facit; Theanûs verò patrem Cisseum. V. Servium. Habebat Dymas prope Sangarium, ideo Hecube credita est Sangarii filia.

28. Ἐκλῶς] Stefichorus, Ibycus, Alexander Ætolus, Euphorion Lycophron Hectorem Apollinis filium prodidere. V. Schol. Homeri 12. Γ. & Lycophronis.

P.210. l. 7. Γενέσας] Tzetzes in Lycophron. p. 47. ed. Cant. hunc locum illustrat, aliterque ac Faber intellexit.

13. Ἀγέλαθ] Pal. legit Ἠγέλαθ.

21. Πάειν] 'Απὸ τοῦ πείναι τὸν μύθον. Schol. Hom.

P.211. l.2. Μανικὸν] In templo Apollinis Thymbræi Helenus & Cassandra somnum captabant ; accedentes duo serpentes dormientium aures purgabant, καὶ ἀμφότεροι ἕως ἢ μανικῆς μετέλαβον. Schol. Hom. H. 11. Post μανικῆς αὐτῷ ante ποίην deest τὸ.

9. Ἀνφον] Iliados ultimo Ἀντίφονον legis & Ἀγαυόν, qui hîc omittitur.

14. Παῖδες] Quinquaginta filios habuit ; septemdecem ex legitima uxore. Homerus ait illum ἐν τετρακίδεσσιν ἐκ μῆτρὸς γενέσθαι suscepisse. In his numerandis vide Hyginum fab. XC. infra lege Ἀσύνου, Ὑπνίου, Ἐχέμων vel Ἐχέμων. 11. 6.

30. Θυγατέρες] Has & Laomedontis filias p. 208. confundit Tzetzes in Lycophron. Tettius & Rutgersius v. Lect. l. 6. de hâc re aliter, sed minus rectè.

P.212. l.7. Μὴ παῖν] Hîc elapsa est (ἐπὶ) vocula. Rheæ sacra est quercus inquit Ger. Vossius in Libris de Idolol. citat autem hujus rei testem Apollodorum nostrum ex hoc tertio libro. Natalis eandem observationem adfert ex tertio Apollodori de Diis ; quem librum nunquam vidit.

16. Οἰνώγη] Repudii memor ; ideo μνηστὴρ, & Lycophroni βαρύνηται dicitur. V. p. 349. peperat Paridi Corythum, v. infra p. 398. Quæ mox uncis circumscripta veniunt, non habentur in Mss.

30. Πηρῆς] Hinc opinor emendandus Pausanias qui l. 2. sic scribit Ἀσπιδὸς Κηφέας καὶ ποσειδῶν. Pro Μετώπιω ex Diodoro repone Μεθώνη.

- P. 213. l. 1. *Λάδων* Θ ϛ ϛ] Lege *Πηλαμῆ Πυλαῖης* (Ἰνῆ.) *Νόμ.* Pelagontem Diodorus Pelasgum vocat.
3. *Ἑκκοι*] Harum aliquot commemorat Pausanias. Sed Diodorus disertè 12 tantum ponit.
5. *Ἀργιναι*] Quæ sunt circellis circumscripta in Oxon. non leguntur.
9. *Σισύφει*] Consentit Pausanias, 2.
22. *Μύρμηκας*] Tzetzes ad Lycophron. hæc & alia.
26. *Χείρων* Θ] Atqui Chironis non fuit, sed Schironis, testis Pausanias, & Plutarchus in Theseo; quid quòd uterque Mss. sic legit.
29. *Ἀκλαῖν*] Stella præfixa facit ut dubitem de lectione. Ex Pherecyde Interpres Lycophronis notat Pelea familiarem factum Euryto Actoris filio, v. p. 215. meminit idem Cychrei, qui synchronos his fuerit. Puto igitur reponendum *Ἀκλῆς* Θ, aut *Ἀκλῶν* Θ ex p. 25. pro *Ἀκλαῖν*. Pro *Κρηδεῖας* legi oportere *Κυχρεῖς* Θ, cui lectioni favent Mss. qui legunt hîc *Κυδρεῖας*. Variè autem scribitur vox Cychreus; legitur apud Diodorum, (ubi de Telamone agit) *Κεγχρεῖας Πυλάτης Γλαυκῆ*; apud Tzetzem utroque modo pingitur.
32. *Ψαμάδην*] *Ἐς πύλην* quid sit, non constat. *Ἐς Πύκλιν* Cod. Oxon. legit. Mox corrige. *Διὰ τὸ μὴ βελ. Γω-ελδεῖν*. Præter jam dictos Æaci filios Theocriti Schol. Crotona & Alcimum commemorat.
- P. 214. l. 5. *Ἀφροδίτας*] Pausan. in fine Atticorum & alibi rem narrat.

22. Τὰς καὶς τῷ ᾄδῃ] Vir doctus ut probet hunc librum esse alterius auctoris & non Apollodori, hoc loco contendit istam locutionem desumptam esse ex Sacra paginâ. Enim verò legimus apud Pausaniam l.5. ἐχθρὸς Πλάτωνος καὶν καὶ ἀγύριον ἐπ' αὐτῇ τῷ καλέμενον Ἀδην κυκλῶν — Axiochus Platonis, τὸ δ' ὁρόπυλα τῷ εἰς Πλάτωνος ὁδῷ σιδηροῖς κλειδοῖς καὶ κλειδὸν ἀχέμεναι. Novit Homerus & Pythagoras πύλας ἀῖδαο. In Apollodoro hic & alibi Ἀδης non debet verti *Pluto*, sed *Orcus* vel *Dis pater*.

P.215.l.11. Πειλοῖαν] Alii, Ἑειλοῖαν. Hanc Tzetzes ait fuisse Porthaonis filiam. Pro Ἀλκίδῃ Oxon. & P. legunt Ἀλκίδῃ. Alcathoum Pelopis filium agnoscit Pausanias.

20. Καὶ ἐπ' ἑλίουπυλῳ] Latinus non satis cauté. Verte. *Hic etiam in bello contra Trojam*, &c. Telamon, non Ajax, intelligitur, p.127.

27. Περὶς Εὐρυτίωνα] Tzetzes hæc ad verbum citat ex Pherecyde; pro Eurytione tantum legit Εὐρύτιον, ita & Mss. & Schol. Aristophanis hæc ex nostro adducens. Vide Tzetzem ad Lycoph. p.37. & Apollonium, cui Eurytione est Actoris nepos, Iri filius. Eurytium & Eurytiona unum eundemque intellige, p.31. ex Apollonio loquitur; hic ex Pherecyde Apollodorus. Confer. p.472.

P.216.l.2. Πολυδῶρη] Iliados II v.175.

10. Ἐκ θησίας] Quatuor partes Thessaliæ Apollodorus esse scripsit ad Homericum Catalogum, Pelasgiotin, Thessalotin, Pthiotin, Jolcitin. Schol. Apollonii.

14. Ἐπὶ Πελίῃ] De quo agone supra p.192. V. & Pausaniam libro V. Cætera habet Damascenus in Excerptis.

17. Ἀστυδάμει] Schol. Aristoph. ad Nubes exscripsit. Apollonii interpres ad 1 variat. Cretheida, aut Hippolyten juxta alios, vocat.
20. Σώζεις] Locum hunc ex Schol. Aristophanis restituam — χείρωνος, ὅς κ' ἔμαχθεον ἀντὶ ἐκζηήσους δίδω-
Cεν ἀντὶ.
23. Γαμή] Quæ sequuntur usque ad πενοῖ, excepta voce Πηλῶς, defunt omnia Oxon. & Palatino codici. Pro quibus hæc habent, Γαμή ἢ ὁ Πηλῶς Πολυδάμαν τὴν Πειρήνους ἐξ ἧς ἀντὶ γίνεσθαι Μενέδατος ἐπὶ κλέω ὁ Σπέρ-
χης τῷ παλαμῷ. Sed nihil mutandum. Confer Hom. *Il.* Π. v. 177.
- P. 218. l. 2. Θέπει] Lego Θέμει. Pind. Isthm. Ode 8. Tzetzes ita legit, & res ipsa postulat. Libanius in Diegematis, ait Noctem prohibuisse. Mox pro ἀπο-
χόντα, pono ἀπείχοντο.
8. Προμηθεΐα] Æschylus inter cætera Promethei me-
rita erga Jovem hoc commemorat. Post eum Q. Calaber l. V. Lucian. Schol. Hom. *Il.* α. vide
p. 519.
26. Γαμή] Re verâ Philomelam Actoris filiam. Cupi-
ens autem Chiron celebrem reddere Pelea, sermones
sparfit eum Thetidem ducturum, deosque nuptiis in-
terfuturos. V. Schol. Aristoph. ad Nubes. Et Apol-
lonii ad IV. De his nuptiis agit Pind. 3 & 8 Isth. Aga-
mestor Epithalamium scripsit, scripsit & Catullus, &
primus omnium Hesiodus.
33. Ἡφαιστος] Apollodorus hoc non scripsit; defunt
Oxon. omnia usque ad ἀδάνητοι. Vides hûc non ve-
nisse, sed irruisse contra ordinem verborum. Quid
quod Machæram hanc sive à Mercurio sive à Vulcano,
ante has nuptias habuit Peleus, ut ex prioribus constat,
item ex Schol. Apollonii, & Aristoph. & ex Zenobio.
V. plura p. 332.

P. 219. l. 11. Ἀΐωντα] Oxon. Ἐταίων-
τα.

16. Νηπιδεύς φησὶ] Sophocles ideo decessisse ait, quoniam Peleus ei convitiatus erat. Schol. Apollonii ubi supra.

31. Δι' αὐτῆς] Melius, δι' αὐτῆς.

P. 220. l. 9. Παρίδιον] Hic deesse videtur hujusmodi quid eis ἢ Λυκομήδης παρδινῶνα ἐν τῇ Σκύρῳ· καὶ πρὸς. Homerus hæc de Achille nusquam prodidit: in A. 11. testatur Patroclum & Achillem libentissime ad bellum accessisse. V. alia p. 307. 315. & Tzetz. p. 54. in Lycophr.

13. Πύρριον] Sic dictus à Lycomede, Neoptolemus à Phœnice. Pausan.

21. Φοῖνιξ] Series generis. Æolus, Cercaphus, Ormenus, Amyntor, Phœnix & Euxemon cujus fil. Eurypylos.

24. Καταφθοιμύνης] L. φθορῶν, ut p. 231. infra. Clytiam hanc aliqui vocant Phtiam; cui lectioni suffragantur Codd. Mss. & Tzetzes. Matrem quoque aliqui Hippodamiam, alii Cleobulen dixere. Veteres Grammatici Aristodemus & Sosiphanes apud Eustathium conantur purgare Heroem Phœnicem hoc crimine; imo Euripides ἐν Φοίνικι, inquit Eustathius, ἀπῆλυσον ἢ ἦρωα σωσῆναι. Et noster fictum innuit crimen. Sed apud Homerum habes fatentem reum. Adhuc, dubitatur an re ipsâ oculos ei pater excluserit, an diris & imprecationibus eum prole privaverit. Quod autem συμβολικῶς oporteat intelligere hanc excacationem Tzetzes contendit. Ovidius priori sententiæ favet, is enim In Ibin sic scribit

Id quod Amyntorides, videas.

31. Πάροκλος] Consanguineus Achilli. Jupiter, Myrmidon, Actor (ex Æginâ Æacum & Menœtium genuit,) Menœtius Patrocli, Æacus Pelei pater fuit.

P. 221. l. 4. Πολυμήλῃς] Lego Πολυμήλῃς τῆς Π.

7. Κλυτώνυμον] Schol. Hom. ἱλ. Μ. Κλητώνυμον, Palat. Κλυτώνυμον, Oxon. Κλητώνυμον scribit; hunc alii Æanem dixere. Nulla hîc est lacuna uti Fabro videtur, nam μέγχει τῶν Τροϊκῶν nec ultra, has historias deduxit Apollodorus, teste Photio.

13. Κίχρυς] Certum est non fuisse αὐτοχθόνα, sed Ægyptium. Dat hoc Apollodorus suis Atheniensibus, qui hoc nomine plurimùm sibi blandiebantur. Barbaros tenuisse primo Græciam non negat Strabo l. 7. Cecrops θρωῆς dicebatur, quod Ægyptios mores cum Græcis miscuerat. Primus Minervam (ex Ægypto) Græciæ colendam proposuit; primus Deum Ζῆνα appellavit, (hoc sic interpretor, Deum viventem colui voluit, latet ea vis in voce quâ Hebræi deum indignant) Aram primus apud Athenienses extruxit. Euseb. Suidas. Sch. Aristoph. Pausanias tradit paulo diversa, sed verisimilia de Cecrope. Primus Jovem cognomine *supremum* vocavit; (v. quæ de Cadmo prius, quem multi Ægyptium credidere.) nihil ἑμψυχον ei immolandum duxit, &c. Plura Tzetzes ad Lycoph. p. 23. & Scal. ad Eusebium, p. 27. Nota porro hinc incipere *Arundelianum marmor*, inter quod & nostrum Apollodorum magnum existere consensum facilè videas; fuit istius Chronologiæ auctor Atheniensis, atque adeo Apollodori civis, ut minus mirum sit eadem de rebus patriis reperiri apud utrumque, ne dicam eadem verba, ut hâc ipsâ in re. Pro Ἀκλῆν Palat. Mss. legit Ἀκλῆν, Marmor Ἀκλῆκῆν, Pausan. Ἀκταίαν.

P.222.l.2. Ἐλαίαν, ἢ νῦν] Apollodori ætate, & Varronis paulo post, ut ex eo Plinius (ex Apollodoro Varro,) Athenis quoque durare traditur olea in certamine edita à Minerva. Hæc Pausaniæ secunda dicitur, quæ repullulavit ex primâ à Persis incensâ. Ab hac Pandroso aliæ mulieres nominari voluere, ut illa, cui Pappus Σωαρωγῆς librum inscripsit.

10. Κραάδν] Cod. Oxon. hic ab aliis abit, legit enim Δάπον, ἢ δὲ Ἐρεσίχθονα.

23. Ἀκταίη κέρει Ἀγραιλον] Porphy. 2. L. de Abst. vocat Nympham Agraulida. Hujus filia Agraulos; Pausaniæ l. 4. Aglauros. Cod. Pal. Ἀγραιλή, & Stephano populus Atticus Ἀγραιλή. Ἀστæus iste primus Atticæ imperitavit, ut volunt aliqui. Ogygem non agnoscunt Philochorus, Apollodorus, Marmor Arund. aut alii Athenienses Chronologi. V. Syncellum.

30. Οὐγατίεας] Vide Stephanum in Ἀγραιλή.

P.223.l.4. Ποσειδῶν] Scaliger ad Euseb. Chron. p.31. sic emendat hunc locum Ποσειδῶν Θ. ὃ ἐνάγον] Θ., ἐν Α. π. κρίνει, διὰ τὸ ζῶντων ᾧ δώδεκα θεῶν, Ἀρης, καὶ Σπάρτης. Sed Græci sic loquuntur, κρίνει Ἄρης disceptat cum Marte; sic & C. Pal. quare nihil hic mutandum in verbis puto. Servius ad illud Virgilii -- *Oleaque Minerva inventrix*, causam hujus litis paulo diversam adfert, idem tamen & Pausanias, & Marmor, collocant hæc sub Cecrope; ut errent, qui Orestem dicant primum in Areopago judicium subiisse. Id autem scripsit Eusebius ex aliquo antiquorum, & Scholiastes Euripidis ad v.1651. Orestis; item Æschyli ad Eumenidas. Lucianus autem in libro de Saltatione expressè hanc vocat πρώτῳ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κρίζειν. Dicebatur locus primò πάγος, Saxum; post hoc judicium Martis, Ἀρείος. Cephalus ob Procrin, Dædalus ob Talum, Cly-

Clytæmnestra ob Agamemnona, ante Orestem, ob Clytæmnestram & Ægisthum interfectum, causam in Areo pago dixere.

11. Τιθωνόν] Non hunc, sed Phacthontem Auroræ filium facit Pausanias. Alius fuit Tithonus Priami frater ἀμοιμήθη, quanquam ad λ. Iliad. v. i. Grammatici non distinguunt. V. p. 209.
14. Σάνδακον] O. & P. Σάνδακον. Κελένδριν, P. Σαινίω, Ox. Hesychius, in Κεύρας, vocat Φαρνακίην. Stephanus in Ἀμαθῆς, Ἀμαθέσιω. Fateor me in his nihil liquidi tenere. Pro Sandoco vel Sandaco Satrachum; pro Megestaro Megarsum invenio in Cypro in Chronologis Μεγάλαρον.
20. Κινύρας] Hinc est quod Cyprii apud Herodotum profitentur se oriundos ab Atheniensibus. V. etiam Pausan. p. 5. præter hos filios Stephanus πείη. dat ei Κυρία & Μαρία.
21. Πάρον] Paphi filium facit Hyginus. Cinyras Paphi rex cum omni suâ profapia nutriebatur in Veneris templo. Arnob. 6. Hinc intelliges Hesychium in Κενυρίσαι.
26. Πυγμαλίωνον] De eo Porphyrius l. 4. de Abstinentiâ ab Anim.
27. Ουγαλίρας] Cyprum Stephanus; Smyrnam Hyginus ei filiam assignat.
- P. 224. l. 1. Ἀδωνίς] Stephanus in Ἀμαθῆς, in Amathunte colitur Adonis Osiris ὃν Ἀιγύπτιον ὄντα Κύπριοι καὶ Φοίνικας ἐδοπιῶν. Alius ab hoc erat Adonis Byblius, si rectè distinguit Tzetzes; aliqui duos quoque Cinyras faciunt Byblium & Cyprium.
6. Θάανον] Lege Θείανον. V. p. 466. Quin imo sic legitur in 3 Halieut. Oppiani, & in Græcis Scholiis & in Tzetze. Multi hanc Myrrham Cinyræ filiam esse volunt, in eâ fuit sententiâ Theodorus apud Plutarchum

- chum in Paral. minoribus, & Stobæum Sermone LXII. item Hyginum. V. Tzetzem ad Lycoph. p. 133. Nicephori Basilicæ Diegemata.
15. Ἡ δὲ παλαιά.] Mallem παλαιά. mox O. & P. ἀφ' ἧς.
27. Ἀποδίδε] Arnobius l. IV. hoc notat: V. Hymnum Orphei in Adonidem.
- P. 225. l. 5. ῥαὶ αὐτὸς] Fingunt Martem Ἀνίστασθαι Veneris sub specie apri Adonidem interemisse. Tzetzes.
6. Κένροσθ] Sepultus est in Acropoli Athenis. Clem. Alex.
7. Κρανάδς] Pro asterisco pone βασιλίδς vel ἐβασίλιδον. Hujus res attigere Justinus, Suidas & Tzetzes. V. Scallig. ad Euseb. p. 30. His temporibus ut Varro scribit, regnante Athenis Cranao successore Cecropis, Diluvium fuit, quod appellatum est Deucalionis. Augustinus l. 18. c. 10. de Civit. Eusebius sub Cecrope id evenisse scripsit. Varro hæc ex Apollodoro videtur hausisse, ut alia quædam, de quibus prius.
20. Ἀνίσχονθ] Intellige Cranaum inquit Faber. Malé. Habuit Amphictyon Cranai filiam in matrimonio, non est ergo credibile illum fuisse Cranai filium. Lego igitur ἀνίσχονα cum Oxon. Cod. Quod autem juxta alios, esset Deucalionis filius, testatur Pausanias. Itonum reliquit filium, à quo Iton civitas, & Minerva Itonis dicta fuit. Schol. Apoll. Arg. 1. Stephan. Βοιωτία.
23. Ἡραίωνς] Lege Ἡραίωνς καὶ Κρανάϊον θυγατρὶς Ἀθηνᾶς Tzetzes in Chil. Ἐεχθόνθ ——— Ἡραίωνς καὶ Ἀθηνᾶς τὴν Κρανάϊον θυγατρὶν; in margine scribitur Ἀττίδθ. Idem alibi in Chil. hanc ipsam historiam per texo. s. sine ullâ varietate Ἀθηνᾶς habet. Athena non nume-

numeratur inter filias Cranai. Puto igitur Apollodorum scripsisse Ἡραΐς κ' ἡ τῇ Κρανᾷ θυγατρὶς Ἀτθίδος, ut loqui intelligatur non ex suâ sed aliorum sententiâ, nam ipse supra quidem Atthidem decessisse scribit virginem.

26. Ἀθηνᾶς] Apostolius Cent. XV. Suidas.

P. 226. l. 4. Ἐγγὺς αὐτῆς] Scribe αὐτῆς ἐγγύς, πολλῶν, &c. Verte, quantum potuit (erat enim claudus) coire conabatur. Locum hunc adducit Sch. Hom. ιλ. β. ipsis verbis. Perstrinxit Tzetzes in Lycophr. p. 24. Idem est, qui Homero Erechtheus vocatur. V. Etymol. M. in Ἐρεχθεύς.

27. Ἀπ' αὐτῆς] L. ἵα' αὐτῆς.

P. 227. l. 5. Παρθενίων] Suidas & Meurfius.

6. Παρθέναν] O. & P. Πραξιόταν. Tzetzes Πραξιόταν & Θραξιόταν vocat. Mox post εἰς ἥς Oxon. addit αὐτῆς. Mallem αὐτῆς. Ex hac ei natam quoque Orithyan scribit Eusebius.

12. Ἐν τῷ α, πῇ] Lego ἐν πῇ αὐτῆς πύλῃ. Sepeliebatur in eo ipso fano in quo olim nutriebatur. Consule Euseb. Præp. Evang. l. 2. c. 8.

27. Ἐκλύσαντες] Pal. ἐλαύσαντες, sed rectius Oxon. ἐλκυσάντες; & mox fortè νήροντες pro νούσαντες, ut Faber.

P. 228. l. 4. Πανθίων] Hic omiserunt operæ § & numerum VIII.

19. Ἐφθίγγε κ'] Hic quædam exciderunt in Latino, nimiam properantiâ operarum. Servius ad Eclogam 6. & Zenob. Cent. III. hæc narrant.

25. Καὶ διὰ τέτων] Deesse possit κ'. Mox παρτίθῃς quàm περτίθῃς magis placet.

P. 229. l. i. Περὶ ἑλλησσι] Pal. ὅπερ ἑλλησσι. Servius notat etiam Ityn conversum in Phassam. Lege mox ἁπορνεῖ.]

7. Ἀποδανέσιθ] Ob domûs suæ calamitates mœrore confectus vitâ cessit. Thucyd. Pausanias. Euseb.

13. Βέπης] Eteobutadarum genus ab hoc ortum est, ex quo genere Sacerdotes Athenis elegebantur. Harpocr. in voce, & in Σκίρην. Suidas, Hesych. in Βεπάδαι Porphy. in π. ἀποχ.

16. Ἐχ:παῖδας] Præter hos alii addunt Orneum, Alconem, Thespium.

18. Ουγαίερε] De numero non constat; aliqui Sex fuisse volunt. Variant scriptores de immolatione, & ordine morientium. V. Suidam in Παρθένοις. Porphyrium πρὶ ἀποχῆς, 2.

24. Δηϊονέως] Recte, utcumque Pal. & Oxon. Δηϊονθ, & Apostolius Δήινθ. Infra lege Πτελέσι.

P. 230. l. 9. Ἐχσιθ αὐτῷ] Verte, cum haberet Minos. Κεράλυ glossema est; additur contra historię veritatem; nec agnoscit Oxon. Canis hic (inquit Hyginus) fuit Europæ Custos addita à Jove, inde venit ad Minoem. Tzetzes Chil. Μίνως — δὲς αὐτῷ εὐσοχὸν ἀκόντιον καὶ κύναν παχύδερμον. Quod sequitur ἐπὶ τέτοις, totum in his cum sciret virum suum.

13. Πίλ] Minus frequens, quam πίνλ.

20. Ἐἰς Δήραν] Oxon. ἐπὶ δ. & mox cum Pal. idem legit διακείσθης καὶ αὐτῆς ἐν τῇ — Pal. autem λίσχη, noster λεγχεμῆ retinet.

24. Τυχὸν] Oxon. πυχὸν, & Ἀρείω πάγῳ, & φυγῇ, quæ & apud Tzetzen Chil. habes.

- P. 231. l. 1. Ἀρπίους Βορέας] Eam raptam scripsit Choerilus ἀνδρὶ ἀμύλγῳ ὑπὸ τῆς Κηφισοῦ πηγῆς; Simonides, prope Brillissum, alii prope Ἰλισθόν, vel Ἐλισθόν ut apud Pausaniam. legitur. Qui autem rapuit, erat Boreas filius Strymonis uti scripsit Hefagoras in Megaricis. Vide Schol. Apollonii lib. 1. Oritnyam pro deâ cultam à mercatoribus ex saxo vetusto notat Reinesius.
4. Χερύλω] Sch. Rhodii addit χερύλιον. Sed forte error est ex simili dictione.
10. Περὶ Τῆρον] Lego Αἴνον. Prope Ænum in Cephaleniâ ad Strophadas, ita Schol. Rhodii l. 11. ex Hesiodo. Quod autem ibi occidebantur, aliqui quidem prodidère; Hesiodus verò, Antimachus & Apollonius aliter sentire.
13. Πλάξιπποσ] Scholiastæ Rhodii, Κράμβις & Orythos vel Parthenius.
16. Ἰδαίαν] Rectius quàm si cum Schol. Apoll. Δείαν scribas, habet autem idem utranque lectionem. V. Schol. Sophoc. in Antigenen.
23. Κολάζοντα] Hercules eum λαχίσιας ἀπὸ κίχνης, inquit Schol. Rhodii, ex Dionysii Argonautis.
24. Ποσειδῶνι μίγνυ] Hoc testatur Schol. Eurip. V. p. 121. Cætera quæ de Eumolpo traduntur, à nemine alio (quod sciam) commemorantur, (noster autem f. haussit ex Callisthenis Thracicis, quod calligo ex Plut. Par. M.) quare licet in his quædam suspecta habeam, nolo tamen attingere; placet enim potius tacere, quàm incerta scribere. Paulo infra pro ἔνδον ὁ βένδε-
Cικύμης, codex Palat. legit ἔνδον ἐν βένδεσι κύμης.
- P. 232. l. 10. Μετὰ Ἰσμαρί] Apud Clementem Immarus, apud Pausaniam Immaradus, apud Eusebium Præp. Evang. Ismarus dicitur. Cecidit in prælio pro Eleusiniis

niis contra Erechthea & Athenienses. Pro Τρυών, Oxon. legit Τρυόν. Vide Steph. πύμα.

P.232. l.30. Θυγατέρων [φάξη] V. Suidam in Παρθένο. Plutar. Paral. Minor. Porphy. 2. l. ~~οὐ~~ 'Αποχῆς.

P.233. l.29. 'Αγία] Adoptatum à Pandione scribit Plutarchus in Theseo. Lycoph. Phemii filium scribit.

P.234. l.5. Πᾶν κρεῖττον 'Αιγυῖς] Quoniam erat ~~προσβύ-~~
πατ~~ρον~~ inquit Pausanias.

13. 'Ο ὃς δ' ὅς.] Oxon. 'Ο ὃς δις.

14. 'Ασκή] Pro ποδάρια (quam lectionem hinc Tzetzes retinuit) Plutarchus legit πίδα μέγα; Schol. Eurip. ποδάρια; hunc vide ad Medæ v. 678. ubi eidem ἀσκήs vertitur γαστήρ, ποδάρ, αἰδοῖον.

15. Πρὶν ἐς ἄκρον] Schol. Eurip. γυνὴν 'Αδ.

P. 235. l. 7. 'Επίβλη] Palatin. melius ἀπὸ βλή.

10. Μαχαθώνιον] Pausanias, p.50.

25. Πάρω] P.III. Minoam dictam notat Stephanus ex Nicanore.

P.236. l.5. Τρίχα] V. p.89. lege mox Μίνως ὃ Μεγάρων.

17. Λοιμῶ] V. excerpta Helladii apud Photium. Zenob. c. 3. p.93.

20. 'Ταλίνδε] Lego 'Αρθινίδα, (deinde omitto 'Ηνθινίδα quam ex priori factam suspicor) Λυσίαν, sic enim Pal. & Oxon. 'Ορθίαν, hanc quippe addit Oxon. Hyginus aliquam ex his Spariantiden vocat. Diodorus fusè de toto hoc bello agit lib. 4.

25. 'Ταλινδο] Suidas in 'Ταλινδίδης. Mox pro ἀπὸ πιν pone ἀνέπιν.

P.237.1.3. I.δ.] Omitte 1/δ. V. p.238.

12. Καίσιδαίσι] Lege καίσιδαίσι.

17. Ἀγαμέμνων] Dædalus, inquit Pausanias, nomen habuit ἀπὸ τοῦ Δαιδάλου. Erant autem antiquis ξάνα dicta δαίδαλα. Quantum ille statuarie addidit discas ex Euseb. Chron. ex Tzetze in Chil. pag. 10. ex Hesychio, & Zenobio, Cent. III. & Palæphato, & Callistrati *Statuis*.

19. Πέρδικα) Aliis Περδίκη dicitur.

20. Τάλω) Palat. & Tzetzes vocant Ἀγάλω; Pausanias Κάλω dicitur, Schol. Eurip. in Orestem Τάνηλω. Diodoro τάως recté. Servius ad VI Æneidos in hac narrandâ historiâ ab aliis decedit.

30. Ποσειδών Ταύρη) Erat hic Dux exercitus qui navibus adveniens Minoem in regno acquirendo adjuvit v. p. 150. & Tzetzem in Chil. 1. hist. 19. Palæphatus hoc nomine adolescentem quendam agnoscit in Minois aulâ. Eusebius in Chron. ex Philochoro pag. 125.

31. Σωήρπιο) Canterus voluit Σωήρησι; Commelinus Σωήρπιο, Faber Σωήρπιο. Ego lego Σωήρησι. Sic loquitur noster alibi, Σωήρησι τῷ Διὶ & p. 57. Σωήρησι αὐτῷ & p. 151. Tzetzes de hac re loquens τῇ μοιχείᾳ γυναικὸς αὐτῆς Σωήρησι.

P.238.1.5. Μινολαύρη) Confer p. 151. Dicta est Pasiphae peperisse Minotaurum, quoniam duos peperit, unum Minoi, Tauro alterum. Serv. Atheniensium pueros à Minoc non credidit Aristoteles fuisse interfectos, sed in agris operam rusticam exercentes consenuisse. Cæterum non videtur simile veri Apollodorum ea hic voluisse repetere, de Minotauro & pueris, quæ superiori paginâ scripserat. Etiam suspicor, folium hic intercidisse, in quo Icari natiuitas; Dædali incarcerationis utriusque ad Cocalum fuga continebantur,

tur. Possumus τὰ ἀποδόμια supplere ex Tzetze, vel potius ex Zenobio, qui ut aliās, ita fors ferat, hac in re etiam conservārit nobis ipsa Apollodori verba. Scribit enim Δαίδαλον ὃς ζῶν Ἰκάρῳ τῷ παιδί καθεύξε Μίνως ἐν τῷ λαβυρίνθῳ δι' ὅπερ εἰργάσθητο μίσως ὅτι τῷ ἑ Παζιφάης ἔρωσι, τῷ πατρὶς ἑ Ταῦρον · ὃ ὃ πῆρε κατὰ σκεδάσει καὶ τῷ παιδί, ὅξῃλθε ἑ λαβυρίνθῳ, καὶ ἀναπλάμῃ θύγαζ ζῶν Ἰκάρῳ. Ἰκάρῳ μὲν ἐν μεταπρόπτερον φερονόμεν, καὶ ἑ κόλῃς ὑπὸ τοῦ ἡλίου τακίους, αἱ πῆρυγες διελεύθη· καὶ ἔτος μὲν εἰς τὸ ἀπ' ἐκείνου κληθὲν Ἰκάριον πύλαγ· κατὰ πῆρυγ. Δαίδαλ· ὃ διασώζει· ὃ Μίνως ἐν ἐδίωκε Δαίδαλον, καὶ κατὰ ἑκείνῳ χῶρον ἐρδυνῶν ἐκδύζει κόχλον, καὶ πολὺν ὑπάρχοντο δοῦναι μὲν τῷ διὰ τοῦ κοχλίου λίθον διαίρει· διὰ τὴν νομίζων ἐνέσθην Δαίδαλον· ἐλθὼν ὃ εἰς Κόκκλον, παρ' ὃ Δαίδαλ· ἐκρύπτετο, δόκῃνυσι ἑ κοχλίαν · ὃ ὃ λαβὼν, ἐπηγέλλετο διαίρειν, καὶ Δαίδαλ· δίδωζ· ὃ ὃ ὅξῃλθε μύρμηκ· λίθον, καὶ πῆρυγ· ἑ κοχλίαν, ἔασε δι' αὐτὴν διελεύθην· λαβὼν ὃ Μίνως ἑ λίθον διαίρεισμένον, ἔδωκε ἑ παρ' ἐκείνῳ ἑ Δαίδαλον, καὶ ἐνδύει ἀπῆρ. Κόκκλ· ὃ ὑποχόμεν· δώσειν ὅξῃνισιν αὐτῶν · ὃ ὃ λυσάμεν· ὑπὸ τοῦ Κόκκλου θυγατρίων ἀνέσθην, ζῆσαν πίπταν ὅτι χαλμῶν αὐτῶν.

Dædalum autem cum filio Icaro Minos Labyrintho incluserat, quod illius opera Pasiphaë tauri esset amore capta. Ille vero alas sibi filioque adaptans Labyrintho excessit, volansque effugit cum Icaro. Quo altius, quam par erat, elato, ceram alarum ejus Sol dissolvit, itaque nomen dedit pelago, in quod delapsus est, Icario. Dædalus vero salvus evasit; quem & Minos est persecutus, & omnibus regionibus vestigando cochleam portavit, ingens etiam pretium pollicitus ei, qui testidini funem immitteret, Dædalum se inventurum sic confidens. Ad Cocalum vero delatus, apud quem Dædalus latitabat, ostendit ei cochleam,

cochleam, quâ ille acceptâ, immiffurum fe nuntiavit, & Dædalo tradidit. Qui appenfo formicæ lineo filo, & cochleam perforans, finxit fe per illam iturum. Minos vero accepto fune, latère apud illum Dædalum cognovit. Statimque tradi fibi poftulavit: Cocalus autem daturum fe promittens, hofpiti-
tio accepit. Ille forte dum lavat à Cocali filiabus ardenti refinâ infusâ necatus eft.

Cætera quæ ad Minoem & Dædalum pertinent docet Diod.Sic. Pauf.Bœot. Strabo 6. Arist. Pol. .2. Stephanus in ΚάμικΘ. Euseb. Chron.

10. Πίπραν) Pendent hæc a p. 234. Thesei res fusè tractat Plutarchus; V. Euseb. & Pausan. & de ejus voto cum ad Minotaurum iret, vide Macrobius 1 Sat.c.17. & Tzetzem ad Lycophronem pag. 144.

29. Πιτυοχόμης ἐκαλεῖτο) Pal. & Oxon. ὑπεκαλεῖτο, unde fiat commodè ἐπικαλεῖτο. Lucianus, 'Εἰ μὴ περὶ δόλαδε πτυοχόμης λωιδιχός. Præter hos sustulit Phæam, Scironem, Cercyonem, & Damastem dictum Procrustem. Plutarchus.

P.239.l.6. Ἀπόλωλο) L. ἀπώλλυτο.

ΛΕΪΠΕΙ ΠΟΛΛΑΊ.

Primo defunt omnia, quæ pag. 151. recepit fe scripturum de Phædrâ & Ariadne; Pauca sunt quæ de Theseo reliqua habemus; nihil autem restat de Amazonum contra Athenas expeditione. De Pelope ejusque regni divisione. De Belli Trojani origine, & Ilii exidio. De erroribus quorundam Græcorum post captam Trojam. Lucianus in Libro de Saltatione videtur Apollodorum in Epitomen misisse; ex eo possit quis colligere, quæ hîc desiderantur; nempe omnia, quæ acciderunt ἀπὸ τῆ ἀρπαγῆς ἐνδὺς ἀχέειν ἐν τοῖς νόσοις γενηθεῖσαν; hæc erant Ὀδυσσεύς, ἡ Φαιακίη, ἡ ἐρημία, καὶ ὅλας, ἡ πῦρ, Ὀδυσσεύς, καὶ ἡ πῦρ.

πλάην, καὶ Κίρκην, καὶ Τηλέγονον, καὶ ἡ Ἀϊόλα ἀνέμων δυνά-
 σεία καὶ τὰ ἄλλα μέχει τὴν μυθεύσαν πρῶτα. Item ἡ κατὰ
 Παλαμήδους ὀπίβελος. Ναυπαλίον ὄργη. Ἀιαλός μανία, καὶ ἡ
 διατέρω ἐν ταῖς πύλαις ἀπόλεια. De quibus ferè omni-
 bus extant apud Lycophronis Interpretem narrationes,
 quas ex Apollodoro hausisse meritò videri po-
 test, quoniam ex eo alia sua pleraque mutatus
 est.

F R A G.

Fragmenta

BIBLIOTHECÆ

APOLLODORI.

Ἀμφίλοχος δ' Ἀλκμαίωνος ὕστερον στρατάρχης εἰς Τροίαν
 μετὰ χιμῶνα ἀπερρίφθη πρὸς Μόψον· καὶ ὑπὲρ τῶ βασι-
 λείας μονομαχῆσαι, ἀλλήλους ἀπέκλιναν.

Amphilochus Almæonis filius postquam profectus est ad
 Trojam, tempestatis vi ejectus, venit ad Mopsum.
 De regno contententes se ipsi mutuo interemerunt.
 Ex Tzetze in Lycophronem.

Ἰνῶς εἰς Λιβύην λιπὼν τὰς ἑαυτῆς ναῦς, ὅπῃ Κίνυρα ποταμὸν
 ἔλθων καποικῆ. Μάγνης δ' καὶ Περσίδος οὐκ ἔβουλα σφί
 καὶ Καφαρία σὺ πολλὰς ἐπέροις διαρθείρηται. Νεόπτολεμος
 δ' μετὰ ζήμειρος περὶ οἷς Μόλοσος ἀπῆλθε μετὰ Ἑλένη,
 καὶ δ' ὁδὸν δάφας καὶ φοίνικας. Τῷ δ' Περσίδος σφί καὶ Καφα-
 ρία ναυγήσαντο, οἱ σὺν ἀντὶ Μάγνης οἷς Κρήτιω ῥιφέν-
 ται ὥκησαν.

Guncus in Libyâ relinquens suas naves, venit ad fluvium Cinyphem ibique habitavit. Magnes autem & Prothous ad Eubœam prope Capharea cum multis aliis periêre. Neoptolemus verò post septem dies ad penetravit decessit cum Heleno, postquam Phœnicem in viâ sepelisset. Magnetes denique qui cum Prothoo erant, postquam ipse naufragio intercidisset, eieci Cretam occuparunt. Tzetzes.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πύλιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πειρία καὶ Ἀδελφαὶ Ἀιδυλλὰ, Ἀστυόχη, Μειδικαστὴ μάλιστα τῶν λοιπῶν αἰχμημάτων ἐκείσιν ἐγγυῖαι τὴν Ἰταλίαν, ἐυλαβέμεναι τὴν Ἑλλάδα δὲ Δελφίαν, τὰ σκάφη ἐνέσκηψεν, ὅθεν ὁ ποταμὸς Νάυαιος ἐκλήθη καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρησίδες, οἱ δὲ σκαῖ αὐτῶν Ἑλλήες ἀπολήσκουσιν τὰ σκάφη, ἐκτὶ κατέσκηψεν.

Post Trojæ captivitatem Laomedontis filiarum (Priami sorores) Æthylla, Astyoche, Medicaeste cum reliquis captivis, verentes servitutem apud Græcos, cum huc Italiæ pervenissent, navigiis ignes submisērunt; unde Fluvius Nauæthus dictus est, & mulieres Nauprestides. Græci verò qui cum eis erant, deperditis navibus ibidem habitare optimum factu crediderunt. Tzetzes. V. Cononem p. 254.

Sunt & alia quædam loca de Græcorum à Trojâ reditu in his Tzetze commentariis, quæ ego ex Apollodoro desumpta fuisse non dubito; quoniam tamen ejus nomine, ut ea quæ jam protuli, non insigniuntur, omittenda censeo. Scias interim L. C. me Venetiis & alibi gentium per literas diligenter quæsisisse Apollodori λεγόμενα, sed frustra. Quoniam autem Photius testatur Apollodorum Bibliothecæ finem fecisse in recensendis Ulyssis erroribus, ego quoque errores meos, quos in perlustrando Apollodoro admisi benè multos, in eodem Ulysse concludam; si prius

ma-

matriculam Græcorum à bello Trojano reducum,
exhibuero, quam ab hoc loco minime alienam fore
existimo. Ecce Matriculam,

Græci à bello Trojano reducees.

Acamas Thesei F.

Agamemnon Atrei F.

Agapenor Ancæi F.

Ajax Oilei F.

Amphilochus Amphiarai F.

Antiphus Theffali F.

Demophoon Thesei F.

Diomedes Tydei F.

Epistrophus Iphiti F.

Euryalus Mecistei F.

Eurypilus Euæmonis F.

Guneus Enianum Dux.

Jalmenus Martis F.

Idomeneus Deucalionis F.

Leitus Boeotorum Dux

Leonteus Coroni F.

Meges Phylei F.

Menelaus Atrei F.

Menestheus Petei F.

Meriones Moli F.

Neoptolemus Achillis F.

Nestor Nelei F.

Nireus Charopi F.

Phidippus Theffali F.

Philoctetes Poeantis F.

Phœnix Amyntoris F.

Podalirius Æsculapii F.

Polyxenus Agasthenis F.

Prothous Tenthredonis F.

Stenelus Capanei F.

Teucer Telamonis F.

Thalpius Euryti F.

Thoas Andræmonis F.

Thrasymedes Nestoris F.

Ulysses Laertæ F.

F I N I S.**ANDREÆ**

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERUM.

A

A

As Melampodis filius. 45. fil. Lyncei ex Hyperm. 77. 79. Abderus Erimi filius. 109. — genere Locrus, ab Opunte, Herculis amicus ab equis Diomedeis interemptus. *ibid.*

Abderus urbs. 110. 325.

Abstyrtes insula. 60. per Colchos habitata. 61.

Abstyrtes frater Medee. 59.

— Medeam persequitur. 59.

— jugularur ab illa. 59.

Acacallis, Minois filia. 459.

Acalanthis avis. 422.

Acamas. 376. 377.

Acanthis, Autonoi fil. 417. vide **Acanthyllis**. 418.

Acanthus, Autonoi fil. unde sic dictus. 417. in avem versus. *ibid.*

Acanthyllis, Autonoi filia. 417. in avem versa. 418.

Aearnan, Alcmæonis filiorum unus. 186.

Aearnan. 186.

Acastus. 42. Pelix filius 49.

— Peliam patrem sepelit. 64. Jasonem & Medeam Joleo ejicit. *ib.* fratrem Pelium in Pelio monte

dormientem relinquit, & ense insuper privat. 217.

Achæus. 24.

Achaia, tetrapolis 267. 449.

Achelous. 24. in taurum mutatus. 132.

Acheron. 15.

Achilles adolescentulus Deidameiam comprimit. 220. v. alia p. 307. 8. 315. 317. 324. 330. 1. 2. 3. 383. 4. 5. 390. 391.

Achilleum insula. 257.

Achivi ab Achæo nominati. 24.

Accipiter ex Hierace. 410.

Acontes 188.

Aconius, decipit Cypippen. 406.

Acrisius Proctum fratrem Argis exigit. 78.

— Argis imperat. 78.

— Ex Eurydice Danaen gignit. 78.

— de maribus liberis oraculum sciscitatur. 82. cubiculo æneo sub terram constructo Danaen inclusam custodiri juber. 82.

— filiam compressam cum foetu in arca lignea conclusam in mare dejicit. 83.

— Argos deserit. 88. in Pelasgiam commigrat 88.

A

— Eurydices

- Eurydices maritus, 196.
 Acrotatus, fil. Lacedam. regis, 387.
 Actæa Nympha, 6. femina 75.
 Actæon filius Autonoes & Aristæi, 159.
 ————— à Chirone educatus venator evadit, 159.
 ————— à canibus propriis in monte Cithrione devoratur, 160.
 Actæus, 213, 222.
 Actæ Cecropia dicta, 221.
 Acton, 25.
 Actor, 31, 39.
 Actor pater Menœtii, 49. ipse filius Hippasi, 49.
 ————— Augea frater, 129.
 Adiante, 76.
 Admetus Phœreus filius, 30.
 Admetus, 46. Phœris regnat, 46.
 ————— Eumeli pater.
 Adonis, Cinyræ & Metharmes fil. 223. Phœnicis & Alphib. 224. Thoantis & Myrthæ. ibid. iracundia Dianæ ab apro percussus moritur, 225. Androgyneus, 328.
 Adonidis amor Veneri exprobratur, 7.
 Adonis ex arbore myrthæ, quæ per eum mulier conceperat, editur in lucem, 224.
 Adræstæa Nympha, 3.
 Adrastus, 34. ejus uxor Amphithea Pronai filia, 46.
 ————— Talai filius, 172. Argis regnat, 172.
 ————— in Thebas exercitum ducit, 174.
 ————— equo vincit in certamine Neæmæo, 175.
 ————— Athenas proficiscitur, 181.
 ————— ad misericordiæ aram Athenis confugit, 181.
 ————— ab Arione equo vectus in tutum evadit, 180.
 ————— cadaverum tumulandorum portantem precatur, 182.
 Adyæ, 75.
 Aello, 6.
 Aellopus, 54.
 Aërope, 152, 153.
 Aëropus, ex Botte avis, 439.
 Aëthon, 438.
 Aëthlius, 24.
 Aacus, 49.
 Aacus Jovis ex Aegina filius, 213.
 Aacus Endeiden uxorem ducit, ibid.
 Aacus cum Psamathe coit, ibid.
 Aacus pietatis servantissimus, 214.
 ————— apud inferos in honore summo est, ibid.
 ————— Claves Plutonis servare creditur, 214.
 Aæa, 60.
 Aëbialis, 346.
 Aedon Luscinia, 330.
 Aetes Solis & Perseidis filius, 37.
 ————— Phrixum hospitio excipit, 37. filiam Chalciopen nuptui dat Phrixo, 37.
 ————— aureum vellus Jasoni se datum pollicetur, 57. non dat, 57. navem Argo inflammare vult, 58.
 ————— membris filii colligendis occipatus, à filia persequenda desistit, 59.
 Aegæon marc, 196.
 Aegæon, 188.
 Aegæoneus 211.
 Aegæus, 49.
 Aegæus Metam uxorem ducit, 234.
 ————— Pythiam adit, ibid.
 ————— Aethræ præcipit, ut si filium ex eo pepererit, eum educet, 234.
 ————— Athenas contendit, 235.
 ————— Thesei pater, 238.
 Agialea, Agialei filia, 35. Adrastræ, 35, 46.
 Agialea Peleponnesus vocata fuit, 67.
 Agialeus, 35, 46.
 ————— Inachi ex Melissa filius, 67.
 Agialez regioni nomen dedit, 67.
 ————— Adrastræ filius, 182.
 Agineæ sacrificant Dianæ Aphaz, 476.
 Agisthus, 319.

Agitballus.

- Agristhallas*, 419.
Agymnia Doricorum rex, 134.
 — per *Lepithas arma* infestatur.
 134.
 — obsidione pressus *Herculem in*
societatem & regni partem accessit.
 135.
Agina Asopi filia, 38.
 — ab *Jove rapta*, 213. *Insula*, 63.
Agios, 74.
Agle, 117.
Agleis, 236.
Agolius, 440.
Egypan, 20.
Egyptius Anthei filius, 413.
Egyptus Beli filius, 72.
 — *Beli patris missu Arabiam habi-*
ratum vadit, 72. hic *Melampodum*
terram per se devastatam de suo
nomine Egyptum vocari voluit.
ibid. è pluribus conjugibus *mares*
quinquaginta suscipit. *ibid.*
Egyptus, 75.
 — *Meropes filius Polyphontem*
perimit, 146.
Emon Greonis filius per Sphingem
interemptus, 170.
Emon, 188.
Eneas, 206.
Eneus, 39.
Enigma Thebanis à Sphinge pro-
poni solitum, 171.
Eneus, 113.
Eolenses ab Eolo d'cti, 24.
 — ex *Thessalia per Endymionem*
educti, 26.
Eolia Amythaonis filia, 27.
Eolis, 269.
Esacus, Priami fil., 207.
 — in *mergum muctus quod con-*
jugem nimium fletu. *ibid.*
 — *arrem coniectandi seminium*
edoctus, 210.
Eschreis, 138.
Esion, 31, 42.
Esion Chrethi filius, 47.
Esculapius non filius Lucippi
Arctinoes, sed Coronidis Phlegyz
filiz filius fuisse putatur, 197.
 — *Apollinis & Arctinoes filius*.
 197.
 — *Podalirii & Machaonis pater*.
 202.
Ethilla, 254.
Ethiopia, 231.
Ethiopsis, 75.
Etna Siciliz mons, 21, 393, 457.
descriptio ejus, 21. *Etnæ ignes*.
 288.
Ethra Thefei mater, 238 per *Casto-*
rem & Pollucem captiva abducitur.
 201.
 — per *Egeum compressa*, 234.
Echus Jovis filius, 255.
Echusa filia Neptuni ex Alcione.
 194.
Etolia, 27, 142, 143, 203.
Etolus Endymionis filius, 27, 255.
 320.
Etolus Leo, 427.
Eux Nympha, 469.
Agathemnon, 153, 200. *filiam*
maclat, 226, 455, 474.
Aglais, 7, 138.
Agapenor, 185.
 — *Ancei filius*, 202.
Agaptolemus, 74.
Agathenes Polyxeni fil., 202.
Agathon, 211, 306.
Agave, 6, 74.
 — *filia Cadmi*, 158.
Agelastus lapis, 14, *Polyzelus*, 14.
Agelaus Oenei filius, 407.
 — *Temeni filius*, 145.
 — *Priami servus*, 210. al. *Archel*.
Agenor Phzniceis filius, 27.
 — *Pluronis filius*, 27.
 — in *Phoenicem profectus rerum*
suarum sedem collocat, 71.
Agenor, 68, 71, 27.
 — in *Europam proficiscitur*, 147.
 — *Telephassam conjugem ducit*.
 147.
Agraulos, Astzi filia, 222.
Agrius gigas à Diana inuicatur, 18.
Agrius centaurus, 104.
Agon Eumeli filius, 231.
Ajax Oilei filius, 207.
 A 2 — *Telamonis*

- Telamoneis filius, *ibid.*
- in bello contra Ilium Herculem secutus, Hefionem muneri accipit, 215
- Teucrum procreat, *ibid.* ejus monumentum, 324. honos ei à Locrensis habitus, 257.
- Alastor, 41, 370.
- Alba, 297.
- Alcuz, 89.
- Alcandor Orchilus factus, 433.
- Alcahoe Minyx filia, 422.
- Alcathous, 29.
- Oenei frater, 34.
- Alcestis, 42.
- pro marito suo mori non dubitat, 47.
- Admero marito restituta, 124.
- Alcidamas, 405.
- Alcides, 99.
- Alcidice, 40.
- Alcimenēs, 80.
- Alcinoe, 90.
- Alcinous Phzacum rex, 61.
- Medeam Colchicis reddere non vult, 61.
- Alcinus, 200.
- Alcippe, 222, 237.
- Alcis, 74.
- Alcmæon Epigonorum dux, esse non vult contra Thebanos priusquam supplicium de matre sumplerit, 181.
- Alcmæon Amphirai filius, 182.
- matrem necat, *ibid.*
- ob matricidium furis agitatur, & ad Oicleum in Arcadiam se recipit 184.
- à Phegeo lustratus Arfinoen filiam uxorem ducit, 184.
- Plophidem profectus, tum se furore liberatum iri ait Phegeo ubi monile Delphos delatum Apollini dedicavit, & pepulum, 185.
- per Phegei filios occiditur, *ibid.*
- Tisiphonem emit, 187.
- Alcmæonis tragædia sic appellata, 34.
- Alcmena, 90.
- duos parit filios, 94. Herculem quidem Jovi, sed Amphitryoni Iphiclem, 94.
- Nuptias promittit ei quicumque fratris necem ulciscatur, 91.
- Eurystheo radiis textoris oculos effodit, 140. moritur, 466.
- Alcmenon, 74.
- Alcon, 200.
- Alcyon, avis, 426.
- Alcyone, 193.
- Alcyoneus gigantum præcipuorum unus, 16. Diomi filius, 419, 443. immortalis, 16.
- sagitta confossus, 17.
- Alecion Nepruni fil. 115.
- Alector Leiti pater, 50.
- Alector, 173.
- Aleres Hippotis filius, 200, 266.
- Aleus, 49.
- A'eus Aphidæ filius, 190.
- Alexander fluvijs Rhaginos à Eocris separant, 248.
- Alexander, 140.
- Oenonen ducit uxorem, 398.
- Sagittis Herculeis sauciatur, 212.
- in Trojam relatus occumbit, *ib.*
- Alexander Phæreus, 300.
- Alexandra filia Paridis, 319.
- Alexiæres, 117.
- Alipherus, 188.
- Almenus Martis filius, 50.
- Aloeus, 25.
- Aloidæ, 25.
- Aloidæ seipfos telis conficiunt, 26.
- Alopius, 138.
- Alphesibæa, 224.
- Alphæus fluvijs, 43, 328.
- Althæa, 28.
- Thestii filia, 29.
- ex Oeneo Meleagrum peperit, 29
- de fratrem ex de mæsta stipitem accendit, unde Meleager contrahescit, 31.
- filium execratur, 32.
- se suspendit, 33.
- Althemenes, 152.
- veritus nè patri mortem inferat, relictâ Cretâ in quandam Rhodi locum adpellit, 152.
- locum quandam Rhodi Cretaniam nominat, 152.

— *Crateum patrem non agnatum interfecit*, 154.

— *terre hiatu absorbetur quod patrem per ignorantiam occidisset*, 154.

Amalthæa, 3.

— *Hæmonii filia*, 132. hæc tauri Cornu habuit, 132.

Amarynceus, 33.

Amarynthus, 161.

Amazones per Bellerophontem expugnatæ, 82.

— *armis capris in navem Herculis, equis vestæ decurrunt*, 112.

Ambracia, 411.

Amelæta quæ & Aspalis & Hecæerga, 432.

Amedrius, 138.

Aminias, 264.

Amisodarus, 81.

Ammon, 86.

Amphesibæa palus, 372.

Amphianax, 78.

Amphiaræus Oiclei filius, 49. unde sic dictus, 313. variis inandi peritissimus, 173.

— *Militiam subire coactus filii imperat, ut quàm primùm possint, matrem occidant*, 174.

— *Cursu & disco vincit in certamine Nemeæo*, 175.

— *Tydeum odit*, 179.

— *defectum Menalippi caput ad Tydeum perfert*, ib. — *cerebrum absorbet*, ibid.

— *ad Ismenū amnem confugit*, 180.

— *In humeris à Periclymeno vulnus accipit*, ibid.

— *hiatu terre absorbetur, & nunquam conspicitur amplius*, ibid.

Amphyctyon Deucalionis vel hominis indigenæ filius, 125.

— *ab Erythronio ex Atthide expellitur, ubi in ea annos duodecem regnasset*, ibid.

— *Vulcani & Palladis filius est secundum quosdam*, 225.

— *post Cranaum expulsus in Atthide regnat*, 24. 225.

— *regno pellitur*, 225.

Amphidamas pater Glysonymi, 191.

Amphidicus Parthenopæum prostravit, 179.

Amphilochus Amphiaræi filius, 182.

— *Alcæmonis filius*, 186.

— *Amphilochus Argos Amphilochicum concedit*, 187.

— *Creata filius*, 102.

Amphilochus Dryantis filius, 390.

Amphimachus Lyciorum rex, 249.

Amphinomus, 288. 427.

Amphion, 41.

Amphion cum Zetho obtruncat Lycum, 165.

— *citharædicam exercet*, 166.

— *Nioben ducit uxorem*, ibid.

— *moritur*, 168.

Amphion ex Jove & Antiope natus, 194.

Amphisus Nymphis templum condidit, cæramen instituit, 465.

Amphirhea, 46.

Amphitrite, 5. 6. 232.

Amphitryo, 89.

— *redemptus à Polyxeno boves, Mycenæ abducit*, 91.

— *Thebas profectus à Creonte expiatur*, 92. *sororem Perimeden Eicymæne tradit*, ibid.

— *ad Cephalum profectus contra Teleboas bellum parat*, 92. 479. *Creontem sibi ad id socium adjungit*, 92.

— *Athenas proficiscitur*, 93.

— *Thebas renavigat*, 94. 95.

— *ad Alcmenen reversus, & ab illa negligentius exceptus, cur id faciat ab ea petit*, 94. à *Tiresia concubitus Jovis cum uxore Amphitrite resciscit*, 94.

Amphoterus Alcmeonis filius, 186.

Amulius, 206. 298.

Amycla Niobes fil. 167.

Amycla Eæneiræ mater, 190. 375.

Amyclæ, 278.

Amyclas Cleochæræ Naidis Nymphæ filius, 196. 374.

Amycus Nepruni & Bithynidis fil. 52.

— *viribus præstat aliis*, 52. *in regnum suum venientibus castris secum expugnare cogit*, 52. *devictos perdit*, ibid.

- per Pollucem pugilando perimitur, 53. ejus sepulchrum, 322.
 — Bebycum Rex, 111.
 Amymonē una Danaī filiarum quam disquirit. telum in cervam jactit. Saryrum verò dormientem ferit. 73. Cum Neptuno concumbit. 73.
 — ex Neptuno pręgnans Nauplium parit, 77.
 Amythaon, 27, 79. Pylum habitat. 42. Cethei fil. ibid.
 Amyator Herculi armis procedere voleat impedimento est, 135.
 Amyntor Phœnicis pater, 220.
 Anaphe insula, 62, 298. unde dicta. 299.
 Anaurus, 48.
 Anaxibia Bianis filia. 42. Cratiei, ib.
 Anaxo, 39.
 Ancus Lycurgi filius. 30, 31, 49.
 Argo gubernat. 56.
 — Agapenoris pater, 202.
 Ancillæ Medæ Argonautis illudunt. 62.
 Anchiroe Erasini filia. 475.
 Anchises Assaraci & Themidis filius. 206, 293.
 Anchius centaurus, 104.
 Andræmon, 29.
 Andræmon Oenei filiz maritus. 35.
 Andræmon Oxyli filius. 143, 464.
 Androgeus, 150, 152.
 — Minois filius, 235.
 — per Jovem in taurum Marathonium missus, interficitur ab illo. ibid.
 Andromache Eetionis fil. 112, 330.
 — Hectoris uxor, 112, 330.
 Andromeda Cephei regis filia, 86. a ceto devoranda, 86, 283.
 Andromedes Piscator, 476.
 Anchinoe, Nili filia, 72.
 Andrus insula, 285.
 Anexibia, 75.
 Anicetus, 137.
 Animæ mortuorum fugiunt Herculem apud inferos. 121.
 Animal habens unam vocem, quædrupes, bipes ac demum tripes, quoddam sit, 170.
 Anius, 285.
 Anogon, 204.
 Anonymus gigas, 317.
 Annus olim annis octo constabat. 157.
 Annus per Jovem in tres partes divisus, 224.
 Antæus Neptuni filius, 118. peregrinos secum palæstra demicare coactos occidit, 118. si terram contingeret robustissimus evadebat. 118. filius terræ nonnullis est habitus, 118.
 Antandrus, 285.
 Antea, 78.
 Antheis, Hyacinthi filia, 236.
 Anthelea, 75.
 Anthemus flavius, 115.
 Anthemusia regio, 252.
 Antheas, 419.
 Antheus Halicar, 371.
 Antiphus, 25, 211.
 Anthippe, 138.
 Anthus Autonoes filius, 416.
 Antiades, 138.
 Anticlea, 396.
 Anticyra, 308.
 Anticyreus, 308.
 Antigone, 171.
 — Oedipi filiarum sola superstes, Polynicis corpus humandum curat. 181.
 — viva conicitur in sepulchrum. 181.
 Antigone Actoris filia Peleo nubit. 215. se suspendit, 216.
 Antigone Eurytionis filia, 217.
 Antigonus Ephesus, 315.
 Antileon, 137.
 Antiloctus, 42.
 Antilochus Nestoris filius, 202.
 Antimache, 138, 191.
 Antinoe Peliz filia, 63.
 Antioche, 34.
 Antiochus 90.
 Antiochus Hercule natus, 143.
 Antiope,

- Antiope. 138.
 — minas patris fugiens ad Epopeum se recipit. 165.
 Antiope vinculis soluta clam ad filios contendit. 166.
 — ex Nycteo & Polyxone orta. 194.
 Antiphus. 336.
 Antodorus. 315.
 Antrum Cyllenes. 194.
 Aonia. 452.
 Apemolyne. 151.
 Aper per Dianam in Oenci agrum immissus. 30.
 Aper Calydonius. 126, 162.
 Aphareus. 39, 197.
 Aphza Britomartis. 476.
 Aphetx urbs Thessaliz. 52.
 Arphidas Arcadis & Leaneirx vel Meganirx filius, Elati frater. 190.
 Apia dicta Peleponnesus. 68.
 Apis Phoronei filius. 67, 27.
 — dominandi libidine furens, Peleponnesum de suo nomine Apiam denominari jubet. 67.
 — sine liberis moritur. 68.
 — inter Deos relatus Sarapis appellatus est. 68.
 Apodasmus. 278.
 Apollo divinandı facultatem edoctus est à Pane. 10.
 — Marfyam occidit. 11.
 — cum Marfy a citharæ cantu contendit, 11. eum vincit. 12.
 — oculum Ephialtx lævum sagittis effodit. 17.
 — sibi Marpessam in matrimonium collocari petit, 28. ejus filii. 28.
 — virginem Marpessam Idæ aufert. 28.
 — mercede conductus servit Admeto Pheris regnanti. 46.
 — Aeglxus. 62, 298.
 — pestem immittit Trojæ. 112.
 — mares Niobes in venatione omnes interficit. 167.
 — Delphicus. 191.
 — boves quatit. 194.
 — boem querendarum causa Pylum concedit. 194.
 — vaticinandi peritus. 195.
 — Mercurium apud matrem Maiam de bobus ipsi per eum furim abactis acculat. 195.
 — Mercurium manibus sublatum ad Jovem portat, & ab eo, Jove presente, boves reposcit. 195.
 — Lyram à Mercurio petit. 196.
 — acceptâ lyrâ reddit boves. 196.
 — fistulæ per Mercurium compactæ habendi desiderio miro ducitur. ibid.
 — virgam auream quâ ad boves pascendas utebatur, Mercurio pro fistula dat. ibid. eum calculandi artem docet. ibid.
 — Hyacinthum disco nolens percutiens interficit. 197.
 — Coronidem amat & cum ea statim concumbit. ibid.
 — Corvum delatorem maledictis immodicis execratur. 198.
 — Cyclopas occidit. 199.
 — armenta pascit. ibid.
 — boves domini gemelliparas omnes facit. ibid.
 — Cassandram in stuprum illicet. 211.
 — Vatinia Cassandram facit irrita & fidei inania. ibid.
 — Egletes. 62, 298. Branchicus. 273. Carnus. 265. Erithius. 336. Gortynius. 452.
 — Hyperboreus. 441. Leucates. 336. Pythius. 330. 335. Vulturnus Achillem occidit. 331. amat Daphnem. 375. Hymeneum. 419.
 Alexandri Aoli Hymni. 372.
 Apriate. 390.
 Ateros Cæcensium princeps. 399.
 Aqua Stygis de scopulo per interiora loca fluens, à Jove jurisjurandi religione decoratur. 5.
 — Jovi contra Titanas opem tulit. 6.

- Aquila Typhonis & Echidnæ filia, 119. jecur Promethei in monte Caucaſo depaſcit, 22, 120. ſagittis ab Hercule conficitur, 120.
 Aquila poſt preces Herculis de prole maſculâ obtinenda factas apparens, 215.
 Aia Apollini Aglæ ab Argonautis exſtructa, 61.
 — Junoni Acrææ, 65.
 — Jovi Cenzo, 136.
 — Miſerecordiæ, 140, 181.
 — Atabyrio Jovi ſtatuta, 152.
 Arabia, 74.
 Arabius, 275.
 Arx duodecem Deorum per Herculem excitata, 129.
 Arx tres Jovi excitata, 144.
 Arbas mons quidam, 115.
 Arbelus, 76.
 Arcadium legiſlator, 326.
 Arcades, 187, 135.
 Arcadia, 79, 109, 184, 190.
 Arcas Jovis è Calliſtone filius, 190.
 Arce, 331.
 Arceophon, 473.
 Arcæſus Baeræ pater, 49.
 Archæares, 188.
 Archedice, 138.
 Archelaus Cyprius, 75, 320, 356, 90.
 Archemachus, 138, 211.
 Archemorus, 46.
 — per draconem peremptus, 175.
 Archeretes ab Hercule occiſus, 133.
 Area Cleochi filia, 149.
 Arene Oebali filia, 197.
 Areopagus, 230.
 Areſtor, 70.
 Arete Alcinoi conjux, 61. Medeam dat Jaſoni uxorem, ibid.
 Arethuſa, 117.
 Arethus, 42.
 Areus, 427.
 Arganthon, 400, 401, 454.
 Argæus, 299, 318, 431, 466.
 Arge, 7.
 Argele, 138.
 Argeus Licymnii filius, 136.
 Argia, 46.
 Argiope Nympha, 8.
 Argiphones Mercurius cognominatus eſt, 70.
 Argivi cogniti Thebanorum fugâ ingrediuntur Thebas, 183.
 — partem prædæ Thebanis ablata Delphos ad Apollinem mittunt, 183.
 Argius, 75.
 Argo navis à fabro appellata, 49.
 Argo navis, 51.
 — Argonautas alloquitur, 60.
 — à Colchis inventa, 61.
 Argonautæ in Phineum animadvertunt, 281.
 — mulieribus Lemniis admifcentur, 50.
 — à Lemno ad Doliones perveniunt, 50.
 — pugnant adverſus Doliones ignari, 51.
 — Phineo menſam ſternunt, 52.
 — ad Mariandynos perveniunt, 56.
 — à Lyco Mariandynorum rege benigniſſimè excipiuntur, ibid.
 — in Auſoniam profeſti per Circen ab Aſyrti cæde expiantur, 60.
 — Hetruriam legunt, ibid.
 — circa Sirenes navigantes ab Orpheo inhibentur, ibid.
 — Siciliam præterveſti in Corcyram appellant, 61.
 — cum Medea in altum avehuntur, ibid. noctu navigantes in maximam incidunt tempeſtatem, ibid.
 — Apollini Aglææ ſacrificant, 62.
 — ad Aeginam aquatum contendunt, 63. illic ob aquam oritur illis pugna, ibid. per Eubzam Locridemque navigant in Iolcum, ibid.
 Argos urbs, 144, 152, 285, 344, 369, 475.
 Argo, 286, 310.
 Argus Phrixi filius, 448. navem remorum, 50. conſtruit, 48.
 Argus è Niobe & Jove naſcitur, 68.
 — à Phoroneo regnum accipit, ibid.
 — Pe'oponneſum à ſe Argos appellari jubet, ibid. Evadnen uxorem ducit, ibid.

Argus Panoptes, ib. hunc corpore toto ocnlarum fuisse aiunt, 68. taurū qui Arcadiam devastabat, tollebat, ibid. tauri istius corio se circumtegebatur, ib. Saryrum Arcadibus vim inferentem interficiebat, 69. Echidnam interimebat, ib. Apidis eadem ulciscēbatur, ibid.

— lapide perimitur, 70.

Argus canis Astazonis, 161.

Argyphia Aegypti conjux, 74.

Ariadne, 150.

Aries aurei velleris, 36, 37.

Aries concius & elixatus, agnus iterum fit per Medee veneficium, 64.

Arion, 157, 10.

Arabe Meropis filia, 209.

Arabe Hyrtacho datur uxor, ibid.

Aristus Autonoei sibi conjugavit, 158.

Aristarchus, 319.

Aristodeme, 211.

Aristodemus fulmine ictus occumbit, 142.

Aristomachus, 46.

— interficitur, 141.

— Hippomedontis pater, 174.

Ariston, 388.

Aristonicus Tarentinus, 306, 310.

Arzus, 259.

Arrhetus, 211.

Arfinoë per Phegei filios capta, Tegeam transvehitur, & Agapenori traditur custodienda, 185.

Arfinoë per Apollinem gravidata Esculapium parit, 197.

— Leucippi filia, 195.

Arrippa, 422.

Artemicha, 442.

Artemisia, 314; 323, 337.

Ascalabus Mismes fil., 451.

Ascalaphus Marii filius, 50, 202.

Ascanius, 211, 285.

Asia Oceani fil., 5, 244, 269, 279, 286, 295.

Asius, 189.

Asopides, 238.

Asopus Oceani & Terhyis filius, 212.

— Aeginam à Jove raptam querens Corinthum abir, 213.

Aspalis, 430-31, 32.

Aspetus, 307.

Assaon, 397, 398.

Assaracus, 253, 254.

Assaracus Capyn procreat, 206.

Assatio carniū per Mercurium primum inventa, 195.

Assius, 372.

Assyria, 351.

Assyrii, 223.

Aster, 306.

Asteria, 10.

Asteria insula, 468.

Asterion regulus Cretensium, 149.

— ex Europa in conjugem ducta filios aliquot sustulit, ibid.

Asterius, 41. Comarz filius, 50.

— liberis nullis relictis decessit, 150.

— cognomento Minoraurus, 151.

Asterope Cebrenis amnis filia, 209.

Asteropea, 39.

— Peliz filia, 63.

Astra nata sunt ex Astrzo & Aurora, 5.

Astrus, 5.

Astyanax, 137.

Astyanassa, 317.

Astycratea, 167.

Astydamia, 139.

— Peleum apud Acastum calumniatur quasi eam stuprare voluisset, 216.

— Acasti conjux Pelei amore correpta eum per literas ad concubitum invitat, ibid.

Astygites, 431.

Astygone, 211.

Astynous Phaëthonis filius, 223.

Astyoche Phalanis filia, 139.

Astyoche, 167.

Astyoche Simoëntis filia, 206.

Astypalza, 128.

Atabyrium mons, 152.

Antiope Nyctei filia, 165.

Atalanta Schœnei filia, 31.

— feram Oenei agros vastantem prima perculit sagittâ, 31.

Atalanta Clymenes & Jasi filia, 191.

— exposita per Ursam lactatur, 192.

— per venatores invēta educatur, ib.

— adulz facta ætatis se virginem conservat, & in solitudine venatui studet, ibid.

Rhæcum

- Rhœcum & Hylæum centauros vim virginitati parantes sagittis perfodit & necat, *ibid.*
- cum viris præclarissimis ad ventionem in aprum Calydonium indictam venit, *ibid.*
- ad cerramen in Peliz honorem institutum se confert, 192.
- cum Peleo luctans palmam aufert, *ibid.*
- ut nubat per patrem adducitur, *ibid.*
- armata cum procis in stadio decurrit, *ibid.*
- pomis aureis colligendis intenta, cursu vincitur per Melanionem, *ibid.*
- non Melanioni sed Hippomeni nupta, 193.
- ex Melanione, vel ex Marte Parthenopæum procreavit, *ibid.*
- Ate, 207.
- Athamantia, 38.
- Athamas, 24.
- Æcoli filius, regulus Bœotiz, 35.
- de rerum penuria Levanda oraculum consultit Delphicum, 36.
- liberis etiam illis quos ex Inone sustulerat, ira Junonis privatur, 37.
- furens ipse Learchum filium sagittâ perimit, 37.
- à Bœotia pellitur, *ibid.* Deum rogat ubi habitaturus sit in posterum, & de eo per deum certior fit, *ibid.* lupis ovium femora depascentibus obviam venit, 38. regionem in qua sedem posuisset, Athamantiam vocavit, *ibid.*
- majorem nam filium Learchum quasi cervum venatus interfecit, 159.
- Athenæ, 140, 244, 267, 282.
- Minervæ adjudicatæ sunt, 222.
- Athenienses Eurythæi filios occidunt, 140.
- Thebas capiunt, 181, 265, 266, 282, 283.
- & fame & peste vexantur, 235.
- ad Jovem placandum filias Hyacinthi jugulant, 236.
- de belli per Minoen illati exitu oraculum consulunt, 236.
- Atlantea, 74.
- Atlantidæ, 194.
- Atlas humeris cœlum sustinet, 5.
- decerpta ex Hyperidum hortomala ad Herculem perfert, 120.
- audito quòd Hercules cisticillum ad cœlum commodius sustinendum sibi facere vellet, rursus id onus recipit ipse, *ibid.* poma aurea Hyperidum deponit, 120.
- Atlas, 192.
- Atrax, 438.
- Arthis virginitate nondum expugnata moritur, 225.
- Attica universa per Neptunum pelago inundata, 221.
- Atreus Menelai pater, 202.
- Atrofa, 251.
- Atromes, 138.
- Atropos, 7.
- Atrymnus Jovis & Cassiopeæ filius, 149.
- Auctores cordis Apidis per Argum Panopien perimuntur, 69.
- Auge Alei & Neæz filia, 131, 139, 190. ab Hercule eam non agnoscere vitatur, 131. puerum occultè pariens in templo Minervæ deponit, *ibid.*
- Sacerdotio Palladis in luco ejus præest, 191.
- Augeas rex Elidis, 106. cujusnam filius, 106.
- Helli filius, 50.
- pecoris ditissimus, 106. Herculi promittit postulata, *ibid.* sed paulo post promissis stare non vult, 107. ejus stabulum, 328.
- imperatur Phyleus & Hercules ab Elide facessant, *ibid.*
- per Herculem bello impetitur, 128. cui ducibus electis se opponit, 129. occiditur per Herculem, *ibid.*
- Augustus imperator, 327.

Aulis, 125.
Aurora, 5.
 — **Orionem** rapit, 13?
 — **Cephalum** rapit, 39.
 — **Tichonum** amat & in **Ethiopia** aufert, 209.
 — **Cephalum** perditè amat, 223.
 — **Cephalum** secum in **Syriam** asportat, ex eoque gravidata **Tichonum** parit, *ibid.*

Ausonia, 60.
Auteson, 142.
Autochthones, 461.
Autoleon, 257.
Autolychnus **Mercurii** filius, 49.
Automate, 74.
Automedula, **Alcathoi** filia, 98.
Autonoe, 6, 75.
Autonoe **Petri** filia, 139.
Autonoe **Cadmi** filia, 158.
Autonous **Melanei** filius, 416-17-18.
Axion **Phegei** filiorum unus, 185.
Axiu fluvius, 420.

B.

Babylon, 441.
Bacchæ in vincula conjecit, 162.
Bacchidæ, 373.
Bacchus **Argivis** mulieribus furorem injicit, 45.
 — ad **Tethym** confugit, sub formâ puellæ, 162. tauri, 422. **Melanthides**, 283. **Comædia**, 322.
 — **Indiam** universam peragrat & **Thraciam**, 162.
 — in **Thracia** & **India** stelis locatis, **Thebas** revertitur, *ibid.*
 — foeminas **Thebanas**, relictis domibus, in **Cithærone** monte **de-bacchari** compellit, *ibid.*
 — se demùm **Thebanis** declarat, 163.
 — **Argos** adit, *ibid.*
 — ad **Icariam** in **Naxum** transvehitur, *ibid.*
 — prædatoriam **Tyrrhenorum** na-

vem mercède conducit, *ibid.*
Balius equus **Peleo** per **Neptunum** donatus, 332. prius **gigas**, 324.
Banus, 161.
Barba **Typhoni** impexa proluxaque erat, 19.
Basileus **Lyci** filius, 346.
Batea, 199.
Batea **Tencri** filia, 206.
Baton auriga **Ampharai**, 180.
Battus & ejus **Specula**, 449.
Bebryce, 75.
Bebryces, 52.
 — in **Pollucem** impetum faciunt, 53. **Salmadessum** deveniunt, *ibid.*
Bellerophon ex **Eurymede** **Glauci** filius, 38, 80, 148, 351.
 — **Chimæram** occidit **ignivomam**, 38.
 — fratrem imprudens perimit, 80.
Argos confugiens expiatur à cæde fratris, *ibid.*
 — cum **Sthenobza** concumbere non vult, *ibid.*
 — consensu **Pegaso** **Chimæram** sagittis impetit, 81.
 — in **Solymos** pugat, 82. **Amazonas** expugnat, *ibid.*
 — **Lyciorum** juventutem cædit, *ibid.*
Bellum à **Jove** contra **Saturnum** **Tiranâsque** fratres gestum, 4.
 — inter **Curètes** & **Calydonios**, 32.
 — contra **Labdacum**, 228.
 — inter **Athenienses** & **Eleusinos**, 232.
Bellum **Trojanum**, 320.
Belus, 71, 466.
 — ex **Aegypto** non discedit, 72. regnum consequitur, *ibid.*
Anchinoen **Nili** filiam uxorem ducit, *ibid.* **liberos** ex ea tollit, *ibid.*
 — **Aegyptiorum** rex, 147.
Benignitas **Lyci** **Mariandynorum** regis erga **Argonautas**, 55.
Penthesicyme, 232.
Bin, 5.
Bias, 42, 211.

- Bias** Amythaonis filius, 43. Peronem Nelei filiam in uxorem deposcit. ibid.
Bifaltis, 259. 272.
Bistones sumptis armis Herculi equas Diomedeas eripere tentant, 109 ab Hercule perimuntur, 110.
Bithynis Amyci mater, 52.
Butes, 228.
Bœotia, 149, 276, 397, 449.
Bœoti, 279.
Boreas, Orithyam rapit & cum ea concumbit, 49.
Botes, 161.
Borus Perieris filius cognomentum Sperchii fluminis, 216.
Borysthenes, 456.
Bos Cadmo viz dux, 156.
 — percurfa Bœotia humi procumbit, ibid.
Bos discolor Ilo per Phrygiæ regem data, 207.
Bosporus unde dictus, 70.
Bottes, 439.
Bottizorum terra, 265.
Boves solis ex Erythia per Alcyonium abacti, 16.
Boves solis, 51.
 — Iphicli, 43.
 — Nestoris abiguntur, 91.
 — Geryonz punicez, 114.
 — ab Hercule poculo aureo impositi, 115.
 — Apollinis furim per Mercurium abacti, 194.
 — Pheretis per Apollinem gemelliparæ omnes fiunt, 199.
Brasia Cinyræ filia, 223.
Branchidæ, 274. 290.
Branchus, 273. 290.
Brangas Strymonis filius, 248.
Bretannus, 394.
Briareus filius Czli, 1.
Briges, 313.
Britimius mons, 243.
Britomartis, 475.
Bromius, 75.
Brontes Cyclopum fuit unus, & Czli quidem tellurisque filius, 1.
Brusias regio, 293.
Bubastus, 345.
Bubulcus quidam Herculem execrat, quod ejus taurum verarit, 119.
Bubulcus Corythi, 191.
Bucolion, 188, 209.
Bucolus, 139. 200.
Bulagoras Pharag. 338.
Buleus, 138.
Bulis, 413. 414.
Bupalus, 320.
Buſiris Automaten ducit, 74.
 — ex Neptuno & Lyſianaffa Epaphi filia natus, 118. regnat in Ægypto. ibid. ad aram Jovis monitus oraculo hospites immolat, 118. vatem id jubentem mactat, deinde peregrinos, 119. comprehensum Herculem mactare vult, ibid. Sed ab eo cum filio & pizcone perimitur ibid.
Butes Teleontis filius, 49.
 — Argonautarum ſolus ad Sirenas enarat, 60. per Venerem raptus ad Lilybæum habitatum relegatur, ibid.
Byblii, 244, 367, 364, 459, 460.
Byſſa Eumeli filius, 434.
Byzas, 254.
Byze, 475.

C.

- Cadavera** Argivorum à Creonte projiciuntur inſepulta, 180.
Cadmia à vulpe devaſtata, 92.
Cadmia, 157.
Cadmus Phznicum rex, 272, 278, 306, 397.
 — penetrat in Thraciam, 149.
 — draconem interficit, 156.
 — Minervæ conſilio dentes draconis à ſe interfecti ferit, 156.
 — ubi Telephaſſam vitâ ſunctam ſepeliſſet, à Thracibus hoſpitio exceptus, Delphos de Europa ſciſci-raturus proſciſcitur, 156.
 — Bove viz duce uti jubetur, 156.
 — Urbem condere jubetur, ubicunque bos viz dux deſeſſa procubuerit, ibid. — per

- per terram Phocensium iter facit, 156.
 — bovi inter Pelagontis armenta obviam factus, eam sequitur, ibid.
 — lapides inter viros armatos ex terra ortos conjicit, 157.
 — pro viris, qui è terra armati exierant, Cælis Marti per annum torum servit, ibid.
 — peplum & monile (Vulcani opus) uxori donat, ibid.
 — cum Harmonia ad Enchelienfes commigrat, 164.
 — duces belli ab Enchelienfibus contra Illyrios delecti, ibid.
 — Illyriorum regnum adipiscitur, ibid.
 Cadmus & Harmonia in dracones mutantur, ibid.
 — in campum Elysium à Jove mittuntur, ibid.
 Cædes Danaï filiarum expiatur, 76.
 Cælis, 438.
 Cænus, 438.
 Cæneus, 49.
 Cæremoniz Cybeleiz, 146.
 Cala, 138.
 Calais, 49.
 — Aquilonis filius, 54.
 Calchas vates, 220, 249, 274, 326.
 Calcho, 308.
 Calchus, 368.
 Caliane, 75.
 Callias, 145.
 Callichorus puteus, 14.
 Callidice, 76.
 Calliope musarum princeps, 7, 290.
 — Rhesi mater esse putatur à plerisque, 9.
 Callirhoe Oceani filia, 114.
 Callirhoe Acheloi filia, 184.
 Callirhoe cum Alcemzone coitutam se negat, nisi peplum & monile prius acceperit Phegeo donata, 185.
 — à Jove petit, ut Alcemzonis filii Mox eius fiant ætatis, ut mortem patris ulcisci possint, 185.
 Callirhoe Scamandri filia Troi in conjugem ducta, 206, 253.
 Callisto filia Lycaonis, 189.
 — cum Diana venationis studio delectatur, & stolam cum stola Dianæ eandem induta virginem se apud illam mansuram jurat, 189.
 — à Jove invira comprimitur, ibid.
 — inrer astra à Jove collocata & Ursa nominata, 190.
 Calybe, 208.
 Calyce, 24, 74.
 Calyden, 27, 29, 184, 407.
 Calydonii, 408.
 Calypso, 6.
 Campe à Jove interfecta, 4.
 Campi Phlegrezi, 16.
 Campus Elysus, 164.
 — Thrasius per Neptunum afflictus 222.
 Camirus urbs, 296.
 Canache, 24, 25.
 Cancer corporis pervastis Herculis pede admorso Hydræ opem fert, 102.
 Candaules, 324.
 Canes Aëthonis in rabiem conversi dominum ipsum devorant, 160.
 Canethus, 188.
 Canis feram perimens quamcumq; 93.
 Canis Molossici generis, 110.
 Canis Cephali perniciissimus, 230.
 Canobus, 250.
 Cantharus, 448.
 Capaneus Hipponoi filius, 174.
 — per Jovem fulmine perimitur, 179.
 — in vitam revocatus, 198.
 — Stheneli pater, 202.
 Capita draconum centum è manibus Typhonis eminebant, 19.
 Caput Typhonis sæpius astra attingebat, ibid.
 — Gorgonis Minervæ donatur, 83, 84, 88. id à Minerva præcisum fuisse putatur, ibid.
 — Eurythei amputatum Alcmenæ datur, 140.
 Capys Assaraci & Hic. omneius filius, 206.
 Cares, 244, 295.
 Caria, 149.
 Carne, 475.

- Carnus Apollo, 265.
 Carceron, 188.
 Carthæa, 405.
 Carystii, 289.
 Cælius extremæ Syriæ mons, 20.
 Cassamenos Cætoris filius, 382.
 Cassandra, 210.
 — Corporis sui copiam Apollini
 facere non vult, licet promiserit,
 211.
 Cassiopea Cephei conjux, 86. se
 omnium formosissimam esse ja-
 stat, ibid. Nereidas in ceramen
 provocat, ibid. easque sic offen-
 dit, ibid.
 — filiam Andromedam ceto devo-
 randam dare jubetur, ibid.
 Castor filius Jovis, 171, 174.
 Castor & Pollux Helenam recupe-
 rant, 201.
 Castor Menelai ex Leda filius rem
 militarem exercet, 203.
 Carana, 288.
 Caucasus Scythiæ mons, 22, 56.
 Caucon, 188.
 Cænnus, 346, 346. Ubs, 344, 460,
 349.
 Cebren amnis, 209.
 Cebriones, 211.
 Cecropia, 221.
 Cecrops corpore humano simul &
 serpentino præditus, primus in
 Attica regnat, 221. terræ fil. 415.
 — Agraolon uxorem ducit, 222.
 — humanitatem exuit, 225.
 Cæcrops Erecthei filiorum maximus,
 233.
 — Metiadusam uxorem ducit, ibid.
 Celenderis urbs, 223.
 Celæneus, 90.
 Celæno, 76.
 Celeus, 440.
 Celeus Eleusiniorum rex, 14.
 — Cererem recipit, ibid.
 Celeustanor, 138.
 Celeutor, 34.
 Celtæ, 358, 412.
 Celtine Britanni filia, 394.
 Cenchris, 422.
 Cenzum Eubææ promontorium, 136.
 Cenzus Jupiter, ibid.
 Centauri lapidibus armati & abietibus,
 in Pholi antrum irrumpunt,
 104. Anchius & Agrius per Her-
 culem perimuntur, ibid. Cæteri
 Maleam usque fugantur, ibid.
 Centauriæ Sirenes, 330.
 Centaurus filius Lamia, 316.
 Centimani fuerunt filii Cæli per
 eum ex Tellure uxore suscepti, 1.
 tum magnitudine tum robore ho-
 minibus aliis antecelluerunt.
 ibid.
 — unde dicti fuerint, ibid.
 — Titanas in tartaro custodiunt, 4.
 Cephalenia insula, 308.
 Cephalus, 39, 93.
 — Herfes & Mercurii filius, 223.
 — ab Aurora supra modum amatus,
 ibid.
 — Proeridis maritus, 229.
 Cephalus Deionei filius, 477.
 — ab Atropagi iudicibus enilio
 adjudicatur sempiterno, 230.
 Cephæus, 30.
 — Alei filius, 49.
 — Beli filius, 72.
 — Æthopum vi compulsus An-
 dromedam scopulo alligat, 86,
 283.
 Cephissus, 229.
 Ceraunii montes, 246.
 Cerberus ab inferis per Herculem
 abstrahendus, 121. qui & qualis
 fuerit, describitur, ibid.
 Cerberus Cretenfis, 440.
 Cerestis, 74.
 Ceræpes per Herculem capti, & in
 vincula coniecti, 125.
 Cercops, 70, 77.
 Cere à Saturno patre devoratur, 3.
 — Proserpinam filiam per Pluto-
 nem abreptam passim quærit, 13. &
 alia 6 facientia, 255, 451.
 — Diis irata & mulieri mortali af-
 simila a Eleusinen proficiscitur, 14.
 — filium quendam Celei immorta-
 lem facit, ibid.

— Aescalapho

- *Alcalapho grave Saxum apud inferos imposuit*, 15. *ejus Spectrum*, 260.
- *ab Aegyptiis Isis vocata*, 71.
- *Alcalaphum mutat in bubonem*, 123.
- *in Erinnyis formam conversa ex Neptuni concubitu parit Arionem*, 180. *in equam conversa*, 312.
- *Jasioni perdue amata*, 203. *Erinnis dicta*, 316. *ejus donum Pandaro datum*, 423. *In Aricam venit*, 451.
- Certamen gymnicum*, 76.
- *Panathaeorum*, 235.
- *Olympicum ab Hercule institutum*, 113.
- *Laii Athenis habitum*.
- *Isthmiorum*, 159. *Sisypho auctore fuit institutum*, *ibid.*
- *Nemezum*, 175.
- *inter Eteoclem & Polynicen singulari*, 179.
- Cerva cornibus auratis insignis, Dianae sacra ad Oenoe*, 103.
- Ceteus*, 189.
- Ceto*, 6.
- Cetor Thrax*, 382.
- Cetus*, 284.
- Ceus*, 405.
- Ceuthonymus*, 122.
- Ceyx Luciferi filius*, 25, 454.
- *Splendidam Herculi vestem asferre jubetur*, 136.
- Chztus*, 74.
- Chalbes Bufiridis praece*, 119.
- Chalcidenses*, 259.
- Chalciope Aetiae filia*, 37. *Erypyli* 139. *Rhexoneris*, 234.
- Chaleis*, 370.
- Chalco*, 308.
- Chalcodon Herculem vulnerat*, 128.
- *pater Elephenoris*, 202.
- Chaones*, 396.
- Chariclo Minervae charissima*, 177.
- Charinus*, 245, 338.
- Carybdis*, 60.
- Chelidon*, 422.
- Cherimachus*, 90.
- Cherronesus*, 36, 286.
- Chersidamas*, 90.
- Chilonis*, 386.
- Chimæra ignivoma*, 38.
- *per Jobateam extinguenda*, 81. *primam sui parte leo, posteriorem draco, media capra, belluatum trium viribus sub natura una munita*, *ibid.* *Amisodari cura enutritur*, *ibid.* *Ex Typhone & Echidna nata*, *ibid.*
- Chione miscetur Neptuno*, 231.
- *clam patre Eumolpum parit*, *ibid.*
- Chiron centaurus geminus*, 5.
- *ab Hercule vulneratur*, 105. *licet immortalis esset, talis tamen esse desinit*, *ibid.*
- *pater Endeidis*, 213.
- *hasta fraxinea Peleum donat*, 218. *vide* 306, 311, 331, 472.
- Chius*, 12, 334.
- Chloris Amphionis filia*, 41.
- *filiarum Niobes natu maxima*, 167.
- Chloris*, 442.
- Chromius*, 90, 281.
- Chrysa*, 165.
- Chrysaor Geryonis pater*, 86.
- Chryseis*, 138.
- Chryses*, 111, 150.
- Chrysispe*, 75.
- Chrysippus artem curulem docet*, 166.
- Chrysonoe*, 272.
- Chythonia Butz conjux*, 229.
- Cibisis*, 84.
- Cichreus Neptuni & Salaminis filius*, 215.
- *moriens sine liberis regnum Telemoni concedit*, 215.
- Cilix*, 148.
- *adjuvat se quærentibus Europam*, *ibid.*
- *loca Phœnicie finitima invadit*, *ibid.*
- *regionem Pyramo amni adjacentem subigit*, *ibid.*

- Cilicium de suo nomine vocat, ib.
 Cilla Laomedontis fil. 208.
 Cimmeria, 70.
 Cingulum Hippolytae, 180.
 Cinyras Assyriorum rex, 223.
 — in Cyprum se confert, ibid.
 — Paphum condit, ibid.
 — Metharmen uxorem ducit, ibid.
 Circe, 37.
 — expiat Argonautas ab Absyni
 cade, 60.
 Circe, 321, 368.
 Cirphis, 419.
 Cissa, 422.
 Cisseus, 75, 209.
 Cithæron mons, 96, 162.
 Cithyrus, 396.
 Cius, 52, 400.
 Clarius, Apollo, 249.
 Clava ferrea à Periphete gestati soli-
 ta, 238.
 Claudius imperator, 326.
 Claves Plurionis ab Aeaco servantur,
 214.
 Clavus aeneus in cute Tali fixus, 62.
 Cleinis, 447.
 Cleobæa, 28, 252.
 Cleobæa, quæ & Philachme, 371.
 Cleochærea, 196.
 Cleochus, 149.
 Cleodora, 75.
 Cleodora, 167.
 Cleolaus, 133, 141.
 Cleonæ, 87, 129.
 Cleonymus, 386.
 Cleopatra se suspendit, 33.
 Cleopatra, 408.
 — Troia & Callirhoës filia, 206.
 — Orithyæ ex Borea filia, 231.
 — Phineæ fit uxor, ibid.
 Cleopatra, 74.
 Cleophile, 191.
 Cletor, 188.
 Clinius, 267.
 Clio, 7.
 Clio Pierum deperit, 8.
 Clite, 286, 392.
 Clite, 75.
 Clitus, 75, 252, 354.
 Clonia Nympha, 194.
 Cionius, 211.
 Clotho, 7.
 Clymene Atrei filia, 77.
 Clymene, 152, 153.
 Clymene Minyæ filia, 191.
 Clymenus, 169.
 Clymenus Minyaram rex, 97.
 Clymenus, 29.
 Clypei per Acrisium & Prætum fra-
 tres primum inventi, 78.
 Clysonymus, 221.
 Clytemnestra uxor Agamemnonis,
 200.
 Clytemnestra, 319, 455.
 Glytia Amyntoris peller, 220.
 Clytippe, 138.
 Clytius ab Hecate ferro candenti oc-
 ciditur, 18.
 Clytius, 208.
 Cocalus, 264.
 Cocytus, 306.
 Cœdrus, 283, 294.
 Cœus Cœli & telluris filius, 2.
 Cœlum humeris Atlantis sustinetur,
 5.
 Cœlus primus orbis universi præfuit
 imperio, 1.
 — Tellurem duxit uxorem, 1.
 — Cyclopes liberos suos vinctos in
 Tartarum deiecit, 2.
 — è Tellure procreat Oceanum, 2.
 — è regno expulsus, 2.
 Cœranus, 154.
 Cœus filius fuit Cœli ex Tellure con-
 iuge, 1, 10.
 Cœus, 5.
 Colchi, 37, 52, 126, 231.
 Colchici navim Argo nusquam in-
 veniunt, 61, horum alii alia fecisse
 narrantur, ibid.
 — navem Argo tandem inventiunt,
 ibid. Medeam ab Alcinoos repos-
 cunt, ibid.
 — cum Phœacibus habitare statuunt
 ibid.
 Colchis, 286.
 Colonius, 171.
 Colophon, 249.

- Columba per Symplegadas medias mittenda, 55.
 Columnæ Herculis duæ, 114.
 Colymbæ, 421.
 Coma Gorgonis ænea, 131.
 Comætho, 90.
 Cometes Asterii pater, 50.
 Comætho Pterelæ filia, 93. amore Amphitryonis inflammatur, ibid. aureum de capite patris capillum Tecat, ibid. interficitur, ibid.
 Conope Lacus, 429.
 Consuetudo quæ mulieres sacrificantes scommata jaciunt, unde orta sit. 62.
 Contentio inter Neptunum & Jovem de Therydis matrimonio, 218.
 Contumelia, sive Hybris mater Panis, 11.
 Copreus Pelopis Eliensis caduceator, 101. is post interfectum Iphitum Mycenis exulavit, ib. & ab Eurystheo expiationem consecutus ibidem habitavit, ib. Herculem imperat ut Hydram Lernæam tollat. ib. ut item Cervam cornutam Mycenæ afferat, 103.
 Corcyra insula, 61.
 Coreyra, 246.
 Corethron, 188.
 Corinthii Mermerum & Pheretem Medæ ex Jasone liberos trucidant, 65.
 Corinthii, 61.
 Corinthus aliquando Ephyra dicta, 38.
 Corinthus, 246, 266, 373, 449.
 Cornu Amalthææ, 132.
 Coronis Phlegyæ filia, 197, 443. Mortua in pyra conflagrat, 198.
 — præter patris voluntatem nubens Isehyi miscetur, ibid.
 — gravidata ab Apolline percutitur & necatur, ibid.
 Coronus Cznei fil. 49.
 Coronus Leontei pater, 202.
 Corpus Typhonis totum pennæ erat circumdatum, 18.
 Corpus Icarî humatur ab Hercule, 125.
 Corvus albus per Apollinem in nigrum mutatus, 158.
 Corybantes ex Apol. & Thalia nati, 9.
 Corycium antrum, 20.
 Corynetes, 238.
 Coryphasium, 450.
 Corythus bubulcus, 198.
 Corythus Paridis filius, 262, 398.
 Corythus Herculis Amasius, 311.
 Cos insula, 18, 128. devastatur per Herculem, ibid.
 Cræsus, 305, 315.
 Cragaleus, 420.
 Cranaë Cranai filia, 225.
 Cranzehme, ibid.
 Cranaë Arthidis filia, ibid.
 Cranaus, 222.
 — ducta ex Lacedæmone Peliadæ Cranaen genuit, 225.
 Cranto, 6.
 Cratieus, 42.
 Cratos, 5.
 Crebren amnis, 212.
 Creon Corinthiorum rex, 64.
 — Amphitryoni socium fore contra Teleboas quâ conditione promittat. 91.
 — Iphiclo filiam juniorem dat uxorem, 98.
 — regnum Laii invadit, 169.
 — Menœcei filius, ibid.
 — ænigma Sphingis solituro & regnum & Laii uxore se traditurum, voce præconis renunciari jubet. 170.
 — Thebanorum regnū adipiscitur, 189.
 — Argivorum cadavera projicit insepulta, ibid.
 — Corinthiorum rex, 187.
 Creontiades, 139, 98.
 Creneis porta Thebana, 176.
 Crepiracula ænea Herculi per Palladem data, 108.
 Cresphontes Myssenen sortito habere volens terræ glebam injicit, 144.
 — cum filiis duobus interficitur, 145.
 Creta, 62, 93.
 Crera, 295, 264, 269, 399.
 Crete Asterii filia, 150.
 Crete, 152.
 Cretenia, ibid.
 Cretenses, 149. mendaces, 323.
B
Cretensis

- Cretenſis* puer à dracone amarus , 261.
Creteus de vitæ exitu oraculum conſulit, oraculum infaſtum celat, 152.
 — ſenio conſectus *Alchmeni* filio regnum tradere cupit, 153.
 — *Rhodom* contendit, *ibid.*
 — *Ætopen* in terras longinquas cum *Clymene* amandat, *ibid.*
Crethe, 137.
Cretheus, 40.
Creteria regio, 353.
Creuſa *Ereſthei* filia, 24, 267.
Creuſa *Hecubæ* filia, 210.
Creuſa, 229, 285.
Criſus, 68. patri *Argo* in regno *Peleponneſiaco* ſuccedit, *ibid.*
Crines à capite *Typhonis* ſqualescentes ventilabantur, 19.
Crinò, 76.
Criffa, 419.
Critheus, 24.
Crius *Cœli Telluris*que filius, 2.
Crius, 5.
Crocon, 190.
Crotoniates, 257.
Cro-opus, 259.
Creatus dux *Augez* belli contra *Herculem*, 128.
Creatus *Amphilochi* pater, 202.
Cteſippus, 139.
Cteſippus, *ibid.*
Cteſulla, 405.
Cithonius, 75, 164.
Cupido, 332.
Curetes *Jovem* in *Creta* alunt, 3.
 — in antro *Diſco* armati *Jovē*que puerum aſſervantes hoſtilibus ſcuta concutiant, ne *Saturnus* vocem ejus vagientis exaudiat, *ibid.*
 — *Epaphum* ob preces *Junoais* occidunt, 71.
 — à *Jove* occiduntur, *ibid.*
 — *Minoi* aiunt filium ejus *Glaucum* bovem inter *armenæa* tricoloreſeſſe, 154.
Curia *Romana*, 298.
Currus ab alatis trahendus draconibus, 15.
 — *Neptuni* pennatus, 28.
 — draconum alatorum, 65.
Cyanippus, 46.
Cybella *Phrygiæ* urbs, 161.
Cychreus, 215.
Cyclopès *Cœli Telluris*que filii fuerunt, 1. in media fronte oculum unum ſinguli habuerunt, unde ſic appellati, *ibid.*
 — *Jovem* tonitru donant, 4.
 — *Tirynthem* manibus cingunt, 78.
Cygnus, 273.
Cydippe, 406.
Cydon, 399.
Cygnæa lacus, 429.
Cygnus *Martis* & *Pyrenes* filius, 117.
 — *Martis* & *Pelopèz* filius, 135.
Cylina, 255.
Cyllene *Nympha*, 187.
Cyllene mons *Arcadiæ*, 193.
Cymo, 6.
Cymothoe, *ibid.*
Cynæthus, 188.
Cynortes *Amyclæ* & *Diomedes* *Lapithæ* filii filius, 39, 196, 197.
Cyprus *Salamina*, 473. *Serpentibus* plena, 366.
Cypſelus, 329, 411.
Cyrene, 109.
Cyrenzus, 314.
Cyrus, 280, 385. *Antiochi* filius, *ibid.*
Cyturus, 37.
Cyzicus imperat *Dolionibus*, 51.
Argonautas benigniſſimè ſulcipit, *ibid.*
 — à *Dolionibus* per ignorantiam occiditur, *ibid.* ab iſdem ſumptuoſè tumulatur, *ibid.* 285.

D.

Dædalus Eupalami filius, 237.
cædis reus Athenas aufugit,
151.

— ligneam in rotulis vaccam
concavam construit, ibid.

— pellem bubulam circum-
suit, ibid.

— in prato ubi taurus pasceret, lo-
cavit, ibid.

Dædalus Pasiphaen in vaccam lig-
neam intromisit, ibid.

— primus imagines statuâsque
Deorum invenit, ibid.

— Talaum Perdicis sororis filium,
discipulum suum ex arce dejectum
occidit, 237.

— In Areopago reus cædis peractus
ad Minoem fugit, ibid.

— architectus omnium præstantis-
simus, ibid.

Daiphron Sczam in uxorem ducit,
74.

Daiphron, 76.

Damascichon, 167.

Damastistratus Platænsium rex, 169.

Damasippus, 200.

Damylus Gigas, 331.

Danaë Acrisii ex Eurydice filia, 78.
284.

— in Seriphum insulam deferitur,
83.

Danaus Beli filius, 72.

— ad Lybiam incolendam per
Belum patrem mittitur, ibid.

— è conjugibus pluribus filias pro-
creat quinquaginta, ibid. cum
fratre Ægypto de regno conten-
dens, ope filiarum filios ejus
quinquaginta præter unum alter-
umque necavit omnes, ibid.

— filiabus in navem *ῥαυνοῦρτορον*
appellatam & à seipso fabrefactam
impositis aufugit, ibid. in Rhodum
appellens Minervæ Lindiæ statuam

dedicat, ibid. indè Argos se confert
73. ibi ei Helanor regnum tradit,
ibid. ille regno potitus regionis
incolas Danaos vocat, ibid. filias
suas aquatum emittit, ibid.

— pollicitationibus filiorum Ægyp-
ti parum fidit, ibid. injuriæ, fugæ,
exiliique sui reminiscitur, ibid.

— Nuptias filiarum Ægypti filiis pa-
ctus, eas distribuere incipit, 74.
& Hypermnestram quidem dat
Lynceo, ibid. Gorgophonem verò
Proteo, ibid.

— Hypermnestram in vincula con-
jectam asservat, quòd Lynceum
sponsum non interfecisset, 76.

Daphne Amyclæ filia, 374.

Daphnis Mercurii filius, 393.

Dardania, 206, 254, 261.

Dardanus, 205, 377. ob fratris inter-
itum moriet, ibid.

Dardanus Thessal. 308.

Dares, ibid.

Darius Hytaspis, 316.

Dascylus, 111.

Daulia Phocidis urbs, 228.

Daunii, 368, 471.

Deianaira, 6.

— Hercules sit uxor, 132.

— se ipsa suspendit, 137.

— Oenei filia, 139.

Deicoon, ibid. 98.

Deidamia, 220, 315.

Deimachus, 24, 41.

Deion, 24, 139.

Deion Phocidis rex, 38.

Deioneus, 93.

Deiopes, 211.

Deiphobus, ibid.

Deiphon, 14, 145.

Deiphyle filia Adraisti, 34.

Deipyle, 46.

Dentes draconis, 57.

Deliaides, 80.

Delius, 361.

Delos unde nomen accepit, 10.

Delphicum oraculum, 74.

Delphi, 11, 36, 59, 141.

Delphus, 278, 295, 389.

B 2

Delphynæ

Delphyne serpens, 20.

Delus, 10, 12.

Demaretes, 52.

Democoon, 211.

Demonice, 27.

Demophoon Thesei filius, 465.

Dercynus Nept. filius, 125.

Dero, 6.

Desiderium Junonis Porphyroni per Jovem injectum, 17.

Deucalion filius fuit Promethei, 22.

— cum Pyrrha in arcem ingreditur. ibid.

— noctes diesque novem in pelago circumfertur, 23. demùm Parnasum appellit, ibid.

— generis humani restaurationem deposcit, ibid.

Deucalion, 150, 189.

Dexamenus, 107.

Dexihea, 150.

Dione filia Cœli è Tellure, 2.

Diana Taurica, 318. Dianæ cerva, 326, 456. per Dianam jurare, 375.

405. ejus statua, 434. Noctivaga, 434. templum in Cræta, 476.

— venationis studio delectata virgo permanfit, 10.

— Orionem necat, 12.

— Aloidas per dolum de curru perimit, 26.

— in cervam murata, ibid.

— Herculi cervam aufert, 103. sed illam ab eo placata redditam Mycenis inferre vivā ei permittit, ibid.

— filias Niobes sagittis conficit, 167.

Dicæarchus Telestinus, 320.

Dicæus, 256.

Didynna, 476.

Dictys, 39, 83. Seriphi rex, 87.

Didymæi Apollinis templum, 145.

Didymus Regio, 274.

Dii ob Typhonem in Cœlum irrupentem in Aegyptum properant, 19. seque ob insequentem illum in varias formas mutantur, ibid.

— Cœlo relicto Nuptias Cadmi in Cadmia celebrant, 157.

— nuptias Thethidis cum Peleo commendant singuli, 218.

Diluvium Deucalionis sub Nyctimo regnum adepto factum est, 189, 195.

Dimœtas, 395.

Dino, 84.

Djocorystes, 74.

Diodorus auletes, 338.

Diogeneia Cephissi filia, 229.

Diognetus vates, 316. pugil, 329.

Diognetus Erythr. 361.

Diomede Xuthi filia, 38.

Diomedes Rhesus in bello Trojano obtruncat, 9.

— Thebanis Trojanisque bellum infert, 35.

Diomedes, 34.

— Agrii filios ferè omnes occidit, 35.

— Mattis & Cyrenes filius, Bistonum Thracii generis pugnacissimus rex, 109.

Diomedes Tydei filius, 182, 202.

Diomedea necessitas, 276.

Diomus, 419.

Dione, 26.

Dioneus, 229.

Dionysus pater Phani, 49. & Staphyli, ibid.

— per Jovem in hædum transformatur, 159.

— post vitem invenram per Junonem in furem actus Aegyptum Syriamque peragrat, 161.

Dionysus Bacchus Chironis alumnus, 327.

— Lycurgo furem iniecit, 162.

— malum & remos vertit in serpentes, 163.

— colitur ab hominibus ut Deus, ib.

— matrem revocat ab inferis, 164.

— cū matre in Cœlū conscendit, ib.

— in Atticam venit, 227.

Diopatra, 447.

Diores, 347.

Dioscori, id est, Jovis filii, 197.

Dioscori diebus æternis inter Deos esse permittuntur, 205.

— in superos relati, ibid.

— filias Leucippi in matrimonium habere cupiunt, 204.

Di-

Dioscorus Therzus, 315.
 Diexippe, 75.
 Dirce Eyci conjux, 166.
 Dircecrinibus è tauro relegata necatur, ibid.
 Dirce fons, ibid.
 Distantia Tartari à terra, 2.
 Dodonis Sylva, 49.
 Doliche insula, 125. Icaria per Herculem vocata, 126.
 Doliones, 51.
 Dolopes, 220.
 Dolus, 260.
 Doreis in Cretam navigant, 295. in Peleponnesum, 265. unde dicti fuerint, 267, 268.
 Dorienses unde vocati, 24.
 Dorion, 74.
 Doris, 5.
 Dorus, 24. ibid.
 Dorycleus Hippocoontis filius, 200.
 Doryclus, 211.
 Doto, 6.
 Draco insomnis, 48.
 Draco immortalis, centiceps Hesperidum mala servat, 117.
 Draco animal formidabile, 145.
 Draco unius alterum draconem extinctum per herbam allaram, & ei appositam revocat in vitam, 155.
 Draco Eupompi Samii filius, 314.
 Dryas Martis filius, 30.
 Dryas, 75.
 Dryas à patre Lycurgo furente interficitur, 162.
 Dryope, 410, 465.
 Dryopes, 134.
 Dryops Sperchii filius, 410, 463. 211.
 Dule Pieris ab Aetolia oriunda, 203.
 Dulichium, 107.
 Dymas, 144.
 Dynamene, 6.
 Dynastes, 138.

E.

Eleutherus, Cenimani, 1.
 Ecdyfia festum, 438.

Echedorus amnis, 107.
 Echemon, 211.
 Echemus Timandram in conjugem duxit, 200.
 Echenais, 393.
 Echeneus fons, 367.
 Echephron, 42, 211.
 Echidna Tartari & Terræ filia, 69.
 per Argum Panopten interempta, ibid. viatores enim corripiebat, ib.
 Echidna, 81, 170.
 Echinades insulæ, 55.
 Echion, 157, 397.
 — Agaven duxit uxorem, 158.
 Echo, 333.
 Edoni, 162.
 Eetion, 212.
 Eidothea, 460.
 Elara Orchomeni filia, 11.
 Elates Pelyphemi pater, 50.
 Elatons, 180.
 Elatus, 105.
 — Arcadis & Leaneiræ filius, 199.
 — rerum summa ponitur, ibid.
 Electra, 56, 75, 193. Atlantis filia, 205, 250.
 Electra porta Thebana, 176, 466.
 Electryo filiorum eadem ulcisci cupit, 91. bellum contra Teleboas conficere parat, ibid. occiditur, 92.
 E tota Argivorum terra exigitur, ibid.
 — cum Taphio Mycenis imperat, 90.
 Eleenses, 327.
 Elephantis, 74.
 Eliphenor Chalcodontis filius, 202.
 Eleuthea, 139.
 Eleus, 93.
 Eleusin, 121.
 Eleusini, 232.
 Eleu. her. fil. Apollinis, 191.
 Eleutheræ Boeotiz, 165.
 Elienses, 91, 329.
 Elis, 106.
 Elis capitur, 129.
 Elo urbs Argivorum, 91.
 Emasphorus, 200.
 Emathia, 421.
 Emathion Ithoni ex Aurora filius, 209.
 B 3 Enacere

- Enarete Deimachi filia, 24.
 Enceladus Amymonen ducit, 74.
 Enchelienfes, 164.
 — ab Illyriis bello impetuntur, 164.
 Endeis, 213.
 Endymion Calyces & Aethlii filius,
 26. Eliden transmigrat, ibid.
 Enipeus fluvius, 40.
 Ensis Peleo per Vulcanum donatus,
 217.
 Entedides, 138.
 Enihenis, 236.
 Eato, 84.
 Eone, 138.
 Epaphus, 71.
 Epaphus Memphis uxorem ducit,
 ibid.
 Ephegia, 153.
 Ephefii, 277.
 Ephesus ager, 276. 423.
 Ephesus, 125.
 Ephialtes, 27, 25.
 Ephialtes Junonem sibi in conjugem
 deposcit, 26.
 Ephippus, 418.
 Ephyrades Nymphæ, 373.
 Ephyra, 38.
 Epicafta, 168.
 Epicaftæ, 27, 139. Egei filia, ibid.
 Epicedius, 311.
 Epidamnus, 319.
 Epidaurus, 68, 238.
 Epidaus, 41.
 Epigoni paternas cædes ulturi bellum
 contra Thebanos gerendum statu-
 unt, 181.
 — Alcæzone duce Thebanos op-
 pugnatum eunt, ibid.
 Epilatis, 137.
 Epimetheus, 5, 22.
 Epipola Caryftia, 325.
 Epirus, 186, 246, 348, 411.
 Epistrophus Schedii pater, 202.
 Epochus, 191.
 Epopeus, 25.
 Equæ Diomedis Thracis, 109.
 — Carnibus humanis vesciebantur,
 ibid.
 Equi Jovis alati, 10.
 Erastinus, 475.
 Erasippe, 139.
 Erato, 6, 7, 75.
 Eratus, 138.
 Erectheis locus sic appellatus, 221.
 Erectheus, 228.
 — post Pandionem regnum accipit,
 229.
 — Praxitheam ducit uxorem, ibid.
 — unam filiarum jugulare jubetur,
 232.
 — filiarum natæ minimam immo-
 lar, 232.
 — Eumolpum obtruncat, 233.
 Erecthedarum genus, 283.
 Eretrius quidam scindapsi inventor,
 334.
 Erginus Neptuni filius, 49.
 — cum exercitu ingenti contra
 Thebas proficiscitur, 97. non paucis
 trucidatis pacem jurejurando sta-
 biliram ita dat, ut sint ei tributa-
 rii, ibid.
 Erichtheus, 222.
 Erichthonius, 206.
 — Troem creat, ibid.
 — unde genitus, 226.
 — in templo à Minerva ipsa enu-
 tritur; Athenarum regno potitus
 est, 227.
 — Pasitheam uxorem accipit, ibid.
 — vita functus in fano Palladis
 primo sepelitur, ibid.
 Eridanus, 60.
 Erigone patrem vestigat, 227.
 — ob patrem interfectum se suspen-
 dit, 228.
 Erimus, 109.
 Erinnyes filiz fuerunt Cœli, 2, 316.
 Eriphyle, 46, nupsit Amphitarao, ibid.
 Eriphyle, 173, 182, 389.
 Eriippe Xanthi uxor, 358.
 Eris, 424.
 Eritharsus, 273.
 Erithius Apollo, 336.
 Erodus, 417.
 Eros, 338.
 Erymanthus mons, 104.
 Erynnis, 316.

- Erychthon Cceropis filius, 222.
 — sine liberis maribus decedit & vitā. *ibid.*
 Erythes, 114. ab oceano non procul sita insula est, *ibid.*
 Erythea insula, 117. 247. 391.
 Erythras, 138.
 Erythraei, 361.
 Erythrum mare, 283.
 Erythroë, 38.
 Eryx, Neptuni fil. 116. cum Hercule luctatur, *ibid.*
 Estia urbs per Thebanos & condita & inhabitata, 183.
 Ereocles, 171. 172.
 — Adrastī & Commilitonum ejus mandata negligit, 176.
 — Thebanos armat, 174.
 Ereochus cursu vincit in certamine Nemexo, 175.
 Ethodza, 167.
 Evadne Argi conjux, 68. Strymonis & Neaxæ filia, *ibid.*
 — Iphidis filio in Capanei rogam seipsam conjicit, 181.
 Euzmon, 188.
 — Eurypyli pater, 202.
 Evagoras, 41.
 Evagore, 6.
 Evander, 211.
 Eubza, 63.
 Euboea, 138.
 Euboles, *ibid.*
 Euchenor, 74.
 Euchrate, 6.
 Eudora, *ibid.*
 Eudonus, 308.
 Euenus, 28. 50.
 — seipsum præcipitat in fluvium, *ibid.*
 — Hypsipyles ex Jasone filius, 50.
 — amnis, 133.
 Eueres, 90.
 Eueres Priorelai filius superstes, 91.
 Eugnotus, 339.
 Eulimene, 6. 399.
 Evippe, 75. *ibid.* 348.
 Evippus, 28.
 Eumedes, 34.
 Eumelus, 190. 189.
 — Admeti filius, 202.
 Eumenidum lucus, 171.
 Eumides, 137.
 Eumolpe, 6.
 Eumolpus, 121.
 — infans per matrem Chionem in mare dejicitur, 231.
 — per patrem Erechtæum obtinatus, 233.
 Eumon, 188.
 Eunice, 6.
 Eunomia, 7.
 Eunemus Architelis filius per Herculem pugno percussus occiditur, 133.
 Eunomus Locrus citharædus, 248.
 Euopis, 395.
 Eupalamus Metionis & Alcippæ filius, 237.
 Eupator, 338.
 Euphemus Neptuni filius, 49.
 Euphemus, 420.
 Euphorbus, 309.
 Euphrosyne, 7.
 Eupompus Samius, 314.
 Europa ad Jovem ducta, 168.
 Europa Phœnicis filia, 147. 271.
 Europa nusquam invenitur, 148.
 — per filios Agenoris investigatur, Agenoris ipsius jussu, *ibid.*
 — non invenitur, *ibid.* Regio, 244. 350.
 Euroras Leletis indigetis filius, 196.
 Euryale, 85.
 Euryalus Euippæ filius, 348.
 Euryalus Mecestæi filius, 46. ad Trojam navigat, *ibid.*
 Eurybza, 5. 6.
 Eurybanus Euphemi filius, 420.
 Eurybius, 41. 140.
 Euryce, 138.
 Eurycape, *ibid.*
 Eurydamas, 74.
 Eurydice Orpheï conjux Serpentis morsu à medio tollitur, 7.
 — quod eam maritus ejus Orpheus aspexisset in Tartarum redit, 8.

— Lacedæmonis filia, 78.
 — Acrisii uxor, 78.
 — Adrastii filia, 208.
 Eurygenea Hyperphantis filia, 171.
 Euryloclus, 75.
 Eurymede, 38.
 Eurymedon, 111.
 Eurymenes, 41.
 Eurynome, 5.
 Eurynome Oceani filia, 7.
 Euryops, 138.
 Eurypyle, 255.
 Euryphyle.
 Eurypylus, 138.
 — Neptuni & Astypalæ filius, 128.
 per Herculem peremptus, ibid.
 — Temeni filius, 145.
 — Mecistei filius, 182.
 — Euzmonis filius, 202.
 Eurysthene, 142, 144.
 Eurystheus, 90. imperat Mycenis, ib.
 — Stheneli filius, ibid. Septimestris
 in lucem prodit, ibid.
 — non vult ut Hercules Mycenæ
 ingrediatur, 101. jubet autem ut
 res ab eo gestæ ante portas osten-
 tentur, ibid.
 — per metu dolium æneum sub
 terra sibi occultari mandat, ibid.
 deinde per Cōpreum Herculi sig-
 nificat, quos labores deinceps ex-
 anilare debeat, ibid.
 — Hippolytæ cingulum ad se
 deferri jubet, 110.
 — boves sibi ab Hercule tradi-
 tas immolat Junoni, 117.
 — poma Hesperidum ab Hercule
 accepta Herculi reddit, 120.
 — Antimachen ducit, 191.
 Euryte, 28, 223.
 Euryteles, 139.
 Eurythemis Cléobææ filia, 28.
 Eurytion, 31, 105.
 Eurytion à Pyleo nolentē per jacu-
 lum confossus, 31.
 Eurytion bubulcus. Geryonæ, 114.
 Eurytion Astoris filius, 215.
 Eurytus, 437.
 Eurytus Carum rex, 460.

Eurytus telo querno interfectus, 17.
 — Mercurii filius, 49.
 — Oréhalæ regulus, 123.
 — ab Hercule puniatur, 135.
 — cum filiis occiditur, 136.
 Eurytus, 200.
 — Thaliæ pater, 202.
 Euseirus Neptuni filius, 446.
 Euterpe, 7, 9.
 Eutyches, 200.
 Euxanthius, 150.
 Exercitus Temeni in Naupactō mor-
 bo ingenti molestat, 142.
 Exole, 198.

F.

FAlx adamantina Saturno per ma-
 trem Tellurem contra patrem
 Cœlum porrecta, 2.
 Faustulus, 297, 319.
 Fax Ilium depascens & concremans,
 209.
 Feriz Dionysi per Proeti filias non
 receptæ, 78.
 Filiz Danai sponsores suos occidunt,
 76.
 — capita præfecta in Lerna deso-
 diunt, corpora ante urbem deplo-
 rata sepeliri curant, ibid.
 — Jovis imperio per Miner-
 vam Mercuriumque à cade spon-
 sorum expiantur, ibid.
 — Proeti furentes per totum Argivo-
 rum agrum errant, ibid. in Arca-
 diam Peleponnesumque reversæ
 per desertâ discurrunt, 79.
 — magis magisque insaniant,
 ibid. ædibus propriis desertis in
 suis ipsarum filios delæviunt,
 ibid. fugientes in desertâ se
 abdunt, ibid. Curantur unâ ex-
 ceptâ, 80.
 — Cadmi evulgant Semelen cum
 mortalis quodam concubuisse, ab
 Jove autem se cōpressam men-
 titam esse. & ob id fulmine peri-
 tam, 158.

Filiz

Filii Cinyræ viris alienigenis permittit in Aegypto moriuntur, 223.
 — Erethæi se jugulant omnes, minimam sororem jussu patris jugulatam videntes, 232.
 — Hyacinthi per Athenienses jugulata, 236.
 Filii Cæli, 1.
 — Ponti, 5.
 — Latonæ Tityum sagittis conficiunt, 11.
 — Thestii de fera agrum Oenei depopulatâ contendunt, 32.
 — Melanis Oeneo insidiantes, 34.
 — Agrii penè omnes occiduntur per Diomedem, 34.
 — Boreæ Harpyias persequuntur, 54.
 — Aegypti Argos proficiscentes similitudinem inter se gliscientem compefunt, 73. filias Danai sibi dari conjuges obsecrant, ibid.
 — Electryonis vim vi repellunt, 91. concursu mutuo perimuntur, 91.
 — Hippocoontis Neteo suppetias ferunt, & Licymni filium occidunt, 130.
 — Herculis Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperunt, 139.
 — Athenas concedunt, 140.
 — Aegimii occiduntur, 144.
 — Agenoris investigant Europam nusquam apparentem, 148.
 — Asterionis discordiam exercent inter se mutuum, 149.
 — Alcæzoni mōx adulti facti mortem patris ulciscuntur, 185.
 — Phegeum & uxorem ejus occidunt, 186.
 — Lycæonis quinquaginta mortalibus omnibus impietate antecesserunt, 188.
 — Jovi viscera pueri cujusdam conterranei edenda apponunt, ibid.
 — Boreæ ex Orithyia cum Jasone navigantes in Colchos, moriuntur Harpyias infectati, 231.
 Flameum aureum pro redimendo Priamo fratre per Hecionem Herculi datum, 127.

Fons Martius, 156.
 Fontes Letæi, 73.
 Fontes Amymones, 102.
 Forma Calistonis Dianæ venaricis sociæ præstans, 189.
 Fratres germani filii Cæli ab imâ Tartari profunditate revocantur, 2.
 Fructustertius, 141, 142.
 Fumus è saxis Cyaneis errantibus cructatus, 60.

G.

Gadira quondam Erythea dicta, 114.
 Galeæa, 6.
 Galatus quidam Achilles, 333.
 Galea Plutoni per Cyclopes donatur, 4.
 Galea Orci, 84.
 Galinthias, 458.
 Galliz — seu Celæ, 60.
 Gallia, 253.
 Galli, 317.
 Ganymedes raptus, 113.
 — ob formæ præstantiam raptus per aquilam pincerna fit deorum, 206.
 Gelon Siculus, 287.
 Genetor, 188.
 Genitalia Cæli per Saturnum filium abscissa in Pelagus dejiciuntur, 2.
 Genus Inachi, 67.
 Genus Croci unde, 139.
 Geræstus Cyclops, 236.
 Gerenii, 42.
 Geryon, 247. à Junone adjuvatur contra Herc. 310, 394, 412.
 Geryones Chrysaoris filius, 114, 86. pulchrè descriptus, 114.
 Gigantes terribili vultu, promisso capillo, proluxâ barbâ, pedes anguineos habere produntur, 16.
 — saxa & arbores accensas jaciuntur, ibid.
 Gigonius lapis, 313.
 Glaucæ Creontis Corinthiorum regis filia, 64.
 Glaucæ, 74.
 Glaucippe, 75.
 Glaucorhoe, 6.

Glaucus,

Glaucus. 38. 150.
 Glaucus Sisyphi filius. 80.
 Glaucus Minois filius. 154.
 — adhuc infans murem insequitur.
 & in dolium mellis delapsus perit.
 154.
 Glaucus in os Polyidi iussu ejus in-
 spuit, & sic artem vaticinandi
 obliviscitur. 155.
 Glycisoneres. 139.
 Gnosis Nympha. 203.
 Gorge. 29. 34. 74. 407. 409.
 Gorgon. 121. 284. 412.
 Gorgones. 6.
 — capita squamosarum anguium
 spiritus obsita habent. 85. dentes tam
 magnos quam magni sunt suum. ib.
 manus item æneas & alas aureas.
 ibid. eos qui illas intuentur in
 Saxa commutant. 85.
 — somno excitæ Perseum insequuntur. 86. illum autem intueri
 non possunt. Orci galea testum.
 ibid.
 Gorgophone. 39.
 Gorgophone Danai filiarum una. 74.
 Proteo datur in uxorem. ibid.
 Gorgophone Persei filia Perieri
 nupsit. 197.
 Gorgophonus. 92.
 Gorgythion. 211.
 Gorgyra. 15.
 Græca oracula. 274.
 Græcia. 267.
 Græcia inusitatâ frugum caritate
 pressa. 214.
 Græci fabulatores. 279. 283.
 Græci ad Trojam. 274. 293. reduces.
 318.
 Granum mali Punici datum Proser-
 pinæ per Plutonem 15.
 Græia Eurynomei è Jove filia. 7.
 Gratia in Faro. 235.
 Gratia à Diana confectus. 18.
 Graveolentia. 50.
 Gutta virilium sanguinis Cælo ab-
 scissorum, profluentes in mare,
 causæ fuerunt filiarum quarundam
 2.

Gyas unus è filiis Cæli & Telluris.
 1.
 Gyges. 325.

H.

Hæmonius. 132.
 Hæmus. 21. unde dictus fuerit. ib.
 Hæmus. 70.
 Hagnius. 49. al. Agrius.
 Halcyone. 24.
 Halcyoneus. v. Alc.
 Halia. 6.
 Halicarnassus. 325.
 Halimede. 6.
 Halirbothius Neptuni & Eurytes
 filius. 223.
 Halis rursus. 321.
 Halis Tyrrhena venefica. 312.
 Halocrates. 138.
 Halocus. 382.
 Hamadryades. 74.
 Harmonia Martis & Veneris filia.
 157. 164. 397.
 Harmonia in leonem versa. 306.
 Harpa. 442.
 Harpagus. 280.
 Harpaleus. 183.
 Harpalice. 369.
 Harpalycus. ibid.
 Harpalus. 442.
 Harpe Jovi per Typhonem adempta.
 20.
 Harpes Cyclops natus è Cælo &
 Tellure. 1.
 Harpyiæ. 6.
 Harpyiæ in Phineum vatem cæcum
 immisissæ. 53. majorem partem
 ferculorum mensæ impostorum
 ipsi abripiunt. ibid. reliqua fercula
 scedant 54.
 — per Boreæ filios insequentes ni-
 hil mali perpessæ. 55. Phineum
 se nullâ injuriâ affecturas promit-
 tunt. ibid.
 Harpyiæ. 54. 55.
 Haruspicina. 43.

Hebe. 7.
 Hebe filia Junonis. 137.
 Hecærga. 407.
 Hecale. 150.
 Hecate ex Perſa & Aſteria genita. 5.
 Heſtor Andromachem ducit. 182.
 184. 282.
 Hecube filia Dymantis. 209. videtur ſibi ardentem faciem parere. ibid.
 Helanor vel Pel. 73.
 Helas. 89.
 Helena. 201.
 Helena Nemefis & Jovis filia. ibid.
 Helena ex ovo nata. ibid.
 — forma præſtans rapitur à Theſeo. ibid.
 — per Caſtorem & Pollucem recuperata. ibid.
 — rapitur è Sparte. 212.
 Helena ſons. 322. filia Muſæi, Timonis, Micrythi. 317-18. 19-20.
 Helenion herba. 318.
 Helenus. 211.
 Helenus Priami filius. 274.
 Helicaon. 384.
 Helice. 382.
 Helicon. 421.
 Heliconis. 138.
 Heliconius Leo. 309.
 Helix. 187.
 Hellas. 139.
 Helle filia Athamantis. 36.
 — decidit in Mare quod eſt inter Sigeum & Cherſoneſum. ibid. in eo extinguitur. ibid.
 Hellen ex Deucalione & Pyrrha natus. 23.
 Hellen. 24.
 Hellenes Græci vocati. 24.
 Hellespontus unde dictus. 37.
 Hellespontus. 116.
 Helius Augex pater. 50.
 Hemitheia Staphyli filia. 268. 345.
 Hephæſte Cranaï fil. 225.
 Hephæſtine. 76.
 Heraclea undenam dicta. 121.
 Heraclidæ in Peleponneſum redeunt. 146.
 Heraclidæ Peleponneſo relictâ Marathonem commigrant. ib.

Heraclidæ per Hyllum in Peleponneſum reducti. 141.
 Heraclidæ. 145.
 Heracliorum. 357.
 Heraeus. 188.
 Hercules Linum interficit. 7.
 Hercules ad Erythiam. 247. 394.
 Lyndius. 253. Sylei filiam amat. 256. Protei filios occidit. 272. igne moritur. 305. 309. in ejus ſepulcro leo. ib. ejus amafii. 335. poſteri. 465. lavacra. 410. Corinthii ab Hercule. 412. in hinnulum verſus. 457. cum Argonautis. 453.
 — dexterum Ephyialæ oculum ſagittando effodit. 17.
 — Prometheus Caucaſo affixum liberat. 22.
 — commiſſa cum Plutone pugna Alceſtin ad auras ſuperas reducit. 47.
 — Jovis filius. 49.
 — Argos remeat 52. apud Omphalem ſervit. ibid.
 — Argonautarum dux. ibid.
 Hercules gignendus. 90.
 — in pedes erectus Serpentes duos maximos necat. 94.
 — de czde Lini accuſatur. 95. Rhadamanthi lege abſolvitur. ibid. ad boum armenta per Amphitryonem amandatur. 96. ubi dum educatur. corporis & virium præſtantia cæteros antecellit. ibid. terribilis viſu. tanquam Jovis filius. ibid. cubitorum quatuor altitudine eſt. ibid. igneum ex oculis ſplendorem effundit. ibid. nec fruſtrâ ab arcu ſagittam emittit. nec jaculo ferit. ibid. inter boum armenta annum agens decimum leonem Cithæroneum occidit. ibid.
 — agitare curus ab Amphitryone diſcit. 95. artem luſtandi ab Autolyco. ibid. rationem ſagittandi ab Euryto. ibid. à Caſtore ſub armis exerceri. ibid. à lino Citharædicam. ibid.
 — unam eandemque ſibi puellam ſupponi

- supponi putans, viriat quinquaginta, 95. leonis pellem induit, 97.
- legatos Ergini ignominia afficit, 97. arma sumit à Minerva, 98. Erginum obruncat, ibid. Minyas in fugam vertit, ib. tributum geminarum Thebanis pendere jubet, ib. Creontis filiam Megaram ob rem præclare gesta accipit conjugem, 98. ex ea filios procreat tres, ibid.
- peritus sagittandi per Eurytum, ense à Mercurio, sagittas ab Apolline, thoracem aureum à Vulcano, pepulum à Minerva accipit, ibid. Clavam in sylvà Nemeza sibi ipse comparat, 99. post confectam cum Minyis pugnam in furorem incidit, ibid. suos ipse filios ex Megara procreatos cum duobus Iphicli natis in ignem conjicit, ibid. hinc se exilio maucipat, ibid. expiatur à Thestio, ibid. Delphos profectus sciscitatur, quo habitatum ire debeat, ib. hoc tempore per Pythiam Hercules primum vocatur, ibid. Alcides antea semper appellari solitus, ibid. Tirynthe se habitaturum ex Pythia intelligit, ibid.
- Tirynthem commigrat, ib. quicquid ab Eurytheo jubetur, facit, ib. in leonem Nemezum contendens, Cleonas pervenit, 100. leonem interficit, ib. humeris impositum Mycenæ porrat, ibid. Jovi servatori sacra peragit, ibid.
- Iolai epem contra Hydram implorat, 102.
- cervam Dianæ sacram interficere nolens annum torum persequitur, 103. tandem cum amnem Ladonē tranatura esset, sagittâ percussit, ib. & capram humerisque impositam auferre vult, ibid.
- Chironis genu telo vulnerat. iam medicabiliter, 105. Hercules ad apri venationem contendit, ib. & eum vinctum Mycenæ infert, ibid.
- Eurytionem centaurum obruncat, 107. Strymhalides aves fugate jubetur, ibid.
- Volonum multitudine stipatus ad Diomedem navigat, 109. perdomitis equarum Diomedis custodibus, eas ad mare abigit, ib. Bistonibus eas ipsi eripere parantibus, equas Abdero custodiendas committit, 109. Bistonibus devictis & Diomede occiso reliquos in fugam agit, 110. Abdero urbe condita, equus abactus Eurytheo tradit, ibid.
- ad Hippolytæ cingulum capiendum mittitur, ibid.
- Hippolyten necat, 112. Zonam ei aufert, ib. reliquis devictis renavigat, ib. Trojam appellit, ibid.
- se Hesionem salvam conservaturum promittit, 113.
- cetum occidit & Hesionem conservat, ib. excidium Trojæ minatus Aenon appellit, ib. à Poltye hospitio excipitur, ib. inter navigandum Sarpedonem interficit, 113.
- Proci filios interemit, ibid.
- ad Geryonæ boves concedit, 114. per Europam transiens monstra multa prætergreditur, ib. in Lybiā trajicit, ib. per Tarsessum iter facit, ib. columnas duas in Europæ Libyæque finibus oppositas constituit, ib. solis radiis calefactus, arcum in illummet ipsum intendere non erubuit, ibid, 115.
- poculo aureo Oceanum trajicit, ibid. Erytheam advehitur, ibid. in Arbanthe monte pernoctat, ibid. canem clava percutit. Bubulcum item Eurytionis cani opem ferentem occidit, ibid.
- Tarsessum tranat, ibid. poculum aureum reddit Soli, ib. d. Abderam transgressus in Libyam pervenit, ib. Aëbionem & Dercynum perimit, ib. per Tytheniam iter habet, ib. taurum amissum quærit, ibid. invenit eum inter Erycis armenta indeque reposit, 116. Erycem ter victum randem perimit, ibid. taurum receptum cum bobus aliis in mare Ionium reducit, ibid.
- collectis

- collectis bobus Strymonem lapidibus oppler, & non navigabilem facit, *ibid.* traductas boves Eurystheo dat, *ibid.* ad Echedorum amnem pervenit, 117. à Cygno ad certamen singulare provocatur, *ib.* Antæum perimit, 118. à Libya Ægyptum peragrat, *ib.* comprehensus ad aram trahitur mactandus, 119. vinculis ruptis Busrin & filium ejus necat, *ibid.* Asia percursa Thermyras appellit, *ibid.* in Arabiam pervadit, 119. Emathionem necat, *ibid.* facto per Libyam itinere ad mare extrimum navigat, *ib.* Ibi Scypho sumptio in obiectam continentiem navigat, *ib.*
- Nereum comprehensum ligat, 118. cum non prius dimittit, quam ubi Hesperides, & mala illarum aurea sint, edoceatur, *ibid.*
- Prometheus liberat à Caucaſo, ad Jovem reducit, 119.
- pro Atlante cælum sustinet, 120. diutius sustinere nolens, cesticillū capiti imponendum facere se velle fingens, facit ut a Cœli sustinendi onere per Atlantem liberetur, *ibid.*
- aurea Hesperidum poma tria per Atlantem humi deposita aufert, *ibid.* vel ut alii, ea draconi cæso ablata Eurystheo donat, *ibid.* quæ ipsi per Eurystheum reddita dat Minervæ, *ibid.*
- Eleusinem ad Æmolum descendit ut sacris Cereris per eum initietur, 121. à quibus ut indignus repellitur, *ibid.* tandem expiatus admittitur, *ibid.* inde ad Tænaram accedit, *ib.* penetrat ad inferos, *ib.* in Gorgonem gladium stringit, *ib.* in domo Plutonis Theſeum & Pirithoum offendit, *ibid.* Theſeum ibi manu prehensum excirat, 122. Pirithoum frustra in vitam revocare nititur, *ibid.* Sanguinem animabus præbiturus unam è bubus Plutonis jugulat, *ibid.* Menæcium Plutonis bubulcum modis indignis tractat, *ibid.* Cerberum à

Plutone deposcit, *ib.* oblinet canem, eumq; ad Eurystheum abducit, 123. & ad inferna reducit, *ibid.* Thebas reversus Megaram Ioseo dat conjugem, 123. Iphitum in bubus amissis querendis juvat, 124. templum Delphicum spoliare vult, *ib.* aucto tripode ædem oracularem sibi propriam construere, 125. venditur, *ib.* Omphalzæ serviens Cercopas captos in vincula conficit, *ibid.* Svlzum cum Xenodice filia interficit, *ibid.*

— ad Dolichem insulam delatus Icarî corpus humat, *ibid.*

Hercules ab Ilîo classem reducit, 128. fœda tempestate per Junonem affigitur, *ib.* ad insulam Co navigans lapidum iactu per Coos in portum appellere prohibetur, *ib.* sed ille insulam vi capit, *ib.* Eurpylum perimit, *ib.* per Chalcodontem vulneratus ope Jovis salvus evadit, *ibid.* Co devastata Phlegram adit, *ibid.* ibi cum diis gigantes debellat, *ib.* in Augeam bellum movet, *ibid.*

— in morbum incidit, 129. cum Molionidis inducias facit, *ibid.*

— Certamen Olympicum instituit, *ib.* aram Pelopi, & diis duodecim excirat, *ibid.*

— Elidem capit, 129. adversus Pylum castra movet, *ib.* expugnat, 130. Periclymenum Neleumq; cum liberis Nesto e excepto interficit, *ib.* Plutone Pyliis opitulante vulnerat, *ib.* Pylo vastata in Lacedæmonem bellum gerit, *ibid.*

— Cepheû adversus Lacedæmonios bello vexandos sibi socium cupit, 130. Cæto Hippocoonte, & filiis ejus in servitutem redactis Tyndareo Lacedæmonem subdit, 131. Tegeam transiens Augem non agnitâ vitiat, *ib.* Calydonē profectus Deianeirâ perit in conjugem, 131. luctatus hujus rei causa cum Acheloo in taurû transformato, ei cornu unum persregit, *ib.* Deianiram accipit, *ib.*

Acheloo

- Acheloo* cornu reddit, *ibid.*, loco ejus *Amalthea* cornu recipit. *ibid.*
 — in exilium abiens *Trachinem* ad *Ceycem* se confert. 133. cum *Deianira* uxore ad *Evenum* amicum venit. *ibid.* *Nessus* centaurum ibi offendit. *ibid.*
 — bovem integrum devorat. 134.
 — à *Ceyce* hospitio excipitur. *ibid.*
 — *Dryopas* debellat. *ibid.*
 — per *Itonem* iter facit. 134.
 — *Aegimio* se belli socium adiungit. 134.
 — *Coronum* perimit & *Aegimio* regni fines omnes liberos reddit. 135.
 — *Laogoram* obtruncat. *ibid.*
 — à *Cygro* ad certamen singulare provocatur. *ibid.*
 — *Cygnum* interficit. *ibid.*
 — *Orchomenum* pervenit. *ibid.*
 — *Amynthorem* vitam privat. *ibid.*
 — *Jovis* *Cenae* aram constituit. 136.
 — sacrificat. *ibid.*
 — *Agrotans* navi *Trachinem* advenitur. *ibid.*
 — inter *Deos* relatus. 139.
 — *Hippocoontem* & liberos ejus interimit. 200.
Hermione *Menelai* ex *Helena* filia. 203.
Hermochares. 405.
Hermus. 75.
Hero. 382. 384.
Herodorus. 52. 167.
Hersa. 213.
Hesione. 77.
 — *Laomedontis* filia. 113. 187.
 — *Saxis* alligata *cerro* devoranda proponitur. *ibid.*
 — *Laomedontis* filia *Telamoni* per *Herculem* datur uxor. 127.
Hesione. 208.
Hesperides. 117.
Helychee. 138.
Hetturia. 60.
Hiacynthus. 236.
 — *Lacedaemone* *Athenas* commigrat. *ibid.*
- Hiclaon*. 384. 409.
Hierax. 70. 409.
Hieromneme *Simoëntis* filia. 206.
Himerzi. 237.
Hippalmus *Penelei* pater. 50.
Hippasus pater *Astoris*. 49. 422.
 — *Ceycis* filius. 136.
Hippeus. 137.
Hippocles. 372.
Hippocoona caeditur. 130.
 — *Icarionem* & *Tyndareum* *Lacedaemone* ejicit. 199.
Hippocoona. *ibid.*
Hippocoontidæ puerum *Licymnii* filium, quod lapide canem, qui *Herculem* mordere voluerat petiisset, interficiunt *loris*. 130. hinc bello per *Herculem* molestantur. 129.
Hippocorystes. 76.
Hippocratea. 139.
Hippodamas. 24.
Hippodamia. 74. 416.
 — *Oenomai* filia. 83.
Hippodice. 76.
Hippodrome. 138.
Hippolyta. 467.
Hippolyte. 110.
 — *Amazonum* regina. *ibid.*
 — ad *Herculem* sponte profecta *Zonam* se ei daturam promittit. 113.
Hippolytus. 74. 198.
Hippomedon. 174. 337.
Hippomedusa. 74.
Hippomenes. 193.
Hipponome. 89. *Menæcei* filia. *ibid.*
Hipponoë. 6.
Hipponous. 33. 174. 211.
Hipponus *Triballi* filius. 444.
Hippostratus *Amaryncei* filius. 33.
Hippotes *Phylantis* *Antiochi* ex *Hercule* nati filius. 143.
Hippotes solum venire cogitur. *ibid.*
Hippothoe. 6. 42. 89.
Hippothous. 74. 200. 211.
Hipporus. 183.
Hippozygus. 139.
Historia de excrcatione *Tiresiz* *va-*
lia. 177. *Historia*

Historia de Palladio, 207.
Homerus, 9, 78, 81, 167.
Hominem animal illud per Sphingem
enigmatice propositum ait esse
Oedipus, 171.
Homines è formicis facti, 230.
Homolippus, 138.
Homolois porta Thebana, 176.
Horz Jovis ex Themide filiz, 7.
Horus, 188.
Hyacinthus Veneris ex Adonidis
compressu filius, 3, Apollinis ama-
sius, *ibid.* & 197.
Hyacinthus ab Apolline invisio occi-
ditur, 8.
Hyades stellæ è nymphis factæ, 159.
Hydra Lernæ copiose descripta 101.
Hylas Thiodomantis filius, 51. *Her-*
culis amasius, *ibid.* aquatum e-
missus ob formam eximiam à
nymphis rapitur, *ibid.*
Hyldus, 31.
 — ab Atalanta perimitur, 192.
Hyllus filiorum Deianitz maximus,
 137.
 — *Eurytheum obruncat*, 140.
 — *Iolen uxorem ducit*, 141.
 — *Delphos concedit quâ ratione*
Heraclidæ redire possint in Pele-
ponnesum sciscitaturus, *ibid.*
 — *Heracidas in Peleponnesum re-*
ducit, *ibid.*
Hymenæus, 199.
Hymni, 313, 314.
Hyperbius, 76.
Hyperborei, 13, 117.
Hyperboreus, 441.
Hyperenor, 157.
Hyperenor filius Apollinis, 194.
Hyperion Cæli Tellurisque filius, 2,
 5, 211.
Hyperipe, 76.
Hyperlaus, 34.
Hypermaestra, 28, 438.
 — *nato filiarum Danaï maxima*, 74.
 — *per patrem Danaum Lynceo da-*
tur conjux, 76.
Hyperphas, 171.
Hypirychus, 211.

Hypseus, 38.
Hypsiærus, 443.
Hypsiæreos Milesius, 380.
Hypsipylus, 384.
Hypsipyle Theantis filia, 50.
 — *per Jasonem comprimitur*, *ibid.*
 — *Lemnia*, 175.
 — *per mulieres Thebanas venditur*,
ibid.
 — *vitz tuendæ gratia servit apud*
Lycurgum, *ibid.*
Hypsista porta Thebana, 176.
Hyreus filius Apollinis, 194.
Hyreus Nyctei & Lyci pater, *ibid.*
Hyricus, 382.
Hymerio filia Temeni, 145.
Hyrtacus, 209.

I.

Iaculum Cephalî inevitabile, 230.
Jalmenus Martis filius, 202. *vide*
Almenus.
Iambeanus quædam, 14.
Japerus Cæli è conjuge Tellure fili-
us, 2, 5.
Japyges, 265.
Jardanus, 125.
Jason Cererem deperit, 205.
 — *vim facere volens fulmine ictus*
perit, *ibid.*
 — *Jovis filius*, 260. *filius Argi*, 310.
Cyzicum occidit, 286. *Amyceum*,
 323.
Jason, 31.
 — *Aelone natus*, 47.
 — *rei rusticæ studiosus*, 48.
 — *Anaurum amnem trajiciens al-*
teram in eo calcem amisit, *ibid.*
 — *Argum fil. Phryxi invitat ad au-*
ream pellem, 48.
 — *ad Aetern contendit*, 57.
 — *pharmaco inuictus tauros per-*
domat, 58, *occidit Spartos*, *ibid.*
 — *vellus aureum dat Peliz*, 63. *cum*
heroibus lectissimis in Isthmum
navigat, 64. *navem dedicat Nep-*
tuno,

tuno, ibid. monet Medeam cogiter.
quâ ratione injurias per Peliam
illatas ulciscatur, ibid.

— cum Medea Corinthum commi-
grat, 64. per decennium eorum
fortunatè vivit, ib. dimissa Medea
Glaucem ducit, ibid.

Jafus, 191.

— Argi ex Ismene filius, 69.

Jafus, 68.

Iberus, 111.

Ibycus, 316.

Icaria insula, 321.

Icarion, 199.

Icarion & Tyndareus Lacedæmone
ejecti ad Thestium confugiunt, 200

Icarius, 39. 197. 200.

— sustibus enectus, 227.

Icarus, 125.

Icæraon, 208. v. Hicæraon.

Ida nympha, 3. mons, 212. regio,
253.

Idæa, 205.

Idæus, 191. Priami filius, 324.

Idas Apharci filius, 30. Neptuni fil.
creditus, 197.

— Clymeni, 369. Egypti, 76.

Idas Missenen proficiscitur, 28.

Idea per Phineum in uxorem ducta,
231.

Idmon vates ab apro percussus, 56.

Idomene Pheretis filia, 42.

— Abantis filia, 79.

Idomeneus Deucalionis filius, 151.

Idomeneus Priami fil. 211.

Idyia Oceani filia, 57.

Ielysus, 296.

Ilaira, 204.

Ilaira Philodices filia, 197.

Ilebia, 346.

Ilissus amnis.

Ilium ab Ilo, 207. 254. 347. 398.
474.

Illyrii bellò infestant Eucælienses,
164. & Dorienles, 471.

Illyris, 354.

Illyrius Cadmi fil. 164.

Ilius, 206.

— sine liberis extinctus, ibid.

— Trois & Callirhoës filius, 206.

— in Phrygiam pervenit, ibid.

— in Phrygia palestra vincit, 207.

— in Phrygia per regem pueris
quinquaginta, puellis totidem
donatur, 207.

— Eurydicen uxorem ducit, 208.

Ilithya, 7.

Imago Herculis impiè effusa, 126.
eadem per eundem lapide noctu
percussa, ibid.

Imber aureus, 83.

Imbrus, 75.

Imensum, 200.

Impieras filiorum Deucalionis effe-
cit, ut diluvium tempore ejus esset,
139.

Inachus ex Oceano & Tethye
gignitur, 69.

— Argivorum fluvius ab Inacho
nominatur, 67.

— Philodices pater, 197.

Indi, 161.

India, 162.

Ino Melicertam filium secum in
mare deiecit, 37.

— Athamantis post Nephelen
mortuum uxore, 36.

— Nephelen natus insidiatur, 35.
mulieribus ut triticum torreat
suadet, 36.

— filia Cadmi, 158.

— nubit Athamanti, 159.

— Melicertam in ferventem lebetis
aquam conficit, 159.

— cum perempto filio in maris
profunda desinit, 159.

Insulæ fortunatorum, 194.

Io Argiva, 344.

Io ex Iaso orta traditur, 69. vel ex
Inacho, ibid.

— ad Epaphum filium quærendum
accingit se, 71. Syriam penè uni-
versam pervagatur, ibid. tandem
Epapho filio invento in Aegyptum
revertitur, ibid.

— ab Aegyptiis Iûs appellatur, ib.

Iobates Bellerophonem ad Chima-
ram extinguendam mittit, 81.

— Bellerophonem

- Bellerophontæ præstantiam miratus literas Proeti ei ostendit, 82.
 rogat ut secum maneat, 82. Philomenen filiam ei dat uxorem, ibid.
 regni successorem constituit, ibid.
- Iocasta, 168.
 — laqueo sibi collum frangit, 171.
- Iolaus filius Iphicli, 98.
 Iolaus auriga, 101.
 Iolcus, 31.
 Iolcus urbs, 42.
 — per Peleum expugnatur, 219.
- Iole Euryti filia, 123.
 — captiva abducitur, 136.
- Ion, 24, 267.
 Iones ab Ione vocati, 24, 244, 295, 366
- Ioniam, 358.
 Ionium mare, 346.
 Ionius, 348.
- Joppe, 233.
 Jovis sanguis, 441.
- Iphianassa, 78.
 Iphicles Amphitryonis filius, 31.
 Iphiclus, 28.
 — Herculis frater, 131.
 — Thestii filius, 50.
 — Proteusilæ pater, 202.
- Iphidamas filius Busiridis, 119.
 Iphigenia, 318, 326, 455.
 Iphimedia Triopis filia, 25.
 Iphimedia per Neptunum compressa
 geminos parit, 25.
- Iphimedon, 140.
 Iphimedusa, 74.
 Iphinoe, 78.
 — fil. Proeti natu maxima moritur, 80
- Iphis, 138.
 — Alektoris filius, 173.
- Iphitus, 101.
 Iphius, 175.
- Irene Jovis ex Themide filia, 7.
 Iris, 6.
 Iritus Nauboli filius, 50.
- Irus, 473.
 Irus Bocotius, 324.
- Isa, 6.
 Isis Aegyptiis. Ceres Græc. 71.
- Ischys Elati fil. 158.
 Ismarus Hippomedontem prostermit,
 179.
- mortuus, 132.
- Ismene Asopi filia, 69.
 Ismene, 171.
 Ismenus, 167, 213.
- Issa, 307.
 Issicum bellum, 320.
- Ister, 71.
 Isthmus, 109, 126.
 Isthmus Corinthiorum per Sinin in-
 fessus, 258.
- Italia 246, 356, 358, 420, 450.
 Iton, 135.
 Ity, 423.
- cruciatus & elixatus per Proe-
 nen Tereo patri datur edendus, 228
- Julitz, 406.
 Juno, 310, 317, 334, 336, 414, 436, 458.
 — per Saturnum devoratur, 3.
 — circa concubitu parit Vulcanum, 9
 — Latonam à Jove compressam
 per totum mundum insectatur, 10.
 — Siden ad inferos derrudit, 12.
 — Acræa, 65.
 — Inonem in buculam candidam
 convertit, 69.
 — vaccam à Jove deposcit, ibid,
 acceptam Argo Panoptæ custodi-
 endam tradit, ibid.
 — bovem æstio concitat, 70.
 — precatur Curetes ut Epa-
 phum occulant, 71.
 — dracones duos magnitudinis in-
 usitatæ mittit in lectum Herculis
 ad perdendum eum, 94.
 — sumit Amazonum unius formam,
 112. nunciat Hippolyten ab Hæ-
 cule & sociis eius rapi, ibid.
 — Hesperidum mala suis in
 nuptiis Jovi munerata est, 117.
 — Herculi sedam immittit tempe-
 statem, 128. hinc per Jovem
 suspenditur ex Olympo, ibid.
 — Thebanis Sphingem immittit, 171
- Juno Titestiam luminum usu privat, 155
 15.
 — Dianæ persuadet ut Calistonem
 tanquam ursam configat, 190.
- Junx, 422
 Jupiter in antro Dictæo per Rheum
 editur in lucem, 3. C — Julitz

- iustæ ætatis Metin socium capit, ibid.
- adversus Saturnum & Titanas bellum gerit, 4.
- fratres per Saturnum patrem in carcerem coniectos liberat, ibid.
- per Cyclopes tonitru donatus, ibid.
- sit rex Cœli, ibid.
- Menœtium in bello Titanico in Tartarum detrudit, 5.
- aquam Stygis de scopulo per inferorum loca fluentem jurisjurandi religione decorat, ib.
- sibi Junonem connubio jungit, 7.
- multis cum immortalibus tum mortalibus mulieribus miscetur, 7.
- Thetidi miscetur, 9.
- Thetidem gravidatam prius quàm pariat absorbet, 10.
- adjuvat Plutonium ad Proserpinam sapiendam, 13.
- imperat Plutoni ut Proserpinam remittat, 15.
- Typhonem eminens conspicatus fulmine percutit, 20. cominus autem illum falce adamantinâ deterruit, ibid. ad Casium usque persequitur, ibid.
- Typhonem ad Nysam usque persequitur, ibid.
- Vulcano Prometheus ad montem Caucasum religandum tradit, 21.
- imbribus largè effusis patrem Græciæ maximam cooperuit, 22.
- Phryxius, 23.
- Phryxius, 37.
- Salmonem fulmine extinguit, 40.
- facit ut Argonautæ errent, 60.
- irascitur cum illis ob Absyrti mortem, ibid.
- Nioben primam mortalium init 68.
- Ionem Junonis Sacerdotio decoraram viuat, 69.
- Jupiter Cæterâ occidit, 71.
- in imbrem aureum mutatus per impluvium in Danaes sinum delapsus cum ea concumbit, 83.
- ad Alcmenen contendit, 94. mutatus in formam Amphitryonis cum Alcmenæ concumbit, ibid.
- Servator, 100.
- Herculem & Apollinem de Tripode pugnautes fulmine dirimit, 125.
- Junonem ex Olympe suspendit, 128.
- Cæxus, 136.
- Europæ amore captus in tantum mutat se, & per mare Rhodium navigat, 147, 148.
- Europam per mare avehit in Cretam, ibid.
- Europam in Creta comprimit, ibid.
- Sarpedoni vitam trium ætatum concedit, 49.
- Atabyrius, 152.
- ardens Semeles cum ea clam Junone concumbit, 158.
- partum Semeles semestrem ex igne medio abreptum femori insuit, 158.
- Dionysum gignit, ibid. cùmque Mercurio tradit, 159.
- Dionysum in hœdum transformat, ibid.
- init Antiopæ, 165.
- Tiresiz pro luminibus adeptis vaticinandi scientiam concedit, 178.
- Capaneum fulmine perimit, 179.
- Amphiarum immortalitate donavit, 180.
- hominis mercenarii formâ accepta ad filios Lycaonis, ut de impietate eorum cognoscat, accedit, 188.
- Lycaonem & filios ejus omnes excepto natu minimo fulmine extinguit, 189.
- à filiis Lycaonis invitatur, 188.
- Calistionem invitam subigit, 189.
- in Dianam vel Apollinem mutatus, ibid.

— Calistionem

- Calistonem verrit in ursam, 190.
- Atlantidas aliquas compressit, 194.
- Mercurium suum & aliorum deorum nuncium facit, 196.
- ex Taygete Lacedæmonem procreat, *ibid.*
- Apollinem in Tartarum dejicere vult, 199.
- in cygnum versus cum Leda concumbit, 201.
- in cygnum versus Nemefin init, *ibid.*
- Idam fulminat, 25.
- Aegidem opponit Palladi Miner-
vam vulneratur, 208.
- Aeginam rapit, 213.
- Aeginam comprimit, *ibid.*
- Neptunum & Minervam con-
tendentes pacat, 222.
- deceptor, 283.
- Typhonem occidit, 457.
- Jusjurandum amantium iuratum est,
28.
- Ixion, 31.

L.

- L**æz, inde læz, 23.
- Labdacus Polydori ex Nyctéide
filius, 164.
 - sentiens eadem quæ Pentheus,
post eum occumbit, 165.
 - bello infestatus, 228.
 - Labyrinthus domicilium fuit ob
multiplices viarum ambages, oc-
cursus & recursus, hominem fal-
lens, 15.
 - à Dædalo constructus, *ib.* 205.
 - Lac Amaltheæ, 3.
 - Lacedæmon ab Hercule bello impe-
ditur, 130.
 - Regio à Jovis filio Lacedæmone
dicta, 196, 298, 309.
 - Lacedæmonii, 295.
 - Lachesis, 7.
 - Laconia, 374.
 - Ladon amnis, 103.

- Laertes Arcefi filius, 49.
- Ulyssis pater, 202.
- Lælaps in lapidem cum vulpe, quam
persequitur, convertitur, 93.
- Cephali canis celerrimus, 230.
- Lais, 305.
- Laius filius Labdaci anniculus, 164,
449.
- fugatus, 166.
- in Peleponneso per Pelopen
hospitio excipitur, *ibid.*
- regnum accipit, 168.
- uxorem ducit Jocastam vel Epi-
castam, *ibid.*
- per Damasistratum sepelitur, 169.
- Lamia fera, 419.
- Lampon, 208.
- Lamprus Pandionis filius, 437.
- Lampus, 75.
- Lanomene, 138.
- Laodamas Ereoclis filius, 182.
- Aegialeum necat, *ibid.*
- Laodamia Bellerophonis filia, 148.
- Laodice Phoronei uxor, 67.
- filia Cinyræ, 190.
- Laodice Hecubæ filia, 211, 376.
- Laodocus, 27, 211.
- jaculo vincit in Nemeæo certan-
tine, 196.
- Laogoras Dryopum rex, 135.
- vir petulans & improbus, *ibid.*
- cum filiis suis in Apollinis luo
epulans occiditur, *ibid.*
- Lapitharum adversus Ægimium
socius, *ibid.*
- Laogore, 135.
- Læz populi dicti sunt tanquam lapi-
des, 23.
- Laomedon Hereuli equas, quas pro-
miserat, non dat, 113. v. 324.
- Oicleum pugnantem interficit
126.
- Ili ex Eurydice filius, 208.
- Laothoë, 138.
- Laphria, 476.
- Lapides per Deucalionem missi faci-
em virorum trahunt, 23.
- Lapis fasciis involutus à Saturno
devoratur, 4.

- Lapirha Cæneus, 438.
 Lapirha, 104.
 Lapirha Aegimium infestant, 134.
 Larissæ, 88.
 Latinus Italorum rex, 246.
 Latona, 5. 442. ejus sanum, 437.
 — Dianam & Apollinem in
 Niobei liberos irritat, 166.
 Leades Ericolum prostermit, 179.
 Leanira Amyclæ filia, 190.
 Learchus filius Athamantis, 36.
 — à patre Athamante furis percito
 perimitur sagittâ, 37.
 — filius Athamantis natu major, 159.
 Leda Thestii Aetoli filia, 100.
 — ovum per Nemesin ex Jovis con-
 cubitu partum in arcam reponit,
 201.
 Legati Ergini à Thēbanis tributum
 exacti, 97.
 — Atheniensium ad Minoem mis-
 si, 236.
 Leitus Alestoris filius, 50.
 Leitus Penelopei pater, 202.
 Lelas, 432.
 Leleges, 37.
 Lelex Eurora filius, 196.
 Lemnæ, 50.
 Lemnos, 334.
 Leo Cithæroneus, 96. à Cithærone
 impetum faciens Amphitryoniæ &
 Thestii boves dissipat. *ibid.*
 — Nemezus per Herculem con-
 ficiatur, 100. invulnerabilis, *ibid.*
 Leodamas, 289.
 Leone Helena, 318.
 Leophonte, 27.
 Leon, 188.
 Leonteus Coroni filius, 202.
 Lepreus, 328.
 Lerna, 76.
 Lerna palus, 101.
 Lerus Insula, 408.
 Leucas, 37.
 Leuce Insula, 456.
 Leucippa, 310.
 Leucippe, 364.
 Leucippus, 39. 139.
 Leucomas Gnosius, 336.
 Leucone, 364.
 Leucopetra, 337.
 Leucopæus, 29.
 Leucophrya Mandrolyti filia, 153.
 Leucorhea, 273.
 Libanus mons, 466.
 Libethri, 291.
 Libya Epaphi ex Memphide filia, 71.
 ab hac pars terræ una Libya vocata
 est, *ibid.*
 Licentia Scommatum in Thesmo-
 phoriis unde nata sit, 14.
 Lichas per Herculem à Bœotia in
 Euboicum mare præceps dejicitur,
 136.
 Licymnius, 91.
 — puer adhuc admodum
 servatur incolumis, *ibid.*
 — occiditur, 141.
 Ligyron qui & Achilles, 219.
 Lilybæum, 53.
 Limnorea, 6.
 Lindus, 296.
 Lingua Philomelæ defecta, 229.
 Linus Orphei frater, 95. citharâ per-
 cussus ab Hercule interit, *ibid.*
 — Apollinis filius, 258. 259.
 Littus Aenienæ, 113.
 Livius, 41.
 Lixus, 75.
 Loca extra Isthmum & Peleponne-
 sum vi aquarum contestâ, 13.
 Locri, 257.
 Locri Epicnemidii, 133.
 Locri, 63. 221.
 Locrus Phæacius, 246.
 Locus Tomi appellatus, 59.
 Lous fluvius, 270.
 Lucifer, 25.
 Lucina, 458.
 Lucius Hermioneus, 315.
 — Phoronei filius.
 Lucus Mycenæus, 70.
 Lucus Apollinis, 135.
 — Eumenidum, 171.
 — Palladis, 190.
 — Jovis, 193.
 Ludi Isthmici tertio celebrati, 119.
 Luna, 5.

Luna Endymionem flagrantissime deperit, 26.
Lurcus Phoronei filius, 345.
Lybia, 61, 72, 114, 117.
Lycæon Cyllenes Nymphæ filius, 187.
 — Arcadibus imperans à multis uxoris filiorum quinquaginta factus est pater, 187.
Lycæus, 449.
Lycia, 78.
Lycii, 351.
Lycomedes, 220.
Lycôn, 200.
Lycopus, 34.
Lycormas, 28.
Lycurgus Arcas, 30.
 — ex Pronæste natus, 46.
 — Circa Nemeam habitavit, ibid.
 — Ancæi pater, 49.
Lycurgus, 139.
 — Dryantis filius, rex Edonorum, 162.
 — per Dionysum in furorem actus, ibid.
 — Dryantem filium securi percussus interfecit, ibid.
 — resipuit ubi corporis sui extrema præcidit, 162.
 — in montem Pangæum abductus in vineula conjicitur, ibid.
 — Dionysi voto equis laniatus occumbit, ibid.
Lycurgus Rex Nemeæ, 175.
 — Alei & Nemeæ filius, 190.
 — per medicamenta in vitam ex morte revocatus, 198.
Lycus Mariandynorum Rex, 36.
 — à Thebanis imperator belli declaratur, 165.
 — post annum imperii vigesimum obtruncatur, ibid.
 — Sicyonem capit, 165.
 — Epopeum interfecit, ibid.
 — Antiopen captivam abducit, ibid.
Lycus ex Hyreo & Nympha Clonia natus, 194.
 — Antiopen in vineulis torquet, 166.
 — Nyctei frater, 164.
Lycus Dascyli filius, 111.

— à filiis suis occiditur, 166.
 — Agaven uxorem ducit, 74.
Lycus Neptuni fil. in insulas fortunas mittitur, 194.
Lydi, 115.
Lydia, 393, 423.
Lynceus Apharei filius, 30.
Lynceus post Danaum Argis dominatur, 77. Abantem ex Hypæmnestra gignit, ibid.
Lynceus tantâ oculorum perspicacitate fuit, ut etiam sub terra latentia pervidisse dicatur, 197.
 — ex Aphareo & Arene natus, ibid.
Lynceus Herculis fil. 138.
Lyra per Mercurium primum inventa, 195.
Lyrus sine liberis decedit, 206.
Lyssa, 145.
Lyssanassa, 6.
Lyssidice Pelopis filia, 89.
Lyssidice, 138.
Lyssimache, 45, 211.
Lyssinomus, 90.
Lyssippe, 78.
Lyssippus, 138.
Lysses, 137.
Lyssithous, 211.
Lyttæa, 236.

M.

MAcareus, 188.
Macednus, ibid.
Macedones, 290.
Maces, 337.
Machaon Æsculapii filius, 202.
Mænades, 8.
Mænalus, 188.
 — filius Lycaonis, 187.
 — Atalanta pater juxta quosdâ, 188.
Mæon, 176.
Mæra canis, 217.
Mæra Erasini filia, 45.
Magnes, 24.
 — Acoli filius Naidem Nympham ducit uxorem, 39.
Magnesia, 269 unde dicta, 449.

Mais, 190, 194.

— per Jovem in antro Cyllenes
vitiata Mercurium parit, 194.

Mala aurea Hesperidum Hercules
petit, 117.

— uspiam collocari religiosum erat,
120.

Malea mons, 104.

Mandrolisus, 353.

Manes dii, 1-6.

Mantius, 188.

Manto filia Tiresis, 183.

Manus Typhonis altera ad Hesperum,
altera ad Orientem perstringebat,
19.

Marathon, 109.

Mare Siculum, 28.

Mariandyni, 56.

Marpessa, 28.

Mars per Ephialtem & Otum in
vincula conjicitur, 26.

— Ascalaphi pater & Jalmeni, 50,
202.

— sententiam deorum duodecim in
Ariopago contra Neptunum abso-
lutus, 123.

Marces, 139.

Marsyas Olympi filius, 18. tibias
invenit, ibid.

— Apollinem de musica provocat,
ibid.

— ab Apolline devictus, 12.

— e Pini ramo suspenditur per
Apollinem, ibid.

Massilia, 358, 361.

Marris Thebanus, 213.

Mecisteus, 46, 175, 188.

— Euryali pater, ibid.

Medea cum Thetide de pulchritudine
certat, 323.

Medea Jasonem perdite amat, 57.
Aetæ filia, ibid. Idyia matre nata,
ibid.

— Jasonem adjuvat in tauris per-
domandis, ibid. pharmacum ei
suppeditat, 58.

— fratrem Absyrtum iugulat, 59.

— Jasoni conjugatur, 61.

— Felix filias, ut patrem necent

elixentque suadendo inducit, 64.

— arietem in frustra concisum elixa-
tūque agnum reddit, ibid.

— Jasonis uxori peplum veneno
infectum mittit, quos ex Jafone
filios habet trucidat : currum dra-
conum alatorum conscendit : in
eo profugit Athenas : filios infan-
tes adhuc, in fuga ista, ante Aetæ
Junonis aram supplices reliquit :
Athenis Aegeo nupta Medum
gignit : cum filio Medo Athenis
ejectur : nulli suorum cognita
Colchos remeat : Aetæ patri reg-
num, ex quo ejectus est, recuperat :
65, 66.

Medeficasta, 211.

Medus Medæ ex Aegeo filius : mag-
num apud barbaros imperium nan-
ciscitur : Mediam vocat regionem
sibi subjectam, bellum inferens
Indis moritur, 65.

Medusa, 85, 90, 121, 211. hæc Gor-
gonum sola mortalis est, ib.

Megaleter, 433.

Megamede Arzæ filia, 96.

Meganira Croconis filia, 190, 419.

Megapenthes, 80.

— Proeti filius, 88. Argivorum regno
præficitur, 89.

Megara Creontis filia, 139.

— per Minoem subversa, 236.

Megara filia fuit Cæli, 2.

Megareus Hippomenis filius, 215.

Meges Phylei filius, 102.

Megestarus Thanaces pater, 223.

Melaneus Dryopum Rex, 410.

Melanion, 175, 191.

— Atalantæ amoris inflammatur,
192.

— mala aurea à Venere accepta
objicit Atalantæ, ut iis colligendis
intenta cursus obliviscatur, 193.

— Atalantæ conjugio potitur, ibid.

— in luo Jovis coeuntes in leones
mutantur, 193.

Melampus, 42. voces avium intelli-
git, 43. quæ per eas futura edoce-
tur, mortalibus prædicit, 43. vari-
cinari

cinari quoque per haruspicinam
scit, *ibid.*
— boves Iphieli Pylam perducit,
45.
— Amythaonis filius, 79.
— Vates insignis, 79. rationem po-
tionandi & expurgandi primus
invenit, 79. virginibus Proeti fu-
rentibus sanitatem pollicetur, 79.
— curat Proeti filias furentes, *ibid.*
Melanippus, 324.
Melanippus capite obtruncatus, 180.
— Novissimus Astaci filius Tydeum
in ventre percutit, 179.
Melanthides Bacchus, 283.
Melantii scopuli, 61.
Melas, 29, 34, 37.
Melas Licymnii filius, 136.
Meleager, 29, 121. Naturæ fuit in-
vulnerabilis, 30.
— Thestii liberos obtruncat, 32.
— Contabescit, *ibid.*
— quosdam è Thestii liberis occidit,
ibid.
— Oenei filius, 49.
Melibœa, 167.
— Oceani filia, 187.
Melicerta, 36.
Melegunis Insula, 347.
Melic, 6.
Melienæses, 135, 289, 446.
Melilotus, 323.
Meline, 138.
Melissa Oceani filia, 67.
Melissus, 172.
Melita, Erasini filia, 475.
Melitenæses, 431.
Melius, 211.
Melpomene, 7.
Memnon, 209.
Memphis Nili filia, 71. ab ea Mem-
phis urbs vocata est, *ibid.*
Menachus, 75.
Menippides, 138.
Menæceus, 168.
Menæceus ebrius cum uxore con-
cumbit, *ibid.*
— semetipsum mæstat ante portas,
179.

Menæcius à Jove in Tartarum mis-
sus, 5.
Menæcius Astoris filius, 49.
Menæcius Patrocli pater, 202.
— boum Plutonis custos, 115. cum
Hercule propter boves abastus
pugnam conferens sagittâ perfo-
ditur & interit, *ibid.*
— Ceurhonymi filius, 122. precibus
Proserpinæ servatur, *ibid.*
Menedemus Eleensis Buneæ filius,
327.
Menelaus, 153.
— Atrei filius, 202.
Menelaus cum Helenâ Tauros pro-
fectus, 318. cum raperetur Helena
fuit in Creta, 325.
— à Tyndareo Helenæ sponsus de-
claratur, 203.
— ex Helena Hermionen gignit, *ib.*
— regno Spartano præfectus, 205.
Menippa Orionis filia, 452.
Mentor, 138, 140.
Mercurius Hippolytum conficit, 18.
— ad Deucalionem missus à Jove,
23.
— Martem furto è vinculis eripit
26.
— pater Euryti, 49.
— Argiphontes appellatus, 70.
— Herculem vendit, 125.
Mercurius fur, 434.
— Admeti boves abigit, 449.
— Apemiosynes amœ correptus
eam vitiat, 153.
— Dionysum ad Junonem & Atha-
mantem affert, 159.
— Amphioni lyram donat, 166.
— Jovis è Maia filius, 194.
— adhuc vagiens in cunis, inde
erumpit, *ibid.*
— Pieriam pervadit Apollinisque
boves clam abigit, *ibid.*
— boum Apollinis, quas Pylum
abducebat, pedibus calcæos induc-
bat, ne vestigia earum depheca-
derentur, *ibid.*
— boum Apollinis in spelæo ab-
sconditarum duas immolat, earum

- coria scopulis affigit, & viscera eorum partim tosta, partim elixa edit, 195.
- in Cyllenen proficiscitur, ibid.
 - ante ostium antri in quo boves Apollinis absconderat testudinem invenit, ibid.
 - testudini purgare nervos ex bo-um mactarum intestinis confectos inducit, ibid.
 - rationem carniū torrendarum primus invenit, ibid.
 - lyram primus invenit, ibid.
 - fasciis adhuc involutus de bobus abactis per Apollinem accusatur apud Maiam matrem, ibid.
 - boves Apollini reddere non vult, licet per Jovem patrem id facere jubeatur, ibid.
 - Apollini donat lyram, 196.
 - pascens boves fistulam compingit, ibid.
 - Jovis reliquorumque deorum nuncius per Jovem fit, ibid.
- Mermerus Medæ ex Jafone filius, 65.
- Merope Oenopionis filia, 12.
- Atlantis filia, 38, 193, 209.
- Merope Cresphontis uxor invira dicitur à Polyphonte, 145, filium tertium patris suo ipsius alendum tradit, 146.
- Meops Aescæ avus maternus, 210.
- Messana, 287.
- Messapii, 467.
- Messena, 39.
- Messenii, 30.
- Mestor, 89, ibid. 211.
- Mera Aegæi uxor, 234.
- Meranira Celei conjux, 15.
- Merharme Pygmalionis filia, 223.
- Meriodusa Eupalami filia, 233.
- Meriocha, 451.
- Metion, 279.
- Metionides, 203.
- Metis Oceani filia Jovis socia, 4.
- Saturno pharmacum bibendum propinat, ibid.
- Merope fluvii Ladonis filia, 112.
- Midæ, 243.
- Midæa mulier Phrygia, 90.
- Pelopis filiis per Sthenelum commendatur, 91.
- Mileti, 358, 362, 371.
- Miletus puer à filiis Asterionis perditè amatur, 149.
- filius Apollinis & Arca, 149.
 - Acacallid's, 459
 - in Sarpedonis amorem benevolentiamque inclinat, ibid.
 - in Cariam appellit ibique urbem conditam de suo nomine Miletum vocat, ibid.
- Miletus urbs, 358, 380.
- Minerva tibias abiecit quòd vultum deformem efficerent, 11. v. 332.
- Encelado fugienti Siciliam Insulam objicit, 18. pelle Pallanti de racta corpus suum tegit, ibid.
- expiat Danaidas, 76.
- Herculi reddit poma Hesperidum per eum sibi donata, 120.
 - Cadmo regiam adornat, 157.
 - Cadmo Harmoniam dat uxorem ibid.
 - apud Tritonem educatur, 207.
 - post Neptunum in Attica comparat, 221.
 - Athenis de seipsa nomen imposuit, 222.
 - sibi arma conflare volens Vulcanum adit, 225.
 - Pudica & virgo virum non vult admittere, 226.
 - Erichonium immortalem clam diis aliis facere studens educat, ib.
 - Erichonium in cista positum Pandroso Cecropis filiz commendat, ib.
- Minyrides, 473.
- Minois filii, 121, 154.
- Mnos, 3, 93, 148.
- Neptuno taurum immolaturus, eum sibi ab eo mitti petit, 150.
 - taurum à Neptuno missum non immolat, sed eo ad armenta ducto, immolat alium, ibid. v. 366.
 - se Neptuno immolaturum oromit quicquid è maris apparuisset, 108.
 - Jovis ex Europa filius, 148.
- Millerum

- *Miletum & Sarpedonem bello* vincit, 149.
- *Cum Rhadamantho iudex animarum apud inferos constituitur*, 150.
- *Cretram incolit*, *ibid.*
- *leges conscribit*, *ibid.*
- *Paliphaen ducit uxorem*, *ibid.*
- *Cretræ regno prohibetur*, *ibid.*
- *Minotaurum intra labyrinthum conclusum custodiri iubet*, 151.
- *cum Procride concumbit*, 229.
- *cum mulieribus multis rem habet*, 230.
- *auditi filii morte sublatam à capite coronam abiecit*, 235.
- *in Paro Grattis sacra facit*, *ibid.*
- *classe Athenas oppugnat*, *ibid.*
- *Megareum interficit*, *ibid.*
- *Megaris potitur*, 236.
- *Scyllam pedibus vinctam à puppe dejicit*, & eam submergit, *ibid.*
- *Athenas capere nequit*, *ibid.*
- *orat Jovem Athenienses puniat*, *ibid.*
- *Septem pueris toridemque puellas ab Atheniensibus Minotauro devorandos petit*, 237.
- Mnestheus Petri filius*, 202.
- Minotaurus taurino est vultu, cætera homo est*, 151.
- *in Labyrintho conclusus*, 237.
- Minyas*, 191.
- Minytus*, 167.
- Misma*, 451.
- Mnemosyne Cœli è Tellure filia*, 2, 421.
- Mnesileus*, 204.
- Mnesimache*, 107.
- Mnestra*, 75.
- Molione*, 129.
- Molionidæ copias Herculis ægrotantis ex insidiis aggrediuntur*, *ibid.* & multos ex iis trucidant, *ibid.* trucidantur ab Hercule, *ibid.*
- Molorchus pauper*, 100. *Herculem hospitio excipit*, *ibid.* eidem hostiam immolare vult, *ibid.*
- Molus*, 27, 154.

- Monomachia inter Herculem & Cygnum*, 117.
- Mons Artemisius*, 103.
- Montes Thesalici aquarum diluvii immunes*, 23.
- Mopsus*, 436.
- Mors Meleagri*, 33.
- Mors Ablyrti per Jovem vindicata*, 60.
- Morsus Trachiniae*, 308.
- Moses Hebræus*, 329.
- Mulciber in bovem*, 457.
- Mulieres quæ mortuum Melesgrum deploant in aves commutantur*, 33.
- Mulieres Lemniæ Venetem nihili faciunt*, 90.
- Mulieres Lemniæ cum patres tum viros suos jugulant*, *ibid.*
- Munichus Dryantis filius*, 422.
- Munirus Acamanis filius*, 377.
- Musa Jovis ex Mnemosyna filia*, 7.
- *Tuamyrin cantu victum oculis & citharædica privant*, 9.
- Mycenæ*, 89, 90.
- Mycenæus lucus*, 70.
- Mygdon rex Amyci frater*, 111.
- Myscus Ulyssis monitor*, 308.
- Myrmidon*, 25.
- Myrrha Thoonis Assyriorum regis filia*, 224.
- *irâ Veneris, amore patris corripitur*, *ibid.*
- *rogat deos ut nusquam compareat*, *ibid.*
- *per deos in arborem nominis istius mutatur*, *ibid.*
- Myti*, 191. *Mysia*, 51, 191. *Candaule uxor*, 324.

N.

- N** is, 27, 75.
- *Nympha, sit uxor Magnētis*, 39.
- Nanis Cæsi filia, arcem Cyro prodit*, 386.
- Narcissus*, 263.
- Navis νεμερόπρος appellata*, 72.
- Natobolus Iuni pater*, 50.
- Nauta Boëundem sit dictus*, 142.
- *situs in Ætolia*, *ibid.*

Nauplius

- Nauplius Neptuni filius. 77. mortem
eius moleste ferit, ibid.
moritur & ipse tandem, ibid. Cly-
menem habuit uxorem, ibid. &
153.
- Naumedon. 77.
- Nausithoe. 6.
- Naurz quidam in furorem per Dio-
nyfum acti in mare se precipitant.
163. & in Delphines mutantur.
ibid.
- Naxii. 381.
- Naxus. 163, 380, 381.
- Nezra. 68.
- Pereti filia. 190.
- Nebrophonus. 51.
- Neleus. 41, 294.
- regno pulsus Messenam migrat.
ibid.
- Periclymeni pater. 49.
- Pyliorum Dynasta. 124. Hercu-
lem expiare non vult. ibid.
- ab Hercule cum filiis, exceptio
Nestore, perimitur. 130.
- Nelidz. 370.
- Nelo. 75.
- Nemea. 46, 157.
- Nemexis leo. 309, 310.
- Nemesis. 201.
- concubitus Jovis fugiens in
anserem mutatur. ibid.
- à Jovis concubitu ovum parit.
ibid.
- Neomeris. 6.
- Neoptolemas. 220.
- Nephalion Minois fil. 111, 150.
- Nephele Athamantis uxor. 35.
- moritur. 36.
- Phryxum Jovi immolandum
liberat. ibid.
- Nephos Herculis filius. 138.
- Neptunus à Saturno deglutitur. 3.
- à Cyclopius donatur tridente.
4.
- Rex maris fit. ibid.
- Amphiriten uxorem ducit. 13.
- Polyborem infectatur. 18.
- Iphimedian comprimit. 25.
- formâ fluminis Enpei sumptâ
cum Salmonei filia concumbit. 40.
- pater Euphemi & Ergini. 49.
- Inacho fontes siccat. 73.
- Amymona fomes Lerazos in-
dicat. ibid.
- Cephei regnum inundat, & ceto
vastat. 86.
- raptam Hippothon in Echinadas
insulas infert. 89. comprimit, &
Taphium ex ea procreat. ibid.
- Cetum immittit Trojæ. 112.
- Mileto irascitur. 151.
- Pasiphaen sic afficit, ut taurum
deperiret. ibid.
- duas Pleiadas corrumpit. 194.
- Idz pater. 197.
- equos donat Peleo nuptias cum
Theride celebranti. 218, 332.
- primus venit in Atticam. 221.
- campum Thetiaium mire affligit.
222.
- Neptunus Cererem sollicitat. 312.
- Martem in Arcopago cadis reum
agit. 223.
- Eumolpum in mare a matre de-
jectum excipit, & in Æthiopiam
transfert educandum. 231.
- Nereides. 6, 86.
- Nereus Caranus. 318.
- Nereus Deus marinus. 6, 25, 472.
- Nessa. 422.
- Nessus Centaurus. 309.
- Nessus Centaurus. 133, 309. per am-
nem Euenum homines trahit. 133.
- Hoc ubi iustitiæ causa, à Diis as-
signatum jactat. ibid. Deianiræ
Herculis uxori, dum trahit, vim
infert. 134. ob id ab Hercule in
corde sagittâ percussus moritur. ib.
Moriturus Deianirâ docet quomo-
do, ut à marito ametur, efficiat. ib.
- Nestor. 41.
- pereuntibus fratribus, solus in-
columis servatur. 42. apud Gerenios
educabatur. ibid.
- Nervi pedum manuumque Jovis per
Typhonem disciti. 20.
- Nervi Jovis rursus agglutinati. ibid.
- Nymphæ Jovis & Themidis filiz. 117
- Nicanra

Nicandra textris, 391.

Nice, 5. 138.

Nicharchus, 328.

Nicippe, 90. 138.

Nicocreon Rex Salaminus, 474.

Nicodemas, 436.

Nicodromus, 138.

Nicostratus Menelai ex Helena filius, 203.

Nicothoe, 54.

Nilus flavius, 351.

Ninus, ibid.

Niobe, 67. primam è mortalibus Jupiter compressit. 68.

— Tantalum aut Asaonis filia. 167. 397.

— ob liberorum numerum se Lato-
næ fecunditatem esse iactat. 167.

— ad Tantalum patrem pervenit.
168.

— Jovem precata in saxum com-
mutatur. ibid.

Nireus Symzus, 309.

Nisus, 233.

— Pandionis filius Megaris regnat.
235.

— abscessis per filiam capillis perit.
236.

Nisyrus Insula, 18.

Nomades, 436.

Nomios, 413.

Nothus, 154.

Numitor, 296.

Nycteis Nyctei filia à Polydoro in
uxorem ducta. 164.

Nycteus Cithonii filius, ibid.

— se ipsum interficit. 165.

Nycteus ex Hyreo & Clonia nymphe
natus. 194.

Nyctimus junior, 188.

Nymphæ Nysam habitantes à Jove
in stellas mutatae Hyades vocantur.
159.

Nymphæ in Almos mutatae. 447.

Nysa mons, 20.

— Asiz urbs. 159.

Nysia, 315.

O.

Ocalea Mancinei filia. 77. al.
Agallia.

— Bzotiz regio, 98.

Oceanides ter millenar. 5.

Oceanus Cæli Tellurisque filius, 2.

Oemus Avis, 418.

Oculi Typhonis igne micabant. 19.

Ocypete. 6. 54. 75.

Ocypode, 54.

Ocyrhoe. ibid.

Odrysus Regio, 290.

Oechalia, 135.

Oeagrus, 290.

Oeagri filius Linus interficitur ab
Hercule. 7.

Oeax, 77.

Oebalus, 199.

Oedipus à pedum tumore sic vocatus,
168.

— suppositivus, & spurius appella-
tur. 169.

— Delphos profectus, deum ab
parentibus suis seiscitur. ibid.

— patrem occisurus, & matrem
injuris per oraclum dicitur, si in
patriam revertatur. ibid.

— in patriam redire non vult. ibid.

— Polyphontæ de via cedere non
vult. ibid.

— Polyphontem & Laium necat.
ibid.

— Thebas pervenit. ibid.

— ænigma Sphingis solvit. 171.

— regnum hui accipit & matrem
ignorans ducit. ibid.

— Oculis orbatus Thebis expellitur,
& filios non descendentes exera-
tur. 171.

— fugit cum Antigone in Colosum
Atticæ locum. ibid.

— in Ermenidum laco supplex
confedit. ibid.

— à Thebo suscipitur. 173.

— è vita migrat. ibid.

Oeme, 76.

Oeneus.

Oeneus, 29, 75, 407, 408.

— Diis omnibus, Dianâ solâ præteritâ, primitiis rerum omnium deçdit, 30.

— Penibzxm uxorem ducit, 33.

— in vincula coniectus & flagritatus, 35.

— senio confectus, ibid.

— in Peleponnesum abductus, ibid. Occiditur in Arcadia, ibid. Argos translatu in Oenoe sepelitur, ibid.

— pater Meleagri, 49.

Oeneo urbs ab Oeneo appellata, 35, 282.

— puella, 436.

Oenomaus Steropen ducit uxorem, 194.

Oenone Crebrenis amnis filia, 212.

— à Rheâ varicinandi artem edocta fuit, ibid.

— Paridem facere non vult, ibid.

— pharmaca curando Alexandro Paridi parat, ibid.

— Alexandram mortuum intelligens, laqueo vitam finit, ibid.

Oenopion, 382.

Oestribles Herculis fil. ex Hesychee, 138.

Oeta Trachiniorum mons, 137, 463.

Oerci, 388.

Oetho Neptuni filius, 352.

Ogygia, 167.

— porta Thebana, 176.

Oicleus, 49, 125.

— interficitur à Laomedonte, ibid.

— Amphiarai pater, 173.

Oileus Ajacis pater, 202.

Olea in Luco Mycenæo, 70.

— à Minervâ inventa, 222.

Olenius, 34. Olenus opp. Achaiz expugnata, 33.

Olympia, 324.

Olympici, 310.

Olympus, 26.

— Mons, 110.

Olympuse, 118.

Olythus, 248, 377.

Omphale, 52.

— Lydorum Regina, 139.

Onchaides portæ Thebanae, 176.

Onchestus Agrii filius, 34.

— lucus Neptuni, ibid.

Oneirus ab Oreste occisus, 315.

Onesippus, 138.

Opis una virginum quæ ex Hyperboris venerant, 13.

Ops Titanibus irata, gigantes à Cælo procreat, 16.

Opheltes, 46.

— Eurydices & Lycurgi filius, 175.

Oples, 234.

Opleus, 15, 188.

Opus, 109, 221.

Orax, 153.

Orchomenus, 95, 135, 453.

— Vir, 188, 422.

Orcus, 18, 330.

Oreas, 138.

Oreilochia, quæ & Iphigeneia, Achilles uxor, 456.

Orestes, 24, 315.

Oreus, 382, 444.

Orgia, 291.

Orion in Delo à Diana necatur, 12, 13.

— Neptuni ex Euryale filius, ibid.

Orithyia, 229.

— à Boreâ raptâ, 231.

Orpheus Citharœdicam exercet, 7. lapides arboresque cantu Citharæ mover, ibid.

— in domum Plutonis ad Eurydiciæ morsu serpentis sublatam, revocandam descendit, 7.

— non obtemperans Plutonis consilio, conjugem respicit, 8.

— Mytheria Bacchica invenit, 8. à Menadibus discerpitur, ibid.

— ad Pieriam sepultus esse traditur, ibid.

— Argonautas inhibet, 60.

— Oeagri filius, 49.

Orhrus-canis biceps boum Geryonis custos, 114. ex Echidna & Typhone ortus, ibid.

Orsedice, 123.

Orseis Nympha, 24.

Otygius, 442.

Orythia, 466.

Ossa

Ossa Olympo imponitur, 26. mons
Theſſalix, 310.

Otho, 252.

Othrys mons, 446.

Otus, 25.

— ſibi Dianam in conjugem dari
vult, 26.

Oupavōs quis, 1.

Ovum quod Nemefis è Jovis concu-
bitu peperit, ab Opilione in nemo-
re inventum, & Ledæ allatum, 201.

Oxyrius, 293.

Oxylus è Prologeneæ & Marte na-
tus, 27.

— Andræmonis filius, 143.

— unoculus erat, *ibid.*

Oxypterus, 223.

P.

PAcis templum, 320.

Pæan, 63.

Pæas Thaumaci filius, 49. v. Poc.

— Philoſteæ pater, 202.

Pæmon fil. Vulcani, 49.

Pæmon, 139.

Palamedes, 77, 153, 305, 325.

Palladium ſignum Ilo à Jove datum,
209.

— deſcriptum, 110.

Pallas, 5.

— armata è Jovis capite exilit, 10.

— filia Tritonis, 207.

— Minervæ vulnus illatura, *ibid.*

Pallena, 259, 272.

— Oethonis filia, 252.

Pallene, 331, 354, 355.

Pammon, 211.

Pamphylius, 144.

Pan Jovis & contumeliæ filius, 11.

Panactes, 438.

Panathenæa, 235. Celebritas Pana-
thenæorum, *ibid.*

Pancræto, 382.

Pandareus, 423, 425. Meropis filius,
470.

Pandion, 76, 218, 270, 437.

— matri ſux ſocorem habuit ux-
orem, 218.

— Procnem filiam Tereos dat ux-
orem, *ibid.*

— moritur, 219.

— Phineei è Cleopatra filius, 231.

— cum Cecrope patre regnans, per
liberos Metionis ejicitur, 229.

— Megaris regnat, 233.

Pandorus, 229.

Pandrosium, 222.

Pandrosos, *ibid.*

— Cecropis filia, 226.

Pangæum, 162.

Panope, 6, 137.

Panopeus Phocæſis, 193.

Panyafis, 15, 199, 224.

Paphus, 223.

Parce, 7.

— Agrum Gigantem conſciunt, 18.

— Typhonem frustratæ ſunt, 21.

Pardalis, 396.

Paria Nympha, 150.

Paris, 262, 274, 307, 317, 334.

Paris Alexander cognominatus, 210.

— inventos parentes agnoſcit, *ibid.*

Parnafſus, 23, 267.

Paros Inſula, 111, 235.

Parthaon, 27. *ibid.*

Parthenius mons, 191.

Parthenope Stympali filia, 139.

Parthenopæus Promachum gignit,
46.

— arcu vincit in certamine Ne-
meæo, 175.

— per Amphidicum proſtratus, *ibid.*

— bellum gerit in Thebanos, 193.

Partus Alcmænes prohibitus, 90.

Paſiphaë Solis filia, 478.

Paſiphaë, 37. conjux Minois, *ibid.*

— Solis & Perſeidis filia, 150.

— Neptuni inſtinctu taurum ada-
mar, 151.

— in vacca lignea collocata à Tau-
ro inſitur, *ibid.*

— Aſterium cognomine Minotau-
rum parit, *ibid.*

— efficiebat incantatione, ut quo-
ties alia cum Minœ marito cu-
barer, eam viperæ lethali morbo
affligerent, 230.

Tafitheæ

Paschea Nais Nympha 27.
 Patroclus Menocrii & Stenoteles filius.
 138. 202. 220.
 Pedes. 225. Menetis filia. ibid.
 Pegasus. 421.
 Pegasus equus Bellerophonis aliger,
 ex Medusa & Neptuno natus. 81.
 85.
 Pelagon. 213.
 Pelagus Sardiniz. 60.
 Pelagia Peleponnesus à Pelasgo
 dicta. 68.
 Pelasgi. 258.
 Pelagus. 68.
 — Jovis & Niobes filius. 187.
 Peleus Acaci filius. 31. 49. 213.
 Peleus. 256. 272. 330.
 — ab Astore expiatus Antigone
 filium ejus in conjugem accipit.
 215.
 — cum Aralanta certat pugna
 palæstrica. 216.
 — Tethin uxorem ducit. 217.
 — ad Eurytionem exulatum se
 confert. 215.
 — cum Eurytione in apri Calydonii
 venationem egressus, Eurytionem
 telo missio fecit. 216.
 — à Centauris comprehensus ubi
 moriendum putat. 217.
 — per Chironem servatur incolu-
 mis. ibid.
 — Antigone uxorem ducit. ibid.
 — Polydoram filiam Sperchio dat
 uxorem. ibid.
 — ferarum captarum linguas de-
 ctas in peram condit. ibid.
 — in monte Pelio obdormit. ibid.
 — Jasonis & Dioscurorum ope Iol-
 cum expugnat. 219.
 — Phœnicem ad Chironem, ut ab
 eo curetur, ducit. 220.
 — Phœnicem Dolopum regem con-
 stituit. ibid.
 Pellene. 16. 17.
 Pelias. 233.
 — à lividula faciei parte vocatus.
 40.
 — Ianonem nunquam honore ullo
 affectisse narratur. 41.

— Thessaliam incolit. 42.
 — ab Admeto curram à leone &
 dracone trahendum postulat. 46.
 — Iolci regnat post Crætheum.
 47.
 — à filiabus enecatur & elisatus.
 63.
 — reditum Argonautarum inique
 animo fert. ibid. de Aësonæ obtru-
 cando cogitat. ibid.
 — filium à matre Jasonis relictum
 perimit. ibid.
 — à filiabus concisus elisatur. 64.
 Pelides. 384.
 Pelion Ossa monti impingitur. 26.
 104. 269.
 Pelus pater Acasti. 49.
 Pellis velleris aurei Colchis in Martis
 luo è quercu suspensa. 48.
 — leonis Nemei. 99.
 Pellus. 418.
 Pelopea. 42. & 167.
 Peloponnesi. 142.
 Peloponnesus. 35. 250. 255. 375. 382.
 389.
 — Apia ab Api denominata. 62.
 — peste gravatur. 140.
 Pelops. 89.
 — Laum in Peloponneso hospizio
 accipit. 166.
 Pelor. 157.
 Pemphredo. 84.
 Pencius Hippalmi filius. 50.
 — Leiti filius. 202.
 Penelope Ulyssii elocata. 200.
 Pencus. 269.
 Penthesilea. 330.
 Pentheus Agaves & Echionis filius.
 162.
 — à Cadmo in regno subrogatur.
 163.
 — in Citheronem Mimaillonides
 exploratus se confert. 163.
 — furorem faminarum Thebanarū
 in Cithrone compefcit. 162.
 — à matre illum feram esse putante
 membratim conciditur. 163.
 Περικλῆρος navis unde dicta. 72.
 Peplum Harmoniz dat Cadmus. 157.
 Peppo.

- Pepo. 422.
 Perdix. 237.
 Percus Elati filius. 190.
 Pergama. 113.
 Periander. 377.
 Peribœa Hipponoi filia. ductur ab
 Oeneo in uxorem. 33.
 — Polybi conjux. 168.
 — Alcathei filia. 215.
 Periclymenus. 41. hic. licet in varias
 formas mutandi se à Neptune
 potestatem accepisset. 41. interfici-
 tur tamen ab Hercule. 42.
 — Nelei filius. 50.
 — filiorum Nelei fortissimus. 130.
 varias inter pugnandum formas
 induit. ibid. ab Hercule perimitur.
 130.
 — Neptuni filius. 179.
 Perieres. 24. 39. 89.
 — Menœcei auriga. 97. Clymenum
 lapis ictu vulnerat. ibid.
 — Cynoræ filius fuit. 197.
 — Aëoli filius. 199.
 Perilaus. 200.
 Perimede. 24.
 Perimedes. 140.
 Perimele. 448.
 Periphas. 75.
 Periphates Vulcani & Anticliæ
 filius.
 — Mygdoniæ rex. 151.
 Peripnous. 310.
 Perisihenes. 75.
 Peritetanes Arcas. 307.
 Pero. 41. 212.
 Persæ. 252. 314.
 Perses. 5. ibid.
 Perseus. 42. 89.
 — Phineum ejusque conjuratos in
 Saxa convertit. 87. in Seriphum
 revertitur. ibid.
 — Phorci filias adit. 84.
 — adamantina harpe à Mercurio
 accepta ad oceanum devolat. 85.
 Gorgonas dormientes deprehendit.
 ibid. Medusæ caput amputat. ibid.
 hoc in pera ponit & recedit.
 86.
 — Orci galea tectus invisibilis est.
 ibid. in Æthiopiam pervolat. ibid.
 Andromedam deperit. ibid. à ceto
 eam liberaturum promittit Ce-
 pheo, si in uxorem dare velit.
 ibid.
 — Argos properat. 88.
 — ad Teutamiz Regis certamen
 gymnicum accedit. ibid. Acrisii
 pedem disco percutit, & interficit.
 ib. extra ubern sepelitur. ibid. Tiry-
 nthem proficiscitur. Megapenthem
 invisurus. ibid.
 — Tiryntem adeptus. Midæam &
 Mycenas munivit. 89.
 Pestis in Peloponnesum universam
 grassatur. 140.
 Peleus Menœthei pater. 102.
 Petrus Scironides. 140.
 Peucetius. 187.
 — Lycaonis filius. 461.
 Phædimus. 167.
 Phædra. 150.
 Phæstus. 437.
 Phæstii. 438.
 Phæthos filius Tithoni. 223.
 Phægus. 430.
 Phælcus. 411.
 Phælias. 138.
 Phænites. 327.
 Phænasia Memphitis. 328.
 Phæntes. 75.
 Phænus Dionysi filius. 49.
 Phærax. 364.
 Phæarmacum Saturno à Metæ pro-
 pinarum. 4.
 Phæarte. 74.
 Phæsis Terræ Colchicæ flumen.
 56.
 Phæstus. 188.
 Phæyllus. 318.
 Phæaces. 61. 246.
 Phædra. 152.
 Phægeus. 184.
 — Alcæmoni pepulum & monile
 tradit. 185.
 Phæneateuses. 245.
 Phæzæ urbs Thessaliæ. 46.
 Phæzi. 300.

- Pheres. 42, 221.
 — Crethei filius. 46.
 — Admeri pater. 49.
 — Medea ex Jasone filius. 65.
 Phereus. 407.
 Pherusa. 6.
 Phiceum. 170.
 Phigius. 186.
 Philzmon. 210.
 Philzus. 432, 433.
 Philammon. 8.
 — Philonidis filius. 250.
 Philippus. 312, 316.
 Philobie Persei uxor. 376.
 Philoctetes Pantis filius. 202.
 — Serpentis ictu perit. 326. Pari-
 dem vulnerat. 350.
 Philodice Inachi filia. 197.
 Philolaus. 117, 150.
 Philomache Amphionis filia. 42.
 Philomela. 228. à Tereo vitata.
 Procne Sorori miserias significat. ib.
 sit hirundo. 229, 271.
 Philonoe Tyndarei filia per Dianam
 immortalis facta. 200.
 Philonomus Lacedaemonius. 90, 178,
 295.
 Philostephanus vates semper investis.
 313.
 Philottus. 397.
 Philyra Saturni conjux. 5.
 Philyra Nauplii uxor. 77.
 Phineus. 34.
 — Vates caecus. 53. Agenoris filius.
 53. vel Neptuni. ibid. excaecatus
 fuit à diis. quod hominibus futura
 praevideret. ibid. vel à Boea &
 Argonautis. vel à Neptuno. Filios
 per nocivam eorum inductus o-
 culorum luce privatur. ibid.
 — ab Harpyiarum injuriis liberatus.
 Argonautas docet de navigatione.
 55.
 — Beli filius. 72.
 — Cephei frater. 87, 283. Perseo
 insidiatur ob Andromedam. 87.
 primus Andromedae maritus desig-
 nat. ibid.
 — Cleopatra uxorem ducit. 231.
 — Idzam ducit uxorem. ibid.
 — filios oculis privat. ibid. Lycas-
 mis filius. 188.
 Phitres. 289.
 Phlegra. 128.
 Phlegrei Campi. 16.
 Phlegyas Maris & Chryse Boeotidis
 filius. 165, 197.
 Phobius. 371.
 Phocis. 228.
 Phocus Aeci filius. 214, 472.
 Phocus in certaminibus praestabat a-
 liis. 214.
 Phoebe filia Coeli & Tellure. 2.
 — Philodices filia. 197.
 Phoenice. 148.
 Phoenissa. 75.
 Phoenix in Phoenicem se convertit. 148.
 — Andromedam rapit. 283.
 — Amyntoris filius. 220.
 — per Amyntorem oculorum luce
 privatur. ibid.
 Pholoë. 104, 105.
 Pholus Centaurus Sileni & Melix
 Nymphae filius. ibid.
 Phoroneus oracula edit. 321.
 Phoreus. 6, 84.
 Phorbas. 306.
 Phorbus. 27.
 Phorcysades. 6.
 Phorcys filius Ponti. 6.
 Phoroneus Aegialei posuit. 67. ex
 Laodice nympha Apin & Nioben
 procreat. ibid.
 — Inachi filius. ibid.
 Phryasimus. 229.
 Phryxus Nephelae ex Athamante
 filius. 35.
 — Iovi immolandum ad aram con-
 stituitur. 36. liberatur per Nephelae
 matrem. ibid.
 — in Colchoi penetrat. 37.
 — Argi pater. 50.
 Phrontis. 37.
 Phryges. 244.
 Phrygia. 161, 206.
 Phrygius. 392.
 Phthia. 27, 31, 215, 167.
 Phthiotis. 267.

Phthius,

- Phthius, 133.
 Phylace, 44.
 Phylacus, 39.
 Phylas rex Ephyræ præfectus, 137.
 — Antiochi filius, 143.
 Phyleus Megetis filius, 202. Augeæ fil. 106.
 — ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, 106. Du-lichium commigrat, 107.
 Phyllus, 427. ejus monumentum, 430
 Phyllus, 188.
 Pitonius Apolloniates, 270.
 Pieris, 421, 243.
 Pirithous, 317.
 Pisidice, 383.
 Placia Arrei filia, 208.
 Platenses, 169.
 Platanus Xerxis, 314.
 Platon, 188.
 Plestrum primò per Mercurium fuit inventum, 195.
 Pleiades, 193.
 Pleione, ibid. Oceani filia, ibid.
 Plesære, 6.
 Plesirrhous, 314.
 Pleuron, 27.
 Flexippus, 28.
 — Phinei è Cleopatra filius, 231.
 Plisthenes Aëropen uxorem ducit, 153
 Pluto à Saturno devoratur, 3.
 — à Cyclopius galea donatus, 4.
 — rex inferorum fir, 5.
 — potestatem facit Orpheo conjugis ex inferis domum reducendæ, 8.
 — rapit Proserpinam, 13.
 — Proserpinæ granum mali Punici dat edendum, 15.
 — Pyliis contra Herculem opem ferens ab eo vulneratur, 130.
 Pieris, 194.
 Pierus Magnetis filius, 8.
 — Veneri Adonidis amorem exprobrat, ibid.
 Pione, 6.
 Piranthus, 68.
 Piren, 69, 80.
 Pirene, 74.
 Pirithous Ixionis filius, 31.
 — nuptias Proserpinæ poscit, 122.
 — Polypætz pater, 202.
 Pisander, 34.
 Pisidice, 24, 42. ibid.
 Pisistratus, ibid.
 Pifus, 197.
 Pirtheus Pelopis filius, 234.
 Pityocampes Sinis à pinis curvandis nominatus, 239.
 Pocula Medæ, 62.
 Poculum aureum Herculi à Sole donatum, 115.
 Podalirius Æsculapii filius, 202.
 Podarce, 75.
 Podarces Hesiones frater, 127, 208.
 Priamus vocatus, 128.
 Polichus, 188.
 Polis, 278, 295.
 Polites, 211.
 Pollux, 30, 201.
 — filius Jovis, 49, 197.
 — Amycum in pugilatu interficit, 53
 — genus pugnandi cesticum exercet, 203.
 — Lynceum occidit, 204.
 — per Jovem in Cælum evehitur, 205
 — Castore mortuo immortalitatem renuit, ibid.
 Polys Sarpedonis frater, 113.
 Polybores per maris fluctus in Insulam Cò pervenit, 18.
 Polybus Corinthiorum rex, 168.
 Polycaste, 42.
 Polytor, 75.
 Polycles, 363.
 Polycrite, 361.
 Polydamas, 313.
 Polydestes, 39.
 Polydestes iunioris Dictyis frater, 83. Seriphi rex, ibid. Danaes amore corripitur, ibid.
 Polydora Pelei ex Antigone fil. 216.
 Polydorus filius Cadmi unicus, 158.
 — Thebanorum rex, 164.
 — Nycteidem uxo em ducit, ibid.
 Polygonus Protei filius, 112.
 Polyidus Cærani fil. 154. draconè ad cadaver Glauci accidenz occidit, ib. herbà illà, quâ draco alium draconè vivificaverat, Glaucum è mortuis revocat, 155. D — Colo-

- colorem bovis, rubi
 fructui assimilatur, *ibid.*
 — per Mineem non prius dimittitur, quàm Glaucum filium etiam vaticinandi artem docuerit, *ibid.*
 — coactus docet, *ibid.*
 Polylaus, 138.
 Polymede Autolyce filia, 47.
 Polymedon, 211.
 Polymela, 347.
 Polymelus, 211.
 Polymnia, 71.
 Polynices, 171.
 Polynices Thebis fugatus monile & pepulum exportans Argos adit, 172.
 — Argiam capit uxorem, 173.
 — ad Iphin Alestoris filium contendit, *ibid.*
 — vincit lucta in certamine Nemæo, 176.
 polynoe, 6.
 Polypemon, 238.
 Polyphemus, 423.
 Polyphemus Elari filius, 50.
 — Hylam à latronibus abripuit, eos ense nudato persequitur, 52.
 Polyphontes Heraclidarum genere ortus, 145.
 — Laïi præco, 169.
 — Oedipo ut sibi de via cedat, imperat, 169.
 — equorum Oedipi jugalium alterum interficit, *ibid.*
 Polypœtes, 27.
 Polypœtes Pirithoi filius, 202.
 Polytæchnus, 423.
 Polyxena, 210.
 Polyxenus Eliensium Rex, 91.
 — Agasthegi filius, 202.
 Polyxo, 75.
 — Antiope mater, 194.
 Polyzelus Cyrenæus, 314.
 Pompeius Magnus, 327.
 Pontus, 6.
 Porphyrio in Herculem & Junonem imperum facit, 17.
 — à Jove & Hercule sagittis transfigitur, 17.
 — gigantum præcipuus, 16.
 Portæ Thebarum septem, 176.
 Portheus Martis filius, 181, 407.
 Potamon, 75.
 Proetides portæ Thebarum, 176.
 Proetus, 77.
 — per Acrisium fratrem Argis exastus in Lyciam ad Iobaten se confert, *ibid.*
 — Amphianactis filiam ducit, 78.
 — imperat Tirynthe, 78.
 — è Sthenobza Lysipem procreat, 78, 190.
 — curatori filiarum furentium agere assentitur, 79.
 — scribit ad Iobaten ut Bellerophonem occidi curet, 80.
 — vitiat Danaen, 83.
 Praxithea, 138.
 — Phraſimi & Diogenes filia, 229.
 Priamus, 128, 248, 274.
 Priami filii, 210.
 Priamus Arisben Hyntaco dat uxorem, 209.
 Prion, 423.
 Procella ignis magna ex ore Typhonis efferebat, 19.
 Procles, 142, 144.
 Procne, 228.
 — Tereo datur axor, *ibid.*
 — fit lusciniæ, 229.
 Proctis Erasthei filia, 38, 229.
 — Cephalus axor, 229.
 — in adulterio per Cephalum martium deprehensa ad Minoem confugit, *ibid.*
 — cum Preleonte concumbit, *ibid.*
 — radice Circea sumpta, incantatione Pasiphaës ladi non poterat, 230.
 — conjugem Minois verita Athenas proficiſcitur, *ibid.*
 — in gratiam Cephalus redit, *ibid.*
 — studiosissima venationis, *ibid.*
 — in venatione per jaculum Cephalus mariti inevitabile percussa moritur, *ibid.*
 Proles ænea Jovis consilio sublata, 22.
 Promachus

Fromachus cum Epigono in bello contra Thebanos militat. 46.
 — **Parthenopai filius**. 182.
Promedon Naxius. 380.
Prometheus. 5.
 — ex aqua & terra formatis hominibus ignem, quem Jovi in ferula furatus est, impertitur. 21.
 — loco Chironis immortalitatem adipiscitur. 105.
 — **Herculem** monet, ne ad Hesperidum mala proficiscatur ipse, sed **Atlanti** ad Coelum sustinendum succedens eum pro se mittat. 120.
 — **Vaticinatur** natum è **Tethide** filium Coelo dominaturum. 218.
Pronax. 46.
Pronoe Nais. 255.
Pronoe Phorbi filia. 27.
Pronous Phegei filius. 186.
Propontis. 55.
Proserpina Jovis è Styge filia. 7.
 — per **Plutonem** rapta. 13.
 — **Adonin** conspectum reddere non vult. 224.
Protefilaus Iphicli filius. 202.
Proteus. 113. ex **Neptuno** procreatus. *ibid.*
 — **Egyptiorum Rex**, **Dionysium** primus omnium hospitio excipit. 161.
Protheus. 74.
Proto. 6.
Protogenea Deucalionis filia. 255.
Protomedusa. 6.
Prothous. 34.
Psalacantha herba Egyptia. 312.
Psamathe. 6.
 — **Crotopi filia**. 258.
 — **Nerei filia** in fontem mutata. 213.
Psophidii, Alcemonis filios, (Phegei & uxoris ejus occisores) **Tegeam** usque persequuntur. 186.
 — per **Tegeenses** & **Argivos** fugantur. *ibid.*
Psophis. 104.
Pteleon. 229.
Ptericlaus ex Taphio natus. 89. hic

per **Neptunum** fit immortalis. 89.
 90.
 — **Taphum** capere nequit. 93.
 — moritur. *ibid.*
Protemzi canis. 312.
Pteous. 38.
Puer Thebanus singulis mensibus vulpi agros Thebanos vastanti apponi solitus. 93.
Pueri Athenienses septem quotannis mittuntur **Minotauro** devorandi. 238.
Pygmzi. 336.
Pygmalion Cypriorum Rex. 223.
Pyla. 223.
Pylaon. 41.
Pylarge. 76.
Pylas patrum Biantem occidit. 233.
 — **traducto** in **Peleponnesum** populo **Pylum** condit. *ibid.*
Pyleus Euryionem nolens jaculo confodit. 31.
Pylii de bobus abactis per Apollinem examinati. 194.
Pylius. 121.
Pylus. 27. 233.
 — **Urbs à Neleo condita**. 41.
 — per **Herculem** expugnatur. 130.
Pyramus amnis. 148.
Pyrene. 117.
Pyrippe. 138.
Pyrius Achilles. 335.
Pyrrha Epimethei & Pandoræ filia. 22. hæc omnium prima fuit à diis plasmata. *ibid.*
Pyrrha dictus Achilles apud **Lycomedem**. 307.
Pyrrhus Achilles ex Deidamia filius.
 — **Neoptolemus** est nominatus. 229.
Pyrrhus Epirotarum rex. 387.
Pythagoras. 330.
Pythia Alcidi dat nomen **Herculis**. 99. **Tirynthe** habitaturum prædicat. *ibid.* **Eurysteo** annos duodecim servitutum, totidemque labores imperatos confecturum. *ibid.* tandem immortalitate donatum. *ibid.*
 D 2

- per Temenum reprehensa, 142.
Pythius, 327. 405.
Pytho serpens templi Delphici custos, 11.
 — per Apollinam perimitur, *ibid.*
Pytholaus, 300.

Q

QUinquaginta remis *πενήκιστο-*
πος navis, 71.

R

- R**Adix Circea, 230.
 Reges Persarum undè originem habeant, 89.
 Reges Græciæ Helenam petitori Spartam adveniunt, 208.
 Regia Hippocoontis, 130. spectatur ab Hercule, *ibid.*
 Regnum cæli Jovi obtingit, 4.
 Remus, 319.
 Rhadamanthus Jovis fil. 98. post Amphitryonis eadem Alcmenen ducit, *ib.* Ocaleam habitatū concedit, *ib.*
 — leges condit, 149.
 — legibus à se conditis Insulanis imperat, *ibid.*
 — ex fuga in Bœotiam contendit, 149
 — Alcmenen uxorem ducit, 150.
 — vita functus iudex animarum apud inferos constituitur, *ibid.*
 Rhea filia Cæli è Tellure, 2.
 — Saturni soror, ab eodem in uxorem ducitur, 3.
 — Jovem in utero ferens in Cretam proficiscitur, *ibid.*
 — involutum fasciis lapidem Saturno dat devorandum, *ibid.*
 — varicinandi perita fuit, 212.
 Reginus, 248. 249.
 Rhegium, 400. 401. 402.
 Rhæius bello Trojano per Diomedem obruncatus, 9.
 — Euripes & Strymonis filius, *ibid.*

- Rhœcus ab Atalanta interficitur, 192.
 Rhexenor, 234.
 Rhode, 13. *ibid.*
 Rhodia, 74.
 Rhodiorum portus, 119.
 Rhodis, 295. 296.
 Rhododaphne, 315.
 Rhodope Amissemæ, 338.
 Rhodus, 141.
 Rhœus filius Staphyli, 345.
 Roma, 298.
 Romani unde, 294.
 Romulus, 296.
 Ropalus Herculis filius, 313.
 Rubra si peregrinetur nullis se viribus tueri potest, 145.
 Ryndacus, 286.

S

- S**Acridorum Minervæ & Neptuni, 229.
 Sacra Cereris, 121.
 Sagitta Herculis, 105.
 Salamin filia Asopi, 215.
 Salamis, 472.
 Salmoneus, 24.
 — ubi habitasset circa Thessaliam, in Elidem reversus urbem condit, 99. contumeliosus suapte ingenio, *ibid.* adæquat se Jovi, *ibid.* pœnas impietatis hujus luit, *ibid.*
 Salmysæ urbs Thraciæ, 53.
 Samothrace Insula, 260. 205.
 Sandalium, 319.
 Sandoxus Astynoi filius, 223.
 — è Syria in Ciliciam profectus Celerem condit, *ibid.*
 Sangarius fluvijs, 209.
 Sanguis Nessi philtum, 136.
 Sao, 6.
 Serapis, 68.
 Sardes, 386.
 Sardinia, 60.
 — Insula, 133.
 Sardiurum Arx, 385. 458.
 Sarpedon Neptuni filius, Poltyis frater,

- ter, homo contumeliosus ab Hercule perimitur, 113.
 — Jovis ex Europa filius, 148. v. 460.
 — Jovis ex Laodamia Bellerophon-
 tz filia, potius quàm ex Europa,
 filius, 148.
 — Cilicii adversum Lycios bellum
 gerenti opitulatur, 149.
 — ex Lyciæ parte sibi regnum com-
 paravit, ibid.
 — vitam ad tres ætates per Jovem
 consequitur, ibid.
 — Atymnium amat indeque in se-
 ditionem cadit, ibid.
 • Saturnus filius Cœli novissimus è
 Tellure uxore, 2.
 — defecta Cœli genitalia in pelagus
 defecit, ibid.
 — in locum patris Cœli è regno ex-
 pulsi sufficitur, ibid.
 — Titanas fratres compeditos in
 Tartarum demittit, ibid.
 — Rheam sororem sibi in matri-
 monium copulat, 3.
 — liberos suos devorat, ibid.
 — vi pharmaci per Metin propinati
 cum lapidem devoratum, tum fi-
 lios alios antea deglutitos evo-
 mit, ibid.
 Satyrus ab Amydone Danaï filia te-
 lo percussus expergit, 73. miro
 puellæ incedæ capitur desiderio,
 ibid. at Neptuni interventu in
 fugam se dare cogitur, ibid.
 Saxa errantia, 60.
 Scæa Danaï filia, 74.
 Scæus, 200.
 Seamander fluvius, 105.
 Scellis, 382.
 Schedias Epistrophî filius, 202.
 Scheria Insula, 248.
 Scione, 254.
 Schæneus Atalantz pater, 49.
 Schæneus Autonoi filius, 417.
 Scylla, 60.
 — Nisi fil. Minois amore flagrat, 236
 Scyrius, 233.
 Scyros insula, 220.
 Scythæ, 250, 310.
 Scythia, 70.
 Seis, 27.
 Seleucus Nicatoris filius, 326.
 Semele filia Cadmi, 158.
 — metu exterrata partum semestris
 ejicit, ibid.
 — ab Actæone in uxorem petita, 160
 Semiramis, 251.
 Seriphus, 39.
 Seriphus Insula, 83.
 Sicania, 264.
 Sicilia, 280, 288, 347, 393, 450.
 Siculum mare, 347.
 Siculus, 265, 289.
 Sicyon, 80.
 Side uxor Orionis, 12.
 Sigeum, 36.
 Silenus, 243, 336.
 Simois, 206.
 Simulacrum Junonis per Procti filias
 contemptum, 78.
 Sinis Polypemonis & Sylex filius,
 238.
 — Corinthiorum Isthmum insidet,
 238.
 — viatores ad arbores flectendas
 compellebat invitos, ibid.
 — per Theæum è medio sublatus,
 239.
 Sinus Ionius ab Ione vocatus, 70.
 Siproetes Cretensis, 438.
 Sipylus, 167, 168.
 Sirenes ex Melpomene & Acheloo
 natæ, 9. Centauricidæ, 325, 330.
 interficiunt Telemachum, 335.
 Sireas è Sterope & Acheloo ortæ,
 29.
 Sirenes, 60.
 Sisyphidæ, 266, 411.
 Sisyphus, 24, 213.
 — Æoli filius, 38.
 — apud inferos saxo volutando
 cruciatur, ibid.
 — ducit Meropen, 193.
 Sithon, 354.
 Sithonii, 272.
 Sithonia, 248.
 Sithonius puer, Orpheus, 367.
 D 3 Smicrus

- Smicrus Democli Delphi filius. 272.
 Smyrna. 456.
 Socleus. 188.
 Sol. 5.
 — Herculem poculo aureo donat. 115.
 Sol cum Circe gigantem interfecit. 321.
 Solymi. 82.
 Sophoclis mors. 305.
 Sores Pandrosi cistam, in qua Erechthonius tegebatur, retegunt. 226.
 Sortes iacta in situlam aquæ plenam. 144.
 Spargapiza Darium educavit. 316.
 Sparra. 278.
 Spartani. 248. 386.
 Sparte-filia Euroæ. 196.
 Spartus. 161.
 Sperchius flumen. 217.
 Sphinx per Junonem Thebanis immissa. 170.
 — ex Echidna & Typhone orta. ibid.
 — ab adjunctis ipsius descripta. ibid.
 — ænigmati per musas instructa in monte Phiceo confedit. ibid.
 — ex omnibus ænigma propositum solvere nescientibus, abreptum unum devorat. ibid.
 — se ex arce quadam præcipitem dat. 171.
 Spio. 6.
 Spiz viperarum in cruribus Typhonis erant. 19.
 — Staphylus Dionysi filius. 49.
 Statua Cereri per Ionem posita. 71.
 Stenyrus. 142.
 Sternops. 34.
 Sterope. 27.
 — Cephei filia. 131.
 — conjux sit Oenomai. 194.
 — Acasti filia. 216.
 Steropes unus fuit è Cyclopihus, filius Cœli & Telluris. 1.
 Stesichorus Himerzus poeta. 287.
 exæcatus. 321.
 Sthenele. 73.
 Sthenele Acasti filia. 220.
 Sthenelus. 75.
 — Amphitryonem ex tota Argivorum terra ejicit. 92. Mycenarum & Tirynthis ditione potitur. ibid.
 Mideam Pelopis filiis commendat. ibid.
 — Capanei filius. 182. 202.
 Stheno. 85.
 Sthenobza. 78. Bellerophonem de concubitu interpellat, & accusat. 80.
 — Præto nubit. 190. Antæa dicta. ibid.
 Stichius Ætolus. 335.
 Straticus. 42.
 Stratobares. 90.
 Stratonice. 27.
 Strongyle quæ & Naxos. 382.
 Strophades Insulæ. 55.
 Strymno Scamandri filia. 208.
 Strymon Thracum Rex. 348.
 — flumen navigabile innavigabile sit per Herculem. 116.
 Styx. 5.
 Stygne. 75.
 Symphalis palus descripta. 108.
 Symphalus Arcadiæ urbs. ibid.
 Symphalus Arcadum Rex. 214.
 — Elati è Laodice filius. 190.
 Sybaris. 420.
 Syleus per Aulidem iter facientes terram fodere compellit. 125. interficitur ab Hercule. 125. 207. 256.
 Sylea Corinthi filia. 238.
 Symplegades. 55.
 — immobiles factæ. 56.
 Syria. 165.

T.

TAbula vocalis. 49.

Tænarus. 129.

Talus Biantis & Peronis filius. 45.

Cretæ custos. 62. Argonautas repellit. *ibid.*

Talus Perdici fil. 237. ferram invenit à Dædal'o per invidiam occisus. *ibid.*

Tanais. 354.

Tantalus. 470.

Taphus. 89. Taphius Neptuni fil. *ibid.*

Taphii. 91.

Tartarus locus est in inferno tenebrosissimus. 2.

— à terra tantum distat. quantum cælum. *ibid.*

Tartessus. 114.

Tauri xripedes. 57.

Taurica. 258.

Taurömenium. 280.

Taurus mons. 218.

Taurus Nelei filius. 41.

Taurus Cretensis. 108.

— Marathonius. 235.

Taygete. 194.

Tebus. 200.

Tegæa. 185.

Tegyus Thraciæ Rex. 232.

Telamon Aëci filius. 31.

— prior quàm Hercules in urbem Trojam intrat. 127. igitur ab eo, quod meliorem se omnibus præstaret, ense stricto invaditur. *ibid.* proximos lapides colligens, & in quem finem id faceret per Herculem rogatus, responderet aram se Herculi Callinico extructurum. *ib.* laudatur ab Hercule. *ibid.* Laomedontis filiam uxorem accipit Hesione. *ibid.*

— procreat Teucrum ex Hesione. *ibid.*

— Aiacis & Teuceri pater. 202.

— Aëci filius. 213.

— amicus Pelei, non frater fuit. *ibid.*

— Thoco fratri disco caput ferit, & occidit. 214.

— occisum, adjutore Peleo, in Sylva occidit. *ibid.*

— ad Cychreum in Salaminem exulatum vadit. 215.

— Peribocam uxorem ducit. *ibid.*

Telchis. 68.

Teleboz. 89.

Telegonus imperii Aegyptiaci administrator 71.

— Protei filius. 118.

Teleon Butz pater. 49.

Telephassa conjux Agenoris. 147.

— Agenoris liberis ad quærendam Europam adjungit se. *ibid.*

— penetrat in Thraciam cum Cadmo. 148.

Telephus. 35.

— à cerva appellatus. 191.

Teles. 138.

Telephilla. 167.

Telefinus. 120.

Telestas. 211.

Teleus. 369.

Teleutagoras. 138.

Tellis. 326.

Tellus uxor fuit Cæli. 1.

— Jovi victoriam contra patrem Saturnum vaticinatur. 4.

Telum Herculis Chironis genu infligitur. 105.

Temenus ob occisum varem quandam ad exilium decennale damnatur. 142.

— milium copias legit. *ibid.*

— sortes jactat in stulam aquæ plenam. 144.

— Phegi filius. 161.

Teneus. 170.

Tennes. 268.

Tenus Insula. 231.

Templum ~~pro~~ Palladio per Ilium constructum. 208.

Terambus Euseiri filius. 446. 447.

Tetrapolis Attica. 267.

Tereina Strymonis filia. 444.

Tereus Martis filius, 228.

— Philomelam & Procnem fugientes persequitur, ibid.

— in upupam mutatur, ibid.

Teridæ, 203.

Termera, 420.

Terpsichore, 7.

Terpsistratea, 138.

Terra indignè fert filiorum, per Coelum maritum in Tartarum dejectorum, interitum, 2.

— Titanas incitat ut patrem Coelum dolo aggrediantur, ibid.

— Saturno filio falcem adamantinam suppeditat, ibid.

— Tartaro admitta, 18. annonam negat, 36.

— Jovis dexteram contractu suo demulcens, iram compefcit, 183.

Tethys filia Coeli è Tellure, 2.

Tettigida Myrthenza, 337.

Teucer, 261, 474.

Teucer Telamonis ex Hefione filius, 227.

— Telamonis filius, 202.

— Scamandri & Idææ filius, 205.

— moritur, ibid.

Teucris à Teucro vocati, ibid.

Teumessus, 479.

Teutamias Larissorum rex, 88. in patris honorem certamen gymnicum edit, ibid.

Teuthras Myforum Dynastes, 191.

Thalia, 7.

Thalpius Euryti filius, 202.

Thamiris Philammonis & Argiopes nymphæ filius, 8. Thrax, 394.

— cum formâ corporis tum fidibus præstans vir, ibid.

— musas cantu provocat, ib.

Thanace Megeffari filia, 223.

Thargelia, 362.

Thafus Infula, 113. à Thafio, Cadmi filio, 149 278.

— Androgei filii habitanda per Herculem datur, 113.

— Neptuni filius adjungit se Europam quærentibus, 147.

— Thafum urbem de suo no-

mine appellatam inhabitat, 149 278.

Thaumas pater Poeantis, 49.

Thaumas, 6.

Theano, 75.

Thebz, 57.

— urbs undè dicta, 166.

— clade non mediocri afficitur, 170.

Thebais poema, 33.

Thebani Ergio vestigales, 97.

— Tydeo Aruunt infidias, 176.

— ad moenia confugiunt, 183.

— diu multumq; vagati Hefiziam urbem à se conditam incolunt, ibid.

Thebe Alexandri Tyranni uxor, 300.

Theias Beti fil, 466.

Thelxios, 68.

Themis filia Coeli è Tellure, 2.

— oracula dat Delphis, 207.

— Ili filia, 11.

Themiscyra, 111.

Themisto Hypfeis filia, 38.

Themistocles, 315.

Theoclus, 259.

Theonoe, 250.

Theophrastus, 315.

Thera, 167.

Theragrus, 369.

Thereus, 315.

Therimachus, 98, 139.

Thermodon, 56.

Thermopyla, 331.

Thermus finis, 293.

Thermydræ Rhodiorum portus, 119.

Therfander Polynicis filius, 182.

Therfippus Agrii filius, 35.

Theseus Aegi filius, 30. ex Aethra, 238.

— apud inferos ab Hercule confectus, 112.

— Helenam rapit & Athenas eam abducit, 201.

— clavam ferream gestare folius, 238.

Thesmophoria, 14, 358.
Thespiz, 96.
Thespiades, 139.
Thespius adoptivus Pylæ filius, 121.
Thesproti, 184.
Thesprotus, 187.
Thessalia, 256, 286, 364.
Thessalus bos lignivorus Cerambix, 448.
Thessalus, 139.
Thestius, Iphicli pater, 50.
 — **Ætolus**, 200.
Thetis, 287.
Thetis, 6. **Nerei fil.** 162. **Vulcanum servat**, 9. **filium ex se natum Patre præstantiorem fore prævidit**, 218.
Thetidis preces, 330. **alas Achilli dat**, 331. **nuptiæ**, 218, 332. **cum Medea contendit de formâ**, 323. **Argo navem per Cyaneas petras ducit**, 60. **Monente Junone abstinet à Jovis concubitu**, 218. **formam variat**, *ibid.* **Achillem immortalem facere vult**, 219. **bello Trojano periturum metuit**, 220. **occultat in Scyro**, *ibid.*
Thia, 2, 5.
Thiodamas, 134.
Thoas Hypsipyles pater, 50.
 — **per filiam Hypsipylum servatur**, 50.
 — **Borysthenis filius**, 456.
 — **Assyriorum rex**, 224.
 — **cum Myrrha filia per menses duodecim concumbit infelix**, *ibid.*
 — **Myrrham stricto ense persequitur**, *eam interfecit*, *ibid.*
Thoon gigas à Parci confectus, 18.
Thoricus, 93. **Atticæ locus**, *ibid.*
Thracæ, 355.
Thracæ per Herculem in Thaso expugnati, 113.
Thracia, 162.
Thracia Martis filia, 444.
Thrasymedes, 42.
Thrasius campus, 222.
Thraupipes, 137.

Thylæ Siculæ, 324.
Thymætes, 282.
Thyone, 164.
Thyreus, 29.
Thyria Amphinomi filia, 427, 429.
Tibiz per Marfyan inventæ, 11. **per Minervam fuerunt abjectæ**, *ibid.*
Tiberius Cæsar, 329.
Tigæus, Herculis filius, 138.
Tigris amnis, 54. **nominatur Harpya ab unâ Harpyiarum**, *ibid.*
Tilphusius fons, 183.
Timandra, 200.
Timon Ægyptius, 320.
Tiphys moritur, 56.
Tiphysæ, 138.
Tirefias vates Thebanus, 177. **longævus**, 178.
 — **formam mutat septies**, 306. **Angues necat**, 438.
 — **Eueris & Chariclonis filius**, 177.
 — **oculis captus**, *ibid.*
 — **Thebanis futura prædicit**, 178.
 — **repentinâ morte perit**, 183.
Tiryns, 78.
Tisamenus Orestis filius, 141. **Peleponnesiorum Rex**, 143.
 — **occiditur**, 144.
Tisiphone filia Cœli fuit, 2.
 — **forma præstantissima per Creontis conjugem divenditur**, 187.
Tisiphoneus, 300.
Titanes, 188.
 — **appellati fuerunt filii quidam Cœli & Tellure procreati**, 2.
 — **omnes in patrem excepto Oceano imperum faciunt**, *ibid.*
 — **in vincula confecti, & in Tartarum detrufi Centimanis dantur custodiendi**, 1.
 — **à filiis Temeni ad Temenum occidendum conducuntur**, 145.
Titanides Cloci & Telluris filiz, 2.
Tithonus, 209.
 — **in Æthiopiam ab aurorâ abducitur**, *ibid.*

- Tironychus (Tynnichus). Chalcidius Poeta. 326.
 Tityrus Etolus. 320.
 Tityus Jovis ex Elara filius. 11.
 — magnitudinis inausitate fuit. xi.
 — Latonam conspicatus abripit. ibid.
 — etiam mortuus cruciatur. 11.
 Tityus Alexandro insidiatur. 326.
 Tlepolemus. 133. 139.
 — Licymnium occidit quidem, sed non sponte. 141.
 — exul magna cum manu Rhodum venit. 141.
 Tomi. 59.
 Torgus coloniam deducit. 411.
 Torone. 113.
 Toxus. 29.
 Toxicratea. 139.
 Trachin. 133. 135.
 Trachion Carystius. 325.
 Tragasia. 366.
 Traiectus Thracius unde nominatur. 70.
 Trambelus. 390. 391.
 Trapezita Tauromenitanus vaseri 281.
 Trapezus. 188.
 Triballus. 444.
 Tridens Neptuno per Cyclopes donatur. 4.
 Trimilis Lycia dicta. 469.
 Trioculus. 143.
 Triops. 25.
 Tripodiscium urbs. 259.
 Triptolemus Metaniræ natorum maximus. 15.
 Tripus Delphicus Delphis per Herculem avectus. 125.
 Triticum suasu Inonis per mulieres costum. 36.
 Triton amnis. 10. 13.
 Troades. 377.
 Trœzen. 126. 395.
 Troja peste affligitur per Apollinem. 112. ceto per Neptunum. ibid.
 — à Troe nuncupata. 206.
 Trojæ mala. 254. obsidio. 274. excidium. 347. 249. 377.
 — ab Hercule capta. 209.
 — bello impetita. 212.
 Troilus. 211.
 Tros. 206. Eriſthonii filius. 253.
 Tudus Candaulæ uxor acutissimi visus. 325.
 Tumulus Ares. 207.
 Tumulus Gerasti Cyclopis. 236.
 Tydens. 34.
 — adversus Thebas in bellum proficiscitur. ibid.
 — à Menalippo vulneratus occumbit. ibid. & 179.
 — Oenei filius. 172.
 — Deipylea uxorem accipit. 173.
 — castibus vincit in certamine Nemezo. 175.
 — Eteoclis orator. 176.
 — cerebrum Menalippi absorbet. 180.
 — Diomedis pater. 202.
 Tyndareus. 197.
 — Oebali & Batez filius. 199.
 — Theſtii filiam Ledam ducit uxorem. 200.
 — metuit ne si uni è procis multis Helena despondeatur, seditio moveatur per alios. 202.
 — procos Helenæ eo adigir, ut jurent seditionem se non moturos. 203.
 — Menelaum filiz suæ sponsum declarat. ibid.
 — Menelao regnum tradit. 205.
 Typhon humana ferinaque natura nascitur è terra in Sicilia. 18. hic corporis vastitate & robore cæteris, quos terra genuerat, omnibus antecellebat. ibid.
 — lapides in Cœlum candentes jaculatus, cum sibilo boarūque magno ferebatur. 19. 456. 457.
 — Spirarum volumine Jovem circumplectitur & derinet. 20.
 — matura mitiāque poma gustat. 21.
 — in Thraciam contendit. ibid.
 Typhis Hagnii filius. 49.
 Tyamus. 90.

Tyrens. 29.
 Tyria mulier uxor Egypti. 75.
 Tyrimma. 348.
 Tyro Salmonei filia. 40. 42.
 — geminos parit & exponit. *ibid.*
 Tyrrheni. 163.
 Tyrrhenia. 321. 325. 335.
 Tyrrhenum mare. 347.
 Tyrsenia. 325.

V.

Vates quidam magus existima-
 tus, 142. interfectus. 143.
 Udzus. 157.
 — unus è Spartorum genere. 177.
 Vena Tali à collo ejus ad calcem
 pertingens. 62.
 Venatio apri Calydonii. 126.
 Venti nati sunt ex Aurora & Astræo.
 5. 317. 319. 334.
 Venus ex Dione Jovis filia. 7.
 Venus Nessim contra Herculem dolis
 instruit. 309. ei dies festus. 315.
 ejus Scyphus. 332. Pani Echus
 amorem injicit. 333. cum aliis
 Deabus contendit. 334. cum Mer-
 curio. 335.
 — Mascula per quem primum in-
 cepta. 8.
 — Auroram ardore perpetuo cru-
 ciat. 13.
 — à mulieribus Lemniis nihili facta.
 50.
 — Buten ad Eilybæum relegat. 60.
 — cum Anchise concreditur &
 Æneam gignit. 206.
 — Adonin clam diis in arca ocul-
 tatum ante Proserpinam constitu-
 it. 224.
 Vespasianus Imperator. 320.
 Vesta. 381. v. 35.
 Victoria Jovis contra Saturnum pa-
 rtem certâ conditione per Tellu-
 rem prædicta. 4.
 Viperæ in cruribus Typhonis sibilum
 ingentem excitabant. 19.

Virga aurea per Apollinem Mercurio
 pro fistulâ data. 196.
 Virgines Athenienses septem Mino-
 tauro quorannis mittuntur devo-
 randæ. 238.
 Viri Lemnii ancillæ à Thracia abdu-
 ctas subigunt. 50.
 — è terra ex dentibus satis orti
 profiliunt. 58.
 — armati è dentibus draconis per
 Cadmum satis oriuntur. 156. Hi
 mutuis vulneribus sese faciunt.
 157.
 Virus graveolentiz terribissimum mu-
 lieribus Lemniis per Venerem in-
 jectum. 50.
 Visum Hecubæ Priamo per eam re-
 citatum. 210.
 Ulysses Lacræ filius. Helenæ procus.
 202.
 — Palladium aufert, tibia vincit.
 335. ejus errores. 322. 347. 348.
 — instruit Tyndareum de procis
 Helenæ sic obligandis, ne si uni
 despondeatur seditionem moveant
 alii. 203.
 — Tyndareo promittit opem contra
 procos Helenæ seditionem motu-
 ros. *ibid.*
 — Achillem apud Lycomedem
 quaesitum invenit. 210.
 Voluptas in coeundo nam virorum
 æa mulierum major sit. 178.
 Urania. 7.
 Vulcanus è Cœlo præcipitatus. 9.
 — in Lemno per Thetidem serva-
 tus. *ibid.* 43. 332.
 — Peleum ense donat. 217.
 — Minervam stuprare cupit. 226.
 — in femur Minervæ semen effun-
 dit. 226.
 Vulpes agros devastans. 91.
 — animal dolosum. 145.
 Vultur occulta revelat, & furura
 prædicit. 44.
 Vultures cor Tityi apud inferos
 depascere non desistunt. 11.
 Vulturius Apollo. 277.

X.

- X** Anhippe Dori filia, 27.
 Xanthippus, 34.
 Xanthus, 138.
 Xanthius pater Leucippi, 352.
 Xanthus equus Peleo per Neptunum
 donatus, 218.
 — Bœotia Rex, 282.
 — fluvius, 321, 468, 469.
 — Samius, 361. Termerensis, 400.
 Milesius Erippen redimit à Celta,
 358.
 Xenodamus Menelai è Gnolia nym-
 pha filius, 203.
 Xenodice Sylei filia, 125. ab Hercule
 interfecta, ibid.

Xenodice, 150.
 Xuthus, 24.
 Xuthus Peleponnesum adipiscitur, 16.
 Xuthus Creusz maritus, 229.

Z.

- Z** Elus, 5.
 Zetei Borez filius, 49.
 — Borez & Orithyis filius, 231.
 Zethus unus ex Lyci intersectoribus,
 165.
 — rei pecuariz studiosus, 166.
 — Theben ducit, ibid.
 — Sagittis confixus occumbit, 168.
 — ex Jove & Antiope natus, 194.
 Zenippe Pandionis uxor & matris
 ejus soror, 228.

INDEX.

INDEX AUCTORUM.

A.
A Bas Sophista, 325.
 Acusilaus, 68, 69, 78, 108, 160, 187.
 203, 212, 231.

Æ Iopius, 329.

Alcmanis Natantes, 326.

Alcæmonidis Scriptor, 34.

Alexander

Ætolus, 372.

Mynadius, 310.

Andrisci Naxica, 361.

ejus operis, I, 11, 382.

Antenor Cretensis, 329.

Antigeni Mutationes, 448.

Antiochus Mythicus, 325.

Antipater Acanthius, 308.

Apollonius Rhodius

in Argonauticis, 55.

Cauno, 344, 366.

Epigrammat, 448.

Apollonius Astronomus, 329.

Archelaus Cyprius, 310.

Areus Laco, *in Cygno*, 427.

Aristarchus Grammar, 329.

Aristocritus

de Mileto, 366.

Aristodemus Nyleus, 357.

Aristonicus Tarentinus, 307, 310.

Aristoteles, 307, 371.

Asclepiades Myrleanus, 70, 151.

in I. Bithyniacæ, 399.

Asius poeta, 189.

Athanadæ Ambracica, 410.

Athenodorus Eretricus, 323.

B.

Bacchylides, 336.

Bœcus [al. Boethus] poeta

in Ornithogonia, 409, 416, 444.

in II. ejus operis, 436, 439.

440, 441, 444.

Botrias Myndius, 308.

C.

Callimachus, 322.

Castor Chronographus, 69.

Cephalo Cægethius

in Troicis, 349, 398.

Cercops Milesius, 70, 77.

Charinus Iambographus, 338.

Corinna

in Heterocæmenon I, 452.

Cratini Eunidæ, 326.

Crinagoras Epigrammatogr. 322.

D.

Dares Phrygius, 308.

Dectadas, 369.

Demaratus, 52.

Demetrius Scepsius, 326.

Democydes, 330.

Demodocus, 335.

Didymarchus

in Metamorphoseon, III, 448.

Diodorus *in ætæis* poeta, 374.

Diogenes Historicus, 354.

Diognetus vates, 316.

Dionysius Mitylæus, 52.

E.

Eubulus comicus, 322.

Eæmelus poeta, 189, 190, 203.

Euphorion *in*

Apollodoro, 392.

Hyacintho, 306.

Thraci, 369, 390.

Eupolidis Mybrittodica, 327.

Euripides, 72, 179, 186, 191, 317.

G. Gallus

- G.
Gallus Coraelius, 343.
 H.
Hegesippus in
 Melesiacis, 376.
 Falleniaceis, 354.
 Helena poetria, 320.
 Hellanicus in Troicis, 398.
 Hermes, 347.
 Hermesianax
 Leontio, 351.
 in II. ejus operis, 473.
 Herodorus, 52, 167.
 Herodorus, in I, 306, 314, 321, 324.
 Hesiodus, 33, 54, 68, 69, 78, 81, 167,
 178, 193, 224.
 in Op. & D. 326.
 in Aspidē, 84.
 in Eois magnis, 448.
 Homerus, 9, 78, 81, 148, 167, 306,
 307, 310, 313, 318, 321, 336.
 Hypermenes de chio, 334.
 I.
Ibycus Poeta, 316.
 L.
Lesbiacū scriptor, 384.
Licymaius chius, 385.
 Lycophron Alex. 330.
 M.
Marris Thebanus Hymnogr. 313.
Menecrates Xanthius
 in Lyciacis, 468.
 Melesiacū scriptor, 371.
 Mnēsagoras, 199.
 Mœro in Diris, 391.
 Musæus Atheniensis, 320.
 N.
Naupactiō scriptor, 199.
Neanthes Cyzicenus
 in II, 397.
 Nicæneus in Lyco, 344, 366.
 Nicander, 468.

Heterocumenon I. 401, 446, 448, 472.
 II. 430, 437, 459, 461.
 III. 405, 457.
 IV. 419, 421, 427.
 451, 452, 458, 455.
 456, 458, 463.
 De Poetis, 349.

O.

Orphici, 199.

P.

Pamphilus, 448.
 Panyasis, 15, 199, 224.
 Parthenius, 367.
 Phamias Eresius, 356.
 Phanites Microgram, 328.
 Phantasia Memphitis, ibid.
 Pherecydes, 12, 15, 34, 52, 70, 95, 132,
 148, 157, 177, 189, 213, 465.
 Philetas ad Hermen, 347.
 Philocrates, 221.
 Phylarchus, 388, 395.
 in XV, 374.
 Pisander, 34.
 Plesirrhōus Hymnographus, 314.
 Redituum [Nésw] scriptor, 77.

S.

Satyrus, 329.
Simmias Rhodius, 397.
 in Apolline, 441.

Sophocles Euryalo, 348.
 Stesichorus, 199, 258, 313, 320.

T.

Telles, 326.
Thebaidos scriptor, 33.
 Theodorus Salmothrax, 314.
 Theophrastus in Epist. 315.
 in L. de temp. 1, 380, III, 361.

Telephilla, 167.
 Timæus Siculus, 393.
 Tragici, 69, 77, 78.
 Tynnichus Chalcidensis, 326.

X.

Xanthus Lydius, 397.

F I N I S.